

மகாமகிமைதங்கிய

திருவள்ளுவநாயனார்.

உ

பரதேவதைசகாயம்.

ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி

மந்தராஷ்டிர மாலிகா ஸ்தோத்திரம்.

கல்யாணயுதபூரண சந்த்ரவதனம் ப்ரானேஸ்வரநந்தினீம்
பூர்ணம்பூர்ணதராம் பரேஷமகிஷீம் பூர்ணமிருநாஸ்வாதினீம்
ஸம்பூர்ணம் பரமோத்தமாம் மிருதகளாம் வித்யாவதீம் பாரதீம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பணபராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி.

ஏசாராதி சமஸ்த்த வர்னவிவிதாகாரைக சித்ருபினீம்
சைதனயாத்மக ஸக்ர ராஜநிலையாம் சக்ரந்த சஞ்சாரினீம்
பாவா பாவலிபாலினீம் பவபராம் ஸத்பத்திவிந்தாமனீம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பணபராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. ௨.

ஈசாதிஃபர யோகிப்புருந்தவிதிதாம் ஸ்வானந்த பூதாம்பரம்
பஸ்யந்தீம் தனுமத்யமாம் விலவினீம் ஸ்ரீவைகரி ருபினீம்
ஆத்மானாதம் விசாரினீம் விவரகாம் வித்யார்திரி பீஜாத்மி காம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பணபராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. ௩.

லக்ஷியாலக்ஷிய நிரிக்ஷணம் நிருபமாம் ருத்ராஷ்டமாலாதராம்
த்ரியக்ஷார்த்தாகிருதிதக்ஷவம்ஸகனிகாம் தீர்க்காஹதீகக்கஸ்வராம்
பத்ராம் பத்ரவரப் பிரதாம் பகவதீம் பத்ரேஸ்வரீம் முத்ரினீம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பணபராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி.

ஹிரீம்பீஜாகநாதபிந்து பரிதாம் ஓங்காரநாதாத்மிகாம்
பிர்ஹமானந்தகனோதரீம் குணவதீம்க்ஞானேஸ்வரீம் க்ஞானதாம்
இச்சாக்ஞானகிருதீம் மகேதவதீம்கந்தர் வஸம்ஸேவிதாம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பணபராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. ௪.

ஹருஷோன்மத்தஸ்வந்பாத்ரபரி தாம்பீனோன்னதாகூர்னிதாம்
கும்காரப்பிரியஸப்தஜாலநிரதாம் ஸாரஸ்வதோல்லாஸநீம்
சாராசாரவிசாரசாரசதுராம் வர்ணஸ்ரமாகாரினீம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பணபராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி.

ஸர்வேசுவர விசுவநிதி ஸகருணம் ஸன்னாதினீம் நாதினீம்
ஸம்யோகப்பிரயோகினீம் பிரியவதீம்பிரிதாம்ப்ராதாபோன்னதாம்
ஸர்வாதர்க்க ஸாலினீம் ஸிவதனுஸந் தீபினீந்திபினீம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. எ

கர்மாசம்ஸிவரஜீதாம் குளவதீம் கர்மப்பிரியம் கவுஷினீம்
காருண்யம்புதி ஸர்வகாம நிரதாம் விர்துப்பிரியோல்லாவினீம்
பஞ்சபஹ்மஸுதனாம் ஸனகதாம் கேயாம்ஸயோகான்விதாம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. அ

ஹஸ்தபுத்தும்ப நிபஸ்தனத்விதைய தப்பிலேன்னதா தானபாம்
ஹரராத்யபரணம் ஹுரேந்திரவினுதாம்ஸ்ரீரங்காரபீடாலயாம்
யோன்யாகாரகபோனி முத்ரிதகராம்சித்யாம் நவாராத்மிகாம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. கூ

லக்ஷுமீலக்ஷண பூர்ணபக்தவரதாம் லீலாவினோத்திதாம்
லாக்ஷ்மி ரஞ்சித பாதபத்மயுகளாம் பிர்மேந்திரஸம்ஸேவிதாம்
லோகாலோகிதலோககாமஜெனனீம் லோகாஸ்ரயாங்கஸத்திதாம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. ட

ஹிரீங்காரஸ்ரித ஸங்கரப்பிரியதனாம் ஸ்ரீயோகபீடேஸ்வரீம்
மாங்கல்யாயுத புங்கஜாபநயனம் மாங்கல்யவித்திப்ரதாம்
தாருண்யேண விசேஷிதாந் ஸுமகாலாவண்ய ஸம்ஸோயிதாம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. கக

ஸர்வக்ஞானகளாவதீம் ஸகருணம் ஸர்வேஸ்வரீம் ஸாவகாம்
ஸத்தியாம்ஸர்வமயீம்ஸகஸ்திரத்னஜாம்ஞத்வார்ன வேபஸ்திதம்
ஸங்காஸங்க விவர்ஜிதாம்ஸுக்கரீம் பாலார்க்க கோடிப்ரபாம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. கஉ

காதிசூரந்த கவர்னபிந்துஸுதனாம் ஸர்வாங்க ஸம்ஸோபிதாம்
நானாதர்ன விசித்ர சித்ரசரிதாம் ஸாதூர்ய விரந்தாமனீம்
சித்ரயன்ந்தவிதாபினீம் ஸுச்சபலாம் கூடத்ரையாகாரினீம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. கஃ

லக்ஷுமீ ஸானவிஜீந்திர சந்த்ரமருடாப்யஷ்டாங்க பீடாஸ்ரிதாம்
சூரியேந்த்ரமைக்னமயகபீடபீடேபர்த்திரிஸ்தாம்திரிகோணேஸ்வ
கோப்திரீம்கர்வினிகர்விதாம்க்ஷனக்ஷம்கங்காகனோஸப்ரியாம் ஸ்ரீம்
ஸ்ரீ ஸக்ரப்பிரிய விர்துதற்பண்பராம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி. கங

ஹிரீம்கூடத்ரைய ஁ருபிணீம்சமையினீம் ஸம்சாரினீம்ஹம்வலினீம்
வாமாசாரசராயணீம் சுருளஜாம்பிஜர்வதீம் முத்ரினீம்
காமாக்ஷிம் கருணூர்த்திரீம்வலித்தஸ்கிதாம் ஸ்ரீம்ஸ்ரீம்திரிமூர்த்திய
ம்பிகாம், ஸ்ரீஸகரப்பிரியவந்தூதற்பண்பராம் ஸ்ரீராஜராதேஸ்வரி

யாவித்தா ஸிவகேஸ்வாதி ஜனனியாவைஜகன் மோகினி
யாப்ரஹ்மாதி பிபிலிகாந்த ஜெகதானந்தைக ஸந்தாயி
யாபன்சப்ரணவத்ரேப நனினி யாவலித் களாமாலினி
ஸாப்யர்த்பர தேவதாபகவதி ஸ்ரீ ராஜ ராதேஸ்வரி.

மந்த்ராக்ஷரமலிகா ஸ்தோத்திரம்

முற்றிற்று.

இதுப்ரமஹம்ஸ பரிவீராஜக பண்டிதபிரஹ்மநிஷ்ட ஸ்ரீஜகத்
குரு சங்காபூஜ்யபகவத் பாதாசாரியஸ்வாமிகளால் பரதேவதை
யைத் துதிசெய்துளதாத்லிளாலும் இன்னூலிற் பயில்வோர்க்குத்
தேவியினனுக்கிரகம் னைத்யாவஸ்யம் வேண்டப்படுவதாலும் தோ
த்திரவடிவாகவுள்ள இதனைஇத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது அன்பு
டன் இதனைப்பாராயணம் செய்து இஷ்டசித்தி பெற்றுய்வாழ்க.

அகத்திசனடிமலர் வாழ்க.

திருவள்ளுவநாயனார்

சரித்திரச் சுருக்கம்

ஆதியில் பிர்மா சிலபுத்திரரால் வடமொழியைபுந்தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணி வேதவிதிப்படி ஓடவாகஞ்செய்ய அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்திலிருந்து கலை மகாவதரித்தனர். அவனைப் பிரமன் விவாகஞ்செய்து கொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர்குறியவடிவோடு அக்கும்பத்துதித்தனர் அவர் பழத்திர கன்னிகையை மணந்து பெருஞ்சாகர னென்பவரைப் பெற்றார். அவர் திருவாரூர்ப் புலைச்சியைச்சேர்ந்து பகவ னென்பவரைப் பெற்று அவர்க்குச் சகல சாஸ்திரங்கனையுங் கற்பித்தார். அந்நாளில்பிர்மவம்மிசத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மங்கையெனும் பிராமணமானதச் சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைபெற்று வைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழந்தையைஉறையூர்ப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்துவருகையில் மேல்நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தபெண் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி அந்தச்சேரியில் யாது காணாமோமண்மாரிபெய்தது. பின்பு அந்தப்பெண் அத்தற்கடுத்த மேலார் அகரத்திலே நீதியையன்வீட்டில் வளர்த்திருந்தனர்.

புட்பொது * பகனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் யாவரும் மரியாதை பண்ணும்படி பிராமண கிர்த்தியத்தில் வடிவாதவராயிருக்கையில், யாத்திரை பண்ணும்படி யிச்சைகொண்டு வாகிக்குப் போகும்போது இவ்வகரத்துக்கடுத்த ஒருசத்திரத்தின்கீழ்க் கித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையல் செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்வர அவளைக் கண்டு நீயா புலைச்சியோ, வலைச்சியோ இங்கே வந்தாயென்று அதுட்டி மிகுந்த கோபங்கொண்டு * சட்டுவத்தால் அவளதுதலையிலே உதி

* இவரையாளி தத்தமுனிவரெனக்கூறுகின்றது. * வெட்டிக் கிணற்றில் தள்ளிப்போனதாகவும் கூறுகின்றது. இதனை -யாளிகுவற்றுண்டு மாதப்புலைச்சி, காதற் காசனியாகிமேதினி, யின்னிகையெழுவுப்பயந்தோள், என்ற ஞானமிருகம் நடவது திருவசலிற் காண்க.

ரஞ்சோர அடித்தோட்டினார். அவள் அடிதுக்கொண்டு தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ் செய்து, போசனம் பண்ணி அதிசீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசுக்குப் போய்க் கங்காஸ்நானஞ் செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தக்காவடி கட்டிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந்திரங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணானவள் அப்போது மகாலட்சுமியைப் போலும் அழகும், எவ்வனபருவமும் உடையவளாய் அங்கேவந்தாள் பகவனென்பவர் இவளுடைய செளந்தரிய முதலிய குணங்களைப்பார்த்து மோகங் கொண்டார், அச்சத்திரத்துக்கு அதிபராகிய நீதியையரென்பவர் அக்குறிப்பினைக் கண்டு என்பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயிருமென்று சொல்ல, அதற்கவர் நான்கொண்டுவந்த காவடியை இராமேச்சுவரத்தில் செலுத்திவந்து அப்படியே செய்கிறேனென்று அவரிடத்திலே செலவு பெற்றுக்கொண்டுபோய் இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் பண்ணித் திரும்பிவந்தார். அப்போது நீதியையர் விவாகமெத்தனம் பண்ணிப் பந்துக்களோடிருந்து விசேஷமாய் நாலுநாளைய சடங்குகளுஞ்செய்து ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நானஞ் செய்விக்கும் போது பகவனென்பவர் அந்தப்பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணையைப் பெய்யும்படி மயிரைவகிர்ந்தார். அப்போது தான்முன்பு சட்டுவத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப்பெண்ணினது வரலாற்றையும் விசாரித்து விசனங்கொண்டு நீ ஆதியளல்லவாவென்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார் அதுவே அவளுக்கு ஆதியென்று காரணப்பெயராயிற்று.

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுதுபோகையால்சதி ரேகண்ட பாணர் சேரியிலிருந்த ஒருமண்டபத்திலே தங்கினார், ஆதியென்பவளும் அவர்பின்னேதொடர்ந்து அவரைக்கண்டதெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க, நீர் என்னைவிட்டுப் போகுதல் உமக்குத்தகுமோ அல்லது தருமமோ வென்றும் உம்மைநீங்கினால் உயிர்வாழேனென்றும் மிகவும்இரக்கத்துடன் சொல்லப், பிராரத்துவத்தால் இதர்புத்தியிலும் அதுசரியென்று உண்பட்டுப் பெண்ணே என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமா? யான்சொன்னபடிகேட்கவேண்டும் அஃதென்னெனில் உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கேபிறக்கின்றதோ அங்கங்கே அவைகளை அப்பொழுதேவிட்டு வருவையானால் யான் உன்னைக்கூடச்

சம்மதிப்பேனென்று சொல்ல, அவளதற்கு உடன்பட்டபின் அவர் சுட்டு ஓளவை உப்பை, அதிகமாயின், கபிலர், வள்ளியம்மை, * பிறந்தனர் பின்பு அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத் தோப்பிற் கூடினார்கள் அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவா ரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

வெண்பா.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு வீசனுண்டோ வில்லையோ
வவ்வுயிரினுல் யானொருவ னல்லவோ-வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைகுவதே னன்னே
வருகுவது தானே வரும்.

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்திரைக் கும் போயினர். பின்பு சிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பை மரத்தின் கீழிருந்த குழந்தை அவ்விலுப்பை மலரிற்றுளிருந் தேனையுண்டு பூர்வம்பிரம்மாவாதலால் சினைகள்கேயோபவீதம்சதுர் வேத புஸ்தகமுங்கொண்டு வளர்கையில் கங்காருலகிரேஷ்டனாகிய ஒருவேளாளன் மனைவி புத்திரனைக்குறித்து அச்சிவாலய சந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள், அப்பொழுது உமாதேவி அவளுடைய த்வத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலாலுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீட்டுத்துக்கொள்ளென் றருள்செய்து, திருவள்ளுவரென்று பூர்வ நாமகரணமுஞ் செய்தாள். அவளும் அக்குழந்தையை யெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டுபோய்த் தன்புருஷன்கையிற் கொடுத்தாள் அவனுந் தன்கையில்லாங்கிப் பேரானந்தம் பெற்று அது வந்த வரலாறுகேட்டு அப்படியிருவரும் அந்த பிள்ளையை நாரொருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில் அவர்கள்சுற்றத்தார்கள் ஏதோ ஒருபிள்ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்களஞ்சிப் புறத்திலுள்ளதோர் தொழுவத்திலேதொட்டிவிட்டு அதில் அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக் காவல்வைத்து வளர்த்தார்கள். பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்துவயதான காலத்துத் தன்பொருட்டுத் தாயும்தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப் படுகிறார்களென்று அவர்களைப் பார்த்து ஏன்னை உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை, நான்வேறிடத்தி

* ஒவ்வொரு குழந்தையையும் விட்டு நீங்கச் சம்மதியாது திகைத்து நிற்கும்போது ஒவ்வொருவரும், இவ்விதமான பொருள்மைந்த கவியினைக் கூறியுள்ளார்.

விருக்கின்றேன். நீங்கள் வருந்தாதிருங்களென்று சொல்ல, அவர்கள் அப்பா உன்னைப்பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்த பெருமானென்றெண்ணி யிருந்தோமே நீஇப்படிச் சொல்லலாமாவென்ன, நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போது வந்துங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூர்க்கருகே ஒருபனை மரத்தினிழிலே யிருந்தார் அப்பனைமரம் தன்னடிவிட்டு நிழல் சாயாதிருக்க கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனோ கடவுளோ இவ் வருவோடு வந்ததென்று துதிக்க அவர்களைப் பார்த்து நாயனார் இங்கேதவமேது மகிமையேது யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர் போகர் முதலாகிய சித்தர்களும், மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைக் கெழுந்தருளித் தவஞ் செய்வார்களோடு கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த திருமூலரிவரைக்கண்டு வள்ளுவரே பூர்வத்தில் நந்தி என்கா னுக்கிரகம் பண்ணும்போ தங்கிருந்தீரே உலகத்தாருக்குச் சித்தி முத்தி யருளும்படிக்கும் அறம்பொரு ளின்பமென்னு முப்பா லையுந் தமிழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கு இங்குவந் தவதரித்தீரோ வென்று துதிக்க, நாயனாரு மகிழ்ந்து அங்கே தவஞ்செய்வோரில் ஒருவராயிருந்து சகலசாஸ்திர பண்டிதரானார். அக்காலத்தில், தொண்டைமண்டலத்தி லொரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களைவதைத்தும், அநேகதுன்பஞ் செய்துவந்தது அப் பொழுது காவேரிப்பாக்க மென்னும் ஓரூரில் ஆயிரம் ஏர்கொண் டுழுது பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒரு வேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திரவியமும் ஒரு நும் வேண்டியவைகளையுந் தருகிறேனென்று பிரசித்தம் பண்ணினான். அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருந்தது பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலராதியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலேயிருக்கும் பெரியோர்களை அடுத்துச்சொல்ல, அவர்கள் திருவள்ளுவரோடுசொல்லென்றார் அவரைவணங்கிச் சொன்னான் அப்போது சீவகாருண்ணிய ராகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வதைநிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விபூதி பஞ்சாட்சரத்தால் வென்று யாவரையும் ரட்சித்தார் பின்பு அவ்வேளாளன் ஒருரும் அளவற்ற திரவியமும்ல்லாமலும் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து, வாசகியென்னும் தன்பெண்ணையும் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனாரிடத்துவந்து என்பெண்ணைத்தேவ ரீருக்குக் கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன். அப்படியே அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார் நாயனார் உலகத்தாருக்கு இல்லற நட

த்திக் காட்டவேண்டுங் காரணத்தை யோசித்து, அந்தப்பெண் நான்கொடுக்கும்மணலை அன்னமாக்கி எனக்கிடுமானால் விவாகஞ் செய்துகொள்வேனென்றார். அந்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்துச் சமைத்துப் படைத்தனள் நாயனாரும் அங்கீகரித்துவிதிப்படி வாசுகியை விவாகஞ்செய்து சிலநாளங்கிருந்து பின்புமனைவியுடன் மயிலையில் வந்தோர் இல்லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து நெய்தற்றொழில் பாபமில்லாததென்று எலேலசிங்க னென்னும் வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சிவனஞ் செய்திருந்தனர். பின்பொரு காலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகர் மகிட சங்கராஞ்செய்து கெர்வித்திருந்த பத்திரகாளி கெர்வபங்கமாகப் பலவித நடனஞ்செய்ய அவருந் தோல்வியடையாம லாடிவந்தாள் பின்புசுவாமி குண்டலங் கழன்றதைக்காதிலே தானே சேரும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தார் அவளும் அப்படியாட நாணித்தோற்றாள், அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமி! தேவரீரூர்த்துவ தாண்டவம் பண்ணிய காரணமென்னமோ தெரியவில்லையென்றுகேட்க, நீவிர் திருமயிலைவிலிருக்குந்திருவள்ளுவரைக் கேட்டால் தெரியுமென்றுசொல்லத் தேவர்களங்கேட்போயவரைக் கேட்க அவர்சொல்லியது.

வெண்பா.

பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகத்
தாவி யளந்தானுந் தாமிருக்க-நாவி
லிழைநக்கி னூனெருடு மேழை யறிவேனே
குழைநக்கும பிள்ளுகன்றன் கூத்துபண்ணுநாயும்,

அதிலேதெரிந்து தங்கள் சந்தேகம் தெளிந்தார்கள் ஒருநாள் நூல் வாங்கும்பொருட்டு எலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போய் செட்டியார் எங்கேயென்றுகேட்க, அவர்சிவபூசை செய்கிறாரென, அதற்கு அவர்சிவபூசை இங்குசெய்கிறாரோ குடும்பத்திற்கெய்கிறாரோ வேன்ன, அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய் அவருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூஜையை விட்டுத் திடுக்கிட்டோடிவந்து நாயனார் அவருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கிசுவாமி! என்னைப்பாதசர்கரத்தினின்று யெடுத்துக் கரையேற்ற வேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, நாயனார் அவரதுபக்குவத்தையும் இன்னுஞ்சிலமாணக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவனத்திற்கென்று அங்கு வெள்ளம்பெருகிவரச் செய்தனர். அவர்கள் பாயந்து மனோதிடமின்றி இக்கரை

யிலிருந்துடன் போகமாட்டாமல் விழிக்க ஏலேலசிங்கர்மாத்திரம் தம்மைத் தொடர்ந்துவர, அவ்வொள்ளம் வழிவிட்டது பின்பு உயர்ந்த ஒருமரத்தி னுனியிலேறென்று சொல்ல ஏலேலசிங்க ரேறினர் பின்பு பிடித்தகொம்பையும், நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்ற ருள, யோசியாமல் விட்டனர் விட்டும் ஒரு அபாயமில்லா திருக்க ஏலேலசிங்கரைத் தமது மடியின்மேல் வைத்து ஞானோபதேசம் பண்ணி எப்படிப்பட்ட சௌந்தரியமுள்ள மங்கையர்கள் மயக்கினும் மயங்காத திடச்சித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தனர்.

பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள் அப்படியிருக்கு நாளில் அந்நாட்டுக்கு அரசனாகிய அச்சதராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடைய ஞானசிரியரை அப்பேருண்டாகக் கேட்க லாகாதாவென்ன அவர் நல்லதென்று போய் மற்றொருநாள் நாய னுரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்கவாமி கடாட்சிப்பாரொன்று அனுக்கிரகம் பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறு குழவியாய் ஏலேலசிங்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியம் தரிசிக்கும் பசுவின் வாலின்புரத்திற் கிடந்தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இந்தக்குழந்தையை ஏதெனவெடுத்தார்கள் உடனே அந்த அம்மான் ஸ்தனங்கவிலே பால்சுரந்துபெருக, அக்குழந்தைக்குப்பால் கொடுத்து ஞானகுருவாகிய நாயனார் சந்நிதானத்திற் கொண்டு போனார்கள் அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தரென நாமகரணம் பண்ணினார், உடனே ஏலேலசிங்கர் அச்சதராஜனென்னும் அரசனிடத்திற்சென்று எனக்குத் தெய்வீகத்தினுக்குழந்தை உண்டாயிற்றென்று சொல்ல, அவன் அப்படித் தெய்வீகமானால் என்னிடத்திலும் அதுவரலாமே யென்றான். அவ்விருவரும் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசனது மடியில் வந்திருந்தது.

அதை அவன்கண்டு இது அழகானந்தமோவென்று ஆனந்த மடைந்து அனைத்துக்கொண்டு தன்மனைவி கையிற்கொடுக்க, அவள் வாங்கினவுடனே ஸ்தனங்கவிலினின்றும் பால்பெருக, அதனைக்குழந்தைக்குப் புகட்டினாள், இப்படி அற்புதமாய்வளர்ந்தது, பின்பு அனைகருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து மகிமையோடிருந்தனர் மற்றொருதினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல்கரைதட்டிப்போக, அதைக்கேள்விப்பட்டு அவர் தம்மரசருடனேசொல்ல, அவன்நம்மாலாகாதென்ன உம்முடைய ஆசாரியருடனேசொல்லுமென்ன, அவர்

போய் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு முன்னமே நாயனார் நின்று ஏலேலசிங்கரை அழைத்துக் கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிலுந்நீட்டி அனேகம்படவுகாரர் இழுத்தும் எவ்வளவும் அரையாமற் பதித்திருப்பதனாலே அவர்களுள்ளாள் சேர்ந்து கிடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற்சென்று தமதுதிருந்கையாற்றொட்டு * ஏலையாவென்றிழுங்களென்று கட்டளையிட அப்படியேயிழுத்தார்கள் உடனே நிற்கவேண்டியபடி கப்பல்நின்றது.

இன்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்தில்தாளியங் கொள்ளக்கிடையாமல் அனேகர் இறந்துபோவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்ள மாணுக்கனாகிய ஏலேலசிங்கரைப்பார்த்து நீர் இந்தபஞ்சகாலம் மாறுகிறவரைக்கும் வாங்கிக்கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்கு குறுணியேற்றமாக விற்கக்கடமை யென்றருள், அவரதுசொல்லை ஆகமாகக்கொண்டு விற்றார். பொருள் அதிகவிர்த்தியாய் மலைபோலுங் குவிர்தன அவர் கட்டிவைத்திருந்த நெல்லு யேழு வருஷம் குறைந்ததில்லை, பின்பு மழைபெய்து உலகம்சூழமடைந்து மாறுபடி அவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய வில்லென்றார். அப்படியேவிற்கநெல்லெல்லாம்மறு நாள் அஸ்தமனத்துக்குள்ளே செலவாய்ப் போய்விட்டன, பின்பு நாயனார் நீர்நெல்லுவிற்று விருத்தியானபொருளையெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக் கடலிற்போட்டுவிடுமென, அவர்அப்படியேசெய்தார் அதை ஒருபெருமீன் விழுங்கிற்று, சிலநாளைக்குப்பின்பு அம்மீன் வலைக்காரர் கையிலகப்பட்டது அதனை அவர்கள் சோதிக்கும்போது அதன்வயிற்றில் மலினமும்பாசியும் படிந்தொருஸ்தம்பமிருக்க அதனை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள், கருங்கல்லென்றெண்ணி ஸ்நானம் பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதன்மேல் நடத்தன்முதலிய பயிற்சியால் மலினநீங்கிப்பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருத்தலால்தம்பொருளென்றறிந்துகுருவருளை நினைந்து அற்புதமடைந்தார், இப்படியிருக்குங்காலத்தில் அளவில்லாத மகிமைசெய்து லோகப்பிரசித்தமா யிருக்கிறவரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திரநிற்பாக்கியத்தை நீக்கினவருமாகிய அழகானந்தரும் சிலபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப் பார்த்து கற்றற செளிதால் இம்மையாதி மும்மைக்கு முதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமதுபேரால் ஒருநூல்செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, நாயனார் வேதாகமசாஸ்திரங்களைத் திறட்டி அறம், பொருள், இன்மமென

* கூலியாட்சன் இப்பொழுதும் ஏலையென்றுசொல்லுவது வழக்கம்.

முப்பாலாக்கி 1330 குறள் வெண்பாவாற் பாடியருளினார். 'பின்பு அழகானந்தர் முதலாயினோர் நாயனாரே இதை உகொண்டு சங்கத் தாரை செயிக்கலாம் போமென்ன, அப்போதே நாயனார் புறப்பட்டுத் தமது மனைவியை இல்லின்கணியுத்தித் தாம்வழிகொண்டு நடந்து இடைக்காடர்வசிக்கிற இடைக்கழிநாட்டை அனுசுசேர்க்கையில் ஓளவைநேர்பட அவனோடும் இடைக்காடரைக் கண்டு தாஞ் சொல்லும்வகையைச் சொல்ல, இடைக்காடரும் நாய நாரைநோக்கி இடையாலுங்கடைபாலு மழியக்கடவதென் னுஸ்வாமித்ம்மைநிராதரித்த நற்கேராதிசங்கத்தாரை சபித்திருக்கிறார் ஆதலால் என்னுளும்மாலு மழிவுபடப் போகிறதாயசையால் நாமும்வரு கின்றோம் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஓளவையும் கூட வரப்பெற்று மதுரையை யடைந்து சொக்கலிங்கஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணமபண்ணி ஸ்வாமியையும் அம்மனையும் தரிசனஞ்செய்து சுவாமி சன்னிதானத்தில் பாண்டியராஜா மந்திரிபிரதானிகள் மற்றச் சனங்கள் ஓளவை இடைக்காடர் முதலான பெரியோர்களிடமிருந்து கேட்கும்படித் தாமருளிச்செய்ததிருக்குறள்முப்பாலையும் சங்கத்தார்நெஞ்சிற் றிகிலேறவும் ஏனையநெஞ்சிற் களிப்பேறவும் அரங்கேற்றிமுடித்தனர் அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும்மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாரைபுகழ்ந்து அதித்தனர்

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஓளவையாரும் மற்றவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர பொற்றாமரை தீர்த்தத்தின்கண்ணுள்ள சங்கைப்பலகையின்கண் தமிழ்க்கரசராக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தலத்திலும் ஞானத்திலும் செந்தமிழ்வாக்கிலும் அமைந்தபெரியோராகியதிருவாதவூரென்னும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்திருக்கோவையார் நானூற்றுக்கும் நூறுகுற்றம் கூறினவர்களும் சொக்கலிங்கசுவாமி தமதன்பனாகிய தருமியென்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழிக்கொடுத்தாற் பொருட்டு அருளிச்செய்த கொங்குதேரென்னும் பாடலைக் குற்றம் கூறச் சோமசுந்தரனே வித்வானாகியெழுந்தருளியுள்ள நெற்றிக்கண் காட்டிலுங் குற்றம் குற்றமேயென்று கூறினவர்களும் மற்றப்புலவர்கள் பாடிய பாடல்களை யெல்லாம் கொள்ளையிட்டு அகஸ்தியரையும் வெற்றிகொள்ளத்தக்கவிலக்கணவிலக்கிய வாராய்ச்சியுள்ளவர்களுமாகிய நற்கேராதியை நற்புலவர்களுடையதாரியமும் தருக்கும் புத்தியுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டுக்கூட்டத்திற் புலி புகுந்தாற்போலவும், அராக்கூட்டத்தில் கருடனடைந்தாற் போலவும், யானைக்கூட்டத்தில் சிங்கம் வேறுசென்றாற் போலவும் மூங்கில்வனத்தில் தீப்பற்றியது போல

வும் அவர்களிடத்திற்சென்று அவர்கள் தம்மைவினாவின அசதி விசுவிற்கெல்லாள் செந்தமிழ்ப்பாவா லுத்தரங்கொடுத்தார்.

மின்பு சங்கத்தார் நாயனாரேநாக்கி வள்ளுவரே! நீர்பாடிய குறளை நாம் ஒப்புக்கொள்வதற்கு ஐயமொன்றுளது அஃதியயா தெனின் நாங்களிருக்கு மிர்தப்பலகை தெள்ளிய செந்தமிழ்தூலை க்கண்டா லிடங்கொடுக்கு மாதலால், அது ஒப்புக்கொள்ளுமுகில் எங்களுக்கெல்லாள் சம்மதியென்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனார் தம்மாலுளிச் செய்யப்பட்ட திருக்குறள் முறையை அச்சங்கப் பலகைமீதுவைத்தார், உடனே அப்பலகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தார் யாவரும் பொற்றாமரையில் விழும்படி செய்வதன்மை பொருந்திய திருக்குறட் புத்தகத்தினளவாய்ச் சுருங்கி அதற்கு மாத்திர மிடங்கொடுக்கக் கண்டவர்கள் யாவரும் கலிகூர்ந்தனர். அவருட்சிலர் இது தெய்வீகமாகிய வேதமென்றுஞ் சிலர் ஆகம மென்றுஞ் சிலர் புராணங்களென்றுஞ் சிலவாலிபர் மதனாகமமென்றுந் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே சொல்லித்துதித்தனர். அன்றியும் அனேகவிசேஷமான தெலுங்காதி சாஸ்திரங்களும் கிரந்த முதலான பாஷைகளிலிருக்கின்ற பலதூல்களும் இத்திருக் குறளினது பாயிரத்தனோர் பாடலின்பொருளுக்கு மொவ்வாதென்றும் இதுவே வித்வான்களுடைய பாக்கியமென்றும், இந்தபயன் அனேகமாயிரம் அகஸ்தியர்கள் ஒருருவாகி வாதுபடப்பட்டதோ வென்றும் பலவித விலக்கண விலக்கியங்கட்கும் இத்தங்கத்தை யொக்குமென்றும், விஷ்ணுவானவர் இவ்வுலகை இரண்டடியாலளந்தார் இதயெல்லாருளத்தையு மீரடியாலளந்ததென்றும், இதுசட்சமயத்திற்கும் பொதுதூலென்றும், உட்சமயத்துக்கே யுரியதூலென்றும் இப்படிச் கல்விமான்களும் அரசர்களும் மற்றவரும், கொண்டாடித் துதிக்கும்போது பொற்றாமரையில் விழுந்து தமோறி வருந்திய புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் மிகக்கலங்கிக் கரையேறி நாயனாரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்து துதித்து நாற்பத்தொன்பதுபாடல் அருளிச்செய்தனர். அருது திருவள்ளுவமாயெனப் பெயர்பெறும், அன்றிஇந்நூலாகிய ஞானவெடடியையும் நாயனார் செய்தார் என்பது பண்டையகாலந் தொட்டுப் பரம்பரையாக வழங்கிவருகிறது.

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெரு வழதியென்னும் பாண்டியன் முதலானவர்களும் அத்யந்த ஆனந்தமடைந்து வெகுநிசுதம் பண்ணி இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லதென்ன அங்ஙனமே விடைபெற்றுப் பொதியமலைக்குப்போய் அகஸ்தியர் முத

லானவர்களைக் கண்டு தான்செய்த தூலைக்காண்பிக்க அவர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்தையும் புகழ்ந்தபாடலையும் அனந்தனுக்கு சொல்லமுடியாது அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர் வழிபட அவருக்கனுக்கிரகித்து நாயனார் உத்தரவு பெற்றுத் தான்முன்னே போம்போது வழியினேர்படாத ஸ்தலங்களையெல்லாம் தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச் சம்பமாக வருவதை அப்பதியாரும் ஏலேலசிங்கரும் கேள்விப்பட்டு எதிர்கொண்டு போய் அழைத்துவந்தார்கள் அவரும்வந்து தமதில்லத்தில் வாசகி மாதினோடுமிருந்தார்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவர் ல்லின்கட் சென்று ஸ்வாமி! இல்லறம்பெரிதோ? துறவறம்பெரிதோ? அடியேனுக்கனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பலநாள் பணிசெய்து காத்திருக்க நாயனார் அவருக்கு உத்தரம் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் அவரேஅறிந்துபோம்படி ஒருநாள் தமது வாசகியென்னு மனையாள் கிணற்றில் ஜலம்தூக்கி கொண்டிருக்கையில் அழைக்க அந்தம்மாள் பாதிக்கிணற்றளவினில் தூக்கினகுடத்தை அப்படியே நிற்கவிட்டுவந்ததையும் மற்றொருநாள் அந்தம்மாள் நாயனாருக்குப் பழையதுபரிமாறி நிற்கையில் நாயனார் எனச்சிச்சாதம் சுடுகிறதென அந்தம்மாள்சீக்கிரம் விசிறிகொண்டு விசிறியதையும் மற்றொருநாள் நல்லமத்தியானத்தில் சிறிதுமிருளனுகா விடத்தில் தாம் நெய்யும்போது கையிலிருந்த குழல் தவறிவிழுந்ததையெடுக்க மனையானேநோக்கித்திபங்கொண்டு வாவெனக்கொண்டு வந்ததையும் வந்திருந்தவர் கண்டு இப்படிப்பட்ட மனையாள்வாய்க்கில் இல்லறமே பெரியதென்றும் இல்லையேல் துறவறமே பெரிதென்று எண்ணிக்கொண்டு ஒன்றும் கௌமற் போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனாரும் திருமனைவியும் இல்லறம் நடத்திவருங்காலத்தில் வாசகியம்மாள் மோக்ஷமடையும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப் பார்க்க நாயனாரும் ஏனென்றார், என்னைமணஞ் செய்தவன்று தேவரீருக்கு யானன்னம் பரிமாரும்போது ஒருசிறியபாத் திரத்தில் சல்லும்ஊசியும் வையெனக் கட்டினாயிட்டதின்காரணம் என்னவெனத் தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு நாயனார் அன்னம்புறத்திற் சிதறில் எடுத்துப் பரிசுத்தம் செய்வதற்கென்று சொல்ல உடனே மோக்ஷமடைந்தனள்.

அப்போது நாயனார் சொல்லியது

வெண்பா.

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவராத பாவா-யடிவருடிப்
பின்தூங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
வென்றாங்கு மென்கண் ணிரா.

என்றருளி அந்தம்மாள் திருமேனியைச் சமாதரி பண்ணினார் நாயனார் பின்னும் அனேகநாளிருந்து அனேகமகிமைகள் செய்து ஏலேலசிங்கர் முதலாகிய சிஷ்களுக்குப் பூரண அனுக்கிரகம் பண்ணி பின்பு ஏலேலசிங்கரை யழைத்து நமக்குப்பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நான் பரிபூரணமான பின்பு நமதுதேசத் தைப் புரிகட்டி இழுத்து ஊர்க்குப்புறத்தில் புதரிற் போட்டுவிடு மென்றனுக்கிரகஞ் செய்து நிஷ்டைசூடிப் பரிபூரணமானவர்போ லிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கர் பொற்பெட்டியில் வைத்தடக்கம் பண்ண வெத்தனித்ததை அறிந்துடனே நாயனார் விழித்துப்பார் த்து அப் பா! நான்சொன்ன சொல்லைக் கடவாதையென்று அனுக் கிரகித்து உடனே பரிபூரணமானார். பின்ஏலேலசிங்கரும் நாயனார் கட்டளைப்படி செய்யுமளவில் திருமேனியில் சிதறிய தசைகளைக் காகமுதலானதுக ளருந்திப் பொன்மயமானதைக் கண்டு பெரி தான ஆச்சரியமடைந்து அவர் திருமேனி யிருந்தவிடத் தாலய மெடுப்பித்துப் பூசித்துவந்தார்கள், இன்றும் நடைபெற்று வரு கின்றது.

திருவள்ளுவ நாயனார்

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

— —

* வைகாசிமாதம் அனுஷ நக்ஷத்திரத்தில் என்று திருவள்ளுவநாயனார் : பாரணம் கூறுவதைக் காண்க.

உ

ஸ்ரீஸத்ருகடாக்ஷம்.

ப து ப் பு ர

சேதனசேதன வடிவாக விசைந்துள்ள, விப்பிரபஞ்சத்தில், பல்வகைத்தேகமு நீத்துமடைதற்கரிய, மானிடயாக்கையைப் பெறுவது மிக்கருமைத்தாதலின் (எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதான் யாதினும் அரிதரிதுகாண் எனவும், இத்தகையமானிடவடிவங் கிடைத்தது கொண்டு, தாமதியாமல் இந்திரியப்பராக் கொழித்தும், யெழுந்தெழுந்து பலதலைப்பட்டிழுஞ் சேயினுமலு மனத்தினையடக்கியும், இதையாம் பரத்திலெதிரற்ற பரிபூரணசிதானந்தகனி பூதவடிவாக நினைத்தும், அதன்பலத்தினால் இப்பிறவா நிலையை அதாவது சூக்ஷ்மசரீர கமனத்தைக் கெடுத்துச் சிதேக ரசமாதலே, முக்கியப் பிரயோசனமாதலால் (ஞானநெறி முக்கிய நெறி) எனவும்.

இந்நிலையைப் பெறுதற்கின்றி யாமையாதது யோகசாங்கிய மென்னும் இருநெறியே யென்பதைப் (பற்றுவனவற்றிடு கிராசையென்றொரு பூமி பற்றிப்பிடிக்கும் யோகப்பாங்கிற் பிரணலயமென்னுமொரு பூமியிவைபற்றின்மநமறும்) எனவும்இவ்விருநெறியும் சாதனத்திலும் அவரந்தரமாய சித்திகளிலும் பேதமன்றிச் சாத தியமொன்றேயாமெனப் பலநூலுங்கூறும், இவ்விரு நெறியிலொன்றையாவது மேற்கொண்டு பயிலாதுவானாவுடலம் விழுந்துவிடவும் யேனையசரீர ப்ராப்தியுறில் பல்வகைக்கிலேசமு மொழியுமார்க்கமில்லாது ஜெனன மரணப்பிரவாகம் நஷ்டமாவது மின்றாமென்பது தோன்ற (இப்பிறவிதப்பினால் யெப்பிறவி வாய்க்குமோ யேதுவருமோ அறிகிலேன்) எனவும் (தேகமேநமூவினாமோநமூவின் பின்னையுய்யு நெறியுள்ளதோ) எனவும்.

இதில் சாங்கியமென்பது விசாரத்திற்காம், இதனையடைவது பிரபலகரும் மற்றவனாகியும் யோகபலத்தால் மனோசலனமற்றும் சாந்தியாகிய குணங்களைப்பெற்றும் முமுக்ஷுத் தன்மையுடைய புருஷனால் சத்ருருலாபத்தினால் அடைந்தும் முடிவில் உடலுமுயிரும் அப்பிலுப்பெனக் கரைந்து விடுவதாம், அன்றியும் சூக்ஷ்மசரீரத்துடன் (தத்தாயோதக நியாயமாக) காய்த்திருப்பிற்பட்ட நீர்த்துளிபோற் கரைந்துநின்ற சொச்சொருப மாவதும்; இதனைப்

(பிறவாதநெறியெனக்குண்டென்னி லீம்மையேகற்பூரதிபமின்னும் படிக்கண்டாகார அன்னைபால் வினையேனை யொப்பிவித்து வீட்டு நெற்கூட்டிடுதல் மிகவும் நன்று எனவும்.

இந்நெறியடைவான் தடையாய கருசேஷமுனதேல் அதாவது சிலஜென்மத்திற் கேதுவுளதாயின் சித்தயோகநெறியில் ஆசான னுக்கிரகித்தவாறு இயமாதிகளுடன் பயின்று பிராணபானசம் யோகத்தாற்கும்பகம் சித்திச்சுழிமுனைவழியே சந்திரமண்டலமே கியமிர்த தாரையையுண்டும் சகலநாடி நரம்புகளிலும் பாயப்பசி தாகம் நரைதிறை முதலியனமாறி நீண்டவாணைப் பெற்றுக் கருமபோகங்கள் யாவும் புசித்தீற்றில் தோன்றியவாறெடுங்கி யத் வைதசொருபமாதலெனவும் இதனை (இன்னம்பிறப்பதற்கிடமென் னில் இவ்வுடல் மிறவாதிருப்ப மூலத்தெழிமங்கி மதிமண்டலத்தி லுற என்னம்மை குண்டலினி பாற்பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்பேயேனைநல்கவேண்டும்) எனத்தாயுமானஸ்வாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறே.

காருண்யக்கடலாகிய இந்நூலாசிரியரும் மேற்கூறிய விருமா ற்க்கமும் விளக்குவான் சர்வசமையப் பொதுவாகச் செந்தமிழ்புல வர் தேக்குமாறு திருக்குறளால் சாங்கியத்தினையும், இந்நூலால் யோகத்தினையும் விரித்தும் விளக்கியுள்ளா ரெனப்புலனுகின்றது.

இங்ஙனமின்றித் திருவள்ளுவநாயனார் சொல்வளம் பொருட் பொலிவுமலியப்பெற்ற திருக்குறள் கூறியவாக்கினால் சொற்சிதை வும் பொருட்திரிபாதிபல இலக்கணவழிக்கள்நிறைந்ததும்எழிய நடையும்பெற்ற ஞானவெட்டியினைக் கூறிலார்மற்றோ பிற்காலத்தி லெவரே ஒருவர்செய்து திருவள்ளுவர் கூறியதாக வரைந்துளதெ னப்பலரும் ஐயப்படுகின்றனர். இவ்விருநூலினையும் சாவதானத் துடன் உற்றுநோக்குவாராயின் உண்மைபுலப்படாது போகாது, அன்றியும் குறளிலோ மனோசாஞ்சல்யத்திற் கேதுபூதமாகிய தீய குணங்களை யகற்றவும் சற்குணங்களைப்பெறவும் அதன்யேதுவால் உண்மையுணர்வைப் பெறு மார்க்கத்தினைக் கூறியுள்ளது அதனுள் உபாசனைகிரமமும் மனோலயமும் கூறுததுகொண்டு இவ்விருநெறி யிலும் பழகிய புருஷருக்கே குறள் இறித்தென்பது தெற்றென விளங்குகின்றன. அந்நூலுக்கே பலவிதவான்கள் உறைகூறியும் பயன்படாது, பரிமேலழகர் உரையொன்றுமேயாவரும்போற்றத் தக்கதாயுளது, அதிலும் இக்காலத்திய விதவான்கள் குறைகூற வும் கிடக்கின்றது.

ஞானவெட்டியிலோ மணிமந்திரவடிவத் பூர்வகமாகிய துணையினால் அட்டாங்கயோகம் பயிலும்விதிகளும் பத்தியங்களும் இடையிலுண்டா மிடையுறுகளைத் தவிர்த்து முபாயங்களும் பலனும் தேவையையுபாசிக்குமியல்பும் பலனும் மருந்தினையெடுக்குமிடம்காலம் செய்யுங்கிரமமும் முடிந்தபோதுள்ள பரிசுக்களும் உண்ணுங்கிரமமும் அக்கால்நேரிடும் அபத்தியமபமிருத்து வாதியவிடுக்கனும் அதனைத் தவிர்த்துநெறியும் இவைகளினாலடையும் தேகசித்தியோகசித்தி வாதசித்தி தேவதாசித்தி யணிமாதி கெவுளசித்திகளும் மந்திரங்களுக்குரிய கருமானமுதலியதும் ஜாலவகைக்குரிய சாதனங்களும் விஸ்தாரமாகவுங்கூறி இவைகளைச் சித்திக்கச் செய்ய வல்லகுருநான் இன்னொருகத் தானிருக்கவேண்டுமெனவும் இன்றேல் முடிவுறுதென்பதும், இத்தகைய கஷ்டசாத்திய நெறியிலவா வெருப்புவான் அனைக்கஷ்டவடிவாகிய கெற்பவாசம் பிறத்தல்வளர்தல் வயோதிகம் மரணம் ஆகிய அயத்தகளை விரிவாகக்கூறியுள்ளதால் காருண்யசொருபராகியநாயனார் இலகுபாழையன்றிக் கடினபாழையிற் கூறியிருப்பரேல் இந்நூலினையெவரும் சுரத்திலும்பரிசியாரென்பதுதான் திண்ணம்.

சந்தச்சிதைவாதிய பிழைபாடுகள் பின்பின் எழுதினவர்கள் குறைவென்றே யூதிக்கவிடனுகின்றது.

இவர்காலத்துச் சாதிபேதச் சண்டைகள் பலவா இருந்தது கொண்டு இவரைப்பறையனென்று பலரும் இழிவாகக் கூறியது கொண்டு சாதிபேதகத்தின் காரணத்தின் சூகூழ்மத்தினைத் தெளிவாகவும் கூறியுள்ளார்.

ஞானவெட்டியானென்பது வெட்டியானென்போன், கிராமங்களில் ஆடுமாடு வீடு விளைநிலம் தான்யம் முதலியவற்றைக் காப்போனென்பதாம், ஆலவாய்த்தமிழ்ச் சங்கமழிவது (இடையாலும் கடையாலும்) என்றவசனத்தினால் கடையென்பது பஞ்சமஜாதியைகுறிக்குமாற்றால் இவரைவெட்டியானாக இருக்கவேணுமென்று வற்புருத்தியது கொண்டோ இருந்தபோது இழிவாக நடத்தியது கொண்டோ யேனையவெட்டியான் போன்றுயான் அஞ்ஞான வெட்டியான் அன்று எனமறுக்க வேண்டியோ இந்நூலிலுள்ள விளிகள் அதாவது முன்னிலைப்படுத்துஞ் சொற்கள் ஆண்டே என்றது மிகுத்துள்ளது அதனால் தன்பெயரை நுலுக்கிட்டுக் கூறியதாகவும் தெளிவாகின்றது அன்றி ஞானவெட்டியான்-ஞானம் - அறிவுவெட்டி மார்க்கம்-ஆன் உடையபுருஷனைக்குறித்தால்-ஞானமார்க்க

முடையவன் என அன்றியும் நாயனரே இந்நூல்செய்தன ரென்ப தற்குறிய ஆதாரங்களின்னாலிலே காணப்படுகின்றன அவைபா வன தான்குறள் செய்ததாகவும் சங்கத்தாரை வென்றதாகவும் பிரமாசரஸ்வதி பிதாமாதாவானதும் மனைவிபுடனிருந்து இல்லற த்தினை நடத்தியதாகவும் நெசவுத்தொழிலியற்றியதாகவும் கொங் கணசித்தருக்குச் சகாயம் செய்ததாகவும் அன்றி ஒருகாரணர்த்த மாகச் சிறுநீரி னச் சுவற்றில்தெளித்துச் சுவர்னமாக்கிக் காட்டிய னும் முடிவில் சரீரத்தினை ஊர்ப்புறத்திலிடச்செய்து அதனையருந் திய பலபக்ஷிகளையாவும் பொன்மேனிபெற்றுச் சென்றதாகச்சரித மிருப்பதாலும் இவைகளை யோசிக்குமிடத்துச் சித்தயோகசாத்தி யர்க்கன்றி யேனையோர்க்கு இத்தகையசித்திகள்பொருந்தாகலின் இந்நூல்செய்தவர் நாயனரென்றே துணியப்பெறுகின்றது, இனி யொருவகைச் சந்தேகமுளது அதாவது, மாதாபிதாக்களின் சம் பந்தமுடிவிலேயே ஜெனித்தும் மாதாவுக்குச் சமாதானம் கூறிய கவிகளுமிருக்க இந்நூலில்தான் பத்துமாசம் கெற்பவாசம் செய்த தாகவும் அப்போது அடைந்ததுக்கமும் குழந்தைப் பருவத்தில டைந் துன்பமும் பிறவும்கூறியதாம் இதனையுக்கிக்கில் தான்முன் ஜென்மங்களிலனுபவித்ததைப் பூர்வக்ஞான விசேஷத்தானுணர்ந் தும் யேனையோரடையும் துன்பங்களை யெடுத்துக்கூறி விழிப்புண் டாக்கவும் கருதியே என்று கொள்ளற்கேதுவாகின்றது.

கம்பராமாயணம் நடைதம் செய்ததைக் கூறியதுகொண்டு இவிரிருந்தசரலம் வரையறுத்துக்கூறவியலாதாகின்றது இதினுள்ள விரிவஞ்சிவிடுத்தாம் தக்கார்பாலடுத்துத் தெளிந்து இந்நூலைக் கோடல்தகுதியாம்.

இந்நூல் செந்நாப்போதகர் என்பதாகியபல சிறப்புப்பெயர் பெற்ற மகாபுருஷரா லியற்றியதென்று தோணுவதால் இதன்கண் ணுள்ள சிலவற்றைமாதிரிச் செப்பஞ்செய்து அச்சிடப்பட்டது சரிவரமாற்ற மனந்துணிவுறுது இத்துடன் விடுத்தாம்பிழை பாடு ளதேல் அறிவுடையார் பொறுப்பது கடனும்.

இப்படிக்கு,

சு மு வி ரு மு க க் சு க ம்.

பிரமவிட்டுணுக்கள் அண்டத்திற் செய்வதுபோலவோ பின் டத்திலும் தத்தம்செய்கைகளைச் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசி யமா யிருத்தலால் அவர்களை அண்டபிண்டரிறைந்துரின்ற அயன் மால் என்றும், சர்வவியாபகத் திருவருளையே இந்நூல் உட்கிடை யாகக் கொண்டிருத்தலின் அகண்டபரிபூரணத்தினருள் என்றும், அப்படியாகச் சொல்லப்பட்ட இந்நூலானது சந்திர சூரியர்கள் உள்வவரைக்கும் உலகத்தில் நிலவேண்டுமாதலால், மண்டலஞ் சூழிரமிமதி' என்றும், இந்நூலிற் சொல்லப்பட்டுவரும் ஒவ்வொரு விஷயமும் அக்கினியில்லாமல் முடிவுபெறுதாதலால் 'சுடரை' என் றும் சொல்லப்படுவது தமிழாதலால் அத்தமிழ் தெய்வத்தை 'மது ரதமிழோது மகத்தியனை' என்றும், இவ்வளவும் குருவருளாற் கிடைக்கப் பெற்றதாகலாலும் அக்குரு எட்டுத்திசைகளிலும் உள் ளாரால் புகழப்பட்டவராதலாலும், 'எண்டிசையும் புகழுமெந்தன் குரு' என்றும், இந்நூலுள்ளதிரிநாடிகளின் விஷயமேபெரும்பாலும் சொல்லப்பட்டதாதலால், இடைகலைபின் சுழிமுனையின் கமலம்' என்றும், இவ்வையெல்லாம் அகத்தின்கண் ஞானமேயாகுமென்று வெளிப்படுத்தும்படி வேறொருபெயரால் விநாயகரைக் கூறாமல் 'குண்டலிக்குளமர்ந்த விநாயகன்' என்றும், அங்ஙனம் விநாயக னைச்சொல்லி முருகனைச் சொல்லாதிருப்பது முறையன்றாதலாய் 'குகமணியின் தாளினை' என்றும் கூறினார்.

தான்சொல்லும் இந்நூலானது யாதொருவிக்கினமும்வாரா தபடி சுகமே நிறைவேறும்பொருட்டு மேலேவொன்ன தேவர்களை யும் இனிச்சொல்ல விரும்பும் தேவர்களையும் வணங்கியதெனக் கொள்க.

(க)

குகனருளின்கிருபையினு லிந்நூல்ஞானம்
கூர்ந்துநவசித்தர்மொழி குறித்துஆய்ந்து
புகழ்மிர்தச்செந்தமிழா யிரத்தைந்நூறு
புகலவும்பூதலங்கனெல்லாஞ் செழித்துவாழ்க
அகமகிழாமடிகைப்பெண் ணருளினாலே
யவனிதனின் ஞானவெட்டி யருளயானும்
சிகழ்திருவள்ளுவநாய னுரைத்தவேத
சீரஞ்சனமாசிலிபொழி ரவிகாப்பாமே.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணியர்கடவுளுடைய திருவருளாலும், பார்வ பாதேவிபிணுடைய கிருபையினாலும், நவசித்தர்களும் திருவாய் மலாந்திரமும் நூல்களையெல்லாம் நன்றாகப் பாராய்ந்து உலகத்தா

பிரமவிட்டுணுக்கள் அண்டத்திற் செய்வதுபோலவோ பின்
டத்திலும் தத்தம்செய்கைகளைச் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசி
யமா யிருத்தலால் அவர்களை அண்டபிண்டநிறைந்துநின்ற அயன்
மரல் என்றும், சர்வவியாபகத் திருவருளையே இந்நூல் உட்கிடை
யாகக் கொண்டிருத்தலின் அகண்டபரிபூரணத்தினான் என்றும்,
அப்படியாகச் சொல்லப்பட்ட இந்நூலானது சந்திர சூரியர்கள்
உள்ளவரைக்கும் உலகத்தில் நிலவேண்டுமாதலால், மண்டலஞ்
சூழிரவீமதி' என்றும், இந்நூலிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு
விஷயமும் அக்கினியில்லாமல் முடிவுபெறுதலால் 'சுடரை' என்
றும் சொல்லப்படுவது தமிழாதலால் அத்தமிழ் தேய்வத்தை 'மது
தமிழோது மகத்தியினை' என்றும், இவ்வளவும் குருவருளாற்
கிடைக்கப் பெற்றதாகலாலும் அக்குரு எட்டுத்திசைகளிலும் உள்
ளாரால் புகழப்பட்டவராதலாலும், 'எண்டிசையும் புகழுமெந்தன்
குரு' என்றும், இந்நூலுள்ளிராடிகளின் விஷயமெபெரும்பாலும்
சொல்லப்பட்டதாதலால், இடைகலையின் சுழிமுனையின் கமலம்'
என்றும், இவையெல்லாம் அகத்தின்கண் ஞானமேயாகுமென்று
வெளிப்படுத்துமபடி வேறொருபெயரால் விராயகரைக் கூறாமல்
'சுண்டலிக்குளமர்ந்த விராயகன்' என்றும், அங்ஙனம் விராயக
னைச்சொல்லி முருகனைச் சொல்லாதிருப்பது முறையன்றாதலாய்
'சுகமணியின்தாவினை' என்றும் கூறினார்.

தான்சொல்லும் இத்தாலானது யாதொருவிக்கினமும்வாரா
புபடி சுகமே நிறைவேறுமபொருட்டி மெலேசொன்ன தேவர்களை
பும் இனிச்சொல்ல விரும்பும் நோக்கத்தோடும் வணங்கியதெனக்
கொள்க.

(க)

சுகனருளின்கிருபையினு லிந்நூல்ஞானம்
கூர்ந்துநவசித்தர்மொழி குறித்துஆய்ந்து
புகழமிர்நச்செந்தமிழா யிரத்தைந்நூறு
புகலவய்ப்பூதலங்கொல்லாஞ் செழித்துவாழ்க
அகமகிமுரம்புகைப்பெண் னாருளினுலே
யவனிதனின்ஞானவெட்டி யருளயானும்
சிகழ்திருவாருவநாய னுரைத்தவேத
சீரஞ்சனமபின்பிடுவாழி ரவிகாப்பாமே.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணியச்சுவடிநுடைய திருவருளாலும், பார்ப்ப
பதாதேவியினுடைய கிருபையினாலும், நவசித்தர்களும் திருவாய்
மலாந்திருக்கும் நூல்களையெல்லாம் நன்றாகவாய்ந்து உலகந்நா

மூலமும்-பொழிப்புரையும்.

ங்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக ஞானங்களை நன்றாகச் சீர்ப்பித்தமிழ்
ப்பாக்கள் ஆயிரத்தைநூற்றூல் ஞானவெட்டியான் என்கிற பேர-
மைத்து ஒரு அருமையான நூலை நான் சொல்லும்பொருட்டு விளங்-
குசின்ற திருவள்ளுவநாயனரால் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட
சாஸ்திரமாகிய வேதசூரியன் காத்துரகூழ்ப்பான்.

இந்நூலாசிரியர் முருகக்கடவுளையும், உமை யம்மையையும்
உபாசிப்பவரென்பார், 'சுகனருளின்கிருபையினால்' எனவும், அம்
பிகைப் பெண்ணருளினால் எனவும் தமிழ்ப்பாஷையைவிட உயர்ந்த
பாஷையில்லை யென்பார். செந்தமிழ் எனவும், இந்நூலால் உலகத்
தார்கள் கேடும்மடைவார்கள் என்பார் 'பூதலங்கனெல்லாஞ் செழி-
த்துவாழ்க' எனவும், இந்தநூலே ஒருவெட்டியானும் அவன்சொ-
ல்லுவனவெல்லாம் ஞானமுமாகையால் இதற்குப் பேர் ஞானவெட்டி-
யான் என்பார் அவனிதனில் ஞானவெட்டியருள்' எனவும், இதற்-
குத் திருவள்ளுவநரைத்த நூல் முதற்காரணமாய்க் காப்பாற்றுவ
தென்பார், 'சிகழ்த்திருவள்ளுவ நாயனருரைத்த வேதநிரஞ்சனமா
நிலவுபொழிரவிகாப்பாமே' எனவுங் கூறினார்.

ஆயின் இச்செய்யுளால் இந்நூலுக்காசிரியர் திருவள்ளுவநாய-
னரவ்லர் என்று வெளிப்படுகின்றது. ஆனால் கர்ணபரம்பரையாக
திருவள்ளுவநாயனரே இந்நூலுக்காசிரியர் என்று வழங்கிவருகி-
றது. இதுபோலவே இந்நூலுள் ஆங்காங்குத்திருவள்ளுவநாயனர்
செய்ததாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றியே பெரியவர்
வாக்கெனப்பாட்டைத் திருத்தாமல்விட்டனம்.

(உ)

நிலவுபொழியிரவிமதி யருளினாலே
நின்றிலங்குநாதவிந்தி னிருவிகாப்பு
வலமிடமாய்குழந்துவருங் காரசாரம்
வழலையெனுமாமதுர வரணிகாப்பு
உலகமதிற்கடிகுழந்த புவனைவாலை
யோங்காரமுலகனை பதியேகாப்பு
தவமதிதசனகாசி ரிஷிகன்பாதஞ்

சடாதாரஞ்சூட்சடா தாரங்காப்பாம்.

(இ-ள்.) கிரணங்களை வீசாநின்ற சூரியச் சந்திரர்கள் து கிருபை
யினாலிருந்து விளங்காநின்ற நாதமும், விர்தும், வல்லிட்டங்குகு-
சுற்றிச்சுற்றி வருகின்ற (காரசாரமென்றும் வழலையென்றுமும் உபசா-
ரமாகச்) சொல்லுகின்ற மதுரவாசகத்தை யுடைய சரஸ்வதியும்,

ஞானவெட்டியின்-தூதர்

கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தார்களால் துதிசெய்யப்படுகின்ற வாலையும், பிரணவமயமான மூலாதாரகணபதியும் மிக்கவும் மேம்பாடுடைய சனகன்முதலிய ரிஷிகளுடைய பாதங்களும் தூலசடாதாரமும் சூட்சுமசடாதாரமும் (இந்நூல் இனிதமுடியும் பொருட்டு காவலாகவிருக்கும் எ-று.

நாதமும் விர்துவும் சூரியசந்திர மண்டலங்களிலேயே விளங்க வேண்டுமென்பார், இரவிமதியருளினுலே நின்றிலங்கு நாதவிர்தினிருளிகாப்பு' எனவும், காரசாரவழலைகளையே இந்நூலிற் கூறப்படும் விஷயத்திற்குச் சரஸ்வதியாக உவமித்ததென்பார், காரசாரவழலையேனுமாமதுர வானிகாப்பு எனவும், இந்நூலில் ஆதாரங்களைச் சொல்லி யிருத்தலின் ஈர்க்கக்காட்டி மாணப்பிடிக்க வேண்டுமென்கிற நியாயம்பற்றி அவ்வாதாரங்களையும் 'சடாதாரம்கூட்சுமசடாதாரங் காப்பாம்' எனவும் கூறியதெனக்கொள்க. (நு)

சடாதாரம்திலைகுந்தவளவானி சரஸ்வதியும் பிரமன்பத மாஸின்பாதம், ஈரீடாழிலட்சுமிப்பெண்ணருளின்பாதம் நிரஞ்சனருத்திரன் பாதநேமிபாதங், கடாகமெல்லாரிறைந்துநின்ற மயேசன் பாதங் கருணைமயேஸ்வரியினிருகமலபாதந், தடாதசதாசிவத்தின் மனோன்மணியின்பாதஞ் சாம்பசிவன் பொற்பாதஞ் சந்ததமுங் காப்பாம்.

(இ-ள்.) தூலசடாதாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வெண்மை நிறத்தை யுடையவளான சரஸ்வதியின் திருவடிகளும் பிரமதேவனுடைய திருவடிகளும் விஷ்ணுவின் திருவடிகளும் திருவருள் கடாட்ச வீட்சண்ணிபத்தை யுடையவளான இலட்சுமிதேவியின் திருவடிகளும் உருத்திரமூர்த்தியின் திருவடிகளும் அவன் மனைவியாகிய வாமியின் திருவடிகளும் அண்டகடாகமெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்ற (சர்வவியாபகனயிருக்கின்ற) மகேசனுடைய திருவடிகளும் அவன்மனைவி மகேஸ்வரியின் திருவடிகளும் யாவருடைய நாவிற்கும் இப்படிப்பட்டவனென்று சொல்வதற்குக்கூடாத சதாசிவனுடைய திருவடிகளும் அவன்மனைவி மனோன்மணித்தாயின் திருவடிகளும் இவைகட்கு மேற்பட்ட பதவியோனாகச் சொல்லுகின்ற சம்பகிவமூர்த்தியினுடைய திருவடிகளும் (இந்த நூல் இனிது முடியும்பொருட்டு) சதாகர்லமும் காவலாகவிருக்கும் எ-று.

மேற்கூறிப்போந்த தேவர்களுடைய திருவடிகளை யெல்லாம் வணங்கவேண்டியது தூற்படம்படையாகையால் அப்பரம்பரை தவிரும்ல் கூறினோரென்க.

பாத்தமடிமூலநடுவிற்கின்மூலம் பாப்பரையின்வீடு பரப்பிரமவீடு, ஒதுசந்திரபுஷ்கரணி மாலின்வீடு ஸ்ரெமுத்தாய்கின்றிலங்கும் ருத்திரன்வீடு, நாதவிற்கின்மேருமுடிசுடரின்வீடு நாதாந்தமயேஸ்வரத்தின்வாயுவினவீடு, சூதமுனிபிசனுறவாடும்வீடு சோதியெனுமாக்கினையின் காப்புத்தானே.

(இ-ள்.) பாத்தத்தின் அடிமூலம்நடுமூலமும், விற்குமூலமும்பராசத்தியின்வீடும், பரப்பிரமத்தின்வீடும், சந்திரபுஷ்கரணியையுடைய திருமாதின்வீடும், ஸ்ரெமுத்தின்மயமாய் நின்றிலங்கும் உருத்திரன்வீடும், நாதவிற்குக்களினையுடைய மேருவாகியவீடும், நாததத்துவத்திற்கு அதிதப்பட்டவாயு பூதவிடமான மகேஸ்வரத்தின்வீடும் சூதமுனியும் சுஸ்வரனும் உறவாயிருந்துகொண்டிருக்கும்வீடும், தேஜோமயமான ஆக்கினைபின்வீடும் (இந்தால்இனிதுமுடியும்பொருட்டுக்) காத்தூரகூழிக்கும் ஈ-ஹ.

அடி மூலம் என்றது மூலாதாம். நடுமூலம் என்றது அநாகதம். சந்திரபுஷ்கரணி என்றது பிறைவடிவை. அதனிடத்திற் சலம்பெருகுவது சுபாவமாகையால் இவ்வணம் கூறினார். சூதமுனிபு மீசனுறவாடும்வீடு என்றது சூழிமுனைவீட்டை. இதுவே மௌனவீட்டுள் றுஞ் சொல்லம்படும். (௫)

ஆக்கினைக்குள்சத்தம்பிருத்திவிட மப்புலின்வீடுவன்னி வாயுவினவீடு, ஏக்கமில்லாவாகாசமேருவீடு இரவிமதிசுடரிலகு மின்பவீடு, பார்க்கபணுமுடிநடுவில் நடனஞ்செய்யும்பராசத்திசுவசிங்காதனத்தின்வீடு, பூக்குமலர்வாசியிருந்துலவும்வீடு புதழ்பெரியவையும் பூதம் புலன்காப்பாமே.

(இ-ள்.) ஆக்கினைக்குள்ளிருக்கும் சத்தமும், பிருதிவி, அப்பு, தேபு, வாயு, ஆகாசம், மேரு, சூரியசந்திரர்கள் ஆகியஇவைகளின்வீடும் ஆதிசேஷனுக்கு நடுவாயிருக்கும் தலையினின்றும் நடனஞ் செய்கின்ற பராசத்தியானவள் சிங்காசனத்தில் கொலுவமர்கின்றவீடும் சரமானது மாறிமாறி உலாவுதற்குரியவீடும் ஐம்பூதங்களும் அவற்றிற்குள்ளிடாய் விளங்கும் ஐம்புலன்களும் இந்தநூலை யாதொரு இடையுற்றிற்குள்ளும் அகப்படுத்தாமல் காத்தூரகூழிக்கும்

பூதாதிபிருந்துவிளையாடுபிடம் பொற்கமலமாயிரத்தெட்டிபூதழின்பிடம், நாதாக்கள்திருநடனமௌனபிடம் நந்தியொளிவிந்துசெகநாதபிடம், வேதாந்தபூரணமெய்ஞ்ஞானபிடம் வித்தர்வாகமத்துக்கழிதமான, ஆதாரமூலவன்னி யிமர்ந்தபிடம் மாந்தந்தன்சபை வையந்துங்காப்பாரம்.

(இ-ள்.) புத்தங்கனிந்து விளையாடுதற்குரிய பீடமும் ஆயிரத்
தெட்டித்தந்த தாமரைமலரானது இருக்கத்தக்க இடமும் பெரிய
நாதாக்கொல்லாம் அசைவற்றிருந்து மெளனஞ்செலுத்தின பீட
மும் நந்தியொரியை விசுகின்ற-விந்துஸ்தானமாகிய ஜெகநாதபீட
மும் வேதாந்ததூல்களிற் கூறப்பட்ட பூரணஞானபீடமும் மிகவும்
விரிந்திருந்த ஆகமதூல்களுக்கு அதிதப்பட்டுள்ளதான மூலக்கன
லிலமந்திருக்கும் பீடமும் பஞ்சகிர்த்தியத் தாண்டவஞ்செய்யும்
ஐந்துசபைகளும் ஆகியவையும் சேர்ந்துகொண்டு என்ஞற் சொல்
வப்பட்ட இந்தநூலைக் காத்துரகஷிக்கும் எ-று. (அ)

ஐந்துநவாயுடலெடுத்தவாறின்கூறு மசுழல்லாத் தேக மெண்
சாணத்தும்மக்கூறும், விந்துதித்துச்சுடமெடுத்த நாதக்கூறும் விற்ப
னமாய்க்கட முதித்தகாயக்கூறும், தந்திரமாய் நீர்க்குமிழியான
கூறுந் தத்துவந்தொண்ணுற்று சைலக்கூறும், இந்திரியசுக்கில
சுரோணிதத்தின்கூறு மியம்புகற்குத் தெசநாடியியல்பு காப்பாம்.

(இ-ள்.) இந்தத்தேகமெடுத்த விதத்தையும் இந்த எண்ணாண்
தேகத்தில் வந்திருக்கும் ஆன்மாவின்கூறும், விந்துநாதங்கனால்
எவ்வாறு தேகம் வந்ததென்பதையும், அப்படிவந்த தேகக்கட்டு
களின் விதத்தையும் அதநிலையில்லாமல்பிரிற்றோன்றும் முட்டை
யைப்போல் அழிந்துபோகும் வகையையும் இதுதொண்ணுற்று
தத்துவத்தோடு கூடியிருக்கிற தன்மையையும் சுக்கிலம் இப்படிப்
பட்டது. சுரோணிதம் இப்படிப்பட்டது என்பதையும் நன்றாகச்
சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லுதல்பொருட்டு தசநாடிகள் காத்து
ரகஷிக்கும் எ-று. (அ)

தசநாடிசுவாசமதுஞ் செனித்தவாறுஞ் செகதலத்திலேனைப்
பழித்தசெய்திவாறும், அசைவதிருந்தாக்கையசையாதவாறு மடி
நடுவுமுடிவானகற்பவாறும், பசைந்தமண்ணிருப்புவுவரெடுத்தவா
றும் பஞ்சபட்சியஞ்சுநிலைத் திருந்தவாறும், இசையுந்தசதிட்சை
மதிரவியின்வாறு மிராஜயோகத்தினருள் காப்புத்தானே.

(இ-ள்) தசநாடிகளும் தசவாயுவும் உண்டான விதத்தையும்,
இவ்வுலகத்திற்கண் எண்ணப்பழித்த விதத்தையும், இந்தத்தேகத்
தை அழியாமலிருத்தி வைக்கத்தக்க மார்க்கத்தையும் ஆதிநடு
அந்தமாயிருக்கும் கற்பங்கள் சாதிக்கும்விதியையும் பூமிநாதத்தை
எடுக்கும் விதத்தையும் இந்தத்தேகத்தில் பஞ்சபட்சி நிலைத்திருந்
தும் விதத்தையும் தசதிட்சையின மார்க்கத்தையும் சந்திரகுரியர்

களின் தன்மையையும், நான் சொல்லுதற்பொழுதி னெவரையோ கத்தின் திருவருளானது காத்தூரகூழிக்கும் ௭-அ. (க)

யோகாதியோகநிலைத் திருந்தபோக்கு முற்பனமாங் கற்பமு ண்டொசாவாப்போக்கும், வேகாத்தலையும் திரவியின் போக்கும் வெண் சாரகருநெல்லி விதித்தபோக்கும், போகாப்பினலுஞ் சவர்க்கா ரப் பூநீர்போக்கும் பூதலமெலாமதழும் பொருளின் போக்கும், ஆகாதமனிதர்களுையகற் றும்போக்கு மசடில்லராவ ரசகுளிகை காப்பாம்.

(இ-ள்.) யோகமும், மகாயோகமும், நிலைத்திருந்த விதத்தையு ம், கற்பம் புதிக்கவேண்டிய முறைப்படி புதித்துச் சகாமலிருக் கும் விதத்தையும் வேகாத்தலையையும், சந்திரகுடியாக னென்று சொல்லப்படுகின்ற கலைகளின் மார்க்கத்தையும், வேண்சாரகரு நெல்லியென்னும் பிவற்றின் விவரத்தையுந் தாக்காலத்தும் நீங்காத் சுத்தசலமார்க்கத்தையும், சவர்க்காரமென்று சொல்லப்படுகின்ற பூநீற்றின் மார்க்கத்தையும் அதினால் உலகத்தார்களுெல்லாம் பொ ருளுடையவர்களாக வேண்டியமுறையையும் இத்தொழிலுக்கு உப யோகமாகாத மனிதர்களை நீக்கிவிடுகின்ற விதத்தையும் (என்னு டைய ஞானாசிரியசுவாமிகளின் கிருபைகொண்டு சொல்லும்பொ ருட்டு) வாலேரசமணியானது காத்தூரகூழிக்கும் ௭-அ. (ஐ)

குளிகைராமாதுகற்பக் குகையினமூலங் குருபூசைகுண்டலி யின்வாசிமூலம், வழியறிவுமவிழ்தமொடு நோய்கள் தீரவழலைமுப்பு வைத்தியமுங்கிருதலேகியம், விழிமடவாளம்பிகைப் பெண்ணருளி னாலேவிவேகமணிமாத்திறையும் பஸ்பந்தானும், தெளிவுபெறுஞ் சுண்ணமொடு செந்தூரங்கள் தீராவகமுஞ்செயநீருஞ்சென்னிகாப் பாம்.

(இ-ள்.) ரசக்குளிகை செய்யும்முறையையும் அதுதின்னு முடி வுபெறுதற் காதாரமாயிருக்கத்தக்க பூசைசெய்யும் மார்க்கத்தையு ம் குருமூலகுண்டலி பூசையாகிய இவைகளைமுடிக்கும் விபரத் தையும் தாரணைசெய்யவேண்டிய மார்க்கத்தையும் தேகத்திலுண் டாகும் நோய்கள் திரும்பொருட்டு ஓஷதங்களுாகிய வழலையெ ன்று சொல்லப்படுகின்ற முப்பூனின் மார்க்கத்தையும் கிருதம், லே கியம், மாத்திரை, பஸ்பம், சுண்ணம், செந்தூரம், தீராவகம், செய நீர் ஆகிய இவைகள்செய்யும் விதத்தையும் உமாபரமேஸ்வரிபிணு டைய கிருபைகொண்டு சொல்லுதற்கு மேலேவொல்லப்பட்டவை களை காவலாயிருக்கும் ௭-அ. (ச)

அ

ஞானவெட்டியான்-தநோ

சென்னிவளர்சிவசிங்கா தனத்தின்மேலுஞ் சிதம்பரமாநடன, சபைசித்ரகூடம், வன்னிமதிப்பிரகாசகமலபீட மதுரவின்பவமிர்த, சர்வாணிபீடம், உன்னிதமாய்கன்னியெனக்கமிர்தமுட்டி யுயிருழுடல் நிலைத்திடவுபாயஞ்சொன்னான், இன்னிமித்தம் பொருத்தமெனக்களித்தஞ்ஞான விருகாகற்றிப்பானரச மீந்தாங்காப்பாம்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சிவபெருமானுடைய சிங்காதனத்திலிருக்கின்ற சிதம்பரநடன சபையாகிய சித்திரகூடத்தின்கண் ஒளிபொருந்திய சந்திரன்போலும் பிரகாசத்தைவாய்ந்த கமலபீடமும் இன்பமிர்தசர்வாணி எழுந்தருளியிருக்கும் பீடமும் அதினிடத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனான கன்னிகையானவள் இந்தநூலை நான் உலகத்தில் சொல்லு நிமித்தமே என்மேற்கருணைவைத்து உயிரும் உடலும் நிலைக்கும்படியான உபாயத்தை உபதேசித்துப் பின்னர் என்னுடைய அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரத்தை நீக்கி திருவருள் ஞானமாகிய பானரசத்தை அருள்செய்தாள் ஆகையால் அப்படிப்பட்ட அந்தஞானசத்தியானவள் (இந்தநூல் இனிதுமுடியும்பொருட்டு பாதுகாத்துரகூழிப்பாள். (கஉ)

வேறு.

இருள் தனையகற்றுஞ்சோதி யிகபரவெனியேபோற்றி
அருள் தருஞானதேசி யகத்தீசரருளினுலே
திருவுருதவாவாணி சிரோமணிக்கமலந்தன்னில்
அருமலர்பொழியுஞான மமிர்தசெந்தமிழைச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) எனக்கிருக்கும் அஞ்ஞானயிருளைத் தூத்துஞ்சோதி யாகவும் இம்மைமறுமைகளாகிய வெளிகளைப்பாதுகாத்துத்திருவருள்செய்கின்ற ஞானாசிரியனுமான அகத்தியமுனிவருடைய திருவருளினால் அழகிய வெண்மைநிறத்தையுடைய சரஸ்வதியின்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் அரியபுஷ்பங்களிட்டு அர்ச்சித்து (அவருடைய ஆக்கினையைமேற்கொண்டு) ஞானமிர்தத்தைத் திரட்டிவைத்திருக்கின்ற இந்த (ஞானவெட்டியான் என்னும்) தமிழ்நூலைச் சொல்லுகின்றோம் எ-று. (கக.)

இந்தநூலில் ஏதாயினும் குற்றங்கள் வருமேயானாலும் அவைகளை யெல்லாம் மேற்கொன்ன கடவுளர்கள்நீச்சி என்னைப் புனித னுக்குவார்கள் என்பதுகுறிப்பு.

மூலமும்-பெற்றிப்புகையும்.

வேறு.

நந்தியொளிப்பிரகாசவட்டத்துள்ளே நற்கடல்மாபிரத்தெட்டித் தழைப்போற்றி, உந்திநிலையறிந்ததிருமூலர்பாத முவமையிள்ள காலாங்கிபோகர்பாதஞ், சிந்தையுள்ளமகிழ்ந்தசாட்டைய முவியின் பாதஞ் சிவமயங்கண்ட கோரக்கர்பாதம், அந்திமலறிந்தவிடைக் காடர்பாதம் நுளுஞ்சகநாதர் பதமர்ச்சுகித்தேன்.

(இ-ள்.) சர்வேஸ்வரனுடைய தேஜோராயமானது வீசுகின்ற வட்டத்திற்குள் உயர்ந்த ஆபிரத்தெட்டிதழ்ந்த கடல்பீடத்தையதமன் கரித்து மணிபூரகத்தின் நிலைமையைபுணர்ந்த திருமூலரையனார், உயர்ந்தவரான காலாங்கினாதர், போகநாதர், சட்டையுனிவர்களை சமயமே உண்மையான தென்னுணர்ந்த நாதக்கர் இராப்பகல்களே புணர்ந்த இடைக்காடர் அருள்செய்கின்ற ஜெகநாதர் இவர்களுடைய திருவடிகளை உண்டாடியோடு நமஸ்கரித்து அர்ச்சனை செய் தேன் எ-று. (கச)

மதியிருந்துகுழறி விளையாடும்வடு மகத்தான செங்கதிசோன் மகிழ்ந்தவீடு, பதியிருந்துவிளையாடுமூலவீடு பத்திதருஞ்சித்திதரும் பரமவீடு, துதிபெறவுநாற்சதுரமேலுநின் னுதுவங்குமெழிற்சனாபதி வல்லையப்போற்றி, நிதிபெறவுமேனியின்ற குருநின்பாத செகிழாமலனுதினமுங் காப்புந்நாளை

(இ-ள்.) சந்திரனானவன் இருந்துவிளையாடும்வடு, நூரியனுங் மகிழ்ந்தவீடு தலைவனிருந்து விளையாடுகின்ற மூலநாதரவீடு பத்தியையும், சகலசித்தியையும் கொடுக்கின்ற உயர்ந்தவீடு, பாவருங் துதிக்க நாற்கோணத்தின்மேலிருந்து விளங்குகின்ற அழகிய கணாபதியையும் வல்லபையையும் பெற்றிசெய்து என்னைப் பெற்றெடுத்த ஆசிரியன்திருவடியையும் துதித்து காப்பாக வளங்குவோம்.

திருவிருந்துகளை ஸமூந்துஆடுமவீடு கிறந்தசத்திவல்லபதன் கணவனான, மருவிருந்துகொஞ்சதமிழ்நாவின்கேடடி மகிழ்ந்தமதகரி யினிருநாளைப்போற்றி, கருவிருந்தபெருவீடுதாண்டியப்பால் கண் குளிரகின் றுருவிவணையிலேறி, மருவிபுயிர்நாதலிந்துஆயிராதம்வணங்கியிருந்த நூல்வகையைய புசுழ்வேனான் டே..

(இ-ள்.) லட்சுமியானவன் ஸமூந்தகுளியிருந்து அக்கனிபுடன் ரக்ஷிக்கும்வீடும், வல்லபகணேசன் கொஞ்சுகின்ற இதழ்களில் பொருந்துகின்ற விராயகனின் இரண்டு திருவடிகளைப்போற்றிகருக்கன் உதப்பாடுகின்ற விந்துவிட்டடைக கடந்து அப்பால் ஞானம்

கண்ணனு குளிரும்படி நின்று நடுவணையில் ஏழி, நாதவிந்துக் களின்சொருபியான ஆயியின் திருவடிகளை வணங்கி இந்தநூலின் வகையைச் சொல்லுவேன் எ-று. (க௬)

தந்தைநாய்கருவதனிலுதித்தவாறுந்தாரணியில்கருத்திரண்டு பிறந்தவாறும், அந்தமுடன் சாதிகுலம்வகுத்தவாறு மவனிதனிற் பெரியோர்களுறிந்தவாறும், சிந்தைதனிற்செழுந்ததைப் போற்றி செய்து செப்புகிறேனிறநூலைமிகழவேண்டாம், தந்திரமா முக்கோணந்தன்னில்கின்ற தந்திமுக்கமலபதங் காப்பித்தானே.

(இ-ள்.) தாய்தந்தையர்களால் கருப்பத்தில் தோன்றினதும் உலகத்தில் வந்துபிறந்ததும் உடனே சாதிகுலங்கள் ஏற்பட்டதும் உலகத்தில் பெரியவர்கள் உணர்ந்ததும், மனத்தின்கண் பஞ்சாட்சாதியானஞ்செய்து இந்நூலைச் சொல்லுகிறேன், யாவரும் இகழ்ச்சியெய்யவேண்டாம் இதைச்சொல்ல முக்கோணசக்கரத்தில் தந்திரமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற கணேசனுடைய திருவடித்தாமரைகள் காப்பாகும் எ-று. (க௭)

சுதிரோத்தவிடந்நளியெயில்குஞ்சோதி கனகந்நிவமில்குதிரு மண்டபத்தில், மதியோத்துகின்றிலங்குஞ் சுவாதிஷ்டானம் வளர்ந்தவிதழிம்மூன்றாமங்குலத்தில், நிகரோத்தபிரமன் சரஸ்பதியின் பாதம் நினைந்துருகத்தாளிணையைப்போற்றிசெய்து, உதிசுரத்தில்சுக்கிலந்தான்வந்தவாறு மோரேழுத்தானாதவித்தாமைத்தவாறே.

(இ-ள்.) கிரணபானமவிவங்குகின்ற கனகந்நிவமிருக்கின்ற திருமண்டபத்தில் அறிவுநூல்து விளங்குகின்ற சுவாதிஷ்டானத்தில் இருக்கின்ற ஆறிதழ்களில் வாரஞ்செய்கின்றபிரமன்சரஸ்வதி இவர்களுடைய இரண்டுதிருவடிகளையும் போற்றுகல் செய்து உதிசும், சுக்கிலம், ஒரேழுத்தால் நாதவித்தமைத்தவாறும் உரைக்கிறேன் எ-று. (க௮)

சொல்லரிதுமந்திரத்துக் கெட்டாவிடு சோதிமலிபூரகத்தில் மந்தழர்த்தி, வெல்லரிதுநாபியதின்மலத்துள்ளோ விடைந்தவிதழீரைஞ்சுபத்துமேலும், வல்லபமாய்நின்றிலங்குமாலிந்தேவிவளர்ந்த சபைத்திருமலை வணங்கிப்போற்றித், தொல்லுலகிலுள்ள பெரியோர்கள்பாதந் துதித்திநூல் விளம்புகிறேனுண்டேகேளீர்.

(இ-ள்.) சொல்லுத்தற்குமையானமந்திரங்களுக்கெல்லாம்எட்டாநவிடான தேஜஸுளினங்குகின்ற மலிபூரகத்தானத்தில்நாபியின்மலத்துள்ளுதித்திநூல் வல்லபமாய்நின்றிலங்குகின்ற

விஷ்ணுலட்சுமி இவர்களுடையதிருவடிகளைவணங்கிப்போற்றிஉலகத்திலுள்ள பெரியோர்களுடைய திருவடிகளைத்துதித்து இந்நூலைச்சொல்லுகிறேன் ஆண்டையேசேன் எ-று. (கக)

வட்டமிட்டசட்டகோண பாரின்மேலும் வளர்ந்தவிதவிராமங்குலம்தில், திட்டமிட்டவனாகதத்தில் வீற்றிருந்த சிறந்தருளும் ருத்திரனும்ருத்திரியைப்போற்றி, வெட்டவெளிவேதமறைநான்குமோதும் வேதமெல்லாந்திருநீருயானவாறும், அஷ்டதிசையறிந்து ணர்ந்தபெரியோர்பாத மைம்பத்தோரட்சரமுங் காப்புத்தானே.

(இ-ள்.) வட்டமிட்டிருக்கின்ற அறுகோணத்தின்மேல் வளர்ந்திருக்கின்ற பன்னிரண்டு இதழ்களையுடைய அநாகதஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்த ருத்திரனையும், ருத்திரியையும் போற்றுதல் செய்து நான்குவேதங்களால் சொல்லப்படுகின்ற பெரியோர்களுடையதிருவடிகளும், ஐம்பத்தோரட்சரங்களும் காப்பாகும் எ-று. (உ)

ஆறுகொண்டவம்பலத்தினின்றசோதி யம்பரமார்தற்பரத்தையேறிநீத்தம், வீறுகொண்டவறுகோணவீட்டின்மேலும் விளங்குமிதழ்பதினாறுமேவுபீடம், பேறுபெற்றமயேசன் மயேஸ்பரியுங்கே பேணியவரிருவர்பதக்கமலம்போற்றி, பாரிலுள்ளவேதமறியாமல் நின்ற பழம்பொருளைப் பாடுகிறேனாண்டேகேளே.

(இ-ள்.) வழியாகவிருக்கின்ற அம்பலத்திலின்றசோதி யம்பலமானஞான சபையிலீந்தமும்எறி அறுகோணமான வீட்டின்மேலும், பதினாறுஇதழ்களில் அமர்ந்தமகேசன், மகேஸ்வரியின்திருவடிகளை நமஸ்காரஞ்செய்து வேதங்களாலும் உணரப்பட்டமல்கின்ற புராதனமாயுள்ள வஸ்துவவரன் பாடுகிறேன் எ-று. (உக)

காலவட்டமாலவட்டமாகிவன்ற கதிரமணியிற்சுருதிமுனையாடுஞ்சோதி, நிலவட்டங்கொண்டெழுந்து கலையெண்ணன்கும் நின்றிலங்குமாக்கினையிலிதழுமூன்று, ஞாலமதிலாதியந்தருபமான நற்கமலமாயிரத்தெட்டிதழின்மேலும், ஆலவிடமுண்ட சதாசிவனைப்போற்றி யம்பிகையின் கமலபதமர்ச்சித்தேனே.

(இ-ள்.) வட்டமாயின்றகிரணங்களையுடைய சுருதிகளின் அந்தத்திலும் அறுபத்துநான்குகலையிலும் நிறைந்திருக்கின்ற ஆக்கினஸ்தானத்திலுள்ள மூன்றிதழ்களில் ஆயிரத்தெட்டிதழ்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சதாசிவனையும், அம்பிகையையும் வணங்கி அர்ச்சனைசெய்தேன் எ-று. (உஉ)

நிகைகடர் துதினைத்து மேற்பெரும்பாழ்தாண்டிசிறந்தசாகாக்
காதுமேவெகர்த்தலுத்தாண்டி, மறைபுருந்துவோதுகின்ற வேதந்
தாண்டி மதனகலியானதிருவல்லிமாதா, லையெழுந்த பதினெட்
டாங்கேகாட்டி ன்மேலும் மாதாள்பூவடிவா மேனான்மணியைப்போற்றி
கரைகடர் துபறையென்று தள்ளிவைத்த கருத்தைபிணிச்சொல்
லுகிறேனென்கேனே.

(இ-ள்.) திவாச்சிவையத்தாண்டி, அதற்குமேலுள்ள பெரும்
பரமபுத்தாண்டி. சாகாக் காலையும், வேகாத்தலையுத்தாண்டி. வே
தங்களைத்தாண்டி பதினெட்டாங்கேகாட்டி ன்மேலும் மாதாள்பூ
வின்றிமுள்ள மேனான்மணியைத்துதித்து கரைகடர் துபறையென
ன்று தள்ளிவைத்தகருத்தை, இனிநான் சொல்லுகிறேன்கேள்-று.

அந்தமுள்ள குருவினடிக்கமலம்போற்றி யன்னைத்தையிருவருந்
தானனுபோகிக்க, தந்திரமாயிரவுதனிலேனையும்போது தாதுவிந்து
நாதமதுமெழுந்தபோதில், எந்தவுயிர்வேதமறை யறிந்தகாண்டே
யிடும்பொல்லாநீசெனென்றுதள்ளினார்கள், வந்தவழிபோனவழியி
ரண்டுப்பொல்லேன் வகையறியாமாந்தர்களே யறிந்துகொள்வீர்.

(இ-ள்.) அழகுள்ளகுருவின் திருவடித்தாமரைகளைப்போற்றி
தாய்த்தந்தையர்கள் அதுபோகஞ்செய்ய, விந்துவும்நாதமும் கலந்த
போதில் எந்தவுயிர்தான் வேதத்தையறிந்தது இடும்பர்களெல்லா
ரும் நீசெனென்றுதள்ளினார்கள் இனிநான்வந்தவழியையும், போன
வழியையும் சொல்லுவேன் வகையையறியாமாந்தர்களே நீங்கள்
அறிந்துகொள்வீர்-ஈ-று. (உச)

பிரமகுலவேதியராயப்பிறந்தார்கோடி பெருமையுள்ளகூத்திரிய
ராயப்பிறந்தார்கோடி, திறமையுள்ளவைசியர்களாய்ப் பிறந்தார்
கோடி தெளிவானகூத்திரராயப் பிறந்தார்கோடி, உறவதிதநால்வ
கையாய்ப்பிறந்தார்கோடி யுள்ளுணர்ந்துபாராமல் தள்ளினார்கள்,
அரணுளாற் சபாபிறைந்தவாண்டமாரே யாதியிலே சாதிகுல
முரைசெய்வேனே.

(இ-ள்.) பிரமணர்களாகப்பிறந்தவர்கள் அளவற்றவர் கூத்தி
ரியராயப்பிறந்தவர்களும் அளவில் வைசியர்களாய்ப்பிறந்தவர்கள்
அளவில் சூத்திரர்களாய்ப்பிறந்தவர்களும் அளவில் இப்படிநால்
வகைச்சாதியாய்ப் பிறந்திருப்பதை நன்றிபுணர்ந்துபாராமல் தள்
ளவிட்டார்கள். ஆனாலும் சர்வேஸ்வரனுடைய திருவருளால்சபை
யின் பிறைந்திருக்கின்ற ஆண்டாமாசே ஆதியிலே சாதிகுலங்களைச்
சொல்லுகிறேன்-ஈ-று, (உரு)

எங்களுஞ்சுக்கிலத்தாலேடுத்தவாறு மெண்ணாயசுரோணி தத்தால்வளர்ந்தவாறு, மங்காதவஞ்செழுத்தால்வந்தவாறும்வகையுடனையங்குலமோதொண்ணூற்றாறு, சிங்காரமானமனம்புத்திசித்தம்செங்கனலாற்கொண்டெழுந்தவாங்காரந்தான், கங்கையணிசங்குரம்பிகைப்பெண் கருத்தாலேயெடுத்ததிந்தக் காயமாண்டே.

(இ-ள்.) எங்களுடையகுலமானது சுக்கிலத்தினால் எடுத்தவிதமும், எண்ணுதற்கருமையான சுரோணித்தால் வளர்ந்தவிதமும், பஞ்சாட்சரங்களினால் வந்தவிதமும், தொண்ணூற்றாறுங்குலமானதும், அநிலமனம், புத்தி, சித்தம், ஆங்காரம், என்னும் அந்தக்கரணங்கள் உண்டானதும் சர்வேஸ்வரனும் பரமேஸ்வரியும்கொண்ட சங்கற்பத்தினாலேயே இர்தச்சரீரம் எடுத்ததாகும் எ-று. (உக)

கருதிமணிகாயமதானவாறுங் கருவியதிலேவளர்ந்து வெழுந்தவாறும், உறுதிமணிகால்சைகள்வகுத்தவாறுமுடம்புக்குள்சதைநிணங்கள் தரித்தவாறும், திருவிருந்தமண்டபங்கள் சலமந்தவாறும் சிறுபிள்ளையாப்பினியில் பிறந்தவாறும், அருபியெனு நாதாக்கள் பாதம்போற்றி யாதியிலேசாதிகுல முரைப்பேனாண்டே.

(இ-ள்.) கருவானதுதிருண்டு சரீரமானவிதமும், கருவிகரணதிகள் அதிலேவளர்ந்துஎழுந்தவிதமும், கால்சைகள் உண்டாக்கினவிதமும், உடம்புக்குள் தசைநிணங்கள் உண்டானவிதமும், மண்டபங்கள் உண்டானவிதமும், சிறுபிள்ளையாப் உலகத்தில்இருந்தவிதமும், நாதாக்கள் திருவடிகளைத்துதித்து சொல்லுகிறேன் எ-று.

பாயிரம்-முற்றிற்று.

தந்தன தன தன இதன தன தந்தன தன தன தன-தன் இனி.

(இ-ள்.) மூலாதாரத்தையும், அதின்முதலையும் அறிந்துமோட்சங்கொடுக்கின்ற சுழிமுனையையுணர்ந்து, பாலத்தைத்தாண்டி-அப்பால் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற சூரியசந்திராமிர்த பானத்தையுண்டு திருமாலின் செய்கையையுணர்ந்து, ஞாலத்தைத் தாண்டிநின்ற உயர்ந்த குலஞானவெட்டியான் நானாவேன் எ-று. (உஅ)

(இ-ள்.) நெவனையில்லாதிநாடிய குண்குலியென்னும் வட்டத்தி
குள்ளாக அடிநடு, முடிக்கையுணர்ந்து, தினமும்வாசியினால் அமிர்ந
முண்டு நாநம்பத்தும் ஒருமித்துவருகின்ற பழக்கத்தினால், வடிவு
ள்ள செக்கஜோதியை வந்துவணங்கிவவன் நாலைவன் ௫-று.

வம்புகள்பேசுகிறீர்-சுவசிவ-வேடிக்கையாயின் பம்பிளம்புகிறீர்
வேம்புகளும்பதுவாடோ-மகிந்துகளின்-விற்பனையைக் கண்டறியா
விழலென்கிறீர், சாம்பவமுந்ததியர்க்கேபட்டமது-ஸ்தாரிந்து சாம்
புலனாகாணும், தீம்புகளறவ்சி-தெளிந்தவர்கள்-ரீபாதங் கண்ட
வர்போல் தெரிக்கிறீர்-தந்.

(இ-ள்.) வீம்புகளையும், வேடிக்கையான இன்பங்களையும்பேசுகிறீர், வேம்புகரும்பாகுமோ? மகத்துக்களின் விற்பனைநைக்கண்டறியா விழல்என்றுசொல்லுகிறீர், சாம்பவமூர்த்திக்கு பட்டங்கொடுத்த சாம்பவன்நானோயாவேன் (அப்படியிழைப்பதைவிட்டு) தெளிந்தவர்களைப்போலவர், சிந்திப்பாங்களைக் கண்டவர்போலவும் தெரிசுக்கிறீர் என்று.

(ந-யு)

சனபிதனிலுள்ளவர்கள்-ஆண்டையேகவர்-சாதியிலீனனென
ச்சாற்றுகிறீர், உறுபயமின்றாமலும்-அஞ்சுத்தி-பு லறியாய்ச்செ

பங்களோதுகிழர், வணையமதாகிய நூல்கள் - வீண்பி லுக்கர் - வாசிய
றியாமலுமேமயங்குகிழர், ஓளவையார் குலத்தில்தந்த-வள்ளுயின்
னும் ஆதிபிடமுநான்காணும்-தந்.

(இ-ள்.) சபையி லுள்ள ஆண்டைமரே கேளுங்கள், என்னை
சாதியில் தாழ்த்தவென்று சொல்லுகிறீர்கள், நூல்களையும், வீண
பேச்சுகளையும் வீண்பி லுக்காந் வாசியறியாமலும் மயங்குகின்றீர்,
ஓளவையார் குலத்தில் உற்பவித்த திருவள்ளுவன் என்னும் ஆதிபிட
மும் நரவேகாணும் எ-று. (௩௧)

சிக்கிய நூல்பிணைப்பார்-சிவசிவ-சேனியசாதியி லுள்ளபடி, புக்
கிய நூலிழைக்கும்-பூதங்களில் - புதித்த நூலிழைச்சுப் பூட்டி-வைப்
பார் தக்கியபறையெனவும்-சிவசிவ-சாதிகளில்முதல்சாதியெனும்கு
கிய நூல்பிணைக்கும்-மெய்ஞ்ஞானமுர்த்திசாம்பவனான்காணும்-தந்.

(இ-ள்.) கடைத்தசாஸ்திரங்ளை சேனியராதியர்போல கே
வைசெய்வார், நூலிழைக்கைப்பூட்டி-வைப்பார், நானே சாதிகளில்
முதல்சாதி என்னும் மெய்ஞ்ஞானமுர்த்தி சாம்புவன் நானாவேன்.

அறுந்தது நூல்பிணைக்கும்-சிவசிவ-அச்செலும்பாவது கண்ட
மட்டும், சிறந்தது நூல்பிணைக்கும்-சிவசிவ- சித்திரச்சாம்புவனான்கா
ணும், பரந்தபஞ்சது நூலா-இழைபிசகா-பறை நூலதுபஞ்சவர்ணம
தாய், நரந்தரவிசுதமெனும்-சிவசிவ-நிஷ்டைதனில்மிகுந்தநிர்மலன்
காண்-தந்.

(இ-ள்.) அறுந்த நூலைச்சேர்க்கின்ற அச்சென்கின்ற பாவது
கண்டவரைக்கும் நூலைப்பிணைக்கின்ற சாம்புவன்நானேயாவன், நீ
நரமும் விசுதமாகின்றநிஷ்டையில் மிகுந்த நிர்மலனாவேன் எ-று.

ஆதியந்தமுங்கடந்து-ஆதாரமூலம் - அதுகடந்த பரவெளிநா
ண்டி, நீதியின்மறைவிளங்கும்-முப்பாழ்கடந்து - நின்றபிரபுரணத்
தின்நிலைகடந்து, ஒதுமறைவேதமுந்தாண்டி-பிரகாசவொளி - ஒங்
காரீங்காசனத்திலுறுதியதாய்ச், சோதியின்நிலையில்நின்ற-சுழிமு
னையில்-துதித்துத்தொழுத சாம்புவன்காணும்-தந்.

(இ-ள்.) ஆதியந்தங்களையும், ஆதாரமூலங்களையும், பரவெளி
களையும்தாண்டி நீதியுள்ளவேதங்களில் விளங்குகின்ற முப்பாழை
யுங்கடந்துநின்றபரிநூரணத்தின்நிலையும்கடந்து வேதத்தையும்
தாண்டி பிரணவமென்னும் சிங்காசனத்தில் உறுதியாகசோதிநிலை
யில்நின்ற சுழிமுனையில் துதித்துத்தொழுத சாம்புவன் நானே
யாவேன் எ-று. (௩௨)

பூணூல்பிறந்ததெங்கே-சிவசிவ-பிங்குமிமையானதுவுமான தெங்கே, வாணோர்கள் துதிப்பதெங்கே-மணிமந்திர-வாக்கியசெபத பங்கள் வாழ்க்கையெங்கே, கோனருள்புரிவதெங்கே-யாகசாலைக் குருக்களாசாரியென்றுங் கூறுவதெங்கே, வீணிலே யோதுகின்ற வேதியர்களே-வேதம் பிறந்திடமுஞ் சொல்வீர்காண்-தந்.

(இ-ள்.) பூணூல்பிறந்ததும், பிங்குமிஉண்டானதும்வாணோர்கள் துதிப்பதும், மணிமந்திரம், வாக்கியம், ஜெபம், தபம், வாழ்க்கை இவைகளும் எங்கே? இறைவனருள் செய்வது எங்கே? யாகசாலைக் குருக்கள், ஆசாரியர்கள் எங்கே? வீணைப்பிறந்த வேதியர்களே! வேதம்பிறந்த இடத்தை சொல்லுவீர்கள் எ-று. (௩௩)

ஒளிவெளிமதிதாண்டி-சிவசிவ-ஒன்பதுவாசலுங் கட்டறுத்து, தெரியவும்பொறிபுலனும்-சிக்கறுத்துச்-சுந்தையுற்றி மனதொரு ப்படுத்திப், பொழியவுமமீர்தரம்-பொசிக்கவின்பம் பூசிக்கப்புகி க்களுளம்பூரணமதாய், சுழிதனிலெழுந்ததொரு - வாசியெனும்-சோதியைக்கண்டவனும் நான்காணும்-தந்.

(இ-ள்.) ஒளியையும், வெளியையுமுள்ளமதியைத்தாண்டி ஒன்பது வாசல்களையும் கட்டறுத்து, ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களையும் சிக்கறுத்து, மனத்தையொடுக்கி, அமிர்தபானஞ்செய்ய ஞானம் பூரணமாய் சுழியில் எழுந்த ஒருவாசின்கிற சோதியைக்கண்டவனும் நானேயாவேன் எ-று. (௩௪)

செத்ததோர்மாடெடுப்போம்-சிவசிவ-சுகூட லுதினங்காந் திருப்போம், நீத்தமுங்கடவுள்தனை-ரவியின்மதி-நேசமுடனே யுறு திவாசஞ்செய்வோம், சுத்தவீரசைவமுடன்-வாசிவாவெனும்-தோந் திரஞ்செய்தேபொசித்துக் காத்திருப்போம், கர்த்தனையந்திரந்தி உச்சமதிலும்-சுருத்தினிலேநனைப்போ மாண்டேகேவீர்-தந்.

(இ-ள்.) என்னுடைய ஆண்டைமாரே! நான் சொல்லும் எங்கள் விஷயங்களை நீங்கள் நன்றியுடனேயுங்கள் அவை என்னவென்றால்; செத்துப்போவுமாட்டா யெடுப்போம், தினந்தோறும் கடலைப்பாய் காத்திருப்போம், சூரியசந்திரர்களின் சகாயங்கொண்டிருப்போம் கடவுளை நமஸ்காரசெய்வோம் அன்றிச் சுத்தவீரசைவமார்க்கந் தில் கலந்து வாசிவா! என்று தோத்திரஞ்செய்து உணவைபுண்டு மேற்படி கடவுளிடத்திய வாசஞ்செய்வோம். ஆனால் அந்திசந்தியிலும் வேறெந்த வேளையிலும் கடவுளுடைய திருவடிகளைச் சிந்தையில் வைத்துச் சிந்திப்போம் எ-று. (௩௫)

கட்டையுமடுக்கிக்கொள்வோம்-பிணமதற்கு-காற்பண முழத் துண்டுவாங்கிக்கொள்வோம்,அட்டவிதப்பரிட்சைகளும்-ஆண்டை கேளீர்-அங்கசத்திகளுஞ்செய்ய அடைவெடுப்போம்,சுட்டதொரு அஸ்திகளுமே-சேதம்வராமல் - துரிதமாய்பொறுக்கியே சுட்டிடுவோம்,நட்டணைநடைநடப்போம்-ஆதியருள்-நாதனை யனுதினமும் போற்றிசெய்வோம்-தந்.

(இ-ள்.) பிணத்தைச் சுடுதற்கான கட்டையை யடுக்குவோம் அப்பிணத்தின்பொருட்டு காற்பணமும், முழத்துண்டும் வாங்கிக் கிக்கொள்வோம், அஷ்டவிதபரிட்சைகளையும், அங்கசத்திகளையுஞ் செய்ய முறையெடுப்போம், கூடியசிக்கிரத்தில் சுட்டஎனும்புகளையெல்லாம் சிக்கிரத்தின்பொறுக்கி அடுக்கிவைப்போம் நடை,நொடி-பாவனையுடன், நடிப்போம் முதல்வனான சிவபெருமானுடையதிரு வருளை த்துதிசெய்து அனுதினமும்நமஸ்காரமுஞ்செய்வோம்ஆகையால் எங்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் இல்லையென்பது குறிப்பு. (நஅ)

நால்வகையோனிதனில்-பிறந்துதித்த - நால்வேத ஞானமும் வந்துதித்ததுகாண்,கோலமிதையறியாமல் உலகருமே குருடர்கள் வேறுசெய்தினம்பிரிப்பார், மாலப்பறையென்றே - உலகர்கூடி-வாய்பிதற்றிவழக்குவாதாடுவர்காண், பாலரறியாமலென்னைப்பழி த்துப்பகடித்தனரான்டேகேளீர்-தந்.

(இ-ள்.) அண்டஜம், சுவேதஜம், உற்பிதஜம், சாராயுஜம் என்னும் நால்வகையோனிகளில் பிறந்துவந்தநான்குவேதங்களிற்சொல்லப்பட்டுவந்த ஞானமும்வந்து வெளிப்பட்டது, ஆகையால் இப்படியிருப்பதை உலகத்தார்கள் உணராமல் என்னை வேறுபடுத்தி மாலப்பறையென்றுசொல்லிப் பிரித்துவிடுவார்கள். அன்றிவாயி னாற்பலர்பேசிவாதுஞ்செய்வார்கள், இப்படியெல்லாஞ்செய்துஎன்னைக் குடிசெடுத்தார்கள் எ-று. (நக)

பூணூல் தரித்துக்கொள்வோம்-சிவசிவ - பொறியுமைம்புல னையுந்தொழுதுகொள்வோம்,வேணவிருதுகளும்-விகிதமாய்வெண் குடை வெண்சாமரமும் பிடித்துக்கொள்வோம், வானவர்முனிவர் தொழும்-பொன்னிசிறி-மரகதகுண்டலத்தின்கவசங்களும், ஞானப் பிரகாசவொளி - திவ்வியரச - நாதவிர்தர்ச்சனைகளில் நாம்நுதிப்போம்-தந்.

(இ-ள்) நாங்கள் பூணூலைத்தரித்துக்கொள்வோம், ஐம்பொறிகளையும், ஐம்புலன்களையும்நமஸ்காரஞ்செய்ப்போம், வேண்டியவிரு

துகளையும், வெண்கொற்றக்குடை, வெண்சாமரம் இவைகளைப்பிடித்துக்கொள்வோம், தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும் தொழப்படுகின்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட விசிறியையும், மரகதத்தால் செய்யப்பட்ட கவசகுண்டலங்களையும் பெற்றுக் கொள்வோம் ஆகிய இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைக் கொள்வதுந்தவிர, தேஜோமயமாப் விளங்குவதான நாதவிந்துகளுக்கு அர்ச்சனைசெய்து நமஸ்காரமுஞ் செய்வோம் எ-று. (சஉ)

சாதியிலுயர்ந்தவர்கான் நவரத்ன - சங்கப்பலகையின் மேலிருந்தவன்கான், வேதியர்சாஸ்திரியர்-துதிசெய்யும் விருதுபெற்றும் வீரசாம்புவன்கான், பாதிமதிசடையணிந்தோன்-சிரசிவ்வளர்பங்கயக்கங்கையமீர்த்தச்செங்கைநதியில், சுருதியின் பொற்கமலம் மதிரவியின் சூட்டிடுஞ்சாம்புவனென்போன்காணும்-தந்.

(இ-ள்.) நானோ சாதியில்உயர்ந்தவனாவேன் அன்றி, ஒன்பதுரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட சங்கப்பலகையின் மேலிருந்தவனும் பிராமணர்களும் சாஸ்திரிமாரும் துதிசெய்யப்பெற்ற விருதுக்களையடைந்திருக்கின்றவீரசாம்புவனும் அர்த்தசந்திரனைத்தரித்தசிவபெருமானுடைய சடாபாரத்தின்கண் இருந்துவளர்கின்ற கங்காதேவியின் சுருதிமொழிபெற்ற திருவடிகளை இடைகலை பிங்கலைகளுக்குச்சூட்டுகின்ற சாம்புவனுவாவேன் எ-று. (சக)

அந்தணர்வேதியர்கள் என்குலத்தை அசட்டுப்பறையனென்று தள்ளினர்கான், சந்தியுஞ்சடங்கறுத்து-வள்ளுவனெனைச்சாம்பவமூர்த்தியென்றேதான்தொழுதார், விந்துவுராதமுங்கூடிஎங்கெங்குமேவும்-எண்பத்துனான் குயிர்க்குமேலதிகமகம், வந்தவழிதனையறியார்-பிரமகுல-வங்கிஷ்வானென்றுமவர் போற்றிசெய்வார் தந்.

(இ-ள்.) பிராமணர்களெல்லாம் ஒன்றாகக்கூடிகொடியபறையனாவான் இவனென்றுஎன்குலத்தையிகழ்ந்து என்னையும்தள்ளிவிட்டார்கள் திருவருட்சத்தியென்றாலோ மேற்சொன்ன குற்றத்தை நீக்கி திருவள்ளுவனாகிய என்னைசாம்பவமூர்த்தியென்றேகொண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தாள் ஆனாலும்விந்துவும், நாதமும்கூடியே எண்பத்துநான்குலக்ஷ ஜீவகோடிகளுமாயினமையால் இதுவே அதிகமாம் இப்படிவந்த மனையறியாத அவ்வேதியர்களை உலகத்திலுள்ளார் நல்லவியிரவானென்று துதிசெய்வார்கள் எ-று

ஆசையால் இவருடைய அறியாமையை என்னவென்றுசொல்லுகின்றது என்பது புரியாது. (சஉ)

வேதமுநான்காணும் சிவசிவ-வேதாந்தசாரமு நான்காணும், மாதவமுனிவர்க்கெல்லாம்-உயர்கின்ற - வள்ளுவசாம்புவ னான்காணும், பேதாபேதங்களறிய-என்னுல்வகையில்-பிரட்டுருட்டுகளும் பிரித்துரைப்போம், ஆதாரமூலமெல்லாம்-அசடி-ல்லாமல் - அவனி தனிலுரைப்போமான்டே கேளீர்-தந்.

(இ-ள்.) வேதமும்நானே! வேதசாரமும்நானே, மகத்தாந்தவ த்தையுடைய பெரியோர்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்ததிருவள்ளுவனெ ன்னும் சாம்புவன்நானே, ஆகையால் நான்சொல்லிய இந்நூலில் பேதாபேதங்களை நன்றாயறியும்படி செவ்வையான விஷயங்களைப் பிரித்துச்சொல்லுவேன் அன்றி, இவ்வுலகத்தின்கண் ஆதாரமூலங் களின் தொகை, வகை, விரிவுகளையெல்லாம்குற்றமில்லாமல்நன்றா யெடுத்துச்சொல்லுவேன் ஆகையால் என்னுண்டையே! நீர்கேட் ட்ருளும் எ-று.

(சுட)

சத்தியுநான்காணும் சிவசிவ-சாம்பவமூர்த்தியெனு நான்கா ணும், புத்தியிலதிதவன்காண்-சிவசிவ-புவனமதில் புகழ்திருவள்ளு வன்காண், சித்தியிலதிதவன்காண் - சிவசிவ சிங்காதனத்தி லிருந் தெங்கெங்குமாய், அத்திமுதலெழும்புகடை யாவர்களும்-அற்புத மெய்ஞ்ஞானவெட்டியாண்டே கேளீர்-தந்.

(இ-ள்.) புத்தியிலும், சித்தியிலும், நான்உயர்ந்தவனாகையா லும் சிவசிங்காசனத்திலிருந்துகொண்டு எங்குமுள்ள அத்திமுதல் எழும்பீரகவுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் அற்புதத்தை தரத்தக்க ஞானவெட்டியானும், உலகத்தாரால் புகழப்படுகின்றதிருவள்ளுவ னென்னும் பெயரைபுடையவனும் மாகையாலும், சத்தியும்நானே சாம்பவமூர்த்தியும் நானேயாவேன் எ-று.

(சச)

வித்தையிலதிதமெந்தன்:வினங்குந்திரு-வேதாந்த சாரமுண்டு மேதினியில்வாழ், எத்திசையெல்லாம்புகழும்-இரவிமதி-யேகாகூத ரத்தைக்கண்டு சாகாமல்நான், பத்தியில்முத்திதரும் - உலகமதில் பரைநூலறிந்தசாம்புவன்காணும், முத்தியுமெய்ஞ்ஞானநெறி-முக கண்ணுடைய-மும்மூர்த்தியானவர்கள் தம் மூலத்தினால்-தந்

(இ-ள்.) உண்மைஞானமார்க்கத்தால் தம்மையடைந்தவர்களு க்கு மோகூதத்தைக் கொடுக்கின்ற மூன்றுகண்களையுடையமும்மூர் த்திகளுக்குந் தலைவனான சிவபெருமானுடைய திருவருவரினால் கல் வியிலிக்க தேர்ச்சியையடைந்திருக்கின்ற நான்வேதாந்தமென்னு மார்க்கத்தையுண்டு உலகர்களால்புகழப்பட்டு வருகின்ற இருகலை

களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கின்ற ஒரெழுத்தைக்கண்டு சரகாமலிரு
ந்து மோகத்தையடைவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற பறைநூலை
ச்சொன்னவன் நானேயாவன். எ-று. இப்படியிருக்கும் நியாயத்
தால் என்னைத்தள்ளவேண்டாம் என்பதுகுறிப்பு. (சரு)

உதிரமூர்திரண்டதெங்கே-நாதமதி-லோடியேதான் விர்தது
வும்பாய்ந்ததெங்கே,மதியொவிரவியுமெங்கே-அமிர்தரச-வாருதியு
மானவரலாறுமெங்கே, சதிரமும்பிறந்ததெங்கே-உலகுதனில்சால்
திரியாசாரிகளோ தானுரைப்பீர்காண், அதிதவேதங்களோதும்-
சூரியசந்திரர்-அறவரிருந்தவர்களாண்மைபுரைப்பீர்-தந்.

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ள சாஸ்திரிகளே! நீங்கள் சூரியசந்திரர்
முதலியகரசங்களையும், அந்தந்தக் கிரகங்களுடைய வல்லமைகளே
யும் எடுத்துச்சொல்லுவீரன்றோ? ஆம் ஆகையால் உதிரந்திரண்ட
தும், விர்தநாதத்தில்பாய்ந்ததும், சந்திரசூரியராதியரைப் பெற்ற
துவும், அமிர்தரசபெருக்கெடுத்தப் பாய்ந்ததும், சதுர்பிறந்ததும்
ஆகிய இவைகளெல்லாவற்றிற்கும் உரியஇடங்களைச்சொல்லுங்கள்
பார்ப்போம் எ-று. (சசு)

கருவதுந்தரித்ததெங்கே-சிவசிவ-காயமாயுதித்தவந்தக்கருந்து
மெங்கே, அருவுருவானதெங்கே-அண்டபிண்டங்களாதியுமந்தமுங்
கூடியமைந்ததெங்கே-உருவடிநடுமெங்கே-ஒங்காரமெனும், உட
லுயிரெடுத்தவிதவுகமையெங்கே, மருவியநால்வேதஞ்சொலும்மதி
கெட்ட மார்தர்களிதையறிந்து வகுத்துரைப்பீர்-தந்.

(இ-ள்.) பொருந்திய நான்குவேதங்களையும் பாராயணஞ்செய்
கின்ற அறிவிலிகளா! நீங்கள்கருத்தரித்தவிதத்தையும், அந்தக்கரு
வானது தாயின்தேகத்தில் வந்தவித்தையும், அருபமாயிருந்த அது
ருபமானவித்தையும், அண்டபிண்டங்க ளெல்லாம், முதல்,நடு,
கடைஎன்றுசேர்ந்து உண்டானவித்தையும் ரூபமுள்ளபொருளில்
அடி,நடு, வந்தஇடத்தையும்,பிரணவாகாரமான இந்ததேகம்வந்து
நமக்குச்சேர்ந்தவித்தையும், சொல்லுங்கள்? பார்ப்போம் எ-று.

தீர்த்தமுமாடிக்கொப்பிர்-தெளிந்தவர்போல் -செபதபசாஸ்
திரங்கனோதிக்கொவ்வீர், யாத்திரைதீர்த்தங்களாடி-நதிகள்தோ
றும்-அலைந்துஅலைந்துசுற்றி அலைபுகிறீர், மாற்றியேபிறப்பமென்று
பொய்ப்பிரட்டு-வாய்சமத்து எபஸ்திரஞ்சொல்மடையர்களே,பாத்
திரியாபுந்திரியாபு-பானிகுந்தான்-பாடுபட்டுக் கூறறியாமாடுகள்
தான்-தூநர்.

(இ-ள்.) மாற்றிமாற்றிப் பிறப்போமென்று பொய்பேசுகின்ற மடையர்களோ! நீங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்கள் போன்று, தீர்த்தமாடிச் செபதபங்கள்செய்கிறீர்கள் யாத்திரைசெய்கிறீர்கள் இப்படியே அலைந்தலைந்து திரிகிறீர்கள் ஆகையால் நீங்கள் பாத்திரா பாத்திரமறியாதபாவிதரும் கூரியபுத்தியில்லாத மாடுகளுமாவீர்கள் எ-று.

(சஅ)

அண்டபிண்டம்பிறந்ததெங்கே-கிவசிவ அந்தணர்முனிவர்வந்ததித்தெங்கே, பிண்டம்பலவுயிரும்வந்து பிறந்தவகை-பிரபந்த மிதையறிந்துபேசுவீர்காண், மண்டலமும்மண்டலஞ்சூழங் - கதிர் மதியும்வன்னியும்பிறந்ததெங்கேவானுமெங்கே, விண்டபொருளாண்டருங்காணர்-வேதியர்களே-விஸ்வரூபமறிந்து விளங்குவீரே-தந்.

(இ-ள்.) ஓ! பிராமணர்களே! அண்டமும், பிண்டமும் பிறந்த இடத்தையும், நீங்களும்முனிவர்களும் பிறந்தஇடத்தையும்பிண்டமானது பலஉயிர்களாகப் பிறந்தவிதத்தையும், உலகம்பிறந்த விதத்தையும் அவ்வுலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற சூரிய சந்திரர்களும் அக்கினியுமுண்டான இடத்தையும், ஆகாயம்பிறந்த இடத்தையும் தேவர்களும் அறியாரென்றால் நீங்களே அறியுந்திறமுடையவர்கள் அப்படியறிந்திருந்தால் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம் எ-று. (சக)

சாஸ்திரம்பிறந்ததெங்கே சிவசிவ சாதியினுல்வகைகளுமான தெங்கே, கோத்திரம்வகுத்ததெங்கே சிவசிவ குருவுடன் சீஷனும் வந்துதித்ததெங்கே, போற்றிடுஞ்சற்குருவுமெங்கே பொய்க்குருவினால்-பூசையனுஷ்டான முறைப்பொருளுமெங்கே, சோற்றிலெய்துங்கல்லறியா சணங்கர்களே சொர்னமலரென்னமய மன்னமலர்காண்-தந்.

(இ-ள்.) சாஸ்திரம்தோன்றிய இடம்எது! சாதிவகைகள்கோத்திரங்கள் முதலியவைகளை வகுத்தஇடம்எது! குருவென்றும்சீடனென்றும் வந்துபிறந்த இடம்எது! அந்தக்குருவருளாற் கிடைக்கப்பெற்றபூசை அதுஷ்டான முதலியவைகளைச் செய்தஇடம்எது! சோற்றிலிருக்கும் கல்லையெடுக்கவழியறியாதநாய்களே! இவைகனெல்லாம் எம்பெருமாட்டியினுடையதிருவடிகளிலேபிறப்பனவாகும்

அண்டபிண்டபுவனத்துக்கும் சந்திரனொளி ஆதித்தவருருவமானதெங்கே, சண்டப்பிரசண்டமதாய் - மந்திரமோதுஞ்சவுங்கலேதானறியாய்ச்சாற்றிடுவீர்காண், உண்டதோருணவறியார்-உவரசுத்தின்-னுப்புவினுவுரசுற்றியுண்டுமறியார், கண்டபொருள்வினு

டதறியார்-கல்லுப்புவந்த - காரணத்தைக்கண்டறியாக் கர்மிகளே
கேள்-தந்.

(இ-ள்.) மகாசிறப்புடனேமந்திரோச்சாடனஞ்செய்கின்றவர்க
களே! உண்டவுணவையுணராமலும், உவர்ப்பூமியிலுண்டான உப்
பையெடுத்து அதினிடத்திருக்கும் உப்பைநீக்கி அதையுண்ணவறி
யாமலும், கண்டபொருள்களைச்சொல்ல அறியாமலும் கல்லுப்பு
வந்தகாரணத்தையறியாமலுமிருக்கின்றகர்மிகளே! நீங்கள் அண்ட
பிண்டசரசரங்கள் எவைக்கும் ஆதாரமாய் சந்திரசூரியர்கள் வந்
துதித்திருக்கின்றார்களே, அந்தஇடம்தானோ அதைச்சொல்லுங்
கள் எ-று. (ருக)

நாதவிந்துதானறிய சிவசிவ-நடுவணைச்சுடரதுவுந்தாண்டியப்
பால், போதரவாயுடலெடுத்த-தத்துவத்தின்-புதுமையைச் சொல்
லுகிறேனெனையேகேளீர், மாதர்களுக்கையோனிதனிலும் - விந்து
தித்த மார்க்கமிடவாலெடுத்தவாறறிந்திடர், ஏதெனவென்றேவிந்
ங்குப்புவிதனி-விந்திரியமாதவிடாயினமதுகாண்-தந்.

(இ-ள்.) நாதத்தையும், விந்துவையும் அறியும்படி நடுவணையி
லுள்ள அக்கினிமண்டலத்தைத்தாண்டி, அதன்பின் இந்தத்தேகம்
வந்தஉண்மையைச்சொல்லுகின்றேன், அதுஎன்னவென்று, மாதர்
களிடத்தில் சையோகஞ்செய்யுங் காலத்தில் ஆண்பால் விந்துவா
னது பெண்பால் நாதத்திற்கலந்து இவ்வுலகத்தின்கண் பிறந்ததா
கும் எ-று. (ருஉ)

தந்தையுந்தாயுங்கூடி-இருவருஞ் சருவியேரதிகேளி யாடையி
லே, விந்தையில்யாப்பிறந்த சரித்திரத்தை - விளம்புவேனென
கேளிர்தமேதினிதனிலும், உந்தியின் கமலமதினுதித்தவித முற்பன
மாகியதோர்கற்பனைசொல்வேன், சந்தையங்கள் தீர்த்துவிடும்மாதா
பிதாவின்-சங்கைகளறியவிந்நூல் சாக்ஷியிதுகாண்-தந்.

(இ-ள்.) தந்தையாரொருவரும் மிகவும்கேளிக்கையாய் வார்த்
தையாடினமையால் நான்பிறந்தசரித்திரத்தையும், முதல்தாயின்
உந்தியில்தங்கியிருந்த சரித்திரத்தையும், கற்பனைகளின் விளக்கத்
தையும், தாய்தகப்பன் மாருக்கிருக்கும் சந்தேகம் நீங்கும்பொரு
ட்டு இந்தநூலை நான்சாட்சிமாத்திரமாய்ச் சொல்லுகின்றேன்என்
ஆண்டையேகீர் கேட்டருளும் எ-று. (ருங)

விருத்தம்,

சோதிமதிசுடரொளியாய்தரித்தவாறுஞ் சுடருருவாய்நாதவிந்
ன்தோன் றும்வாறும், நீதிரில்லாப்பாழ்வீட்டிணிலைத்தவாறுநெல்லி

யதின் கனியதுபோல் திரண்டவாறும், கோதிலாக்கரியெனவே பழுத்தவாறுங்குழவியெனப்புவிதனிலேபிறந்தவாறும், ஆதியிலே கருவூரில்குடியிருந்து அறிவாலேபுவியில்வந்தமைந்தேனோடே.

(இ-ள்.) பிரகாசம்பொருந்திய சந்திரனானவன் தன்னுடைய ஒளியோடு நிலைத்தவிதத்தையும், நாதவிந்துக்களிரண்டும் காரண கர்த்தர்களாகவிருந்து பாழுவீட்டில் நிலைத்தவிதத்தையும், அங்கு நம்நிலைத்த அவ்விரண்டும் நெல்லிக்கனிபோலுந்நுண்டு திரண்டவிதத்தையும், பிறகு ஒருகுழந்தையாய்ப் பூமியில்பிறந்தவிதத்தையும், அப்படிபிறந்தகுழந்தை ஆதியில் கருவூரில்குடியிருந்த விதத்தையும், இப்படியெல்லாமிருந்து உலகத்தில்வந்து சேர்ந்தவிதத்தையும் சொல்லுகிறேன் என்ஆண்டையே நீர்கேட்டருளும் எ-று.

தன்னையினிதானறியார் தலமுங்காணார் தான்பிறந்தசரித்திர முந்தடமுங்காணார், இன்னதென்றுவேதமறைவழியுங்காணாரிடும் பரெல்லாம்வாய்மதத்தா லிகழ்ச்சிசொல்வார், பின்னையொருபொருளறியார் தவத்தைக்காணார் பிதற்றுகின்றபெயர்கள்தான் பெருமைபேசி, என்னைத்தான்பறையெனன்று தள்ளினார்க ளென்பிறப்பைச்சபைதனிலே யியம்புவேனே.

(இ-ள்.) தன்னைத்தானறியாமலும், தானிருக்குமிடத்தைக்காணாமலும், தான்பிறந்தவரலாற்றை யுணராமலும், வேதநெறியைக் கற்றுணராமலும், வேறுபொருள்களை யறியாமலும், தவத்தைச் செய்யாமலுமிருக்கின்ற அறிவீனர்களைல்லாம் தமக்குத்தாமே பெருமைபாராட்டிக்கோண்டு என்னைப்பறையெனன்றுசொல்லித் தள்ளிவிட்டார்கள். ஆகையால்நான் இந்தச்சபையில்என்னுடைய பிறப்பைப் சொல்லுகிறேன் எ-று. (ருரு)

தில்லையெனும்பலமாங்கமலபீடஞ்சிறந்தவீர்துநாதமதில்செனித்தவாறும், வல்லவர்கள்போற்றுந்திருமண்டபத்தின்வழிகடந்து ஆறுதலந்தாண்டியப்பால், சொல்லரியமுக்கோண வீடுந்தாண்டி சோதிமதிருவணைமுப்பாழந்தாண்டி, எல்லையெனுமூலமதி னுந்நின்று வின்பமுடனுதித்தவகை யினிச் சொல்வேனே.

(இ-ள்.) தில்லையென்றுசொல்லுகின்ற ஆகாயமாகியகமலபீடத்தில் சிறந்திருக்கின்றவீர்து, நாதங்களால் பிறந்தவிதத்தையும், வலியோர்கள் துதிசெய்கின்ற திருமண்டபத்தின்வழியைக்கடந்து நதிகள், கோத்திரங்கள் முதலியவற்றையுந்தாண்டி, அப்புறம்சொல்லுகின்றகருமையான முக்கோணவடிவமாகிய வீட்டையுந்தாண்டி-

அதன்பின் நடுவணையும் கடந்து அவ்வணைக்கு அளவாகிய மூலத்தில் நாதவிற்துக்கள் உண்டான விதத்தை நான் இனிச் சொல்லுகின்றேன்.

மடைதிறந்து நாதவிற்துவந்தவாறு மாறியிருக்கையிரிந்து வளர்ந்தவாறும், திடமுடனே பதின்மூன்றாம் கோட்டின்மேலுஞ் செங்கநதிபோலவும் வந்ததித்தவாறும், உடலெடுத்து ஆவியதி னுதித்தவாறு மூமையென்ற வெழுத்ததனி லுயர்ந்தவாறும், இடைநடுவே யெனைப்பறையென்றவாறு மென்னுடலேயெடுத்தவகையினஞ் சொல்வேனே.

(இ-ள்.) பெருகிவருகின்ற நாதவிற்துக்கள் உண்டான விதத்தையும், இரண்டிக்கைகளும் மாறி மாறிவரும் விதத்தையும், மேலாறுமோறு ஆகிய பன்னிரண்டையும் கடந்த பதின்மூன்றாவது இடத்தின்மேல் ஒரு அமிர்தச் சரப்பு வந்தவிதத்தையும், இந்தத்தேசத்தில் உயிர்வந்து சேர்ந்த விதத்தையும், ஊமையென்னும் மௌனபிஜாத்சரத்தினால் நாம் உயர்ந்த விதத்தையும், இவைகளுக்கு மத்தியில் என்னையப்பறையென்று சொன்ன விதத்தையும், நான் சொல்லுகின்றேன் எ-று.

(ருஎ)

ஆதியிலே கருவுருநாட்டுக்குள்ளே அம்பரமாஞ் சிற்பரத்துப் பெரும்பாழுள்ளே, வீதியிலே சிறந்த சிவநாதவிற்து வெளிகடந்து வாயிரத்தெட்டித் தழிற்பொங்கி, சோதியிலுஞ் சுழிமுனையாய் தோய்ந்தபின்பு சுக்கிலமுஞ்சேரணிதத்தாலெடுத்த பாண்டம், சாதியிலுமெனைப்பறையென்றே சொல்லுஞ் சண்டாளர்க்கிந்நூலைச் சாற்றுவேனே.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் கருவீரென்னும் ஒரு தேசத்தில், சிற்பரம் என்னும் குனியத்தில் உள்வீதியில் நாதவிற்துவைத்தாண்டி யிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டித் தழிக்கமலத்திற்பொங்கி அவ்விடத்தில் சுழிமுனையிற்படிந்தபின்பு சுக்கிலசோணித சம்பந்தாலெடுத்தது இந்த உடம்பாகும், அப்படியிருக்க என்னையப்பறையென்று சொல்லும் சண்டாளர்க்கே இந்த நூலைச் சொல்லுகின்றேன் எ-று.

(ருஅ)

கால்கரமும்பாதமுதலானவாறுங் கணுவிரலுநகஞ் சதையுந் தரித்தவாறும், விலாக்கொடிதானெலும்புரிணம்வகுத்தவாறு மிரதமொமொர்புகழுத்தானவாறுந், தோலானதுடைவயிறுதொக்கின்றவாறுந் தொகுத்தரம்பதுவுஞ்சடஞ் சூட்டும்வாறும், மாலானமாதர்கருக்குழிபிற்சேர்ந்த வயணமிதையின்னதென்று வகுப்பேறுண்டே.

(இ-ள்.) கால்கள், கைகள், கணு, யிரல்கள், நகம், சதைவிலா கொடி, எலும்பு, நிணம், இரதம், மார்பு, கழுத்து, தோள், துடை, வயிறு, தொக்கு, நரம்பு, நேகம்ஆகிய இந்த அங்கங்களெல்லாம் தாய்மார்களது கர்ப்பத்தின்கண்ணேசேர்ந்த வரலாற்றைநான் இன்ன தென்று சொல்லுவேன் எ-று. (ருக)

நாடிநரம்பதுவுதிரம்நயந்தவாறு நலமானதசவாய்வுசெனித்த வாறும், நீடியதோரெலும்புகளுநிகழ்ந்தவாறு நிலையானகருவியெல்லாந்தனித்தவாறும், கூடியதோர்குய்யம்வந்துதித்தவாறுங்குறிப்பறியபஞ்சகர்த்தாள் குடிலவாறும், குடியதோர்மார்புகண்கள் வந்தவாறுஞ்சொல்லுகிறேன்ஊபரமினி யாண்டேகேளே.

(இ-ள்.) தசநாடிகளும், தசவாயுக்களும், நீண்டஎலும்புகளும், தனித்தனிக்கருவிகளும், குய்யமும், தந்துவும், பஞ்சகர்த்தாள்குடியிருப்பும், குடிலாசத்தியின்இருப்பும், மார்பும், கண்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் வந்தவரலாற்றை இனிமேற் சொல்லுகின்றேன்.

சிறுகுடலுந்தொந்திவயிறுனவாறுஞ் சிறந்தபொறியதிற்கலந்து நின்றவாறும், பெருங்குடலுமொருபுறமாய்ப் பிரிந்தவாறும் பேர் பெரியவீரல்குலைசமைந்தவாறும், மறுமடலாயீரல்துரை யிரண்டுங் கூடி வளர்ந்ததுவுஞ்சாதகமாய்மகிழ்ந்தவாறும், உருவுடனேசெவி நாசியுதநொக்கு வகமைபுடனெடுத்தவகையுரைப்பேனுண்டே.

(இ-ள்.) சிறுகுடலும், பெருவயிறும், அதில் ஐம்பொறிகள் கலந்தமையும் பெருங்குடல்கள் ஒருபுறத்தில் பிரிந்திருந்தமையும், ஈரல்கள்உண்டானமையும் அந்தஈரலில்மடலீரல், துரையீரலென்று இரண்டாயிருக்கின்றமையும், ரூபத்தோடுசம்பந்தமாய் செவி, மூக்கு உதடு, நாக்கு, ஆகிய இவைகள் உதித்தவிதத்தையும் நான் இனிச் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (ருக)

த ரு.

தந்தன தன தனன-தான தன-தந்தன தன தன-தான தனன

தந்தையுடனெயனது-தாயுமிருவர் சரசவுல்லாசனீலையாடையிலே, மந்திரமதாகவிந்து நாதமுங்கூடி வருகிறவழிசொல்வேணுமேயிதுகாண், இந்திரியசாதிவிங்க-மூலகுக்கெல்லா-மேகபரநாத விந்துயாகமதாகி, வந்தலிதங்கோசபிச-பிரபஞ்சமதாய்-வாய்த்த விதமுடில் வகுத்தனர்காண்-தந்.

(இ-ள்.) என்னுடைய ஆண்டையே! நீர்கேட்டருளும், என்னுடைய தந்தையும், தாயும் ஆகிய இருவர்களும் உல்லாசமாகச் சரசுத் தோடுகூடிய லீலாவிளையாட்டாகும்போது, வெகுமந்திர நிதானமாக அவ்விருவர்களிடத்திலிருந்து முண்டானவிற்துவும், நாதமுங்கூடி இவ்வுலகத்தின்கண் பிறக்கிறவழியைச் சொல்லுகின்றேன் தந்தையினிடத்திலிருந்து முண்டாவதான இந்திரியமென்கிறசாதிலிங்கமானது இவ்வுலக உற்பத்திக்கெல்லாம் முதற்காரணமானமேலான பரநாதபிந்துவாகும், அதுவே இந்தத்தேகமாகி வந்ததாகும். அதுவே உலகவிஸ்தாரத்திற்கும் காரணமாகும் என்றுபெரியோர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர் எ-று. (சுஉ)

ஆண்டையார்கோவிலிலே-யமைத்தகுறி-ஆதரவாகவேசேர்ந்து மாதர்களினால், மேவியதோர்நாதவிந்து வெகுவிசித விற்பனையறியவொருகற்பண்சொல்லேவன், பாவிகளிடையறியார் கல்லுகள்தனில் பாவணையொப்பாகவுமே தாவிதஞ்செய்தார், ஆவியென்றுமறியாமல்செலவழிய ஆத்துமலிங்கமதனை பார்த்துணராமல்-தந்.

(இ-ள்.) லிங்கசொருபம் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சந்திரானத்தின்கண் கேர்த்துவைத்திருக்கின்ற உண்மைக்குறியை மாதர்களிடத்திலேசேர்ந்து, அங்குண்டாகும் நாதவிந்துக்களுடைய விசித்திரக்காட்சியையறியும்படி நான் ஒருதந்திரமாகப் பழையமார்க்கம் ஒன்றுசொல்லுகின்றேன். அப்படி நான்சொல்வதை அறியாத பாவிகள் ஆலயங்களில் கல்லுகளைத்தாபித்துப் பாவனார்த்த உபாசனஞ்செய்வார்கள். ஆனால் இவர்கள் ஆத்துமலிங்கம் இப்படிப்பட்டதென்று விசாரித்தறிந்து கொள்ளாதபடி அலகவிணேசெலவழிக்கின்றனர் எ-று.

அவரவர்கள் கோசபிசம்களினிடத்துண்டாகும் இந்திரியங்களைச் செலவிடாதிருப்பதே நன்மைஎன்பது கருத்து. (சுங)

வன்னியும்வாயுவுங்கூடி-உயர்கின்றமண்டபமாரக்கத்தின்வீதிதனிலே, உன்னதமாய்நாதவிந்து உறவாடியுமே ஒருவழியாகவந்து தித்ததுகாண், முன்னிலையாய்ச்சுடரதனில்-மூலவன்னி-முப்பொருளுஞ்சேர்ந்துவொருவுற்பனமதாய், சென்னிதனில்வளரியல்பாம்-நாதமெனுஞ்சித்தபூரஞ்சாவடியில்மத்திபத்திலே-தந்.

(இ-ள்.) தேயுபூதமும், வாயுபூதமும், ஒன்றுகச்சேர்ந்து முட்டிக்கிண்புகின்ற மண்டபத்தின் வழியிலுள்ளவீதியில் (அக்கினி மண்டலத்தின்) மகாவிசித்திரமாக நாதமும், விற்துவும்கலந்து ஒரு

வழியாகச் சேர்ந்து உண்டானதாகும் ஆனால் அக்கனியையே முதற் காரணமாகக்கொண்டு மற்றைய பிருதிவி,வாயு, ஆகாயங்களைச் சேர்த்து வெகுவிநோதமாகசிரசின் கண்சபாவமாய் விருத்தியாய்க் கொண்டேயிருக்கின்ற நாதத்தவமென்று சொல்லப்பட்டு வருகின்ற பூவாற் செய்யப்பட்டுள்ள சத்திரத்தின்மத்தியில் எ-று.

வருகிறவழியதனில் நவரத்ன மண்டபத்துக்குள்ள வச்சிரப் பையதனில், பெருகியநாதமது-சதாசிவத்தின் பிரணவமூலப் பிரகாசப்பேரொளியினில், உருவியமலர்க்கமலம்-போற்றியருள் -உற்பனமருள் தருங்கற்பகத்தில்வாழ், அருள்வந்தெய்திடினுந்-திருவடியதின்-அனுதினம்பூசித்துமிகவடிபணிந்தேன்-தந்.

(இ-ள்.) அப்படிவருகின்றமார்க்கத்தில் நவரத்தினகஜிதமான மண்டபத்திற்குள்ளிருக்கின்ற வச்சிரத்தாற் செய்யப்பட்டதான பையினிடத்தில் ஒழுகியநாதமானது சதாசிவ மெழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரணவாகாரமான மூலாதார தேஜசில்கலந்து உந்திக்கமலத்தை நமஸ்காரஞ்செய்து விசித்திரத்தைகொடுக்கத்தக்கதாயின் ஈர்ப்பத்தில் தங்கியிருந்து அவ்விடத்தில்திருவருள்கிடைக்கபெற்று அவனுடைய திருவடிகளில் சதாபூசித்துப்பணிந்தேன் எ-று.

அவனுடைய திருவடியென்றது சதாசிவனுடைய திருவடிகளை.

போற்றியமண்டலம்விட்டு-மறையவர்தன்-புகழுஞ்சிங்காரமெனும்புரவிவிட்டு, சாற்றியமயேஸ்பரத்தில்-சம்பிரமத்துடன் சத்திரத்தில்வந்து சித்திரசாவடியினில், காத்திருந்தேன்திருநடனம் ரத்னமணி-கனகசபையைக்கண்டு நான்மகிழ்ந்தேன், பூத்தசெங்கமலமலர் இங்கிதநாதப்-பொக்கிஷத்தைக் கண்டறிந்துயான் மகிழ்ந்தேன்காண்-ந்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் நமஸ்காரஞ்செய்தமண்டபத்தையும்வேதியர்களால் புகழப்படுகின்றகுதிரையையும், விட்டுவிட்டுப்பாதசாரியாய்வந்து மஹேஸ்வரப்பிரபு எழுந்தருளியுள்ளசத்திரன்கண்சேர்ந்து நடனதரிசனத்தின்பொருட்டுக் காத்திருந்து அந்த நடனஸ்தானமாகிய கனகசபையைக்கண்டு நான் உள்ளக்கிளர்ச்சியடைந்தேன். அங்ஙனம்மகிழ்ச்சியடைந்தகாலத்திலுற்பத்மநிதிசேர்த்து வைத்திருக்கின்ற பொக்கிஷத்தையும் கண்டு நான் வெகுவாகச்சந்தோஷித்தேன் எ-று.

(சுசு.)

தெண்டனிட்டுமண்டபம்விட்டுக்-கருவூர்தனில்-சித்திரப் பூஞ்சாவடிதன்முதற்படிவிட்டு, தொண்டர்கள் பணிந்திரன் = திரு

வடிவம் தெராமுந் துதினம்பணிந்து துதித்துநின்றேன், அண்டர்கள்
போற்றுசென்ற-பிரகாசவொளி-அவ்விடத்திலே மனதையடக்கியே
காண், கண்ணிகள்கூர்ந்துமிக-மதிபின்மலர்-கங்கையத்தின்-பங்கயக்
கண் சிங்காதனத்தில்-தந்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தெண்டனிட்டு அந்தமண்டபத்தைவிட்டுக்
கருவூசென்றும் கர்ப்பத்தின்கண்ணிருக்கும் முன்சாவடியின் சிகர
த்தைப்பிட்டு அடியார்க்கோஷித்து நமஸ்காரஞ்செய்கின்றருத்
திரனுடைய திருவடிகளை நமஸ்காரஞ்செய்து நின்றேன் அல்லாம
லும் தேவர்களுகூட்டங்கூடித் துதிக்கின்ற சந்திரமண்டலத்தின்
கண்ணிருக்கின்ற பத்மாசனத்திலிருந்துகொண்டு மனத்தினை ஒரு
வழிம்படுத்திக் களித்திருந்தேன் எ-று. (சுஅ)

கின்றபதியம்பரம்கிட்டு-நிலைபிசகா-நினைவுக்கரியதொருபொ
றிகடந்து, வேண்டியவரமருளும்-திருமால்திரு-மெல்லடிபணிந்து
பதம்வணங்கியபின், சென்றுமூல வாசியைக்கொண்டு இராஜயோ
கந்-தேவப்பிரகாசமூல கேசரத்தில்யான், ஒன்றுதவநெறிபிசகா-
ரேசிக்கவிருள்-ஒடியே மூலாகிகினிநாடிவணங்க-தந்.

(இ-ள்.) மேலே கின்றுகொண்டிருந்த அம்பரதஸானத்தை
விட்டு-நினைப்பதற்கருமையான ஒரு ஐம்பொறிகளைக்கடந்து அவ
ரவர்களுக்குவேண்டிய வரங்களைக்கொடுக்கின்ற விஷ்ணுமூலத்தி
னுடைய திருவடிகளைவணங்கி மூலயோகத்தின் அவாவினல்பொ
ருந்திய தபோமார்க்கத்தைப் பற்றியிருந்து பிராணயாமத்தை
சூறையோடுசெய்ய அதினுள்ளனக்கிருந்த அஞ்ஞானமான நூல்கி
மூலாக்கினியானது மேற்பட்டது ஆகையால் அதைநான் வணங்க
வும் எ-று. (சுஅ)

வணங்கியபதிகடந்து-திருநடன-மாடியகூத்தனுள் சபையது
க்டந்து, இணங்கியபிரம்ருத்திரன்-கமலமலர்-இணையடிதொழுதுமே
யான்பணிந்தேன், குணமவரதிசயமா-மென்னுலுரைக்க-கூடுமோ
கோடானகோடி மேடானமேட்டி, மணம்விசிதமலர்பொழிய மதி
ரவியின்-மாமதுரபூபதிகோ மயங்காமல்-தந்.

(இ-ள்.) மேற்படி தேய்வந்நைவணங்கி நமஸ்காரஞ்செய்து
அவ்விடத்தைத்தாண்டி அப்பால் சிருஷ்டியின்பொருட்டுத் தாண்
டவஞ்செய்கின்ற பிரமபதியைச்சேர்ந்து அந்தபிரமதேவனுடைய
திருவடிகளை நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்கினேன். அவ்விடத்திலு
ள்ள விநாயகங்களை மயங்காதபடி எடுத்துச்சொல்ல யாவராலும்
முடியா-தந். என்னுள்முடிபுந்தரமோ? ஆகாதா எ-று. (சுகஉ)

கொண்டபதிமண்டம்விட்டுக் கருவிகளின் - கூடியதிருமுகப் பூஞ்சோலையிலே, அண்டர்களுள்போற்றுங்-கணபதியின் - அடியி னருள்,துதித்து அடியில்வந்தேன், குண்டலிகமலமலர் மேன்மேல வந்தன் கோபுரசித்திரமதிலின்வாசல்கிட்டு, மண்டலஞ்சூழங்கதிர் வலம்மடையின் மலரடிதொழுதுயான்வணங்கிவந்தேன் தந்.

(இ-ள்.) அங்ஙன மாயவிநோதங்களை யேல்லாம் பெற்றிருக்கி கின் மண்டபத்தைவிட்டுக் கருவிகளினிடமாகத்திருப்பி அவற்றை கடந்தஸ்தானமாகிய பூஞ்சோலையின்கண் தேவர்களேல்லாம் திரு வருளைப்பெற்று நமஸ்காரஞ்செய்கின்ற கணேசமூர்த்தியின் திரு வடிகளைத்துதித்து அந்தஇடமாகிய மூலாதாரத்திற்கு அடியிடத் தில்வந்துகுண்டலிசத்தியினுடைய திருவடிகளைநமஸ்காரஞ்செய்து அவள்ளுந்தருளியிருக்கின்ற கோபுரவாசலைவிட்டு பூமியைச்சுற்று கின்றசூரியபண்டலத்தைப்பின்னிக்கொண்டிருக்கின்றஇடகலை,பிங் கலைகளைத் தொழுது நமஸ்காரஞ்செய்துவந்தவன்நானுவேன் எ-று.

வந்துதிருமூலத்திலும் பாணுவிருக்கும் வச்சிரவளர்சதுஷ்கோ ணவாசலிலுந், சந்தரவிர்த்திலும்வந்து - சினேகமது சோதித்துக் கலந்துறவாடிக்கொண்டே, விர்திரபதவிகளெனவே என்னுண்டை யேகேள் இங்கிதநாதசங்கிதமங்களமதாய், சந்திரபுட்கரணிவரும், நந்திப்பிரகாசந் தாரையதுவேமுழங்குஞ்சாரையைகண்டேன் தந்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்வந்து திருமூலர்ஸ்தானத்தில் சூரியனிருக் கும் நான்குகோணத்தைபுடையவாசலில் சந்தரத்தோடுகூடியவின் துவிற்கலந்துஉறவாடிக்கொண்டிருந்து இந்திரபதவியின்கண் அதுப விப்பதுபோல, சரசசல்லாபசங்கீத மங்களமாய் சந்திரபுஷ்கரணி யினின்றாவரும் நந்திப்பிரகாசத்தினுடையதாரைதாரையாயொழுகு கின்ற சிவசாரையைக்கண்டேன் எ-று. (எக)

துண்டியேநாதபரி பூரணத்தின் சுகந்தமர்க்கமலந் துதித்துக் கொண்டேன், பூண்டுபொற்பதம்பணிந்தேன் - என்னுண்டையே கேள் பூசகத்தினிலும்வந்துபோற்றிசெய்தேன், வேண்டியமதிமலர் கொண்டாராதனைகள்-பிருத்தவம்மிகையோமம்விதரணையாய்காண் டிபமென்ற ல்லிய வாசையைக்கொண்டு - கருத்திலிருத்திக்கண்டதா ரையுதினேனே-தந்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கண்டவுடன்நாதத்தத்துவமென்னும்ஊரில் ஸ்ரூந்தருளியிருக்கும் சர்வவியாபகப்பொருளான ஒரு அருமை யான புஷ்பத்தை நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்கினேன் அதன்பிறகு பூசகமார்ச்சமாகவும் பேராய் துதிசெய்தேன் அப்படி துதிக்கும்

போது வேண்டிய அறிவென்னும் புஷ்பத்தைக் கொண்டர்ச்சித்து
சத்திசம்பந்தமான யோகத்தைமிகவும் நன்றாகத்தொடங்கி வாசி
குதிரையைக்கொண்டு கண்டஸ்தானத்தினின்றும் ஊதினேன்.

பூரகம் மூச்சை உள்குக்குப் பூரித்தல். (௭௨)

வந்துதசநாதவிந்து-சுழிமுனையின்வாசலின்கருக்குழிதன்வீட்
டுக்குள்ளே, தந்திரமதாகவேதான்-கருவதனில்-சங்கற்பமில்லாமல்
கலந்துஹந்ததுகாண், விற்தையெனுநாதவிந்து சையோகந்தனில்
விற்பனம்போலவுமெய்துமுற்பனமதாய், சுந்தரசுக்கில சுரோணித
மிரண்டுங்கூடி-சொப்பனம்போலுமுதித்தருக்கூமிதுகாண்தர்.

(இ-ள்.) மேலே சொன்னவிதமே செய்தபோதில் அவ்விடத்
தில்வந்து உதயமானநாதமும், விற்துவும், சுழிமுனையென்னுமிடத்
தைத் தனக்குக் கடைவாசலாக வைத்திருக்கின்ற கர்ப்பவீட்டுக்
குள்ளே அழகாகவந்து சேர்ந்துகலந்து திரண்டன அப்படி அவ்வி
ரண்டுங்கலந்த ஏதுவால் சுக்கிலசுரோணிதங்காரண்டுங் கூடிக்கன
விற காண்பொருள்போல்வந்தது இந்தச்சீரம் ௭-து. (௭௩)

வேண்பா.

உள்ளொளியாஞ்செந்தனலி லுற்பனமாஞ்சொற்பனத்தில்
வள்ளலெனுநாத விற்துகாண் தெள்ளியதோர்
கத்தரிக்கோல்மாறல் கனகசபைவீட்டில்
வித்தாய் முனைத்ததுகாண் விற்து.

(இ-ள்.) மனோதேஜஸாகிய செவந்தமூலாக்கினியின்கண்உதய
மாகின்ற சொப்பனாவஸ்தையைப்போல மிக்ககீர்த்தியை யுடைய
நாதமும், விற்துவும்உண்டாயின. ஆனால் அந்தவிற்துவானது கத்த
ரிக்கோலைப்போல் வலமிடமாய் மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றவாசி
சம்பந்தப்பட்ட கனகசபையென்னும் சிதாகாசவீட்டில் காரண
மாத உண்டாயிற்று ௭-து. (௭௪)

நகரமகாரமுட னுசிகங்காரமதாய்
வகாரநிருகாலாய் வளர்ந்ததுகாண்-யகாரமது
அஞ்சறிவாய்நன்ற பஞ்சப்பெரும்பூத
மஞ்சம்வளர்ந்ததுகா னுண்டே.

(இ-ள்.) அப்படி விற்துகாரணமாக இந்தத்தேகம் வந்தாலும்
பஞ்சாட்சர உறுப்புக்களாகிய நகாரம், மகாரம், சிகாரம், மூன்றும்
இத்தேகத்திற்கு மேலுறுப்புக்களாகவும், வகாரம் மேலுறுப்பாகிய
இரண்டுதொல்களாகவும், யகாரமோ ஐம்பொறியாகவுமின்று அப்

பொறிகளுண்டாவதற்குக் காரணமான ஐம்பூதங்களாகவும் வளர்ந்தது எ-று. (அரு)

கொச்சகம்.

ஓராறமேலாறு முற்றப்பெருந்துறைதாண்டி-
சீராற்புழுவருந் தெய்வப்பதிதாண்டி-
கரமார்மதகலிறு கன்னிதிருவட்டில்-
பெயாய்கருவுதித்துப் பேசியிருந்தேன்காரன்.

(இ-ள்.) சீராதாரம் ஆறு, மேலாதாரம் ஆறு, ஆகியபன்னிரண்டு ஆதாரங்களையுங்கடந்து அவைகட்குமேற்பட்டிருக்கின்றசுழிமுனையைத்தாண்டி அதற்கப்புறத்திருந்து விளங்காடின்ற பிரமரந்திரத்தையுங்கடந்து அதற்குமேல் எத்தியானவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அழகியவீட்டின்கண் நான் ஓடுகருவாகவுகித்து அவனிடத்தில் வார்ப்புயரடிபெருந்தேன் எ-று. (எசு)

ஆதிக்கருவுரி லங்கேருபுயிருந்து
நீதியந்தராட்டில்வந்து நெஞ்சறிந்துநேசமதாய்
சாதிருவந்தவீர்து தலமுஞ்சுழிவீகிட்டு
சோதிமதிதின்றிலங்குஞ் சுடர்வீட்டில்வந்திருந்தே.

(இ-ள்.) நானே! ஆதியிலே கருவுரில் குடிபெருந்து பின்னர் வெளியீட்டில்வந்து அதினால் மிகவும்மெலிந்து சாதி முதலியவற்றினின்றும் நீங்கிச் சுழிமுனையென்கிற நல்ல வீட்டைக்கட்டிக்கொண்டு பின்னர் சூரிய சந்திரர்களுருந்து பிரகாசிக்கின்ற தேஜோமயமான பேரொளியீட்டில் வந்திருந்தேன் எ-று. (எசு)

விருந்தம்.

விர்தெனவுநாதம்வந்த வாறுஞ்சொன்னேன் வெளிகடந்து வந்தவகைவிபரஞ்சொன்னேன், அந்தவிடைபிண்கலையில்மாறல்சொன்னே னதுகடந்துசுழிமுனையை யறியச்சொன்னேன், விர்தைமயலாசையது பொழியச்சொன்னேன்விட்டகுறைதொட்டகுறை விபரஞ்சொன்னேன், அந்ததிசையதிசயமுமகற்றச் சொன்னேனருஞ்சொன்னேன்பொருஞ்சொன்னேனறிவுள்ளோர்க்கே.

(இ-ள்.) விர்துதத்துவமும், நாததத்துவமும் பிறந்தவிதத்தையும், அவற்றைக்கடந்து வெளிவந்தவிதத்தையும், இடைகலையிங்கலைகள் மாறிமாறிவரும் விதத்தையும், சுழிமுனைநிசனம் செய்யும் விதத்தையும், ஆனவமாய்களா ல்வினையும்மயங்குநதேசிக்கொள்

ளும் விதத்தையும், விட்டகுறை, தொட்டகுறைகளில் விவரத்தையும், அவைகளிலுண்டாம் அற்பஆனந்தத்தை நீக்கும்விதத்தையும் திருவருளுண்டாம் நன்மையையும், அதின்பொருளையும் அறிவினையுடைய பெரியோர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு நான் சொன்னேன் எ-று.

(-1அ)

ஐங்காரசத்தமுதித்துணர்ந்துநிற் குமுன்னியதோர் நகரமதும் வளர்ந்துநிற்கும், நீங்காதவகாரமதுமுயர்ந்துநிற் குகிலையாசுகாரமதுமேலேநிற்கும், பாங்கான அகாரமதைக்காத்நிற்கும்பதிவான அகாரமதுமேலேநிற்கும், ஐங்காரமானவஞ்சபஞ்சபூத மப்படியே யஞ்சுநவாயாச்சதாண்டே.

(இ-ள்.) நாதமந்திரமாய்நின்று விளங்குகின்ற பரிணவமானது சர்வபொருள்களையும் உணர்ந்திருக்கும், நிலைக்கின்ற நகாரமானது வளர்ந்திருக்கும், வகாரமானது உயர்ந்திருக்கும், சிகாரமானது அதின்மேல் எதிர்முகமாய்நிற்கும் பலபொருட்டோடுகூடிய அகாரமானது மேற்சொன்னவைகளை யெல்லாம் காவல் செய்திருக்கும், அந்தஅகாரத்தோடுசம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற உகாரமானது அதின்மேல் எதிர்முகமாய்நிற்கும் இப்படியெல்லாம் வளர்ந்து பஞ்சபூதமாய் நிற்கும் அப்பூதங்களெல்லாம் சேர்ந்துருபமாய் வரும் எ-று.

சத்தமதுபிருதிவுமேலேநிற்குந் தாங்கினின்றபரிசமது வப்புமேலாம், பத்திரும்ருபமதுசிகாரமேலாம் பாங்கானரசமதுவும் வகாரமேலாம், சித்தமகிழ்ந்ததுவ்மொருயகாரமேலாஞ் சீர்பெறவேகாயமெஊந்திரண்டேயாச்சு, வெற்றிதருங்கவியொரு தொண்ணூற்று விநைந்துறைந்தேயுதிரமதில் பிறந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) ஐந்துபொறிகளில் சத்தமானது பிருதிவிபூதத்திலும் ஸ்பரிசமானது அப்புபூதத்திலும், ரூபமானது தேயுபூதத்திலும்ரசமானது வாயுபூதத்திலும், கந்தமானது ஆகாயபூதத்திலும் கலந்திருப்பதினாலேயே தொண்ணூற்று கருவிகளோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத்தேகம் தாயின்கருப்பத்தி லிருந்து வெளிவந்தது எ-று.

இங்ஙனமில்லாமல் சத்தம் ஆகாயகுணமாகவும், பரிசம் வாயு குணமாகவும் ரூபம், தேயுகுணமாகவும் ரசம் அப்புகுணமாகவும் கூந்தம் பிருதிவி குணமாகவும் சுபாவமாகவே கொள்வோமானால் இந்தத் தேகம் வருதலில்லையென்பார் அவற்றையெல்லாம்மாற்றிக் கூறினார்.

(அ11)

நட்டுவைத்தவெலும்புகால்துண்டுநாலு நலமானகையெலும்பு
துண்டுநாலு, ஒட்டிவைத்தபழுவெலும்புமுப்பத்திரண்டு வுன்னத
மார்தண்டுபதினு கண்டம், மட்டுவைத்தவெலும்புமுச்சாணதற்
குமேலே வளமானதுறுக்கெலும்புவாயிரந்தான், சுட்டலைந்தபண்
டமீதெடுத்தேரமை தொகையெல்லாஞ்சபைதனிலே சொல்வே
னுண்டே.

(இ-ள்.) உலகத்தின்கண் நடமாடும்படிவைத்த கால்தும்புத்
துண்டு நான்கு, கையெலும்புத்துண்டு நான்கு, பழுவெலும்புத்
துண்டுமுப்பத்திரண்டு, கண்டத்திலிருக்கும்துண்டுபதினு அக்கண்
டத்தின் மூன்றுகண்களுக்குப்பின் பொடியெலும்பு ஆயிரம், இப்ப
டிப்பட்டவைகளெல்லாம் சேர்ந்த சேர்க்கையினால் தொக்குள்ள
னும் பெயரோடுகூடி வெளிவந்த இந்தத்தேகத்தின் நேர்மையை
நான் இச்சபையில் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (அக)

வீருவகையெலும்புபிருதிவிபின்கூறும்விதமானவுண்ணீருபிர
மன்கூறும், பேரனதசநாடிவாய்ப்புத்தும் பிலமானநம்பெல்லா
மாலின்கூறும், கூறனவுதிரமெல்லாஞ்சத்திகூறுங்கூடின்றவெலும்
பெல்லாருத்தரன்கூறும், சீரானநினைத்தோடுமச்சகசவ்வுஞ் சிறந்
தருளுமயேஸ்பரத்தின் கூறமாண்டே.

(இ-ள்.) பிருபராக்கிரமத்தையுடைய கையிலுள்ள எலும்புக
ளும் துறுக்கெலும்புகளும் பிருதிவிசம்பந்தமான பிரமனுடைய
கூறாகும், தசநாடி, தசவாயு, நரம்பு, இவையெல்லாம் விஷ்ணுவின்
கூறாகும், இரத்தமெல்லாம் சத்தியின்கூறாகும் அந்தஇரத்த சம்பந்
தப்பட்டிருந்த எலும்புகளெல்லாம் ருத்திரன்கூறாகும், நிணம், மச்
சை, சவ்வுமுதலியவைகள் மகேஸ்வரன்கூறாகும் எ-று. (அஉ)

ஆதாரமானபரநாதவிற்துவாதி சதாசிவன் கூறமாண்டேகே
ளீர், பாதாரமுடியாவுங்கணக்கதாகப்பாலித்துவிபரமதாய்ப்பகர
யானும், வேதாநமத்திலினிறுநடனஞ்செய்யும் விற்துநாதத்தின்
செயல்விபரமாக, நாதாக்கள்கமலபதர் துதித்துயானு நவிலவுமே
யான்கண்ட நடத்தையாண்டே.

(இ-ள்.) இத்தேகம் உண்டாவதற்கு முதற்காரணமான நாத
மும், விற்துவும் சதாசிவன்கூறாகும், இவைகளையெல்லாம் வேதாந
மங்களிற் சொல்லியபடியேபெரியோர்களுடையதிருவடிகளை நமஸ்
காரஞ்செய்து நான்பாதமுதல் சிரசனாவுமிருக்கின்ற விவரங்களை
யெல்லாம் நான்சொல்லுகின்றேன் என் ஆண்டைமாரே! அவைகளை
நீங்கள் சேட்டாருள்விராச எ-று. (அங)

முத்திதருமலத்தில்ஷடமேநாறு முதலானசுவாதிஷ்டானமெழுத்தாருகும், பத்திதரும்பூரகத்திலெழுத்தும்பத்துபாங்கானவனுகத்திலெழுத்திராரும்சித்திரமாம்விசத்திதனிலெழுத்திரெட்டாருசிறந்தவாக்கினையிலெழுத்திரண்டுமாகும்,சத்தியெனும்பரத்திலெழுத்தொன்றாச்சுசார்வாகுமைம்பத்தோ ரகூரங்கானுண்டே.

(இ-ள்.) யாவருக்கும் மோகூத்தைக் கொடுக்கின்ற மூலாதாரத்திலுள்ள எழுத்துநான்காகும், சுவாதிஷ்டானத்திலுள்ள எழுத்துஆறாகும், மணிபூரகத்திலுள்ள எழுத்துபத்தாகும், அநாகத்திலுள்ள எழுத்துபன்னிரண்டாகும்;விசத்தியிலுள்ள எழுத்து பதினாறாகும்; ஆக்கினையிலுள்ள எழுத்து இரண்டாகும், சிதாகாசத்திலுள்ள எழுத்து ஒன்றாகும், இப்படியே இவைகளை யெல்லாம் அடுக்கிவரிசைபடுத்திப்பார்க்குமிடத்திலஐம்பத்தோரெழுத்துகள் ஆயின அவ்வெழுத்துகளின் விவரம் ஆறுதாரம்விளக்கிய இடத்திற்காண்க

மும்மலமுந்தரித்தொருவாசலொன்று முடி காணுங்கமொருவாசலொன்று, நன்மையறுசுவையறிந்தவாசலொன்று நலமானகேள்விகொண்டவாசலொன்று, வண்மையுள்ளவாசலறிவாசலெண்ணு வளமானருபமறிவாசலெண்ணு, அன்னமெனும்பிகைப்பெண்ணருளினாலே யறிவாலேயெடுத்திந்தக் காயமாண்டே.

(இ-ள்.) வாதபித்த, கபசம்பந்தப்பட்டமலம் இறங்கும்வாசல் ஒன்றாகும்; சலமிறங்கும்வாசல் ஒன்றாகும்; ருசிகளை அறியும்வாசல் ஒன்றாகும்; நல்லகேள்விகளைக் கேட்கின்றவாசல் இரண்டாகும்; வாசனையையறிக்கின்றவாசல்இரண்டாகும்; ரூபங்களைப்பார்க்கின்றவாசல் இரண்டாகும்; ஆகியநவவாசலோடு கூடிய இந்தத்தேகமானது பராசத்தியின் திருவருளால் எடுத்ததாகும் எ-று.

நவவாசலின்விவரம்வருமாறு; - அவை மலவாசல்,சலவாசல், வாய், காதுஇரண்டு,மூக்குத்துவாரம்இரண்டு,கண்டெண்ணுஎன்பன. கொச்சகம்.

வட்டமதிலேறிவளர் மாமதியைத்தாண்டியொரு
திட்டவளைபோட்டுநவ சித்திரமணிவாசலிலே
முட்டி.கின்றகம்பமுனை முதற்கழிவீட்டினிலே
ஒட்டியதுவளர்ந்து வொருமலராப்பூத்ததுகாண்.

(இ-ள்.) வட்டாகாரமாபிருக்கின்ற யாதொருஆஞ்ஞாபுரியின்மாதிலின்மேலுறி அநற்குமேலிருக்கின்ற சந்திர மண்டலந்நையும்கடந்து அதற்குமேல் எத்தியானவள் நடனஞ்செய்கின்ற நவரத்தினங்காண் இஹைக்கப்பட்ட சிங்காரந்நையு பெற்று விளங்கும்.

மூலாதாரத்தினின்று முண்டான கம்பத்தின் சிகரத்தி லிருக்கும் சுழிமுனையென்னும் வீட்டில்வளர்ந்து ஒரேபடிப்பமாகப் பூத்தது நாமநுபவிக்கவிருக்கும் பொருள் எ-று. (அசு)

பூவிருக்கப்பிஞ்சாகி பூவிலரும்பாகியுமே
மாவிருக்கத்தேனாகி வந்துசிறுவீட்டில்
மேவிருக்கவம்பரத்தே வேரோடித்தூருகி
யாவருக்குமிங்கிதமா யரும்பாகின்றதுகாண்.

(இ-ள்.) பின்னர் பூவின்கண் பிஞ்சாகியும், அரும்பாகியும், மாவின்கண்தேனாகியும் வெளிவந்து மேலேசொன்ன சிறுவீட்டில் சிதாகாய சம்பந்தமுடையதாகி யாவருக்கும் நன்மையைத் தரத் தக்கதாய் அரும்புபோன்றுகின்றது எ-று. (அசு)

வெண்பா.

வடிவுகொண்டவள்ளையுமர்ய் மந்திரஞ்சேர்நாதமுமாய்
முடிவுகண்டுமூல முனைத்ததுகாண்-வடிவதுவாய்
கால்வாள்சிவட்டமிட்டு கனகதிருவீட்டில்
மேல்வாங்குகின்றதுகாண் கிந்து.

(இ-ள்.) இங்ஙனமெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டபொருளான விர் துவானது ரூபந்தாங்கிய மூர்த்தமாகவும், மந்திர சம்பந்தப்பட்ட நாதமாத்நிரமாகவும், அவ்வவ்வான்மாக்களின் பரிபக்குவத்தைக் கண்டு ஆதிகாரணமாயிருப்பதாகவும் தன்னுடைய வடிவமே எங் கும் பரவியிருப்பதாகச் சரம்மாறிமாறிச்சுழன்று மேலேசொன்ன சிறுவீட்டிலிருந்தது எ-று.

ஆகையால் இப்படிப்பட்ட விர்துவின்சொருபத்தை அறிந்த வனே பரமோக என்பதுகுறிப்பு. (அ-அ)

விருத்தம்.

மாலயனும்பிரகாசமதியதாகும் வாழும்வளர்ருத்திரனுமுருவ தாகும், சேலானமயேஸ்வரனுமுணர்வதாகுஞ் செப்பசியசதாசிவ னுங்குருவதாகும், காலானநாடியொருகைகாலாகுங் கதிர்மதியால் வளர்ந்தசத்திகருவதாகும், மேலானவிழிமடவா னுந்திக்குள்ளே வினாகின்றகருவியெல்லாம் விதிப்பேனாண்டே.

(இ-ள்.) மேலேசொன்ன அந்தவிர்துவுக்கு விஷ்ணுமூர்த்தி யும், பிரமதேவனும், புத்திமதிகளாவார்கள், ருத்திரன்ரூபமாவன கமபேஷ்ஸ்வான் அறிவாவன், சதாசிவன்குருவாவன், நாடிகள்கை

காலாகும், தீர்ப்படியாகவந்த அதற்குச்சத்தியானவன் கருவாவன் அப்படிப்பட்ட அப்பராபரையினுடைய கர்ப்பத்திற்குள் உண்டாகின்ற சுருக்கனையெல்லாம் நான்விவரித்துச் சொல்லுகின்றேன்.

எட்டுத்தூண்டியொருவிட்டம்போட்டு வெழுந்ததின்மேலுமு வளையொன்றியங்கூட்டி, மட்டற்றமோட்டின்வளை யொன்றுநாட்டி-வளமானதுண்டும்வளை ரெண்டும்போட்டு, கட்டாகக்கையகத்தில் வளைத்துக்கொண்டு கனமானவரிச்சல்லைக்கொட்டிமூக்கி முட்ட முட்டநின்றகம்பத்துமேலாய் முகப்பட்டினெனிக்காரவீடுமாச்சே.

(இ-ள்.) எட்டுத்தூண்கள்கண்டு, ஒருவிட்டம்போட்டு, கொடுங் கைவளைத்து எல்லாவற்றையும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து நடுமோட்டில் மேல்முடி இரண்டுதுண்டான வளையமொன்று போட்டுப் பந்திப் பாக ஒருகையைவளைத்துக்கூட்டி விலாக்கொட்டிகளை வரிச்சுக்கோல் களாக்கி முட்டும்படி வீணத்தண்டாம் கம்பத்தைநட்டு செய்து அறினால் ஒருவீடு ஏற்படுத்தப்பட்டது எ-று. (கய)

பந்தியுடன்விரலும்ருபதுவேயாச்ச பதிர்தநகமதுவு மப்படியேயாச்ச, வெற்றியுள்ளரோமமதுமனேகமாச்ச விதமானவீடுமெ ண்சாணதுவேயாச்ச, அத்தியுரமதுவாச்சவெளியுமாச்ச வங்குல முந்தொண்ணூற்றநதிலேயாச்ச, சத்திவாலம்பிகைப்பெண்ணுலே யாச்ச சார்வான்கருவியெல்லாமமைந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) மேலேசொன்னவீட்டில் வரிசையாக இருபதுவீரல் கள் உண்டாயின, நகங்களும்அப்படியேஉண்டாயின, ஜெயம்பொ ருந்திய மயிர்களும் முன்றறைகோடியாயின, அந்தவீடுமாண்டான் அளவுடையதும், தொண்டூற்றநங்குலமுடையதுமாயின, இவைக ளெல்லாம் வாலம்பிகைப்பெண்ணருளினால் உண்டானவையாகும் ஆகையால் அவளுடையதிருவருட் பிரகாசங்கொண்டே நானும் அவைகளையெல்லாம் வெளிப்படுத்தினேன் எ-று. (கக)

வெண்பா.

அங்குலமுந்தத்துவழு மதிலேவளர்ந்தவகை
இங்கிதமாயானுறைப்பெ னீசனே எங்கள்ஞாலம்
மநதுதந்தமுலம வளர்ந்தவுயிர் போம்பொழுது
வெந்துதந்தமுல வெளி.

(இ-ள்.) எந்திலேவனே! நான் அந்தவீட்டின் அங்குலஅளவையு ம், அதுஉண்டான உண்மையையும், நான் இவ்விடத்தில் நன்றாக உலாம்பெயர் அப்படியென்றால் எஞ்சுஞ்சாதியானதுஉண்டானதும்

அந்நின்றது முகார்தரத்திலேயாம் பின்னர் உயிர்இறந்துபடும் தருவாயில் வெந்ததும் அந்தச்சிதாகாய முகார்தரத்திலேயாம் எ-று.

கலித்தொறை.

கதிரேசிறந்தது உரர்கொண்டவட்டல் கனகிர்மேல்
மதுரம்பொழிந்து வழியேயுடந்துயர் மாசனிலே
உதிரந்திரணி வுடலாகியவந்த வுண்மையெல்லாம்
சதிரம்பிறந்த விபரஞ்சபைநின்னு சாற்றுவின.

(இ-ள்.) ரூரியமண்டலத்தின்கண் சிறந்துவிளங்குவதான வட்டமாகிய மலையின்மேல் ஆந்தரரசம் சிந்தியிருக்கின்ற அந்தவழியே நடந்துபோய் அவ்வாநந்தரசம் உண்டாகிவருகின்றவாசலில்தாயின் கருப்பாசயத்தின்கண் திரண்ட உதிரத்தால் ரூபம்பெற்றுத் தேகமுண்டான உண்மையார் க்கத்தைநான் இச்சபையின்கண்ணிருந்து சொல்லுவேன் எ-று.

(௧௩)

நாடித்திரிந்துயர் நாதார்தவிந்துள நாட்டத்திலே
கூடிக்கலந்து விருகாலவாங்கிச் சொடிமுடிமேல்
ஆடித்திரிந்து வளவற்றுநின்ற வறையதுக்கு
லோடிக்கலந்து வொருமலராகி யுதித்ததுவே.

(இ-ள்.) தேடித்தேடித்திரிந்து நாதசத்துவத்தின் அந்தத்தில் விளங்கும் விந்துமேல்நாட்டத்தில் கூடிக்கலந்து அவ்விடத்தில் இடைகலை, பிங்கலையென்னும் இரண்டுகால்களைவாங்கி சுழிமுனையென்னும் முடிமேல்நடித்து யாதொருவரம்பும சொல்லக்கூடாத படியமர்த்திருக்கும் அறையாகிய மூலாதாரத்திற்குள்போய் அவ்விடத்தில் ஒருபுஷ்பம்போல் மலர்ந்தது எ-று.

(௧௪)

விருத்தம்.

நாற்சதுரமேலும்வளர்கணைசனுக்கு நல்லருளைத் தந்தருளும் பிரவாகுபு, பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டதிருமாலுக்கும் பன்னிரண்டின்மேலுந்நருத்திரற்கும், மேற்சதுரமானமயேஸ்பரனாருக்கும உரையுடைய வறவங்குஞ்சதாசிவற்கும், தீர்க்கமுடனவரவற்குக்கூடமேல் செப்புகிறேன்ஜகச்சோதி செயல்கானுண்டே.

(இ-ள்.) நாற்கொணத்திலமர்த்திருக்கும்விராயகமூர்த்திக்கும் உலகத்தார்க்கு நல்லதிருவருளைக் கொடுக்கின்ற பிரமாவக்கும், திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொள்பவனான விஷ்ணுவுக்கும், அவன்பதிகுப்பன்னிரண்டங்குலத்தின் மேலிருக்கும் ருத்திரமூர்த்திக்கும், அகற்குமேலமர்த்திருக்கும் மகேஸ்வரனுக்கும் லலாடஸ்

நாளந்தி வயர்ந்திருக்கும் சதாசிவனுக்கும், ஆகிய இவர்கள் எழுந்
தருவியிருப்பதற்குரிய வீடுகளைக்கட்டிக்கொள்ளும்விதத்தை நான்
இனிச்சொல்லுகின்றேன் எ-று.

நான்தினி ஆதாரங்களை விளக்கிக் காட்டுகின்றன் என்பது
கருத்து. (கூடு)

நாதமென்றுஞ்செகமெல்லாவின்றநாத நல்வினையுந் திவினையு
மாண்டமுர்த்தி, வேதமென்றகடலுக்கு மெட்டாநின்ற வெளிகட
ந்து ஆறுதலந்தாண்டியப்பால், பாதமடிமுடியாகிநின்றசோதி பதி
னாலோகமதுக்கொருவனான, சூதமதுவான திருமுலந்தன்னில்
சுருபமாய்நின்றவகை சொல்வேனாண்டே.

(இ-ள்.) சர்வலோகங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்றநாதநத்துவ
சம்பந்தனாகடவுள், நான்குவேதங்களுக்கும் எட்டாமலிருக்கின்ற
சிதாகாயத்தைக்கடந்து நெருப்பாற்றையுந்தாண்டி அதற்கப்பால்
அடிமுடிகள் விளங்குதற்கரிய தேஜோமயனாய் பதினான்குலோகங்
கங்களுக்கும் தான் ஒருவனேயான திருமுலனென்பான் முன்
சொன்ன ஆதாரமுலங்களிற் கலந்திருக்கின்றவகையநான்சொல்
வேன் எ-று. (கூகூ)

தரு.

வீடுகட்டிக்கொண்டேன் நானொரு-வீடுகட்டிக்கொண்டேன்.

வீடுகட்டினன் விண்ணொடுமண்ணையும் கூறதாச்சுக்குறியிது
சென்றனுட்பாடுபட்டிச்சலத்தைத் தெரித்துடன் பற்றிநெருப்பை
யுந்நாற்றையுந்சேர்த்துமே, கூடுண்டான்குறிமணநாதன் னிற்
கட்டிப்பிணைந்துறவாடியந்தமுடன், நிலைகும்புகழாவி யடங்குள்
வெண்சாணுடல்நேர்த்தியைப்பார்த்திரும். விடு

(இ-ள்.) நான் ஆகாயபூதத்தையும், பிமுதிவிபூதத்தையும் ஒன்
ளுகச்சேர்த்து அப்புதுதத்தால் சலந்தெளித்து தேடி, வாடிபூதங்க
ளால் நெருப்பையும், காற்றையும்சோத்துமுன்சொன்ன இருமண்
னையும் நன்றாகமிதித்துப் பிசைந்து வெகுஅழகாக உலகத்தார்கள்
புகழும்படி உயிரானது நிலைத்திருப்பதற்குக் கூடுமான எட்டுசாண்
அளவோடு உடைய ஒருவிட்டைக் கட்டிக்கொண்டேன் ஆகையால்
அவ்விட்டையுடைய நேர்த்தியைநினைகள் பாருங்கள் எ-று. (கூகி)

தச்சமுழங்கொண்டிருகாலைநாட்டிச் சதிராசவட்டப்பலகை
யுஞ்சேர்த்து, உச்சிசுமமாகவொருமரநாட்டி யேஉள்ளேபழுவரிச்சல்
களுங்கொண்டேன், முடிசுடர்வன்னிக்குழை யொன்றிநாட்டியே

முட்டுத்துண்டுமுனையதுவாகப்பின், மச்சுடுகட்டையகையற்பாதா
ண்டே மகிழ்ந்துடனாதரவாசியைக்கொண்டுமே. விடு

(இ-ள்.) தச்சனைக்கொண்டு ஒவ்வொருமுழு அளவாகஇரண்டு
கால்களை நதிவித்து, வட்டமாகிய பலகையொன்றை அந்தக்கால்க
ளிற் சேர்த்து ஒழுங்காகஒருமாக்கொம்பை நதிவேடந்நி அதற்குள்
வரிச்சக்கோல்களை அடுக்கி நன்றாகடர்க்காகிய நெருப்புக்குழை
களைநாட்டி, அடைதூண்டந்நி அவைகளுக்கும் பட்டையுண்டாக்கி
பின்னர் மேலே கட்டடமார்த்தகாகக் கூட்டுவென்ற மச்சுவிட்டைக்
கட்ட வகைதெரியாமல்; அதுகட்டுவதற்காக ஆளுகாந்திநிப்பரவுவ
தான வாசியைக்கொண்டு ஈறு. (௯௮)

ஒட்டுப்பலகையுமுட்டுப்பலகையும் ஒங்கியசிக்கார மேடந்நி
வளையுடன், வட்டத்திருகாணி விட்டத்தில்தேல்நின்று மாயாமல்
கைமரஞ்சாயாமல்நாட்டியே, முட்டுக்கால்வட்ட முக்காணியைப்
பூட்டி முறியாமல்தச்சுமுயற்சியதாகவும், கட்டுக்காலாணிகள்முட்
டியேதாங்கிடநாதவிந்தாலும் வேதாந்தவிடாச்சுது. வீகி

(இ-ள்.) மேலேசொன்னவிட்டுக்கு, ஒட்டுப்பலகை, முட்டுப்
பலகை, மேடந்நிவளையம், திருகாணி, விட்டத்தில்தேல் நின்று
விழாதபடிக்கைமரம், முட்டும்கால்வட்டமாகிய முக்காணிகாலாணி
ஆகிய இவைகளை எவ்வெவ்விதமாகப் பூட்டவேண்டுமோ அவ்வவ்
விதமேபூட்டி நாதவிந்துக்களின் சகாயங்கொண்டு இங்ஙனம் செய்
தமையால் வேதாந்தவிடாச்சுது இந்தத்தேகம் ஈறு. (௯௯)

கைமரநாலுகணக்காகச்சேர்த்துக் காலாணிகொண்டு மேலா
ணியுபூட்டியே, மெய்யுறவாரும்போதிக் கைகெண்டீட்டி, வேடிக்
கைநாலுகொடிபூட்டிநூட்டியே, நுய்யநிநூலக்கம்பமதாகியகூடிக்
கால்நாட்டிச்சேர்த்திசமாகவும், மையத்திலேசுருள்மேருவைகூட்டிப்
பின் வச்சிரெப்பலகை கொண்டச்சுழல்முட்டியே. வீகி

(இ-ள்.) நான்குசிறியமரங்களை ஒருஅளவாகவெட்டிசேர்த்து
காலாணிகளைக்கொண்டு மேலாணியிற்பூட்டி அந்தச் சரிமரமானது
நன்றாய்ப் பந்தப்படும்படி இரண்டுபொதிக்கைமாட்டி மகாவிநேத
மாக நான்குகொடிகள் திருப்பி, நடுமூலமன்னும் கம்பமாகிய
ஒருசூட்சுமக்கால்நாட்டிச்சுக்கத்திற்குகடந்ததாகவும்நடுமையத்தில்
மேருவாகிய சுகரத்தைச்சேர்த்து இரண்டு வச்சிரெப்பலகையாலா
கிய சுழலைக்கொடுத்து ஈறு. (௧௦௦)

நகாசமகாரமிண்டை நூஞ்சேர்த்து நடுவேசு நூட்டிகாண விட்
டையங்கூட்டி, நிகாவகாரமாமதுகொண்டி நிகாவிட்டிவ

விஸ்தாரமாகவும், அகாரமதுக்குள்ளே யையுமென்றட்சரம் அவ்
வெழுத்தாலேயகண்டசராசரம், உகாரமதுக்குஞாயந்தகிலியேனும்
உவ்வெழுத்தாறுமீதித்தசவ்வானதும். (விடு)

(இ-ள்.) நகாரம், மகாரம் என்னும் சுவாதிஷ்டானமணிபூரக
எழுத்துக்களைச் சேர்த்து, அதற்குநடுவே நாற்கோணவீட்டைக்
கட்டி, சிகாரவகார யகாரமென்னும் மூன்றையுங்கொண்டு சித்தி
ரச்சாவடிபையிஸ்தாரமாகவும், அகாரமென்பதற்குள் ஐயுமென்ற
அட்சரமும், அவ்என்னும் எழுத்தால் அகண்ட சராசரமுர்த்தி,
உகாரத்தாலே உயர்ந்தகிலியேனும் உவ்வெழுத்தாலும் உண்டான
சவ்வானதும் எ-று. (நாக)

வஞ்சகமானதோ ரஞ்சபெரும்பூதம் பஞ்சறிவாகவுங்கஞ்சர
வீட்டினில், அஞ்செழுத்துள்வளரைப்பத்தோரகூதம் ஆனந்தமாக
வலங்காரமானிகை, கொஞ்சிவினையாடுமரஞ்சிதவட்டினில் நெஞ்ச
றியுங்கமலாலயமெம்பொறி, செஞ்சொல்மொழி சிவசிங்காதனத்
தினில் கஞ்சமலராயிரத்தெட்டிதழினால். (வீடு)

(இ-ள்.) கபடமாய்வாசஞ்செய்கின்ற பெரியஐந்துபூதங்களும்
ஐந்துஅறிவாகவும், குஞ்சரவீட்டினில் இரதப் பஞ்சாட்சரத்திற்
குள் வளர்கின்ற ஐம்பத்தோரெழுத்தும் அடங்கிய ஆனந்தமாக
அலங்காரமானிகையில் கொஞ்சிவினையாடுகின்ற ஆனந்தமுண்டாக்
கும்வீட்டில் நெஞ்சினையறியும் கமலாலயவீட்டில், ஐம்பொறியா
கிய செவந்த சொற்களையுடைய சிவசிங்காதனத்தினில், ஆயிரத்
தெட்டிதழ்களையுடைய மலராசனத்தினால் எ-று. (நாஉ)

நாலுமுழத்தினுங்காலைவளர்த்தியே நாட்டியேசக்கரம் பூட்டி
பேவைத்துடன், மேலுமிரைந்துடன்தாது வினாடியால் வீட்டுக்கு
ஆக்கையைப்பூட்டிவருந்தியே, மாலுநடுவணைகாலுமடியனும்பாலு
மதிவளர்மேலுஞ்சுடரினால், மூலவன்னிச்சுழிமூவரிருப்பிடம்வாலை
குண்டலிதன்மானிகையாச்சது. (வீடு)

(இ-ள்.) நான்குமுழம்வரைக்கும் காலைவளர்த்திநாட்டி, அதற்
கோர்ச்சக்கரம்பூட்டி, மேலும்பத்துநாடியினால் ஆக்கையாகிய வீட்
டைக்கூட்டி அதினால்வருந்தி மாலும் நடுவணையாகவும், காலும்
அடியவனாகவும் மதிப்பிரகாசத்தினால் மூலத்திலுள்ள வன்னியின்
சுழியாகிய மூவர்க்கும் இருப்பிடமும் வாலுருண்டலிக்கு இருப்பிட
முமான மானிகையாச்சது எ-று. (நாஉ)

நாடித்தசவாய்வு வீரெந்துஞ்சேர்த்துமே நாடியுஷ்டதிரையு
கலமாநாயுடையே. சீர்ப்பித்தவாசலொன்பதுவு முண்டாக்கியே

வேடிக்கையாகவு நாடிநரம்பாலே, காட்டியலிக்கி லகரோணிதந்தா
லே கருவியெனுங்கரணதிகள்கூழ்ந்திடில், ஆட்டியழுட்டுமுடக்குக்
கணுவுகளாக்கைப்பலப்படநாக்குவுண்ணக்குடன். விடு

(இ-ள்.) தசவாயுக்களையும் நாட்டிச்சொர்ந்து அஷ்டதிசைகளி
லும்பூட்டி அப்படி பூட்டப்பட்டவீட்டுக்கு ஒன்பது வாசல்களையு
முண்டாக்கி ஒருவிநோதக்காட்சியாக நாடிநரம்பாலும், சுக்கில
சுரோணிதத்தாலும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற கருவிகரணதிகள் சூழ்ந்
தால் ஆட்டுகின்றமுடக்கு, கணுவுகள், ஆக்கை, நார்து, உண்ணக்
குடனே எ-று. (11ச)

சிங்காரமானவரமனையஞ்சையுந் சிற்றம்பலத்துடன் பேரம்
பலங்களும், கங்கைநதிகளுந்தொண்ணூற்றறுவர்கலந்தேயிருக்குங்
கனகசபையெனும், அங்கங்குறைவுபடாமலரமனை அச்சுருகட்டி
யேமச்சூடு ஆலையம், எங்கும்பிரகாசிக்கும்மிந்திரியவிடு இடைபிள்
கலைசுழியேகாசுதரத்தினால். விடு

(இ-ள்.) விநோதமான ஐந்துஅரண்மனைகளையும், சிற்றம்பலம்
பேரம்பலங்களையும், கங்காநதிகளையும், தொண்ணூற்றறுவர் சேர்
ந்திருக்கின்ற கனகசபையென்னும் அங்கப்பழுதில்லாத அரண்ம
னையும், அச்சுவீடுமச்சுவீடுகளும் அவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற இந்
திரியவீடுகளும், இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனைகளும் ஏகாட்சரத்
தினால் எ-று. (11ரு)

ஐந்துபுலனையறிவாகக்கூட்டியே ஆதாரமானவளைதனைநாட்
டியே, கைந்துமதசுழிதற்பத்தையூட்டியே கால்கொண்டுநின்றொரு
மேல்கொண்டுவாங்கியே, பைந்தமிழ்சூஸ்திரநாடியுத் திசைக்கயிறு
பாங்குடன்கப்பிக்கயிறுமூன்றும்பூட்ட, ஐந்துபூதத்தைக் கொண்
டாக்கையிலப்பட ஆறாருண்டாக்கியனேகவிசிதமாம். விடு

(இ-ள்.) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்என்னும்புலன்களையு
ம், ஐந்தறிவாகக்கூட்டி, ஆறுஆதாரங்களையும் வளையமாகநாட்டி
மதம்என்னும் சுழித்த கற்பத்தையூட்டி கால்க்கிளப்பி மேலாக
நின்று வாங்கிப் பசியதமிழ்என்கிற சூஸ்திரநாடியும், திசைக்கயி
றும், கப்பிக்கயிறும் ஆகியமூன்று கயிறையும்பூட்டி ஐந்துபூதங்க
ளும் இந்தத்தேகத்திலாடும்படி விசதமான ஆறுஊர் உண்டாக்கி.

சுற்றிமதில்களுமாரற்சுவருடன் துண்டுகளாகியதண்டுகைக்கம்
புகள், பத்தியால்நின்றதோர் சித்திரச்சாவடி பார்க்கிறபேர்க்கெ
லாஞ்சீர்க்கலங்காரமாய், முத்திரஞ்சிவசித்திரமண்டப மோட்டு

வளைபுரம்பாலிற்றுக்கியே, சத்தமெனுநவரந்நக்கதவுடன் சந்நிதி வாசலிலுன்னதமாகவே. வீடு

(இ-ள்.) சுற்றிமதில்களும் அத்துடன்மாற்றசுவர்களும் துண்டு துண்டுகளாகி தண்டிகைக்கொம்புகளும், வரிசையாயிருந்த சித்திரச்சாவடிகளும் பார்க்கின்றவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த அலங்காரமாய் மோட்சந்தருகின்ற சிவசித்திர மண்டபமோட்டைவளைநரம்பாலிழுத்துக்கட்டிச் சத்தியாகிய நவரத்தினக்கதவுடன் சந்நிதி வாசலானது உன்னதமாக எ-று. (௩௭)

நவ்வையும்வையும் மெண்டையுஞ்சேர்த்து நலமான அவ்வையும்வவ்வையுங்கூட்டியே, சிவ்வையுஞ்சேர்த்துடனாகையில்திடமாயென்றாணுடல்தேகமதாகவே, அவ்வதுக்குள்ளேயாதாரமுண்டாச்சது அம்பிகைப்பெண்ணளவாலேவீடாச்சது, உவ்வதுக்குள்ளேயுடனுமுண்டாச்சது ஒங்காரத்துள்ளேயுயிர்வந்துலாவுது. வீடு

(இ-ள்.) நகாரமகார இரண்டெழுத்துகளை யுஞ்சேர்த்து அவைகளுடன் நன்றான அவ்வவ், சிவ் இவைகளைச் சேர்த்து குருவின் கையில் எண்சாணுடலகத்தையும் ஒப்புவித்துப் பின்னர் அவ்வுக்குள் உயிர்வந்துலாவுவதையும், அம்பிகைப்பெண்ணுலவீடானதும், உவ்வுக்குள் உடலானதும், ஒங்காரமாகிய பிரணவத்திற்குள் உயிர்வந்துலாவுவதும் எ-று. (௩௮)

திங்கலொன்றானபின் மூங்கின்முனைபோல் திரண்டுருண்டே கனியாகுங்கருவுரு, சிங்காரமானதோர் திங்கலிரண்டினில்சேர்ந்து கலந்ததுபாலாடைபோலவும், இங்கிதசுக்லசரோணிதமாகிய இந்திரியவச்சிரவின் பவீடாமதில், தங்கியநாதவிர்தாலேசமைந்த சடம தின்வாறினைச்சாற்றுவனாண்டேகேள். வீடுகட்டி.

(இ-ள்.) இப்படி ஒருமாதமானபின்னர் கருவின் உருவானது மூங்கில்முனைபோல்கனிந்தும் அழகிய இரண்டாந்திங்களில் பாலடைபோற் சேர்ந்துகலந்தும் இந்தசுக்கில சுரோணிதங்களாகிய இந்திரியமாகிய பலம்பொருந்தியவீட்டில் தங்கிய சுரோணிதசுக்கிலங்களால் உண்டான இந்தத்தேகத்தின்விவரத்தைச்சொல்லுகின்றேன் என்ன ஆண்டையே நீர்க்கேளும் எ-று. (௩௯)

விருத்தம்.

மூலமதில்வீடொன்றுமுடிந்ததாண்டே முச்சந்திவீதியதும்புறம்பாய்வைத்து, சிலமுள்ளபிரமனுக்கும்வீடொன்றுச்சு சிறந்தருளுந்திருமால், என்வீடொன்றுச்சு, ஞாலமதில்ருத்திரன் வீடொன்றே

யாச்சுநலமானமையஸ்பரன் தன்விட்டான்ருச்சு, ஆலவட்டமுண்டசத்
சிவனுக்கும் அரமணையுமொன்றாச்சு ஆண்டேகேளே.

(இ-ள்.) என்னுடைய ஆண்டையேநீர்க்கேளும், மூலம்என்னும்
நிலத்தின்கண் முச்சந்திவீதியைப் புறம்பாகவைத்துஒருவீடுகட்டி.
முடிந்தது அதின்பின்னர் பிரமதேவனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும் ருத்
திரனுக்கும், மகேஸ்வரனுக்கும் சதாசிவனுக்கும் அவர்கள் இரு
ந்து வாழ்வதற்கு ஒவ்வொருவீடாக ஐந்துவீடுகளும் கட்டிமுடிந்
தன ஈ-று. (ாய)

மருவுயர்ந்தவதனத்தினுதசத்தி வடிவானமரகதப்பெண்மாதா
வாலை, திரிபுரத்துக்கொருபுரமாயிலகுஞ்சோதி சிற்பரத்திதற்பர
த்தி சிறுபெண்ணுத்தாள், சுரிமுகத்தினகதனத்தி துடியிடைச்சி
துலங்கும்ரத்னமானதொருசோதிமாதா, அருமறைச்சியம்பரத்தி
யம்பிகைக்கு அரமணையுமண்டபமுஞ் சமைந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) பின்னர் இயற்கைமணம்விசுகின்ற முகத்தினையுடை
யாளும், நாதமேதனக்குரிய ரூபமாகக்கொண்ட மரகதப்பெண்
னும், வாலையும், திரிபுரத்திற்கும் ஒளிகொடுப்பவளும், சிற்பரத்தி
யும், தற்பரத்தியும், சிறுபெண்ணாகிய ஆத்தாளும், சுரிமுகச்சங்கே
ந்தினவளும், தனபாரத்தையுடையவளும் உடுக்கைபோலும் சிற்றி
டையையுடையவளும் ரத்தினம்போலும் சோதிமயமாகிய பெண்
வடிவினளும் அருமையான வேதத்திற்குரியவளும், அம்பரத்தியு
மாகிய என் அம்பிகைக்கும் அரண்மனையும், மண்டபமும் உண்டா
யின, இதை ஆண்டையேநீர்க்கேளும் ஈ-று. (ககக)

குருவுடனேசீஷனுந்தான்வாழ்ந்தவீடு கூறானவீர்திரியந் தரி
த்தவீடு, யரூபியெனுநாதாக்களதுதிக்கும்வீடு அளவற்றவைம்பூதம்
வாழ்ந்தவீடு, பருவமெனும்ஞானசிவசத்திவீடுபண்ணுமறைக்கெட்
டாதநாதவீடு, கருவிருந்தஞானவீர்திரியவீடு கட்டிவைத்தான்திரு
மால்தன் கயிற்றாலாண்டே.

(இ-ள்.) ஆண்டையே! குருவுஞ்சீடனும்வாழ்ந்ததும், இந்திரி
யம்தரித்ததும் சொரூபயில்லாத நாதாக்களதுதிப்பதும் அளவற்ற
பஞ்சபூதங்கள் வாழ்ந்ததும், சிவஞானசத்திவாழ்வதும் வேதங்க
ளுக்கெட்டாத நாதமென்னும் பெயரினதும், ஞானேந்திரியம் குடி
யிருப்பதுமா ஒருவீட்டை திருமாலவன் தன்கயிற்றால் கட்டிவைத்
தான் ஈ-று. (ககஉ)

அடிநடுவுமுடியுமொருவெண்சாணீளம் அங்குலமுந்தொண்ணூற்
றுறுண்டேகேளீர்கொடியமகாமேருவெனும்வளர்ந்தவீட்டில்குடிவ

மங்குலத்திற்குக் கோர் கருவியாகும், படியானபதினெட்டாங் கோட்டின்மேலும் பலபலவாய்க்கருவிகளுமமைத்ததாகில், முடிசிறந்த ஜெகநாதகருவினுலே முடிந்ததுகாண்பெரும்பரத்தி வீடுமாண்டே

(இ-ள்.) என்ஆண்டையேகேளீர்! அடிநடு, முடிஉள்பட எட்டுச்சான்றீனமும் அங்குலம் தொண்ணூற்றுமுள்ள கொடியமகாமேருவைப்போல் வளர்ந்தவிட்டில் ஒவ்வொரு அங்குலத்திற்கும் ஒவ்வொருகருவியாகும் இப்படியுந்த பதினெட்டாவது அங்குலத்தில் பலபலகருவிகள் அமைந்ததானால் முடியிற்சிறந்த ஜெகநாதசுவாமிகளின் கிருபையால் பெரும்பரத்தியாகிய மகாதத்தியின்வீடு முடிந்ததாகும் எ-று. (ககங்)

சரியையுடன்சிறிகைசுவையோகஞானந் தன்னையினிசெய்திருக்குமாத் தாள்வீடு, வரிசைதந்துவினையாடுமாதவீடு வாமானகருவியெல்லாம்வளர்ந்தவீடு, பெரியநரம்பெழுபத்திராயிரத்தில் பெருநாடி. பெலத்தநரம்பானதாலே, பரிபூர்ணவம்பிகைப் பெண்ணிருந்தவீடு பாகமதராமமைத்து முடிந்தாச்சுதாண்டே.

(இ-ள்.) ஆண்டையே! சரியை, சிறியை, யோகம், ஞானம்இவைகளை ஆன்மாக்களுக்கு உண்டாக்கும் தாயின்வீடும், வரிசையாகமோட்சங்கொடுத்ததுக் கொண்டு வினையாடுகின்ற ஆயிவீடும், சர்வகருவிகளும்வளர்ந்தவீடும், எழுபத்திராயிரநரம்புகளில் பெரியநரம்பு பலமுடையதாகையால் எங்கும்நிறைந்த அம்பிகைப்பெண்ணியானவள் வீற்றிருக்கும்வீடும் கட்டிமுடிந்தது எ-று. (ககச)

ஒன்றியணிதிங்களினில்கருவுமுறி யொருமூன்றுதிங்களினில் ரூபமாகி, கன்றுசதுரஞ்சுவிருமூன்றில்தானுங் கருத்துடனேயிடைநாசிடார்புமாகி, என்னுரைத்தவேழுதிங்கனெட்டுக்குள்ளே யெண்ணரியநாதவிந்துவுருவேயாச்சு, அண்டபிண்டமகண்டமதராமமைத்துமேலு மலங்காரவீடாகச் சமைந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) முதல்மாத இரண்டாவதுமாதங்களில் கருவுறி மூன்றுவதுமாதத்தில் ரூபமாய் நான்காவது ஐந்தாவது மாதங்களில் கழுத்து, இடுப்பு, ராசி, மார்பு இவைகளுண்டாய், ஏழாவது எட்டாவது மாதங்களுக்குள் சொல்லுதற்கரிய நாதவிந்து இரண்டும் உருவமுமாச்சு, அதின் பின்னர் அண்டம், பிண்டம், அகண்டமாய் அலங்காத்துடன்கூடிய வீடுமாச்சது எ-று. (ககரு)

ஆக்கையெனுந்தசநாடி நரம்பினுலே யடிந்துவுமுடியு மாதாரங்கே, சித்தமுள்ளயேசனிடெத்திரம்கிலும் வீடுஞ்சிவமயத்தினுரு

ளாலேயமைத்தவாறு, மேற்கயினியுருத்ததொரு வுப்புப்பாண்ட மிப்படியேசடமதுவால் வீடுமாச்சு, பார்க்கவொருசுங்கார விசைத மாகும் பன்னிரண்டாங்கோட்டில்வந்து பதிந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) தசநாடிகளால் அடி,நடு, முடியும் ஆதாரமாய்நீண்ட யோனியாகிய சித்திரமதிலும் சேர்ந்த ஆக்கையென்னும் வீட்டை சிவமயத்தின் திருவருளால் உண்டாக்கின விதத்தையும் மேலே நிரைச்சீலையாக உப்புருத்தபாண்டமுமான வீடாகியசடலமாச்சு, இதுபார்ப்பதற்கு ஒருவிநோதமானவிசிதமாகும் ஆனால் இதுபன் னிரண்டாவதுகோட்டில் வந்துபதிந்ததாகும் எ-று. (ககசு)

நாலாச்சு ஆறுச்சுவீடைஞ்சாச்சு நலமானவராமுமீரெட்டாச்சு மேலானவிரண்டாச்சுஇதுக்கப்பாலும் வெளிநடந்து வொன்றுச்சு வருவுமாச்சு, நாலாச்சுகையாச்சுவயிறுமாச்சு கட்டையொருவீடாகச்சமைந்தவாறு, சிலமுள்ளசிங்காரவிசைவீட்டில் சித்திரத்தின் பருமைபப்போற் செலித்ததாண்டே.

(இ-ள்.) நால்தளும், ஆற்தளும், பத்திதளும், பன்னிரண்டித ழும், பதினாற்தளும், இரண்டிதளும், அதற்குமேல் ஒருஇதழமுமான உருவமாச்சு பின்னர் கால்,கைகள், வயிறுஇவைகளுமாயினஇவை களையெல்லாம்கட்டி ஒருவீடாக உண்டானவிதமும், அப்படியுண் டான சிங்காரவீட்டில் சித்திரப்பதுமையைப் போல் உண்டான தாகும் எ-று. (ககசு)

ஆறுதாரவகை இந்திரியவிவரம்-தரு.

அடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்-ஆண்டையேகேளீர்
அடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்.

(இ-ள்.) என் ஆண்டையே! நீர்கேட்டிராக நான் அடையா ளஞ் சொல்லுகிறேன்.

நிருதீவியப்புவுந்தேயவுடன்வாயும் பேரானவாகாசமைந்தை யுங்குட்டிக், கருத்தில்வளருஞ்சுழிமுனைவீட்டினில் கண்டுபுறமாக நின்றதுஆண்டையே, நிருவிகமலத்திதழாயிரத்தெட்டு நீர்க்குண நிர்மலநீர்மைநிதாகையால், மருமலர்குழ்திருமாலின் பதிவளர் மாமதுரக்கனிவாழ்க்கையுமிப்படி. அடை

(இ-ள்.) நிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் இவ்வைந்துத யுங்குட்டிக் கருத்தின் கண்வளருகின்ற சுழிமுனையேனும் வீட்டில் கண்டு ஒருபுறமாகநின்றது, நிருவிகமலம் இதழ்ஆயிரத்தெட்டும் இதுநீர்க்குண நிர்மலமதாகையால்,வாசனைபொருந்தியபுஷ்பங்கள்

குழந்த திருமாலின் பதியில் வளர்கின்ற மகத்தாகிய மதுரக்கனியின் வாழ்க்கையும் இப்படியேயாம் எ-று. (ககஅ)

தோத்திரமாவது வாக்குடன் சட்டி அஞ் சிங்குவையாக்கிரண மைந்தையுங்கட்டி, பாத்திரமான செவியுடம்புகள் பாங்கான நாக்கதுமூக்குமேயாச்சது, சத்தபரிசுமும்புரசுகெந்தஞ் சார்வாரு மீதொருவைந்துமேயாச்சது, சித்தமுங்கேள்வி சுகதுக்கரூபங்கள் சேர்ந்தவறுசுவநாவதுமேருசி. அடை

(இ-ள்.) தோத்திரம், வாக்கு, சட்டி, சிங்குவை, ஆக்கிரணம் என்னும் இவ்வைந்தையும் கூட்டிப்பார்த்தால் தோத்திரமாவது செவியும்தொக்கு என்பது உடம்பும், சட்டி என்பது கண்ணும், சிங்குவை என்பது நாக்கும், ஆக்கிரணம் என்பது மூக்கும் ஆகும் இவற்றில் காதுசத்தத்தையும், உடம்புஸ்பரிசத்தையும் கண்ணுபத்தையும் மூக்குவாசனையையும் அடையும் கந்தங்களாம் இவற்றுள் நாக்கு அறுகவைகளையறியக் கூடியதாம் எ-று. (ககக)

சந்தனங்கெந்தஞ்சவ்வாதுபனிரீர்சார்துபனுரு களபகஸ்தூரியும், சிந்தைமகிழவேகண்டு களிக்குஞ் செழுந்திருநாசிகதுக்க நித்திரை, பைந்தமிழ்வாக்குடன்பாணியும்பாயுரு பாங்காயுபஸ்தமைந்தாச்சதுபாகமாய், அந்தமுங்கால்பரபானமுந்தாரணை யைம்புலனாவதும் விங்கமிதாண்டையே. அடை

(இ-ள்.) சந்தனம், சவ்வாது, பனிரீர், புதுரு, கலைவச்சந்தனம், கஸ்தூரி இவைகளையெல்லாம் கிழந்து பார்த்து சந்தோஷிக்கின்ற திருநாசிகமும், துக்கம் நித்திரை பகியதமிழ்நூலால் சொல்லப்படுகின்ற வாக்கு, பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் இவ்வைந்துமாயின, கடைசியாக அழகும், கால்களையும், அபானமும் தாரணையும், ஐம்புலன்களும் விளக்கப்பட்டன, இதுவேலிங்கமாகும் எ-று. (சஉய)

வசனங்கமனந்தான விசற்கம்வாழுமேயானந்த மைந்திதுங்கூடியே, நேசமும்வார்த்தைநடக்கைக்கொடுக்கும் நீருமலமுமாதார மீதாச்சது, நேசமனபுத்தியாங்காரசித்தமு நேராயிதுநாலுநின்ற நடக்கையால், ஓசைநினைத்திடும்புத்திவிசாரிக்கு மோங்கார்க்கோபமுஞ் சித்தம்பொறுந்திடும். அடை

(இ-ள்.) முன்சொன்னவாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் இந்த ஐந்திலும் வாக்கின்தொழில் வசனமும், பாதத்தின்தொழில் கமனமும், பாணியின் தொழில் தானமும், பாயுருவின் தொழில் விசர்க்கமும், உபஸ்தத்தின் தொழில் ஆநந்தமுமாகும், இவ்வைந்தின் விவரம் என்னவென்றால் வார்த்தையாடலும் நடத்தலும், கொடுத்தலும், நீரையும், மலத்தையும்

வெளிப்படுத்தலும் ஆர்த்தமுமாகும், அர்த்தக்கரணநான்கு, நேசத்
தையுடையமனம், புத்தி, ஆங்காரம், சித்தம் என்பனவாம், இந்த
நான்கும் வரிசையாக நடப்பதால் மனம்நினைத்திடும்புத்திவிசாரிக்
கும் ஆங்காரம்கோபிக்கும் சித்தம்முடிக்கும் ௪-௩. (கஉக)

உருவமுங்கொண்டிவுல்கெங்குஞ்சுற்றி மூன்றுவுழன்றுவுணர்
ந்துதவிப்பதும், அறிவொன்றுமூன்றுமேயாக சத்துவமுமையாறு
முப்பதுமெப்பாகக்காட்டியே, கருவிலமைச்சதின் காரணசற்குரு
காட்டுயதத்துவக்கட்டளைமின்படி, திருவுருவான சிவசத்தியம்சி
கை சின்மயசுருபசிரோமயமாமது. அடை

(இ-ள்.) உலகத்தின்கண்உருவத்தோடுநிறந்த, சுற்றித்திரிந்து
தவிப்பதும், புத்திகெட்டு உழன்று முப்பதுதத்துவத்தையுங் காட்டி
இவையனைத்தும் கருவிலமைப்பென்று காட்டியதத்துவக்கட்டளை
மின்படி ஞானரூபியாகிய சிவசத்தி அம்பிகை, சின்மய-ரூபி,சிரோ
மயமாம் இது ௪-௩. (கஉஉ)

விருத்தம்.

கங்கையெனுங்கதிர்மதியுந் தரித்தசோதி கனகரத்னமானுட
னேமழுவுமேந்தி, பங்கையமாமறுகுதும்பை கொன்றைசூடி பதி
னறுகலையணிந்தமூலத்தன்னில், திங்கனொனும்புவனமெல்லா நிறை
ந்தசோதி திரிபுரத்தைக்கனலாகவெரித்தயீசன்,செங்கநதியென்ற
திருமூலத்தன்னில்,செனித்தெழுந்தகருவியெல்லாஞ்செப்புவேனே

(இ-ள்) கங்கையையும், காந்திவீசுகின்ற சந்திரனையும்,தரித்தி
ருக்கின்ற சோதிசொருபமானவர், இரத்தினம்போலும் மாணியும்,
மழுவையுமேந்தி அறுகு, தும்பை,கொன்றை இவைகளைச்சூடி.பதி
னறுகலைகளையணிந்த மூலத்தில் திங்களைப்போல் புவனங்கொல்
லாவற்றிலும் நிறைந்திருக்கின்ற சோதியாகிய திரிபுரசங்காரியான
சுஸ்வரன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செங்கநதி என்கிறமூலத்தி லிரு
ந்து உண்டானகருவிகளையெல்லாம் சொல்லுகின்றேன் ௪-௩.

பூதாதியைந்துநின்றபுகழுஞ்சொன்னேன் புலனைந்தும்கிபரம
தாய்பொறியுஞ்சொன்னேன் சூதானகர்மவிந்திரியஞ்சொன்னேன்
சுநஞானவிர்திரியமைந்துஞ் சொன்னேன், தீதான அர்த்தக்கரண
நானுஞ்சொன்னேன்தெளிவான ஜெகநாதரூபினாலே, ஆதரவாய்
நின்றதசவாய்வுஞ்சொன்னே னதுகடந்துவறிவதவற்குவருள்செய்
வேனே.

(இ-ள்.) பஞ்சபூத இலட்சணம், ஐம்புலன், ஐம்பொறி,கர்மே
ந்திரியம் ஐந்து, ஞானீந்திரம்ஐந்து, அர்த்தக்கரணநான்கு தசவாய்

இவைகளை ஜெகநாதருடைய கிருபையால் யாவரு முண்ணும்படிச் சொல்லமுடித்தேன். இனிஅஸ்தக்கடந்து உணர்வதற்குவழிசொல்லுகின்றேன் எ-று.

(கஉச)

உணவறிந்துநீனைவழிந்துவுணர்ச்சிகண்டு உள்ளறிந்துபுறறிந்துவுரிசைகண்டு, மனமறிந்துமதியினின்றுமகிழ்ச்சிபெற்று வசனமெனுங்கேள்வியதின் வாய்மைகெட்டுக், குணமறியாதாரயினுலழிந்துநின்று கூர்ந்துமனமெழுந்துவொருகருமஞ்செய்து, நினைவுதவறாமலொன்றியப் படைத்துநின்றேன். கிருபையதத்துவமுப்பதுஞ்சொன்னேனே.

(இ-வி.) புதார்த்தங்களின் குணங்களையறிந்து, நினைப்பையறிந்து உணர்ச்சியுபக்கண்டு உள்ளும்புறமுமறிந்து ருசி, மணம், இவைகளையும்றிந்து புத்திதத்துவத்தினின்றுமிகவும்சந்தோஷித்து வசனமென்கிற கேள்வியின் உண்மையைவிசாரித்து அதிங்குணங்களையறியாமல் ஆஸையினுலழிந்து ஓரிடத்திலிருந்து அறிவுகூர்ந்து மனமானது எழுந்து ஒருகாரியத்தைச்செய்து எண்ணர் தவறாமல் ஒன்றுகப்படைத்து கின்றவன் ஒப்பானமுப்பது தத்துவங்களையுஞ்சொன்னேன் எ-று.

(கஉரு)

சொன்னவகைதொகையறிந்துசொல்பேதங்கள் சொல்லவில்லை தசநாடிதசவாய்வுந்தான், இன்னமொருவகையறுபத்தாறுஞ்சொல்ல விவர்கள்நின்றநிலைசொல்லவிஞ்சொல்ல, வின்னம்வராதிவர்கள் செய்புந்தொழிலுஞ்சொல்ல வேதாந்தமறியாதமுடிவுஞ்சொல்ல, அன்னையெனுமம்பிகைப்பெண்ணருளினாலே யவதரித்துநின்ற நிலையருள்செய்வோமே.

(இ-வ்.) நானோமுன்னே பல்பேர்களால்சொல்லப்பட்டவகையையும், தொகையையும், நன்றாயறிந்துசொல்லியதொரு வித்தியாசங்களையுஞ் சொல்லவில்லை ஆனால் தசநாடிதசவாயு இவைகள் தாம் ஒருவகையாக அறுபத்தாறுதத்துவங்கையுஞ் சொல்லவும் இவர்கள்நின்ற நிலைகளாகியவீடுகளையும், பின்னம்வாராதபடி இவர்கள்செய்யும் தொழில்களையும்வேதாந்தமுடிவையுஞ் சொல்லுதற்கு எமதுதாயாகிய அம்பிகைபெண்ணின் திருவருளினால் அவதரித்து நின்றநிலையை அருளிச்செய்வேன்! எ-று.

(கஉச)

கொச்சகம்.

மருவுதிருப்பொற்கமலம் வல்லபைதன்வீட்டிலொரு கருவுருவாயைம்பூதங் கலந்தேயொருபுறமாய் அருவுருவாய்நாதவிந்து அறுகுதுனிமேற்பனிபோல் மருகியைம்பத்தோரெழுத்தில் வந்தவகைசொல்வேனே

(இ-ள்.) அழகுபொருந்திய பொன்போன்றதாமரை விவந்து
கின்ற வல்லபாதேவி எழுந்தருளியிருக்கின்ற வீட்டில் ஒப்பற்றகரு
வுருவமாய் ஐம்பூதங்களிலுங் கலந்து ஒருபுறமாய் அருவமாயும்
உருவமாயும் நாதமாயும் விந்துவாயும் புல்துனிமேல் பனிநீர்போல்
சேர்ந்து ஐம்பத்தோரெழுத்திலும் வந்தவகையைச்சொல்லுவேன்.

தாங்கிநின்றமூலமதில் தானுமொருவீடுகட்டி
வாங்குகின்றவட்டமிட்டு மாறியிருகாலாக
ஒங்கிமுனைத்ததுகா ஒன்றேறெகொழுந்தாகி
நீங்காமல்கின்றகா னொல்லிக்கனியாச்சே.

(இ-ள்.) யாக்கையால் தாங்கப்பட்டிருக்கின்ற மூலாதாரத்தின்
கண் ஒருவீட்டைக்கட்டி அவ்விடத்தில் வளைந்துகின்று ஒருவட்ட
மிட்டு இருகாலாகமாறி உயர்ந்து முனைத்தது அப்படி முனைத்த
ஒன்றேறெகொழுந்தாகிப் பிரியாதிருந்து நெல்லிக்கனியாயிற்று-று.

சத்தியுதித்ததிருச் சன்னிதியின்புன்பாக
முத்திதருமெஞ்ஞான மூவரனுக்கிரகமதால்
சத்தியொருபந்தலிட்டுச் சூழுந்தசவாய்வுகம்பாய்
பத்திபடந்ததுகாண் பதினாலோகமதாய்.

(இ-ள்.) வல்லபாதேவியுதித்ததிருச்சந்நிதியின் முன்பாகமோ
ட்சங்கொடுக்கின்ற திரிமூர்த்திகளின் அநுக்கிரகத்தினால் சுற்றி
யொருபந்தலிட்டு அதைச்சூழ்ந்திருக்கும் பத்துவாசலாக் கப்பால்
தொடர்ந்து பதினான்குலோகமாய்ப் பட்டிந்ததுகாணும்-று.

கலித்துறை.

மாறிக்கலைகொண்டு வம்பரவீதியின் வட்டமதில்
தேறித்தெளிந்து வளைத்துக்கொண்டேன் தசவாயுவைத்தான்
ஊறிநடக்கின்ற பானத்தின்வாசி நுனிபிறழா
ஊறிக்கருவி லுறவாகுகின்று வுதிக்கின்றதே.

(இ-ள்.) கலையைக்கொண்டுமாறி அம்பரவீதியின் வட்டத்தில்
நின்று இதுஇப்படிப்பட்டதென்று தேறித்தெளிந்து அந்தத்தச
வாயுவை வளைத்துக்கொண்டு அதையெப்படி நடக்கின்ற அபான
வாயுவின் நுனிபிறழாமல் ஊறிக்கருவின்கண் உறவாயிருந்துதித்
கின்றது-று. (கருட)

சாதிபுங்கண்டு குலமேவகுத்திர்த்தத் தாரணியில்
வாதிசுந்தன் னி வந்தசுந்தரப்பார்மனு நீதிகண்டு

நீதியும்வேதநிலைகண்டுரைத்த நேர்வீட்டுக்குள்ளே
சோதியைக்கண்டு வுறவாகிநின்று துலங்கினேன்.

(இ-ள்.) சாதியைக் கண்டறிந்து குலத்தைவகுத்து இந்த உலகத்தின்கண் வாதிசுளாயுள்ளவர்கள் தள்ளி வழக்குச்சொல்லுவார்கள் மதுநீதியையும் வேதநிலையையுங்கண்டு பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட வீட்டுக்குள்ளே உண்டாயிருக்கின்ற சோதியைக்கண்டு உறவாய்நின்று விளங்கினேன் எ-று.

வெண்பா.

அத்திபுரத்தி லருகிருந்ததாக்கையது
சத்திசிவநாதவிந்து தான்கூடி—விந்ததுமே
மூலக்கருக்குழியில் முச்சந்திவிதிவளர்
பாலகனாயுற்பவிக்கும் பார்.

(இ-ள்.) எனும்புபுரமென்கிற இடத்திற்குச் சமீபமாயிருந்த தேகமானது சத்திசிவமாகிய நாதமும்விந்துவுங்கூடி மூலத்திலிருந்து கருக்குழியில் முச்சந்திவிதியிலே பாலகனாய்ப்பிறக்கும் பார்.

குருலிங்கசங்கமது கூறுமறுகோணவரை
இருமென்றழைத்து விருந்தங்கு—உருவாகி
நின்றறுபத்தாறு நிறைந்தகருவியெல்லாம்
கொண்டமைத்த வாறதனைக் கூறு.

(இ-ள்.) குருலிங்க, சங்கமங்களால் கூறப்படும் அறுகோணவரையில் இருமென்றழைத்து அங்கேயிருந்து உறவாகிநின்று கருவிகளையெல்லாம்கொண்டு ஏற்படுத்தியவிதத்தைச் சொல்க எ-று.

ஈசனுறவாகி பெங்குஞ்செனித்திருந்த
நேசமதுசாதிலிங்க நேர்மையை—கோசமது
நாதவிந்துற்பவமே நானறிந்துஞானவெட்டி
பேதமில்லை சாதிகுலம் பேசு.

(இ-ள்.) சர்வேஸ்வரரூபமாய் எங்கும் பிறந்திருந்த நேசமானது ஒருசாதியாகிய லிங்கத்தின்குணமேயாகும். ஆனால்கோசமானது நாதவிந்துக்களின் உற்பவமேயாகும். இதை நானுணர்ந்து ஞானவெட்டிபேதமில்லாமல் சாதியையும், குலத்தையும் பேசுக. எ-று.

(கருசு)

ஆறுதாரவகை இந்திரியவிவரம் தரு.

விபரஞ்சொல்லுகிறேன் தசநாடி-விபரஞ்சொல்லுகிறேன்.

(இ-ள்.) விவரஞ்சொல்லுகிறேன் பத்துநாடிகளின்விவரத்தை புஞ்சொல்லுகிறேன்.

விபரஞ்சொல்லுது மிடைபின் கலைசுழிமேவு மத்திச்சிங்குபுரு
ஷன்கார்தாரியும், அபலம்புருடன் குகுதன் சங்குனிபு மாகத்தச
நாடியையிரண்டாண்டையே, இபரம்பெருவிரல்மேலுமிடைகலையின்
பம்பலதுபெருவிரல்பின்கலை, சுபரஞ்சுடரொளிமேலு மோங்கார
மாய் சுற்றியேநிற்குஞ் சுழிமுனையாண்டையே. விபரஞ்

(இ-ள்.) விவரமாவது என்னவென்றால் இடைகலை, பிங்கலை
சுழிமுனை, அத்தி, கிங்கு, புருஷன், கார்தாரி, அலம்புருடன், குகு
தன், சங்குனி ஆகத்தசநாடிபத்தும் இவைகளாம். இவற்றுள் இடை
கலையானது இடதுபெருவிரல் மேலும், பின்கலையானது வலதுபெ
ருவிரலிலும் சுழிமுனைசத்தமாகி பரஞ்சுடரொளி மேலும் ஓங்கார
மாய்ச்சுற்றியேநிற்கும். இவற்றையறிவாய் ஆண்டையே எ-று.

மூலச்சுழிதனிலேமுனைத்தாக்கையு மீறியேபெருநாடியுயர்ந்து
டன், மேலைச்சிரமகமேருமுடிவளர்விற்பனமுங் கருவுற்பனஞ்சொல்
வேனுன், கால்கொண்டுநாழி கலைகொண்டுவாய்வதுங் காரணமாக
வேகண்டமதாய்வளர், வேல்கொண்டுமேகுழல்கொண்டுடன் மூல
மேவித்தாய் முனைத்தொருபத்திதுநாடிகாண். விபரஞ்

(இ-ள்.) மூலாதாரத்திற்பாயுஞ் சுழியில் இத்தேகமானது உதி
த்து பெருநாடியானது உயர்ந்து மேலேமகமேருவென்னும் உச்சி
யில் வளர்கின்ற விற்பனமும் கருவுற்பத்தியும் நான்சொல்லுவேன்
காற்றைக்கொண்டு நாழி கலைகொண்டு வாயுவு காரணமாகவுங்
கண்டமாகவும் வளர்கின்ற வேல்கொண்டு குழல்கொண்டு மூலா
தாரமேவித்தாக ஒருபத்துநாடிகளும் உண்டாயின எ-று. (கருகூ)

கண்டமதுநரம்பானகுழைதனில் கார்தாரினின்று கலந்து நீர்
பாய்ந்திடில், அண்டமதிலத்திசிங்குவைத்தானு மவற்றையுநாலு
மறிவிப்பதாகுமே, நின்றிடுஞ்சிங்குவையப்பதுவின்மயம் நின்றநிற
மதுவுப்பதுவேசலம், விண்டலம்புருடனிருகண்ணளவு மேவுங்காந்
தாரியிங்காதளவாண்டையே. விபரஞ்

(இ-ள்.) கார்தாரியானது கண்டத்தினின்று கலந்துநீர்பாய்ந்
திடும். அத்தியும், சிங்குவையும் அவத்தைநாலையும் அறிவிப்பதா
கும். இவற்றுள் சிங்குவை அப்புணின்மயமாம் நின்றநிறமும்சலநிற
மேலாகும். சொல்லப்பட்ட அலம்புருடன் இரண்டு கண்களிலும்
பொருந்தும், கார்தாரி காதளவாய்நிற்கும் ஆண்டையே எ-று. ::

அத்தியுநின்ற ததுவலபாரிசமான தளவாயமைத்தளவாய்பிரம்
வித்தையும் நுயிரைம்புலனாதிகள் வேதங்களுடாதுமேலுந் தளவா

யினி, சுத்திநிற்குஞ்சுகாதிதசங்குனி சுந்தரலிங்கஞ்சுகந்ததாள்பாரி
சம், நித்தமேவுங்குதனுமானந்தம் நேருந்தாள்வாயுமே நின்றிடு
மாண்டையே.

விபரஞ்

(இ-ள்.) அத்தியானது வலபாரிசத்தினின்று பின்வேண்டிய
அளவாயமைந்து பிர்மலித்தையைப்போல் உயிரையும்புலன்களையு
மியக்கும், சங்குதியானது தாள்பக்கத்திலிருந்து அழகியலிங்கச்
சூர்பாகம்ற்கும், குருஆந்தத்தை விளைவிக்கும் எ-று. (கருஅ)

நாடியிரஞ்சுநரம்புகள்கூடியே நல்கிரடப்பதுநட்புகள் கண்டி
டில், நீடிபுலாவுமசையுந்திக்குநிரந்தரதாதுசதந்தரநாடியே, நாடி
யசையுமடக்குமுடக்கு நடந்துமேயோடிநகர்த்துபிரண்டு, மோடி
கூடியிழுக்குநரம்புநீண்டேறிமாறிபடுக்கும்பாராண்டையே. விப

(இ-ள்.) நாடியாவதென்னவென்றால் பத்துநரம்புகளும் ஒன்
ருகக்கூடி யாக்கையைப்பலப்படுத்தி நடத்துவதாகும். அதின்
குணங்களைக்கண்டால் நீண்டுஉலாவும், அசையும் தடுக்கும், எப்
பொழுதும் சொந்தமாய் நரம்பானது அசையும், மடக்கும், நடந்
தோடிநகர்த்து புரண்டோடி ஒன்றாகச்சேர்ந்துஇழுக்கும் இச்செய்
லககளேயன்றி நரம்புகள்நீண்டு மாறிமாறி ஏறிப்படுக்கும் பார்
ஆண்டையே எ-று.

(கருக)

வாய்வுதசபத்தின்வாறுமறிந்திடில்வளமையாம் பிராணனபா
னன்வியானனும், சேயுமுதானன்சமானன்கூர்மகனாகன் திரிகரண
கிய சித்திரநாடிதான், ஆயுநாடிநரம்பதுவுந்தனஞ்செய் நருந்தரு
வேதந்தத்துவனிரைஞ்சு, பாயுந்தசவாய்வுபத்துடனானதும் பார்க்
கப்பார்க்கப் பரிட்சைகளாபிடும்.

விபரஞ்

(இ-ள்.) பத்துவாயுக்களின் விவரத்தைச்சொன்னால்வளப்பம்
பொருந்தியபிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன்
கூர்மன், நாகன் திரிகரன், தனஞ்சயன் தேவதத்தன் ஆகியபத்து
வாயுவுக்களும் அவைகளின்செய்கைகளைப்பார்க்கப்பார்க்கப்பரிட்
சைகளாமே எ-று.

(கசய)

பிராணன்மூலத்தனில் மேல்தொடர்ந்தோங்கியே பின்னும்
புனிரெண்டுவெங்குலமோடிடில், அறிவதுநான்குபண்டங்கிராலோ
டும் அபானன்மலசலமறிந்துபோக்கிடும், பிரியும்வியானனுமுண்ட
சாரந்தனைப் பிரித்தெழுந்தெழுபத்திராயிரநாடிக்கும், தரியுமுதா
ன்ன்செரிப்பித்தேப்பமிடச்சமானன் சரியாகத்தானிதுக்கும்வாறு

(இ-ள்.) பிராணவாயுவானது மூலத்தின்மேல்தொடர்ந்தோங்
கிப்பன்னின்று அங்குலம்வெளிப்பாயும் இப்பன்னிரண்டங்குலத்

தில் எட்டங்குலம்நின்றும் நான்கங்குலம் வெவியிலுமோடும் அபா
னன் மலசலத்தையறிந்து போக்கும்வியானன் உண்டசாரத்தைப்
பிரித்தெழுப்பி எழுபத்திராயிரநாடிக்கு முட்டும் உதானன் அவை
களைச்செரிப்பிக்கும், சமானன் அவைகளைச் சரிப்படுத்தும் என்று.

நாகன்களைவிக்கல்சோம்பலுண்டாக்கிடில் நற்கண்ணிலேநின்ற
கூட்மணிமைந்திடில், தேகத்திரகரஞ்சோபமுண்டாக்கிடில்தேவதத்
தனுங்கெட்டாவிநகைத்திடில், வாகச்சிரித்திடில்தனஞ்செயனுச்சி
வாழ்வதுமேலேனுந்நொடங்கியாத்தும், ஆகமடங்கியப்போதினி
லண்டமதுபிநந்தாக்கினைப்பாலோடிநங்கான்.

விபரஞ்

(இ-ள்.) நாகன்களைவிக்கல் சோம்பல் இவைகளை யுண்டாக்குவன்
கூட்மன்கண்ணினின்று இமைக்கச் செய்துவன். கிரகன் சோப
முண்டாக்குவன் தேவதத்தன் டொட்டாவிசி ப்புமுதலியவையுண்
டாக்குவன், தனஞ்சயன் உச்சிவாழ்ந்து ஆத்தும் அடங்கினபின்
சிரசின்வழியாகப் போகுங்குணமுடையதாம் என்று. (கசஉ)

இந்தவிதமறிந்தெவ்வுயிர்க்குமீசனெறும்புமே கடையாணமு
தற்கொண்டு, சிந்தைசெல்யாமல்வெவ்வேறதின்சூறதாம், செந்துக்
கமுற்பனவிற்கையிதாண்டையே, சுந்தரலிங்கஞ்சகாதீத மந்திரஞ்
சுக்குலவிற்குசிரசண்டமாயிடில், அந்தரகங்கைச்சடைமுடி யீசன
மந்திரிங்கோசமரன் கொலுவாண்டையே.

விபரஞ்

(இ-ள்.) இந்தவகையை ஈஸ்வரனறிந்து எறும்புமுதல் யானை
வரைக்குமுள்ள பலஜெந்துக்களுக்கும் பலவேறுவகையாக ஏற்படு
த்தி யிருக்கின்றனன், அழகியலிங்கமுஞ் சகாதீதமந்திரமும் சுக்கி
லமாகியவிற்குவும் சிரசண்டமானால் அந்தரங்கையைச் சடாபாரத்
திற் கொண்டிருந்தஈஸ்வரன்கோசமே சிவபெருமானுடையகொலு
விடமாம் என்று. (கசங)

விருத்தம்.

இடைகலையும்பின்கலையுமிரண்டுங்கூடி யிருகாலில்பெருவிரவில்
மேலேநின்று, நடுகிலொருகத்திரிக்கோல்மாறலாகிராசுமுனைமுட்டி.
நிற்குநயந்துபார்க்க, திடமுடையசுழியின்முனைமூலநோக்கிச் சிரச
ளவுமாதாரமாகிற்கும், அடைவானசிங்குவைத்தா னுவக்குள்ளே
யன்னமுடன் தண்ணீருமமைத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) இடைகலையும், பின்கலையுமாகிய இரண்டுங்கூடி யிரு
கால்களின் பெருவிரலின்மேல்நின்று நடுவேஒரு கத்திரிக்கோல்
போல்மாறி நாகிமுனையை முட்டிநிற்கும் அனைவிரும்பிப் பார்த்

தால் வலியுபொருத்திய சுழிமுனையின் முனைமூலத்தைநோக்கிச்சி-
சனவும் ஆதரவாய்க்கிற்கும், சிங்குவையோ நாகக்குஞர் அன்னத்
தையும் தண்ணீரையும் அமைத்ததாகும் எ-று. (கசக)

வட்டமிட்ட புவிபதனில்குருதனிற்கும் வலதுதாள் கார்தாரி
வாக்கில்கிற்கும், இஷ்டவலம்புருடனிடதானவாயநிற்குமிருந்திடுஞ்
சங்குவிபுலங்கத்தாள்வாய்க்கிற்கும், சட்டமுடன் குருதனிற்கும்
பானன் தான்வாய்சார்வாருத்தசநாடி சமைந்தநேர்மை, அஷ்ட
திசையுகழமுடனுயிருமாக ஆதரவாயாகிநின்றதருள்செய்யவேணே

(இ-ள்.) வட்டமிட்டபுவியில் குருதிற்கும் கார்தாரிவலதுதாள்
வாக்கில்கிற்கும், அலம்புருடன் இடதுதாள்வாயில்கிற்கும், இப்ப
டியேதசநாடி சின்றவிதமும், எட்டுத்திசையோர்களாலும் புகழப்
படுகின்ற உடனுயிருமாக ஆதரவாய் நின்றவிழையை அருள்செய்
வேன் எ-று. (கசக)

பேரானபிராணன்பெரு முலத்தன்னில் பிலத்தவீராறங்குலத்
தில்பிளவாங்கி, பேரானகண்டமதிலெட்டெட்டாகிநிலைபிசகாநாலு
மதுவெளியிலோடும், சீரானவபானனுந்திக்கமலத்தின்கீழ்திறமாக
மலசலத்தைகழித்துநிற்கும், ஈரானவியானனுண்டவன்னர் தண்
ணீரெழுபத்திராயிர நாடியிலுஞ்சென்றே.

(இ-ள்.) பேர்பெற்ற பிராணவாயுவானது பெரியமூலாதாரத்
தில் வலிவுள்ள பன்னிரண்டங்குலம் வெளியேவாங்கி நேர்த்தகண்
டத்தில் எட்டாகி, மற்றநாலும் வெளியிலோடும், சிறப்புப்பெற்ற
அபானன் உந்திக்கமலத்தின்கீழ்நின்று மலசலத்தைக் கழித்துக்
கொண்டுவரும் கடைசியாக வியானன்உண்ட அன்னத்தையும்
குடித்தசலத்தையும் எழுபத்திராயிர நாடியிலுஞ் செலுத்துவிட்கு
ம் எ-று. (கசக)

நின்றிலங்குநாடியதுபிறித்துவைக்கும் நிகழ்த்திடு முதானன்
செரிப்பதேதெற்கும், ஒன்றிலங்குஞ்சமான னுண்டவன்னர் தண்ணீ
ரொருவருக்குமேறவொட்டாதிருக்குமாகில், தன்றிலங்கு நாகனு
மேவிக்கக்கக்கல் தனைமிகுத்தங்குர்மனிருவிழிநீர்பாச்சல், அன்றி
விழிசெம்புடைவைக்குந் திரிகளன்று னாயாசம்சொப்பல் தும்பலதி
யாமே.

(இ-ள்.) உதானன்கின்ற உண்டியைச்செரிப்பிக்குமசமானன்
உணவாதிகளை அளவுப்படி சரிப்படுத்தும் நாகன், கிக்கல், கக்கல்
பன்னுவிக்கும், கூர்மன் இருவிழி உயிளின் னும் நீர்பாய்ச்சதலும்.

விழிசிமிட்டுநிலும் பண்ணுவிக்கும் திரிகரன் ஆயாசம், ரோம்பல்
தும்மல், அசதி இவைகளையுண்டாக்கும் என்று. (சசௌ)

வசதிரைகத்தி நிவின்னும்வழலையாவன் வதைத்திடுவன் தனஞ்
செயனுருச்சியேந், ரிசதிநின்னுமேலாகநதுடிக்கச்செய்வன் நெர்
தரமாயாதாமேலாய்ந்பன், ரிசதியினுல்கரீரத்தில்வாய்வுக் கெல்
லாம் நிஷ்களமாயதிகாயநிலைத்ததாண்டே, இதைத்திருமுலவரு
ரைத்தவண்ண மினியதொருளுனவெட்டி யிறம்பினேனே.

(இ-ள்.) தனஞ்சயனுவன் உச்சியிலேந் வதைத்திடுவான்,
துடிக்கச்செய்வான் எப்பொழுதும் ஆதாரங்கருக்கு மேலாகவே
நிற்பான், சரீரத்தினுள்ளவாய்வுக்கெல்லாம் அதிகாரியாய் நிலைத்தி
ருப்பான் ஆண்டையேநீர்க்கரும், ஆயின் ஞானவெட்டியாகிய
நான் திருமுலர்சொன்னபடியே சொன்னேன் என்று. (சசௌ)

நிரந்தரமாய்மூலமென்றபாண்டந்தன்ன நீடுகனடத்தவதைத்
துமோசஞ்செய்தல், தரந்தரமாய்கருவிலையல்லாமாண்டபின்பு தன
ஞ்செயனு மகண்டவெளிசார்ந்துயேகி, அதுந்ததசநாடி யெல்லா
மசைவெல்லம்போயாதாரமாமகன்றைசைவுமற்று, சிறந்தவுடனு
யிர்கூறிசெயுஞ்சொன்னேன் தெரிசனமுங்கண்டு திருவுருசொன்
னேனே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் மூலாதாரமென்கிற பாத்திரத்தை
நீண்டலகத்தின்கண் நடத்திவைத்துப்பின் மோசஞ் செய்தல்
ஆகியகாரியத்தால் கருவிகளெல்லாம் ஒடுங்கியபிறகு தனஞ்சயனு
னவன் அகண்டவெளியின்சேர்ந்து தசநாடிகளெல்லா மறுந்து,
அப்படியுறந்ததினால் எந்தஅசைவுமில்லாமல் ஆறுதாரமும்போய்
அதின் அசைவுமற்று சிறப்புப்பொருந்தியஉடலுமிர்க்குறுஞ்சிறப்
புஞ்சொன்னேன். தெரிசனமுங்கண்டு திருவுருசொன்னேன்என்று.

திருவுருதன்மல்தரித்தபரணைப்போற்றிச் செப்புகிறேன்குறை
க்கருவிதெளிந்துதானும்கருவுமதிமலர்க்கமலவிதழின்மேவும்மதுர
சர்வாணியருள்மகிழ்ந்துவென்னை, அருவுருவாய்கருவிகரணதெயல்
லாமடிசிககா நடுவணையுமுடியுஞ்சொன்னான், குருவருளாலம்பிகை
பெண்கமலம்போற்றி கூறுகிறேனுடலெடுத்தவரலாறுண்டே.

(இ-ள்.) நிதமும் திருமேனியின்கண் அழகியமலரைத் தரித்த
பராபரணை நமஸ்காரசஞ்செய்து மற்றையகருவிகளையுணர்ந்துசொல்
லுகிறேன். பொருந்திய தாமரைமலரில் வசிக்கின்ற சர்வாணி கிரு
பையோந் என்னமகிழ்ந்து எனக்கு அருவுருவாய்நின்று கருவிகர

ஐதிகளையெல்லாம் யாதொருதப்பிதமு மில்லாவண்ணம் நடுமுடி ஆதியைச்சொன்னான். ஆகையால் என்னுடையகுருவருளைக் கொண்டு அம்பிகையின் தாமரையைப்போற்றி இந்த உடலெடுத்ததைச் சொல்லுகிறேன் எ-று.

(கருட)

கொச்சகம்,

வாரானகொங்கைமட மாதுகருக்குழியில்
பாராமல்வந்துதித்து பரதவித்துநின்றேன்காண்
ஊராங்கருவூரை யுற்றதுணையென்று நம்பி
மாராட்டத்துள்ளேயான் வந்துசமைந்தேனே,

(இ-ள்.) கச்சி அக்கிய தனபாரத்தையுடைய ஒரு பெண்ணின் கருவில் யாதொன்றைப் பவனியாமல் வந்துதித்து பரதவித்து நின்றேன், ஏனென்றால் கருவூரையே மிகுந்த துணையென்று நம்பி அந்தப்புத்தி மாறாட்டத்துள் நான்வந்துதித்தேன் எ-று. (கருக)

பாராமலையெழுந்து பத்தியருள்சித்திபெற
நீர்மேற்குமிழியென்று நினைவிலறியாமல்
சீர்மேலெழுந்தசிவ நாதவிந்துதன்னருளால்
ஊர்மேல்வளர்த்துமன துள்ளமதிகெட்டேனே.

(இ-ள்.) ஒன்றையுங்கவனிக்காமலே யெழுந்து பத்தியால்திரு வருட்சித்தியையுடைய இந்தத்தேகத்தை நீர்மேற்குமிழிபோன்ற தென்று நினைவிலறியாமல் சிறப்பாகவெழுந்த சிவசொருபமான நாதவிந்துக்களின் திருவருளால் இவ்வுலகத்தின்கண் வளர்ந்து மனந்தடுமாறினேன் எ-று.

(கருஉ)

காயாபுரிநகரிற் கனககிரிமேவிவளர்
மாயாப்பிறவியெனு மகிழ்ந்திருப்பதெக்காலம்
தூயாய்முலைகொடுத்துச் சார்ந்தென்னையின்றகுரு
தேயாமணிவிளக்கே செம்பொனருளம்பிகையே.

(இ-ள்) காயாபுரி என்கிற ஊரிலுள்ள கனககிரியில்பொருந்தி வளர்கின்ற ஒழியாதசென்மத்தை மகிழ்ந்திருப்பது எக்காலம்? எனக்குத்தாயார் பால்கொடுத்துவளர்த்த என்னைப்பெற்றகுருவே தேயாமணிவிளக்கே! செம்பொன்போலும் திருவருள் சுரக்கின்ற அம்பிகையே! எ-று.

(கருங்-)

அம்பிகைபென்செம்பொன்மணி யமிர்தரசபானமருள்
நம்பிதிருவம்பரமே நாடிநடனம்புரிவாய்
உம்பரருள்நாதவிந்து வோர்கருவியென்றறிவால்
குடபமுனியாலுரைத்த கொஞ்சம்மர்நாமாதியே.

(இ-ள்.) அம்பிகைப்பெண்ணாகிய செவந்த மாணிக்கம்போ
லும் அமிர்தரசபானத்தையருள் செய்கின்றநம்பியார் எழுந்தருளி
யிருக்கின்ற திருவம்பரத்தை விரும்பி நடனஞ்செய்குவாய், மேன்
மைமிக்கதும் அரியதுமான நாதமும்விற்துவும் ஒருகருவியாகும்,
ஆகையால் ஒன்றின் அறிவினால் சும்பமுனியா லுரைக்கப்பட்ட
கொஞ்சம் ரத்திரமாமதியே எ-று. (கருசு)

ஆதியந்தநிர்க்குணமே யண்டபிண்டமேவுதிருச்
சோதிநடனம்புரியுஞ் சுழிவீட்டுவாசலிலே
நீதிக்கருவூர் நிலையக்குடியிருந்து
சாதிசூலமெல்லாந் தவிர்ந்துசதுர்மெல்வளர்ந்தே.

(இ-ள்.) ஆதியும், அந்தமும், நிர்க்குணமுமான பொருளே
அண்டபிண்டங்கள் பொருந்திய திருச்சோதிநடனம் புரியுஞ் சுழி
முனைவாசலில் நீதிபுரியும் கருவூரிலே என்றும் நிலைத்துக்குடி யிரு
ந்து சாதிசூலம் எல்லாந்தவிர்ந்து சதுராகமேலே வளர்ந்து எ-று.

வெண்பா.

தூராதகும்பிதனில் துலையாதபாண்டமத்தில்
வீராகவீற்றிருந்தேன் மேல்வீட்டில்-நேராக
சண்டனணுகாமல் சதுஷ்கமலசந்திதியில்
அன்றுதித்துவந்தேன்கா ணுண்டே.

(இ-ள்.) அடைபட்டதகும்பியும், ஒழியாத பாண்டமுமாகிய
வீட்டில்மிகவும் வெற்றியாக மேல்வீட்டில் வீற்றிருந்தேன். நேராக
எமன்வந்து சேராவண்ணம் நாலிதழ்த்தாமரைமலருஞ் சந்திதியில்
அன்று உதித்துவந்தேன் எ-று. (கருசு)

பசுபாசயோனிதனில் பாராமலேயழுந்தி
விசுவாசபாதகராய் விரகழிந்து நிசுவாச
நதியிற்கரையோர நவசித்திரமண்டபத்தில்
விதியேகெதியெனவே வந்து.

(இ-ள்.) பாசத்தையுடைய பசுவின்யோனியில் யாதொன்றை
யும் கவனிக்காமலேயழுந்தி விசுவாசங்காட்டுகின்ற பாதகராயிரு
ந்து விரகழிந்து நிசுவாச நதியின்கரையோரத்திலிருக்கின்றநவசித்
திரமண்டபத்தில் விதிபிணுலுண்டான விரதுவே கதியென்று எ-று.

வந்துவழியறிய மேதினியில்யானுதித்து
வந்தவழிகண்டறியா மையல்கொண்டு நையலுடன்
விரகமதுசகமே பின்பமதுவேகடலில்
அவ்மதுவாய்வின்னென்றறி.

(இ-ள்.) நான்விந்துவின் வழியையறியும் பொருட்டு உலகத் தின்கண்வந்துதொன்றி வந்தவழியைக் கண்டறியாமல் மயக்கங் கொண்டு பெண்களுடன்கூடும் விரகமேஅகமென்று அதில்வீழ்தல் பாம்பிற்வாழிற்சிக்கும் வினையென்றறியக்கடவை எ-று. (கருஅ)

கலித்துறை.

சுருதிமுடிந்த திரிகோணவட்டச் சுழிமுனையில்
இருந்துவளர்ந்து கருவுருவாகி யினிதசையான்
சுருதிவிளங்கு மதிமலர்வாசங் கனகிரிமேல்
சதுஷ்கோணவட்டிலிருந்துமெய்ஞ்ஞானத் தலமறிந்தே.

(இ-ள்.) வேதத்தில் முடிவாகச் சொல்லப்பட்ட முக்கோண வட்டமாகிய சுழிமுனையில் இருந்துவளர்ந்து கருவுருவாகி இனிதா கக்கருதி விளங்குகின்ற கனகிரிமேல் நாற்கோண வீட்டிலிருந்து உண்மைஞானத் தலத்தையுணர்ந்து எ று. (கருகூ)

மடலோலகொண்டு வெழுதாதசோதி வடிவதனைச்
சடமேவுகின்ற வகையுரைத்தேன்சர்வ-காலமெல்லாம்
உடல்மேவுகின்ற கருவூரதுதனி லுள்ளதெல்லாம்
திடமாகயானுஞ் சபைமேவிநின்று தெளிவிப்பனே.

(இ-ள்.) ஓலகொண்டு இப்படிப்பட்டதென்று எழுதவொண் ணாத தேஜோவடிவினை தேகத்தின்கண் அடைகின்ற விதத்தைச் சொன்னேன் எக்காலத்திலும்தேகத்திலிருக்கின்ற கருவூரில்உள்ள வற்றையெல்லாந் திடமாகயானும் சபையிலே வந்துநின்று தெரி விப்பேன் எ-று. (கருட)

வசையமுறை-தரு.

வசையஞ்சொல்லுகிறேன்-ஆண்டைகேளீர்
வசையஞ்சொல்லுகிறேன்.

(இ-ள்.) என் ஆண்டையே! நீர்கேளீர், நான் வசையஞ்சொல்லு கிறேன்.

வசையமினிலுந் தும்வசனிப்பதாகவும் வகுக்கமா வசையம்ப ருவசையமும்தெண்டு சசையமலவசையஞ்சல வசையமும்தெண்டு சுக்கிலவசையமுடனைந் துங்காணண்டையே, அசைதலைந் துருணமு மறிய வசையமதினாக்கையாட்சித் தருளுமாண்டே யுனதுபதம், நிசைநலம்பிகைமாது நிலைத்தபடியுரைக்கும்நெறியைத் திருவன் னாவன் உசுத்தஞானவெட்டியான்.

வசை

(இ-ள்.) இனி ஐந்துவசயத்தைபுஞ் சொல்லும்போது மாவசயம் பருவசயம் மலவசயம், சலவசயம், சுக்கிலவசயம் என்றுஐந்தாகும், இவற்றின்குணம் தேகத்தைப்போஷித்து வளர்த்தலாகும், இதுவும் அம்பிகைப்பெண் சொன்னபடியேயாகும்.

அன்னத்தண்ணீரிருக்குமிடமும்மாவாசயமதனை யினிபிரிக்குமிடம்பருவசய, முன்னுமலமுஞ்சேருமிடமுமலசயமுறியேநீரதுசேருமிடமுஞ்சலவசயம், சொன்னபதிக்கெட்டாத சிவமூலநாதவிந்துசுக்கிலவசயமென்று சொல்வேனாகமப்படி, தன்னைத்தனையறிதல்தலமுமறிதலுமே சங்கையாவதுஞான தத்துவக்கட்டளையாண்டே.

வசை

(இ-ள்) சோறுஞ்சலமு மிருக்கிறவிடம் மாவசையமும், அவைகளைப்பிரிக்குமிடம் பருவசையமும், மலஞ்சேருமிடம் மலவசையமும், நீர்சேருமிடம் சலவசையமும் விந்துசேருமிடம் சுக்கிலவசையமும் என்று ஆகமப்படிசொல்லுவேன். ஆகையால் தன்னையறிவதும், தலமறிவதும், சங்கையாவதும், ஞானதத்துவக் கட்டளையுமாகும் எ-று.

(ககஉ)

கோசமயமுமைந்துங் குறியறிதலும்பேதகுணமாமன்னமயத்தால்பிராமயமிரண்டு, வாசமுமன்னந்தனிலும் புராமயமுந்தோன்றுமன்னமயத்தில்பிராமமேனமயங்களுந் தோன்றும், நிசமாமேனமயத்திலுக்கியானமயமுந்தோன்றும்,நிருவிக்கியானமயத்திலானந்தமயமுந்தோன்றும், இசைவாமென்சாணுடலி லெழு வத்தீராயிரமுமிருந்துகாத்துரட்சித்து இருவினைகளுஞ்சூழ வசை

(இ-ள்.) கோசமயமும், ஐந்தின்குறிப்பையறிவதும்பேதகுணமாம், அன்னமயத்தால் பிராமமயம் இரண்டும்வாசமாம், அன்னமயத்தில் பிராமமயந்தோன்றும், அதிலேயேபிராமமேனமயங்களுந்தோன்றும், மனமயத்தில் விக்கியானமயந்தோன்றும், நிர்விக்கியானமயத்தில் ஆந்தமயந்தோன்றும்,இப்படியாவற்றிற்கும் இசைவாகிய இந்தான்சாணுடலில் எழுபத்தீராயிர நரம்புகளுஞ்சேர்ந்து காத்துரட்சிக்கும் இருவினைகளுஞ்சூழ எ-று. (ககங)

மூலாதாரத்தில்சுவாதிஷ்டானமுமறிதல் மூலமுமணிபூரகமனாகதம்,விசுத்திகாணுமேலாமக்கிணையுமாதாரமு மாறுவிதமாப்சித்தமிதுவறிய விதியைவெல்லலாமோசொல், மூலமெனுங் குய்ப்பத்துநடுவேசுவாதிஷ்டான முதலானதுவேலிலங்குஞ்சிவமே ஞானப்பிரகாசம், ஞாலமுமணிபூரகம் நாபிக்கமலமதுராடியவனாகதமு மிருதையமென்றி தூகாணும்.

வசை

(இ-ள்.) மூலாதாரத்தில் சுவாதிஷ்டானத்தையறிவதும், மூலம் மணிபூரகம் அனாககம் விசத்திமேலாகிய ஆக்கினை ஆக ஆறுவித ஆதாரமாயின இவைகளையறிந்து கொண்டதினால் விதியைவெல்ல லாமோ? மூலமென்று சொல்லப்படும் ஸ்தானத்தாருவே சுவாதி ஷ்டான முதலானதாம், லிங்கஞ் சிவஞானப்பிரசாசமாகும், மணி பூரகமானது நாபிக்கமலத்தி லுள்ளதாம், நாடப்பட்ட அநாகக மோ இருதயமென்கிற இடத்திலுள்ளதாம். (கசுச)

நின்றதினாவிசத்திகண்டந்தனில்லினைக்கும்நேராவாக்கினையின் மேல் மதியங்கண்டறியலாம், மண்டலமூன்றுமறிதல்வன்னியெனு மக்கினிமகிமூமண்டல மிதுவகையறிவதாநல்லோர், அண்டர்கள் முனிவர்போற்று மாதித்தமண்டலமெய்தல்அதினுநித்திடுஞ்சந்திர வகண்டமண்டலஞ்சூழும், கண்டமெப்படியண்ட மண்டலமறிந்தெ ந்தன்கருத்தில்லினைத்தபடி கருவிதொண்ணூற்றாயும். வசை

(இ-ள்.) விசத்தியானது கண்டஸ்தானத்தி லாடும், ஆக்கினை யின்மேல் சந்திரமண்டலங்கண்டறியலாம் இப்படி மண்டல மூன் றையும் அறிவதுஎப்படியென்றால், வன்னியென்மசொல்லப்பட்ட அக்கினிமண்டலமானதும் சூரியமண்டலத்தையடைவதும் அதிலி ருந்துபிறந்த பெரிய சந்திரமண்டலம் சூழும்கண்டம் எப்படியோ அப்படியே ஆகாயமண்டலத்தையுமறிந்து எம்முடைய மனத்தில் லினைத்தவண்ணம் தொண்ணூற்றாய்கருவிகளும் எ-று. (கசுரு)

அக்கினிமூலந்தொடங்கி நாபிக்கமலவிதழளவாகியே யுதித்து ஆதித்தமண்டலமீறி, திக்கில்திக்கிலினிய நாபிக்கமலமெய்தல்திசை கண்டத்தற்குந் தொட்டாவிற்றொறிந்தில்கும், கக்கிபுமுஞ்சந்திர மண்டலமிருதயத்தில்சார்ந்துசார்வாய்தொடங்கிசுடைமுடியடிநடு விக்கிரமகதிர்மதிசூழக்கினிமண்டலமூன்றும் விளங்குமதுரத்தமிழ மிர்தசுந்திரத்தினம். வசை

(இ-ள்.) அக்கினியையுடைய மூலாதாரத் தொடங்கி நாபிக் கமலவிதழ்மட்டும்தித்திருக்கின்ற ஆதித்தமண்டலத்தைதாண்டி- திசைகளிலிருக்கின்ற நாபிக்கமலத்தையடைவதும், திசைகள் எட் டின் அளவிற்கும்விளங்குகின்ற சந்திரமண்டலமானது இருதயத்தி லிருந்து வளர்வதாரும், இப்படிச்சொல்லப்பட்ட அக்கினிசூரியன் சந்திரன் என்கிற மூன்றுமண்டலங்களும் விளங்கும் எப்படியென் றால் சமுத்திரத்திலுண்டான இரத்தினம்போலும் எ-று. (கசுசு)

புழம்மலமூன்றுமுதிக்கு புண்ணமேமுறைமையறிமுளையுமாண வமாயகையோசமதாசியசாமியம், நிர்மலசொருபநிலினைவுமுக்கு

ணஞ்சொன்னேன் நெறியைச்சொல்லவுஞானநேசமே யறியலார்
கான் அம்மெனுநானென்றுநாவை ஆணவங்காத்திடி லுமேயபசய
மேதனக்கு யாவறியாக்கோபம், தம்முயிர்போந்தனைக் கொன்று
தனையறியாமல்கிற்குந் தன்புத்தித்தானறிந்தாலுந்தானொருவரைக்
கேட்கும், வசை

(இ-ள்.) ஆணவம், காமியம், மாயை என்கிற மூன்று மலங்க
ளும் பிறப்பதற்குமுன்னமே முனையும் ஆணவம், ஆகையால் அதி
லுண்டான முக்குணங்களையுஞ் சொன்னேன், அதின்நெறியைச்
சொல்லவென்றால் ஞானநேசமேயறியவில்லை யாகையால் அதுசொ
ல்லலாகாது ஆணவமானது நானென்று சொல்லும்படி நாவைக்
கொண்டிருப்பதனால் அதற்குயாவரும் அறியாக்கோபமும் தன்
னுயிர் மாற்றிக்கொல்லுதலாகிய காரியத்தைச்செய்யும் சித்தமோ
என்றால் தானறிந்ததை மற்றொருவரைக்கொண்டு விசாரிக்கும்.

நம்பிமனதுவேறுய்காமியந்தனைக்கொன்று நானுடலங்கண்ட
துக்கெல்லா நானென்றுமாசைப்படுதல், வம்புமிகவுஞ் செய்தல்
மாதர்மங்கையர்மேலு மயல்கொண்டுவிசுரகத்தால் வாதுபோராடல்
பேசல், தும்பமுன்றுதித்திடும் வகையையாவர்கள்காண துடியாய்
வாதமும்பித்தஞ்சுகந்தசேத்துமமூன்றும், தம்பனமுள்ளவாய்வது
மோடிக்கலக்கமதாய் தாபமுஞ்செய்தேயக்கினி சார்ந்தமத்திபஞ்
செய்தல், வசை

(இ-ள்.) மனதோகாமியத்தை வேறுய்க்கொன்று இவ்வுலகத்
தில்கண்ட பொருள்களுக்கெல்லாம் ஆசைப்படுதல், மிகவும் வம்பு
செய்தல், பெண்கள்மேல் விசுரங்கொண்டுவாதுபேசிச்சண்டையிடு
தல், ஆகியமூன்றும் செய்யும்வகையை யாவர்கள் காணுவர், பின்
னர்வாதமும், பித்தமும், சேத்துமமூன்றும் அதின் குணமும்பு
படியென்றால் வாதமானது ஒடிக்கலக்கமாய் தாபஞ்செய்து அக்கி
னியைச்சார்ந்து மத்திபஞ்செய்தல் எ-று. (௧௬௮)

வாசமுள்ளபிராணத்தின் வாய்வுநெட்டிட்டுமோடி வளருமக்
கினியதைமடக்கிமத்திபஞ்செய்தல், நேசமுடனேபித்தம் வன்னி
யோடனுமித்துறிரைந்துமத்தித்துசலம் நெடியவினையுண்டாக்கும்,
சேதமிகவுண்டாகுஞ்சேத்துமரோமத்துவாரம்சிறந்துவோடியிடை
பின்பிரியாச்சிநேகஞ்செய்தால், மாதராயைவிடந்தநாடி பின்னிட்
டடங்கிமறிந்தறியாமல்தாது மடங்குமென்றாகையாலும். வசை

(இ-ள்.) வசிக்கின்ற பிராணவாயுவானது நெட்டிட்டுஒடிவளர்
கின்ற அக்கினியைமடக்கி மத்திபஞ்செய்தலும், பித்தமானதுவன்

னியுடன் கலந்துநிறைந்து மத்தித்துச்சலத்தையும் நெடியவினையு முண்டாக்கும், சேத்துமமானது சேதம்மிகவு முண்டாக்கும், ஓடி இடைகலையையும் பின்கலையையும் பிரியாமல் சிநேகஞ் செய்தல், பெண்கள் ஆசையில் இந்தநாடியானது பின்னடங்கிமடங்கி அறியாமல் தாதுதடையாய்விற்றும். ஆகையாலும் எ-று. (௧௬௯)

இச்சைமூன்றானவித மினியுரைக்கும்வகைகா ணிதுவேத்திர விச்சைலோகவிச்சையுமாகும், பட்சமாமர்த்தவிச்சையுமிதன் கூற றியவெந்தன் பரிபூரணவம்பிகைபாதமலர்பணிந்தேன், அஷ்டதிக் கும்புகழு மகத்தீசரருள்போற்றியடிபன்றிருவள்ளு வனவனிமீதி லிநூல் நிஷ்டையோகத்தின்ஞான நிகழ்த்தமுன்றுவகை நிகழு மிச்சையதின்ககத்தைக் கண்டவனாண்டே. வசை

(இ-ள்.) உயிர்களுக்கு இச்சையானது மூன்றாயிருக்கும் வகை யை இனிச்சொல்லுவேன்கேளும். அவையாவன, புத்திரவிச்சை லோகவிச்சை, அர்த்தவிச்சை எனமூன்றாகும், இவற்றின்கூற்றை அறிவதற்குநாங்கும்கிறைந்த அம்பிகாதேவியின் திருவடித்தாமரையைப்பணிந்தேன். பின்னர் எட்டுத்திசைகளும் புகழுகின்ற அகந் தீசருடைய திருவருளைப்போற்றி திருவள்ளுவனாகிய அடியேன் இவ்வுலகத்தின்மேல்இந்தநூலைநிஷ்டையிலும், யோசத்திலுமிருந்து அங்கேஞானமுணர்ந்த மூன்று இச்சையின் குணங்களையும் நான் கண்டவன் ஆண்டை எ-று. (௧௭௦)

புத்திரன்இச்சையின்குணம் பொருள்மேலாசைப்படுதல் புவி யில்மண்ணின்பண்ணைசைபுவனமானவுஞ்செய்தல், அர்த்தத்தின் மேலுமதிகவாசைப்படுதல்நெஞ்ச மறிதலோகவிச்சையின்விதியின் பயனுரைத்தல், வெற்றிப்பாரிலுயர்ந்தகாரியாட்சிவிளம்பல்வெகு நாளுறவின்முறைதகுந்தகாதுவீளம்பல், உற்றகாரியமுணர்ந் திச்சையத்தின்மேலாத லுசிதப்பணிகள்செய்து விசிதம்பார்த்துமொ துல். வசை

(இ-ள்.) புத்திரவிச்சையின்குணமானதுபொருள்மேல்ஆசைப் படுதல், உலகத்தில் மண்ணைசைபெண்ணைசையுண்டாதல் அர்த்தத் தின்மேலும் ஆசைப்படுதலாம், லோகவிச்சையின்குணமானதுஉல கத்தில் உயர்ந்தகாரியாட்சியை விரும்பல் வெகுநாள்உறவின் முறையாரைதகும் தகாததைச்சொல்லுதல், பொருந்திய காரியத் தைத்தெரிந்து அதின்மேலிச்சையாதல், முக்கியமாகிய காரியங்க ளைச்செய்து நன்மைநீமைபார்த்தல் எ-று. (௧௭௧)

அர்த்தவிச்சையின்குண மதிககாமியந்தேடியன்புதிகமுமாசை யின்பமதி லுண்டாதல், எத்திசையிலுனந்தராதியிலுமங்கையின்ன

ரிவர்களுமெண்ணுமிச்சித்தல், ஏத்திவிரகதாப சங்கையிலுமனதாய் சார்ந்துவிகாரமெய்தல் தனைப்புகழ்ந்துணர்வாதல், வித்தையென்னுமிச்சைவரலாறுன்முறின் விபரமெடுத்துரைத்தேனாண்டையே தொடுத்தேனாதவிந்தாலே. வசை

(இ-ள்.) அர்த்தவிச்சையின்குணமாவது அதிகமாகச்செல்வந்தேடி அன்புஅதிகமாய் இன்பமுண்டாதல், எந்தத்திசையிலும்எந்தச்சாதிப்பெண்களையும் விரும்புதல், விரகத்தில் மனமாதல் தன்னைத்தானேபுகழ்தல், என்னும்முன்று இச்சையின் விவரத்தைநாதவிந்தின் கிருபையால் சொன்னேன் எ-று. (௧௭௨)

குணவிசிதலட்சண மதினுதித்தபடி குறித்துமுன்று விதமாய் விரித்துச்சொல்வேன்காணும், மனமதாகியகுணராசத தாமசம் ரெண்டுமிகுஞ்சாத்திகத்தோடு புகழுமுன்றுவிதமாம், துணமாம் ராசதகுணம் வெகுரிபலபேசாமல் துதித்திடுவோர்தமக்குக் கொடுத்திடுதலுமேன்மை, பணம்விசிதவேண்டிய பாக்கியங்கொளித்தல் பண்புபாராட்டலாதல் பலவுபகாரஞ்செய்தல். வசை

(இ-ள்.) குணவிசிதலட்சணத்தை மூன்றுவிதமாய் விரித்துச் சொல்லுவேன், அவையாவன ராசதகுணம் தாமசகுணம், சாத்துவிககுணமுமாகும், அவற்றின்குணத்தைப் பேசமிடத்து ராசதகுணத்தின்குணங்கள் பலகோபவார்த்தைகளைப் பேசல், துதிப்போர்க்குக்கொடுத்தல், வேண்டிய பாக்கியம்கொடுத்தல், பலவுபகாரஞ்செய்தல் எ-று. (௧௭௩)

தனைச்சார்ந்தோர்கள் தமக்கு தகமைகாத்திடும்பேசல் தனது தம்முயிர்போலுஞ்சார்ந்துரட்சித்திடில், இனம்வேண்டிடுதல்பகையிகத்தல்பலகலைகளிசைந்துலகிலகங்கொண்டிருத்துவாழ்தலுமுண்மை, கனமுமினமுநலம்புகழும்வாஞ்சையொடுக்குங்கருதுந் தாடாண்மையின்பங் கருவிலமைத்தபடி. முனையும்ராசதகுணந்தனையேயறிவிப்பதுமேனையேபுகழ்வதில்லை துணையேநாதவிந்தருள். வசை

(இ-ள்.) தன்னைச்சார்ந்தவர்களுக்கு நன்மையைப் பேசுதல், தம்முயிர்போல்காக்குதல், சுற்றம்விரும்புதல், பகைநீங்கல், பலசாஸ்திரங்களிற் சொன்னவண்ணம்உலகில்வாழ்தல், தாளாண்மை இவைகளைக்கருவி லமைத்தபடி நடப்பித்தல் முதலியவைகளாம்.

மிருநந்தாமசகுண விசிதமேன்மேல்விளம்பல் மிகுதியாதொரு பழிவிடமவஞ்சனைசெய்தல், அல்லும்வழிப்பாடாக பொழித்தல் வணக்கமாற வரண்டுவரும்வெகுளி யதனைவிரும்பலெனல், பிரளய்

செய்தநன்றியைப் பிரித்தலுறுதிமாறல் பெரிதாய்விற்றை மிகவும் பேசல்கரேரம்வாஞ்சை, முரஞ்முகத்திடறு பகையுடனையும்வாழ்த் தல்முன்புரைத்தபழியே முனைதல்கூறலுமாண்டே. வசை

(இ-ள்.) தாமதகுணத்தின் செய்கையாவதும் மிகுதி, பழிவிசு டம், வஞ்சனை முதலியவைகளைச் செய்தல், வழிபாடுஒழித்தல், வண க்கம்மாறல், கோபத்தைவிரும்பல், பிறழல், செய்தநன்றியைமறத் தல், உறுதியின்மை, விற்றைப்பேசுதல், கரேரம், வாஞ்சை முகத்தில் பகைக்குறி, வாழ்த்தல், பழிசொல்லல் எ-று. (க௭௫)

கொலைகள்காமியமும்பொய் குறித்தல்கோல்கள் பொல்லாங்கு குசிதம்யாவையும்புகழ் குரோதங்கரேமெய்தல், அலைதல்காமத்தி னிவைகுரோதமதிதசங்கையசத்தியநாள் தோறுமெய்தலறிதலாண் டையேசேரீர், பலபலவும்கடிசிலுதொழில்விகற்பம்பகர்தல்பாவி யெனவுஞ்ஜெகதலமுமதியா, கலகப்பிரியனெனு முலகமாத்தியஞ் சொல்லுங்கருவில் தாமசகுணகாட்சியிதாண்டையே வசை

(இ-ள்.) கொலை, காமியம், பொய்ப்பேசுதல், கோள்சொல்லல் பொல்லாங்கு குரோதம், கரேரம், காமத்தினுலலைதல், தினமும்அச த்தியம்பேசுதல், தொழில்விகற்பம், உலகத்தார்பாவினென்றுசொல் லும்படி நடந்துகொள்ளல் முதலியவைகள் கருவின்கண் தாமச குணத்தின் செய்கைகளாக அமைத்ததாகும் எ-று. (க௭௬)

அதிதசத்துவகுணமறிதலனைகவித மனைத்தும்படைத்தகர்த் தன்மனதுளிருப்பதெனில், விதித்தமதங்கடிவு வாய்மையவொடு க்கமிகுத்தசார்தகமைதன நினைவுதகைகந்திடுதல், உதித்தவன்பு பெருமைபுகழ்தல் குணவிசிதமுரிமைமறையினிறை தருமமான மியக்கல், கதித்தநல்லோர்க்கீதல்வறிஞோர்களைவாழ்வித்தல்கருது மிறைவனடிபணிதல்நலமறிதல். வசை

(இ-ள்.) சத்துவகுணத்தின்செய்கைகளைச் சொல்லுமிடத்து அநேகவிதமான உலகத்தைச் சிருஷ்டிகர்த்தன் மனதின் கண் இருப்பதென்றால் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டவேள்வி, கடிவுவாய் மை, தயவுஒடுக்கம், சார்தம்தகைமை, நல்லநினைவு, அன்பு பெரு மைபுகழ்ச்சி நற்குணம், வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட தருமம்மானம் பாராட்டல், நல்லோர்க்கீதல், அறிவுடையோர்களை வாழ்வித்தல் ஈஸ்வரனைவணங்குதல், நன்மையுணர்தல் எ-று. (க௭௭)

மகத்துக்களின்மனதுமகிழ்ச்சிவருவதெனில்மலர்க்கமலபதந் தில்வணக்கஞ்ரெய்திடுதலால், அசற்றும்பழியகற்றல்வினையும்பிணி

யொழித்த லதிதநல்லோர்பெரியோ ரவர்களுக்குப்பொருளுமீதல் இகத்திலறமுந்தேடலுறவினமுறையதீதமினமுஞ்சற்றத்தாரையுங் கனமுங்காத்நுரக்ஷித்தல், மிகுத்தல்பசியகற்ற லதிதிபரதேசிகள் விரும்புமன்னபலாதி லிளங்குமேவுமீதாண்டே. வசை

(இ-ள்.) பெரியோர்களை மகிழ்விக்கும் நிமித்தம் அவர்களு டைய திருவடி-த்தாமரைகளில் வணக்கஞ்செய்தல், பழிபாவம் நீக் குதல், நோயைநீக்குதல், பெரியோர்களுக்குத்தானமீதல், இல்லற தருமந்தேடல், சுற்றத்தாரைரட்சித்தல் பசியைநீக்குதல், அதிதி பரதேசிகளுக்கு அன்னபலாதிகளீதல் எ-று. (காஅ)

ஆத்திரைவாசங்கள்செய்த லருமறையோரைக்காணலுள்ளதே வதைகளுக்குமாகு பலிகொடுத்தல், தேத்தியஞானோப் பிரகாசந் தெளிந்தவர்கள் தமக்குகின்றதையையகற்றியுபசாரஞ்செய்திடுதலால், போற்றிடும்புண்ணியஞ்செய்தலின்பசுகந்தமலர் பூசர்தமக்குநலம் புகழும்பூசையளித்தல், வீற்றிடுஞ்சாத்தியகுண விசிதலட்சணங் கண்டுவிளங்குமுன்றின்விபரம் விதித்தவாறதுஆண்டே. வசை

(இ-ள்.) ஆத்திரைவாசங்கள் செய்தல், பிராமணர்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் ஆகுதிகொடுத்தல், ஞானப்பிரகாசந் தெளிந்த வர்க்கு உபசாரஞ்செய்தல்புண்ணியஞ்செய்தல், பிராமணர்களுக்கு மலர்களால் பூசைசெய்திடுதல், முதலியவைசத்துவகுணத்தின்லட்சணமாம், இவ்வண்ணம்முன்றுகுணங்களையும்விதித்ததாகும்எ-று.

நாதவிர்த்தினுலேநரகசொர்க்கமிரண்டும் நவினுலவினையுந்தி வினையுநாடியவாறில், வேதங்களுமுதித்தசாரம்விண்ணுமண்ணுகில் விளங்குநல்வினையும்வந்துதித்தல் புண்ணியஞ்செய்தல் ஓதாந்திவினையுஞ்செய்திடும்பாவங்களுமெய்த லுலகமாதிதமில்வாறுடலெடுத்து வமையால், மாதுவம்பிகையெந்தன் மனதுக்குளுணர்வித்த வரலாற்றிந்தின்னூல் வசனித்தேனுண்டையே. வசை

(இ-ள்.) நரகம், சொர்க்கம், நவ்வினையிலினை, இவையிரண்டும் நாதத்தினாலும், விர்த்தினாலுமாகும், இங்ஙனம்உதித்த சாரம் விண்ணுமண்ணுகி நல்வினைவந்துதித்தால் புண்ணியஞ்செய்தல் தீவினை வந்துதித்தால் பாவஞ்செய்திடுதல், ஆகிய இவ்வாறுஉடலெடுத்து உவமையால் அக்பிகைப்பெண்ணுகியதாய் எம்முடையமனத்திலறிவுறுத்தின வரலாற்றையறிந்து இந்தநூலைச்சொன்னேன் எ-று.

ராகமிதுவெட்டான நடத்தையிலவாறறிதல் நலத்தகாமக்கு ரோதலோபமோகமதாகி, அகந்தனிலுதித்தமதமாச்சரியத்தோடு மறைக்கிட லுரிநிம்பையறிதல் வேட்சையிதுசான், பாகமதாகிய

தேகஞ்சரீரங்கலுதிக்கும் பலனேயின்னதினிலும் பதர்ந்துசொலு
வேன்காணும், தேகக்கட்டளையின்வாறு செய்கைசெந்துகட்கெல்
லாந்தெளிந்து சீர்பிசகாமல்திருத்த ஆண்டையேகேளீர். வசை

(இள.) அஷ்டராகத்தின்குணத்தை எவ்வணம் அறிவதென்
றால், காமம் குரோத, லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம், இடும்
பை, வேட்கை இவைகளாம், இவைகள்சரீரங்கலிலுதிக்கின்ற பல
னேயாகும், இங்ஙனமே எல்லாச்செந்துகளின் தத்துவங்கள்பிசகா
மல் சொன்னேன் எ-று. (௧௮௧)

மாதரைக்கண்டாசைகொண்டிடுங்காண்விரகதாபமயல்கொண்
டதிதகாமம்வருதல்மனமதபாணம், பேதபேதமில்லாமல்பிதற்றும்
வணக்கமில்லாபின்னக்குமதிதருரோதந்தனக்குந்தனைத்தெரியா, ஒது
மனதிலொன்றை நினைத்தபடிமுடித்தலொருபிடியாய் பிடித்தலுறு
திவிடாதுலோபம், ஏதுவாகிலும்பெருமை யின்பசுகாதிசுகமெய்து
மனமகிழ்ச்சி யிதுவேமோகாதிமோகம். வசை

(இ-ள்.) இவற்றுள்காமமாவது பெண்களைக்கண்டு ஆசைப்படு
தல், விரகம் தாபம், மயல்குணங்களாம், குரோதமாவது பேதா
பேதமில்லாமல் பிதற்றுதல் வணக்கமில்லாமை இவைகளாம், லோ
பமாவது ஒன்றைநினைத்தபடி முடித்தல் ஒரேபிடியாய்ப் பிடித்தல்,
உறுதிவிடாமை, இவைகளாம், மோகமாவது பெருமை, இன்பம்,
சுகமடைதல், மனமகிழ்ச்சி இவைகளாம் எ-று. (௧௮௨)

சூதுமனதிலெண்ணல் துடியாக்கோபமுரைத்தல்தொடுத்திடு
தலும்பழி துன்பமெய்திடுமதம், யாதொருகாரியங்களிலுதுவிச்சை
மனதெய்தலானந்தம்பெருகியின்பமடையுமாச்சரியங்காண், வாது
போராடலொருசொல்லாயிரம்விரிவாய்வனல் கொண்டாங்காரமெ
ய்தல் வருமிடும்பையுமாதல், வேதுவித்வேஷணம் பலவும்பலவுமெ
ண்ணல்மெய்ப்பொய்யாங்காரங்கொள்ளல்வேறுசெய்தலும்வேட்கை

(இ-ள்.) மதமாவது மனத்தில் வஞ்சகநினைத்தல், கோபமாய்
வார்த்தையாடல், பழிக்கும்துன்பத்திற்கும் அஞ்சாதிருத்தல், எந்
தக்காரியங்களிலும் மனோவிச்சைசெய்திடுதல், இவைகளாம், மாச்
சரியங்களாவது வாதுசெய்தல், போராடல், ஒருசொல்லை ஆயிரஞ்
சொல்லாகவளர்த்தல், அதிககோபங்கொண்டு ஆங்காரமாய்ப்பே
சல், இவைகளாம், இடும்பையாவதுவித்வேஷணம் பலவுஞ்செய்தல்
மெய்யைப்பொய்யாக்கொள்ளல், ஆங்காரம், வேறுசெய்தல்இவை
களாம் எ-று (௧௮௩)

ஆகமத்திலுதித்தராகமத்தின்பரிட்சை யதிதகுணலட்சணம் விதிவறமலெட்டும், பாகமதாயுரைத்தேன்பகவான்சொற்படிபா ரில்பலகலையுந்தெளிந்து பழம்பொருள்களைக்கண்டு, ஏகவஸ்துவொ ன்றலேயெடுத்தேன் தத்துவநெறியெழும்புகடையா யானையெண் பத்துநான்குமுதல், தோகைமாதுவம்பிகைசொல்லுஞ் சூட்சுமறிந் தேன் சுருதிமுடிவைக்கண்டு தொடுத்தேன்ஞானவெட்டியான்.

(இ-ள்.) வேட்கையாவது ஆகமங்களிலிருக்கின்ற விஷயங்க ளின்பரிட்சை மிகுந்தகுணலட்சணம் இவைகளாம். ஆகியராகம் எட்டையும்பாகமாயுரைத்தேன் சிவபெருமானுடைய சொற்படி யேபலகலையுந்தெளிந்து பழம்பொருள்களைக்கண்டு ஏகவஸ்து வாகிய ஒன்றினால் எழும்புமுதல்யானைவரைக்குமுள்ள எண்பத்து நான்குலட்சம் சீவராசிகளின் தத்துவநெறியை அம்பிகாதேவியின் கிருபையாலறிந்தேன் பின்னர் வேதத்தின் முடிவைக்கண்டு ஞான வெட்டியைப்பாடினேன் எ-று. (கஅசு)

அவத்தையைந்துமொவ்வொன்றாய்விரித்துச் சொல்வன்காணு மாக்கிரசாக்கிரசொப்பனஞ்சமுத்தியொடுதுரியம், பலத்தைப்பவ னுதித்ததுரியாதீதத்தோடைந்தும்படைத்தா ரெண்சாணுடலிலெ டித்தார்ஜெகத்துள்ளோர்க்கும், இவத்தையெனுஞ் செனனமிதிலு தித்ததுகாணு மெவரெவர்க்குமிதுவேயேகவஸ்துவிதாகும், தவத் தில்மிசுத்தவமெய்ஞ்ஞானநெறி தத்துவமறிந்துதன்னைத்தா னறிந் திடுமேசொர்க்கம். வசை

(இ-ள்.) பஞ்சாவஸ்தையின் நாமங்களையும்குணங்களையும் ஒவ் வொன்றாக விரித்துச்சொல்லுவேன். அவைஎனவையெனிச்சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம்துரியாதீதம் எனஐந்தாம் இவைகளை இப்பூமியில் எண்சாண்டப்பு பெற்றுள்ள எவர்க்கும் இதுவேஏக வஸ்துவாகும், இதனூல்தவம் உண்மை ஞானம், நெறித்தத்துவம் இவைகளையறிந்து தன்னைத்தானறிந்திடும் சொர்க்கம் எ-று.

ஆக்கிரமுஞ்சாக்கிரம்நிற்குமதுவும் லலாடஸ்தானத்திலறிதல் நெற்றிநேர்மையமசைதல் காயத்தோடென்னில், வாக்கிற்சொற்ப னத்திற்கும் வாழ்தல்கண்டஸ்தானத்தில் மருவியகருவிகளாமைத்த வாறுண்டையே, விக்கிரமச்சுழியின்முனை யிருதயகமலந்தனில்விள ங்குந்தானமறிதல் இன்பமிதுவாயுகாணும், நிக்கிரக துரியஸ்தான நேருமேநாபிக்கமலம்நிரந்தரமாயிருத்தல் நிலைக்குஞ்சீரமென்னில்

(இ-ள்.) சாக்கிராவஸ்தைக்கு இடமாவது லலாடஸ்தானமா கும், சொப்பனஸ்தானம் கண்டஸ்தானமாகும், சுழுத்தியவஸ்

தைக்கு இரதயஸ்தானமாகும் துரியாவஸ்தைக்கு நாபிக்குமலமாகும் இந்த இடங்களில் இந்த ஆவஸ்தைகள் நின்று சரீரத்தை நிலைப்பிக்கும் ௭-று. (கஅ௬)

உத்தமதுரியாதீதமுலாதாரஸ்தானத்தி லுறுதிபெற்றிலகுமிவ் விதத்திலுதித்தவாறு, தத்துவந்தொண்ணுற்றுஞ்சரீரந்தனிலுதிக்குந்தகமையறிந்துவந்தெந்தாய்சொல்லயானறிந்து, வித்திலுதித்தவாறும் விளங்குங்கருவின்வாறு மிகுத்ததத்துவந்தொண்ணுற்றுரைவிதிக்கும்வாறும், கர்த்தனருளா லுடல்கருதரித்தநேர்மையுங்கருவிகரணதிகள் கண்டு ஆய்ந்தவனாண்டே. வசை

(இ-ள்.) துரியாதீதத்திற்கு இடமாவது முலாதாரஸ்தானமாகும் இப்படிப்பட்ட உறுதிபெற்ற உலகத்தில் உதித்தவிதத்தையும் தொண்ணுற்று தத்துவங்களும் உதித்த வரலாற்றையும் எம்முடைய தாய்சொல்ல நான் உணர்ந்து விதையிலுதித்த விதத்தையும் விளங்குகின்ற கருவின்விதத்தையும், கடவுளின் கிருபையால் உடலில் கருதரித்தவிதத்தையும் கருவிடையும், கரணங்களையும் ஆய்ந்தவன் ௭-று. (கஅ௭)

சித்தாதிகள் மிகழும்பெரியோர்களும் புகழஞ் ஜெயம்பெறவே யுலகில் செந்துக்களெல்லாந்தழைக்க, உத்தமயோகிகளெந்தனுறுதி மிகவுங்கண்டு யோகவாந்திருவள்ளுவனுலகிலவனே ஞானி, வித்துவானென மகிழ்ந்துவேதவேதாந்தசாரம் விளங்கினார்களாயிந்தவிதிதரத்தன்பீடம், உத்தமரெனுமுனிவர் கிவசிங்காதனமீந்து வுரையறிந்துமொழிந்தவுகமையீதெனுமாண்டே. வசை

(இ-ள்.) சித்தர்கள் மிகழும் பெரியோர்களும் புகழும் செந்துக்களெல்லாந்தழைக்கவும் சற்குணர்களான யோகிகள் எம்முடைய உறுதியைக்கண்டு திருவள்ளுவன் இவனே யோகி ஞானி வித்துவான் என்று மகிழ்ந்தும் வேதவேதாந்தசாரம் விளங்கினவர்கள் விசிதரத்தன்பீடத்தில் வாழ்கின்ற முனிவர்களும் வாழும் சிவசிங்காதனத்தின்மேல் சொல்லறிந்து சொன்ன உவமை இதுவாகும் ௭-று.

கர்த்தன் செய்கை விதிகாண்கருவிலமைத்தபடி காரணசற்குருவாக்கியங்கண்டால் லோதெளியும், பெற்றபேர்களிப்படி வித்தின் சம்பிரதாயங்கள் பேசும்பேசினுலென்ன பிராணயமறியலாமோ, தத்துவந்தொண்ணுற்றுந் தானே நிறுந்ருக்கி சாதித்தால்காயாதி கற்பஞ்சாயுச்சியமறியலாகும், நித்தநித்தம் வாசிகொண்டுய்த்துவது லுல்லோ செத்தபிணமெழுந்து சத்துஞ்சித்தறியலாம் வசை

(இ-ள்.) சர்வேஸ்வரனுடைய செய்கையேவிதியாகும், ஆனால் இதுகருவிலேயே ஏற்படுத்தியதாம், இதன்பொருட்டு காரணகுருவின் வசனத்தை உணர்ந்தாலல்லவோதெரியும், இந்தவண்ணம்வித்தின் சம்பிரதாயங்களைப்பேசினால் என்னபலன்? இதனால்பிராணயாமத்தை யறியலாமோ? தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்களையும் நீறுக்கிச்சாதித்தால் காயகற்பத்தை உணரலாகும் அங்ஙனம்சாதிப்பவற்கு வாசியைதினம் ஊதவேண்டும். அப்படிஊதினால் செத்தபிணமும் எழுந்து சத்துப்பொருள் இதுவென்றும், சித்துப்பொருள் இதுவென்றும் அறியலாகும் எ-று. (௧௮௯)

விருத்தம்.

விரிவான துருவமெனு மூலவீட்டில் வேதமதுக்கெட்டாதருபமாகி, கருவாகித்தெவிட்டாதகனியுமாகி கதிராகமதியாகி காற்றுமாகி, உருவாகிபுடலாகியுமிருமாகி யொளியாகியலகையெனு முடலுக்குள்ளே, யருவாகியருள்ளானசொருபியாகி யங்ஙமதிலிங்கமதாயமைத்தேண்டே.

(இ-ள்.) விரித்ததுருவமென்கிற மூலவீட்டில் வேதத்திற்கெட்டாதருபமாய் கருவாகியும், தெவிட்டாதகனியாகியும், கதிராகியும் மதியாகியும், காற்றாகியும், உருவாகியும், உடலாகியும், உயிராகியும் ஒளிவாகியும் உடலுக்குள் அருவாகியும், திருவருளுடைய ஞானசொருபமாகியும் அங்கத்தில்லிங்கமாய் அமைத்தேன் எ-று.

மறைகடந்துவெளிதாண்டி சுழினைக்குள்ளே மறைநான்குமறியாதமதியைக்காணக், கரைகடந்துசுழிக்குருடுவணையிலுள்ளே கதிரிலகுந்திருநாட்டுக்கமலவீட்டில், நிரையறிந்தகதலியடிபானுக்குள்ளே நிலையானசெங்கநதிகரையின்மேலும், திரைமேவுந்திருநடனவீட்டுக்குள்ளே சிவந்தெழுந்துகொழுந்தாகி வளர்ந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) வேதத்திற்குள் காணப்படாமல் வெளிதாண்டிச் சுழிமுனைக்குள் நான்குவேதங்களாலுங் காணப்படாதமதியைக்காணுதற்கு அவ்வற்றசுழிமுனையின் நடுவணையிலுள்கிரணங்கள் வீசுகின்ற திருநாட்டின் கண்ணுள்ள கமலவீட்டில் வரிசையாயுள்ள கதலியடிபாறுவுக்குள் செங்கநதிகரையின்மேல் விளங்குகின்ற சிருநடனவீட்டுக்குள் செவந்துஎழுந்து கொழுந்தாகி வளர்ந்தது எ-று.

முத்துதிர்ந்துகுலைசாயுமூலநாடு முனையறிந்துகுலைபாயு முவணநாடு சித்திருந்துவிளையாடுந்தெய்வநாடு திவ்யரத்னபொக்கிஷமாஞ்செல்வநாடு, சத்திசிவமிருந்துதிருநடனஞ்செய்யுஞ் சதாசிவனுங்

சொலுவிருந்துவாழ்ந்தவீடு, அத்திபுரமில்குகின்ற கருவூர்நாட்டி-
லறைவீட்டில் குடியிருந்து வமைந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) முத்தானது உதிர்ந்து குலைசாய்கின்ற மூலாதாரவீட்-
டில் சுழிமுனையை யறிந்து கலைகள் பாய்கின்ற உவணநாடும், சித்துப்
பொருளானதிருந்து திருவினையாடல் செய்கின்ற தெய்வநாடும்,
உயர்ந்தரத்தர்பொக்கிஷமாகிய செல்வநாடும், சத்தியஞ்சிவனு மிரு-
ந்து திருநடனஞ்செய்வதாகிய சதாசிவன்கொலுவிருந்து வாழ்ந்த
வீடும். அத்திபுரம் என்று சொல்லுகின்ற இந்ததேகத்தின்கண் கரு-
வூரென்கிறநாட்டில் குடியிருந்து அமைந்தேன் எ-று. (ககஉ)

ஜாதி குலம்வகுத்திலகும்விர்துநாடு தானுதித்து பத்துதிங்கள்
வளர்ந்தநாடு, நீதிமறைசாஸ்திரமாம்வேதநாடு நெறிபலவுஞ்சகல
கலைபுத்தந்தநாடு, சோதிமதியாகினின்றதுலங்குநாடு சுழிநாடுவள-
நாடுதொண்டநாடு, பாதிமதிதனையணிந்தபரமநாட்டில் பதியென
வேகுடியாக வாழ்ந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) சாதியையும், குலத்தையும் பிரித்து விளங்குகின்ற
விர்துநாடும் பத்துமாதம்வரைக்கும் வளர்ந்திருந்தநாடும், நியாய
வாயில் விளங்குகின்ற வேதம்சாஸ்திரம் விளங்குகின்றவேதநாடும்
சகலநியாயங்களும், சகலசாஸ்திரங்களும் பிறந்தநாடும், பிரகாசம்
பொருந்திய மதியாயிருந்துவிளங்கும்நாடும், சுழிமுனைநாடும், வள-
நாடும்தொண்டநாடும், அர்த்தசந்திரனை சடாபாரத்தின் கண்
தரித்தபரமேச்சுரன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உயர்ந்தநாடுமாகிய
கருவூர்நாட்டில் யாவரும் தலைவனென்று சொல்லும்படி உயர்குடி-
யாகவாழ்ந்தேன் எ-று. (ககஉ)

தேனருவியமிர்தரதிக்கசிந்துபாயுந் தேவாசித்தர்முனிவர்துதித்-
திலகுநாடு, ஞானிகள்வந்துதித்திலகுங்கருவூர்நாடு நல்வினையுந்தி-
வினையும்மைத்தநாடு, தானவனாய்கின்றிலங்கும்நாடு சற்குரு-
வுஞ்சந்திதியுந்தழைத்தநாடு, வானதிகொண்டுசுவையை யொழி-
த்தநாடு வானவர்கள்மகிழ்மணி மந்திரனாண்டே.

(இ-ள்.) தேனருவியும், அமிர்தரதியுங்கசிந்து பெருகும்படி
தேவர், சித்தர் முனிவர் இவர்கள் துதித்து விளங்குகின்றநாடும்,
ஞானிகள்வந்து பிறந்து விளங்குகின்ற கருவூர்நாடும், நல்வினைதிவி-
னைகள் உண்டுபண்ணினநாடும், தற்சொருபமாய் விளங்குகின்ற
அருபநாடும் ஞானாகிரியரும், அவர் எழுந்தருளியிருக்கின்றசந்திதி-
யும் தழைத்தநாடும், ஆகாயங்கையைக் கொண்டு அறுசுவைகளை
ஒழித்தநாடும், தேவர்கள் மகிழ்கின்ற மணிமந்திரநாடும் எ-று.

அண்டபிண்டமிரண்டுமுற்றிலுருநாடு அருணனெனுஞ் சோமனவதரித்தநாடு, மண்டலமூன் றுதிக்குமருள் கொந்திநாடுமாமறையுமாகமங்கள்வாழநாடு, கண்டனந்த கருவூருநாடுக்குள்ளே கனகரத்தனமாதுவொளிவாகிநின்ற, வென்றதிருவம்பிகை பெண்விளங்கும்வீட்டில் மிகுத்தவறைக்குள்ளிருந்து வமைந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) அண்டமும் பிண்டமும்பிறந்து விளங்குகின்றநாடும், சூரியசந்திரர்கள் பிறந்தநாடும், சோமசூர்யாக்கினிக ளென்னும் மூன்றுமண்டலங்களும்பிறக்கும்திருவருளையுடைய கொந்திநாடும் வேதாகமங்கள் வாழ்கின்றநாடும், ஆகியகருவூர்நாட்டுக்குள் கனகரத்தினம்போலும் ஒளிவிடுகின்ற அம்பிகைப்பெண் விளங்குகின்ற வீட்டில் பெரிய ஒருஅறையிலிருந்து ரான்உண்டானேன் ஈ-று.

அந்தமுநாவசித்திரக்கூடந்தன்னி ல்கண்டமெனுந்தீபவொளிவாகுநாடு, சந்தனமுங்குங்குமழும்வினைந்தநாடு சர்வவுயிரெடுத்து டலாயமைந்தநாடு, செந்தியொளிசிவனுமையும்பிரகாசக்குஞ்சிறு பிறையுமடிர்ப்பாலந்தேவநாடு, வெந்தனாலுமெழுந்து திருநடன மேவுமேல்வீட்டினின்று வருவானேனாண்டே.

(இ-ள்.) அழகியஒன்பதுவகையாகிய சித்திரக்கூடத்தின்கண் அகண்டமென்று சொல்லப்பட்ட தீப்பிரகாசமாகும்நாடும்,சந்தனமும்குங்குமமும் பிறந்தவீடும், சகலபிரானிகளும் இருந்து உடலாயமைந்தநாடும், செவந்தஒளியையுடைய சிவனும், உமையம்மையும் விளங்குகின்ற சிறுபிறையும் மடிர்ப்பாலமுமுள்ள தெய்வநாடும், வெவ்வியமழுவானது எழுந்து திருநடனம்செய்கின்றமேல் வீடுமாகிய அரியஇடத்திலிருந்து ரூபமாயமைந்தேன் ஈ-று.

உருகருவாய்நின்றிலங்குமுந்திநாடு வுத்தமர்கள் சித்தர்தவம் பெற்றநாடு, மருநாடுவானுடுமலரினாடு மதமுடனேமாச்சரியமானநாடு, சிருநாடுகருநாடுசெந்திநாடு செங்கதிபொங்குமுயல் சிறந்தநாடு, அருநாடுகுருநாடுவகண்டநாட்டி லருள்பெரவே யுருவாகியறிந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) கருவின்கண் உருவாய் விளங்குகின்ற உந்திநாடும், உத்தமர்களும் சித்தர்களும் தவஞ்செய்கின்றநாடும், மருநாடும், வானுடும் மலரினாடும், மதமும் ஆச்சரியமுமானநாடும், சிறுநாடும் கருநாடும், செந்தில்நாடும், செவந்தநதியானது பொங்குகின்றசிறந்தநாடும், அருநாடு, குருநாடும், அகண்டநாட்டில் திருவருளைப் பெற உருவாகியறிந்தேன் ஈ-று.

கால்வாங்கிவட்டமிட்டுமேலேநின்று கமலதிருவாசலின் கீழ் கருதியானும், மேல்வாங்கியுயருகின்றவன்னியோடேவெளிகடந்து நாற்சதிரவீட்டுக்குள்ளே, சேல்வாங்கிநூலிழைத்துப் பாவுமோட்டிச் சித்திரமாய்குழிதனிலேநிசவுமாக்கி, தேல்வாங்குவிழிமடவா னுள்ளேசித்திரமாயுடலெடுத்து வளர்ந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) சரம்வாங்கி வட்டமிட்டு மேலேயிருந்து கமலவாசலின்கீழ் யானும்மேலேவாங்கியுயர்கின்ற அக்கினியுடன் வெளியே தாண்டி நாற்சதுரமாகிய மூலவீட்டுக்குள்ளிருந்துசேல்வாங்கிநூல் நூற்றுப் பாவுவோட்டி அழகாகக்குழியிலேநெய்து சேல்போலுங்கண்களைபுடைய பெண்களதுவயிற்றிற்குள்ளாக நான் அழகான உடலெடுத்து வளர்ந்தேன் எ-று. (கசுஅ)

வசையமைந்துநின்றவரலாறுஞ்சொன்னேன் வசனித்தேனவ ரவர்கள்வகையுஞ்சொன்னேன், விசயமெனுமூன்றுக்குள் விரிவுஞ் சொன்னேன், விபரமதாயவர்கள் செய்கைவிளக்கஞ்சொன்னேன் அசைவில்லாமண்டலமூன்றருளுஞ்சொன்னேன் அறிவுடையகோச மைந்துமதிதஞ்சொன்னேன், சதவாய்வுந்தாதுநின்ற தலமுஞ்சொ ன்னேன் சரீரத்தினின்றதெல்லாஞ்சாற்றினேனே.

(இ-ள்.) ஐந்துவசையங்களிருக்கிறவிதத்தையும், அவரவர்கள் வகையையும் மூன்றுகுணங்களின்விரிவையும், அவரவர்கள் செய்கையையும், மூன்றுமண்டலங்களின் விரிவையும், ஐந்துகோசங்களையும், அநீதங்களையும், பத்துவாய்வுக்களையும். நாடிகளிருக்கும் இடமுமாகியசரீரத்திலுள்ள எல்லாவற்றையுஞ்சொன்னேன் எ-று.

அஷ்டகுணராகமெட்டுங்கூறுஞ்சொன்னேனவர்கள்செய்கை விபரமறிந்தனந்தஞ்சொன்னேன், நஷ்டமில்லாநல்வினைநீவினையுஞ் சொன்னேன்நற்குணமுந்தற்குணமு நயந்துசொன்னேன் கஷ்ட மெனுமும்மலத்தின்கருத்துஞ்சொன்னேன்கருவறியாமுடர்குணக் காட்சிசொன்னேன், தீட்சையெனுமூன்றெழுத்தின் திறமுஞ்சொன் னேன் திருமுதலாம்வீட்டில் குடியிருந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) எட்டுக்குணங்களையும், எட்டுராகங்களையும் அவரவர்கள் செய்கைகளையும், விவரமாகஉணர்ந்து அநேகஞ்சொன்னேன் நல்வினைநீவினைகளையும் நற்குண துர்க்குணங்களையும், மும்மலங்க ளின்கருத்தையும், கருவிகள் தெரியாத முடர்களின்குணங்களையும் தீட்சைமூன்றெழுத்தின் வலிமையையும், அழகிய முநல்வீட்டில் துறியிருந்தகையுஞ் சொன்னேன் எ-று. (உா)

ஊனிழிந்தவுடலுக்குளியிரின்வாறு முற்றகுலதத்துவமுந்தொண்ணுற்றுநர், தானெடுத்தவுறவின்முறைநின்றநேர்மைதனித்தனியேபிறித்துவகைசபையிற்சொன்னேன், தேனருவிபாயும்திருநாட்டுக்குள்ளே சேர்ந்தெழுந்தகருவியெல்லாஞ்சேர்க்கையாக, நானெடுத்தவுடலுமிந்தபடியேயாச்சுநயந்தருளுமாண்டகுலமறிகிலேனே.

(இ-ள்.) உடலுக்குள்ளிருக்கும் உயிரின் தன்மையையும், தொண்ணுற்றுநர் தத்துவங்களையும், சுற்றத்தார்களின்றிறவிதத்தையும் தனித்தனியேபிறித்து சபையின்கண்சொன்னேன், தேனானது அருவியைப்போல் பாய்கின்ற திருநாட்டுக்குள்ளே சேர்ந்துண்டான கருவிகளை யெல்லாம் நன்றாகச்சொன்னேன் எ-று. (உாக)

கொச்சகம்.

வறுமைதவிர்ந்துமிக வாழ்நாடிவீதியில்யான்
கர்மவினையாலும் கட்டிவிட்டேன் கருவிடாய்
பெருமைபுடனெமகிழ்ந்து பேரய்வளர்ந்ததினால்
அருமைகுலையாமலே யம்பிகையைப்போற்றினனே.

(இ-ள்.) தரித்திரமரீங்கி வாழ்கின்ற நாட்டுத்தெருவில் நான், கர்மவினையால் கருவிடொன்று கட்டிவிட்டேன், அவ்விடானது பெருமைபுடன் மகிழ்ந்துவளர்ந்ததினால் அருமைகெடாமல் அம்பிகைப்பெண்ணைத் துதிசெய்தேன் எ-று. (உாஉ)

திரைபோட்டுஆடுகின்ற தில்லைவனச்சோலையினான்
கரைபோட்டணைகோலி காயாபுரிநாட்டில்
உரைகேட்டகன்றவெளி யுற்பனமார்த்தற்பொருள்கண்
டறைவிட்டுக்குள்ளிருந்து வம்பிகையைப்போற்றினனே.

(இ-ள்.) திரைச்சிலையாடுகின்ற தில்லைவனச்சோலையின் கண்களையையப்போட்டு அணைகோலி காயாபுரி என்கிற நாட்டில் பலர்சொல்லையுங்கேட்டு அகன்றசிதாகாசமாகிய ஞானப்பொருளின் விசேடத்தைக்கண்டு மூடிய அறைக்குள்ளிருந்து அம்பிகைப்பெண்ணைப்போற்றினேன் எ-று. (உாங)

நங்கைசங்கையில்லாத ஞானதிருவிட்டிலும்தான்
கெங்கைக்கரையிருந்து கேளிக்கையாடையிலே
அங்கத்திருக்கோயி லம்பிகைப்பெண்மாதருளால்
பங்கம்வராமலுமே பதியிற்றுடியிருந்தேன்.

(இ-ள்.) அம்பிகைப்பெண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆசங்கையில்லாத அழகிய ஞானவிட்டிலும், கங்கைக்கரைபிலும் இருந்து

கேளிக்கை யாடும்போது அப்பெண்மணியின் திருவருளால் யாதொருகுற்றமும்வராமல் அந்தப்பதியில் குடியிருந்தேன் எ-று.

சித்திரதனுக்கோடியெனுஞ் செங்கநதிகெங்கைவளர்
பத்திரமாயானிருந்தே பங்கமதுவாராமல்
நித்திரையுஞ்சொப்பனமு நேர்மைகடந்தேகவெளி
சத்தியெனுமம்பிகைப்பெண் தாள்பணிந்துபோற்றினனே.

(இ-ள்.) அழகியததுவின் முனையென்கிற செங்கநதியின்கண் யாதொருபங்கமும் வாராமல் பத்திரமாக நானிருந்தேன், அப்போதுகழுத்தியும் சொப்பனமும்கடந்து ஏகவெளியாகிய அம்பிகைப்பெண்ணின் திருவடிகளைப்பணிந்து துதிசெய்தேன் எ-று.

ஆராய்ப்பெருநதி யங்குவளர்கெங்கையில்வாழ்ந்
தோராயிரக்கமலத் தொன்றிருநாலுந்தியின்கீழ்
மாறாதருந்தவஞ்செய் மாமதுரவம்கையை
நேராய்ப்பணிந்துவருள் நின் னுவரம்பெற்றேனே.

(இ-ள்.) ஆற்றைப்போல் பெருகுகின்ற கங்காநதியின்கண் வாழ்ந்து அங்கேஒரு ஆயிரம் தாமரைகளையுடைய உந்திக்கமலத்தின்கீழ் ஒழியாமல் அரியதவத்தைச் செய்கின்ற தேன்போலினிக்கும் அம்பிகையை நேராக நின் னுபணிந்து திருவருள் வரம்பெற்றேன் எ-று.

(உா 3௭)

வெண்பா.

விநிவாந்துருவெளி வெய்யோனெடுங்குகின்ற
கருவாம்பெருங்குழியில் கால்வளர்ந்தே-னறிவாக
சிரசுருபமான தேனெழுமண்டபத்தில்
வரசுருபமாய்வளர்ந்து வந்தேன்.

(இ-ள்.) விசாலமாகிய துருவவெளியின்கண் சூரியனெடுங்குகின்ற கருவாகிய பெருங்குழியில் காற்றாக வளர்ந்தேன். அறிவையடையும்பொருட்டு சிரசு உண்டாகிய தேனெழுமுகுகின்ற மண்டபத்தில் அரசுருபமாய் வளர்ந்துவந்தேன் எ-று.

(உா ௪)

நூல்வாங்குகின்றதொரு நொய்யதிருவீட்டில்
கால்வாங்கிவன்னிக் கலந்தே-மேல்வாங்கி
அன்னைசிறுவம்பிகையி னுத்தாளருட்கமலம்
என்னையழைத்தமு தீந்தாள்.

(இ-ள்.) நூல்போலுஞ்சரமாறி நின்றதாகிய நுண்மையான அழகியவீட்டின்கண் சரத்தைப் பிராணயாமஞ் செய்து அக்கனி

யோடு கலந்து மேலேவாங்கி அன்னையாகிய சிறுவம்பிகைப்பெண்
என்னையழைத்து அமிர்தங்கொடுத்தாள் எ-று. (உாஅ)

கலித்துறை.

வாங்கித்திரைகொண்டு வம்பிகைபாத மலரடியில்
தேங்கித்தெளிந்து சிவநாதவிந்து சிறுவரைக்குள்
ஒங்கிவளர்ந்து வெருகொழுந்தோடி யுலகமெல்லாம்
தாங்கிப்படந்து சதுர்மேற்குடியிற் றவமிருந்தே.

(இ-ள்.) சரத்தைப் பிராணயாமக்கிரமப்படியே வாங்கி அங்
கே சிதாகாசத்திலிட்டிருந்த திரைச்சீலையை நீக்கிக்கொண்டு அம்
பிகைப்பெண்ணின் திருவடித்தாமரையில் படிந்து அதின்குணங்க
ளைத்தெளிந்து நாதவிந்துவாகிய சிறியஅறைக்குள் வளர்ந்து ஒரு
கொழுந்துஒடி உலகமெல்லாவற்றையுந் தாங்கிப்பரவி நாற்கோண
த்தின்மேல் குடியிருந்து தபஞ்செய்து எ-று. (உாக)

அழியாதமூலக் கருவீடுதன்னி லமைத்தவிந்து
செழிவானநாத முறைந்திடும்போது சிவமதற்கு
கழியாதவெட்டுங் கழிந்திடினலுங் கருத்தினில்தான்
ஒழியாததுகின்ற வயதேயதற்கு வுரைசெய்வேனே.

(இ-ள்.) என்றுமழியாத கருவீடாகிய மூலாதாரத்தில் வந்த
விந்துவும்நாதமும் ஒன்றய்ச்சேருங்காலத்தில் அதற்குசிவமென்று
பேராகும். அதுஎண்வகைக்குணங்களும்கழிந்துவிடும்நாளில்கருத்
தில்நீங்காமல் நின்றுவருகின்ற அதற்குவயதுசொல்லுவேன் எ-று.

மருவிப்பிறந்த வலங்காரவீதி மாளிகையில்
உருகித்தெளிந்து வெருதுளிபாய்ந்த உடலுயிராய்ப்
பெருகித்ததும்பி மயிர்ப்பாலம்வகைப் பெருங்கரைமேல்
கருவிப்பலகுலத் தாலேயுடலொன்று கண்டுகொண்டே.

(இ-ள்.) இங்ஙனஞ்சேர்ந்துபிறந்த அலங்காரவீதியி லுள்ள
மாளிகையில் உருகித்தெளிந்து ஒருதுளிபாய்ந்து உடலும் உயிரு
மாய்பெருகி மயிர்ப்பாலமாகிய வைகைக்கரையின்மேல் பலகுலத்
தால் உடலொன்று எடுத்தது எ-று. (உகக)

விருத்தம்.

உண்மையெனுங்கருவிகள்தான் தொண்ணூற்றாறு முடலெடு
த்தநேர்மையெல்லாமுரையாய்ச்சொன்னேன், நன்மையுள்ள நாத
விந்துகூடும்போ துநல்வினையுந்தீவினைமமைத்தவாறு, கண்மையுள்ள

ஜெகத்சோதிவகுத்தவீட்டில் சமைந்திருந்தமைந்தருக்கு வயதுஞ் சொல்ல, வண்மையெனுமம்பிகைப்பெண்ணருளினுலேவசனித்தேனறிந்தமட்டும்வசனித்தேனே.

(இ-ள்) தொண்ணூற்றுறு கருவிகளையும், சரீரமெடுத்தவிதத்தையும் முறையாய்ச்சொன்னேன், நன்மையாகிய நாதமும் விந்துவும் சேரும்போது நல்வினையும் தீவினையும் உண்டானவிதத்தையும் சொல்லி சர்வேஸ்வரனால் உண்டாக்கப்பட்டவீட்டில் இருந்தமைந்தருக்கு வரும்வயதை அம்பிகைப்பெண்ணின் அருளால் அறிந்தவரைக்குஞ் சொன்னேன் எ-று. (உகஉ)

ஊனெடுத்துவுலகுக்குஞ் தீத்தபால நெருமூன்று திங்களினில் மடிந்தவாறும், கூனுடனேகுருடுசெவிடானவாறுங் குறைந்துகைகால்சப்பாணியானவாறும், வானெடுத்துவாறுதிங்கள் மடிந்தவாறும் வளர்பத்துதிங்கள்சென்றுமாண்டவாறும், தானெடுத்துப்புவிதனிலேபிறந்தவாறுஞ் சவமாகிரின்றதுவுஞ் சாற்றுவேனே.

(இ-ள்.) சரீரமெடுத்து உலகத்திற்குள் பிறந்தபாலன் மூன்று மாதங்களிலிறந்த விதத்தையும், கூன், குருடு, செவிடு, ஆனவிதத்தையும், கைகால்சப்பாணியான விதத்தையும், ஆறுவது மாதத்திலிறந்தவிதத்தையும், பத்தாவதுமாதத்திலிறந்து மிண்டும்பிறந்து இறந்ததுஞ்சொல்லுவேன் எ-று. (உகங்)

பத்துவயதானபின் பிறந்தவாறும் பருவத்தில் பதினேந்தில் மடிந்தவாறும், மற்றுமொருவிருபதிலேமாய்ந்தவாறு மறுவிருபத்தஞ்சதிலேமடிந்தவாறும், சித்ததிதமுப்பதிலே செடமுமாய்ந்து செப்பிடில்முப்பதுவுமஞ்சில்செத்தவாறும் உற்றதொருநாற்பதிலே யுயிர்போமாண்டு வுயர்கின்றவைம்பதிலே யுடல்போமாண்டே.

(இ-ள்.) பத்து, பதினைந்து, இருபது, இருபத்தைந்து, முப்பது முப்பத்தைந்து, நாற்பது, ஐம்பது, இவ்வயசுகளில் இறந்துபடுவதுமுண்டு எ-று. (உகச)

அன்னையெனுங்கருவதனிலுதித்துப்பாரிலவதரித்துஐந்துபத்திலிறந்தவாறும், வின்னமாயறுபதில்மடிந்தவாறு மிகவறுபத்தஞ்சதிலேமாய்ந்தவாறும், இன்னவிதமெழுபதிலுமிறந்தவாறு மெழுபத்தஞ்சதுவும்தில்மாண்டவாறும், சொன்னவித மெண்பதிலுஞ் சொக்கும்வாறுந் தொண்ணூறுஞ்சென்றபின்புசொல்வேனாண்டே.

(இ-ள்.) தாயின்கருவின்கண் அவதரித்து அறுபது அறுபத்தைந்து, எழுபது, எழுபத்தைந்து, எண்பது, தொண்ணூறு, இவ்வயசுகளிலும் இறந்துபடுவதுண்டு எ-று. (உகரு)

பூவாகிபிஞ்சுதிலேமடிந்தவாறும் பூத்தமலர்காயாமல் போன வாறும், மாவாகிகருக்குழியில்கரைந்தவாறு மரக்கொடியோடே மடிந்துகாய்ந்தவாறும், மேவிநின்றவிரைப்பழுதால்போனவாறும் விரைத்தவிரையை முளைத்துவிளைவித்தவாறும், பாவாகியச்சதிலே பூட்டிநெய்து படைத்தகருவிபரமதைப்பகர்வேணுண்டே.

(இ-ள்.) பூ, பிஞ்சு, பூத்தமலர்காயாமல்போனதும், மாவாகிக் கருக்குழியில் இறந்தவிதத்தையும், மரத்தின்கொடியோடு காய்ந்த விதத்தையும், விரைப்பழுதால்போனவிதத்தையும், விரைத்தவிரை முளைத்து விளைவித்தவாறும், அச்சிலேபாவாகப் பூட்டிநெய்து படைத்தகருவின் விவரத்தை இனிமேல் சொல்லுகிறேன் எ-று.

ஆயுர்விர்த்தி-தரு.

வயதுசொல்லுகிறேன் நூருண்டுக்கும் வயதுசொல்லுகிறேன்.

(இ-ள்.) நான் மனிதர்கட்கென்று ஏற்படுத்தி யிருக்கின்ற நூறுவருஷங்களுக்கும் வயதுசொல்லுகிறேன் எ-று.

வயதுசொல்வேனினி நாதமும்விற்துவு மாதர்கருக்குழிவீதி விட்டேகியான், துயரமைத்துச்சுழிவிட்டுவாசலில் துய்யசெகப்பு டன்வெள்ளையுங்கூடிப்பின், உழுதுபயிரிடும்பரவீதிவிட்டோங்கிச் சுழிமுனைத்தாங்கிமேடேறிகான், அமுதாதத்துமத்தின் கருவிபின் பாசமறிந்திடுபூருவமத்தலமாறியே.

வயது

(இ-ள்.) நாதமும், விற்துவும் விளங்குகின்ற பெண்களுடைய கருக்குழியைவிட்டு நான்வெளியில்வந்து சுழிமுனையாகிய வீட்டு வாசலில் செவப்பாகிய நாதத்துடன் வெள்ளையாகியவிற்துவங்கூடி பின் உழுதுபயிர்செய்கின்ற அம்பரவீதியைவிட்டு வளர்ந்து சுழி முனையைத்தாங்கி மேட்டின்மேலேறி ஆத்தமத்துவத்தின் கருவி களை பாசமென்று உணர்ந்திடும் பூர்வதலங்களைமாறி எ-று.

நூற்றொருமாவினில்வேற்றுமையில்லாமல் வீற்றிருக்கும்விற்து நாதமுங்கூடினால், சாஸ்திரவேத சடாக்ஷரமந்திரந் தப்பாதுவயது நூறுகாணுண்டையே, சித்திரமாளிகையில்பத்திப் பிராணவாய்வு வித்துடனாதம் விளங்கியேமேவிடில், சுத்தயான்யோகிககாதிதருா னிகளத்தன்செயல் நூற்றைம்பதுவயதுகாண்.

வயது

(இ-ள்.) சாஸ்திரங்களில்சொல்லுகிறபடி வேற்றுமையில்லாம லிருக்கின்ற விற்துவும் நாதமுங்கூடினால் வேதத்தில்விதித்த கிரமப் படி வயதுநூறாகும் விற்துநாதங்களில் பிராணவாயு கலந்தோடி னால் நூற்றைம்பது வயதுள்ள யோகியாவன் எ-று. . . (உகபு)

ஆர்ப்பிடுகுதிவிமோடி க் குறையாமலங்குலம் பன்னிரண்டாக
வும்பாப்ந்திடில், நேடாகுமெண்ணரைநாழிகையோடிடில்நிர்ணயம்
வயது நூநுண்டையதப்பாது, பாரறியும்பிடுகுவியும்புவிடில் பாய்ந்
திடிலும் விந்துநாதமுங்கூட்டில், சேரறியுங்கிரியை வாசிவசமதாய்
சித்திபெறும்வயது நூற்றைம்பதாண்டையே. வயது

(இ-ள்.) வாயு பிடுகுவியில்குறையாமல் ஓடி பன்னிரண்டங்கு
லம் பாய்ந்தால் வயதுநூறாகும், அப்புவிடில்பாய்ந்தால் நூற்றைம்
பதுவயதாகும் ௮-அ. (உகக)

அப்புவிடில்வாய்வது மசைகின்றபோதினிலங்குலம் பதினென்
ருகவும்பாய்ந்திடில், மெய்ப்பாகவொண்ணைகால்நாழிகை யோடி
டில் மேதினியோர்கள் வயதென்பதாண்டையே, ஒப்பிலாவப்புவி
லோடியபானுமோங்கிப்பாய்ந்ததுவோ ராமுமீராறதாய், இப்படி
நாதவிந்தேகியினகிடி லிதுவயதெழுபதிருப்பதுமாண்டையே.

(இ-ள்.) அப்புவிடில்வாயு கலக்கின்றகாலத்தில் பதினேரங்கு
லம் ஒன்றேகால் நாழிகைபாயுமானால் வயதுஎண்பதாகும், அப்பு
வில் அபானன் ஒருவழியிருவழியாகப்பாய்ந்து நாதவிந்து இளகி
னால் எழுபதுவயதாகும் ௮-அ. (உஉ௮)

சூறியவாய்வுபத்தங்குலம்பாய்ந்துக் குறைந்துநாலங்குலமோ
டிக்கழிந்திடில், மாறியமைந்தர்க்குவயதெனுங் கொஞ்சம்வகுத்
தேன் புவியிலுரைத்தேன்காணாண்டையே, தேறியபானனுதான
னிடத்திற்சினேகஞ்செய்து வெட்டங்குலம்பாய்ந்திடில், சேறும்ஞ்
சங்குலமோடிக்கழிந்தபின் செய்வினைதந்தையால் பைவினையாண்
டையே. வயது

(இ-ள்.) அபானவாயுபத்தங்குலம் பாய்ந்து நாலங்குலமோ
டிச் செலவாய்விட்டால் வயதுகொஞ்சமாகும், அபானன் உதான
னிடத்தில் சினேகஞ்செய்து எட்டங்குலம்பாய்ந்து அஞ்சங்குலம்
வெளிப்பட்டிச் செலவானால் தந்தையாலுண்டான வினையினாலே
டுத்ததேகமாகும் ௮-அ. (உஉ௯)

தேய்வினில்வாய்வுவசைகின்றபோதினில்சேர்ந்தொருநாழிபத்
தங்குலமோடிடில், மெய்யுடல்விந்துவநாதமுங்கூட்டினால் வீணல்ல
வயதுஆறுபத்தாண்டையே, பாயும்பிராணானபானனுஞ் சேர்ந்தி
டில் பரவியேவிந்துவநாதந்தொடங்கிடில், மாயுங்கருவிவெவ்வே
றுதுவாகிப்பின் மைந்தர்க்குப்பாதி மரணம்வந்தேய்துமே, வயது

(இ-ள்.) தேயுவினில்வாயுவானது அசைகின்றபோது பத்தங் குலம் ஒருநாழியோடினால் விந்துவும் நாதமுங்கூடினால் வயதுஅறு பதாகும், பிராணனும் அபாணனுஞ்சேர்ந்து விந்துவும் நாதமுங் கூடினால் பாதிவயதில் மரணஞ்சம்பவிக்கும் எ-று. (உஉஉ)

சொல்லும்பத்தங்குலமோடியெட்டங்குலர் தொக்கிச்சுழித்து சிதறிக்கடிந்திடில், மெல்லியின்கொப்பந் தரித்திடும்போதினில் விரைந்துவயது குறைந்திடுமாண்டையே, கொல்லல்செய்பிராண வாய்வுமெட்டங்குலம்கூறிரண்டங்குலர் தூறியேபாய்ந்திடில், வல்லி யின்கொப்பம்வயிறிடிக்கண்டுமயங்கி வயதுதிவங்கிடுமாண்டையே.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற பத்தங்குலம்ஒடி எட்டங்குலம்தொக் கிச்சுழித்துத் தெறித்துக்கடிந்தால் கொப்பந் தரிக்கும்போதே வயதுகுறைந்துவிடும், பிராணவாயுவானது எட்டங்குலம் பாய்ந்து இரண்டங்குலமோடி வெளிப்படுமானால் அப்பெண்ணின்வயிற்றில் நோய்கண்டுக்கொப்பம் அழிந்திடும் எ-று. (உஉஉ)

வாய்வினில்வாய்வுஅசைந்துறவாடிபின் னுழிகைமுக்காலொன் பதங்குலம் பாய்ந்திடில், தாயினீர்நாதமும்கிறந்துந்தரித்திடில்பத பாவயதுமுப்பதாம்மாண்டையே, பாய்ந்திடும்பிராணன்வியான னுங்கூடிப்பின் பாங்காய்நாதவிந்திலாறுமுண்டங்குலம், தாழ்ந்து ரெட்டிட்டுக்கருவிலமைம்பதூந்தான்வயதுமுப்பத்தஞ்சேனுமாண் டையே. வயது

(இ-ள்.) வாய்வுடன்வாயுசேர்ந்து உறவாய்ப்பின்னுழிகைமுக் கால்வரைக்கும் ஒன்பதங்குலம்பாய்ந்தால் அப்பொழுது நாதமும்க் கிறந்துங்கூடினால் முப்பதுவயதாகும், பிராணனும் வியானனும் நாதவிந்துக்களில் ஆறங்குலம்வரைக்கும் தாழ்ந்து ரெட்டிட்டு ஏறி னால் முப்பத்தைந்து வயதாகும் எ-று. (உஉச)

ஆகாசம்வாய்வுதசைந்துறவாகிடி லரைநாழிவிந்து ரெண்டங் குலம்பாய்ந்திடில், சாகாநாநாதமும்கிறந்துந்தரித்திடுஞ்சார்வாகும் வயதுமுப்பத்தெட்டாண்டையே, வேதமதாகியகூர்மன் கிரிகரன் விந்துநாதத்தினில்மிகுத்தெழுவங்குலம், வாகமதாகியரைநாழிகை பின்புலவார்துபாய்ந்திடில் வயதுகாணற்பதே. வயது

(இ-ள்.) ஆகாசமும், வாய்வுமுறவாகி விந்துவில் அரைநாழி கைவரைக்கும் இரண்டங்குலம்பாய்ந்தால் முப்பத்தெட்டுவயதா கும் கூர்மனும், கிரிகரனும் விந்துநாதங்களில் அரைநாழிகைவரை க்கும் ஏழங்குலம்பாய்ந்தால் நற்பதுவயதாகும் எ-று. (உஉரு)

அறிஞர் அண்ணாவெட்டியான்-தூநா.

அக்கினியாகியசுழியின் முனைதன்னிலடர்ந்துவாய்வுஅரையங் குலமோடிடில், சிக்கியநாதமும்விந்துந் தரித்திடுஞ்சிதறிக்கருவினு னைந்திடுமாண்டையே, தக்கபுகழுஞ்சுழிமுனைதன்னில் தயவாக வாய்வுமிணங்கியபோதினில், பக்கஞ்சிதரியேபாய்ந்திடினும்பின்பு பாகமாய்வித்துகரைந்திடுமாண்டையே. வயது

(இ-ள்.) சுழிமுனையில்வாயுஅடர்ந்து அரையங்குலமோடினில் நாதவிந்துக்கள் கிதறிக்கருவிலமைந்திடும், சுழிமுனையில் வாயுசேர்ந்தால் பக்கத்தில்பாய்ந்தால் பின்பாகமாய்விந்துவானது கரைந்திடும் எ-று. (உஉசு)

ஒடியேவாய்வதுடனே விரைந்திடினோ மென்றநாதமும்விந்துந் தரித்திடில், கூடியதிங்கனொண்ணரையதுக்குள் குழவிகரைந்து வெளியாகுமாண்டையே, நாடியபக்கநால்வாய்வுஞ் சேர்ந்திடில் நாதமும்விந்துநயந்ததுபோகமாய், மோடியேநின் றுமிகவுந்தரித்திடில் விழலாய்கரைந்து விழுந்திடுமாண்டையே. வயது

(இ-ள்.) வாயுவானது ஓடத்துரிதப்பட்டால் நாதமும் விந்து வுந்தரித்தால் ஒன்றரைமாதத்திற்குள் குழந்தைகரைந்து வெளிப்படும். நான்குபக்கங்களிலும் வாயுசேர்ந்தால் விந்துவானது கரைந்து விழுந்துவிடும் எ-று. (உஉஎ)

திக்கெல்லாம்வாய்வுசிதறிநடக்கையில் செப்பரியநாதம் விந்துந் தரித்திடில், கக்கல்திருவாய்வுதிங்கள்மூன்றுக்குளே கருகவிகரைந்துவெளியாகுமாண்டையே, சக்கரம்போலுஞ் சுழன்றிடில்வாயு வுந்தானிரைந்தோடிடில் நாதவிந்தாவதும், பக்கமுதைந்து கெர்ப்பங்கரைந்தங்ஙனே பார்க்கத்திங்கள்நாலில்மார்க்கமீதர்ண்டையே

(இ-ள்.) வாயுவானது அஷ்டதிக்குகளிலும் சிதறிநடக்கையில் நாதமும்விந்துவும் தரித்தால் மூன்றுமாதத்திற்குள் கர்ப்பம் கரைந்துவிழுந்துவிடும், வாயுசக்கரம்போல் சுழன்றுவந்தால் நாத விந்துக்கள் பக்கத்திலுறைந்து நான்குமாதங்களில் கர்ப்பம் கரைந்துவிடும் எ-று. (உஉஅ)

உந்தியில்வாய்வுசந்துநெட்டிடிடிலோங்காரநாதமும்விந்துந் தரித்திடில், சந்தேகமில்லைதிங்கனொன்றில் கெர்ப்பமுந்தண்ணீராய்க்கரைந்துவெண்ணீராகுமாண்டையே, கூறியவாய்வுங் குறுக்கே சுழன்றிடில் கொள்கையநாதமும் விந்துமுதித்திடில், மாறிடுமைந் தனீரொன்பதுதிங்களில் மாளப்பிறந்தினியாய்ந்திடுமாண்டையே.

(இ-ள்.) வாயுவானது கொப்பூழில்நெட்டிட்டால் அப்போது வீந்துவும் நாதமும்கூடினால் ஒருமாசத்தில் கர்ப்பம்கரைந்துவிழும் வாயுவானது குறுக்காக சுழன்றால்நடும் நாதவீந்துக்கள் சேர்ந்து பிறந்தால் பதினெட்டுமாதங்களில் உயிர்விடுவதுண்மை எ-று.

தூறியகுண்டலிவட்டத்தினுள்ளோ சுழித்திடுவாய்வு முதித்திடும்போதினில், வேறில்லைகெர்ப்பந்தரித்துப்பிறந்தபின் மெய்யாய்திங்கொன்றுய்யவேமாண்டிடும், தில்லைப்பதிதெனு மெல்லையிள்வாபு செழித்துநடக்கையில்சேர்ந்துநாதவீந்து, வல்லமையாகந்தரித்துப்பிறந்தபின் வருஷமீராண்டினில் மாண்டிடுமாண்டையே.

(இ-ள்.) குண்டலிவட்டத்தினுள் வாயுவானது சுழித்துப்பிறந்தால் அக்குழவிபிறந்த ஒருமாதத்திற்குள் இறக்கும். ஆகாயத்தின்கண் வாயுவானது செழித்து வடக்கையில்பிறந்து உருவான குழந்தை இரண்டுவருஷத்திலிறக்கும் எ-று. (உருட)

செல்லவூணும்பெண்ணுஞ்சேர்ந்துரதிகேளி சித்திரலீலைசெயில் செயவீந்துநாதமும், தொல்லைமைந்தன்பிறந்தல்லவயதொன்றில் சொன்னேன்மடிந்திடிஞ்சுதில்லையாண்டையே,வல்லமையாய்வந்து வாழ்பவிற்தாகையால் மாதர்மயல்கொண்டணுகிடாமல் மனம், தொல்லைவாராதெனுந்திங்கனோராராண்டினில் தோகையெனும்புணர்ந்தோர்களின்வல்லமை. வயது

(இ-ள்.) புருஷ ஸ்திரிகளிருவரும் சித்திரலீலைகள் செய்தால் மைந்தன்பிறந்து வயதொன்றில் மடிந்திடுவான், பெண்கள்மேல் மயக்கங்கொண்டு புணர்ந்தோர்களின் வல்லமையால் ஒருவருஷத்தில் குழந்தையிறக்கும் எ-று. (உருக)

போதும்போதாதொருவாண்டுதசையெனும்போகிபோகமிது பிசகாதிடல், ஏதுவும்வினையாகமத்தோர்சொலு மேதுவினைப்பயனேதுபிணிவரா, மாதுபோகந்தசத்திங்களீரைஞ்சதான்வாததேகி வலுவாகுநூறுண்டுக்கும், சாதுசாத்தியகுணாதுவலுத்திடுந் தந்தையிந்தமதிமைந்தன்பிறவியே. வயது

(இ-ள்.) ஒருவருஷம்வரைக்கும் பிசகாமல் போகித்தால் எப்படிப்பட்ட வினையும்ணுகாமல் வலுத்தேகமாய்ப்பிறந்து நூறுவயதுவரைக்கும் தேகம்வலுத்துநிற்கும். இதுதந்தையின்மதியால் மைந்தன்பிறந்ததாகும் எ-று. (உருஉ)

விருத்தம்.

மூலம்தில்வாய்வுகின்றிலங்கும்போதில் முதலானநாதவீந்துதித்தநேரம், ஆலவிடங்கடிந்ததுபோலாண்டுமூன்றிலதுயிர்ப்போ

மைந்தன் மடிந்தாக்கைவேறும், ஞானமுடன்வாய்வுசுழி சிதறியோ
டில் நாதவிற்துதித்துவயதஞ்சில்மாள்வான், கோலமுடன்குண்டலி
யில்வாய்வுமோடில் கொடியமைந்தன்வயதெட்டில் மாய்ந்தவாறே.

(இ-ள்.) மூலத்தில்வாயுவிறந்து விளங்கும்போது முதலான
நாதவிற்துக்களால் உண்டானஜென்மமானது மூன்றவதுவயதில்
மடியும், வாயுவானது சுழிமுனையின்கண் சிதறிச்சிதறி யோடினால்
அப்பொழுது தரித்தகுழந்தையானது ஐந்துவயதில் மரணமாகும்
குண்டலியினிடத்தில் வாயுஒடினால் அந்தக்குழந்தை எட்டாவது
வயதில் மரணமாகும் எ-று. (௨௩௩.)

குறித்துநின்றவாய்வுந்திக்கமலந்தன்னில்குமுறியே நாதவிற்து
தரித்ததாகில், வறிதாகுமைந்தருக்குவயதிரைஞ்ச வாய்வுஞ்சுழிய
டங்கில் வயதிருபத்தைஞ்சு, பரிவட்டச்சுழினை விட்டுவிடத்தில்
வாய்வுபாய்ந்திடவுநாதவிற்துபதினாறென்க, நெறியானவாயுவிடை
பின்னிட்டேறில் நிலைக்கின்றநாதவிற்திருபதாண்டே.

(இ-ள்.) வாயுவானது உந்தியில் குமுறியோடும்போது நாத
மும்விற்துவுஞ் சேர்ந்தால் பத்துவயதில்மரணமாகும் வாயுவானது
சுழிமுனையில் தம்பித்தால் இருபத்தைந்து வயதில் மரணமாகும்,
வாயுவானது சுழிமுனையில்விட்டு இடதுபக்கத்தில் வேகத்தோடு
பாய்ந்தால் பதினாறுவயதில்மரணமாகும். வாயுவானது இடைகலை
யிலிருந்து பின்கலைக்குஏறினால் இருபதுவயதில் மரணமாகும்எ-று.

கங்குல்பகலற்றவிடந் தன்னிலேதான் கருதிமுனை யாடுகின்ற
நாதவிற்து, சங்கையில்லாரதிபோ கஞ்செய்யும்பொது தாதுவிற்து
கருவூரி லுதித்தசங்கை, இங்கிதமாயிடைகலையிலுதிக்கப் பெண்ணு
மியல்வாகப்பின்கலையிலுதிக்கஆனும், அங்கமதாயுபையத்தி லுதி
க்கமேலும் ஆணிரண்டுமொருவழியி லமைத்தவாறே.

(இ-ள்.) இராப்பகலற்றவிடமாகிய சிதாகாசத்தின்கண் வாயு
வானது விளங்கும்போது போகஞ்செய்தால் அந்த விற்துவானது
வாயு இடைகலையிலோடும்போது பாய்ந்தால் பெண்குழந்தையும்,
பின்கலையிலோடும்போது பாய்ந்தால் ஆண்குழந்தையும், இரண்டு
கலையுமொத்துநடக்கும்போதுபாய்ந்தால்அலியுமாய்பிறக்கும்எ-று

எழுந்ததிருமண்டபத்திலிருந்தநாத மியல்பானகருவூரி லுதிக்க
குட்போதில், கொழுந்தாதிபிடைகலையில் பெண்ணையாகுங்குறை
வில்லாபபின்கலையிலானேயாகும், வழிந்தெழுந்தநிருகலையி லுதித்
ததானால் வசனித்தோம்பெண்ணுடனையானேயாகும், செழுந்

தெழுந்தசாதிவகையிரண்டுஞ்சென்னென்னெகநாதர்கிருபையினால் தெளிந்தநூலே.

(இ-ள்.) உண்டான அழகிய ஸ்தானத்திலிருந்த நாதமானது கருக்குழியில் பாயும்போது இடைகலையா னல்பெண்ணும் பின்கலையா னல்ஆணுமாகும், இரண்டுகலையுமொத்துநடக்கும்போது ஆனால் அலியுமாகுமென்று ஜெகநாதர்கிருபையால் சொன்னேன் எ-று.

உதித்தில்குநாதவிர்துவட்டந்தன்னி லுட்புகுந்தகருவூர்லுகித்தயோது, துதித்தில்குஞ் சூரியனில்வாய்வுசேர்ந்தால் சுழிகலையுமாறினதாஸிரண்டுமாணம், விதித்தில்குஞ்சந்திரனில்வாய்வு சேர்ந்தால் விகற்பமில்லாப்பெண்ணிரண்டுமுதிக்கலாகும், கதித்தில்கும் பலபலவாய்நின்றதானால் காற்றதினாலாகாது ரவியுமாமே!

(இ-ள்.) உண்மையால் விளங்குகின்ற நாதவிர்துக்களின் வட்டத்சில் உட்புகுந்தகருக்குழியில் பிறந்தபோது வாயுவானது சூரியனில் சேர்ந்தால் ஆணாகும், சந்திரனில் வாயுசேர்ந்தால்பெண்ணாகும், இன்னும் பலபலவிதமாய் வாயுசேர்ந்தால் பலபலவிதமாகக் குழந்தைகள்பிறக்கும் எ-று. (உந-௭)

கொச்சகம்

வேதமறைக்கெட்டாத மிகுந்தகருவூர்வெளியாப்
நாதமுடன்விர்ததுவு நடுவணையிற்சேர்கையிலே
சூதாகுநாடிசிறு துடித்தேவகுத்ததென்றால்
பேதமில்லையானால் பிறமுகமும்பாராரே.

(இ-ள்.) வேதங்களுக்கெட்டாத கருவூர்வெளியில் நாதவிர்துக்கள் நடுவணையிற் சேர்க்கையில் நாடியானது சிறிதாய் துடித்து வகுத்ததானால் ஆணனால் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லை, ஆனால் அவன்வயதில் பிறர்முகத்தைப்பாரான் எ-று. (உந-௮)

சக்கரநின்றடுகின்ற சத்தமுயர்வீட்டிலொரு
சுக்கிலசுரோணிதமுந் துய்யகருவூர்தனிலே
அக்கரமாம்பின்கலையு மதிர்ந்துதுடித்ததென்றால்
திக்கினியப்பெண்ணால் திருட்டுமிகச்செய்வாரே.

(இ-ள்.) சக்கரத்தின்கண் ஆடுகின்ற உயர்ந்தவீட்டில் சுக்கிலசுரோணிதஞ்சேர்ந்த கருவூர்வீட்டில் பின்சுலையிலதிர்ந்து துடித்ததானால் பெண்பிறக்கும், ஆனால் மிகுந்ததிருட்டுவேலை செய்வாள்.

நிலையாய்கலையோதி நின்றுதிருவீட்டிலொரு
அலையாதநாதவிர்து அணிவரையிற்சேர்கையிலே

அஃகாமிடதுகலை துரியமுகிலேயிரண்டால்
விஃகாதிக்குமரணமும் வெகுதிருட்டுசெய்வாரே.

(இ-ள்.) சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படும் அழகியவீட்டி லிரு
ந்து நாதவிந்துக்கள் சேர்கையில் இடகலைபக்கமாகச்சேர்ந்து நுரைய
ஸ்தானத்தில் பிறந்தால் ஆண்பிள்ளைபிறக்கும், ஆனால் மிகுந்த திரு
ட்டுவேலை செய்வான் ஏ-று. (உசய)

வெண்பா.

சண்டவெளிதரையில் சச்சிதாநந்தமதில்
கொண்டலெனுநாதவிந்து கூடினால்- ஒன்றாநுவாய்
முட்டிகழிநாடி மூன்றுநாடித்தக்கால்
வெட்டிமடிந்திடுவார் வீண்.

(இ-ள்.) மிகுர்வெளியாகிய நட்சத்திரம்பொருந்திய சச்சிதா
நந்தத்தில் நாதவிந்துக்கள் சேர்ந்தால் அப்பொழுது அந்தவிந்து
நாதங்கள் சுழிமுனையில்முட்ட அதனால்நாடி மூன்றுநாடித்தால்
பிறப்பவர்கள் வீணாக வெட்டிமடிவார்கள் ஏ-று. (உசக)

அரியயனுங்காணாத ஆதிதிருநாதவிந்து
மரியதனுவீட்டில் வருமோ-குறியாக
வளருஞ்சுழிமுனைதான் மாறிதுடிதுடித்தால்
கழுவினுயிர்விடுவார் காண்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுபிரமர்கனால் காணப்படாத முதன்மையா
கிய நாதவிந்துக்கள் அருமையாகிய தேகமென்னும் வீட்டில் குறி
யாகவளர்ந்தால் அப்பொழுது சுழிமுனையானது மாறிமாறித் துடி
த்தால் கருவிலேயே மாள்வார் ஏ-று. (உசஉ)

கலித்துறை.

மதியாதவீட்டி லதிபோகஞ்செய்து மனமகிழ்ந்து
பதியானநாத விந்ததுங்கூடியே பயிராகியபின்
சதியாகநின்று சுழிமுனைநாடித் தயங்கினதால்
கெதிவேறுமில்லை வெகுநோய்கள்கண்டு கிடந்தனரே.

(இ-ள்.) பெரியோர்சன் மதிக்காதவீட்டில் அதிக போகஞ்
செய்து மனஞ்சந்தோஷித்து நாதவிந்துங்கூடிப் பயிரானபின் அது
சுழிமுனையைநாடி மயங்கினதால் அவர்கள் பிறந்தபின்னர் வேறு
கதியின்றி நோயால் வருந்துவார்கள் ஏ-று. (உசங)

கருத்தையிருத்தி யனுராகமாய்கை கலக்கையிலே
மருத்தெழுநாதமும் விர்ததுங்கூடி மருவியுடன்

அருத்திடும்வாச லப்பாற்சுழிமுனை யசைந்ததென்றால்
தரித்திடுமைந்தர் சுரம்வந்துசூழ்ந்து தயங்குவரே.

(இ-ள்.) மனம்ஒருமித்து அதுபோகமான மாய்கையைச்செர்
க்கையில் நாதமும் விர்துவங்கூடியபின் அவ்வாசலுக்கு அப்பால்
சுழிமுனையானது அசைந்ததானுல்திறந்தபிள்ளைகள்சுரத்தால்வருந்
துவார் எ-று. (உசச)

விருத்தம்.

வையமெனும்பதிரா லு வலகுக்குள்ளே வகுத்தெழுந்தசாதி
குலமாண்பென்றென்றும், சையோகஞ்செய்கையிலே நாதவிர்து
தரித்தகொப்பந்தனக்குவயதுரைத்தேன்கேளீர், குய்யமெனும்வச்
சிரப்பைதனில்வாரந்த குழவியர்க்கேவயதுநின்ற குறியுஞ்சொன்
னேன், மெய்யெனவேயோடுகலைநாலினுலே வினைகின்றபொருளை,
யெல்லாம் விளம்புவேனே.

(இ-ள்.) இந்தப்பதினான்கு உலகத்திற்குள்சாதி, குலம், ஆண்
பெண், கர்ப்பத்திற்குவயது இவைகளைச்சொன்னேன், குய்யமென்
கிற வஜ்ஜிரப்பையில் வாரந்த குழந்தைகளுக்கும் வயதுசொன்
னேன், இனிநான்கு கலைகளினுண்டாகும் பொருளைச் சொல்லு
கின்றேன் எ-று. (உசச)

சுழியெழுத்துமரியெழுத்துமிண்டுங்கூடி சுக்கிலமே சிவயமெ
னுஞ்சொல்லும்போது, சுழியெழுத்திகாலதனுலகமாச்சு கனக
ஜெகசாலமெனுங்காட்டிவைத்து, வெளியெழுத்தாம் அவ்வதிலே
உவ்வங்கூட்டி விளங்குகின்றகுண்டலியிலுதிக்கும்போது, சுழியெ
ழுத்தில்வளருகின்ற மைந்தர்க்கெல்லாங் குருடுசெவி டானவகை
கூறுவோமே.

(இ-ள்.) சுழியெழுத்தும், அரியெழுத்துங்கூடிச் சிவயமென்று
சொல்லும்போது அந்தநான்கு எழுத்தினால் உலகம் உண்டாச்சு,
கனகஜாலமென்னும் வித்தையைக்காட்டி அவ்விலுலவவக்கூட்டி.
விளங்குகின்ற குண்டலிசத்தியில் பிறக்கும்போதுகுழியில்வாரந்த
குழந்தைகளுக்கெல்லாம் குருடு, செவிடு இவைஉண்டான விதக்
தைச் சொல்லுகிறேன் எ-று. (உசச)

தப்பாதுகருவூரின்வெளியிலேயான் தாண்டியுயர் நாதவிர்து
திக்கும்போதில், வெப்பதிதசப்பாணி நொண்டியாக விதிக்கின்ற
கருவியிலேவிளங்கும்வாறும், ஒப்பதிதவொருகாலுமொருகைநொ
ண்டி யோங்கியொருபுறமுடலுதிக்குநேர்மை. கற்பானகலைநாலில்
வகுத்துநின்ற கருத்தையுமேயின்னதென்று காட்டுவேனே.

(இ-ள்.) சுருக்குழிக்குவெனியில் நாதவிந்துக்கள் பிறக்கும் போது வெம்மையதிகத்தால் சப்பாணியும், நொண்டியுமாக விளங்கும், இனி அவயவங்குறைந்து பிறக்கின்ற விதத்தைச் சொல்லுகிறேன் எ-று. (௨௪௭)

அவயவங்குறையுமுறை தரு.

வித்தில்வின்னமெய்துமாண்டே-இனி
வினைப்பயனருளுவேனாண்டே.

(இ-ள்.) விதைபில் பின்னம்வருகின்ற வினைப்பயனைச் சொல்லுவேன் எ-று.

தோத்திரத்தோடுதொக்குந்துடராதே துண்டித்துப்போனால் அகம் வேற்றுமையாயுடல் வேறுகுகுமிமான்டே, மாத்தியசட்சு சிங்குவை யாக்கிராணமருவாதேபோனால் - அந்த-வேற்றிடுநாக்கு மூக்கு விழியுங்குறையுங்காணாண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) தோத்திரத்துடன் தொக்கானது தொடராமல்துண்டித்துப்போனால் மனம்வேறுபட்டுஉடலும்வித்தியாசமாகும், சட்சு சிங்குவை, ஆக்கிராணம் இவைகள்சேராமற்போனால் நாக்குமூக்கு கண் இவைகங்குறையும் எ-று. (௨௪௮)

சத்தபரிசுருபந்தானதுஞ்சாராமற்போனால்-மதி-வெத்திச்செவிடுடனேகுருடும்விவேகமில்லாதான்டே - புத்திரசமுங் கெந்தம் பொருந்தாமற்போய்விடுமாகில் - வாக்கு எத்தனை சொன்னாலுஞ் செவியிசைவுபடாது ஊமையாண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) சத்தம், பரிசம், ரூபம் இவைசேராமற்போனால்செவிடுகுருடும், அறிவீனம் இவைகளுண்டாம் புத்திரசம், கந்தம் இவை சேராமற்போனால் ஊமையாகும் எ-று. (௨௪௯)

துக்கியரசமுங்கெந்தந்தொந்தித்திராதெனுமாகி உடல்நோக்கியகைகளும் வாய்நொடித்துச் சப்பாணியாமான்டே - வாக்கியபாதமும்பாணிவதுவுபஸ்தஞ்சேராதென்னில்-லிங்கம்ஒக்கியசுரணையற்று வொடுக்கங்கொண்டிடுங்காணுமாண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) ரசமும், கந்தமும் சேரவிட்டால் சப்பாணியாகும் பாதம், பாணிஉபஸ்தம் இவை சேரவிட்டால் தாதுவிர்த்தியில்லாத பேடியாம் எ-று. (௨௫௦)

வசனங்கெனந்தானமதுவுஞ் சேராதிடில் - என்னில்-வார்த்தைமசக்கல்தடத்தவெனில் கொடுத்தல்வாராதுகாணாண்டே-விசர்

க்கமானந்தமிழ்நடுஞ்சேராதில்காணும் - மூல - மிசக்கல்மலசல
மும்விடுவித்திடாதுகாணண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) வசனம், கமனம், தானம் இவைசேரவிட்டால்வாக்
குச் சாமார்த்தியம் முதலியவை உண்டாகா, விசர்க்கம், ஆநந்தம்
இவைசேரவிட்டால் மலசலங்கள் வெளிப்படாது. (௨௫௧)

மனமாங்காரஞ் செயலும்வசனித்திராதிடல்வாதம் கன-நினை
வைக்கொண்டுவிசாரித்தியல்புகோபத்தைப் போக்குமானடே-செ
னனச்சித்தமுயர்ச்சி சித்தமுடலும்வேறும்-சிதறி இயல்புதினமு
மதியுமன்புந்தயவுங் குறைந்திடுங்காணண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) மனம், ஆங்காரம், செயல் இவைகள் சேரவிடில்
வாதாகும், மிக்கபுத்தியைக்கொண்டு விசாரித்தல் கோபத்தைப்
போக்கும் செனனம் சித்தம், முயற்சியுடல் இவைகள் சேரவிட்
டால் தையமுதலியவைகுறையும் எ-து. (௨௫௨)

பரிவாகிடுதல்நெஞ்சமறிவொன்றதுஞ் சேராதேபோனால்-இந்
தப்பரியாசம்புலியதனில்பாரிலொன்றுநடக்காதாண்டே, சிறியத்
துரியகலைசுழியிற்சேராதிலும்போனால் - விழியும்-சிதறிச்சுருங்கி
யிருமுழியுங்கலங்கிடுங்காணண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) நெஞ்சமும், அறிவுஞ் சேராமற்போனால் பரியாசம்,
முதலியவை உண்டாகா, துரியகலையானது சுழியிற்சேராமற் போ
னால் கண்கலங்கிப்போகும் எ-து. (௨௫௩)

இடைபின்கலையுஞ்சுழிமுனையுஞ் சேராதிலும்வேறும் இன்ப
மிடலுங்கூனய்குருடாய்முருடு மொண்டியுமாகுமாண்டே, திடசிங்
குவைபுருடனிரண்டுஞ்சேராதிலுமாகல் அன்னம்-திடப்படாது
செவியுஞ்சிமிட்டிடாதுகாணண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை இவை சேரவிட்டால்
கூன், குருடு, முருடு மொண்டி இவை ஒருண்டாகும், சிங்குவைபுரு
டன் இவைசேரவிட்டால் செவிகேளாது, கண்சிமிட்டாது எ-து.

காந்தாரியத்திரண்டதுங்கலந்துறவாடிடாதாகில்-நல்ல கந்த
முஞ்சந்தஞ்செவியுங்கருதா ன்குறைந்திடுகாணண்டே, சுந்தரவலம்
புருடன்சங்குனிரெண்டதுஞ்சேராதாகில் - இந்த - மைந்தனிடது
தாவ்வாய்தாதுலிங்கம் குறையுமாண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) காந்தாரி, அத்திஇவைசேரவிட்டால் மூக்குவாசனை
பறியாது செவிகேளாது. அலம்புருடன், சங்குனிஇவைசேரவிட்
டால் இடதுகால் இடதுவாய், தாது இவைகுறையும் எ-து.

பேதமாகியக்குரோதன்பின்பு சேராதிலும்போனால்-பித்தம் பிதற்றுஞ்சுரணையற்றுப் பிறியுமறிவு சொக்குமாண்டே-போதகப் பிராணனபானன்வியானனுஞ்சேராதிலுமாகில்-பிரியாபேதித்து வன்னமுமலம் பிறித்துவிடாதுகாணுமாண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) குருசேராமற்போனால் பித்தல், பிந்தலுண்டாய் புத்திசொக்கும் பிராணன், அபானன், வியானன் இவைசேரவிட்டால் அன்னமும், மலமும் வேறுவேறுபிரியாது எ-று. (உருசு)

உதானனுஞ்சமானன்கூர்மன்னுகந்துசேராதிலுமாகில் சலம் இறக்கமில்லாமல்மனஞ்செலுத்தேப்பமிடுப்பிக்குமாண்டே - சூதனாந்திரிகரனுமறியே சேராதிலுஞ்செர்ந்தால் பார்வை-நீதவிழி மாறிடுஞ் சாதனையிதாகிடுமாண்டே. வித்தில்

(இ-ள்.) உதானன், சமானன், கூர்மன் இவைசேரவிட்டால் சலம் ஏப்பம்வராது, கிரிகரன் மாறிச்சேர்ந்தால் பார்வைமாயும்.

சத்தமுயிர்தேவதத்தன் வித்திலுஞ்சேராதிலுமாகில் நல்ல புத்தியுங்கொட்டாவிக்கல் நகைப்புஞ்சிரிப்பில்லைகாணுண்டே - மத்தலத்தனஞ்செயனு மவ்விடம்விட்டதுசேராதாகில் சுத்தம்விந் தையும்பத்தியுங்கல்வி விழலாமுள்மார்தபித்தமாண்டே வித்தில்

(இ-ள்.) உயிராகிய தேவதத்தன்சேரவிட்டால் புத்தி,கொட்டாவி, விக்கல்சிரிப்பு இவைஉண்டாகா தனஞ்செயன் சேரவிட்டால் வித்தை புத்தி, கல்வி இவையிலையாய் உளமாந்தை, பித்தம் இவைகளுண்டாம் எ-று. (உருஅ)

வாய்வதுவுமீரைஞ்சுவளர்பிறையுமீரெட்டுமோடில்-வாசி-தேய் பிறையுமீராது தேதுநாடியுந்தசைமாரிகலை பாயுந்தேகாதி தேகம் பகிரண்டங்கலாவிபாய்ந்தும் அமைத்திடும் - நோயுமூழ்வினைமீறி நோக்குங்காசமோசாடிவினை. வித்தில்

(இ-ள்.) தசவாயுவுக்களும், வளர்பிறைபதினும்,தேய்பிறை பன்னிரண்டும், தசநாடிகளும், ஒன்றுக்கொன்றுசேர்வதும் சேராததுமாய் விகற்பங்கொள்ளில் அண்டபகிரண்டங்களில் ஆவிபாய்ந்து நோயுண்டாகி வினைமீறும் எ-று. (உருக)

விருத்தம்.

மருவுயருங்கலைநகரகண்டவீதி மறைபிலகுர் நிரைகடந்து நாதவிந்து உருவுயர்த்தபதினமூன்றங் கோட்டின்மேலு மோங்கியொருதுளிபிறங்கிதிரண்டுமேவிகருவலருபெருகுதிசுப்பாஸ்தான்

கனகரத்னவீட்டிலொருவீடுகட்டி, குருவிருந்தமண்டபத்தில் குடிதானேறி கூடிநின்றகுறிகவெல்லாஞ் சொல்வேண்டே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய கபிலையின்கண் அண்டவீதியில் வேதங்கள் விளங்குகின்ற திரையைக்கடந்து நாதவிந்துக்கள் ரூபத் தாலுயர்ந்த பதின்மூன்றாவது கோட்டின்மேல் ஒருதுளிபிறங்கிக் கருவவர்கின்ற பெருகுகின்ற ஆற்றிற்கப்பால் கனகரத்னவீட்டில் ஒருவீடுகட்டி குருவிருந்தமண்டபத்தில் குடியேறி கூடிநின்ற குறிகளையெல்லாஞ் சொல்லுவேன் எ-று. (உசுய)

ஆதியென்றநாதவிந்தமைந்தவாறு மாவற்றகருவினுருதரித்தவாறும், நீதிபுடனின் றவயதுரைத்தவாறும் நிலைமையில்லாக் கருக்கரைந்துகின்றவாறும், வீதியிலேபிறந்தெழுந்துபோனவாறும்விவரமதையின்னதென்றுவிதித்தவாறும், பாதிமதிசடையனிர்த பரனேபோற்றி பத்தியுள்ளபெரியோர்கள் பாதம்போற்றி.

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய நாதவிந்துக்கள் அமைந்தவிதத்தையும், அளவற்ற கருவின்கண் உருதரித்த விதத்தையும், வயதுசொன்னவிதத்தையும் கருவுகள் கரைந்தவிதத்தையும், வீதியில்பிறந்தெழுந்தவிதத்தையும், அவைகளின் விவரங்களை இன்னதென்றெடுத்துரைத்தவிதத்தையும், அர்த்தசந்திரனைத்தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும், பெரியோர்களுடைய திருவடிகளையும் சிந்தித்துச்சொன்னேன் எ-று. (உசுக)

வடிவெழுதிமுடியாதநாதவிந்து மாறியுயிர்க்கலைபிறந்து பரத்தில்மேவும், முடிவிலொருமலரெனவேபூத்தவாறு முனைசாய்ந்து வாடாமல்பின்சின்வாறும், குடிலமெனநடுவணையில் கருக்குள்வாறுங் கூடியிருகால்வாங்கியடியிற்பாய்ந்து, மடிமீதில் கருவியெனும் வீடுண்டாக்கி வகைவிபரமாகவெல்லாம் வகுத்தேனுண்டே.

(இ-ள்.) ரூபங்களை இன்னதென்று எழுதிமுடியாத நாதவிந்துக்கள்மாறி உயிர்க்கலையானது பிரிந்து பராபரத்தில் பொருந்தியிருக்கின்ற முடிவிடத்தில் ஒருமலர்பூத்தவிதானது முனைமட்டும் சாய்ந்து வாடாமல்பின்னு பிஞ்சுண்டானவிதமும், குடிலமென்று சொல்லுகின்ற நடுவணையில் கருத்தரித்தவிதமும் இரண்டுங்கூடிவாங்கி அடியில்பாய்ந்து மடியின்கண் கருவியென்கிற ஒருவீட்டையுண்டாக்கி அதின்விவரங்களையெல்லாஞ் சொன்னேன் எ-று.

உருவெடுத்தவந்தவரல்லாதுசொன்னேன் ஊமைபெனுஞ்செவிடானதுருவுஞ்சொன்னேன் கருவுதித்துநின்றரைவுவயதுஞ்சொன்

னேன்: கலைபிறந்துமாறுகின்ற கருத்துஞ்சொன்னேன், துருவெடுத்து பூரகத்திலுதித்துநின்ற துயரமெல்லாம்விபரமுடன் சொன்னேன்காணும் அறிவறிந்தபெரியோர்கள்புவியின்மீதி லவரமகிழுவவனியுள்ளோரறியத்தானே.

(இ-ள்.) உருவெடுத்து வந்தவிதத்தையும், ஊமையுஞ் செவிடுமானவிதத்தையும், கருபிறந்திருக்கும் வயதையும், கலைபிறந்துமாயும் விதத்தையும், பூரகத்திலுண்டான துயரங்களையும், உலகத்திலுள்ளவர்களறியும்படி சொன்னேன் என்று. (உசுந)

விற்பனமார் துருவவெளிக்கப்பால்நின்ற மேலானசகலகலைநாவினாலே, இப்பாரிலுதிக்கின்றமைந்தர்க்கெல்லா மியல்பானவறுமைநலமிகவுஞ்சொன்னேன், கற்பானகற்பனையா லெழுந்தபாண்டங் கருவிலுயிராகின்றகருத்துள்ளோர்க்குச், சப்பாணிகுன்குருடாயானநேர்மை சாதகமாயானறிந்து சாற்றினேனே:

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற துருவமென்னும் வெளிக்குஅப்பாலிருக்கும் நான்குகலைகளினால் இவ்வுலகத்தில்பிறக்கின்றபிள்ளைகளுக்கெல்லாம் வறுமையும் பொருண்மையும் வருவதைச்சொன்னேன் கற்பனையாலுண்டான தேகமானது கருவின்கண் உயிராகின்றகருத்தையும், சப்பாணி, கூன், குருடு, ஆனவிதத்தையும் நானறிந்துசொன்னேன் என்று. (உசுச)

கொச்சகம்.

நாற்சதுரமண்டபத்தில் நவ்வும்மவ்வும்ரெண்டிருந்து
திச்சுடரைமூட்டியேதான் செங்கமலவீடதனில்
பேச்செழும்பாதகூரத்தில் பேசவுருவாய்ப்படுதல்
காக்கியுருக்கியொரு கருங்குகையில்விட்டனரே.

(இ-ள்.) நாற்சதுரமண்டபத்தில் நவ், மவ், ஆகிய இரண்டுமிருந்து திச்சுடரைமூட்டி செங்கமலவீட்டில் பேச்சுகிளம்பாத அட்சரத்தில் உருவாக்கி ஒருகருங்குகையில் விட்டார்கள் எ-று. (உசுரு)

விட்டகுறைதன்னிலொரு விந்துகுறையாகாமல்
நட்டுவினா வித்தேனே நடுவணையிலேயிருந்து
முட்டியெழுந்துமுனை மூலசுழிநால்வரையில்
கட்டியுருக்கியதில் கருத்தால்வளர்ந்தேனே.

(இ-ள்.) விட்டகுறையினால் ஒருவிந்துங்குறையாமல்நட்டுவினாவித்தேன் நடுவணையிலிருந்து முட்டியெழுந்துசூலமுனையின்நான்குசேற்றிலுங்சட்டியுருக்கி அதிங்கருத்தால் வளர்ந்தேன் எ-று.

உள்ளிருந்தகள்ளாரையு மூனெடுத்தநேர்மைகளுந்
புள்ளிருந்தவாழ்மனையிற் புகுந்துரைத்தவாழ்த்தல்களும்
தெள்ளிருந்ததீவினையுந் தேகமிதித்தாக்கையதும்
வள்ளலெனும்பிகையின் வாய்மொழியாற்கண்டேனே.

(இ-ள்.) உள்ளேயிருந்த திருடர்களுையும், சரீரமெடுத்த நியாயங்களையும் புள்ளிருக்கும்விட்டில் புகுந்து சொன்ன வாழ்வுகளும் இத்தேகத்தின் தீவினகளும் அம்மிகையின் திருவாக்கினுற் கண்டேன் எ-று. (உச௭)

கலித்துறை.

தாக்கிப்பொருந்தையில் மூலத்தினைமுந்தாதுவந்து
நோக்கிக்கலந்துரு வாகியதுனியூசிவழி
நீக்கிப்பகுத்தகலை நாசியாலுநிரந்தரமாய்
வாக்கிலுயர்ந்த கனியாகினின் றுவளர்ந்தனனே.

(இ-ள்.) மூலத்தில் நாதமும்வந்துவும் தாக்கிக் கூடும்போது இரண்டுங்கலந்து உருவாகி ஊசிவழியேநாசியால் நிரந்தரமாய் வாக்கிலுயர்ந்த கனியாய் இருந்து வளர்ந்தனன் எ-று. (உச௮)

கருத்திலிருளை யகற்றிவெளியிற்கதிர்மதியில்
விருத்துவகுந்து விபரமதாய்வெற்றியாகவேதான்
வருத்தமில்லாமல் சுழிவீட்டுவாசல்மதிருவில்
ஒருத்தனுமாகி வெகுஞாயங்கொண்டுதிக்கின்றனனே.

(இ-ள்.) கருத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தைநீக்கி வெளியிலுள்ள சூரியசந்திரர்களின்விருத்தத்தைவகுத்து விவரமாகவும் வெற்றியாகவும் பாதொரு வருத்தமுமில்லாமல் சுழிவீட்டுவாசலுக்கு நடுவில்தான் ஒருத்தனேயாய் உண்மைஞானத்தைக் கொண்டு உதிக்கின்றனன் எ-று. (உச௯)

இருளையகற்றி மருளைவிலக்கியேகாகூதரத்தில்
பொருளையடுத்துப் பயனறிந்துள்ளம்புவனம்விட்டு
அருளையடுத்து அறைவீட்டிலோட்டியடைத்துவைத்துத்
துளிரைவளைத்துத் தெவிட்டாக்கனியுண்டு தூங்கினனே.

(இ-ள்.) இருளையும், மருளையும்நீக்கி ஏகாட்சரப்பொருளை யடுத்து அதின்பயனையுணர்ந்து மனமானது பிரகிருதி தத்துவத்தை விட்டு அருளையெடுத்து அறைவீட்டி லடக்கஞ்செய்து துளிரைவளைத்துத் தெவிட்டாத கனியையுண்டு தூங்கினேன் எ-று.

வெண்பா.

முக்கோணச்சக்கரத்தில் முப்பாழுகப்பிறத்தில்
புக்கோணவீட்டுத்தலைபடிபிட்டு-அக்கோணம்
வெளிபில்வளர்ந்தருளுந் வெங்ககதியான
குழியில்வளர்ந்த குழனி.

(இ-ள்.) முக்கோணச்சக்கரத்திலும், முப்பாழுக் கப்பிறத்தில்
விளங்குகின்ற அறுகோணவீட்டுத் தலையிலும் வளர்ந்தருள்கின்ற
வெங்ககதி யென்கிற குழியில்வளர்ந்த குழந்தை எ-று. (உஎக)

வாசிடட்டிப்பந்தடித்து மாறியிருகாலால்
நேசமுடனேபிடித்து நின்றறிந்து-ஒசைதனில்
ஆதிச்சிலம்பொலியை யண்டந்தனிலெழும்ப
நீதிமுடனேவளர்ந்து நின்றேன்.

(இ-ள்.) வாசியைப் பந்தாகக்கட்டியடித்து இரண்டு கால்க
ளால் அதை பிரியமுடன்பிடித்து, ஆதிச்சிலம்பின்நாதம் அண்ட
த்திலெழும்ப நான்வளர்ந்துநின்றேன் எ-று. (உஎஉ)

ஒட்டுப்பலகை யொருசாண்சிறுவீட்டில்
முட்டிவளர்ந்து முனையடியில்-நட்டு
அனந்தகம்பத்தடியி லகத்தியனேகண்டு
இன்பமுடன்பான்வளர்ந்தே னினி.

(இ-ள்.) ஒட்டுப் பலகையாகிய ஒருஜானாகக் கட்டப்பட்ட
சிறியவீட்டில் முட்டிமுட்டி வளர்ந்து முனையடியில்நட்டுவைத்தகம்
பத்திற்கடியில் அகஸ்தியமுனிவரைக் கண்டு நான் இன்பமுடன்
வளர்ந்தேன் எ-று. (உஎங்)

விருத்தம்.

இப்படியேவிழிமடவார் கெர்ப்பத்துள்ளோ யினிவளர்ந்தநேர்
மையெல்லாமியம்புங்காலை, எப்படியுந்தப்பிதங்க வினிவாராமல்
என்னாலேயறிந்தமட்டுமியம்பினேன்காண், சொற்படியுஞ்சுழிமூல
வீட்டுக்குள்ளே துகையானகருவிநின்றகுகூரகுகூதம், இப்படியே
வகுத்துரைத்த மைந்தர்க்கெல்லாம் இனியமுறையிப்புவிபி லியம்பு
வேனே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரமே பெண்கள் கர்ப்பத்தில் வளர்ந்த
விதங்கனையெல்லாஞ் சொல்லுமிடத்து யாதொருதப்பிதமுமில்லா
மலேசொன்னேன். அப்படியே சுழித்தமூலவீட்டுக்குள் கருவிகள்
நின்ற சூட்டாருட்சங்களை யெல்லாம் சொல்லுவேன் எ-று.

பத்தானதிங்கள்சென்று பிறந்தபாலன் பாக்கியமனுபவித்து பரதேசியாகி, விஸ்தாரமானபரிகரியுமேறி விட்டகுறைதவிர்ந்துடனேபிரந்துவுண்ணும், அஸ்தானதிரவியத்தில்வாழ்ந்துமாறி அது கடந்துவவயமடுத்ததுவுமுண்டு, சித்தாடுகின்றசுவ யோகியாகித் திரிந்தவகையறிந்தமட்டுஞ் செப்புவேனே.

(இ-ள்.) பத்துமாதங்களுஞ் சென்றபின் பிறந்தபாலகன்பாக்கியங்களையெல்லாம் அநுபவித்துப் பரதேசியாய் சூதிரை, யானை முதலியவற்றிலேறி உடனே, விட்டகுறைதீர்ந்தபின் இரந்துண்டு பின்சிவயோகியாய் திரிந்தவிதத்தைச் சொல்லுகிறேன் எ-று.

ஒருத்தனவன்கருத்தாலேபுலகமாள்வன் உகந்துலகில் வாழ்ந்து இரந்துண்டுவாழ்வன், பெருத்தொருவன்புரியாசைபிரித்துக் கொள்வன்பிரானன்வெறுத்தகமீப்பிதிர்கொவன், துறைத்தனங்கள் செய்துபெருஞ்சிவிகையேறி சவையாறிசிவயோகஞ் செய்துவாழ்வன், வெறுத்திற்கச்சபைதனிலேயாண்டேகேளீர் விபரமெல்லாம் வெளியாகவிளம்புவேனே.

(இ-ள்.) ஒருவன் உலகத்தையாள்வதும், ஒருவன்இரந்துண்ணுவதும், ஒருவன் உலகத்தைப்பிடித்துக்கொள்வதும், சிலர்பிதிர்கேவதைகளாவதும், சிலர்சர்வாடம்பரத்துடன் பல்லக்கேறி அதுமாறி சிவயோகஞ்செய்து வாழ்வதும் சபைபின்கண் விவரமாகச் சொன்னேன் எ-று.

(உளக)

சந்தரஞ்சேர்நாதவிந்து மூலத்தன்னில் துளிபெருகியொருமடையிலோடும்போது, அந்தமில்லாமுகபேதமானவாறும் அழகு மஷ்டவயிஸ்பரியமமைந்தவாறும், சந்ததமிழரைத்தவர்கள் கற்றவாறும் சந்தியாசிதவசிகளாய்ச்சார்ந்தவாறும், கந்தமலர்ப்பூங்குழைவெறுத்துநின்ற காரணத்தைபின்னதென்று கருதுவேனே.

(இ-ள்.) அழகியநாதவிந்தானது மூலத்தின்கண் ஒருதுவியாயிருந்துபெருகி ஒருமடையிலோடும்போது முகரூபங்களுண்டான விதத்தையும், அஷ்டைஸ்வரிய முண்டானவிதத்தையும். வித்தை கற்றுக்கொண்ட விதத்தையும் சந்தியாசி, தவசிகளான விதத்தையும், அம்பிகைப்பெண்ணை வெறுத்தக் காரணத்தை நினைப்பேன்.

அறிவறிந்துமனுபோகஞ்செய்யாமாண்பர் ஆதிவிந்துநாதமென் றுமறியாமாண்பர், கருவறிந்துபொறியடங்கிச்சித்தாரானர் கருத்துமனம்மெண்டாகியோகியானார், திருவுடனேசேராமல்ஞானியானார் தேசமதில்பூசையெய்யுஞ்சைவரானார், குருவுடனேசீஷனென் றுமிருவரானார் குறிப்பறிந்துபிண்டமதிற்கூறுவேனே.

(இ-ள்.) அறிவினாலுணர்ந்தும் அதுபோகிக்காதமனிதர்களும் ஆதிவஸ்து விந்துநாதங்களொன்றுணராத மனிதர்களும், கருவறிந்து பொறியடங்கி சித்தரானவர்களும், யோகியானவர்களும், ஞானியானவர்களும் சைவரானவர்களும், குரு சீஷரிருவர்களுமாகிய இவர்களுடையகுறிப்பறிந்து பிண்டத்திற்சொல்லுவேன்-ஈ-று

அலையாமல்பசியறிந்துஉண்ணும்பேரும் அனுதினமுந்துயரம திலமுந்தும்பேரும், நிலையாமல்நினைவுதடுமாறும்பேரும் நித்திரையின்பபந்தெழுந்துநின்றபேரும், துலையாமலுலகமெல்லார் திரிந்தபேரும், சேர்ந்துமொருசந்திதனில்மடிந்தபேரும், மலையாமல்போர்க்களத்தில்கொயித்தபேரும் வகுத்தவிந்திலுதித்தவகை வசனிப்போமே.

(இ-ள்.) அலைந்துதிரியாமல் பசியையறிந்து உண்பவர்களும், தினமும் துன்பத்தில்படிந்தவர்களும், புத்திதடுமாறுகிறவர்களும் நித்திரையிற் பயந்தெழுந்திருப்பவர்களும், உலகங்களி லெல்லார் திரிந்தவர்களும் ஒருசந்தில்சேர்ந்து இறந்தவர்களும், யுத்தகளத்தில் ஜெயமடைந்தவர்களும், சொல்லப்பட்ட விந்தினுதித்தவிவரத்தை சொல்லுவோம்-ஈ-று. (உஎகூ)

மந்திரங்கள் கல்விமக்கற்றபேரும் மகத்தான சாஸ்திரங்கள் வகுத்தபேரும், சிந்தையெனுங்கிரியைதனிவிருந்தபேரும் ஜெகஜாலமறிந்துலகில்வாழ்ந்தபேரும், அந்தமெனும்யோகமதி லடர்ந்தபேரும் அனாதியெனுஞானமறிந்தமைந்தபேரும், இந்தவகையிப்படியேயானவாறும் எணையீன்றகுருவருளா லியம்புவேனே.

(இ-ள்.) மந்திரம், கல்வி சாஸ்திரம் இவைகளைமிகுதியாகக்கற்றவர்களும், ஜெகஜாலவித்தையால் வாழ்ந்தவர்களும், யோகிகளும் ஞானிகளும், அந்தர்த்தத்தொழிலிலான விதத்தையுங்குருவருளால் சொல்லுகின்றேன்-ஈ-று. (உஅயு)

இடைபின்கலையளவு-தரு.

ஆராறமைத்தவிதியாண்டே-கருவூரினில்
யானும்வித்தித்தவிதியாண்டே.

(இ-ள்.) கருவில் யார்யார் அமைக்கவிதியோ அதுநான் ஏற்படுத்தியதேயாகும்-ஈ-று.

பார்தனிலேகருவூர் பாலனமைந்தவிதி, சீர்பெறுஞ்செல்வமுண்டானசெய்தியைச்சொல்லுவேனாண்டே, தாரணிதனிலேதந்தைதாயுமிருவர்கூடி, கருவிரதிகேளிகாணுடியபோதினில். ஆரா

(இ-ள்.) உலகத்தில் கருவூரிலே பாலகனுண்டான் விதத்தையும், செல்வமுண்டான விதத்தையும் தந்ததாயிருவர்கூடியபேர்து உண்டானதாகச் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (௨௮௧)

ஒடுங்கதிர்மதியுமொன்றுடனிரண்டும்வளர்ந்தால், நடுலகும்புவி யில்வாடுவார்வறுமைகொண்டு, ஒடுமதியுங்கதிரோடி ரண்டொன்று பாய்ந்தால், வீடுமீழ்ந்துவையமேலுந் தரித்திரவான்காணும் ஆரா

(இ-ள்.) ஒடுகின்ற சூரியனுஞ்சந்திரனும் ஒன்றுகூடி வளர்ந்தால் உலகத்தில் தரித்திரத்தால் வாடுவார்கள் மேற்சொன்ன இரண்டும் ஒன்றாய்ப்பாய்ந்தால் வீடுவாசல்களிழ்ந்து மிகுந்த தரித்திரர்களாவார்கள் எ-று. (௨௮௨)

முதல்மூன்றும்பூரணச்சந்திரன் விதமா யமைக்குமைந்தன், சுதனருள்கல்வியும்பாக்கியமதிகலைபதினாறெனில், அதுவுமல்லாம னாலில்ருணன்சோமனுங்கூடில், விதியமுழையில்மைந்தன் விவேகி யோகவானுண்டே. ஆரா

(இ-ள்.) முதலில் மூன்றுகலைபூரணச்சந்திரனானல் அதில்பிறந்த பாலகன் கல்விமானும், பாக்கியவானுமாவான், பதினாறு அல்லது நான்குகலைகளானல் அதில்சூரியனுஞ் சந்திரனுங்கூடினால் விவேகியும் யோகனுமாவான் எ-று. (௨௮௩)

நாலுகலைபிரியாரவிதன்மதிவளரில், பாலன் தனக்கெந்நாளும் வாலப்பருவங்காணும், காலையில்பாலன்னஞ் சவைசகியோடதுமா ருது காலனனுகாதல் கனயோகவான்காணும். ஆரா

(இ-ள்.) நான்குகலைகளும்பிரியாமல் சூரியசந்திரர்கள் சேர்ந்தால் பாலகன் எப்பொழுதும் பாலப்பருவமாகவே யிருப்பான். அன்றி உயர்ந்த யோகவானுமாவான் எ-று. (௨௮௪)

வஞ்சிகெர்ப்பந்தனிலே வளருமதியஞ்சானல், மிஞ்சும்புகழ் பாக்கியங் கொஞ்சம்யோகவானுண்டே, ரஞ்சிதக்கருக்குழியிலாத லால்மதியாறுனால், செஞ்சொலும்பார் தனிற்காணி செழிக்கும்பதி யுண்டெனில். ஆரா

(இ-ள்.) பெண்ணின் கர்ப்பத்தில் அஞ்சுகலைகளானல் மிஞ்சும் புகழையுடைய யோகியாவான், ஆறு ஆனால்பதியுங்காணியும்மேன் மேலுமுண்டாகும் எ-று. (௨௮௫)

மாதுவிழிமடவாள்வதிசூலகெர்ப்பந்தனிலுந், தாதுமதியேழெ னில்தழைத்துவாழ்வார்கள்செல்வம், சாதனமிதுதப்பாதுநாதவிந் தாலனேகம்பேதாபேதங்கள் கொடிமேதினியோர்கனிவ்வாறு.

(இ-ள்.) கர்ப்பத்தில் ஏழாநூல் செல்வந்தழைத்து வாழ்வார்கள், இதுதப்பாது, நாதவிற்துக்களால் அநேகவிதங்களாக வித்தியாசப்படுவது சகசமாகும் எ-று.

(2 அசு)

விருத்தம்.

கங்குரநிகரிலங்கருவூர்நாட்டில் கதிர்மதியா லெடுத்தபலன் கணக்கதாக, மங்கையுடல்மாதுகொர்ப்பந்தனிலே விற்துமகிமைய தாயவதரித்தவண்மையெல்லாம், சிங்காரமாகவெந்தன்தெளிவின லே திங்கள்பத்திலுதித்தமைந்தன் செயலேகண்டு, செங்கமலமங்கையம்பிகைப்பெண்மாது செப்பிடி-லுங்கருந்தையினி தெளிவிப்பேனே.

(இ-ள்.) கங்குரதியைபுடைய கருவூர்நாட்டில் சூரியசந்திரர்களால் எடுத்தபலனாவது பெண்ணின்கர்ப்பத்தில் விற்தின்மகிமையால் உண்டானதாகும், ஆகையால் பத்துமாதங்களிலு முண்டாருஞ் செய்கைகளைக்கண்டு பிண்டோற்பத்தியைச் சொல்லுகின்றேன் எ-று.

(2 அசு)

பிண்டோற்பத்தி-தரு.

தெந்தினதினதினனா-தினதின-தெந்தினதினதின-தினதினனா.

திட்டமுடன்வெட்டவெளியில் கலையெட்டில் - செனித்தருள் கொர்ப்பமதினற்பவத்தைக்கேள், வட்டமதிவிட்டகுறையால்-செல்வம்வளார்திடுந்திருமுகம்விளைந்திங்காண், அட்டதிசையம்பரத்திலே சுழியின்முனை-ஆதாரகுண்டலிதனகத்துக்குள்ளே, விட்டமதியொன்பதிலே-விற்துதரிக்க - விஜயராஜாங்கயோக வாசஞ்செய்வார்-தெந்தின.

(இ-ள்.) திட்டமுடனே ஆகாயத்தின் கண் எட்டுக் கலையில் பிறந்தகர்ப்பத்தின் உற்பவத்தைக்கேளும், விட்டகுறையினால்செல்வம் வளார்திடும், திருமுகம் விளைந்திடும் அஷ்டதிசைகளும் சுழிமுனையின்கண் ஆதாரகுண்டலியின் வீட்டுக்குள் விட்டமதி ஒன்பதில் விற்துவானதுதரிக்க விஜயராஜாங்க யோசவாசஞ் செய்வார்கள் எ-று.

(2 அசு)

உதித்தபெருந்துறைமூல மூத்தைக்குழியி - லுற்பனமாகவே கொர்ப்பந்தரித்ததென்றால், பதித்தசமதினுதித்தால்-விற்துசிவபாருலகிலட்டசித்துமாடிடுவர்காண், விதித்தவிதியறியாத-கருக்குழிதன் விதியிலுநாதமதுமேனிடினுமே, 'பதித்தமதிபதினோன்று-லட்டகபாக்கியசுவயோகராஜயோகிபிவர்காண்-தெந்தின.

(இ-ள்.) திருப்பெருந்துறைமூலமாகிய ஊற்றைக்குழியில் கர்ப்பந்தரித்து பத்துமாதத்தில் பிறந்தால் அஷ்டசித்துகளுமாடுவான் பதினாறுவதுமாதத்தில் பிறந்தால் அஷ்டடேபோகபாக்கியமுள்ள ராசயோகியாவான் எ-று. (உஅக)

எண்ணிரண்டாங்கோட்டினிலே சுரோணிதமென்றிருக்கின்ற நாதமெனுமுதிக்கையிலே, பன்னிரண்டில் மதியானு - லிப்புவிடில் - பாராநூந்துரத்தினஞ்செய்த ரசாள்வார், உன்னிதர் சுழிமுனையிலே கெர்ப்பந்தரித்து - உற்பனமாகவே மதிபதிமூன்றுனால், இன்னித ராஜாங்கந்தனில் - மந்திரியாகி - யேகசக்கிரவர்த்திகட்கு போக்கிய வான்காண் - தெந்தின.

(இ-ள்.) பதினேராவதுகோட்டில் சுரோணிதமாகிய நாதம் பிறக்கும்போது பன்னிரண்டாங்கோட்டில் சுந்திரனனால் அரசாள்வார், சுழிமுனையில் கர்ப்பந்தரித்து மதிபதிமூன்றுனால் மந்திரியாய் ஏகசக்கிரவர்த்தியாவான் எ-று. (உகல)

மதிசுந்திரன்பதினூறில் - கெர்ப்பந்தரிக்க வந்தவதரித்தமைந்தன் விந்துபலன்கேள், பதிசுருவூர்தனை விட்டு அம்புவிடில் பாலகனவதரித்தால் ஞானியாவார்காண், மதிசுவிநடனஞ்செய்யும் - பூர்வக்கியான தாசிவசமாகும் ரசவாதமுமெய்தும், அதிவிதயோகதிசைவான் மறுபிறவி யாதலாலாண்டவன் - செயலமைப்பி துவே - தெந்தின.

(இ-ள்.) சுந்திரனாவன் பதினாறுகலைகருடனிருக்கும்போது கர்ப்பந்தரித்தால் ஊரைவிட்டு ஞானியாவான், அன்றி இடைகலை பிங்கலைகள் நடனஞ்செய்யும் பூர்வக்கியான முண்டாகும், வாசிவசமாகும், யோகவானாவன், மறுபிறவியிலாண்டவன் செய்கை அமைக்கும் எ-று. (உகக)

பாதகஞ்செய்திங்கருவூர் - அவ்வூரின் - பதிக்குள் மைந்தனுதிக்கப்பலனதுகேள், மூவஞ்சமதியானால் - அம்மதியில் முக்குணமதாகிவளர்ச்சுணவான்காண், மேவுங்கருவூர்தனிலே கெர்ப்பந்தரிக்கமேதினிதனிலே மைந்தன் விதிவந்தபின், பூவுலகில் மூவுலகமே - கர்த்தவ்யமெனும் புகழுடையமும் மூர்த்தி யீஸ்பரன்காண் - தெந்தி.

(இ-ள்.) பாதகஞ்செய்கின்ற கருவூரில் பாலகன்பிறந்துபலன் தைச்சொல்லுமிடத்து மதிபதி உனந்தானு முக்குணமாகி வளர்ச்சுணவானாவன், இங்ஙனந்தரித்தமைந்தன் கர்த்தவ்யமென்னும் பெயரையுடைய ஈஸ்வரனாவான் எ-று. (உகஉ)

மருவியர் திருவிட்டில் - கருவூரின் - வந்துதித்து மைந்தனும் வரும்போது, பெருகியமதியிட்டு - உதித்திலரும் - பின்பஞ்சுழு

ந்திரக்கடலுக்குங், கருவியி லுதித்தபலன்-இப்புவிதனில் - கனயோ
கச்சித்ததிகர்த்தனிவர்காண், அருமறையோர்புகழும் - அம்புவித
னில்-அட்டஅவதானியெனைமனைவர்தொழும் தெந்தின.

(இ-ள்.) கருவூரில்வந்து பிறந்தபிள்ளைகளும், பதினாறுகலைக
ளில் உதித்தால் உலகமுழுவதிலும், ஏழுகடலிலும் யோகசித்தி
புடையவனாவார்கள் மேலும் உலகத்தின்கண் அஷ்டாவதானியெ
ன்று யாவராலும் புகழவும்படுவார்கள் எ-று. (உக௬)

இந்தமதிவிந்துநாதமு-மிரண்டுங்கூடி. என்னுடையதந்தையுட
னன்னைசேர்ந்திடில், மைந்தனாக் கருக்குழியிலவதரித்து - வந்து
தித்தபாக்கியமினி விர்தையாய்சொல்வேன், விந்துதிக்கும் விட்ட
குறையகாண்-இந்தமதி-அந்தணர்முனிவரெல்லாம் வந்துதித்தனர்,
சேர்தமிழ்க்கவிதையாய்ந்தனர்-ஞானப்புவ வரைந்துபுத மைந்துந்
தெளிந்தவரான்டே தெந்தின.

(இ-ள்.) இந்தவிந்துநாதம் இரண்டுங்கூடி. என்னுடையதந்தை
யோடு தாயுஞ்சேர்ந்தால் மைந்தனைக் கருக்குழியிலவதரித்துஇரு
ந்தபாக்கியத்தைச் சொல்லுகின்றேன்கேள், விந்துதிப்பதே விட்ட
குறையாகும், இதனாலன்றோ பிராமணர்களென்றும், முனிவர்க
ளென்றும் வந்துபிறந்தார்கள். ஞானப்புவவர்க ளெல்லாம் ஐம்பூ
தங்கனையுந் தெளிந்தவராகும் எ-று. (உக௭)

விருத்தம்.

காரணத்தால்நாதவிந்துகருவூர்தன்னில் கலந்துவுருவாகிவந்த
கருத்தையெல்லாம், சேர்படைத்தபுவிதனிலேவகுத்துயா னுந்தெளி
வாகதெரிந்தமட்டுஞ் செயலாய்சொன்னேன், வாரணமாஞ்செங்க
மலவீட்டுக்கப்பால் மாறுகலைநாலதுவால் வகுத்தநேர்மை, பேர்ப
டைத்தபதினாறிலொன்றுபோனால் பேருலகில்தவசியெனப் பிறப்
பாராண்டே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்களின் காரணத்தால் கருவூரில் கலந்து
ரூபமடைந்து வந்தகருத்தை, இவ்வுலகத்தில் தெரிந்த வரைக்குஞ்
சொன்னேன், செங்கமலவீட்டுக்கு மாறுதலாய் விதித்தவிதத்தை
பதினாறிலொன்று போவதாகிய பதினாறாவதுகலையானால் தவசி
யாகப் பிறப்பார்கள் எ-று. (உக௮)

குருவிருக்குமுப்பாலேதான் குய்யநடுமையத்தின்குறிப்புக்கு
ள்ளே, கருவுறையுநாதவிந்துகலக்கும்போது கதிந்தகலைமதியிரண்டு
குறைந்ததாகில், விருப்பமுடன்பட்டினிலேபிறந்தபின்புவினாங்குஞ்

செல்வம்பாதிபிலேகழிந்துபோகும், பருவமுள்ள பதின்மூன்றுங் குறைந்ததாகில் பரதேசியாகிடுவார் பாரிலாண்டே.

(இ ள்.) ஞானசிரியர் வாசஞ்செய்யும் முப்பாழக்கப்பாற்குய் யத்தின் நடுமையத்தில் குறிப்புக்குள் நாதவீந்துக்கள் கருவூரில் கலக்கும்போது கிரணங்களைபுடைய சந்திரகலைகுறைந்தால் அக்குழவி உலகத்தில் பிறந்தபின்பு இருக்கின்றசெல்வத்தில் பாதிபோகும், மதிமூன்றுக்குக் குறைந்தால் பரதேசியாய்விடுவார் எ-று.

சிறுபிறைக்குள் திரைமறந்து சிறந்தவீட்டில் சித்துவித்தை கல்விதருநாதவிந்து, ஒருதுளிகொண்டிருதுளியி லுறையும்போது வுதித்தகலைநாதலாண்டியாவார், தருவணையுங்கலையு மைந்தநா னுறகேளீர்சார் தற்குணமழகுஞ்செல்வமட்டாம், பெருமையெனு மாறிலுஞ்சன்னாசியாவார் பேர்பெரியயேழினிலுமகுதியாண்டே.

(இ-ள்.) சிறுபிறைக்குள்வறைந்து விளங்குகின்றவீட்டில்சித்து வித்தைகளைபுடைய நாதவீந்துக்கள் ஒருதுளியானது இருதுளியில் கலக்கும்போது பிறந்ததினால் ஆண்டியாவார்கள், அந்தக்காலத் தில் ஐந்துகலையானல்குணமும், அழகும்செல்வமங்குறையும், ஆறு கலையானல் சந்ரியாசியாவார்கள், ஏழானல் அதிகிக ளாவார் கள் எ-று. (உக௭)

வட்டமதியெட்டுகலைகுறைந்துதாகில் வகுத்தவுடல்பெருத்தி ருக்கும்வளர்ச்சியுண்டாம், விட்டமதிகலையொன்பதுங் குறைந்து தாகில் வீறுகப்பிறந்துவளர்ந்திறந்துண்பார்கள், சட்டமதிகலைபத் தில்குறைந்துதாகில் சாகுநாள்பரியந்தந்தரித்திரனாவார், தொட்ட கலைநீங்கிவிடாதிருக்குமாகில் தொல்லுலகிலுள்ளவர்களறிந்திடே

(இ-ள்) சந்திரகலை எட்டுக்குக்குறைந்தால் உடல்பெருத்திரு க்கும், வளர்ச்சியுண்டாம், ஒன்பதுக்குக்குறைந்தால் பிச்சையெடு த்துண்பார்கள் பத்துக்குக்குறைந்தால் சாகும்வரைக்கும் தரித்திர ராவார்கள், இங்ஙனம் கலைகள் நீங்காமலிருந்தாலே சொல்லக் கூடும் எ-று. (உக௮)

வடிவுகொண்டதிருமூலத் திரைக்குள்ளேதான் மருவுகின்ற நாதவீந்துவமைத்தபோது, முடிவுகின்றமதிக்குறைந்து பதினொன் றுகில் முதலானவாழ்வுபிருமீயாமுடர், மிடிக்கொண்டி ருளகற்றி வளர்ந்துமென்மேல் மேலானமல்கலையுமீராடிகில், குடியிருக்குங் குறையில்லாதாச்சுதாகில் குவலயத்தினுற்பதிவே சித்தராண்டே,

(இ-ள்.) ரூபங்கொண்ட திருமூலத்திரைக்குள் பொருந்திய நாதவிந்துக்கள் சேர்ந்தபோது மதிசூறைந்து பதினென்றாளுல் மூடர்கனாவார்கள், இருநூரீக்கிய கலைபன்னிரண்டாளுல் நாற்பது வயதில் சித்தராவார்கள் எ லு. (4 கூக)

சிவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்துமிரண்டுங்கூடிச் சிறந்திருந்த அவ் வெழுத்திலவவ்வுஞ்சேர்ந்து, நவ்வெழுத்திலுதித்தருளு மைந்தர்க் கெல்லாம் நயந்துசரிவாழ்த்தின்பின்னிரந்துண்பார்கள், மவ்வெழுத்து நவ்வெழுத்துமிரண்டுஞ்சேர்ந்து மகிழும்பவ்விவ் வவ்வெழுத்துஞ்சிவ்வுண்டாகி, இவ்வுலகிலுதித்தருளும்பாலர்க்கெல்லா மினிய சரிபாதிவ் வாழ்த்திரந்துண்பாரே.

(இ-ள்.) சிவ், மவ், என்கிறஎழுத்துக்கள் இரண்டுங்கூடிச்சிறந்திருந்த அவ்என்னுமெழுத்திலவவ்வானதுசேர்ந்து நவ்வெழுத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாம் சிலநாள்வாழ்ந்தபின்இரந்துண்பார்கள் மவ்வெழுத்தும் நவ்வெழுத்தும் ஆகியஇரண்டுஞ்சேர்ந்து அதில்சவ்வுண்டாய் பிறந்தபிள்ளைகளெல்லாம் பாதிநாள் வாழ்ந்து பின் பிச்சையெடுத்துண்பார்கள் எ-று. (௩௩)

கொச்சகம்

துரியாதிதவீடதனில் சொற்பனத்துக்கப்புறத்தில்
மரியாதெழுந்திரண்டும் வந்தேகலக்கையிலே
விதியாய்வளர்த்தமதி விண்ணேகியம்பரத்தில்
பதினாளுகுறைந்துதென்றால் பார்மீதில்வாழ்வாரே.

(இ-ள்.) துரியாதிதமென்கிறவீட்டில் சொப்பனாவஸ்தைக் கப்புறத்தில் விந்துநாதமிரண்டுங் கலக்கையில் வளர்ந்த மதியானது விண்ணுக்கேகி அம்பரத்தில் பதினாளுகலைகள் குறைந்தால் உலகத்தில் வாழ்வார்கள் எ லு. (௩௩க)

வாழ்ந்துசமர்த்தாகியபின் வான்புவியிலுள்ளமட்டும்
சாழ்ந்துகுணவிங்கிதமாய் சாவுமட்டுந்தாரணியில்
சூழ்ந்துலகத்துள்ளிருந்து துய்யகருஆத்துமத்தில்
ஆழ்ந்தமறைநூல்பார்த்து அம்புவியில்வாழ்வாரே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்பிறந்து சாமர்த்தியம் வந்தபின் உலகத்திலுள்ளவரைக்கும் நற்குணவானாயிருந்து தமது ஆத்துமத்துவத்தில் சகலசாஸ்திரங்களையும் பார்த்து வாழ்வார்கள் எ லு. (௩௩உ)

கருஆர்வெனிதனிலே கமலமலர்நாதவிந்து
விருவாந்துருவமதில் மெய்கலந்துநிற்கையிலே

உறிவாக மூவஞ்சு மானமதிதான் குறைந்தால்
புருவுடனே சேஷனுமாய் குவலயத்தின் வாழ்வாரே.

(இ-ள்.) வெளியாகிய கருவூரின் கண் விளங்குகின்ற தாமரை
யில் நாதவிற்துக்களானவை துருவத்தில் உடலைக்கலைந்து நிழ்கை
யில் பதினைந்துகலைகள் குறைந்தால் உலகத்திக்குருவுஞ்சீடனுமாக
வாழ்வார்கள் எ-று. (௨௩௩)

சத்தியருள் புத்தியதாய் சுகந்ததிருநாதவிற்து
உத்தெழுந்துருக்கலந்து வுற்பனங்கொண்டேதயிலே
முத்துளித்தேனிர்தமதி மூவஞ்சுமேசுழித்தால்
பத்திரமும் திரமும் பலகலையும் பார்ப்பாரே.

(இ-ள்.) சத்தியின் திருவருள் விளங்குகின்ற புத்தியாய் நாத
விற்துக்கள் உருவிற்கலந்து தொடங்கியுரும்போது பதினைந்துகலை
களுஞ் சுழித்தால் மந்திரங்கலையும் பலகலையையும் பார்ப்பார்கள்.
வெண்பா.

மருவிக்கலவித்தெரியு மாறியுயர்நாதவிற்து
கருவியுறவாகக் கலக்கையிலே-பருவமதாய்
நின்றுவளர்ந்தகலை நேரில்பத்தாறுங்குறைந்தால்
கண்டுகொளுந்தரித்திரவான் காண்.

(இ-ள்.) நாதவிற்துக்கள்சேர்ந்து உறவாகக் கலக்கும்போது
பருவமாகவளர்ந்த கலைகள் பதினாறுங்குறைந்தால் தரித்திரவானு
வான் எ-று. (௨௩௪)

சண்டவெளிதாக்கையிலே தாவித்தநாதவிற்து
அண்டமதைத்தாண்டி யனுகினால்-மண்டலத்தில்
சாவளவுமேவறுமை தரித்திரத்திலேயுழந்தி
மேகவினை சூழ்ந்திடுங்காண்மேல்.

(இ-ள்.) பிரசண்டவெளியைக் காக்கும்போது நாதவிற்துக்க
ளிரண்டும் அண்டத்தைத்தாண்டிச் சேர்ந்தால் உலகத்திற் சாகிற்
வரைக்கும் தரித்திரத்திலிருந்து பின் மேகவினையானது தொட
ரும் எ-று. (௨௩௫)

கலித்துறை.

கலையேபகுந்த மெய்ஞ்ஞானசோதி கருத்தினுள்ளோ
நிலையேகெதியென்று நின்கொண்டேநெடுங் காலமெல்லாம்
புலையேநிகழ்த்தி யுமையம்பிகையிருபொற்பதத்தில்
மலையேயகற்றிப் பதிமேலுநின் றுவணங்கினனே.

(இ-ள்.) கலைநிகண்டிநூற்று மெய்ஞ்ஞானசோதியான துமனத்திற்குள் உண்மைகூலியே கதியென்று கலைபெல்லாம்பின்றிருந்து (உமாதேவியாகிய அம்பிகைப்பெண்ணின் திருவடிகளில் விழுந்து மயக்கத்தை நீக்கி வணங்குகின்றேன் ஏ-று. (௩௩௭

தூய்மையுடைய கழி முனைவாசல்சிறுவிட்டுக்குள்ளே
மாதந்தவிர்து நாதமுங்கூடி மருவையிலே
பேறுதநின்ற மதிநாஸம்பிகைபேசினின்றால்
ஆருகிலிங்கமு நாதாந்தயோகியம்பரமே.

(இ-ள்.) புத்தராகிய கழிமுனையென்கிற சிறியவீட்டுக்குள் ஒழியாத நாதவிர்துடும் நாதமுங்கூடுகையில் மதியின்கலைநாஸ்கில் அம்பிகைப்பெண்பேசினின்றால் லிங்கமும் நாதாந்தயோகியும் அம்பரவாசியுமாவான் ஏ-று. (௩௩௮)

குடிக்கொண்டமாதர் மாயக்குழிதனிற்கொண்டுமனம்
படிகண்டுநின்று வளர்ந்துகொண்டேன் மதிபானத்திலே
அடிகண்டுபொற்றியம்பிகைப் பாதமருள்புரிய
முடிகண்டுநின்று வணங்கியேகாகூரமுலத்திலே.

(இ-ள்.) பெண்களது கருக்குழியின்கண் மனம்வைத்து மதுபானத்தினால் வளர்ந்தேன், அம்பிகைப் பெண்ணின் திருவடிகளை அவள் அருள்புரிதற்பொருட்டு ஏகாட்சரபிஜத்தால் நின்றவணங்குகின்றேன் ஏ-று. (௩௩௯)

விருத்தம்.

மதுரமதுவொருபுறமாய் சேர்ந்தவீட்டில் மதியமிர்தம் நின்றிலங்குமூலவீட்டில், கதிருதையஜெகச்சோதியானபிடங் கனகரத்த நாதவிர்திரண்டுங்கூடி, சிதறாமலொருமுனையிலுதித்துமேலுஞ் செடமெடுத்தமாக்கமினிசெப்பக்கேளீர், பதநுமல்யானருளபெரியோர் பாதம்பணிந்திருல்பெருமையெல்லாம் பகர்வேனாண்டே.

(இ-ள்.) மதுரங்களெல்லாம் ஒருபக்கமாய்ச்சேர்ந்ததும், மதியமிர்தம் விளங்குவதும், கதிருதயம்போல் தேஜோமயங் கொடுக்கின்றபீடமும் கனகரத்தினமாகிய நாதவிர்துக்கள் திரண்டுகூடி ஒருமனையிலுதித்த வீடுமாகிய சருவூரில் செடமெடுத்த மார்க்கங்களை இனிமேல் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள், அங்ஙனம் அனைச் சொல்லுதற்பொருட்டு பெரியோர்களுடைய திருவடிகளை வணங்குகின்றேன் ஏ-று. (௩௪௦)

மந்திரமும்சாஸ்திரமும் பிறந்தவீட்டில் மறைநூலைவித்தவயன்வாழ்ந்தவீட்டில், தந்திரமாய்சர்வவுடலெடுத்தவீட்டில் சதாசிவமுநடனம்புரிந்திருந்தவீட்டில், சுந்தரஞ்சேர்ந்த விந்துதித்தவீட்டில் துருத்தியுடற்குள்ளுமொருவுடலாய்கின்ற, இந்திரன் தன்பதிக்குமே லறைவிட்டுள்ளோ இப்படியேயென்னுடல்தான் சமைந்ததாண்டே,

(இ-ள்.) மந்திரங்களும் சாஸ்திரங்களும் பிறந்தனும், பிரமதேவன்வாழ்ந்ததும் சர்வதேவங்களுண்டானதும், சதாசிவன் திருநடனம்புரிந்ததும் அழகிய நாதவிந்துக்கள்சேர்ந்ததும் உடற்குள்உடலாயிரும்பதுமாகிய மேல்வீட்டில் எந்தேகமுண்டாகியது எ-று.

கருவினுடலெடுத்தவிதக்கருத்துஞ்சொன்னேன் காரணமாய்கருவிநின்ற கணக்குஞ்சொன்னேன், மருவியுறவாகுகின்ற மைமந்தர்க்கெல்லாம்வயதுகுறைவாகுகின்ற மார்க்கஞ்சொன்னேன் பெருகுகின்ற கலைகுறைபுமிரண்டுஞ்சொன்னேன் பிறந்துலகில் வாழ்ந்திருந்தபெருமைசொன்னேன், குருவுடனே சேஷனுறவாகுகின்ற தகடமை யறிந்தெந்திரத்திற் கூறினேனே.

(இ-ள்.) கருவிகண்டு சரீரமெடுத்தவிதத்தையும், அப்போது கருவிகளிருந்த கணக்கையும், பின்னைகளுக்கு வயது குறைந்து வரும் மார்க்கத்தையும் கலைகுறையும் விதந்தையும், உலகத்தில் வாழ்ந்திருக்கும் பெருமையையும் குருவுஞ்சீடனும் சுலந்திருக்குந் தன்மையுஞ் சொன்னேன் எ-று. (கஉ)

சித்துவினையாடுவரத்தன்பீடஞ் சிறந்தவல்லபைதன்னரு ளினாலே, வித்திருந்தவிடமறிந்துவகண்டஞ்சொல்லி வேதமறியாதவுடல்வகுப்புஞ்சொல்லி, கொத்திருந் துஞ்சையுந்தலமுஞ்சொல்லி குருவானநாதவிர்தின் கூறுஞ்சொல்லி, முத்துநிந்தகிறுவிட்டுக்குள் ளோயிர்தமுறைப்படியே கருவியெல்லாமுடிந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) சித்தாட்த்தக்கவரத்தினபீடஞ் சிறந்தவல்லமையின் கிருபையினால் வித்திருந்த இடத்தையறிந்து வேதங்களை லறியாபாடாத சரீரத்தின் வகுப்பையரசொல்லி கொத்திருந்து குலசையுந்தலத்தையும் குருவான நாதவிந்துக்களின் கூற்றையும் சொல்லி முத்துநிந்த சிறுவிட்டுக்குள் இந்தமுறைப்படியே கருவியெல்லாம் முடிந்ததாகும் எ-று. (ககஉ)

தன்னினை வைத்தானறியுநாதவிந்து தரிசனந்நா யாட்டியது மேலும்புட்டிடைந்நினநா ல்லய னுமொருவுடலமீனென் உறுதுணை

யானே னுந்தனுந்திக்குள்ளே, என்னினைவையானறிந்து கருவூர் நாட்டில் இப்படியே சிறுகுழந்தையானுமானேன், முன்னினைவைத் தவிர்த்தாந்த மூலத்துள்ளே முடிந்தவகையிவ்விதங்கா ணைச்சுதா ண்டே.

(இ-ள்.) தன்னுடைய எண்ணத்தைத் தானேயுணரும்நாதவிந் துக்களின் தரிசனத்தைக்காட்டி¹ நினைத்ததால் நானும் ஒருநேக மெடுத்தேன், உற்றதுணையுமானேன், இவைகளையெல்லாம் நானே யுணர்ந்து கருவூர்நாட்டில் சிறுகுழந்தையானேன், அப்பொழுது பூர்வக்கியானமானது நீங்கிவிட்டது ஆகையால் மூலாதாரத்தில் இப்படி முடிந்ததாகும் எ-று. (ஃ ௧௪)

தாங்கினின்றகருவினுக்குள்யானும்வந்து தரித்தபின்பு அன்னை யென்னைச்சடத்திலேதான், பாங்கதுவாவெனைச்சுமந்தஆத்தாளுக்குப் பனபனப்புந்தாதவையும்பாரின்மீதுஒங்கியொருஅடியெடுத்து வைத்தபோது உள்ளமெல்லாம்வேதனையால்நொந்துவாடி, சாங்கிய முர் திங்களொருஐந்துக்குள்ளே சாதகமாய்முடிந்தவகை சாற்று வேனே.

(இ-ள்.) தாங்கியிருந்தகருவுக்குள் நானும்வந்து தரித்த பின் னர் அன்னையானவர் என்னைப்பக்குவமாய்த்தாங்கி வளர்த்தாள், ஆனால் அவள் அம்மாதங்களில் பட்டகஷ்டங்களுக்கு அளவுசொல் லப்படாது ஆனால் ஐந்துமாதங்களுக்குள் சாங்கியம் முடிந்தவிதத் தைச் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (ஃ ௧௫)

நடக்கையிலேயிருகாலுமசைவுஞ்சேர்ந்து நாவிலிந்தவசனத் தையுரைக்கக்குன்றி, படுக்கையிலேயொருபுறமாய் புரண்டுருண்டு பத்தாவைக்கண்டவுடன்பார்க்குங்காலே, முடக்கையிலேமேனியெ ல்லாமுதிவாடி மெய்க்கரத்தில்கனத்ததொருமைந்தர்தன்னை, எடுக் கையிலேதள்ளாடிசோபமார்கி யிப்படியேசுமந்திருந்தா னென்தா யாண்டே.

(இ-ள்.) அப்படிநடக்கும்போது இருகாலசைவுகளுஞ்சேர்ந்து படுக்கையிலே ஒருபுறமாய்ப்புரண்டுருண்டு பத்தாவைக்கண்டவுட னே காலமுடக்கும்போது மேனியெல்லாமுதியும் வாடியும், கைகளில் பிள்ளைகளை எடுக்கையில் தள்ளாடிச்சோபமாய் இப்படியே என்தாய்சுமந்து கொண்டிருந்தாள் எ-று. (ஃ ௧௬)

சார்தமாயெனைச்சுமந்தஅன்னையார்க்கு சரீரமதில்வடிவுநிறந் தங்கம்போலாம், ஆய்ந்தமதிபூரணம்போல்முகமேயாகும் அழகு மதியொளியவதுபோல்புருவமாகும், தோய்ந்தவிழிநிறமதித குமிழி

குஞ்சொல்லறியநாசியதும்வசிகளாகும்,காயந்தமலர்க்கொப்பான
இதழேயாகுங் கனத்ததந்தங்கருநாகக் கனிபோலாண்டே.

(இ-ள்.) என்னைச் சார்தமாய்ச் சுமந்திருந்த தமக்குநீர் தங்
கம்போலாகும்முகம்பூரணசந்திரன்போலாகும், மதியொளிபோல்
புருவமாகும், கண்கள்வாளாகும், அக்குகுமிழாகும், இந்நீர்மலரித
ழாகும், தந்தம் கருநாகக்கனிபோலாகும் எ-று. (௩௧௭)

வரையெழுந்தக்கதிவன்போல் செருக்கமுற்று வயிரமிட்டி-
ழைத்தசித்திரமாற்புமாகும், திரையெடுத்த அலையதுபோற்சிறந்த
வுந்தி செவ்விளநீர்க்கொப்பான கொங்கைரெண்டும், துறையடுந்
தத்தேளியைப்போல் கணுக்காலாகுந் தொந்திவயிறுலிலேபோல்
துவண்டிகாணல், நிறையடுத்தபுத்தகம்போலொத்தபாதம் நேராக
நானிருந்தபாண் டமாண்டே.

(இ-ள்.) உதயகிரியிலுதித்த சூரியனைப்போல்செருக்கடைந்து
வயிரமிழைத்த சித்திரமாற்பாகும், அலைபோன்ற தொப்புளாகும்,
செவ்விளநீர்போன்ற கொங்கையாகும், தேளியைப்போல் கணுக்
காலாகும், ஆலிலேபோல்வயிறாகும், புத்தகம்போன்ற பாதமாகும்,
இவையெல்லங்கூடியது நான்வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தபாண்
டமாகும் எ-று. (௩௧௮)

இருந்ததலம்விட்டெழுந்திருக்க அஞ்சியென்மனதாலுசுவை
யைவாங்கஅஞ்சி, சிறந்தருளுந்தெய்வதலம் போகஅஞ்சி ஜென்ம
வினைதீரதிமுழுகஅஞ்சி, பசர்வயிறினிலிருந்து பாடுபட்டார் பால
கனையவளர்ந்து விர்தப்பாரில்வந்தேன், வருந்தியென்னைவளர்த்தே
டுத்தஅன்னைகெர்ப்பம் வயிறுசுனிலிப்படியே வளர்த்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) இருந்தவிடத்தை விட்டெழுந்திருக்கபயந்து என்மன
தாலுசுவைகளையும் வாங்குதற்கஞ்சியும், தெய்வத்தலங்களுக்குப்
போக அஞ்சியும், ஜென்மவினைதீர்த்து முழுகஅஞ்சியும், வயிற்றிலி
ருந்தேபாடுபட்டு பாலகனையவளர்ந்து இந்தஉலகத்தில் வந்தேன்,
அன்னைவயிற்றிலும் இப்படியே வளர்த்தேன் எ-று. (௩௧௯)

ஊனில்லைபுறக்கடில்லைபுணர் வுறில்லை புறவாகச்செய விஜைய
யோகமில்லை, நானில்லைநகைப்பதில்லை நலந்தானில்லை நல்லறிவுசற்
குணமுநாட்டில்லை,வினில்லைவிருப்பமில்லைவிசுற்பமில்லை மெய்தள்
ர்ந்து மேனிபுண்ணய்மெலிந்துஅன்னை, ஆணில்லைபென்றுமனநொ
ந்துவாய் அங்குமினிப்படியே யமைந்தபாண்டே.

(இ-ள்.) ஊண், உறக்கம், உணர்வு, விஜையயோகம், நாள், நகை, நன்னடை, நல்லறிவு, சற்குணம், நாட்டம், வீண், விருப்பம், விகற்பம் ஆண் இவைகளில் உலவேயென்று மனம் மிகவும்வாடி அங்கத்திச்சேர்ந்தேன் ௭-று. (௩௨௮)

கையாரச்செய்கின்றதொழிலுமில்லை காலாறநடக்கின்ற சுறுக்குமில்லை, மையானவிழிமடவாளுறவுமில்லை மனதார அள்ளியிடுந் தருமமில்லை, செய்கின்றவாழ்க்கையிலைச்செழிப்புமில்லை சேர்ந்த ணைந்ததந்தையின்மேலாசையிலை, ஐயாறுநான்முதலாய் மூன்று நாளும் அங்கமெனுந்திருக்கோயி லமர்ந்தேனுண்டே.

(இ-ள்.) கையாரச்செய்கின்றதொழில், நடக்கின்றநடைபெண் களுவது, தருமம், வாழ்க்கை, செழிப்பு தந்தைமேலாசை, முப்பத்துமூன்றுநாளும் திருக்கோயிலில் பொருந்தியிருந்தேன் ௭-று.

ஓரடிதானெடுத்துவைத்தால் லுடலுங்குன்றி ஒத்தவிடைசிறுத் துகொங்கையுடல்குறுத்து, சீரடியாய்நடந்துநீக்காலுமீறிச் செப்பரியஅன்னைமனஞ்சலித்துவாடி, சாடியுமின்னல்கருமனமேதுஞ்சி கன்னமுகில்வருவித்துக்கடினமாகி, ஆரடிபடுக்குமனை கெர்ப்பத் துள்ளே அமைத்திர்த்தப்படியாக வளர்ந்தேனுண்டே.

(இ-ள்.) ஒருஅடி எடுத்துவைத்தால் சரீரமான குறைந்து இடைசிறுத்துகொங்கையும் சரீரமுங்குறுத்து நடநது உந்திக்காலானதுமீறி தாயின்மனஞ்சலித்துவாடி வருந்துவதை பெல்லாம் பொறுத்துநாளிருந்தேன் ௭-று. (௩௨௯)

உருவாகித்தலைகீழ்கால்மேலேயாகி யூனாகியொப்பரிய ஷடலுமாகி, தருவாகிசண்டனனுகாமலாகிசடம்வளர்ந்து ஒன்பதுதிங்க விலேயென்னை திருவாகிதனஞ்செய்ந்தானெழுந்துவோங்கிதீர்க்க முடன்தலைமேல்கால்கீழேநோக்கி, அருவாகியயன்னையுட கருவூர் நன்னில் ஆதியெனுஞ்சோதியைத்தா னர்ச்சித்தேனே.

(இ-ள்.) ரூபமுண்டாய் தலைகீழுங் கால்மேலுமாகிஒப்பில்லாத சரீரமாய் எமன் அணுகாதபடி சரீரமாகவளர்ந்து ஒன்பதுமாசத்தில் தனஞ்சயனாவன் வளர்ந்துயர்ந்து தலைமேலும் கால்கீழுமாகமோதியடித்து மாற்றிவைத்தகருவூரில் ஆதியாகியசோதியைநான் அர்ச்சித்தேன் ௭-று. (௩௩௦)

அகத்திலோகமெனவேவிடுங்கட்டி. அஷ்டகருவிக்குலத்தைக் குடியாய்ப்பாடி, ஜகத்திலுயர்வேதமறியாகுகூட்சம் சிறந்தருளும் வயதுநீர்ப்பாணங்கட்டியுகந்திலே மூராவ்தித்தா ல்பழையா வண்ண

நூற்றத்தியானவகையுண்மைகாட்டி, குணகத்தலத்திலிருந்த வன்னைக் கருவூர்க்குள்ளே சும்பிட்டேகோபிலெல்லாங்கூறுவேனே.

(இ-ள்.) மனத்தில் ஒருசிறுவிகெட்டி கருவிகளையெல்லாங்கூறுபாகநிலுத்தி, வேதங்களாலுமறியப்படாத சூட்சமாகியவயது பிரமாணங்கற்பித்து குகையாகிய அன்னையின்கருவூருக்குள்ளே சும்பிட்ட கோபிக்களையெல்லாஞ் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (௩௨௪)

ஆறுதாரதரிசனை-தரு.

சும்பிட்டிக்கொண்டேன்காண்-கணைசனைக்

சும்பிட்டிக்கொண்டேன்காண்.

(இ-ள்.) நான் கணைசனைக் சும்பிட்டிக்கொண்டேன் எ-று.

சும்பிட்டிக்கொண்டேன் குருவருள்பாதத்தில் கோயில்திருக்காணிமூலத்தின்வாசலில், வெம்பிட்டக்கனியை யின்பிட்டுவருந்ருள் வெத்திமதகரிசத்தின்பாதத்தில், அம்பிகையாகிய ஆதிபரஞ்சோதி அண்டத்தைவிட்டு அணுகியமூலத்தில், அம்பக்கனியுண்டிதும்பிக்கைபாதத்தை நம்பிக்கையாகநாற்கோணவீட்டிக்குள்.

(இ-ள்.) குருவின்திருவருள் விளங்கும் பாதத்திலும், கோயில்திருக்கணிமூலத்திலும், குண்டலிசத்தியின்பாதத்திலும் அம்பிகையாகிய பரஞ்சோதி அண்டத்தைவிட்டுச்சேர்ந்த மூலத்திலும், அம்பக்கனியைப்புசித்து நம்பிக்கையாக நாற்கோணவீட்டில் தும்பிக்கையைபுடைய கணபதியன் திருவடிகளைக் சும்பிட்டிக் கொண்டேன் எ-று. (௩௨௫)

துன்பமகற்றுஞ்சுழிமுனைவீட்டில் துலையாததுயரந்துலத்திடும் வீட்டினில், நம்பனருள்புகழன்புதருமூலம் நாலிதழ்மீதிலே நாயகன்பாதக்கை, சின்மயசிற்பரஞ்சித்ரமணிவாசல் அன்னையருள்திரு அம்பிகைத்தற்பதம், உன்னிதமானசுழிமுனைவீட்டினில் தன்னைத்தானறியுந் தந்திமுகனரும். சும்பி

(இ-ள்.) துன்பத்தையும், தொலையாததுயரத்தையும், தொலைக்கும் சிவபெருமானுடைய அன்பானது வளர்கின்ற சுழிமுனைவீட்டில் தன்னைத்தானறியும் யானைமுகனருள்பெற எ-று. (௩௨௬)

செங்கதிர்சந்திரன் தங்கியவீட்டினில் திருநடனம்புரிந் தப்புக்கோட்டினில், ஐங்கரன்வல்லபை சங்கரிபாதத்தில் ஆனந்தமூலத்தில் நானின்றனுதினம், கங்கையணிப்புந்திருமலர்ச்சோலை கமலமலராயிரத்தெட்டிதழில், திங்கள்மதிவளர் சிங்காசனத்தில் எங்கள், குருபரனீசன்பொற்பாசமே.

சும்பி

(இ-ள்.) தூரியனும் ரத்திரனும் சேர்ந்திருக்கும் வீட்டில் திரு நடனம்லாயது அந்தப்பக்கத்திலிருக்குங் கோட்டில் கணபதிவல்லபை, சங்கரி இவர்கன்பாதத்திலும், ஆநந்தமூலத்திலும் நான் இன்று எப்பொழுதும் கமலமலர் ஆயிரத்தெட்டி. தழில் சிங்காசனத்தில் எங்கஞ்ஞாபரனுடைய திருவடிகளை எ-று. (௩௨௭)

முத்திரருஞ் சூழிமூலத்தின் வாசலில் முன்னேமறித்தெழுநந்தி வீதியில், தந்திமூலகவனுல்லலையாயசிய சத்திராற்கோணச்சதுரி தழீமேலேயான், சித்திரருஞ்செயல் வித்தியாதனத்தில் உத்தமர் சூழிமூலநரசால்வது, மத்தகநவரத்தினகுண்டலி வல்லபைதான் பதிரலையென் கொல்வேன். சும்பி

(இ-ள்.) மோட்சமலரிக்கின்ற சூழிமூலையின் மூலவாசலில்முன்னேவிளங்குஞ் சந்திவிதியில் விராயகனும் வல்லபைச் சத்தியும் நாரற்கோணத்திலிருக்க அவர்களுடைய திருவடிகளின் விநோதத்தை நானென்னவென்று சொல்லுவேன் எ-று. (௩௨௮)

சொல்லுப்பதிக்குமோனலிதழ்கோணஞ்சுழித்தெழுந்தகூழ்நரும்பியருள்முகம். வெல்லுமவிதியைவிதித்தருள்கர்த்தன் பிரம்மாசரஸ்வதிபாதத்தைக்கண்டுநான், அல்லலாகற்றுமகண்டமது கடந்தப்புறஞ் சித்திரமணிமலர்வாசலில், வல்லபையாகிய பிரம்மாசரஸ்வதி வச்சிரமேடைநடு ரகூதன்பொற்பாதம். சும்பி

(இ-ள்.) இதற்குமேலநாரற்கோணவீட்டில் விராயகருடைய ஏற்பாட்டின் படிபடைக்கின்ற பிரமதேவன், சரஸ்வதி இவர்களுடைய திருவடிகளையும் எ-று. (௩௨௯)

ஆதிமறைநூலும்வேதம்வகுத்தவராயன் தன்னாபிக்கமலந்து தித்துவா, சாதிகுலத்தைவகுத்தசரஸ்வதி தந்தைபிரமாவை நான் சிந்தைகொண்டர்ச்சித்து, சோதியனுஞ்சூழிமூலஸ்தானங் கடர்கோதுமறைநாதவிந்தினருள்பதம், வீதியெனுஞ்சதுஷ்கோணத்திலங்கிய பிரமாசரஸ்வதி பாதம்பணிந்தேன். சும்பி

(இ-ள்.) ஆதியாகிய வேதங்களையுஞ் சாஸ்திரங்களையும் வகுத்தவராவ நமராயன் நாரிக்கமலத்தில் பிறந்தபிரமனையும், சாதிபேதங்களைவகுத்தசரஸ்வதியையும் சும்பிட்டக்கொண்டேன் எ-று.

சொன்பதிருமேலகூழம்பத்துத்துலங்கியவிடுபிறைகோணத்தாழிமே, வண்ணமில்லாததில் மாலுடன்வட்குமி வீற்றிருந்தார் மணிபூகவீட்டினில், வன்னமலர்மணிபூரகந்தன்னில் வளிந்தபிறை

போலெழுந்த வக்கணத்தில், நன்னயமாநிக்காடத்தில் வட்டமரிநாணைப்பாதத்தில் காரணமாகவும். கும்பி

(இ-ள்.) மேற்சொன்ன பதிக்குமேல் விளங்குகின்றவிடானது பிறைகோணமாகவும் விஷ்ணுவரு சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பதாகவும். மணிபூரகம் என்னும்பேருடையதாகவும் இருக்கும், ஆகையால் அவர்களுடைய திருவடிகளை காரணமாக எ-று. (௩௬௧)

உருத்தமதிக்குமப்பாலேழ்கோணம் உயர்கின்ற அக்ஷரம்பன்னிரண்டாம்வீட்டில், திருத்தமிழிருக்கின்ற ருத்திரனருத்திரியாதேடிக்கதலியடிக்குள்ளேகண்டியான், இருநாலிருத்தியொருநாளையோட்டி யெழுந்துவளர்ந்தக்கதலியடியினில், மருவியருத்திரிதன்பதம் வணக்கத்துடன் கண்டினக்கத்துடனே. கும்பி

(இ-ள்.) அந்தக்கோணத்திற்கப்பால் முக்கோணமாகும், அட்சரமோ பன்னிரண்டாகும், அங்கேருத்திரனும் ருத்திரியுப் வீற்றிருப்பார்கள், அங்கே எட்டுக்கலைகளை நிறுத்தி நான்கு கலைகளைப்போக் வளர்ந்திருக்கின்ற கதலியடியில் அவர்களுடைய திருவடிகளை வணங்கி எ-று. (௩௬௨)

காரும்விசத்தியறுகோணவாலையுங்கண்டுகொள்ளும் பதினாறு தழக்கூரம், திருமயேஸ்பரதேவாரூப்பிடஞ்சேராய்மயேஸ்பரிபாதத் தைக்கண்டியான், தேருங்கரியுஞ்சிவிகைபரியுந் தெரிசனங்காட்டியருளுஞ்சுழித்தியில், மாருருவாகிமயமாய்விளங்கும் மயேஸ்பரன்பாத மயேஸ்பரிபாதத்தில். கும்பி

(இ-ள்.) பின்னர் விசத்தி என்கிற வீட்டில் அறுகோணமாகிய சக்கரத்தில் பதினாறு தழ்களிலுமுள்ள அட்சரத்தில்மகேஸ்வரனும் மகேஸ்வரியும் மகிழ்ந்திருப்பார்கள் அவர்களுடைய திருவடிகளை வணங்கி எ-று. (௩௬௩)

வித்தியாதனகனமேவுஞ் சிவாலயமேருவினுக்களை லலாடஸ்தானந்தனில், அத்திபுரத்திலருளுஞ்சதாசிவனுயிமேனான்மணி தாயார்தன்பாதத்தில், சித்தியருஞ்சத்தவட்டத்திலங்கியசிற்பரத்தகூரந்தற்பொருள்செண்டினில், முத்தியாநின்றபதிக்குமேலப்புறமோனம் வளர்ந்தெழுந்த தகூரமொன்றிலே. கும்பி

(இ-ள்.) லலாடஸ்தானத்தில் சதாசிவனும் மனோன்மணித்தாயும் வீற்றிருப்பார்கள், அங்கே சிற்பரமாகிய அப்பொருள்களை வணங்கி எ-று. (௩௬௪)

அன்பிருநூறுமிருபத்துரான்கும் அகண்ட நடாமலாயடைத்
தாக்கின, துன்பமகறையவாலாம்பிகைபாதத்தில் தொண்டுசெய்
தர்ச்சனைகண்டுமகிழ்ந்துயான், இன்பமதிமலரன்பு வைத்தம்பிகை
யேகாசுதரங்கொண்டி வாகாசமேருவில், தன்மயசூப சுகாதிதங்
காட்டியே தந்தனரிந்திரசந்திரப்பிரகாசனே. கும்பி

(இ-ள்.) இருநூற்றிருபத்துரான்கு புவனங்களையும்படைத்து
அவைகளையெல்லாம் துன்பமனுபவாதபடி காக்கின்ற வாலாம்பிகை
யின் திருவடிகளில் ஏகாட்சர தியானத்துடன் வணங்கி எ-று.

சுழித்தானே மூன்று மேழுத்தானே மூலம் விழித்தானே க்கண்டு
அழித்தானே யம்பிகை, விழித்தானே யாக்கையெழும்பும் பரத்தானி
ணையடிபாதம்பணிந்துயான், அழையாநாயன்னடையானே யின்
பத்துடையானே மூலத்திடையானே யம்பிகை, பழையானேலாகம்
பதினாறுங்காத்தானே தழையானேயென்னுடையபதங்கண்டியான்.

(இ-ள்.) சுழித்தவரும், மூன்றெழுத்தவரும், மூலத்திலிழித்
தவரும் அம்மேகாரம், ஆக்கினே சூர்சென்று கிளம்பும் பாதத்தா
ளும், ஆசிய அயருடைய திருவடிகளைப்பணிந்து எ-று. (ந-ந-க)

துல்லியை மெல்லியை ஒல்லியை மெல்லிபை நல்லியை யெல்லி
யை வல்லியைக்கண்டியான், அல்லிநகர்விட்டகண்ட வெளிகடர்
தத்திரிபுரத்துக்கேசுழிமுனை, துல்லியமாமதி சூழ்நகர்மானிகை
சுத்தபெருவெளிகர்த்தனிருப்பிடம், சொல்லிலடங்கா துருவெளி
தனில்துரியாதீதமட வாலயங்கண்டுபாள். கும்பி

(இ-ள்.) துல்லி, மெல்லி, ஒல்லி, முல்லி, நல்லி, எல்லி, வல்லி
என்னும் பெயருடையவளாகிய பெண்ணைக்கண்டு நான் அல்லிநக
ரத்தைவிட்டு அகண்ட வெளியைக்கடந்து சுழிமுனையாகிய மதில்
சூழ்ந்தமானிகையில் துரியாதீதபெண்ணைத் தரிசித்து எ-று.

மதியைப்பிடித்து நிதியைத்தரித்து விதியைப்பிடித்துப்பதியி
லடைத்துக், கெதியையடக்கிச்சதியையொடுக்கி அதிவிசுவாஸிகை
யாத்நானேக்கண்டியான், விதிமதிசெண்டு மறுக்கிமிருக்கி விளக்கித்
துலக்கிப்பெருக்கிவித்தாக்கி, நதிவலமாக்கியடக்கியேயின் கலைநாடு
நடுவணைநடுவாகவே. கும்பி

(இ-ள்.) மதியைப்பிடித்து நிதியைத்தரித்துவிதியைப்பிடித்து
பதியிலடைத்து கதியையடக்கி சதியையொடுக்கி அம்பிகையாகிய
தாயைக்கண்டு விதியையும் மதியையும் மிறுக்கிக்கட்டி துலக்கிப்
பெருக்கிவித்தாக்கி இடைசுலை, பின்கலை, நடுவணை, இவைகளில்கூட்
டுறவாக்கி எ-று. (ந-ந-அ)

பாணிச்சியம்பர காணிச்சியென்னுடல் ஊணிச்சிப் பிரசங்க வாணிச்சியுத்தண்ட, வேணிச்சியாக்கினைமேவும்வாலாம்பிகை ஆணிப் பொற்கமல அம்பிகைபொற்பதம், பாணிச்சடைச்சியைபங்கவலைச்சியைப்பத்தியிடைச்சியை வெத்திருடைச்சியை ஆணுப்பறைச்சியைவாணுதுரைச்சியை அம்பிகைப்பாறக்கைநம்பினேனன்பனான்

(இ-ள்.) பாணிச்சி, அம்பரகாணிச்சி, என்னுடலூணிச்சி, பிரசங்கவாணிச்சி உத்தண்டவேணிச்சி, ஆஞ்ஞையிலவாழும் வாலாம்பிகை, கெடாதஅம்பிகை, பாணிச்சடைச்சி பங்கவலைச்சி, பத்தியிடைச்சி, நாடச்சிபறைச்சி துரைச்சியாகிய பாம்பாநாவின பாதக் கை நம்பினேன் எ-று.

(க.க.க)

ஆறாப்பெருங்கடல் ஸௌந்தத்தினுள்ளே அழந்தியுடலையெடுத்துமயிர்ப்பாலை, மோரைச்சிலம்பொலிகேட்டு வாலாம்பிகையித் திரியாகிய சத்திதன்பாதத்தை, பாலைபதினெட்டும் வாசம்பொருந்திய தேசதேசாதிகள் பாஜர்பனிர்திடும், தேசபுவனம்தாருஞ் சகர்வர்த்தி பூசிதபிரம்சதாசுவசம்புலை,

கும்பி

(இ-ள்.) ஆசையாகியபெரியகடல் வெள்ளத்துள்ளழந்தியுடலையெடுத்து மயிர்ப்பாலத்தின் சிலம்பொலியைக்கேட்டு வாலாம்பிகையின் திருவடிகளை அணங்கினேன் எ-று.

(க.க.க)

விருத்தம்.

மரசுதத்திபரிபுத்திவாமிவாலை மருடாத்வலம்பரத்தி மதுர வின்மம் திருபுரத்திசெழுங்கரத்ததில்லைவாழ்ஞ் செயபுரத்திமாபரத்திசிறுபெண்ணுத்தாள், அரிபுரத்திமருடானஆதிசோதி யகண்டத்தியுகண்டத்தியலகையான, திருபுரத்திகருவிருத்திசெழிக்கவந்த சிவகாமிகமலமலந்தெரிந்தேனே.

(இ-ள்.) மரசுதத்தி பரிபுரத்தி வாமி, வாலைமருடாததின வம்பரத்தி திரிபுரத்தி, செழுங்கரத்தி, தில்லையில்வாழ்ஞ் செயபுரத்தி, மாபரத்தி, சிறுபெண்ணாகிய ஆத்தாள், அரிபுரத்தி, ஆதி, சோதி, அகண்டத்தி, உகண்டத்தி, அலகையான திருவுதத்தி, கருவிருத்தி செய்யவந்த சிவகாமியின் கமலமலனத் தரிசித்தேன் எ-று.

வாரிடைச்சிகார்க்குழைச்சிவதனப்பேச்சி வாழ்பறச்சி யாழ்பாறச்சிவட்டயீதில், சிர்புரச்சிமாவிரைச்சிதிங்கள்ருட்சி செங்கன வாற்சிவந்தெழுந்தசிறுபெண்ணார்கல், ஆர்விழிச்சி போர்கடைச்சி யாதிவாருட்சி அழகிடைச்சி துறாடைச்சியகமில்லாத, பூரணத்தியம்பனந்தி பருவமையம் பொருநானவம்பிகையைப்பொற்றினேனே.

(இ-ள்.) வாரிடைச்சி, கார்குழைச்சி, வதனப்பேச்சி வாழ்பி
றச்சி ஆழ்பறைச்சி, சீர்பிரச்சி, மாவிடைச்சி, செவந்தகனலால்
திரண்டெழுந்த சிறுபெண்ணுத்தான், ஆர்விழிச்சி போர்நடச்சி,
அதிககுழிச்சி அழகியஇடைச்சி, துடிநடைச்சி, பூரணத்தி, அம்ப
ணத்தி முதலிய பேருள்ளவளை துதித்தேன் எ-று. (ந.சஉ)

காத்தானையகண்டமதின்கருத்தினுளை கனகசபைவட்டமதில்
கதிரஞான, மூத்தானைமூவருக்கும் தாயானுளை முப்புரத்தையெரி
த்தமூலச்சுழியினுளை, பாத்தானைபற்பந்திகரையாத்தானை பதினாறு
உலகுக்குந்தாயானுளைப், பூத்தானைப் பூவிலொருபிஞ்சானுளைப்புக
முமாதளம்பூவின்வடிவானுளை.

(இ-ள்.) காத்தானை, அகண்டத்தின்கருத்தினுளை, கனகசபை
வட்டத்தில் மூத்தானை, மூவருக்குந்தாயானவளை, முப்புரத்தையெ
ரித்த மூலச்சுழியினுளை பத்மநதிக்கரையாத்தானை, பதினாறாலக
ங்களுக்குந்தாயானவளை, பூத்தானை பூவிலொரு பிஞ்சானுளை புக
முத்தக்க மாதளம்பூவின் நிறமுடைபவளை எ-று. (ந.சந)

சித்தர்கள் தான்பதினெண் பேராத் தாள் சொன்ன செயலெல்
லாங்கண்ணெர்ந்து தெளிந்திட்டார்கான், வித்ததிதநாதபரிபூர
ணத்தின் விபரமெல்லாங்கண்ணெர்ந்து மேன்மேல்வாழ்ந்தார் கூத்
தாடி திருநடனக்குவட்டிலேதான் கும்பமுனியால் தெளிந்தோர்
கோடாகோடி தீர்த்தானையென்கலியைச் சிறுபெண்மாதா செம்
பொன்றவம்பிகையைத் தெரிசித்தேனே.

(இ-ள்.) பதினெண்சித்தர்களுக்குந் தாய்சொன்ன செயலெல்
லாங்கண்டு தெளிந்து நாதபரிபூரணத்தின் விவரமெல்லா வற்றை
யுங் கண்ணெர்ந்து உயர்ந்தபதவியில் வாழ்ந்தார்கள். அல்லாமல்
கும்பமுனியின் திருவருளால் தெரிந்துகொண்டவர்கள் அநேகர்
ஆனாலும் என்னுடையகலியைத் தீர்த்த வாலாம்பிகையைத் தரி
சித்தேன் எ-று. (ந.சச)

ஆரணத்திராரணத்தியாகமத்தி அகண்டத்திசம்ரத்தியாதியான
காரணத்திவாரணத்திகனகசத்திகமலமலர் கருணைவெற்பில்காட்சி
தந்தசீரணத்திமாரணத்திதிங்கன்சோதி செம்பரத்தியம்பரத்திசிவ
காமத்திபூரணத்திபொற்கமலப் புருவத்தாயைப் புலனமயேஸ்பரி
கமலம்போற்றினேனே.

(இ-ள்.) ஆரணத்தி, ராரணத்தி, ஆகமத்தி, அகண்டத்தி, அம்
பரத்தி எல்லாவற்றிற்கும் முதல்மையான காரணத்திராரணத்தி,

கனகசுத்தி கமலமலரைக் கிருபைவைத்து எனக்குக் கட்டாட்சிந்த
சீரணத்தி, மாரணத்திதிங்கன்சோச யம்பரத்திசிவகாமபூரணத்தி
ஆகிய பொற்கமலப் புருவத்தாயைப் போற்றச்செய்தேன் எ-று.

கனல்கோடிவனிகோடிகார்திகோடி கருதுசுழிமுன்கோடிமின்
னல்கோடி, அனல்கோடிமுகில்கோடியண்டங்கோடி அகண்டமன்
டலங்கோடியனவிலாத, சுண்கோடிசுழல்கோடி சூகூங்கோடி
சூகூசடரதரங்கோடிசுடர்த்தான்கோடி, புனல்கோடிவின்கோடி
தாபங்கோடி புகழ்வணங்கித்திருவடியைப் புகழ்வேணுண்டே.

(இ-ள்.) கனல், ரவி, காந்தி, சுழிமுனை, மின்னல், அனல்,
முகில், அண்டம், அகண்டம் சுழல் இவைகளுக்கோடியாக விருக்கி
ன்ற புகழ்ச்சியை வணங்கித் திருவடியைப் புகழ்வேன் எ-று.

கொச்சகம்

என்னையுருவாக்கியுட லெண்ணெழுத்தையெய்யாக்கி
அன்னையெனுமண்டபத்தி லம்பரமாஞ்சிற்பரத்தில்
கன்னல்விழிமாமறைச்சி காதலருளும்பறைச்சி
உன்னிதவாலம்பிகையே உட்பொருளைப்போற்றினேனே.

(இ-ள்.) எனக்கு ரூபகப்படுத்தி அஷ்டாட்சரங்கலையும் மெய்
யாக்கி அன்னவீற்றிருக்கும் மண்டபத்திலும், அம்பரமாகியசிற்ப
ரத்திலும் கன்னல்விழியையுடைய மறைச்சையும், காதலருளும்
பறைச்சியும் வாலாம்பிகையுமாகிய உட்பொருளைப் போற்றிசெய்
தேன் எ-று.

(6 சா)

முட்டலிரு சூட்டி முகமறியா வம்பிகையை
தட்டழியாவுட்டமதில் தானவனுத்தானிருந்து
மட்டுமறிபன்னிரண்டில் வாங்குமொருநாள்தனில்
கட்டியிறுக்கிரல்ல சுருத்தாந்துதித்தேனே,

(இ-ள்.) இருசூட்டிகளையணிந்த முகமறியாத அம்பிகைப்பெ
ண்ணை வட்டாகாரத்திலிருந்து பன்னிரண்டில்கலைகளில் வெளிவிடா
மல் உள்வாங்குகின்ற நான்கு கலைகளால் கட்டியிறுக்கிரல்ல எண்ண
ணத்தோடு துதிசெய்தேன் எ-று.

(6 ரு)

மறைநாலும்வாழுகின்ற மாமறைபுத்தான் டம்பரால்
கரைகடந்துயர்வங்கிமுங் குருவீட்டிலேபுகுந்து
திரைகடந்துவின்றுவார் திருவீட்டுக்கப்பற்றத்தின்
அரைகடந்தசோதிகுட சம்பிகையைப்போற்றினேனே.

(இ-ள்.) நான்குவேடங்கனையும் கடந்து அப்பால்நான் மகிழ்
கின்ற கருவீட்டிப்புருந்து அலையைக்கடந்துநின்ற அழகிய வீட்டுக்
கப்புறத்தில் சோதிவடிவாகிய அம்பிகைப்பெண்ணைத் துதிசெய்
தேன் எ-று. (சக)

செ. ஆனந்தக்களிப்பு-தூர்.

தன்னதன்ன தந்தனனா-தான தன்னதன்னதன்ன தந்தனனா.

நாற்கோணசக்கரவீட்டில்-நல்ல-நாலிதழானநடுவணைக்கோட்
டில், தீர்க்கமாயெனையுருகாட்டி-வைத்தகண - சித்திவிநாயகாரித்
தஞ்சரணம், சட்கோணத்துள்ளலங்காரம்-பிரம்-சரஸ்பதிபாதபங்
கயத்தையநான்மறவேன், தற்காத்தருன்புரிந்தோன் - சிவ-சம்போ
சதாசிவ சங்கராசரணம்-தன்ன.

(இ-ள்.) நாற்கோணவீட்டிலே நான்கிதழ்களையுடைய நடுவ
ணைக்கோட்டில் என்னையுருக் காட்டிவைத்த சித்திவிநாயகர்க்கு
தினமும் சரணஞ்செய்கிறேன், கூடபிரமசரஸ்வதியின் பாதங்களை
யும் சிவசம்போசதாசிவசங்கராந் திருவடிகளையும்வணங்கினேன்

ஆசாபாசமுந்தவிந்து-நல்ல-ஆனந்தஞானக் கடலில்மூழ்கி,
பூசாபலன்செய்துவைத்த-ரத்ன-பொன்னங்கணபதி யின்னஞ்சர
ணம் நேசபரிபூரணத்தின்-மதுர-வாசமலரநுள் கணைசனேசரணம்
பேசும்பெருமூலாதாரஞ்-சுழியின்-பிராண குண்டலிபெரற் கமலத்
தைமறவேன் தன்ன.

(இ-ள்.) ஆரையாகிய பாசத்தைநீக்கி ஆனந்தஞானக் கடலில்
மூழ்கி பூசை செய்துவைத்த பொங்கணபதி சரணம், பரிபூரணத்
தின் மதுரவாசமலரையுருள்கின்ற கணைசனேசரணம், பேசுகின்ற
மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலிசத்தியின் பொற்றாமரைகளை மற
வேன் எ-று.

(நருக)

அடிநடுமுடியறிந்து-நல்ல-அகண்டசாக்ரஞானக்கடலிலிருந்து
கொடியபாசத்தைப்பிரித்து-நிதம்-குடியாகும் பிரமாவைநோக்கி
னேன்சரணம் பிடிபடாதுமவிமதியும் - இதை - பிலமாய்ப்பிடித்து
யான்வாசுகொண்டுதி அடியொருசாதனையாண்டில்-துன்பமகலும்
பிரமாவையாந்தொழுதடிசரணம்-தன்ன.

(இ-ள்.) அடிநடுமுடிகளையுணர்ந்து அகண்டமாகியஞானக்கட
லிலிருந்து கொடிய பாசத்தைப்பிரித்து தினமும் பிரமனைநோக்கி
னேன், ஆனால் அவனுடையசரணம் பிடிபடவில்லை, ஆகையால்
மவிமதினைப் பலமாகப்பிடித்து வாகியைக்கொண்டு ஊதிலுருவரு
ஷத்தில் பரிசுனைசெய்து பிரமனைநோக்கித்தேன் எ-று. (நருட)

உந்திக்கமலத்தின்மேல்-நல்ல முக்கோணவட்டத்தினுள்ளே பிரகாசஞ், செந்திசிங்காசனத்துள்ளோ-சிவ-சித்திதரும்பர ருத்திர சரணம், சந்திரபுட்கரணிதன்கரையில் சித்திரச்-சாவடி மண்டப சாலேரடுவில், கெந்தசுகந்தவிலாசம்-வினோத-ஆந்தபரிமள அகண்ட விலாசம்-தன்ன.

(இ-ள்.) உந்திக்கமலத்தின்மேல் முக்கோண வட்டத்தினுள் செந்திசிங்காசனத்திற்குள் சர்வபிராணிகளுக்குஞ் சித்தியைக்கொடுக்கின்ற உயர்ந்தருத்திர சரணங்களை சந்திரபுட்கரணி கரையிற் சித்திரச்சாவடி மண்டபத்தின் சாலேரடுவில் கந்தசுகந்தவிலாசத்து டன்கண்டேன் எ-று. (௨௫௩)

காயமன்றோரையடுத்து-நல்லகாணாதூபகருத்தைக் கொடுத்து மாயாவிசத்திப்படைத்து வாழும் மயேஸ்கரன்பாதத்தைமறவேன் காணாண்டே, தூயபதிகளுந் தாண்டி-நல்ல-சுக்கிலத்தாடுஞ் சதாசிவந்தாண்டி, தாயுநானுமறவேண்டி-சூரு-தற்பரஞானப்பிரபந்தமிதாண்டி-தன்ன.

(இ-ள்.) காயமென்றவர்களையடுத்து நல்ல காணாதூபக்கருத்தைக்கொடுத்து மாயாதவிசத்தியைப்படைத்து வாழ்கின்றமகேஸ்வரன் பாதத்தைமறவேன், பின்னர் பரிசுத்தமான பதிகளையெல்லாந்தாண்டி சுக்கிலத்திலாடுகின்ற சதாசிவனையும், மனோன்மனியையும் மறவேன் எ-று. (௨௫௪)

தும்பிமதகரிவீட்டில்-நல்ல சுக்குலநாதமிரண்டையுமூட்டிவெம்பாலுருவையுங்காட்டி-வைத்த அம்பிகையுன்பதம்நம்பினேன்சரணம் தம்பித்துவாசிரெண்டுதி-மதி-சார்வானசுக்குலத்தாலே கொண்டேததி, மம்பித்துஎன்சாணாந்து-வைத்த-வாலாம்பிகைப்பதமறவேன்காண்சரணம்-தன்ன.

(இ-ள்.) தும்பிக்கையையுடைய மதம்பொழிகின்ற ஹிராயகருடையவீட்டில் நல்ல விந்துநாதமிரண்டையும் மூட்டி கொடிய பாலருபத்தையுங் காட்டி-வைத்த அம்பிகையே உன்னுடைய திருவடி, களை நம்பினேன், வாசிரெண்டையுந் தம்பித்துதிமதியைச்சார்ந்த சுக்கிலத்தைக்கொண்டு ஏற்றிஎன்சாண்டேதத்தைஅளந்துவைத்த வாலாம்பிகையின் திருவடிகளை மறவேன் எ-று. (௨௫௫)

ஊதியதாரைவெளியில்-நல்ல-உம்மென்று மோங்காரவூத்தைக்குழியில், வீதியிலென்னையழைத்து வைத்த - மெல்லியேயம்பிகை வல்லியேசரணம், சேதியறிந்தேன்காணம்பார்-மதி, சேரும்பதி

யழிந்தாழ்வுரைக்காட்டி, மேதினியோர்களுல்லாம் ஞான வெட்டி யானென்றுமகிழ்ந்தாரே-தனன.

(இ-ள்.) ஊதியதாரையானது உம்மென்று ஒங்காரஊற்றைக் குழியையுடைய வீதியில் என்னைபழையவைத்தவல்லியே அம்மி கையாகிய பன்னியேசரணம், உன்னுடைய சோதியையுணர்ந்தேன சரணம், செளம் ஊரைத்தெரிந்துகொண்டால் அங்கேஊரைக்கா ட்டி உலகத்தவர்களுல்லாம் ஞானவெட்டியா னென்று மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள் எ-று.

(௨௫௬)

சிங்காரஅம்பரவீதி-நல்ல சிற்பரவானந்ததற்பரசோதி. ஆங் காரகூத்தோடேவெற்றி-நின்ற-அம்பிகையுன்பாத நம்பினேன்சர ணம் நீங்காமற்பிரகாசவீட்டில் - நின்று நெடுநாளிருந்த நிலையெல் லாங்கண்டு, நீங்கில்லாச்செகச்சோதிபாதம் சென்ம -ராகரமுள்ள நாள்வரைபுரானமறவேன்-தனன.

(இ-ள்.) அழகிய அம்பரவீதி நல்லசிற்பர ஆநந்ததற்பரசோதி ஆங்காரக்கூற்றைச் செய்தித்த அம்பிகையே உன்னுடைய திருவடி களைநம்பினேன், சநாபிரகாசம் வீசுகின்றவீட்டில்நெடுநாளிருந்து அந்த நிலைகையெல்லாங்கண்டு கெடுதலில்லாத ஜெகச்சோதிபாத ததை நானுள்ளவரைக்கும் மறவேன் எ-று.

(௨௫௭)

விருத்தம்.

திருமருவுங்கருவுரி லுதித்துப்பத்து திங்கள்சென்று பாரில் வந்தசெய்கையெல்லாம், கருவுருவாயான்வளர்ந்து கண்டகாட்சி காய்மெடுத்துழன்றதன்பின்கருத்துமாறி, உருவெடுத்துமனையாட் டிக்கையிற்சிக்கி உபாயமதாயான்விலங்கியுலகத்துள்ளோ, இருவரு மேயொருமனதாய்குருவுஞ்சீஷன் இருப்பதுபோலில்லமதி லினி வாழ்ந்தேனே.

(இ-ள்.) அழகிய கருவின்கண் தோன்றி பத்துமாதங்களுங் கடந்து உலகத்திலுந்து அங்குள்ளகாரியங்களை யெல்லாங் கண்ட காட்சியையுடைய தேகத்தையெடுத்துத் திரிந்ததன்பின்கருத்துக் களெல்லாம் மாறிப்பின் பெண்சாதிக்கையிலகப்பட்டுவிலகி உலகத் திற்குள் இருவரும் ஒருமனதாய் குருவுஞ்சீடனு மிருப்பதுபோல் வீட்டின்கண் வாழ்ந்தேன் எ-று.

(௨௫௮)

இனியிருந்துவாழ்ந்தசங்கையெவருங்காணர்இகத்தில்திபுரு டனிருந்ததுபோலுள்ள, வனிதையுடன்மாய்கைதனில் மயங்கிடா மல் மனுவீதிவ ருமல்மனையாங்கையில், தனைநினைவாய்தாயுடனே மைந்தங்கூடித் தானிருக்கும் பாவனைபோல் தனதாயொத்து,

நாளிர்தப்படி யெரியுங் கும்பிக்காக நயந்துநெய்தல் செய்துமிந்த நாட்டில்தானே,

(இ-ள்.) அங்ஙனமிருந்து வாழ்ந்த சங்கையை எவருங்காண மாட்டார்கள், இகத்தில்ரதியும்மதன னும்கூடியிருந்ததுபோலுள்ள பெண்ணுடன் மாய்கையிற்சிக்காமலும், மதுரீதிதவருமலும் மனை யாங்கையில் தனித்தகிணைவாகி தாயுடன்மின்னை கூடியிருக்கும் பாவனைபோல் தாயானவனொத்து இர்தப்படி கும்பிக்காக நயந்து இர்தநாட்டில் ஂ-று.

(௩௩௬)

நாட்டிலனைவோரிக்குநடத்தைபோலும் நாயகனுமரதியுமுற வாடும்போதும், ஊட்டியுணர்விக்குமன்ன சுவைகள்போலு முடு த்துதுகிலாபரண முகமைபோலும், காட்டியநாள்திதிகள் கர்மங் கருதுபோலும் கவிதைபுலவோர்கள் வரப்போகும்போலும், தேட் டினிலுமாருதிகள்பூசைபோலுந் தேவதைக்குமுபசாரஞ் செய்தல் தானே,

(இ-ள்.) உலகத்தில் யாவரிருக்கும் நடத்தையைப் போலும், ரதியும்மதனு முறவாடும்போலும் உண்பிக்கும் அன்னசுவைகள் போலவும், உடுத்து வஸ்திராபரணம் உவமைபோலும், நட்சத்தி ரம், திதி, கர்மம் இவைகளைநினைப்பது போலவும், வித்துவான்கள் வரப்போகும்போதும், ஆகுதிகள், பூசை தேவதைக்கும் உபசா ரஞ் செய்தல்வேண்டும் ஂ-று.

(௩௩௭)

இர்தவிதமாயிருந்து வுலகந்தன்னில் இனியிருந்து வாழ்ந்தது போலெடுத்தேன்ஞானம், பைந்தமிழ்ஞயர்ந்த அகத்திசர்வந்துபல கலையுமெனக்குரைத்துப்பாலித்தார்கான், எந்தைகுருபரனை யனு தினமும்போற்றி யெடுத்தவடியறிந்தநடுமுடியுங்கண்டு, சுந்தரமாங் காயசித்தியோகசித்தி சிவருபசித்திஞானசித்தி துதிபெற்றேனே,

(இ-ள்.) உலகத்தின்கண் இப்படியிருந்து வாழ்ந்தது போல் ஞானமுமெடுத்தேன் பசியதமிழ்க்குருவாகிய அகஸ்தியர்வந்துபல சாஸ்திரங்களையும் எனக்குக் கற்பித்தார் ஆகையால்சுந்தரநாதையா கிய குருவை தினமுந்துதித்து அடிநடு முடிகளை யுணர்ந்து காய சித்தி யோகசித்தி, சொருபசித்தி, ஞானசித்தி இவைகளைத் துதி செய்தேன் ஂ-று.

(௩௩௮)

பெற்றபேரிப்பரிதானமைக்கும்வாறு பிரபல்லியம்விளங்கஇந் தூற்பிரசங்கத்தைச், சித்தருக்குஞ்சிவயோகி ஞானத்தோர்க்குந் தெகிர்திடபான் தக்துவத்தின்செயல்களாய்ந்து முத்தமிழால் பூரு

வத்தின் கருநூர்நாட்டில் மூலமெல்லாம்வெளிதிறந்து முன்னேனென
ன்னேன், சுற்றறிவேர்ஞானவெட்டிவேதார்த்தத்தின்கற்பனையைக்
கண்டறிவேர் கருத்துள்ளாரே.

(இ-ள்.) பெற்றவர்கள் இப்படியே உண்டாக்கும் பிரபல்லியம்
விளங்க இத்தநூல் பிரசங்கத்தை ஞானவெட்டி என்கிறபேரினால்
சுமீழ்ப்பாஷையில் சொன்னோம் ஆனால் வேதார்த்தத்தின் கற்பனை
யை கண்டறிபவர்களே கருத்துள்ளவர்களாவார்கள் எ-று.

கருத்தறிந்துகருவறிந்துகமலவீட்டில் கருணைமதியமிர்த ரச
பானகுட்சம், பொருத்தமதாயநுள்விந்துகாரசாரம்பூரணத்திலி
குள் சுழிபுகழையாய்ந்து, தரித்திரமும்வறுமையகன்றநூள் பெற்
ருசான் சமுசயங்கள்விளங்க சங்கைதமிழாற்சொன்னேன், குருவி
நூள்புகழ்பெறவு மினிதர்க்குறுங் கோடானகோடி ரகசியமுங்
சொல்வேன்,

(இ-ள்.) கருத்தையும் மர்மத்தையு முணர்ந்து கமலவீட்டில்
கருபையைபுடைய அமிர்தரசபானத்தின் சூட்சுத்தைப்பொருந்தி
விந்துகாரசாரங்கள் பூரணசுழி இவைகளைத்தரித்தவிசேடத்தால்
தரித்திரம்முதலியவை நீங்க சமுசயங்களொன்று மில்லாமல் கோ
டாதுகோடி ரகசியங்களைச் சொல்லுவேன் எ-று. (நகந)

சொன்மொழியையறிந்துவெகுசூகூங்கண்டு சுழியின்முனைய
றிந்துகற்பசகாதீதத்தில், வல்லமையாய்செகச்சோதி விளங்கும்
வீட்டில் மதியும்ரவியொளியுமணிமுடியுரேர்மை, அல்லலற்றுதிரு
நடனக்கமலவீட்டில் ஆயிரத்தெட்டிதழினின்று அமுதமுண்டு,
நன்மைதுன்மையறியசில யோகஞான நற்கமலநாதவிர்தின் நடன
மாண்டே.

(இ-ள்.) அப்படி சொல்லப்பட்ட சொற்களையுணர்ந்து சுழி
முனையபுமறிந்து சகாதீதத்தில் வல்லமையால் சோதிவிளங்கும்
வீட்டில் மதியும் சூரியனும், அல்லலற்று திருநடனக் கமலவீட்டில்
ஆயிரத்தெட்டிதழில் நின்று அமிர்தபானம்பண்ணி நன்மைதிமை
களையுனர் சுவயோகஞான கமலவிர்தின் நடனமாகும் எ-று.

தென்னகாலதரிசனை வண்ணகரு.

தானதனந்தனனா-தன தானதனந்தனனா தன

தர்னதானனா-தானதானனா-தானதானனா தானதனனா.

சோதிப்பெருந்துறையிலுயர் நாதவிர்துதித்து சுக்குலமாகிய
மூலமேலுந்திடு ஞாலமுமிந்திரசாலமதாரவே, வீதிநடுவணையிலுட

லாம் வளர்த்தெழுந்துவிடவகமும்வைபோகமும்வெகுபாவமுங்கரு
வூர்தனில்வாழ்கவே, ஆதியென்றம்பரத்திலவாடும்பிகைபாதந்
தில்கொண்ட ஆசையும்பசுபாசமும்விட்டு நேசமதாகவே நின்று
வணங்கியான், பாதிமதியணிர்தகுவபாதபங்கயத்தில்புகிபட்டிலை
செதிகாட்டியே என்னைமுத்தவளர்த்து அமிர்தமுட்டினவன் அம்
பிகைபாதமருள்புரிவேனே தான.

(இ-ள்.) விளங்குகின்ற பெருநூறையில் நாதவிந்துள்ளதோ
ன்றி சுக்கிலஸ்தானத்திற்குமேலும் இந்நிதரஜாமாக நெய்யினின்
கண்சரிமமாக வளர்த்தெழுந்துவிடவகமவைபோகமபாவம் இவை
கருள்ள கருவூரில் முதல்வஸ்துவாகிய பாவஸ்துவில்வாலாம்பிகை
யின் திருவடியில்கொண்ட ஆசாபாசங்களை விட்டு நின்று வணங்கி
பாதிசந்திரனைத்தரித்த சிவபெருமானுடைய பாதங்களில்கதிரையக்
காட்டி என்னையழந்து வளர்த்து அமிர்தமுட்டினவனாகிய அம்
பிகையின் திருவருளுக்குப் பாத்திரவானாவேன் ஈ-று. (ககக)

வாழ்வுபரிந்தருந்நிர்வாலாம்பிகைபதத்தில் சதுர்வாசலில்
சவுகாசமாய் பிரயாசைமுத்துபுஞ்சாலைவிட்டேகிறான், பாழுமும்
பாழ்கடந்துகருவூர்கடந்துநின்று ஆதிலாவியபாமேவியும் துரை
சாமிபிருத்ததசாரமேரம்பினென், சூழந்திரிபுரத்தில்ககளுனப்ர
காசமதில்மலர்தூபமும் வன்னிபெழும்வலமாகவன்பாப்பணங்கிப்
பணிந்துயான், தாழ்வுவாடாமலுமே பசியாடவுமமிர்தமுண்டுவெகு
சாகரமுஞ்ஞானமார்க்கமுங்கருநீக்கியபிராமி என்பதம்போற்றியே
வாசியறிந்துமலர்பொழிந்தேனே தான.

(இ-ள்.) வாழ்க்கையை விளைவிக்கின்ற வாலாம்பிகையின் திரு
வடிகளில் நான்குவாசலில் சாவகாசமாய் பிரயாசைப்பட்டு முத்
திப்பூஞ்சோலையையும் முப்பாழைமுழங்கடந்து காரசாங்களைமே
ரம்பினென் ஆகையால் அங்கேதூபநிறைவேந்தியங்கலால்வலம்
வந்துவணங்கியாதொரு தாழ்வுமவாடாமலும் பசிரீங்கவும் அமிர்த
பானஞ்செய்து மிக்கபெரிதாகிய ஞானமார்க்ககத்தால்கருவைரீதி
அபிராமியின் திருவடிகளைப் போற்றி வாசியையுணர்ந்து மலர்பொ
ழிந்தேன் ஈ-று. (ககக)

தாயகமாகினதால்சிவ தற்பரைபொற்பதத்தில் பலசாஸ்திரங்
களுங்கோத்திரத்தோடுஞ்ஸ்திரமேசெய்யுஞ்ஞானகாண்டந்த, ஆய
னரமணியில்மணியானபூரகத்தில் வாலாம்பிகைப்பதமாமலர்மதிவி
லாசமேவியவண்ணக்கவியருள், ஞாயாமல்வாசிகொண்டு கண்டமுதி
ருந்நாளைபிசேபமுதூட்டமுதினாட்டமும் மலிகுட்டபுங் சமல

வீட்டிலுதித்துக் கருவூரில்வந்துயான், காயசித்திபெறவும் உடல் மாயாமருந்தறிந்தேன்கலைவாசியுமதிபெசியுமிருநாசி சுவாசமிற்று மீருமலுமிருந்துலகத்தோ டுணர்ந்துவாழ்ந்தேன்-தான்.

(இ-ள்.) தாயாகையால் தற்பரையின் திருவடிகளில் சாஸ்திரங்களும், சூஸ்திரஞ்செய்யுஞ்சூதுகளைவிட்டு ஆயன்வகுத்தவிட்டில் பூரகத்தினால் மனோன்மணிபாதத்தை விலாசமாக இடைவிடாமல் வாசிக்கொண்டு கண்டத்திலுதுந்தாரையில்ஊதி இரண்டுநாசிகளின் சுவாசமும்மீரூமல் இருந்து உலகத்தாரு டன்கலந்து வாழ்ந்தேன்.

ஊதுந்துருத்தியிலே தாரையோடாமலோங்காரங்கொண்டதி லோக்கியமுங் குருவாக்கியமும் அருள்பாக்கியந்தந்து பாலித்து வாலாம்பிகை, சூதுகவுடுறையாசியுவிட்டிலேயழைத்து திருவாழை யைமுடிமேலேறியொரு நாலையுங்காட்டியே ஞானம்புகழ்ந்தருள் பாதகமென்செய்திடும் பசுபாசம்விட்டகன்று பலந்தாரும்நிலையு றும்கலைநாடுங் கருவூரிலேறுங்குடிவளர்வேத வெளியறியாசாரம் வெண்மதிவெண்சுடர் வெகுநேமியைசிவகாமியை அபிராமிபதமற வாமலனுதினமசடறவும் யான்வணங்கினேனே-தான்.

(இ-ள்.) ஊதுகின்ற துருத்தியில் தாரையானது ஓடாமல் ஓங்காரத்தைக்கொண்டு குருவின் சகாயத்தால் வாலாம்பிகையைக் கண்டு மேலேறி நான்குலைகளையுங்காட்டி கருவூரிற்சென்று அபிராமியின் திருவடிகளை நான்வணங்கினேன் எ-று. (ந.சு.அ)

முப்புரமுச்சுடரில் சிவ-மூன்றெழுத்திலே மூலச்சுழியில்ஞா னப்பதியில் மலர் - முத்திகருஞ்சிவசத்திப்பிரகாசமே, தற்பரமாகிய தோர்சுவாதிஷ்டான ஆலையத்தில்சரஸ்வதியும் சதுர்முகனும் பல-சாதிவகுத்தவர்பாதம்பணிந்துயான், அப்புவுமானதோமணிபூரகத் திலேதானலைகடலில்மலைவளவில்-ஒரு-ஆலிலேமேல்திருமால்திருலட்சுமி, சிற்பரைமுக்கோணதிரள்-கதலிவட்டமதில்வருஞ்சேர்ந்துவல் வினைதீர்த்துமாறிடகாய்ந்துருத்திரனுருத்திரி தன்பதங்-கலங்காமவ் வணங்கிக்கருதினேனே-தான்.

(இ-ள்.) முப்புரம், மூன்றுசுடர்கள், சிவபெருமானின் மூன்றெழுத்திலும் மூலச்சுழியிலும் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற சிவப்பிரகாசமாகிய சுவாதிஷ்டானம் என்கிற இடத்தில் சரஸ்வதியும், பிரமதேவனும் பலசாதிகளைவகுத்தவர்க ளாகையால் அவர்களைப் பணிந்து மணிபூரகத்தில் வாழ்கின்ற விஷ்ணுவும் லட்சுமியும், அநாகதத்தில் வாழ்கின்ற ருத்திரனும், ருத்திரியும் ஆகிய இவர்களுடைய திருவடிகளை வணங்கினேன் எ-று. (ந.சு.க)

தெண்டிசைவாழ்ப்புகாரும் ஜெகமுழுதுநாதவிந்தால்-கனந்தே
டலும்-கவிபாடலும்மதிகூடலும்நடமாடலும்போலவே, கண்டுமகிழ்
ச்சிபெறகாட்டும் விசுத்தியிலேகதிகாயமும்வெகுஞாயமும்வைத்து
மாயமாகிமறைத்தசுமுத்தியிலே மண்டல மூன்றதுபோல் அறுகோ
ணவாசலிலேகலைமாறவும் பதினாறிலேஇருநாலையிறுக்கி நாளையும்
விட்டவர்வெண்டருமலர்பொழியும் விசுத்தியேஸ்பரத்தில் வெகு
வேதமுஞ்சகலகீதமுமலர்நாதம்புரியு மபேஸ்பரிதன்பதமயங்காம
லனுதினம்வணங்கினேனே-தான

(இ-ள்.) தெள்ளியகடல்குழந்த உலகமுழுவதும் நாதவிந்துக்
களால் கவிபாடலும், நடமாடலும்போல் மகிழ்ச்சிபெற மதிகாட்
டும் விசுத்தியிலே வெகுஞாயம்வைத்து மாயமாய்கறைத்த சுமுத்தி
யில் மூன்றுமண்டலத்தைப்போல அறுகோணவாசலில் பதினாறு
கலைகளில் எட்டுக்கலைகளையுங் காட்டி நான்குகலைகளையும் விட்டு
சுத்தியென்கிற இடத்தில் மகேஸ்வரியின் திருவடிகளை அநுதின
மும் வணங்கினேன் எ-அ.

(௩௭௩)

ஆக்கினைவட்டமதில் வளரவ்வளனுவ்வாகி சிறுவரையிலேவட்
டத்திரையிலே தெண்டிரையிலேபொருளொன்றெனநின்றவர் தூக்
கியபாதமுடன் சடர்நோக்கியேநின்றணுகாவாசுதூக்கியேமதிநோ
க்கியேவினைபோக்கியேகாயத்தில் பூரணத்தினருள், உக்கிரமாய்நந்
கபலமோராயிரத்தெட்டிதழில் ஒளிவாகியேசுழிதாவினே யுறவாக
வேமதிசூடிய செஞ்சடைமீதிலனுகிரான், பாக்கியவானெனுமே
பாரில் பாசவினையகற்றிபாரிசாதகத்துடன் மேலிருந்துடல்வாழும்
மகிழ்ந்துயிருந்துநான்வணங்கச் சதாசிவமேனென்மணியைவாழ்த்தி
னே-தான.

(இ-ள்.) ஆக்கினையாகியவட்டத்தில் வளர்கின்ற அவ்வுடன்
உவ்வாகி சிறுவரையின் வட்டத்தில் தூக்கியபாதத்துடன் வாசி
தூக்கி மதியைநோக்கி வினைபோக்கிச் சார்ந்தில் பூரணத்தின் திரு
வருளை உக்கிரமாய் நல்லகமலம் ஆயிரத்தெட்டில் சுழியைத்தானி
உறவாகச் சந்திரனைத்தரித்த சடாபாரத்தின்மேல் சேர்ந்து நான்
பாக்கியவானென்று உலகத்தில் பாசவினையைமாற்றி மகிழ்ந்திரு
ந்து நான் சதாசிவன்மேனென்மணி இவர்களைவாழ்த்தினேன்எ-அ.

நவ்வுடன்மவ்வாகியோடும் நானிந்தவத்தியிலேவரு ஞாயமு
முயர்கீதமும்வெகுரீதமுமாகவேகன்றுபொற்பதத்தில், சிவ்வுடன்
வவதிலே வாசிடேரேடும்வத்தியிலே மதிதேங்கியுடையாமது மோங்

கிப்பாணுவில் தீங்கில்லாததெளிந்து ஆக்கினையில், அவ்வில்வளர்ந்த
ருளுங் கமலமாயிரத்தெட்டிதழில் அருகாகநின்றதிலாவெண்மதி
தாள்சிறந்த சதாசிவன்பாதத்தில், வெவ்வையுந்தானடக்கி சத்தம்
ஏகார்தவீதியிலேஇருகாலிலேபுருவாகுமருகாகவும்நின்றாவேஆண்
டேவணங்கினேன் ஆதிசதாசிவனை யனுதினமறவேனே தான.

(இ-ள்.) நவ், மவ் இவைகளிருக்கின்ற வீதியில் ஜெயமும் சித்
தமும், நீதமும்வரும், ஆகையால் அவ்விடங்களில் நின்று அழகிய
திருவடியில் சிவ்வுடன் அவ்வால் வாசியாகியதேரோடும் வீதியிலே
புத்திதியங்காமல் தீங்கில்லாமல் தெளிந்து ஆயிரத்தெட்டிதழில்
ஆதாரமாகவிருக்கின்ற சதாசிவன்பாதத்தில் ஏகார்தவீதியில்வண
ங்கினேன் எ-று.

(நஉஉ)

விருத்தம்.

நாற்சதுரமூலமதில்கணைசபீடம் நல்லறிவுபுத்திரரும் பிரம
பீடம், ஊர்ச்சிதமாமபூரகத்தில்திருமால்பீடம் உற்றதொண்ணுற்
றாறுகருவிபீடம், தீச்சடரில்செங்கதலி தோப்புக்குள்ளே சிறந்த
தொருருத்திரன்தன்தேவபீடம், மேற்சதிரமானதொரு மஹேசபீ
டம் விளங்குசதாசிவனிருதாள் பீடம்போற்றி.

(இ-ள்.) நாற்கோணங்களைபுடைய மூலாதாரகணைசபீடமும்
நல்லறிவைப்புகட்டும் பிரமபீடமும், அதற்குமேல் மணிபூரகத்தில்
விஷ்ணுபீடமும் தொண்ணுற்றாறு தத்துவங்களின்பீடமும்,செழு
மையான வாழைதோப்புக்குள் ருத்திரனுடையபீடமும் அதற்கு
மேல் மகேஸ்வரபீடமும், அதற்குமேல் சதாசிவனுடையபீடமும்,
ஆகிய இவைகளுக்கு வந்தனஞ்செய்கின்றேன் எ-று. (நஉந)

விரைந்துநின்றஐம்பூதந்தன்னைக்காட்டி விழாமலுமேயொன்
ருகிமேலேநோக்கி, உரைந்துநின்றமனத்தையடிமூலம்வைத்து ஒங்
காரவீட்டுக்குள்புகுந்துமேனி,விரைந்துபிறவிக்கடலைக்கடந்துயானு
மேலான ஆக்கினையின்பதியிலேறி. இறவாமலிந்தவுட லெனக்குச்
சொந்தமிருந்ததனாலம்பிகையை வருந்தினேனே.

(இ-ள்.) விரைந்திருக்கின்ற பஞ்சபூதங்களைபுங் கிழேவிழாமற்
காத்து மேலேநோக்கிப்பார்த்துமனத்தை மூலத்தின்கண்வைத்து
ஒங்காரவீட்டிற்குள் சென்று பிறவிக்கடலைக் கடந்து ஆக்கினையி
லேறி இந்தஉடலை எனக்குச்சொந்தமா யிருந்ததனால் அம்பிகை
யைக்கண்டு என்னுடைய கஷ்டத்தைச் சொல்லிவருந்தினேன்.

சிவநாநவீருமடவாங்கொப்பத்துள்ளே விவாகியினியிப்படி
யேபுருந்துவாழ்ந்தேன், ஆஸ்நானநாதநிந்திரண்டும்கூடியருவாகி

புருஷாகிவார்த்தவாறும், ஆஸ்தானமெனுங்குபூதனில் நின்று அழகுதிங்கொன்பதுஞ் சென்றானவாறும், வாஸ்தானசித்திர கருவூரில்மேனி வணங்கிதெரிசித்ததலப் வசனித்தேனே.

(இ-ள்.) விசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்களது கர்ப்பத் திற்குள் விளங்கும்படி இப்படியே யிருந்து வாழ்ந்தேன், ஆனால் நாதமும் விந்துவுமிரணிங்கூடி ஆஸ்தான மென்னுங் கருவூரில் நின்று மாதமலுன்பதும் சென்றால் சத்திரமாகிய கருவூரில்சேர்ந்து தெரிசித்த தலத்தைச்சொன்னேன் எ-று. (௩௭௭)

வீறுபெற்றகருவூருநாட்டுக்குள்ளே விளங்கவும்கான் சொந்த மென்றிருந்துவாழ்ந்து, பேறுபெற்றசதாசிவனை போற்றிசெய்து பெருமையுள்ள திங்கொருபத்துமாச்சு, தூறுபெற்றகருவூரின் வளப்பமெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்கணக்கதுவா யினிதான்கே ளீர், கூறுபெற்ற இப்புவிக்குள்யான்பிறந்தகுறிப்பையினியறிவதற் குக் கூறுவேனே.

(இ-ள்.) வெற்றிபெற்ற கருவூர்நாட்டுக்குள் யான்சொந்தமெ ன்று வாழ்ந்து பேற்றைப்பெற்ற சதாசிவனைப் போற்றிசெய்து பத்துமாதத்தில் கருவூரின்வளப்பத்தை யெல்லாஞ் சொல்லிவிட் டேன் இந்த உலகத்திற்குள் நான்பிறந்தகுறிப்பை இனி சொல்லு வேன் எ-று. (௩௭௮)

சிறந்தருளுநாதவிந்திரண்டுங்கூடி செடலமெனத்திரண்டுவர் செய்தியெல்லாம், கறந்தபால்காய்ச்சியதைத் தோச்சு பின்னு கடைந்தெடுத்தவெண்ணையப்போல் பிரித்துயானும், தெரிந் மட்டும்வகுத்துரைக்குங் கருவூர்க்குள்ளே செழித்தநாள் முந் றுஞ்சென்றதாகில், மறந்திருந்துசெய்தசிவபூசைவிட்டு வாழ்புவிட் லுதித்தவகை வசனிப்பேனே.

(இ-ள்.) சிறந்தநாதமும் விந்துவுங்கூடிச் சரீரமெடுத்துவந்த செய்கையெல்லாம் கறந்தபால்காய்ச்சி அதைத்தோய்த்துப் பின் னர் கடைந்தெடுத்த வெண்ணையப்போல் பிரித்து நான்கெரிந்த வரைக்கும் வகுத்துச்சொல்லுங் கருவூர்க்குள்முந்நாளுநாட்களுஞ் சென்றதானால் செய்திருந்த சிவபூசையைவிட்டு உலகத்தில்பிறந்த விதத்தைச் சொல்லுவேன் எ-று. (௩௭௯)

ஆணவமுமாய்கையொடுகாமியம்விட்டு அணுகிவந்தப்படியாக நம்பியானும், தாணுவமாய்வீற்றிருந்தேன் கருவூர்நாட்டில் தயங் காமல்திங்கொருபத்துமாச்சு வாணுதலாள் கருவுக்குள்வளர்த்தி

சொன்னென்வயதாச்சுநானிருந்தகாணிபோச்சு, ஊனுதலாயுத் திருந்த அனாமயாவிட்டு உண்மைபுடன்வெளியில்வந்த துரைசெய் வேணே.

(இ-ள்.) ஆணவம் மாய்சை, காமியம் இவைகடாவிட்டு இந்தப் படியாக நம்பினான் கருவூர்நாட்டில் வீற்றிருந்தேன், இங்ஙனம் பத்துமாநங்களு மானாள், கருவுக்குள் வளர்த்தியைச் சொன்னேன், வபநாச்சு, நானிருந்தகாணிபோச்சு, அடுத்திருந்த அறையவிட்டு உண்மையாய் வெளியில்வந்ததைச்சொல்லுவேன் எ-று.

சுழிமூலத்தடிவாசல்கருவைத்தாண்டி தூங்காமல்தூங்கிவெரு ஞானங்கொண்டு, ஒளிவாசலுட்புகுந்துநின்றுமேவி உற்றவபிராமியிவளுவங்கண்டு, சுழிநாலுஞ்சுழியேந்தியொருவரோடுங் கருதாமல்பேசாமல்கலக்கமெய்தார், பழிபாவமென்றறியார் தனஞ்செயன்றான் பரதவத்தைப்பார்த்துலகில் போவென்றுவே.

(இ-ள்.) சுழித்தலையுடைய மூலாதாரத்தின் வாசலினது கருவைக்கண்டு தூங்காமல்தூங்கி ஞானத்தையடைந்து தேஜோமயமாகிய வாசலுக்குள் புகுந்து அபிராமித்தியின் ரூபத்தைக்கண்டு சுழிந்துபோகின்ற நான்கையுஞ் சுழிமுனையில் மாட்டி யாரையும் நினைக்காமல் பழிபாவங்களை உணராமல் தனஞ்செயனாவன் பாவங்களை நோக்கிப்பார்த்து உலகத்திற் போவென்று ஆஞ்ஞாபித்தான் எ-று. (௩௭௯)

பே

கொச்சகம்,

ஆ முன்னுளிருவினைகள் மூண்டுவருமென்றறிவில்
தன்னாலறியாமல் தானவனாய்வீற்றிருந்து
எந்நாளுஞ்சொந்தமென்று எண்ணிமனம்புண்ணுகி
விண்ணேதனஞ்செயனும் வெளிப்போவென்றுதைத்தானே.

(இ-ள்.) பூர்வத்திற்செய்த இருவினைகள் பெருகி வருமென்று உணராமலிருந்ததனால் தனஞ்செயனும் வெளிப்பட்டுப் போவென்று உதைத்துத்தள்ளினான் எ-று. (௩௮௦)

ஆசைப்பசுபாச மகன்றபதிவீட்டிலேதான்
நேசமுடனின்றினியான் நித்திரைகள்செய்கையிலே
சூசைச்சிலம்பொலியி லோங்குந்தனஞ்செயன்தான்
வேஷமவன்மாறிவந்து வெளிப்போவென்றுதைத்தானே.

(இ-ள்.) ஆசையாலுண்டான பசுபாசங்கள் நீங்கிய பதிவீட்டில் நான் நித்திரைசெய்கையில் அங்குண்டான ஓசைச்சிலம்பொ

லீயில் விவாகஞ்செய்த தனஞ்செயன் நுபமாழ்வந்து வெளியேபோ
வென்று உதைத்தான் எ-று. (௩௮௧)

ஆநிதிக்கரைபி ஸம்பரமாமம்பரத்தின்
சூநிமலர்ப்பதத்தில் சூங்கிபி நுக்கையினே
கூடுதனிலிருந்த கூட்டுறவுபோதுமென்று
வீடுந்தனஞ்சயனும் வெளிப்போவென்று உதைத்தானே.

(இ-ள்.) திருக்கூத்தாடுகின்ற கதிக்கரையின் கண் விளங்கு
கின்ற வெளியில்லேதான் னுந் திருவடிகளில் சூங்கிபி நுக்கையில்கூட்
டுறவுக்குக் கெடுதிவருமென்று தனஞ்சயனானவன் வெளிப்போ
வென்று உதைத்தான் எ-று. (௩௮௨)

நம்பிக்கருவூரில் நாடிச்சுழிமுனையில்
அம்பிகையைப்போற்றிசெய்து யானிடப்பதென்றறிந்தேன்
எம்பித்தனஞ்செயனு மென்முகத்தைப்பாராமல்
வெம்பியொருகாலெடுத்து வெளிப்போவென்று உதைத்தானே.

(இ-ள்.) கருவூரில்நம்பி சுழிமுனையின்கணுள்ள அம்பிகாதேவி
யை நமஸ்காஞ்செய்து நானிருக்குமிடமென்றுணர்ந்திருந்தேன்
அப்படியிருந்தும் தனஞ்சயனானவன் அதைக்கவனியாமலேபாட்டி.
உதைத்துவெளியில் தள்ளினான் எ-று. (௩௮௩)

வட்டமதிபூரணத்தில் மாறுந்தனஞ்செயன் தான்
விட்டதிங்கன்பத்தாச்சு வெளியேபோவென்று உதைத்தான்
அஷ்டதிசையானதிரு ஆறாசுரத்தனிலே
கஷ்டமனுக்காமலுமே கருக்குழிவிட்டேகுவேனே.

(இ-ள்.) தனஞ்சயனானவன் பூரணசந்திரனில் நடந்தபடியால்
பத்துமாதங்களும் நிறைந்தபின் வெளியே போவென்று சொல்ல
நானும் வெளியில்வந்தேன் எ-று. (௩௮௪)

கலித்துறை.

தீராப்பிறவிக்கடலையறுத்துச் செழுஞானங்கொண்டு
கூறானவம்பிகைப்பாற்பத மேவிக்கொடிதாகவெண்ணே
நேரானதிங்கன்பத்துஞ்சென்று நிலைத்துதென்று
பாராத் தனஞ்செயனோ பாதந்துக்கப்பட்டவுகத்தே.

(இ-ள்.) கெடாத ஜென்மசாகரத்தையொழித்துஞானத்தைக்
கொண்டு அம்பிகையின் திருவடிகளைச்சேர்ந்து பத்துமாதங்களும்
பூர்த்திபானபின் தனஞ்சயனானவன் வெளியேபோவென்று உதை
த்தான் எ-று. (௩௮௫)

தாங்கி மூலக் கருக்குழியானை நயவுவிட்டு
தெங்கிக்கருணைத் தித்திக்கவுண்டு செழித்தேயுந்தே
ஒங்கித்தனஞ்செயன்புவிதனில் போவென்று உதைத்துநின்றன்
ஆங்கியசக்கரத் தபிராமிபுந்தனடைக்கலமே.

(இ-ள்.) தாங்கின மூலாதாரமாகிய கருக்குழியின் ஆசையை
விட்டு கிருபையானது இனிக்கவுண்டு செழித்திருந்து தனஞ்செயனு
னவன் உலகத்தில் போவென்று உதைத்துநின்றன், ஆகையால்
முக்கோணசக்கரத்தில் குடியிருக்கும் அபிராமிநானவன் அடைக்
கலமாகும் என்று. (உக௩)

ஒழியாதகேணி மூலத்தினாசை யொழிந்துவிட்டு
வெளியேகயம்பிகை பாதாரவிர்த நிகத்துதித்தேன்
பழியாகவந்து புவித்திற்போவென்று படவுதைத்தான்
அழியாதசக்கரத் தபிராமிபுந்தனடைக்கலமே.

(இ-ள்.) மாயையுள்ளவனும் நீங்காதகருக் குழியின் ஆசையை
விட்டு அம்பிகையின் திருவடிகளை மிகவுந்துதிசெய்தேன், ஆனாலும்
தனஞ்செயனுனவன் பூமியிற்போவென்று உதைத்தான், ஆகையால்
அபிராமியே அடைக்கலமாவான் என்று. (உக௪)

கலைநலைக்கட்டி யபிராமிபாதங் கருத்தில்வைத்து
மலையாமல்கின்று வணங்குகின்றேன்வல்ல தனஞ்செயனும்
துலையாப்புவிதனிற் போவென்று உதைத்துத் துரத்துகிறான்
அலையாதசக்கரத் தபிராமிபுந்தனடைக்கலமே.

(இ-ள்.) நான்கு கலைகளையும் வெளிவிடாமற்கூட்டி அபிராமி
யின் திருவடிகளை மனத்தில் வைத்துவணங்குகின்றேன். ஆனால்
தனஞ்செயன்மாத் திரம பூமியிற்போவென்று உதைத்துத் தள்ளி
னான், ஆகையால் அபிராமியே அடைக்கலமாவான் என்று.

வெம்பாறுயர்ந்த கருவூருநாட்டை விளம்புகின்றேன்
வம்பாய்த்தனஞ்செயன் வந்துஉதைத்தாரிந்த வாழ்புவிநில்
நம்பாதேயென்மதி நான்சொந்தமென்று நம்பிவிட்டேன்
அம்பாறுனுக்கரசுத் தபிராமிபுந்தனடைக்கலமே.

(இ-ள்.) கருவூருநாட்டின் நானிருந்தபொழுது நடந்தசெய்தி
யாதென்றால் தனஞ்செயனுனவன் வந்து உதைத்தபா பூமியிற்போ
வென்று தள்ளினான். அங்ஙனமே வெளியில்வந்த நான் என்னு
டைய பதியையே சொந்தமென்று நம்பிவிட்டேன், ஆகையால்
எனக்கு இனி அபிராமியே அடைக்கலமாவான் என்று. (உக௫)

ஊருறவிட்டு கருவூருநாட்டி-னுக் குள்ளிருந்து
நேருறவாகி யம்பிகைபாதத்தை நீக்கிவிட்டு
பாருறவிட்டுத் திங்கள்பத்தாச்சதிப் பார்தனிலே
ஆருரைவிட்டு அவனியில்வந்த தறைகுவனே.

(இ-ள்.) கருவூர் நாட்டுக்குள்ளிருந்து அம்பிகை பாதத்தை
நீக்கிவிட்டு பத்துமாதங்களும்கிறைந்தபின்னர் அதைவிட்டுப்பூமி
யில் வந்துபிறந்ததைச் சொல்லுவேன் எ-று. (௩௯௪)
வெண்பா.

நாடியகுண்டலியில் நாடுஞ்சுழிமுனையில்
கூடிக்கருவூரில் குடியிருந்து-குடியதோ
ஆரைவிட்டுப்பாசம்விட்டு அம்பிகையின்பாதம்விட்டு
தேசம்விட்டுவந்தேன் செயல்.

(இ-ள்.) குண்டலியிலும், சுழிமுனையிலும் சேர்ந்து கருவூரில்
குடியிருந்து ஆரபாசங்களைவிட்டு அம்பிகையின் பாதங்களையும்
விட்டு பூமிபில்வந்தேன் எ-று. (௩௯௫)

பிண்டங்கீழ்நோக்குற்றமுறை-தரு.

திரும்பிக்கொண்டேனே-அம்பிகையின் திருவடிவிட்டேனே.

(இ-ள்.) அம்பிகையின் திருவடிகளை விட்டு உலகமுகமாகத்
திரும்பிக்கொண்டேன் எ-று.

திரும்பிக்கொண்டேன் தில்லை யெல்லையும்விட்டு சிவகாமிபாத
ச்சிலம்பொலிவிட்டு, வருந்தித்துதித்தகருத்தையும்விட்டு வாலாம்
பிகைபதத்தின்வாழ்க்கையைவிட்டுநான் ஆருமறியாவம்பரம்விட்டு
அகாரஉகார்த்தகண்டம்விட்டாக்கினை, மேருவின் பூசைவிதியையும்
விட்டு வினங்கியம்புனியில் மேவித்துலங்கினான் திரும்.

(இ-ள்.) தில்லை எல்லையையும், சிவகாமி திருவடிகளையுங்,
வாலாம்பிகை பாதத்தையும், யாவராலு மறியப்படாத அம்பரத்
தையும், அகாரஉகாரங்கள் வாழ்கின்ற கண்டந்தையும், மேரு
பூசையையும்விட்டு பூமியில் வினங்கினேன் எ-று. (௩௯௬)

கட்டுங்கலைபதினாயும்விட்டு கருந்தாயிருந்த ஈனந்தையும்
விட்டுமே, வட்டமதிபூரணத்தையும்விட்டுமகிழ்ந்திதழாயிரத்தெட்
டிதழ்விட்டுநான், ஒட்டுங்கலைபன்னிரண்டையும்விட்டுடல் ஒன்பது
வாசலுடன்கட்டாதுத்துமே, நட்டுவனாடுங்கனகசபை விட்டலகை
யென்றக நாட்டைவிட்டு நான்-நினை.

(இ-ள்.) கட்டவேண்டியபதினாறு கலைகளையும், கருத்தா யிருந்த கனத்தையும், பூரணசந்திரனையும், ஆயிரத்தெட்டி நனமையும் பன்னிரண்டுகலைகளையும்விட்டு ஒன்பதுவாசல்களையும் கட்டாது கனகசபையைவிட்டு அலகையென்ற கருவூரைவிட்டுப் புறப்பட்டி.

வன்னியின் மூலமுமூலத்தைவிட்டு மருவியான்வாழ்ந்திடுமானி கைவிட்டுமே, உன்னிதமாஞ்சிறுவீட்டையும்விட்டு உகந்தகருவியுற முறைவிட்டியான், சென்னிவளர்திருவீட்டையும் விட்டு தெனிந்த பஞ்சாகூர சேர்வையிட்டேகிரான், பன்னுமலர்க்கமலாலையும்விட்டுப் பராபரன்பாதம்பணிந்துவீட்டையினைத்-திரும்.

(இ-ள்.) அக்கினி மூலமாகிய நடுமூலத்தையும் நான்வாழும், மாளிகையையும், சிறுவீட்டையும், உறவினரையும், சென்னிவளர்திருவீட்டையும் பஞ்சாட்சரச் சேவையையும்விட்டு பராபரனைப் பணிந்து எ-று. (உ.கஅ)

தூக்கியபாதநடனமும்விட்டுச் சுழிமுனைச்சக்கரச்சூகூழ்விட்டாலையும், நோக்கித்திருமதினோரத்தைவிட்டு நொடிக்குளிப்புவி யினுண்மையறியவும், நீங்கினின்றாடுநிலைதனைவிட்டு நிராமயபூரண நேசம்விட்டங்ஙனே, சீக்கிரமாகக்கருவூரைவிட்டுத் திரும்பிக்கொண்டேகினை செய்தியிதான்டையே திரும்.

(இ-ள்.) நடிக்கின்ற நடனத்தையும், சுழிமுனைச்சூட்ச்ச சக்கரத்தையும், மாயையநிக்கும் நிலையையும், பூரண நேசத்தையும் விட்டுக் கருவூரைவிட்டு உலகமுகமாகத் திரும்பிக்கொண்டேன் இதுவேசேதியாகும் எ-று. (உ.கஅ)

விருத்தம்.

துய்யமதியமிர்தசுழி முனையும்விட்டேன் துங்காமல்துங்கு கின்றபோசம்விட்டேன், மெய்நிறைந்துநடனமிடுங் கருவூர் விட்டேன் விசுதரத்தனவம்பிகையின் வீடும்கிட்டேன், ஐயமறயான்வளர்ந்தகுகையும்விட்டேன் ஆசைவிட்டேன்பாசம்விட்டே னாநர்விட்டேன், பையவினையகற்றுபண முடிபும்விட்டேன் பரதேசியாயிருந்த பதிவிட்டேனே.

(இ-ள்.) தேஜஸைமந்த சுழிமுனை, துங்காமல்துங்கும் யோகம், கருவூர் அம்பிகையின்வீடு, நான்வளர்ந்தகுகை, ஆசைபாசம் ஆநர்வினையை பொழிக்கும்பணமுடி, பரதேசியாயிருந்த பதி இவைகளை விட்டேன் எ-று. (சா)

அல்லலற்று அம்பிகையினருள் தான் விட்டேன் அண்டபிண்ட
நிறைந்தவன்னி யசைவுமீட்டேன், வல்லமையால் வாருதியைக்
கடந்துவிட்டேன் மயிர்ப்பாலமேறியப்பால் வைகை விட்டேன்,
சொல்லரியபெருவெளியம்பரத்தைவிட்டேன் சுகதுக்கமிரண்டமை
த்தகுட்சம்விட்டேன், புல்லறிவால்கின்ற பரசபையும்விட்டேன்புவி
யில்வந்து பூருவத்தின்பொருள் விட்டேனே.

(இ-ள்.) துன்பம், அம்பிகையின் திருவருள், அண்டபிண்ட
நிறைந்தவன்னி, வாரிதி, மயிர்ப்பாலம், வைகை, பெருவெளி, சுகம்
துக்கம், பாசம், பூர்வத்தின்பொருள் இவைகளை விட்டேன் எ-று.

மந்திரசாஸ்திரமுமறைவகையும்விட்டேன் மதியும்ரவிகடந்து
சித்திரவாசல்விட்டேன், சுந்தரஞ்சேரமீர்தமுண்ட சுடித்தைவிட்
டேன் சுருதிமுடிவானசுகாதீதம்விட்டேன், தந்திரமாய்வீற்றிருந்த
வீடும்விட்டேன் சச்சிதானந்தசபை தானும்விட்டேன் அந்தமா
யனந்தமென்ற ஆசைவிட்டேன் அம்மைசிங்காதனம்விட்டவைவிட்
டேனே.

(இ-ள்.) மந்திரசாஸ்திரம், வேதவகைகள், மதிரவிகளைக் கட
ந்த சித்திரவாசல், அமிர்தமுண்டுகம், சுகாதீதம், சச்சிதானந்த
சபை, அம்பிகையின் சிங்காதனம் இவைகளை விட்டேன் எ-று.

அசுங்கொண்டமுக்கோணத்தறைவிட்டேகி அலகைநெடுவீதி
விட்டு அடியும்விட்டேன், புகழ்சித்திப்பேறுபெற்ற யோகம்விட்
டேன் பூசையனுஷ்டானமெனும் புதுமையிட்டு, ஜெகமுழுது
மமைத்தகுருபீடம்விட்டேன் திரையகற்றும்பிரகாசத் தெளியும்
விட்டேன், புகவளநாடுறையும்வன்னி யுணர்வுமீட்டேன் உலகு
தனில்வரும் விதியையுரைப்பேனாண்டே.

(இ-ள்.) புத்தியினால் நினைக்கப்பட்ட முக்கோண அறையை
விட்டுப்போய் நெடுவீதியைவிட்டு யோகம்விட்டு அதுஷ்டானப்
புதுமையைவிட்டு, குருபீடம்விட்டு பிரகாசத்தெளிவுவிட்டு உலகத்
தில்வரும் விதியைச் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (சாநு.)

காயாதகதலீவனத்தோப்பும்விட்டேன் கருவிலுயிரமைத்து
வருங்கருவூர்விட்டேன், தாயானவம்பிகைப்பெண் சார்பும்விட்
டேன் சதுஷ்டீடம்விட்டுச் சலந்தியும்விட்டேன் தூயரதூராதூரக்
குழியும்விட்டேன் துரியாதீதங்கடந்து சுழலும்விட்டேன், மாயா
மல்வாழ்குவென்றுபுனம்விட்டேன் வாழ்புவி யிப்பிறக்கவினி வரு
வேண்டிடே.

(இ-ள்.) காயாத கதலிவனத்தோப்பையும், கருவூரையும் அம்
பிகைப்பெண்ணையும், நாற்கோண்டிடத்தையும், சலந்தியையும், தூர்
க்குழியையும் துரியாதீதத்தையும், மவுனத்தையும் விட்டு உலகந்
தில்பிறக்க இனிவருவேன் எ-று. (சாச)

ஹெ ரொண்டிச்சிந்து-தரு.

தந்தன தனதனன தானதன-தந்தன தனதன தானதானன.

இடைகலைபின் கலையுஞ் சுழியின் முனையேகபுரமாகிபதோர்திரி
புரமும், கடைபின் கலைமதிருங்-கருவூர்-காட்டைவிட்டேன் சிறுவீட்
டைவிட்டேன், மடமயிலார்புர-மதிந்தியின்-வாசலிவிட்டேன் சோ
திநேசம்விட்டேன், திடமுடனானிருந்த - சிவ-சிங்காதனம்விட்டே
திருவருளம்விட்டேன்-தந்தன.

(இ-ள்.) இடைகலை, பின் கலை, சுழிமுனை, திரிபுரங்கள் கலைமதி
கள் கருவூர்க்காடு, சிறுவீடு, நதிவாழ்வாசல்நேசம் நானிருந்த சிவ
சிங்காதனம், திருவருள் இவைகளைவிட்டேன் எ-று. (சாரு)

நடனபொற்கமலம்விட்டேன்-அம்பரவெளி - நயனவிழிமதூர்
நாடும்விட்டேன், அடரலைக்கடலோர மலைகடலி னலையும்விட்டேன்
திருமலையும்விட்டேன், வடதிசைநாடும்விட்டேன் - கனகரத்ன-மா
லும்விட்டேனிருகாலும்விட்டேன், திடமெனுமுடலைவிட்டேன் -
சித்திரகூட்டு சிங்காரசெங்கநதி கங்கைவிட்டேன்-தந்தன.

(இ-ள்) நடனஞ்செய்யுந் தாமரையையும் அம்பரவெளி நாட்
டையும், கடலோரம், மலைவடநாடு, உடல், செங்கநதி இவைகளை
விட்டேன் எ-று. (சாசு)

அலகைதன்வீதியிலே-ஜலமதனி - னணியும்விட்டேனெந்தன்
தொனியும்விட்டேன், மலைதனையகழத்திலவைக்கும்-இந்திரபீடவா
சலிவிட்டேனகூடம்விட்டேன், உலகெல்லாந்திறைந்துநின்ற நடு
வணையி னூரைவிட்டேனதிபாரம்விட்டேன், சிலகேணிமேடைவிட்
டேன் தேவர்கள்வாழும்-தில்லையனந்தபுரத்தெல்லைவிட்டேன்-தந்த

(இ-ள்.) அலகைவீதியில் எந்தன்தொனி, இந்திரபீடவாசல்,
கூடம், நடுவணை, தேவர்கள்வாழ்கின்ற தில்லைநீன் எல்லாமுதலிய
வைகளை விட்டேன் எ-று. (சாந்)

மருவயர்வன்னிவிட்டேன்-கதிர்மதியின்-வாசலிவிட்டேன் ரதி
பூசலிவிட்டேன், இருவினையாடும்விட்டேன்-நானிருந்த இடத்தை
விட்டேன்சூழமுடத்தைவிட்டேன் அருவருவாசலி என்ற அகத்தியர்

தனருளும்விட்டேனப்புமலரும்விட்டேன், கருவூர்மாறிவிட்டேன்
பறையிவங்கும்-காட்சிவிட்டேனெந்தன் கருத்தைவிட்டேன்-தந்த

(இ-ள்.) சோமசூரிய, அக்கினிகள், "தியின்பூரல், இருவினை
நாடு நானிருந்தவிடம், அகஸ்தியர் திருவருள் கருவூர்பரை விளங்
குங்காட்சி, மன்னண்ணம் இவைகளை யெல்லாம் விட்டேன் எ-று.

திருப்பெருந்துறையைவிட்டேன்-புஷ்கரணி-தீர்த்தம்விட்டேன்
தெய்வநதியும்விட்டேன், இருகரைநாடும்விட்டேன் மண்டபத்தடி
யீசனிருக்குங்கொடிமுடியும்விட்டேன், மருமலர்கனகரத்தன-வம்பி
கைபதம்மாணங்கிசைய மலரடிகமலம்விட்டேன், உருவருளுறவும்விட்
டேன் உங்கிரவிசை - உலகுவிட்டேன் மேருதுறக்கம்விட்டேன்-
தந்தன.

(இ-ள்.) திருப்பெருந்துறை, இந்திரபுஷ்கரணிதீர்த்தம், தெய்வ
நதி, இருகரைநாடு, மண்டபத்தினடி, ஈசனிருக்குங் கொடிமுடி,
அம்பிகையின்திருவடி திருவருளுறவு, உலகு, மேருதுறக்கம்இவை
களை விட்டேன் எ-று. (சா.கா)

அலையாப்பதியும்விட்டேன் அமிர்தநதி - அதுகடந்தேயக்கினி
ஹற்றைவிட்டேன், துலையாக்கடலும்விட்டேன் - சுகதுக்க-தூறும்
விட்டேனுடல்கூறுவிட்டேன், துலையாநதியும்விட்டேன் - கரையேறி
நீஞ்சிவிட்டேகலைபாஞ்சவிட்டேன், ஜலசெங்குதியும்விட்டேன் ஜல
நதியின்சார்பும்விட்டேன்சரையேறிவிட்டேன்-தந்தன.

(இ-ள்.) அலையாப்பதி, அமிர்தநதியைக்கடந்த அக்கினியாறு
தொலையாக்கடல், சுகதுக்கத்தாறு, உடல்கூறு, செங்கநதி, சலத்
துன்சார்பு இவைகளை யெல்லாவிட்டுக் கரையேறிவிட்டேன் எ-று.

மந்திரகிரியும்விட்டேன்-மயேந்திரகிரி-மதினும்விட்டேன் மக
மேருவும்விட்டேன், இந்திரபதியும்விட்டேன்-ஈரைஞ்சிதழ் எல்லை
விட்டேனெந்தன்தொல்லைவிட்டேன், சந்திரநாடும்விட்டேன் சுகந்த
புரி-சந்தனசவ்வாதுவிசஞ் சந்நிதிவிட்டேன் - இந்திரசாலம்விட்
டேன்-இமையகிரி-யிங்கிதமாகவேசங்கப்பலகைவிட்டேன்-தந்தன

(இ-ள்.) மந்திரகிரி, மகேந்திரகிரி, மகமேரு, இந்திரபதி, பத்தித
ழெல்லை எந்தன்தொல்லை, சந்திரநாடு, பரிமளம்விசஞ்சந்நிதி, இந்
திரஜாலம், இமையகிரி சங்கப்பலகை இவைகளைவிட்டேன் எ-று.

படியிருமுன்னும்விட்டேன் அறுவரையின்பாரும்விட்டேன் திரு
வூரும்விட்டேன், அடியெனுமரத்தைவிட்டேன்-நானிருந்த-ஆலையம்
விட்டேன் பசுடசாலையும்விட்டேன், வடிவுள்ளதிரையும் விட்டேன்

கருமானிகையின்-மதினை வட்டேன்கெவுன கவனம்வட்டேன் இடி-
மின்னல்கனலைவட்டேன் - ஈராறுமிருப்பாறும்வட்டேன் நெருப்பா-
றும்வட்டேன்-தந்தன.

(இ-ள்.) ஆறுபடிகளையும், ஆறுதாரங்களையும், திருவூரையும்,
அடிமரத்தையும். நானிருந்தஆலயத்தையும், திரையையும், கரு-
மானிகையின் மதிலையும், கவனத்தையும், இடி. மின்னல்கனலை
யும், நெருப்பாற்றையும் வட்டேன் எ-று. (சகஉ)

பூசகநாடும்வட்டேன்-திருமால்தன் - பூஞ்சோலையிம்வட்டேன்
னெக்கியசாலையும்வட்டேன், சாரைபிரமலத்தைவட்டேன் பிரகாச-
வொளிதடத்தைவட்டேன்னென்திடத்தைவட்டேன், கூரழியாப்பா-
லம்வட்டேன்-சல்லிக்கொடியின்-குறிப்பும்வட்டேன்முகப்புச்சிறப்-
பும்வட்டேன், ஏறிசுழ்நாடும்வட்டேன்-நானிருந்த - இருப்பும்வட்-
டேன் திரையின்மறைப்பும்வட்டேன் தந்தன.

(இ-ள்.) பூசகநாடு, திருமால்வாழும் பூஞ்சோலை, யாகசாலை,
பிரகாசவெளி கூரழியாப்பாலம், சல்லிக்கொடியின் குறிப்பு, முகச்-
சிறப்பு, நானிருந்த இருப்பு திரைமறைப்பு இவைகளை வட்டேன்.

சீர்புகழும்பூசகத்தில்-நானிருந்த-தேசம்வட்டேன்சுகசந்தோ-
ஷம்வட்டேன், ஆரூர்திருநாட்டைவட்டேன்-சரஸ்பதியி னாலயம்
வட்டேன்சதுஷ்கோணம்வட்டேன், மூர்வதிதநாதமும் வட்டேன்
மூவர்க்குமுதல்முத்தியெனுஞ்சத்திசிவ மெத்திசைவட்டேன் பேரூ-
ரவதானியும்வட்டேன்-அம்பிகைமாதுபேர்பெரியபீடம் பிசகாம்
லும்வட்டேன்-தந்தன.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய பூசகத்தில் நானிருந்த தேசம்
சுகசந்தோஷம் ஆரூர்நாடு, சரஸ்வதி யாலயம் நாற்கோணவீடு,
வீந்துநாதங்கள், சத்திசிவங்கள் அம்பிகையின் திருவடி இவைகளை
வட்டேன் எ-று. (சகச)

சித்தியருளாணியும்வட்டேன் தில்லைவழியுந்திருவுருவான சுழி-
நடுவும்வட்டேன், சுத்தரிக்கோல்மாறல் வட்டேன்-கலைபிரளா-கங்-
கைநதிகெங்கைக்கரை பொங்கமும்வட்டேன், அத்திபுரநாளும்
வட்டேன்-நாதமும்வீந்து மனுகியத்திருமுகச் சாலையும்வட்டேன்,
எத்திசைபடைத்தருளும் பிரமாவுடைய-எகரர்வேசரிநந் தாசர்
மம்வட்டேன்-தந்தன,

(இ-ள்.) சித்தி, அருளாளி, தில்லைவழி, சுழிநடுகத்தரிக்கோல் மாறல் கங்கைநதி அத்திபுரம், நாதவிந்துக்கள் திருமுகச்சாலை, ஆசீர்மம் இவைகளை விட்டேன் எ-று. (சகந)

விருத்தம்.

திரிபுரத்தைத்தனாலாக வெரித்தவிசன் திருநடனம்புரிந்தரு னுந்தேவநாதன், மருமிசூத்தமயிர்ப்பாலங் கருவூர்நாதன் வல்ல அறுகோணமதில்வாழ்ந்தமூர்த்தி, அருவமதுக்கப்புறத்தே யமை த்தவீந்து அணுகுகின்றவெல்லையிடுசுவாதிஷ்டானம், திரிபுரத்து வீதியிலேவாழ்ந்தேன்யா னும்கிவஞானசிவபூசைசெயல்விட்டேனே

(இ-ள்.) முப்புரங்களையும் எரித்த யீசனும், நடம்புரியும் நாத னும், அறுகோணத்தில்வாழ்ந்தமூர்த்தியும், சுவாதிஷ்டானமெல்லையி ல்வாழ்ந்து கிவஞானம் கிவபூசைகளைவிட்டேன் எ-று. (சக௧)

மாராட்டகிசைகடந்துவெளியிற்குள்ளே மன்னுயிரைவகுத்த லிங்கவட்டத்துள்ளே, ஆரடியத்துடனேயன்னையார்தான் அங்க மெல்லாநொந்துமனஞ்சலித்துவாட, பாராட்டங்கொண்டுபரதவித் துநெஞ்சம் பாதமதால்தனஞ்செயலும் படவுதைக்க, வீராட்டங் கொண்டு சுவாதிஷ்டானத்தின் வீதிதனில்வந்து வீற்றிருந்தேனா ண்டே.

(இ-ள்.) மாயகையாகிய திரையைக்கடந்து ஆகாயத்தின்கண் வகுத்த லிங்கவட்டத்திற்குள் அங்கமெல்லாம் நொந்து மனஞ்சலி த்து பரதவித்து தனஞ்சயன் உதைத்துத்தள்ள சுவாதிஷ்டான வீதியில் வந்திருந்தேன் எ-று. (சக௧)

வந்துகுடியிருந்ததிருநாட்டைவிட்டேன் மாறுகின்றகத்தரிக்கோல்வட்டந்தன்னில், வீந்துகின் றுள்ளங்குநதிமையத்துள்ளேவா ங்குசுவாதிஷ்டான வெளியிலேதான், முந்தினின்றபாதநடு வரையி லேதான் முதலானமூன்றெழுத்துமுனையின்கீழே, எந்தனிடவெண் ணமெல்லாம்பொய்யுமாச்ச ஏளிதமேநிலையாச்சிருந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்வந்து குடியிருந்தநாடு, வீந்திருந்தஸ்தான மூன்றெழுத்தின்முனை, இவைகளிலெல்லாம் எம்முடைய எண்ணம் பொய்யாச்ச ஏளிதம்நிலைத்தது எ-று. (சக௨)

அடுத்தகின்றவன்னிநதிக்கரையவிட்டேன் அலகைகின்று வாழ்ந்ததொரு வீதியிட்டேன், முடித்திருந்த மனதையெல்லாம் பாழாவிட்டேன்முக்கோணம்சங்கரத்தின்முதலையிட்டேன்கடுத்த

தெர்ப்ப சயனம்விட்டேன்காணிவிட்டேன் கதிர்மதியுந் துலங்கு புல்கருத்தைப்பார்க்க, துக்கெனவேதனஞ்செயன் தானுதைக்க வெண்ணைத் துயரமுடன் பிரமாவின் தெருவைக்கண்டேனே.

(இ-ள்.) வன்னிநதிக்கரை, அலகைவாழ்ந்தவீதி, மனப்பாழ், முக்கோணசக்கரத்தின்முதல், தர்ப்பைசயனம், இவைகளைவிட்டு சூரியசந்திரர்கள் விளங்குகின்ற பூமியை வடும்படி தனஞ்சயனான வன்உதைக்கநான்பிரமாவின் தெருவைக்கண்டேன் எ-று. (சகக)

அக்கரந்தான்முன்மறித்துப்பின்னே தள்ள அலகையொருபுற மதனிலெழுந்துநோக்கச், சிக்கெனவேதேவதத்தன் மேலேநோக்கத்திடுக்கெனவேதனஞ்செயன் தான்கீழேநோக்க, மக்கசிக்குப்பட்டுழன்றுவருத்தமாகி வாழ்புயில்வரப்பட்டபாடுமெத்த, எக்காலந் துயரமதையாறுவேனோ இருந்தகும்பிவிட்டுவந்த ஏழ்மைதானே.

(இ-ள்.) எழுத்துக்கள் பின்னிருந்து தள்ள அலகையானது நோக்க, தேவதத்தனும்மேலேநோக்கத் தனஞ்சயன் கீழேநோக்க கிக்குப்பட்டலைந்து வருத்தமாய் வெளிப்பட்டுவந்த ஏழைநானே யாவேன் எ-று.

அக்கினியால்திரிபுரத்தைத் தணலாய்மூட்டி அதீதமதாய்வருணசலமயமாய்ப்பாய்ந்து, திக்கினியவாய்வுகடுங்காற்றுவீசி செந்தணலாய்துரத்தியெமன் தீதான்மூட்ட, மிக்கதிருவெனை வளர்த்த குபேரன்தானு மேல்வாங்கிகைக்கனிபோல் விளங்கச்செய்தான், இக்கடுசாயீசானனிர்க்கங்கொள்ள இந்திரனுமெனைக்கடிந்துஇழுக்கின்றனே.

(இ-ள்.) அக்கினியால் திரிபுரத்தையெரித்து வருணசல மயமாய்ப்பாய்ந்து நடுக்காற்றானதுவீச என்னை வளத்த குபேரன் என்னை மேல்வாங்கி விளங்கச்செய்தான், ஆகையால் இந்திரனானவன் என்னைக்கோபித்து இழுக்கின்றான் எ-று. (சஉக)

இந்தவிதம்பட்டசளம்யானுந்தாயும் இப்புயில்செனிக்குமுன்பு இருந்தநேர்மை, கந்தமலர்ப்பூங்குழலா ளாத்தாளென்னைக் கருக்குழிவிட்டினிவரும்போதநந்தம்வேடா, ரந்தமனஞ்சலித்துமிக ஆத் துமக்கோல் மளவறிந்துதுன்பமெல்லாமாண்டேகேளீர், விர்தையினியுரைப்பதெல்லாம் வருமப்போது மிகுவருத்தம் பட்டசளம் விளம்புவேனே.

(இ-ள்.) இந்தவிடத்தில் இப்புயில்வருமபோது பட்டசுஷ்டபட்ட மெத்தநுண்ணி அலையால் அலையான இளிரெல்லுமென்எ-று,

பிறவித்துன்பம்-தரு.

பட்டசளமெத்தவுண்டாண்டே வருகையில்நான்

பட்டசளமெத்தவுண்டாண்டே.

(இ-ள்.) நான்வரும்போது பட்டகஷ்டம் அதிகமுண்டு எ-று.

வட்டமிட்டபாறைவிட்டு அஷ்டசுழிமூலவாசல், கிட்டியேகிட்டிடுக்கிலே முட்டிநான்வருகையிலே, நெட்டவே தனஞ்செயனுங்கிட்டிசேரிடாமல்நேரே, தட்டிமுட்டிடாமல்பாய்ந்து ஒட்டியே நெட்டணையாக-பட்ட.

(இ-ள்.) நான்வட்டமிட்ட பாறையைவிட்டு சுழிவாசலில்முட்டிவரும்போது தனஞ்சயனுனவன் பாய்ந்துநெட்டினான் எ-று.

மெட்டுகள்மேடுகள்காட்டச்சிட்டுகள்பாய்ந்ததுபோலும், எட்டியேதனஞ்செயனும் விட்டிடாமலேயுதைக்க, கட்டுகள்கறடில்லாமல் முட்டுகள்முடுக்கில்லாமல், திட்டுகள் திரட்டில்லாமல் கட்டமேயனுபவித்து-பட்ட.

(இ-ள்.) மேடுபள்ளங்களிலெல்லாம் தனஞ்சயனுனவன் என்னை யுதைக்க முட்டுமுடக்கில்லாமல் திட்டுகள் திரட்டில்லாமல் கஷ்டத்தை யனுபவித்து எ-று. (சஉச)

தக்கதீதமுக்கோணத்தில் மக்குசிக்ஞ்சச்சக்கரத்தில், அக்கரத்துவெளிதனில் சிக்கிரான்வருகையிலே, உக்கிரமதாகியமூலம்லிக் கிரசுழிபக்கமிக்க, நிக்கிரவம்பரத்தைவிட்டு சுக்காணைத் திருப்பிவர பட்ட.

(இ-ள்.) அதிதமாகிய முக்கோணசக்கரத்தில் இரண்டுபக்கங்களிலும் நெருக்குண்டு வருகையில் நான் பட்டகஷ்டத்தை சொல்லுவேன் எ-று. (சஉரு)

பக்கமேயிடைகலையின்னக்கரை தட்டாமற்பாய்ந்து, சுக்கிரனு தித்தவேளை லக்கினம்ராசியறியும், திக்குதிக்கெட்டாமல் சூழும் கரையாவிசோராமல், இக்குழிவூத்தையைத்தாண்டி புக்கிரான்வருகையிலே-பட்ட.

(இ-ள்.) பக்கங்களிலும், இடைகலையிலும், தட்டாமற்பாய்ந்து எந்தக்கரையிலுஞ் சேராமல் ஊத்தைக்குழியைத் தாண்டி நான் வரும்போது எ-று. (சஉச)

கருக்குகையும் தனிலுருக்கமாவுதைத்து, அரக்குமண்டபத்தடி பெருக்கநான்வருகையில், வருத்தம்பாராமல் தனஞ்செயனும்பாதத்திலே, துருத்தத்துடனுடைந்து தூத்திவிட்டுடைகரானும்,

(இ-ள்.) அந்தக்கருக்குகையில் உருக்கமாக உதைத்து அருக்கு மண்டபத்தடியில் தனஞ்சயனுனவன் சிக்கிரமாக உதைத்து என்னை வெளியில் துரத்திவிட்டு எ-று. (சஉஎ)

அருக்கனாதித்தனெதிர் குறுக்கேயுதிர்ப்படைபில், முறுக்கு களாமிடக்குறுக்கப் பின்னுக்கும்வந்து, சுருக்கச்சுழியைவிட்டுக் கருக்குழியைக்கடந்து, உதைக்கத்தனஞ்செயனு மடக்கில்லாவரு கையில்-பட்ட.

(இ-ள்.) சூரியமண்டலத்திற்குக் குறுக்கே முறுக்குகளாய் இறுக்கப் பின்னுக்குவந்து கருக்குழியைக்கடந்து தனஞ்சயனுனவன் உதைக்க எ-று. (சஉஅ)

உச்சிதமாகிய கண்டத்தொனியி லோடியதாரை, மச்சுழலண்டத்தைவிட்டு வருக ஆண்டையே கேளீர், தற்குரூபமாகி சத்தியே னுராதவிந்து, திச்சிதரூபமாய்வந்த சிதம்பரவீதிதன்னில்-பட்ட.

(இ-ள்.) சிறந்த கண்டத்தொனியி லோடிய தாரையானது அண்டத்தைவிட்டு, சிதம்பரவீதியில் எ-று. (சஉக)

அச்சுழல்தாரை வெளியி லருளுஞ்சங்கையைவிட்டு, விச்சுவரு பங்கடந்து மேதினிவருகையில்நான், நச்சக்குழலடியில் நடுவணையின்பின்னாக, இச்சையுடனே தனஞ்செயனுமெனையுதைக்க பட்ட.

(இ-ள்.) அந்தச்சுழல்தாரையானது வெளியில்வருஞ் சங்கையைவிட்டு விஸ்வரூபத்தைத்தாண்டி நச்சக்குழலுக்கு அடியில் நடுவணையின்பின் தனஞ்சயனுனவன் என்னையுதைக்க எ-று. (சஉட)

ஓதுந்தாரை வெளியி லுதுஞ்சங்கையைவிட்டு, சூதுசெய்யும்க்கினித் தூணைரம்வருகையில்நான், வாதாதுவேதனைமாதர்மனது நோக, சேதியெனது அன்னைச் செய்வனைப்பயனேதென பட்ட.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட தாரையின் வெளியிலுதுகின்ற சங்கையைவிட்டு அநாகதத்திற்குச் சமீபத்தில் இருக்கின்ற அக்கினிஸ்தம்பத்தின் ஓரமாகவரும்போது என்னுடைய தாயின் மனது நோக்கக்கூடப்பட்டாள் எ-று. (சஉக)

பேதாபேதங்கள்மெத்தப் பேதிந்நுகனஞ்செயலும், பாதார விர்த்தத்தினாலும் படவேயெனையுதைக்க, தூதுஅபான னெட்டித் தொடர்ந்துமலத்தின்கீழே, நானுகுலங்கொடித் தனஞ்செயனுந் தள்ளிட-பட்ட.

(இ-ள்.) மிகுந்த வித்தியாசத்தைக் கொடுத்ததுத் தனஞ்சயனுனவன் நன்னுடையகாலகால உதைந்நுகத்தின் அபானான

வன் எட்டிதொடர்ந்து மூலாதாரத்தின்கீழ் தாதுவானது குலுங்
கும்படி தள்ளினான் எ-று. (சநஉ)

அடங்குஞ்சக்கரத்தனி லமைக்குமதனைவிட்டு, முடங்கிச்சுழி
யின்வாசல்முனையில்வருகையில்நான், தொடங்கித்தனஞ்செயனுஞ்
சுருக்காய்பாதத்தினுலும், விளங்கக்குலங்குதைக்க வெளியினிலம்
புவிவர-பட்ட.

(இ-ள்.) அடங்குகின்ற சக்கரத்தில் பொருந்திய சுழிமுனை
வாசலில்வருகையில் தனஞ்சயனுனவன் வெகுசுறுக்காக உதைத்
துத்தள்ள வெளியில்வரப்பட்ட எ-று. (சநஉ)

செடமென்சாணுங்குலுங்க சிவமெய்ஞ்ஞானம்விளங்கக் குட
வயிறுங்குலுங்கக் கையைவிட்டகம்வர, மடவாதலையமீராறு மணி
வாசலொன்பது, செடமுமென்சாணுடலுந்திரையைவிட்டுமேவர.

(இ-ள்.) என்சாண்தேகமானதுகுலுங்கவும், உண்மைஞானம்
விளங்கவும், வயிறுனது குலுங்கவும், ஆலயம்பன்னிரண்டும், வாசல
ஒன்பதுந்தாண்டி திரையைவிட்டு எ-று. (சநச)

ஒங்காரத்தொளிதனிலுதித்தகோணமொன்பதில், ஸ்ரீங்காரத்
தொளிவட்டத்தெருவில்வருகையில்நான், நீங்காரெல்லிகனிபோல்
நிலைத்தசபையைவிட்டு, தீங்கில்லாத அக்கினித்தெருவில்வருகையில்
நான் பட்ட.

(இ-ள்.) பிரணவஒளியின் கண்ணுதித்தநவகோணத்தில் ஸ்ரீங்
காரமென்னுந்தெருவில் வரும்போது ஒழியாதநெல்லிக்கனிபோல்
சபையைவிட்டு கெடுதலில்லாத அக்கினித்தெருவில் வரும்போது.

ஆங்கத்திருக்கேணியிலமைத்த சக்கரத்தினில், தேங்கநின்றல
யின்தெருவில்வருக ஆண்டே, வாங்குமூலச்சுழியில்வளர்ந்த அக்கி
னியின்கீழ், தாங்கத்தனஞ்செயனுந் தடங்கலில்லாதுதைக்க-பட்ட

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் திருக்கேணியில் பொருந்திய சக்கரங்
களிலின்று அலகைத்தெருவில் மூலச்சுழியில் வளர்ந்த அக்கினி
யின்கீழ் தனஞ்சயனுனவன் உதைக்க எ-று. (சநச)

காவைருத்தம்வாகிராலைப்பறித்துவுயிர், சாலப்பெருத்தச்சித்
திரச்சாவடிவருகையிலும், மூலாதாரச்சுழியில் மூவனபிரம்மத்துக்
கப்பால், மாலினுடசந்தி மணிபூரகத்தில்வளர்-பட்ட.

(இ-ள்.) காற்றைவருத்த மின்றிக்கட்டி உயிரைச் சித்திரச்சா
வடி வருகையில் மூலாதாரச்சுழியில் பிரமனுக்கப்பால் மாலினு
டைய சந்தியில் எ-று. (சநஎ)

இலேகாலிருவிலக்கமறிகாலெனையறிக்க, தலைகாலுமே நகரத் தனஞ்செயனுதைத்திட, மாலைபின்மாதாமங்கைகள்வாலை கெர்ப்ப மதனில், ஓலமூச்சுழியினோரம்வருகையிலும்-பட்ட.

(இ-ள்.) தனஞ்சயனுனவன் உதைக்கப்பெண்களுடையகுளங் கர்ப்பத்தில் மூலச்சுழியின் ஓரத்தின்வருகையில் எ-று. (ச௩௮)

சிறந்தவர்கள்வயிற்றில் செனித்தபிறகுதிக்க, அறிந்தவர்கள் கருவிலமைப்பதில்லையாண்டே, வரந்தருமம்புனியில் மனதுகந்து அன்னையும், பிறந்தாலொருபுத்திரன்பின்னும்போதுமென்றதால்.

(இ-ள்.) சிறந்தவர்கள் வயிற்றில் தரித்தபிறகு அறிந்தவர்கள் கருவில் அமைப்பதில்லை, வரங்கொடுக்கின்ற உலகத்தில் மனஞ்சந் தோஷித்துப் பெற்றால் ஒருபுத்திரன்போது மென்றதால் எ-று.

நிரந்தரிசப்பிரகாசநிலைத்தகுட்சத்தைவிட்டு, துரந்தரிகமாகத் துரியாதீதமருகே, பரசபையுங்கடந்து துரைசாமியின்றுணை, மற வேன் கமலபதமதியைத்தாண்டிவருக-பட்ட.

(இ-ள்.) நிராதரப்பிரகாசத்தின் நிலைத்தகுட்சத்தைவிட்டு துரியாதீதத்தினருகே பரசபையைக்கடந்து துரைசாமியின் துணையடையமறவேன் வெள்ளிய சந்திரமண்டலத்தைத்தாண்டிவருக எ-று.

இனமாய்த்தனஞ்செயன்வந்தெனையேயுதைத்துசுழி, கனகரத் தினமூலங்கருதிக்காட்டியுதைக்க, செனனமிந்தப்படிதான்சிவசுரு பமதாக, புனலருவிகள்பாய பொறியைவிட்டுவரவும் பட்ட,

(இ-ள்.) தனஞ்சயனுனவன் என்ணையுதைத்துசுழித்துவிளங்கு கின்ற மூலத்தின்கண் உதைக்க சிவசொருபமாக புனலருவிகள்பாயப் பொறியைவிட்டுவரவும் எ-று. (ச௪௧)

மனம்புத்தியுமாங்காரமகிழுஞ்சித்தமதனால், இனமாயெனைப் பிரியாதிழுக்கத்தன்ஞ்செயனால், சுனையிலருவிபாயுஞ் சுழியிலமிர்த மோட, முனையைவிட்டொளிவீச முகப்பைவிட்டுவரவும்-பட்ட.

(இ-ள்.) மனம், புத்தி, ஆங்காரம், சித்தம் ஆகிய இவைகள் என் னைப்பிரியாமலிழுக்கத் தனஞ்சயனால் அமிர்தம்வீசும் முகப்பை விட்டு வரவும் எ-று. (ச௪௨)

சாக்கிரஞ்சொற்பனந்தாண்டி-தனியேவெளிப்படையில், ஆக்கி மத்தனஞ்செயன்வந்ததட்டியுதைத்திடவும், சிக்கிரமதாக்கியபிரம ணன்சேறியேபின்னிட்டுத்தள்ளா, தூக்கிபயபரனவாய்வுதொடர்ந்து இதைத்திரும்பிப் பாடப்பட்ட.

(இ-ம்.) தாக்கீதம், ரொப்பனம் இவைகளைத்தாண்டி. வெளி யில் தனஞ்சயன்வந்து ஆதட்டிஉதைக்க பிரானவாயுவானதுகோ பித்துப் பின்னிடுந், தநன்வ அபானவாயுவானது தொடர்ந்து உதைக்கும்போது எ-று. (சசகந)

ஆக்கமாதாகிய கேணிஆ ஸர்மண்டபந்தாண்டி, நோக்கியேநான் வரும்போது சித்திரத்தின்குள்வாசியுஞ்சிற, பார்க்கப்பார்க்கப் பலவும் பரிபூரணவிளகம், ஏர்க்கவாசனைவீசிவெளிப்படவும்பிரகாசம்,

(இ-ம்.) கேணிகள்தீமம்பிய திருவாநர்மண்டபந்தாண்டிநான் வரும்போது சிக்கிரத்தில்வாசியானது சிறபரிபூரணவிளக-மேற்க வாசனைவீசி வெளிப்பட எ-று. (சசசச)

சுழியின் முனையவிட்டுத் துரியத்துரியாதீதம், வழியில்வருமள வில்மாறியேகைகள்பாய, இழியாக்கேணிபில்வீழ்ந்து இருவினைக ளுஞ்சூழ, தொழியாவறுமையில்லாச் சுடரைத்தாண்டிவரவும்,பட்

(இ-ம்.) சுழிமுனையவிட்டு துரியத்துரியாதீதம் என்பவைக ளின்வழியாக நான்வரும்போது கலைகள்மாறிப்பாயக் கேணியில் விழந்து இருவினைகளுஞ் சூழாமலும் வறுமையில்லாமலும் சூரிய மண்டலத்தைத்தாண்டி எ-று. (சசரு)

அழியாப்பதவிபெற்று அம்பிகைபொற்கமலத்தில், சுழியா வரம்பெற்றுயான் கருவூர்விட்டுவரவும், ஒழியாப்பாசவினைக ளொழித்துவோங்காரவாசல், பொழியமதியமிர்தம் வழியமதுரவின்பம் பட்ட.

(இ-ம்.) அழியாதபதவியைப்பெற்று அம்பிகையின் திருவடி களில் சுழியாதவரத்தைப்பெற்று நான்கருவூரையிட்டுவர, சங்காத பாசவினைகளையொழித்து ஒங்காரவாசலில் மதியமிர்தம்பொழிய.

விருத்தம்.

ஒத்துநின்றபிரானனைமேலேநோக்க ஒருமையினுலபான னதுவோங்கித்தான், வெற்றியெனுஞ்சமானனுமேபின்னேதாக்க மேலானவியானதுமறிக்கமுன்னை, சித்தமேயுதாயினதுந் திசை பைநோக்கத் திகெக்கிடவேகூர்மனவன்விழிதான்மீட்ட, சத்தியுயர் கண்டவெளிமேலேறித்தனஞ்செயனுமுதைத்தென்னைதள்ளினுனே

(இ-ம்.) சகலகருவிகளிலுஞ் சமமாய்க்கலந்து நின்ற பிரான வாயுவானது என்னைமேலேபார்க்க அபானவாயுவும் நெருக்கித் தள்ள சமானன்பின்னேதாக்க வியானவ்மறிக்க உதானன் திசை யைநோக்க, கூர்மன்விழியைமீட்ட, தனஞ்சயனுனவன்உதைத்துத் தள்ளினுன் எ-று. (சசசஎ)

சஞ்சமெனுநம்பிநின்றகருவூர்க்குள் நோர்துரகிரிகாணவுந்தா
 னிருந்தவென்னை, அஞ்சத்துவமொடுசோப வினையுண்டாகி சூது
 செய்துநாகனுந்தான் துரோகஞ்செய்தான், வஞ்சமறிவெனைவளர்த்
 தேதேவதத்தன் வருத்தமிகச்செய்துபின்னுந் துரத்தினுன்கான்,
 கஞ்சமலர்ப்பாதத்தால் கோபித்தேதான் கருத்துகந்து தனஞ்செ
 யனு முதைத்திட்டானே.

(இ-ள்.) ஆதாரஇடமென்று நம்பியிருந்த கருவூர்க்குள் நாற்
 கோணமலையைத் தரிசிக்கவிருந்த என்னைச்சூதுசெய்து நாகனு
 வன் துரோகஞ்செய்தான் என்னைவளர்த்த தேதேவதத்தன் அதிக
 வருத்தப்படுத்தி வெளியில்துரத்தினான் இவர்களுல்லாம், இப்படி
 செய்ய தனஞ்சயன் உதைத்துத்தள்ளினான் ஂ-று. (சசஅ)

இடைகலைபின்னிருக்கையுமிழ்குமுன்னே யியல்பானசுழிமுனை
 தானிழுக்கப்பின்னை, தடமகுடசிங்குவையும்புருடன் ரெண்டுஞ்சந்
 திகட்டி மறித்தவர்கள்மாறித்தள்ள, திடமுடையகார்தாரி யத்தி
 யோடு தீர்க்கமுள்ளவலப்புருடன்சுழியிலேற, அடவுடைசங்குனி
 யுங்குதுதன் தானுமலமலக்கமூலமதி லழத்தினுனே.

(இ-ள்.) இடைகலை, பின்கலை, சுழிமுனை இம்மூன்றும்இழுக்க,
 சிங்குவை புருடன் இவையிரண்டுஞ் சந்துகட்டி மாறிமாறித்தள்ள
 கார்தாரி, அத்தி, அலம், புருடன், இவர்கள்சுழியிலேற சங்குனி
 யும், குருவும்மலக்க மூலத்திலழுத்தினார்கள் ஂ-று. (சசக)

சிட்டர்கள் தானருகினிலிருக்கும்போது சிறந்திருந்தநாதவிந்
 துருவமாகி, வட்டமதில்நானிருந்ததிங்கன்பத்தும் வரிசையுடனே
 யிருந்துவாழ்ந்தபோது, பட்டபாடதிகமெத்த பாடுபட்டேன்பகர
 அதைக்கணக்கெழுதிமுடியாதாகில், கட்டமில்லாதகனகசபை நட
 னங்கண்டோர்க் குடிடையார்புவிமில்வந்து கருதார்தானே.

(இ-ள்.) சிட்டர்கள் அருகேயிருக்கும்போது சிறந்திருந்தநாத
 விந்துக்கள் உருவமாகி பத்துமாதங்கருமிருந்து வாழ்ந்தபோது
 அசிகபாடுபட்டேன் ஆகையால் அதுணக்கெழுதிமுடியாதாகும்,
 கனகசபையில் நடனஞ்செய்வதைத் தரிசித்தவர்கள் உலகத்தில்
 வந்துபிறவார்கள் ஂ-று, (சசடு)

வெற்பானவெளிகடந்துஅப்பாலேதான் வேதமுயிர்நாதவிந்
 திரண்டுங்கூடி, மயிர்ப்பாலங்கடந்து அறுகோணந்தாண்டி வரை
 யெழுந்தமூங்கில்வட்டத்தடியுந்தாண்டி, அப்பாழைக்கடந்து வட்
 டத்தடியார்க்குள்ளே அப்பரத்தின்வெளியில்வந்தமைந்தே. னுண்

டே, இப்பாரிற் பெரியோர்கள் மனமுதந்து எந்தனுடவரலாற்றை யுயம்பிச்சேவிர்.

(இ-ள்.) மலையாயிருக்கின்ற வெளியைத்தாண்டி நாதவிந்துக் களிரண்டிங்கடி மயிர்ப்பாலத்தையும் அறுகோணத்தையும், முப் பாதைபுங்கடாது அம்பரத்தின் வெளியில் வந்து சேர்ந்தேன், ஆகையால் இனி என்னுடைய வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள் எ-று. (சுருச)

கொச்சகம்.

ஒட்டுப்பலகைதனிலொருசாணாதுக்கருகே
நட்டகழிதம்பமதினடுவணையின்வீதியிலே
நட்டத்தனஞ்செயனு மாறிவுடபாதமதால்
விட்டவதையாலே வெங்கரதியோரம்வந்தேன்.

(இ-ள்.) அங்குள்ள ஒட்டுப்பலகைக்கு ஒருசாண் தூரத்தில் நாட்டப்பட்ட சுழியாகிய கம்பமிருக்கும் நடுவணைவீதியில் தனஞ் சயனானவன் மாறிவந்து கொடுத்த உதையினால் வெங்கரதியோரத் தில் நான்வந்தேன் எ-று. (சுருஉ)

முன்னிழுக்கபின்னிழுக்க மூவம்மறித்திழுக்க
என்னைச்சுமந்தஅன்னை யினிவேதனைப்படவும்
தன்னிரக்கமில்லா தனஞ்செயனந்தானெழுந்து
சன்னல்வழிதிருக்கத் தானியுதைத்தானே.

(இ-ள்.) வாயுவுக்கன்முன்னும் பின்னுமாக இழுத்ததால் என் னைத்தாங்கிய தாயானவன் வருத்தப்பட்டும் கொஞ்சமுமிரக்கமில் லாத தனஞ்சயனானவன் தானுதைத்தான் எ-று. (சுருங)

வென்பா.

உதைத்தவுதையாலே புள்ளமெல்லாநொந்துஅன்னை
பதைத்துத்துடித்துப் பரதவித்தாள்-சகத்ததிலே
ஊற்றுக்காலோடே யொருகொம்பிருந்ததந்த
ஆற்றங்கால்தந்தமர்ந்தே னுண்டே.

(இ-ள்.) அந்த உதையினால் நான்மிகவும் நொந்து பரதவித் ததால், அதன்பின் நான் ஆற்றுக்காலில் வந்துசேர்ந்தேன் எ-று.

கனித்துறை.

கடக்குலாவி பன்னையிநாவங் குறைநதுருகி
வெட்டிகையாக நாமும்புரிந்து வெளிராதவிந்து

ஒடிக்கலந்து வருண்டு திரண்டுரு வானபின்பு
நாடிப்புவியில் நான்வருபாடதை நாடறிந்தே.

(இ-ள்.) தாயுந்தந்தையும் வேடிக்கையாய்ச் சேர்ந்து விரும்
பினதால் வெளிப்பட்ட நாதவிந்துக்கள் ஒடிக்கலந்து திரண்டுரு
வானபின்னர் நான்உலகத்தில் வரும்பாடு நாடவவதே எ-று.

பிறந்தவகை தரு.

தனனூந்தனதனனா தானதன-தனனூந்தனதன தானதனனா.

பிரமாதிகடந்து-துருதைத்த-பெருவெளியாகியதே தார்த்திடுக
டந்து, இருமாவொருமாவில் -வருந்தியதோ - நிர்ப்பாசமாபிருந்த
கெங்கைகடந்து, மருமாவெழுத்தோடே-தில்லைப்பதியில் - வாழ்ந்
துடனேவீற்றிருந்தகெதியைவிட்டு, அரிமாலயந்தேடி-அறியாத-
அம்பரத்திலாடுகின்ற பம்பரம்விட்டேன் தனனூர்.

(இ-ள்.) பிரமஸ்தானத்தையும் பெருவெளித்திட்டையும், கட
ந்து கங்கையினிடஞ்சென்று தில்லைப்பதியில் வாழ்ந்து இருந்தகதி
யைவிட்டு பிரமவிஷ்ணுக்களால் தேடியறியப்படாத அம்பரத்தில்
நடிக்கின்ற பம்பரத்தைவிட்டேன் எ-று.

(சுருக)

குறிப்பாயெனைவார்த்த-முதலான-குய்யமுதல்நகவணையைய
மும்விட்டு, அறியாதெழுந்துகின்ற செங்கநதி ஆடுகின்றதில்லைவெ
ளியம்பரம்விட்டு, சிறியாப்பிறையான சிதம்பரத்தின் -திருக்குளக்
கருக்குகைமுறுக்கைவிட்டு, வறியடிமூங்கிலிலே-நின்றதொரு-தாச
கவுகாசமெனும் நேசமும்விட்டேன்-தனனூர்.

(இ-ள்.) என்னைவார்த்த குய்யமுதல்நகவணையையும், தில்லை
யம்பலத்தையும், திருக்குளக் கரையையும்விட்டு மூங்கிலிலிருந்த
ஒருநேசத்தையும் விட்டேன் எ-று.

(சுருக)

கரையொருபுறமாக -வரவழைத்து லகக்க லிபோல்வைத்திரு
ந்தசக்கரம்விட்டு, திரையாமறைவீட்டில்-வீற்றிருந்த- சீர்கமலத்தி
ருக்கேணிவாசல்விட்டுக், கரையாதுணையும்விட்டு - எண்பிபிரிந்து
முன்மறித்துப்பின்னெழுப்புஞ்சங்கதிவிட்டு, கரையாநிலையும்விட்டு
நானிருந்த-காணியுஞ்சங்கதாரையின்வேணியும்விட்டேன்-தனனூர்

(இ-ள்.) கரையின்ஒருபக்கமாக உள்ளக்கை செல்லிக்கணிபோ
லிருந்த சக்கரத்தைவிட்டு மறையாகியவீட்டில் வீற்றிருக்குந் திருக்
கேணிவாசலைவிட்டு என்னை பிரித்தெழுப்பின சங்கதியையும்விட்டு
நானிருந்த யாகசாலை முதுவியவைகளையும் விட்டேன் எ-று.

ஒட்டியடிமுட்டியும்விட்டு நின்றதொரு - ஆத்தைக்குழியான
தொருசேற்றையும்விட்டுக், குட்டிமறைச்சுட்டியும்விட்டு - மெய்ஞ்
ஞானபர-குருவான அன்பறிவுடனையும்விட்டு, மட்டுமே பெண்சா
னுடலிலிரண்டுநாறு மாறியேவளர்ந்தகருவூரையும்விட்டு, சட்டெ
னச்சக்கரத்ததனில்-தனஞ்செயனுந்-தாக்கவுமேயென்மனது யேக்
கமும்கிட்டேன்-தனனார்.

(இ-ள்.) அடிமுடிகளையும், சேற்றுக்குழியையும், மறைச்சுட்டி
யையும் மெய்ஞ்ஞானக்கூற்றையும்கருவூரையும், சக்கரத்தில்தனஞ்
சயனுவன் தாக்கவிட்டிவிட்டேன் எ-று. (சருக)

தொக்குத்தொட்டெழுத்தையுங்கொண்டு - அம்பரத்தினில் -
சோதிநடனம்புரியும்விதியும்விட்டு, தக்கபுகழ்சுழியைவிட்டு-நந்தி
கொலுவின்-தடத்தினில்வீற்றிருந்தேன் திடத்தைவிட்டு, திக்கினி
யாநாடும்விட்டு-சிவமிருந்தசெந்தியொளியிவசிக்காதனத்தைவிட்டு
அக்கினிசம்பத்தையும்விட்டு - அடுத்துவினை - யாடவுமிருந்ததின்
கூடம்விட்டாண்டே தனனார்.

(இ-ள்.) தொக்கைத்தொட்ட வழுத்தைக்கொண்டு அம்பரத்
தில் நடனஞ்செய்யும் விதியையும், சுழியையும், நந்திகொலுவை
யும், நல்லநாட்டையும், சிவமிருந்தசிவங்காதனத்தையும்விட்டுஎ-று.

மக்கர்சிக்கச்சக்கரத்திலேவருகையிலே - மாறிதனஞ்செயனு
மேய்நியுதைத்தான், உக்கிரமதாய்நானிருந்தபாண்டத்துக்கு வுட
ம்பெல்லாரென்றுமெத்த தன்வாட்டமாய், பக்கமுள்ள மாதர்கள்
வந்து-அன்னையவட்கு - பத்திரமாயெச்சரிக்கையுத்தரஞ்சொல்லி,
சிக்கியேநான்வருகையிலே-சுமந்திருந்த - சித்தூடம்புதத்தனிக்கச்
சத்தமிடவே-தனனார்,

(இ-ள்.) சக்கரத்தில் நான்வரும்போது தனஞ்சயனுவன்
என்னைநியுதைத்தான், ஆகையால் உடம்பெல்லாம் நொந்து மிக
வும் தன்வாடியிருக்கையில் பெண்கள்வந்து தாய்க்குமிகவும் எச்ச
ரிக்கைசொல்லி உடம்புதத்தனிக்க எ-று. (சகக)

தோய்ந்ததுக்கமிகவதிசுற்றிலும்நின்ற தோகையர்கள்மென்
ளவந்துவள்ளுவை, கைத்தலத்தையிருத்திக்கொண்டு - அன்னைய
வட்கு-கைலாகையாகவுமெய்லாகையால், மெத்தனவேயிருந்த
உர்கள் இருபுறமும்வீற்றிருந்தமாதரானும்பார்த்திருக்கவுஞ். சாஸ்
திரவேநங்கோரமும்-வெருந் தார்த்துணமாய்மொழி தாழ்ந்து
வைப்பிட தனனார்.

(இ-ள்.) சுற்றிலும் நின்றனுகொண்டிருந்த பெண்கள் கைலாகு கொடுத்து வெகுசாந்தமான சொற்களால் தாழ்மை சொல்லிக் கொண்டிருக்கவும் எ-று. (சுஉ)

சூஸ்திரமாய்சலக்குடத்தை-முன்னையும்விட்டு சுசுழீடனென் னுடலைப்பின்னையும்விட்டு, காத்திருந்தமருத்துவிச்சி அவளிரண்டு கரத்தில்விரலைத்தொட்டு அழுத்தினனோ, வேற்றுமுகமாகவேதான்- முந்தி முன்னையும், வெகுண்டு வெகுண்டு மிரண்டிடவும், கூற்றுவனாய் சமைந்துதென்று - அன்னமிகவுங்கூர்லாய்ச்சத்தமிக நோக்கிட வேதான் தனன.

(இ-ள்.) மிகவுஞ்சுட்சமாக பனிக்குடத்தைமுன்னதாகவிட்டு என்னுடைய உடலைபின்னர்விட்டு வெளிபில்வரும்போது மருத்து வச்சியானவள் அவளுடைய இரண்டிகைகளாலும் வேற்றுமுகமாக அழுத்தவே அப்போது தாயானவள் மிகவுங்கூர்லாட்டுக்கூவ.

சையோகஞ்செய்யும்போது - இருந்தமனஞ்சந்தோஷந்தப்பி பின்சந்தோஷமாய், நொய்யதிருநாதவிந்து-வரும்போது-துண்மையறியாற்பெரியோரான்மையறியார், பைதனிலுந்திரண்டுருண்டு - வருகையிலும் - பத்தியுடனையுலகில்புத்திரனென்று, ஐயமறஅறிந்துகொள்வார்-எனைச்சுமந்த - அன்னையுடவருத்தத்தை யாருமறியார்-தனன.

(இ-ள்.) பெண்ணும் புருஷனுங்கூடின காலத்திலிருந்த மன சந்தோஷங்கேட்டு நாதவிந்துக்கள் வரும்போது பைபில் திரண்டு ருண்டு உலகில் புத்திரனென்று உதிக்கும்போது தாய்பட்டவருத் தத்தை யாவருமுரை மாட்டார்கள் எ-று. (சுசச)

வெய்யவனுதித்தநாட்டில் வெகுசாயனும் வேதனைகளாவந்தது பிறந்துவிட்டேன், வையகமெலாந்துதிக்கும் -பிரமாயுடைய-மைந தன்சரஸ்வதியெந்தனன்னையுமாச்சு, துய்யபரபிரமசிஷ்டை-உதித் தருளுஞ்-சுகந்தபரிபூரணஞானகுலங்காண், செய்வினையாலமைத்த பூர்வக்கியான சித்தியருநாலமைத்தசெய்கையிதாண்டே-தனன

(இ-ள்.) சூரியமண்டலத்தின்கண் ரான்வேதனைகளை மிகவுமறு பவித்து உலகத்தில் பிறந்துவிட்டேன் ரானே பிரமதேவனுடைய பிரமசிஷ்டையாலுதித்த ஞானகுலமாகும் ஆனால்இதுஎன்னுடைய பூர்வஞானத்தாற் சொல்லப்பட்டதாம் எ-று. (சுசரு)

விதிமதிபிரண்டாவால-விந்துநாதமு - மிகுத்தவச்சிரக்குகை பைநனிலே, அநிதசுக்கிலசுரோணித பிரண்டுங்கூ - அமைந்தபு

யால்யோகசாதகத்தால், பதியராஜாங்கயோக-தீட்சைசபலத்தின் - பக்குவமுதித்திந்தப்பாரில்வந்தேன், நீதியயீஸ்வரியத்துடன் விளங்குகின்ற நீத்தியசவுக்கியகுலமுற்றவனண்டே-தனனார்.

(இ-ள்.) விதிமதிகளின் அளவுபோல் விர்துநாதங்கள் கருப்பையில்கூடின சாதகத்தாலும் ராஜாங்கயோகதீட்சையின் பலத்தாலும் பக்குவம்பிறந்து இந்தஉலகத்தில் வந்துபிறந்தேன் ஆனால் நான் ஐஸ்வரியத்துடன் விளங்குகின்ற சவுக்கியகுலத்தில் வந்தவனாவேன் எ-று. (சசுசு)

திருவுருகருவிதாமஸ்-டமைத்தகுல-தெய்விக திரிமூர்த்தியானவரோறு, மருமலர்சுகந்தபரி-மதிரவியின் - மாமலர்க்கமலரத்னபூமலர்காணும், அருதிருவுருவாகி-பிர்மாதிகுலம்-அவனிதனிஹித்தஅமிசையினால், குருவனுக்கிரகசெயலால் குவலையத்தில்-குறைவொன்றுமில்லையெனத் தவகையாண்டே-தனனார்.

(இ-ள்.) திருவுருவில் கருப்பையின்கண் அமைத்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திரிமூர்த்தியால் வரலாறுனது சுகந்தத்தை யுடைய சூரிய சந்திரர்களின் கமலமலர்போலும் உலகத்தின்கண் அமிசையினாஹித்து குறைவொன்றுமில்லையாகும் எ-று.

விருத்தம்.

உருதிவிட்டுப்புவியதனிலமைத்துயானும்உதித்துகிறுகிறிடைப்பெண்மாதரெல்லாம், எந்தியிருகரத்தாலுமனைத்து அன்னை எனையெடுத்துவொருபுறத்தில்கிடத்தினார்கள், நொந்துபட்டஅன்னையர்க்குத்துகிலும்வாங்கி துண்மையதாயடிவயிறுதாங்கக்கட்டி, விர்துவிட்டோன்கோத்திரத்தின்குலங்கள்வாழ்க விளங்குபுத்திரன்பிறந்தனெனவிளம்புவானே.

(இ-ள்.) கருப்பையைவிட்டு உலகத்திற் பிறந்து சிற்றிடைப்பெண்களெல்லாமேந்தி என் தாயின் ஒருபக்கத்திற் கிடத்தினார்கள் அங்ஙனம் பெற்றதாயின் வயிற்றைக்கட்டி தந்தையின் கோத்திரம் விளங்குவென்று வாழ்த்துவார்கள் எ-று. (சசுஅ)

எடுத்தென்னைக்கிடத்திவைத்துமாதரெல்லாம்ஏறெடுத்து என் முகத்தைப்பார்க்கும்போது, படுத்தயான்கிடக்கையிலுந் தும்பல் பிற பற்றிடவுக்குளிர்தசஜலம் பொழிந்தேமாதர், எடுத்தெந்தன் முகத்தனிலுமிறைக்கும்போதி லேற்றமணிபூசத்தை நோக்கியாலும், அடுத்திருந்தஅருளை யெல்லாவிடே வியம்புவியிலாண்கொண்டபாந்திட்டேனே.

(இ-ள்.) பெண்களெல்லாரும் என்னையெடுத்துக்கிடத்தி என்னுடைய முகத்தை பார்க்கும்போது நான்தும்பினால் குளிர்ந்தசலத்தையெடுத்து என்முகத்திலிரைப்பார்கள் அப்போதுநானும்திருவருளைப்பெற்று உலகத்திலாசைகொண்டு பிறந்தேன் என்று.

விண்ணைவிட்டுவெளிதனிலும் யானும்வந்து விரும்பியெனைச்சுமந்திருந்த அன்னைபார்த்து, கொண்ணுவிட்டுப்போகவந்த கூற்றென்று கொடேமுடனென்முகத்தைக்குறித்துச்சிந்தை, கண்ணெடுத்துப்பாராமல்சலிப்புண்டாகிக்களையாகிமூன்றுபட்டினியுமாச்சு, எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தேனறைக்குளேதானெடுத்தெனக்குஷதவிசலங் கொடுத்திட்டாரே.

(இ-ள்.) விண்ணைவிட்டு வெளியேவந்த என்னைத்தாயானவர் பார்த்து கொன்றுவிட்டுப் போகவந்த எமனென்று கோபக்குறியினால் பாராமல் மூன்றுநாள்வரைக்கும் பட்டினியா யிருந்தான் அதன்மின்னர் என்னைச்சிலரெடுத்து ஆகாரங்கொடுத்தார்கள்.

ஆகமதில்நானிருந்துவந்தபோது அங்கமெல்லாம்வேதனையாவின்ற அன்னை, தாகமுடன்மனசோபமிகவுமாச்சு சஞ்சலத்துக்காளானோமையோவென்று, வேகமுடனென்னை யொருபுறத்திற்போட்டு வெறுமைபுடனவளுமொருபுறமேசாய்ந்து, கோபமினிபறியாமல்நான்போது கூகுவென்றமுதுசத்தங் கூப்பிட்டேனே.

(இ-ள்.) உடம்பினுள் நானிருந்து வெளியில்வந்தபோது வேதனையோடு பெற்றதாய்க்கு மிகவுஞ்சோபமுண்டாய் சஞ்சலத்துக்கு ஆளானோமையென்று என்னை ஒருபக்கத்திற்போட்டு அவன்வெறுமனாக மற்றொரு புறஞ்சாய்ந்து இருந்தான் அப்போது நான் அவனுடையகோபத்தை உணராமல் கூக்குரலிட்டமுதேன் என்று.

என்வருத்தமறியாமலய்யோபாவி என்கிடந்துகூவுகிறபென்னபாவ, முன்வருத்தமுன்றுநாளுபாசமாச்சு மூர்ச்சையுடனெனக்கிளப்புமிகவுமாச்சு, என்வருத்தமறியாமலமித்தங்கேட்டு ஏனமுதாயென்றனக்கோர்பிராணனில்லை, பின்வருத்தங்கொண்டு விருவாயென்று புத்திசற்றுமறியாமல் பிசகினேனே.

(இ-ள்.) அப்பொழுதுபாவி என்னுடையவருத்தத்தெரியாமல் ஏன்கூவுகிறாயென்று தாயும்மற்றவர்களும் என்னைப்பழித்தார்கள்.

அடங்காதபசியாச்சுஎனக்குஅன்னை அவன்வருத்தமினியறியாதமுதேனயானும், மாங்காரங்கொண்டெழுந்து ஓங்காரத்தைமடக்கியேபிடித்திழுத்துமருங்கேவைத்தாள், நீங்காமலுகிருந்த மாது

ரெல்லாம் லீயா நபல அவிழ்தஞ்செய்துகூர்ந்தார், பாங்கா அறை யதுக்குள் மூன்றுநாளும் பசியுடனேயானவரும்படுத்திட்டோமே.

(இ-ள்.) எனக்கு அடங்காத பசியாபிநுந்ததனால் தாயின்வரு த்தத்தை அறியாமலடிதேன் அப்பொழுது அவன்எனக்கு முலை கொடுத்தான் பின்னர் அங்கிருந்தவர்களுல்லாரும் மருந்துகொடு த்தார்கள் இப்படியே அந்தஅறைக்குள் மூன்றுநாள் வரைக்கும் பசியுடனேபிநுந்தோம் எ-அ. (ச௭௬)

வீடுகரான் மூன்றுங்கழித்துமேவி விரும்பியென்னைச்சமந்திருந்த அன்னையார்க்கு, வாறுனமாதர்வந்துவென்னீர்விட்டு மதனசூதகர் தெளிபசுரமேல்கீட்டு, சீரான எனக்கொக்கசலரீராட்டி. செடமது வின்சசுடெல்லாஞ்சுத்திசெய்து, நேராகஇருந்தஅறைபுகுந்துமேன் மேல் நிலமுறைத்துத்திலதநெற்றிக்கிட்டாள் தானே.

(இ-ள்.) அப்படி மூன்றுநாளங்கழித்து என்னைச்சமந்திருந்த தாய்க்கு வெந்நீர்விட்டு குளிப்பாட்டி சுத்திசெய்து அவளிருந்த அறையின் நிலத்தை தேய்த்துப்பொட்டிட்டு எ-அ. (ச௭௭)

முளாதபசியெடுத்து அறைக்குள்ளேதான் முழசலிப்பால் குழல்கோதிகுகையும்போட்டு, தாளாமல்வீற்றிருக்கும்கூடித்துக் குள்ளே தயவாகஅறுசுவையோடன்னமுண்டு, தேளானபசியாறியடைக்காய்கொண்டு செழித்தபின்புஎன்முகத்தைப் பார்த்தாள் தானே, கோளானமாதரெல்லாமுடனிருந்து கிருபையுடனையெடுத்துக்களித்திட்டாள்.

(இ-ள்.) அந்த அறைக்குள் கொடியபசியெடுத்தமையால் சலிப்பாய் குழலைக்கொதியிருக்குஞ் சமயத்தில் சுற்றத்தார்கள் அறுசுவையுடன்கூடிய அன்னத்தைக்கொடுக்க உண்டுபசியாறி வெற்றிலைப்பாக்கு போட்டுக்கொண்டபின் என்னுடைய முகத்தைப்பார்த்தாள் அதின்பின்னர் பெண்களுல்லாமிருந்து என்னையெடுத்துச் சந்தோஷித்தார்கள் எ-அ. (ச௭௮)

மட்டில்லாப்பசியெடுத்துஅன்னையார்க்கு மதிமயக்கந்தெளிந் துகளைசோபரீங்கி, தட்டில்லாசந்தானமுதித்துதென்று சார்வாக பக்தமன்புமிகமேன்மேலாம், வீட்டிலருகிருந்துமைந்தனருமையாக மிகமகிழ்ந்துமுகமனைத்துமுத்தந்தந்தாள், கொட்டியான்சப்பாணியிருதரத்தால் கூர்முகத்தில்கிறுநகையுங்கொண்டாள் தானே.

(இ-ள்.) தாய்க்குப் பசியெடுத்துச் சோபரீங்கிய பின்னரே பிள்ளைபிறந்ததென்று என்னையெடுத்தனைத்து முத்தங் கொடுத்தாள் பின்னர் புகிரிப்பைபுங் கொண்டாள் எ-அ. (ச௭௯)

தேகமெல்லாங்குளிர்ந்தன்னதெளிந்துமேவிசெடவருத்தந்தீர்ந்
துஎன்மேலிரக்கமாகி, ஆகமெல்லாங்குளிர்ந்துசந்தோஷமாகி அதித
மையமிட்டுச்சிமுகமுத்திட்டி, பாகமுடனெடுத்தென்னை மடிமேல்
வைத்துப்பரிவாகக் கொங்கைமலர்வாயிலீந்தாள், தாகமினிதெளி
யவேயமிர்தமுண்ட சட்டமதைவின்னதென்றுசாற்றுவேனெ.

(இ-ள்.) தாயானவள் தேகங்குளிர்ந்து வருத்தநீங்கியபின்சந்
தோஷத்தையடைந்து உச்சியிலும் முகத்திலும் முத்தங்கொடுத்து
என்னைமடிமேல்வைத்து முலைப்பால்கொடுத்தாள் அங்ஙனம்அமிர்
தங்குடித்த விதத்தை இனிசொல்லுவேன் என்று. (சஎஎ)

காமப்பாலமுர்தமுண்ணுங்கருவைச்சொல்லக் கருக்கையினி
யருள்வதென்ன ஆண்டேகேளிர், சோமப்பாலுண்டதனால் சோதி
காணுஞ் சுத்தமதியமிர்தமுண்டால் சுழிதான்காணும், வாமப்பா
லுண்டபலன்பெரியோரானார் மதுரசஞ்சீவியையுண்டார் ஞானி
யானார் சூமதிதபாலமிர்தமுண்ணுநேர்மை சொல்லுகிறேனமிர்த
ரசச்சுகத்தையாண்டே.

(இ-ள்.) காமப்பாலுண்டதை விடச் சோமப்பா லுண்டால்
சோதிகாணும் சுத்தமாகிய சந்திராமிர்த பானஞ்செய்தால் சுழி
முனைகாணும் மதுரசஞ்சீவியையுண்டார் ஞானமாவார் சந்திரர்
மதியமிர்தம்உண்ணும் விபரத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று.

சுகத்தில்கமதிகசுகசூக்ஷாசூக்ஷஞ் சொர்க்கபதியான பதஞ்
சுகஞானங்காண், அகத்திலிருந்ததிதரசபானஞ்சூக்ஷமானமறியாத
வெகுஅநந்தசூக்ஷம், மகுத்துவத்தையானுரைக்களவியோரண்டே
வான்புவிபுஞ் செகமுழுதுமதற்கொவ்வாது, இசபரமும்பரமுமிது
வானசூக்ஷமிருதயத்திலிருந்தவிதமினி சொல்வோமே.

(இ-ள்.) சுகத்தில் சூட்சுசூட்சஞ்சொன்னால் அதுஉள்ளத்தி
லிருந்து யாநுமறியாதசூட்சமாகும் ஆகையால் நான் அதைச்சொ
ல்லுவதென்றால் யாவருக்குஞ் சம்மதமாகாது ஆயினும் என்னு
டைய மனந்திலிருந்து உண்டானவித்தை இனிச்சொல்லுகிறேன்.

கொச்சகம்

மாமதுரபானரச வாமரசநாமறிய

கோமனமாதன்னைக்கெர்ப்பங் குகையைவிட்டுநாடிவழி

பூமலர்வாழம்புவிமில் பிறந்திருப்பதாமாகில்

காமக்குரோதமோகக் காமியத்தில்கொல்வோமே.

(இ-ள்.) மதுரபாணரசத்தை நாம் உரை பெண்ணாகிய தாய் கர்ப்பக்குகையைவிட்டு நாயிவழிவருவார் உலகத்திலிறந்திருப்ப தானால் காமக்குரோதமோக காமியத்தில் போவார்கள் என்று.

எத்தேசகாலமிருந் தென்சாணுடல்மீறி
பத்தாயிரம்வருஷம் பாரிலிருப்பார்கான்
உத்தமர்க்காசித்துவினார் தூரிலிருந்துச்சிதமாய்
கத்தனருங்கித்திபெற்றுக் காயசித்திசெய்வாரே.

(இ-ள்.) எந்தத்தேசத்திலும் எந்தக்காலத்திலுமிருந்து எண் சாணுடலோடு பிறந்தாலும் அதற்கு வரையற்ற அளவுகாலங் கடந்து பதினாயிரவருஷம் வரைக்கும் உலகத்திலிருப்பார்கள் ஆகையால் உத்தமர்கள் சித்துசெய்து ஊரிலிருந்து விசேஷமாய் கடவுளின் கிருபையைப்பெற்று காயசித்திசெய்வாய் என்று. (சஅக)

கலித்துறை.

நாபிக்கமலத் தருள்வாசல்புக்கிடு நற்கமலர்
தாயித்துஅன்னை வளர்கெர்ப்பவாசல் தனையடுத்து
கோபித்தபான னுதைத்திடயோனிக் குறவழிபோய்
ஆபித்ததுவருள் சிவயோகவாச லதுவழியே.

(இ-ள்.) நாபிக்கமலத்திருக்கும் வளர்கின்றவாசலை யடைத்து அபானனுவன் உதைக்க யோனியின் வழியேபோய் சிவயோக வாசலின்வழியே என்று. (சஅஉ)

வழியோனிமூடி யுந்தியின்வாசல் வரும்பெரியோர்
கழிவில்லைதேக மூத்தைக்குழியதுங் கலைபிரளா
பொழிமலர்வாச மதிமலர்வீசும் புகழுடையா
ருழிவதுமில்லை யபானனுதைத்த துணர்ந்திடுவேன்.

(இ-ள்.) யோனிவழியைமூடி நாயியின்வாசலில் வரும் பெரியோர்கள் யாதொரு இழிவுமின்றி அபானனுதைத்ததை நானறிவேன் என்று. (சஅஉ)

வெண்பா.

காமப்பாலுண்டு கருக்குழியிலுளும்
நாமப்பாலுண்ண நல்விதியோ சோமப்பால்
உண்டுகடைத்தேற உந்திவழிவருகா
இன்றுவினைபொழியாதினி.

(இ-ள்.) காமப்பாலாகிய முலைப்பாலைக்குடித்துகர்ப்பாசயத்திலுளாகின்ற நாம் வாமப்பாலுண்ண முடியுமோ? ஆகையால் உந்திவழில் வாதவினை நமக்கு ஒழியாது என்று. (சஅச)

வாமப்பாலுண்டு மகிழ்பெறுவதாமாகிள்
காமப்பாலுண்ணக் காரணமோ ஏமப்பால்
இருகாலொருகா விரவிமதியொன்றுனால்
குறுகிவரும்வாய்வதுவின் கூறு.

(இ-ள்.) வாமப்பாலையுண்டு மகிழ்வதானல்காமப்பாலுண்ணக்
காரணம் ஒன்றுமில்லை ஆனால் இடைகளையும் பின்கலையு மொன்று
னால் வாயுவின்கூறு குறையும் எ-று. (சஅரு)

விருத்தம்.

சந்திரபுட்கரணிமதிமதுரவாசஞ் சைதன்னியப்பா லமிர்தமருவி
சூழும்,இந்திரியகாமரசமிசூர்தமாதர்எனையின் றஅன்னையவளியல்.
தன்னால்,மைர்தன்திருவள்ளுவனாயுதித்துமேலும்மதனசூதகந்தீர்ந்
துவரும்பாலுண்ண, விர்தவினியானுரைப்பேனாண்டேகேபீர்சிபர
மதாயமிர்தமுண்ணும் விதிசொல்வேனே.

(இ-ள்.) வாசம்பொருந்திய சந்திரபுஷ்கரணியின் பாலமிர்த
மானது சூழ்கின்ற இந்திரியமாகிய காமரசமிசூர்த பெண்களில்
என்னப்பெற்ற தாயினியல்பினால் நான் திருவள்ளுவனாய்ப்பிறந்து
சூதகந்தீர்த்துவரும் பாலையுண்ண அதினால்நானம்பிறந்து அமிர்த
முண்ணும் விவரத்தைச் சொல்லுகிறேன் எ-று. (சஅசு)

பாலுண்ணல்-தரு.

அமிர்தமுண்டேன்காண்-மதிமல-ரமிர்தமுண்டேன்காண்.

(இ-ள்.) நான் சந்திரனுடைய மலர்ந்த அமிர்தத்தை யுண்
டேன் எ-று.

அமிர்தமுண்டேன்மதியாதாமாகமன்னைதன்மாற்போடனை
யவைத்தாசையால்,சூழர்தமாமதிபாலத்தாராமலுங்கொடியபாவி
காமப்பாலத்தந்தனள்,திமிர்தமேதிருநடனம்புரியுமமிர்தந்தந்தன
ளன்னையின்பத்துடன், வமிர்தமாமதுமலர்கொண்டுவிசும் வச்சிர
உஞ்சல்மீது நித்திரைசெய்துயான் அமிர்த.

(இ-ள்.) சந்திரனாவன் ஆதாமாகவும் தாயின்மார்போட
னைத்து ஆசையினால் மதியமிர்தத்தைக் கொடுக்காமல் காமப்பா
லைக் கொடுத்தாள் பின்னர்வச்சிர ஊஞ்சலின்மீது என்னைக்கிடத்த
நான் நித்திரைசெய்தேன் எ-று. (சஅஅ)

ஒங்குங்கேளிக்கையில்லாது கொங்கைநனையொத்தக் கரத்தாலு
மல்தகந்தைதொட்டு,நாங்கியேநிற்கவுமபாங்கியனைக்கவும்சூ
யி

மடியிற் சென்றிருந்துபான், தேங்கியமானுகளேங்கியிருக்கவுஞ்சித்தி
ரப்பிதாம்பர மெத்தையின்பேரிலும், பாங்கியுமன்றையதிகசந்தோ
ஷமாயணைத்துப்பாலகனுக்கமிர் தழுட்டினள்-அமிர்த.

(இ-ள்.) வளருகின்ற வினையாட்டில் பெண்ணின்தனத்தை கர
ங்களால் தொட்டுநிற்கப் பாங்கியானவள் அனைக்கத்தாமிடியின்
மேலேறியிருந்து நான் ஏங்கியிருக்கச் சித்திரமெழுதிய பட்டுமெத்
தையின்பேர் அன்னையானவள் அதிகசந்தோஷமாயணைத்துப்பால்
கொடுத்தாள் எ-று. (௪ அஅ)

இன்று அறைக்குள்ளே மூன்றுநாள் பட்டினி யின்பமெல்லாம்
வெகுநுன்பமதாச்சு, வென்றுபிறவிக்கடலிலிலங்கிய வேழத்தை
விட்டுயானேசத்துடனுமே, அன்றுபிறவிக்கருநாட்டிலதுவிட்டகம்
பரமவம்புவிவாழ்க்கையில், கண்டுமிருந்தக்காட்சிகள் யாவையுங்
காமப்பாலுண்டிங்காரணங்காண்கிலேன்-அமிர்த.

(இ-ள்.) பிறந்த அறைக்குள் மூன்றுநாள்வரைக்கும் பட்டினி
யாயிருந்து பிள்ளையைப்பெற்றபின் உண்டானதுன்பங்களெல்லாம்
பூர்வவினைப்பயனாகும் ஆனால் நான் காமப்பாலுண்டான காரண
மானது எனக்குத்தெரியவில்லை எ-று. (௪ அக)

ஆதரவாகவேயென்னையித்து அழகாய்கொடுங்கையி லென்
னையணைத்துடன், போதரவாகவுமென்முகம்பார்த்துடன் பொல்லா
தகாமப்பாலென் தாயிவூட்டினள், ஊதுந்துருத்தியில்நா தவிர் தூணி
யும் ஊறிக்குகையிலுருவதுவாகியும், சூதுகளாகவுடலைக்கொண்டு
வந்தேன்தொல்லுலகிற்பொல்லாகாமப்பால்தந்தனள்-அமிர்த,

(இ-ள்.) தாயானவள் என்னை ஆதரித்தெடுத்து அணைத்துள்ள
னுடைய முகத்தைப்பார்த்து முலைப்பாலை எனக்குண்பித்துவளர்த்
தனள் எ-று. (௪ சுஉ)

செல்வச்சிற்றடியும் ரெண்டடிவைக்கவும் திரும்பச்செங்கை
வளர் கொங்கையைக்கிள்ளவும் மூலத்தடியில்முகத்தோ டணைத்து
டன்மூட்டியே காமப்பாலுட்டியேதந்தனள், வாலேசிற்றடியேஞால
முதுட்டுறேன் வாருமப்பாவென் றுமார்மேலணைத்துமே, கோலம்
தாகவுங்கொங்கைமலர்தனைக் கூப்பிட்டுப்பாலனும் வாப்பிட்டுரிஞ்
சவும்-அமிர்த.

(இ-ள்.) செல்வச்சிற்றடியில் இரண்டடி எடுத்துவைக்கதாயா
னவள்கண்டு ஆரந்தங்கொண்டு என்னைமார்போடணைத்து முலைப்
பாலைக் கொடுத்தனள்பின்னர் அப்பா வாருமென்றுகூவிமார்போ
டணைத்து முலைகொடுக்கப் பிள்ளையும் உறிஞ்சிக்குடிக்கவே எ-று.

ஐயுறவேகருஷூர்திருநாட்டினில் ஆதரவும்விட்டுப் பார்தனில் வந்துமே, வையகத்தாசைவருமென்றறியா மனதிலெண்ணுமல்மயங்கிகின்றேகியான், பொய்யாசையின்பப்புதுமையைவிட்டுமேபொல்லாப் பசிகாமப்பாலைபுண்டாகையால், மெய்யானபுத்தி மறந்து அசதியுமிந்தவிதம்வருமென்றறியாமலும்-அமிர்த.

(இ-ள்.) சந்தேகத்துடன் கருப்பாசனத்தில் ஆசையைவிட்டு உலகவாசை வருமென்றுணராமல் மயங்கித்து பொய்யாகிய ஆசையைவிட்டு முலைப்பாலைபுண்டு உண்மையறிவைமறந்து அசதியும் இந்தவிதம் வருமென்று அறியாமலும் ஈ-று. (சகூஉ)

மாய்கைக்கடலில் வருஞ்சையோகஞ்செயில் மாதர்கருக்குழி கொப்பபந்தரித்ததில், உய்வினைமைந்தனுதித்துப்பத்துதிங்களில்ஓங்கிப்பிறந்துடன் தாங்கிப்பால்தந்தனள், காமப்பாலென்றறியாமலும் பாசக்கடலினிலமூந்தாமலும் பாசங்கொண், டோங்கிவாமப்பால் தந்துணரவொட்டாமலும் உதிரப்பால்தந்துவூட்டினனனையே.

(இ-ள்.) மாய்கைக்கடலில் ஸ்ரீபுருஷர்க ளிருவருஞ் சையோகஞ்செய்தால் பெண்களதுகருப்பாசயத்தில் கப்பபந்தரித்துபத்து மாதங்களும் வளர்ந்து பிறந்தபின் எனக்கு முலைப்பால் கொடுத்தாள் ஆனால் அதைக்காமப்பாலென்று அறியாமலும் மாயக்கடலில் படியாமலும் வாமப்பால்கொடுக்கும் விதத்தை உணராமலும் உதிரப்பாலையூட்டினார் ஈ-று. (சகூஉ)

செங்கநதிபந்தரித்தங்கொள்ளாமலும் திரோதாயிமாயையின்பாசக்கடல்விட்டுச், சங்கநதிசந்திரபுட்கரணியாணம் சாகைநீருண்டு தவமுஞ்செய்யாமலும், பருதிமதியறியாமலுஞ் சோதியின் பாலமிர்தந்தனைப்பாந்த் துணராமலும், கருதியுமன்னைக் காமப்பாலைத் தந்துடன் காட்டினள்முத்தமிட்டாட்டின னுஞ்சலில் அமிர்த.

(இ-ள்.) செங்கநதியின் திர்த்தத்தைக் கொள்ளாமலும் திரோதாயியின் பாசக்கடலைவிட்டு சந்திரபுட்கரணியில் பானஞ்செய்து தவஞ்செய்யாமலும் சூரியசந்திராகளை யறியாமலும் தேஜஸின் வந்த அமிர்தத்தை யறியாமலும் எனக்குதாயானவள் பாலைக்கொடுத்து முத்தமிட்டாள் ஈ-று. (சகூச)

இடைகலையைக்கொண்டு பின்கலைரிவூட்டி யேகாக்ஷரத்தைக் கொண்டினியறியாமலும் மடமயில்மாதவன்மாய்கைப பாலுட்டியும் வைத்திருத்துஞ்சலில்சுற்றியுமாட்டினள், கொப்பபக்குழிதனில் கியானநுத்துவமாய் உற்பவிந்துமுடலாவிப்பொருட்கள் நற்பினைபி

மன் கடைக்கத்திலைருள் முற்பவஞ்செய்த பூசாபலனான்டையே-
அமிர்த.

(இ-ள்.) இடைகலையைப்பின்கலையில்சேர்த்து எகாட்சரத்தால்
மாய்கைப்பாலையுட்டி. ஊஞ்சலில்மாட்டி. கருப்பாசயத்துள் ஞான
தத்துவமாப் உற்பவித்து உடல் ஆவிப்பொருள் இவைகளைப் பிரம
தேவனது கிருபையால் உணர முன்ஜென்மத்தில் செய்தபூசாபல
னாகும் எ-று. (ககரு)

அண்டரண்டபகிரண்டமாயிரத்தெட்டாக்கினைமேவுஞ்சதாசிவ
சம்புவால், எண்டிசையுமீரேழுலோகங்களும் கண்டுமகிழ்ந்திடக்
காரணசற்குரு, பூர்வக்கியானம்புகழ்பாரினிலுதித் தேறுமெய்ஞ்
ஞானசித்தாதிகன்பொற்பதஞ்சிற்பெருந்தசதீட்சைவிளங்கிடஉறு
மகத்தியமாமுனியின்கிருபை அமிர்த.

(இ-ள்.) அண்டரண்டபகிரண்டங்களும் அடங்கி யிருக்கின்ற
ஆக்கியினில்வாழ்கின்ற சதாசிவனென்னுஞ் சம்புவால் அஷ்டதி
சைகளும் பதினான்குலோகங்களும் கண்டு சந்தோஷிக்கக் காரண
மாகிய ஞானகுருவின் பூர்வஞானம் உதித்து மெய்ஞ்ஞானத்தை
யடைந்து சித்தாதிகருடைய திருவடிகளை தரைநீட்சை விளங்க
அகத்தியமாமுனி கிருபையால் எ-று. (சகசு)

விருத்தம்.

செங்கதிரோனுதித்துவளர்புணியிற்குள்ளேசெனித்தவுடல்பிற
ந்துநாநொன்பதாச்சு, சங்கைபுடனானிருந்துவந்தசூதச் சடங்க
அத்து அங்கசுத்திஷ்டைத்திற்பெய்து, இங்குநமாயருகிருந்தமாதர்க்
கெல்லாம் இன்பமுடன்தேகமெல்லாம்நீர்களாடி, பங்கமாமெனை
வளர்த்திக்கொடிபுதைத்துப் பலவிதமாயமுதுகொண்டுபடைத்திட்
டாரே.

(இ-ள்.) சூரியனாவன் வெளிச்சத்தைக்கொடுக்கின்ற உலக
த்தில் பிறநுலுன்புநாளாச்சு ஆகையால் நானிருந்துவந்த அசுத்
தத்தைக்கிச்சரித்ததைச் சுத்திசெய்து சமீபத்திலிருந்த பெண்க
மெல்லாம்புரித்து பின் என்னைவளர்த்தி கொடியை வேறோரிடத்
திற்புதைத்து பலவித அமுதத்தைப் படைத்தார்கள் எ-று.

மந்திரத்துக்கெட்டாதநாதவிறதை வரவழைத்தவவனவனும்
வேறுகாண்க, விந்துவிட்டேயனுபோகஞ்செய்ததந்தை விந்துஒரு
புறந்தனில்வெவ்வேறுகாண்கதந்திரமாய்வயதுதந்தகலையுங்காண்க
சார்விருக்குமருத்துவச்சிதானுங்காண்க, சந்தரமாமகத்தில் தேவ
தைவாடெவ்வந்திபுடையொழிபலையெழுதியுந்தந்தாரே.

(இ-ள்.) மந்திரங்களுக்கெட்டாத நாதவீர்துக்களை வரவழைத்த அவனும் அவனும் விரைவிட்ட தந்தையின்வீர்து ஒருபுறத்தின்றிதினால் அதுவும் வயதைக்கொடுத்த கலைகளும், மருத்துவச்சியும் ஆகிய இவர்கள்வேருனதால் இவர்களைநீக்கி அகத்திலிருக்குந் தேவதைகளைநோக்கி சூபதிபறைவேத்தியங்கள் கொடுத்தார்கள்.

அகத்திலுள்ள சாஸ்திரங்கள்முடிந்தபின்பு அவரவர்களாறு பசியானபின்பு, மகத்தானபெரியோர்களுக்கேறின்று வரிசையுடனன்னையுமேயென்னப்பார்த்து, ஜெகந்தனிலேவெகுளோடிகாலம் வாழ்ந்துஜென்மித்தோர்வயதுபெற்றுசெழித்துவாழ்வாய்,வகுத்துவைத்தநேர்மை யறியாமலாண்டே மாண்பரெல்லா மிப்படியே வாழ்த்தினாரே.

(இ-ள்.) சர்வசம்மதமான அந்தரங்கத்திலிருந்தசாஸ்திரங்கள் முடிந்தபின்னர் அவரவர்கள்பசியாற பெரியோர்களெல்லாம் என்னைப் பார்த்தார்கள் அப்போது என்னைப் பெற்றவனும் என்னைப் பார்த்து அநேககாலம்வாழ்ந்து ஒருவயதை பெற்றிருப்பவையுணராமல் பெரியோர்களெல்லாம் என்னை வாழ்த்தினார்கள் எ-று.

சூதகமாயானிருந்தஅகத்தைவிட்டு சிறுவனைத்தானிருகரத்திலோதிமென்மேல்,சாதகமாய்கொடுங்கைதனிலிணைத்துப்பின்புசயனமிகப்பார்த்துஅன்னையகத்திலுற்று, பேதமிலான் அன்னையிதா அழகுசுற்றம் புகழ்பெறவும்வாழ்த்திஆலாத்திசுற்றஆதரவாயகத்திலிணைக்கிடத்திவைத்து அருள்பெறவுமன்னையுந்தானமுதிர்ந்தானே.

(இ-ள்.) நான் சூதகமாயிருந்த விடத்தைவிட்டு சிறுவனை இரண்டுகைகளாலுந்தாங்கி அணைத்து அன்னைக்குச்சுப்பத்தி விருந்து என்னுடைய அழகைவாழ்த்தி ஆலாசுற்றி எனக்கு முலைப்பால் கொடுத்தார் எ-று. (ரு)

சீரணிப்புச்சுற்றிடைக்குத்தன்டைக்காலில் செழித்த துடையிடையதுக்கேயரைநாணிட்டு, நேராகவிருகரத்தில்காப்புரல்கி நெற்றிதனிஸ்கிர்தாரப்பொட்டு ஞாற்றி, ஈரானதுருவிழிக்குமைபிட்டே பின்கொண்டைதனிலரத்தினத்தால்கட்டிப்பட்டு, ஆராரோவென்று தொட்டிலைசயத்தானும் ஆட்டினாரிருகரத்தைகீட்டினாரே.

(இ-ள்.) அதின்பின்னர் குழந்தைகளுக்கணியவேண்டிய ஆராரணங்களை யெல்லாமணிந்து தொட்டிலிற்போட்டு வெகு அழகாக எந்தாயானவர் தொட்டிலாட்டினார் எ-று. (ருக)

நவரத்ன உஞ்சல்தனி ஷ்ணையவைத்துரதிமா துமங்கையர்கள்
முடிசூழ்ந்து, சுவனமுடல் பலகலைகன்சிந்துபாடி. கருதினாரைநீந்
தன்வரிக் கவிசுசோரலச, தவனம்வருகாமலசைந் தாட்டி-னார்கள்
தாயான அன்னையுமேயமிர்தமுட்ட, அவ்வவர்கள் பகுதிமுறையதாக
ஆட்டி-னாநாயவுஞ்சலாட்டினுமே.

(இ-ள்.) நவரத்தின கஜிதமாகிய ஊஞ்சலில் என்னைவளர்த்தி
பெண்களெல்லாம் முறையே சூழ்ந்து ஒருவர்மாற்றி ஒருவர் ஆட்ட
என்பாப்பெற்றதாயானவள் இடையேயிருந்து அன்னமுட்டினாள்.

தொட்டிலாட்டுஞ்சிறப்பு தரு.

ஆட்டி னுர்தொட்டிலிட்டு அன்னையுமென்னை
ஆராரோவென்று உஞ்சலாட்டினார்காணும்,

(இ-ள்.) என்னுடைய தாயானவள் என்னைத்தொட்டிலிட்டு
ஆராரோ! ஆராரோ! என்கிற சத்தத்துடன் தொட்டிலாட்டினா
கள் எ-று.

ஆட்டி-னுஞ்சல்தனிலன்னை நானுமசையாமல் நித்திரைகள்
செய்கேனுண்டே, சூட்டியபொற்பணியொருபுறமிருக்க இருசெங்
கையிர்தவனை தான்குலுங்க, கூட்டியசிற்காரதிருட்டிக்கதவடைக்க
கோட்டைக்காரர் கொல்லர்கண்டுஎனைமறிக்க, பாட்டியவுஞ்சல
சையநாட்டியகடமாதர் பரதசங்கீதமூதபாங்கிகளாட-ஆட்டி.

(இ-ள்.) எனக்குத் தரித்திருக்கும் நகைகளெல்லா மசைய
சகலபெண்களும் இசைபாட சர்வமங்களைத்துடன் தொட்டிலையா
ட்டினார்கள் எ-று. (நா.க)

நராலும்வாங்கிசுழிமுனைமேனின்று - பின்புஇருநாலைக் கட்டி
யொருமேலுமூட்டி, கூரானவாசிமுனைவழிநடக்கநல்ல கோகிலம்
போலன்னையென்மேல்கிந்துகள் பாட, வீரானமாதவர்வந்து வீணை
வாசிக்க-அன்னை-மேலனைத்துக்கொஞ்சிமுத்தமேவிதுதிக்கச், சீரா
னகொங்கைமடமாதுகள் பாட சித்திரசதுர்கூடமெல்லாம் பிரகாசி
க்கவே-ஆட்டி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு கலைகளைவாங்கி சுழிமுனைபின் மேல்
நின்று என்னுடைய தாயானவள் நல்ல இசைகளைவாசிக்க வேறு
பெண்களெல்லாம் பாடகூடமெல்லாம் பிரகாசிக்க எ-று.

கண்டமுத்திலொன்றுடனிரண்டுமாறவும்-வளர்-காலோடி நாலு
மதின்மேல்துதிக்கவும், கொண்டதிருச்சக்கரத்தி லொன்றுசுழிக்க
என்மேல்-சோகிலச்சிந்துகள் பாடி அன்னைதுதிக்க, நின்றுநடனஞ்.

செய்தல்சஞ்சிதங்கள்போல் மாதர்-நேசமுடன்பகும்வைத்துப்பா
சமுடனே, வண்டுமொழிக்கிள்ளையெனுமாதர்கூடியே மதுரவாக்கி
யமுடனேபதங்களோக்கிமதாக-ஆட்டி.

(இ-ள்.) கண்டஸ்தானத்தில் பன்னிரண்டு கால்களையும் மதற
வும் திருச்சக்கரத்திலொன்று சுழிக்க என்மேல் வேண்டியசுந்துக
ளைப்பாடி அன்னையானவளதுதிக்க மற்றபெண்கள் உயர்ந்தவாக்கி
யங்களையுடைய பதங்களைப்பாடவும் என்று. (நூரு)

சொற்பனஞ்சுழுத்தியெனுஞ்சாக்கிரத்தினுநல்ல - துரியந்துரி
யாதிதமுஞ்சேர்த்துமேலாடக், கற்பனையால்தித்திரைவர் துற்பத்தி
யினுல்பின்னுங் கருத்தினுல்தெரிசனங்கள்கண்டுநிற்கையில், விற்ப
வமதாகிவளருற்பனத்தகக்கானெந்தன்மெய்தனில் துய்யமதிமை
யமத்திலும் தற்பொருளின்கற்பனையாபெப்போது மாண்டையெந்
தன் சாதனையால்வாசிவந்து சட்டமதாசசே-ஆட்டி..

(இ-ள்.) சொப்பனம் சுழத்தி,ராக்கிரம், துரியம் துரியாதிதம்
இவைகளை மேலேபாட வழக்கத்தினால் நித்திரைவந்து கருத்தினால்
தரிசனங்களைக்கண்டு நிற்கும்போது தற்பொருளின் கிருபையினு
லும் பழக்கத்தினாலும் வாசிவந்து சட்டமாச்சு என்று. (நூரு)

குறைவிளாமதுமெப்போதுமுறைவின்முறைகள் கூன்கோதா
ட்டிமுத்தாட்டியன்னை தாலாட்டியே,சரசரவென்றுவுஞ்சல்பதுமை
களாட நல்லசதுர்கூடமெல்லாநிறைந்துதாதிகன்பாட, அருவிரதிக்
கரையிலளவாய் சென்றப்பொறிஜந்துபுலனைந்தனை அழைத்துக்
கொண்டுநல்ல, முறிகிக்கனலெழுந்தச்சுழிமுனைக்குள்மெத்தமுழங்
கையுடலசைத்துக்குலுங்காமலும்-ஆட்டி.

(இ-ள்.) சுற்றத்தார்கொல்லாம் எப்போதுங்கூடியிருந்துமுத்
தங்கொடுத்துத்தாலாட்டி நான்குகூடங்களிலும் தாதிகாரிருந்து
பாட அருவிரதிக் கள்வரைக்கும் ஐம்பொறி ஐம்புலன்களையழைத்
துக்கொண்டு சுழிமுனைக்குள் முழங்கையும் ஊலும் அசைந்து
குலுங்காமல் என்று. (நூரு)

களள்ளஇந்திரியமதைக்கருத்திலவைத்துபின்பு கலைபிளேரேழும
தைச்சுழியிலடக்கி, உள்ளத்திலும்பாழ்க்கதவைப் பூட்டியெனக்கு
அன்னையுறக்கம்வறஉஞ்சலினில்சிறக்கவேகின்று, வள்ளலெனுமன்
னையுமாமதுரமுட்டி தாலாட்டிவைத்தனைத்துசுற்றுமவன்புத்திகலை
யாமல்எள்ளாவெனைக்கைவிடா ஏந்தியேயன்னைபின்னு மெடுத்து
மய பீதிநிலவைத்துப்பிரிபாது ஆட்டி.

(இ-ள்.) கம் நத் தன்மைபப் பெற்றுள்ள இந்திரியங்களை மனத்திலடைத்து பன்னிரண்டு கலைகளையும் சுழிமுனையிலடக்கிப் பூட்டி எனக்குத்தூக்கம்வர மதுரவாசகத்தால் தாலாட்டி அன்னை யின்புந்தியானது சிறிதும் கலையாமல் என்னையெடுத்து மடிமேல் உட்காரவைத்து எ-று. (ருஅ)

சுத்தவெளிகோட்டையிரண்டுங்கதவைமூடி நல்லசித்திரவீதிய லகையின்பார்வையோடவும் வைத்துமேசோதிவிசுத்திவாசி கலைகள் சுவாசமாறியபோது கனிகொறியேநின்று, சித்திரத்தெருவியும்வாசியோடவும் நல்லதெசவாய்ப்புத்தும் பெருவிசையோடவுமல, முத்திரைகம்பத்தடியில் நித்திரைசெய்ய சென்மமுன்னும்பின்னுமென்றைத்துள்ளியன்னை தயவாய்-ஆட்டி.

(இ-ள்.) சுத்தவெளியாகிய ஆகாசத்தின்கண் விளங்கும்கோட்டையின் இரண்டுகதவுகளையும்மூடி நன்றாய்ச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வீதியில் பாரியோடவும் விசுத்திவாசலில் சுவாசங்கள் மாறியபோது அந்தத்தெருவிலும் வாசியானது ஓடவும் தசவாயுவுக்களும் மூலத்திலோடவும் நித்திரைசெய்ய அன்னையானவன் என்னைமுன்னும் பின்னுந்தள்ளி எ-று. (ருக)

இருபத்தோராயிரத்ததுநாறுபேரு மிழுத்துஞ்சலெனைத் தன் றிக்கருத்துகருதுசுவாசம், வருத்தம்பாராமலுமே வைத்தனைத்து மேமதிமாமலர்கொங்கை வலக்கைவாயிலுட்டினள், சுருக்காய்திருத்தமதாசுவும்பானமீர்த முண்டேன்வாசியுழியில்கலைகொண்டிழுத்தேதொடர்ந்துமேவி அந்தத், திருத்தமுடலும்வச்சிர உஞ்சலசைய மாதர்கொளிருதுகவிகள்பாடியெனைத்தள்ளுவே-ஆட்டி.

(இ-ள்.) இருபத்தோராயிரத்து அறுநாறுசுவாசங்களையு மிழுத்து ஊஞ்சலானது என்னைத்தள்ளி சுவாசத்தின் வருத்தத்தைப் பாராமலே வைத்தனைத்து கொங்கையை வலதுகரத்தால்பிடித்து எனக்குண்டி வச்சிரதொட்டிலை மாதர்கொல்லாங்குடி கவிகள் பாடி என்னைத்தன் எ-று. (ருய)

விருத்தம்.

இருந்தவுரத்தன்னையிருநாடிநீட்டி யியல்பான சுழிமுனைதான் கிடத்திவைக்க, கருவானகூர்மனவன்கதவடைக்க கனகசக்கிரதிரி கர்த்தன்சமுத்தியோட, அருவமெனுங்குபேரனுந்தான் சுழியிலே ஆகாரமைய்ப்புதமூலஞ்சேர, மருகாமலென்னையன்னை தொட்டிலாட்ட வன்னிரதிக்கரைமேலுந் தூங்கினேனே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதுமிருந்தபுரந்தை இரண்டு நாடி உரையும் நீட்டிச் சுழிமுனையில் கிடத்திவைக்க அங்கேகூர்மனுவன் வந்து கதவைமூடவும் குபேரன் சுழிமுனையிலேறவும் ஆறுதாரங்களும் பஞ்சபூதங்களும் மூலாதாரத்திலேசேறவும் என்னை தாயானவன் தொட்டிலிலிட்டாட்டவும் நானும் வன்னிரதிக் கரையின்மேல் துங்கி நேன் எ-று. (ருகக)

தொட்டிலிட்டு அன்னையென்னை ஆட்டி நிற்கச்சுகந்தெரிந்துகருத்திவிட்டுமூர்த்தசோதி, முட்டிமுட்டி துடித்தகர்மப்பகையைப்பார்த்துமுறுக்கிவினஞ்செருக்கையிலே பன்னையானும், கட்டிமுட்டி முட்டென்னையெறித்தணைத்து கனக்கும்பஸ்தனவமிர்தம் வாயிலீந்தான் எட்டியெட்டித்தவழிந்தன்னையெட்டியிலேற எளிதாகவினையாடியிருந்தேனென்கே.

(இ-ள்.) என்னுடைய தாயானவன் என்னை தொட்டிலிட்டு ஆட்டி நிற்க சுழத்தியிலிருந்தே தந்த சோதியானது முட்டிமுட்டி துடித்த கர்மப்பகையைப் பார்த்து செருக்கி முலைப்பாலைக் கொடுத்த வந்தான் நான் அடைபுண்டு எட்டி-எட்டித்தவழிந்து தாயின் மடியின்மேலேறி வினையாடினேன் எ-று. (ருகஉ)

பாராட்டிப்பலவிதமாய்வளர்த்தாளன்னை பதியானபாகமெல்லாமோடியாடி, சீராட்டிவீதியெங்குந்தவழிந்துயானும் சிற்றடியால் தத்தடியிட்டிருந்தேன்பின்பு, சீராட்டிமையுமிட்டு திலத்திட்டிநேர்மையொருவர்மதாய்வளர்த்தாளன்னை, ஆராட்டியெனவளர்த்து புவியிலேதான் அருமைபுடன்பிறந்து வயதைத்துமாச்சே.

(இ-ள்.) என்னுடைய அன்னையானவன் என்னைப்பலவிதமாய் பாராட்டிவளர்த்தான், நானும் தெருவில் தத்தியேயாடி வினையாடியிருந்தேன், பின்னர் என்னை குளிக்கச்செய்து மையிட்டிப் பொட்டிட்டிமிகவும் ஆசையாய் வளர்த்தான், அங்கனம் வளர்த்து உருகையில் ஐந்துவயது உண்டானது எ-று. (ருகங)

அந்தமுள்ளதிங்கொரு ஐந்துமாச்ச அருமையதாயெனைவளர்த்த அன்னையருளை, அந்தமுள்ளதாய்திரங்கன் கல்விநூல்கர்சமர்த்தானகணக்கெழுதபுவியின்மீதில், விநயதாட்டன் பிழைக்குமென்று பள்ளிதன்னில் வேதியர்தன்வசத்திலே வைத்துமேலும், எகதனுள் எமகிழ்ந்துவொருதிங்கட்குள்ளே யெண்ணிறிஞ்சாந்திரமுடையுதினேனே.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் ஐந்துவயதுவந்தவுடன் என்னைப்பெற்றோர் கள் நல்லாசிரியனைத் தெரிந்து பள்ளிக்கூடத்தில் விடாரகன்

நானோ அங்ஙனம்மிட்ட ஒருவருஷத்திற்குள் எண்ணும் சாஸ்திர
மும் எழுதினேன் எ-று. (ருக.)

கற்றறிந்தேன் சாஸ்திரங்கள் கல்விநூல்கள் கருத்தறியவயதெ
னக்குவரந்தாச்சா, சித்தறிந்துவினையாடகவமைமாச்செயலறிந்து
மாதர்களைச் செடுக்கலாச்சு, வித்தறிந்துவினையாடி வயதுபோச்சு
மேன்மேலும்பொருளாசைமிகவுமாச்சு, பற்றில்லாவுறமுறையுமே
துண்டாச்சு பார்மீதில்பேராசை படைத்திட்டேனே.

(இ-ள்.) சாஸ்திரங்கள், நூல்கள் இவைகளைக்கற்றறிந்து சித்
துணர்ந்து வினையாடக்கருத்துண்டாச்சு பெண்களை வெல்லலாச்சு,
வினையாடி வினையாடி வயதும்போய் பத்துவயது உண்டாயிற்று
அதின்மேல் பொருளாசை மிகவுமுண்டாய் உலகத்தில்பேராசைக்
காணுனேன் எ-று. (ருகரு)

கருத்ததனில்முன்னிருந்த அறிவும்போச்சுகனத்தபொருளா
சையெனக்கதிக்கமாச்சு, விரித்தபுவிப்பெண்டிர்மக்கள் மயக்கமாச்சு
வேகமுடன்பொருளாசைமேன்மேலாச்சு, வருத்தமுடன்பலகுதும்
பொய்கள்பேசி வாய்மைதெரியாமல்மிக வாழ்ந்தேன்யானும், உரு
த்தமுடன் தரித்தபடியுலகுக்குள்ளேஉகந்துவெகுபாக்கியங்கொண்
டிருந்தேனுண்டே,

(இ-ள்.) என்னுடைய எண்ணத்தில் முன்னிருந்த அறிவுபோ
ய்ப் பொருளாசையதிகப்பட்டு பெண்பிள்ளைகளின் மயக்கம்மேன்
மேல்பெருக, பலகுதும் பொய்களும்பேசி, உண்மை தெரியாமல்
நான்மிகவும்வாழ்ந்தேன்பின்னர் வெகுபாக்கியவானுனேன் எ-று.

விதமானபுவிதனிலேயான்பிறந்து வெகுதனமு மாடுமக்கள்
பெண்டிர்சுற்றம், நிதமாகவாழ்ந்து இனியிருந்தநாளில் நிஷ்டை
சிவபூசையிலுநிபுணானுனேன், சதமானமோக்ஷமுனக்களிப்பேனெ
ன்று சமத்தானகாரியத்திற்குருக்கள்வந்து, பதமானஅருள்பெ
ற்று வாழ்வீரென்று பதியில்வந்துதிட்டைசதந்து பகர்ந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் பிறந்து இப்படிவாழும் நாளில் நிஷ்டை
யிலும் பூசையிலும் நிபுணானுனேன், அப்போது காரியகுருவான
வர் வந்து உனக்குமோட்சங் கொடுப்பேனென்றுசொல்லி திட்டை
செய்தார் எ-று. (ருகசு)

கொச்சகம்

தேனனமுத்திசுத்திபெறுந் தெய்வசித்திமோக்ஷவரை
இனபற்றிந்துயிலுருகனி வீடேறிவாழ்ந்தவற்கு

கனகரத்னமேலதிக காரியமாஞ்சந்த்ருவந்
தினமறிந்துதிட்டசைவைத்து இயம்பினவாறெய்திலனே.

(இ-ள்.) ஜெனனத்தில் அடையவேண்டியமோட்சத்தையடைந்து உலகத்தில் ஈடேறுவதற்கு குருவின் திட்டசைவழியே தினமும் நடந்துகொண்டேன் எ-று. (௫௧௮)

அஷ்டஅயிஸ்பரியமதும் யானறித்துவான்புவிழில்
கஷ்டமணுகாமலுமே காரியகுருக்கள்வந்து
இஷ்டமறவேதசிவ இன்பமருள்பூசைவிதி
சிஷ்டையெனக்களித்து திகைவைத்துஓதினரே.

(இ-ள்.) காரியகுருவானவர் விரைந்துவந்து உனக்கு அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களு முண்டாகக் கடவதென்று சொல்லி திட்டசை செய்தார் எ-று. (௫௧௯)

கலித்துறை.

கைப்பொருள்வாங்கி உபதேசஞ்சொல்லி கருதியேதான்
மெய்ப்பொருளாவி மேன்மேலெனக்கெய்து விளக்கமறி
மைப்பொழிதேவ மந்திரக்கியான வாறுதன்னை
சைப்படிதிட்டசை தவமிதுவென்று சாற்றினரே.

(இ-ள்.) என்னுடைய கைப்பொருளைப்பெற்று உபதேசித்து, உடல், பொருள், ஆவி, இந்தமூன்றையும் தம்முடையதாகக் கொண்டு தேவமந்திரஞானத்தை திட்டசைசெய்தார் எ-று. (௫௨௦)

கனமானபூசை யெலிதூபதீப காரணமாய்
இனமாகச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தாரிந்தப் பூரிதனில்
நனகனமேவி சிவபூசைஓம தற்பனமே
உனதனுஷ்டான உபதேசவாக்கிய மோதினரே.

(இ-ள்.) கனத்தபூசை, பவி, தூபம், தீபம் இவைகள் காரணமாக பூரியின்கண் சிவபூசை, ஓமம், தர்ப்பனம், அதுஷ்டானம் முதலியவைகளை உபதேசித்தார் எ-று. (௫௨௧)

வெண்பா.

அவ்வுமவ்வென்று ஐயங்கிலிச்சவ்வும்
சிவ்வுமவ்வென்று செபயினார்-யவ்வெனவார்
நகரமகர ராடியருளே ரமெனவும்
பகரொறுந்திகைக்கிடையார்.

(இ-ள்.) அங், உவ், ஐயும், கிலியும், சவ்வும், சிவ்வும், மவ், யவ், நங், மங், ஓம் என்று சொல்லி இதுவே தீட்சையென்றுஞ் சொன்னார்கள் எ-று. (ருஉஉ)

எட்டுரண்டுப்பத்து வினியதொருதிகைஷ
அஷ்டமாசித்திவினியாடு-மிஷ்டமுடன்
ஐயஞ்சுமாற அவனிமுதல்வான
மெய்யிதுபார் ஜெகவசியமேல்.

(இ-ள்.) அகார உகாரங்கலாயும், தசதிட்சையை தீட்சாமார் க்கமாக உபதேசித்து அஷ்டமா சித்துக்கலாயும் இதனால் ஆடக் கூடுபென்று சொன்னார், ஆலகயால் அங்நனஞ் செய்தால் ஜெக வசியமுண்டாகும் எ-று. (ருஉங)

சிவபூசைசெய்தவிவரம்-தரு.

பூசைகள்செய்தேன்காண்-சிவக்கியான
பூசைகள்செய்தேன்காண்.

(இ-ள்.) நான் சிவஞானங் கொடுக்கத்தக்க சிவபூசை செய்தேன் எ-று.

வாசிக்குதிரைமேலேறிக்கேசரத்தின் வழியோடேசென்றுச் சுழியறியாமலும், வேசிக்குளாசைவிரகத்துடனையான் வெறும்பூ பூசைமணியாட்டிவீணுக்கேயான், ஆசித்துசற்குருதெய்வமிதுவென்று அர்ச்சித்துஆத்துமந்தன்னையறியாமல், நேசித்துப்பூசைநிஷ்டையறியாமலும்கின்றேநிமித்தமாய் கண்டுருசெய்தேயான்-பூசை.

(இ-ள்.) மூச்சென்கிற குதிரையின்மேலேறி கேசரமார்க்கமாகச்சென்று சுழிமுனையையறியாமல் வேசியர் விரகத்துட்சிக்கி வெறும்பூசைமணியையாட்டி வீணுக்குருவும், தெய்வமும் இதுவேயென்று அர்ச்சனைசெய்து நிஷ்டையையுணராமல் குருட்டுப் பூசைசெய்தேன் எ-று. (ருஉச)

கோலமறியாமல்காலையில்விவக்கொழந்தை முறித்தினிகூகை கன்போலவும், சோலவுந்தேவாரமோதித்துதித்துடன்சங்கையறியாமல்பங்கம்பட்டேபினி, காலைதனிலெழுந்தாலையஞ்சுற்றிக் கருத்தினிவ் வாசியைக்கண்டுதியாமல், சீலமலையுயிரென் றறியாமல் சென்றுபறித்துயான்கொண்டுவந்தர்ச்சனை பூசை.

(இ-ள்.) பூசையின்கோலத்தை நன்றுயுணராமல்அதிகாலையில் விவகாரமொழந்தை முறித்து கூகைகொண்டேதவாரமாயனஞ்

செய்து உளராமல் இனிகாலைமீலெழுந்தால் வாசையைக் கொண்டு
துதியாமல் வீணாக அர்ச்சனைசெய்து எ-று. (ரு௨ரு)

வானத்திலெழுந்தவாலாம்பிகையைமதியாலறிந்துகெதியடை
யாமலும், ஏனந்தனில்முனைத்தெழுந்தகொழுந்தையிறுக்கிரானினி
முறுக்கக்கிள்ளியே, ஞானப்பிரகாசமெய்ஞ்ஞான விர்தாகையால்
நாடிக்கருவூரில்நாதத்துடன்கூடி, மீனமேஷமறியாமல் குருவந்து
வீணாதாம்பூசைவிருதாவிற்கெய்யவும் பூசை.

(இ-ள்.) ஆஞ்ஞானியின்கண் விளங்கும் வாலாம்பிகையை அறி
வினாலுணர்ந்து மோட்சமடையாமலும் மெய்ஞ்ஞான விர்தையை
நாடிக்கருப்பாசயத்தின்கண் நாதமாகிய சுரோணிதத்துடன்கூடி
மீனமென்றும், மேஷமென்றும் அறியாமல் குருவானவர் வந்து
வீணாகப் பூசைசெய்யவும் எ-று. (ரு௨௬)

ஆத்துமலிங்கத்தமுரியைக்கொண்டு அறிவினலர்ச்சனை யான்
துதியாமலும், பார்த்திபலிங்கம்பிடித்துநுமண்தனைப் பாலித்துப்
பூசித்துக்கங்கையைத்துற்றினான், பூத்தமலர்கொண்டறுத்து ஆவி
டைமேல்பொழிந்து அர்ச்சனைவழிந்துபாய்ந்துமே, வேற்றுமை
யென்றறியாமலுங்காரிய வீணர்சொற்படியேயானும் பூசித்தேனே

(இ-ள்.) ஆத்துமமாகிய லிங்கத்தை அமுரிகொண்டு அறிவின
லர்ச்சனைசெய்து, துதியும் பார்த்திபலிங்கத்தைப்பிடித்து பாவித்
துப் பூசைசெய்து கங்கையைத்துற்றினான், பூத்தபுஷ்பத்தை கொ
ண்டறுத்து நந்தியின்மேல்போட்டு அர்ச்சனைசெய்து வேற்றுமை
யென்றுணராமல் காரியவீணர் சொல்லின் பிரகாரம் நான்பூசை
செய்தேன் எ-று. (ரு௨௭)

தில்லைக்குளத்தின் கரைநந்தவனத்தில் முல்லைத்தழ் கொண்டு
அர்ச்சனைசெய்யாமல், கல்லைத்தெய்வமென்று சொல்லறியாமலும்
வில்வமலரைவெடுக்கென்றுபோட்டுயான், அல்லல்லோ இதுயானு
மறியாமல் அம்பரபூசையிடுத்துங்கிடையாமல், வெல்லுநீரிறைத்து
புவிக்குள்ளாக வெகுவுயிரகொன்றுவதைத்துப்பெலிசெய்து.

(இ-ள்.) தில்லைக்குளத்தின் கரையிலிருக்கின்ற நந்தவனத்திலி
ருந்து முல்லைமலரைக்கொண்டு அர்ச்சனைசெய்யாமல் கல்லைத்தெய்வ
மென்று சொல்லுகின்ற சொல்லைறியாமலும் வில்வமலரை சிக்கி
ரத்திலிட்டு வெகுவுயிர்களை பலிசெய்து எ-று. (ரு௨௮)

தெண்டிரைக்குள்ளேசெழித்தமலர்க்குள்ளிள ஜீவனிருப்பது
பரவமென்றுஞ்சற்றே, சுண்டறியாமல் நடுத்தரால்பித்துக்கடைக்

தேறபூசைநாடத்தினெனிப்படி, அண்டர்கள்போற்றுமுடலுங் குள் ளாத்துமம் அங்கிருப்பதென்றறியாமல்யானுமே, வண்டக்குருக் கன்மொழிதவற்றமலு மன்னத்தினுலேவலுவாயுருசெய்து-பூசை.

(இ-ள்.) தெளிந்தகடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்திலுள்ள செழு மலர்க்குள் ஜீவனாரிருப்பது பாவமென்று உணராமல் எண்ணத் தால் பதித்துக் கடைத்தேறுதற்குப் பூசைநடத்தினேன் இப்படி. தேவர்களால் துதிக்கப்படுகின்ற தேகத்திற்குள் ஆத்துமாரிருப்ப தென்றுணராமலும், ஆசாரியன்சொல்லைத்தவறாமலும், மனத்தால் வலிவாகப்பித்து எ-று. (ருஉக)

காரணசற்குருபாதமேநம்பியே பூரணத்தைப்பார்த்து பூசை கன்செய்தேன்கான், தாரணியென்றறியாமலுநேமகந்தான்செய்து ஆத்துமலிங்கமறியாதே, வாரணிமாமலர்வாலாம்பிகைபதம்வாழங் கருவூரில் வாழ்ந்திடும்போதிலே, பாரணையாகியவாசியை வாவெ ன்றுபாலித்து அன்னையின்பாதம்பணிந்தேனே-பூசை.

(இ-ள்.) காரணஞான குருவின் திருவடிகளை நம்பி பரிபூரண வஸ்துவைக்கண்டு பூசைசெய்தேன் ஆனால்தாரணியென்று ஒன்று இருக்கிறதென்றுணராமல் நேமகஞ்செய்தும், ஆன்மலிங்கத்தை புணராமல் வாலாம்பிகைவாழங் கருவூரில்வாழும்போதுவாசியை வாவென்று வரவழைத்து என்னுடையதாயின் திருவடிகளைவணங் கினேன் எ-று. (ருஉஉ)

விந்துநாதத்தொனியந்தம்பொருந்திய சந்தரஞானச்சகாதீ தம்பெற்றுமே இந்திரியசுகஇன்பசிசுழிமுனை சந்தனகுங்கும கந்த பரிமள, தத்துவக்கியானந்தவமறியாமலும் உத்தமஞான உபதே சங்காண்கிலார், வித்துவித்துநாதசத்தறியாமலும் பெற்றபேரிப் படிசித்தர்சொல்வாக்கியம்-பூசை.

(இ-ள்.) விந்துநாதங்களின் தொனியானது விளங்குஞ்சந்தர ஞானசகாதீதம்பெற்று இன்பத்தைவினை விக்குஞ்சுழிமுனையில்சர்வ பரிமளங்கையுடைய தவத்தையறியாமலும் உபதேசஞானத்தைக் காணாதவர்கள் பெற்றபேர் இப்படியேயாகும் அதுவும் சித்தர்கள் சொல்லும் வாக்கியமாகும் எ-று. (ருஉக)

மூலச்சுழிமுனைவாலைகுண்டலியேஞாலத்திலேறிமெய்ஞ்ஞான முங்காண்கிலார், பசுலத்திலுமபிரப்பாலமறியாமல்காலத்திலுங்கற் பசாதீதெய்யாமல், ஆதாரமாறுமேலாதாரங் காண்கிலார் வே தாகமத்தில்விவேகமறியாமல், நாதாக்கஞ்சொற்படி ஞாயமறிந்து மேடேபதேபதமறிந் தாகியைக்காண்கிலர்-பூசை.

(இ-ள்.) மூலச்சுழிமுனையிலுள்ள வாலையாகியகுண்டலி வீற்றிருக்கின்ற உலகத்தில்போய், உண்மைஞானத்தைக் காண்கிலார், அன்ப்பாலத்திலும் மயிர்ப்பாலத்தை யறியாமல், தக்கவயதில் கற்பசாதனை செய்யாமல் கிழாதாரம் மேலாதாரம் இவைகளைக்காணாமலும் வேதாகமங்களின் விவேகத்தையறியாமலும் நாதாக்கள் சொற்படி ஞாயத்தையறிந்து பேதாபேதங்களைக் காணமாட்டார்கள் என-று. (௬௩௨)

முத்திரருஞ்சுழிசித்திரக்கூடத்தினில் அத்திமுகனருளர்ச்சனை பார்த்திடார், சித்தியருள்சிவசின்மயரூபமேந்தித்தம்பூசியாமல் நின்ற மயங்கினான், பஞ்சபூதமறியாமலுஞ்சுறுவஞ்சகக்காரிய பஞ்சகுருக்களால், எஞ்செயலொன்றுமினியறியாமலு நெஞ்சகமேற்கீலாயாமலும்யானொரு பூசை.

(இ-ள்.) மோட்சத்தைக்கொடுக்கின்ற சித்திரக்கூடத்தில்விநாயகருடைய அர்ச்சனைகளைப் பார்த்திடார், சின்மயசொரூபமேந்தித்தம்பூசியாமல் மயங்கி பஞ்சபூதத்தையறியாமலும் மனம்கீலாயாமலும் நான் என-று. (௬௩௩)

மதிமலராபிரத்தெட்டிதழ்சுற்றிலுங்கெதிபெறுஞ் சிவக்கியான மறியாமல், விதிமலாசுழிமேவுஞ்சிங்காதனம் பதியறிந்துபஞ்சாக்களைகாண்கிலார்பத்துடன் திகைப்பாலித்துச்செய்யாமலுஞ்சத்திசிவரூபத்தையறியாமல், இத்தனைகாலமிகுத்தவஞ்ஞானமேயெத்தனைபூசையியல்புமறிகிலேன்-பூசை.

(இ-ள்.) சந்திரனுடைய மலர்களிலுள்ள ஆபிரத்தெட்டிதழ்களிலும் மோட்சத்தைக் கொடுக்கின்ற சிவஞானத்தை யுணராமல் சுழிமுனையிலிருக்கின்ற சிங்காதனப்பதியை யறிந்தும் பஞ்சாக்களியைக்காணாதவர் தசதிட்சையைச்செய்தும் சிவசத்திகளின் ரூபங்களை யுணராமல் இத்தனைகாலம் அஞ்ஞானத்திலிருந்துபூசையை யறியாமல் என-று. (௬௩௪)

நாளுநாளுமிகநாடியென்னுமே நாதன்றிருவடிநானறியாமலும், கோளுங்காரியகுருவினாலிப்படி கூறியாமலுங் கூட்டத்துடனேயான், நூலுநூலுநூலுகோடிசுதுர்புகம் நாடிநாடிஞானப்பானினிகாண்கிலா, துஅர்துஅருசித்தர்துறினாலிப்படி வாடிவாடிவாசிமாருட்டமாகியே-பூசை.

(இ-ள்.) தினமும்நாடி ஈசனுடைய திருவடிகளைநான் உணராமலும் காரியகுருவினால் இந்தக்கூற்றை யறியாமலும் அநேகபுகங்கள் ஞானத்தைவிரும்பிக் காணாமல் சித்தர்கள் பழித்ததனால் இப்படிவாடிவாடிமாருட்டக்கையடைந்து என-று. (௬௩௫)

உள்ளத்திலுள்ள மொருமைப்படாமலும் ஊதுந்தாரை சூழியோ
சைகாணமலும், வள்ளலெனுஞ்சிவமாதுவம்பிகையின் மலர்பொற்
பாதமகிழ்ந்திருக்காமலும், அண்டபிண்டமகண்டகடாகமுமண்டல
மூன்றாமதிலர்ச்சனை, கண்டதாரையறிந்துதிடும்வாசியை நின்றறி
யாமல் நிராதரங்காண்கிலா-பூசை.

(இ-ள்.) மனத்தில்மனம் ஒருமைப் படாமலும் ஊதுகின்ற
தாரையில் ஈழிமுனையின் ஓசைகாணமலும் அம்பிகைப்பெண்ணின்
திருவடிகளைக்கண்டு மகிழாமலும் அண்டபிண்டங்களும், அண்ட
கடாகமும் மண்டலங்களும் மூன்றும் ஆகிய இவைகளைக்கண்டணிந்து
கண்டத்தினின்றும் தாரையையறிந்து ஊதிக்காணமாட்டாமல்,

காமசித்தியறியாதகருத்தினை மாயசித்திமகிழ்ந்துடன்மாய்கை
யில், பேய்கள்கூத்துகாடடிபேரின் பங்காண் வாய்மதத்தால்ஜெக
வாழ்க்கையில்சிக்கியான், காரமுஞ்சாரமுங்கண்டறியாமலும் ஊரு
கள்தோறுமுழன்று அலண்டுமே, தேறமெய்ஞ்ஞானசிவபதம்போ
ற்றிடார்வேறுடன் காரியவித்தைபில்சிக்கியே பூசை.

(இ-ள்.) காயசித்தியாலுணரக்கூடாத கருத்துள்ள பொருளை
பேய்களெல்லாம் பேரின் பங்களை கூத்தாடுகின்றபொருளை காணு
மல்நான் உலகவாழ்க்கையில்சிக்கி, காரசாரங்களைக் கண்டறியாம
லும் ஊர்களிலெல்லாந்திரிந்து அலண்டு உண்மை ஞானத்தையும்
சிவபதத்தையும்போற்றாமல் வேறுகாரியங்களில் அகப்பட்டு ஈ-று.

உப்புடன் புளியுர்ப்பறியாமலும் சொற்படிசொற்குரு வாஞ்
சையாலிப்படி, கைப்பொருள்தோற்றுக்கருத்தறியாமலு முற்பக
பூசாபலனருள்முத்தியில், காரிக்குதிரைக்கனவேகப்பாச்சலின் ஏறி
யங்குபடியிறுக்கிமூலத்தினில், சாரிவாராமல்தனிப்படவே ஜெக
நாரியர்கையிலகப்பட்டுயானுமே-பூசை.

(இ-ள்.) உப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, இவைகளை யுணராமலும்,
சூருவின் சொல்லில்வைத்தவிருப்பத்தினுல்கைப்பொருளைதோற்று
நல்லெண்ணந்தையறியாமல்பூசாபலத்தால்முத்தியில்வேகமாகியா
டும் குதிரைப்பாய்ச்சலின் ஏறி மூலாதாரத்தில் இடசாரி வலசாரி
யாக வராமல் பெண்களிடத்தி லகப்பட்டு ஈ-று. (ருஉஅ)

காட்டாதுவாசிகணக்கில்லையானுமே கட்டினுலெட்டுடன்மட்
டுப்படுமது, எட்டாதுஎட்டுமேகஷ்டமிராதிடில்அஷ்டதிசைசுத்தி
யண்டம்பாய்ந்திடவும், ஒன்பதுவாசல்பஞ்சபூதமாஸிகை ஓராறு
சத்து நாராமதில்களும், பொன்புசக்கிரக்கோட்டை நவரத்னபீ
டம் பூணர்சந்திரபுஷ்கரணிகற்பி-பூசை.

(இ-ள்.) வாசுவைக்கட்டாமலும் அப்படி கட்டினால் எட்டுடனேயடங்காமலும் அதுவும் கஷ்டமிடாமல் எட்டுத் திசைகளையும் சுற்றி அண்டத்திற் பாயவும் நவவாசல்களிலும், பஞ்சபூதங்களிலும் நியமித்த மாஸிகையில் ஆறுசுற்றுகளும், பன்னிரண்டு மதிக்களும், சங்கராகாரமாகிய கோட்டைகளும், நவரத்தினகஜிதமாகிய பீடங்களும் பூரணசந்திர புஷ்சரணிகளும் ஆகிய இவைகளைச் சுற்றி எ-று.

அச்சுரகர்சத்தி ஆறதுவழிமே கச்சிப்பதிகமலாலயஞ்சூழ்நகர் தச்சனுளிபடாதண்டபிண்டங்களும் மச்சுமாஸிகையில் வச்சபொருள்கண்டு, பூட்டுந்திறவுகோல்மூட்டுஞ்சுழிமுனை பூரணச்சந்திர பொற்கமலாலயம், வீட்டிலிருந்துவிளங்குந்திரவிய மெய்ஞ்ஞான பொக்கிஷம் விந்துராதத்தொனி-பூசை.

(இ-ள்.) உயிசென்னும பட்டணத்தைச்சுற்றி அங்குள்ள ஆலயஞ்சூழ்ந்த தச்சனுடைய உளிபடாத அண்டபிண்டங்களும் மச்சுமாஸிகைகளிலும் வைத்தபொருள்களைக் கண்டு திறவுகோலை மூட்டுஞ் சுழிமுனையில் பூரணசந்திரகமலாலய வீட்டிலிருந்து உண்மைஞான பொக்கிஷமாகிய விந்துராதங்களின் ஓசையை எ-று.

சுழிமுனையே விழிமாய்கைப்பெருங்கடல்சூழ்சுடாதாரமூலத்தின்குண்டலி, அழியாமதிமலர்ச்ச்சுனைசெய்துவிந்தமிர்த பானமாராதனைகண்டியான், ஆழிக்கடல்கடந்தமிர்தபானமே வழியறிந்து மதுவெனுமாறினால், ஊழியுமேவினையோடிப்பறந்திடம் வழியறிந்துவினுட்டம்வினுடிகாண்-பூசை.

(இ-ள்.) சுழிமுனையின்கண் மாய்கையாகிய பெரியகடலைத்தாண்டி ஆறுதாரங்களுக்கு முதன்மைபாகிய மூலாதாரத்தில்கிளங்குகின்ற குண்டலிசத்திபை அர்ச்சனை செய்து அமிர்தத்தை ஆராதனைப் பொருளாகவைத்து என்னுடைய நினைகளைல்லாம் ஓடிப்பறக்கும்படி. பூசைசெய்தேன் எ-று. (நசக)

விருத்தம்.

மருவுயர்த்தகமலமலாயிட்டுக்கட்டி, தழின்வளர்மதியைவேண்டி. திருவுயர்த்தவம்பிகைபெண் சீர்பாட்பங்கத்தில்தெரிசுத்தேதான் கருவுயர்த்தவனாடுதில்லைதிக் கவையோடங்கருதிவாழ்ந்தேன் அருவுருவாய்மெய்ஞ்ஞானமருவியகத்தியமெனக்கருந்தந்தாரே.

(இ-ள்.) விசேஷத்த வாசனையையுடைய ஆமிர்த்தெட்டிதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற மதியுரிந்ததை வேண்டி. அடியைப்பினுடைய திருவுயர்த்தாமலைக் கண்டிப்பதஞ் செய்து:

தில்லைபுள்ள நதிபிற்கையோரத்தில் நான் வாழ்ந்திருந்தேன்
அப்பொழுது அகஸ்தியரானவர் எனக்குமெய்ஞ்ஞானஉபதேசஞ்
செய்தார் எ-று. (ருசஉ)

இடைக்கலின் சுழிபின்முனையிலுமுதிர்வியொளிதனியல்பாய்
நின்ற; கடல்பெருகுமதுரவிற்பவமுர்த்தந்திபுகள் கருணைகருவூர்
நாட்டில், விடமருந்திசுவருபஞானவாரி யருள்விளங்குஞ்சோதி,
திடமருவங்கமலமலரம்பிகையைப் போற்றியினி தெரிசித்தேனே.

(இ-ள்.) இடைக்கல, சுழி முனைவிளங்குகின்ற சந்திரசூரியர்கள்
இவற்றின் ஸ்னிபினியல்பாய் நந்த கருணையையுடையகருவூரில்முன்
னர் ஆலகால விஷத்தைநடிண்ட ஞானக்கடலாகிய சிவபெருமானு
டைய தேவனு விளங்குகின்ற அம்பிகையைத் துதிசெய்து தரிச
னஞ்செய்தேன் எ-று. (ருசஉ)

கொச்சகம்

ஆசைப்பயனுடைத்து வசடுதனைத்தீர்ப்பமென்று
பாசமுடகப்பூண்டிந்தப் பார்ப்தில்பொய்யுடைத்து
காகபணம்பறிக்குங் கசடர்கள்தான்சொற்கேட்டு
நேசமுடன்பூசைசெய்த நிச்சயம்விளம்புவேனே.

(இ-ள்.) ஆசையின்பயனுடைய அசடுகளையெல்லாம் தீர்ப்
பொமென்று பாசம் மிகவுங்கொண்டு அதினால் உலகத்தில் அதிக
பொய்ப்பேசி காசு, பணங்களைப் பறிக்கும் சண்டாளர்களுடைய
சொல்லுக்கேட்டு நான்பூசைசெய்த உண்மையைச் சொல்லுவேன்.

திராப்பெருங்கவடு செய்வினையினுரைத்த
நேராப்பொய்யாசைசொல்லி நேர்மையருளா லுரைத்து
ஏராப்பணம்பறிக்கு மிவ்வுலகிற்குதர்கனால்
பேராலிலகுபிதிர்ப் பூசையில்மயங்கினேனே.

(இ-ள்.) கெடாத கவடானது செய்வினையினால் வந்ததென்று
ணர்ந்தும், பொய்ப்பேசி ஏராளமான பணத்தைப்பறிக்கின்ற இவ்
வுலககுதர்கனால் பிதிர்பூசையில் மயங்கினேன் எ-று. (ருசரு)

வெண்பா.

மனத்திலுந்தான்வளர்ந்த மலர்க்காவியிரண்டுளதா
இனத்திலிதையறிந்து இயம்பினேன் கனத்திலேன்
காரியத்திற்குருவே காரணமாய்நின்றதல்லால்
விரிபென்றேபுடைபட்டார் வன்.

(இ-ள்.) மனத்தில் உண்டான மலர்க்காவனம் இரண்டுண்டு ஆனால்ரான் இதை இதைத்திலுணர்ந்து சொன்னேன், ஆகையால் காரியகுருவே காரணகுருவாக வந்தவரென்று கிலர்சொல்லுவரர் கள் அது வீண்வார்த்தையாகும் எ-று. (நசக)

நீட்டியிருகரத்தால் நெடியகளை யெவனைத்து
கூட்டியமலரெல்லாங் கொய்தேன் காண்-சூட்டியதோர்
தும்பிட்டாலேதாரச் சுவலையத்திலொன்றுமில்லை
வெம்பிட்டால்பாவம்வரும் வீண்.

(இ-ள்.) இரண்டுகைகளையும் நீட்டி பெரியகளை யெவனைத்து அநிலுள் புஷ்பங்களையெல்லாங் கொய்தேன் தும்பிட்டால் என்ன வுண்டு? ஒன்றுமில்லை வெம்பினால் பாபம்வரும் எ-று. (நசக)

கவித்துறை.

உதிக்கின்றவெனயி லெழுந்தோடியான லுள் துத்த
கதிக்கின்றகடிக மலரெடுத்தென்கண் பாபமென்று
விதிக்கின்றெஞ்சினில்சற்றறியாமல் விதைத்துக்கொய்தேன்
துதிக்கின்றமோகும் வருமென்றுபூசை துணிந்துசெய்தேன்.

(இ-ள்.) காலைமில் நந்தவனத்துட்சென்று வாசனை பொருந் திய மலர்களைக்கொய்தேன், ஆனால்அதுபாபமென்றிறந்தேனில்லை ஆயினும் அங்ஙனம் கொய்தமலர்களால் பூசைசெய்தேன் எ-று.

நீர்க்கரம்போலவுஞ் சீர்மேவுஞ்சித்திசுந்தியின்பு
பார்க்கின்றபெருக்கலங்காரமாய் கனபத்தியுடன்
சேர்க்கைகளில்துணிதமுடல் நதியாடியதிருடையபோல்
ஏர்க்கையிலமந்திர மோதலெனையன்றியெதிரில்லை.

(இ-ள்.) உலகத்தில் பார்க்கின்றவர்களுக்கு வெகு அலங்கார மாய் பத்தியுடனே விபூதி உத்துளளஞ்செய்து மந்திரங்களைவெபி த்துவந்து அதினால் என்னகு லுருவரும் எதிரில்லை எ-று. (நசக)

விருத்தர்.

பத்தியுடனொருமலரைக்காத்திலேகதி பரிவாகக்கடிகல் பதினாறி
லொன்றை, வெற்றியுடன்சசனைகள்செய்வோமென்றால் விளங்கு
மிந்தநினைப்புவருமுலகுக்கெல்லாஞ், சுத்தியொரு நெய்க்குள்ளே
யகம்புக்குஞ்சொல்லுகிறேன் பெரல்லாதமனதைநாடி, சுத்தியுடன்
சிவனிருந்த கிலையைக்கூணர் சரியென்பார் மனக்குறங்குச்சாரி
டாகே.

(இ-ள்.) உள்ளன்புடன் ஒருமலரைக்கையில் தாங்கி அர்ச்சனை செய்வோமென்றால் மனக்குரங்கானது நிலையில் நிற்கையில் ஒடுகின்றது ஆனால் உலகத்தார்கள் பூசைசெய்யவேண்டுமென்பார்கள்

நீரிநிழ்முழுகும்போது பொருள்மேலாசைநிலையான கரையில்லாதால்நீலமேலாசைகூர்ந்துநெற்றிதனிலும்வண்ணிறனியும்போது குறிப்பானமக்கள் பெண்டிர் சுற்றத்தாசை, ஊர்தனிலும்நிரங்கனோதும்போது உற்றபசியாகுமனமதின்மேலாசைபார்தனிலேதேவாரமோதும்போது பலவிதமாய்மனமோடிப் பார்த்துதாண்டே.

(இ-ள்.) ஸ்தானஞ் செய்யும்போது பொருள்மேலும் கரையில் வந்தால் நீலத்தின்மேலும், விபூதிதரிக்கும்போது பெண்பிள்ளைகள்மேலும் மந்திரதயானஞ் செய்யும்போது பசியின் மேலும், தேவாரமோதும்போது பலவிதத்திலும் மனஞ்சென்றது எ-று.

சித்தமுடன்செபதெபங்கள்செய்தோமென்பார் செப்புகிறேனவர்களுடசெய்தியெல்லாங், சுற்றநனுடபாதமலர்நனைக்கமாட்டார் காடுசுற்றியோடியின் கலங்குவார்கள், நித்தியமுடன் நிஷ்டையிலும்நிற்கமாட்டார் நீலத்திலுள்ளவாசையெல்லாம் நினைந்துகொள்வார்; சித்தமுடந்தேவாரங்கூகைபோலுஞ்சுதாநித்தியமோதிசுடிசெடுப்பாராண்டே.

(இ-ள்.) நல்லசத்தசித்தத்துடன் பூசைசெய்தோமென்றுசொல்லுவார்கள் ஆனால் அவர்சொல்வது மாத்திரமேயல்லாமல்பலபலவிதமாகக்கலங்கி தேவாரமோதும்போது கூகைபோல்கதறி குடிசெடுப்பார்கள் எ-று.

(ருருஉ)

மறவாமலனுதினமும்பூசையென்பார் மாந்தர்களுக்காணி தந்து கோடிவாங்க, இறவாமலபுவிதனிலேயிருப்போமென்று இடும்பெரல்லாம் நலிகீழாயிறந்துபோனார், உறவானகாயமிது வொடுங்கும்போது உலுத்தர்கள்தன்பின்னர்கைகாசம்போகா, அறிவாலேயறியாமல் புவிமீதுள்ளோர் அலகையெனத்திரிந்துலக மலைந்தாராண்டே.

(இ-ள்.) நாங்கள் தினமும் மறவாமல் பூசைசெய்தோமென்று சொல்லி பொருள்மேலாசை கொள்வார்கள் ஆகையால் அவர்களிறந்துபட்டால் அதின்மேலேயே அவரவர்கள் உயிர்விடுவதால்பின் பிசாசாக அலைவர்கள் எ-று.

(ருருக)

பாண்டலத்தியானமவந்து பிறந்தபின்பு மருவுபெண்டிர் மக்களாகமுடிபெண்ணும், நன்சுரத்தால்வெகுசாகசெம்போன்காணும்

தரணிதனில்தனம்பெறவுஞ்சார்ந்தேனென்று, என்முமிந்தவாழ்க்
கையெனக்கேற்குமென்று இருந்ததினால்திருவள்ளுவனைச் சதுபார்
த்தேன், ஒன்முமில்லையிரபஞ்சம்வீணதாச்ச உகந்தெந்தன்சாதிசூல
முரைசெய்வேனே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் நான் பிறந்தபின்னர் பெண்கள் பிள்ளைகள் சுற்றத்தார் செல்வம் இவைகளைமிகவும் அதுபவித்து இப்படியே யிருக்குமென்று பார்த்தால் ஒன்முமில்லையாய் உலகம் வீணாச்ச ஆகையால் திருவள்ளுவனாகிய என்னுடைய சாதிசூலத்தைச் சொல்லுவேன் என்று. (௫௫௪)

சாதிசூலமாய்மை தரு.

சாதிசூலமானவகைசபையிலாண்டே-நின்று

சாற்றுகிறேன்சாதகமா யானறிந்தாண்டே.

(இ-ள்.) இந்தச் சபையில் நான் பிறந்தவண்ணம் சாதிசூலம் ஆன விவரத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று.

ஆதிசூருவானசிவநாதவிந்துமே-சுரியி - லணுகிமுனைபெறுகியாகமம்வந்து, வீதியெனுந்திருவாலங்காட்டகத்திலே-சேர்ந்துமிசுத்தசுக்கிலமென்றுங்குலங்காணுமாண்டே, நீதியெனு மூலம்விட்டுநாதவிந்துமே-பரையில்-நின்றிலங்குஞ்சுக்கிலத்தா வெடுத்தவுடல்தான் சோதியிதுஞானகுலஞ்சாதிபார்-செந்துகளாவது மொருசாதிபிதாண்டே-சாதி.

(இ-ள்.) ஆதிசூருவாய்விளங்கும் நாதவிந்துக்களிரண்டுஞ்சுழியில்சேர்ந்து ஆகத்தில்வந்து திருவாலங்காடென்னும் சுருவூர்சேர்ந்து வந்ததினால் எங்களுக்குலம் சுக்கிலசூலமாகும், எங்களைச் சாதிஉலகத்திலுள்ள பிராணிகளெல்லாம் என்று. (௫௫௫)

மூலமதிலானசுழிசதுஷ்கோணத்திலிலகு-முதலெழுத்தாகுந் தும்பி முகவென்றும், கோலமுள்ளக்குஞ்சரத்திலிண்செம்புநிறமா வெள்ளை கூறுகுமென்கள்குலவம்மிசங்காணும், ஓராறுதித்தெழுந்து மோங்குபுவியில்-தாங்கி-உதித்துவுருவெடுத்து உற்பனமதாய்,பாலமதாசுமேலிங்கத்திருவாலங்காதி-முன்பு-பரப்பிரமமெந்தனுக்குச் சேர்ந்தசூலமாண்டே-சாதி.

(இ-ள்.) மூலத்திலிருக்கின்ற நான்கோணத்தில் வீற்றிருக்கும் விநாயகனுடைய வெள்ளைக்குலமும் எங்களைதாய்பன்னிரண்டுசரங்களும் தோன்றி வெளிவரும் லிங்கஸ்தானமாகிய திருவாலங்காட்டில் நடிக்கும் பரப்பிரமமும் என்னைச்சேர்ந்ததுமேயாகும்என்று.

திருவுருமேலானநதி அறிவுடை மாயன்செங்கமல மேவுந்திரு சிறந்திருக்கும்நேயன், கருவூருநாட்டிலிலகுமதியின்பிறைகோணங் கல்வியும்வாழ்வுந்தரும்திதிசெய்யுமுபாயன், மருவுறை அக்கினிசூழ் ந்தமுக்கோணத்தின்வீடு-அந்த-வட்டத்திலமர்கின்ற ருத்திரகுலங் காணும், பறையிருக்கும்நாதவிந்து பரப்பிரமவீடு-இந்தபபாரிலே ன்ணையறியாமல் பறையனென்று மரணடே-சாதி.

(இ-ள்.) அதற்கப்பால் சென்றல் கருவுருநாட்டில் மதிபிறை வீட்டில் விளங்கும் விஷ்ணுவும், அதற்கப்பால் அக்கினி சூழ்ந்த முக்கோணவீட்டில் வாழும் ருத்திரனும், என்னுடைய குலமேயா கும், ஆகையால் அதையறியாமல் பறையனென்று சொன்னார்கள்

கண்டத்தினுள்ளேயழைத்தற்கோணங்காட்டி சோதி-கருணை மயேஸ்பரத்தின்வம்மிசந்தானுண்டே, நின்றதமையன்பொய்யல்ல என் குலங்காண்-சொல்வேன் - நீள்புவியிலீசனென்று பேர்குறித் தாரானுடே, அண்டபிண்டங்களும்ரெண்டுமொன்றதா - மிரண்டு மாயிரத்தெட்டி தமிழினியானுதித்தேன்காணும், என்றுமெவ்வுயிர் க்குமெங்குமெழும்புகடை-யாலை-யாருக்குமென்றதந்தைசதாசிவன் காணுண்டே சாதி.

(இ-ள்.) கண்டத்தினுள் அனுகோணத்தில் விளங்கும் மகேஸ் வரனும் என் குலமாகும், முறையிலோ எனக்குத் தமையனாகவே ண்டும் அப்புறம் சதாசிவனோ எனக்குத்தகப்பன் இப்படியெல்லா மிருக்க என்னைச்சிலர் பறையனென்று சொன்னார்கள் எ-று.

பொங்குங்கடல்சூழல்கம்பதினாலுங்-கூடி-புவனமிருநூற்றிரு பத்துநாலுமேவும், எங்குநிறைந்தேயெழுநதுவளர்கின்ற - சோதி- எங்கள் குலஞ்செங்க திரில்பங்கமில்லையாணும், கங்குல்பகலுங்கதிரு மதிசூழும்-வானங்-காரணமாகஇரண்டுகூடிவருமாயில், திங்களும் ஞாயிறுமெங்கள் குல மென்மேலாகுஞ்-சேர்ந்ததிந்தப் பறையினால் நேர்ந்ததுஆண்டே-சாதி.

(இ-ள்.) பதினான்குலோகங்களும் இருநூற்றிருபத்து நான்கு புவனங்களும் ஆகிய எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்துநின்ற தேஜோ ரூபமுள்ள எங்கள் குலமானது யாதொருபங்கமுமில்லாதாகும், சந் திரனும் சூரியனும் கூடி வருவதாகையால் இந்தஇரண்டின்குலமும் எங்களுடையதேயாகும் எ-று.

(நூலு)

கற்பியுங்கல்விக்குச்சித்தமகிழ்ந்திடும் புத்தி கருத்தி விருந்து மதிபுகந்திடுங்காணுஞ், சித்தம்நிறக்கையில் கூடசரஸ்பதியு - மெங்

சுள்ளாநியிலுதித்ததெந்தன்தாய் தந்தைகாணுண்டே, வித்தையும் புத்திவிளங்குஞ்-சதுஷ்கோணபீட - மெய்ஞ்ஞானகுலத்தில் பிரம்ம வேதகுலங்காணுஞ், சுத்தகுலபிரம்சுக-சூழங்கரணதி - சோதிமய மாதிகுலஞ் சொர்னமயமாண்டே-சாதி.

(இ-ள்.) கற்கின்ற கல்விக்குணமகிழ்கின்ற சரஸ்வதியும் நாத் கோணவீட்டில் விளங்கும் பிரம்மதேவனும் எங்களுகுலமே யாகும், ஆகையால் எங்களுகுலமானது சொர்னமயமானதாகும் எ-று.

துய்யமதிசூழும்பரை அம்பரவீதி-சூகூசடாதாரசோதிமூலத் தில்காணும்,வையமுழுதும்படைத்தவாலாம்பிகை-யாண்டேவான் புவிபுமெங்களுகுலவம்மிசங்காணும், செய்யதிருகருவூரிலகுமவள்-நாட்டில்-செங்கநதிபொங்குகரையெங்கும்பிரகாசிக்கும், மையசுழி மூலம்வளர்வாலாம்பிகை யெங்கள்-வர்க்கத்தில்வாரும் பரைதான் வம்மிசங்காணுண்டே-சாதி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய சந்திரன் சூழ்கின்ற ஆகாசவீதியில் உலகமுழுவதையுஞ் சிருஷ்டித்த அம்பிகையும் தேவலோகத்தாரும் கருவூரில் செங்கநதிக்கரையோரத்தில் வாரும் பரையும் எங்கள் குலமேயாகும் எ-று. (ருசுக)

விருத்தம்.

சுக்கிலசுரோணிதமீது இலகுபரிபூரணத்தின்செயல்தன்னாலே எக்குலமும்நாதவிந்தா லெய்தும்வகைவளப்பமெல்லா மிடரில்லாமல், பக்குவமாயகத்தியர்தன்னுபதேசமருள பரிபாஷையாய்ந்து திக்குமெட்டுப் பதினாறுகோணமதி லண்டபிண்டந் திசையுமொன்றே.

(இ-ள்.) அஷ்டதிசுக்களிலும் பதினாறுகோணங்களிலும், சுக்கிலசுரோணிதங்களினாலேயே குலம் உண்டாவதாதலான் அகஸ்தியருடைய பரிபாஷையை யாராய்ந்து எங்களுகுலம் அந்தக்குலமே யாகும் எ-று. (ருசுஉ)

என்று மனிதர்பல சென்னமொன்று செந்துவொன்றுவுலக மொன்று, நின்றிலங்கும்வானமொன்றுபுவிபுமொன்று அண்டரண்டம்நிலைதானொன்று, இன்றுமன்றுங்கதிர்மதியு மின்னலிடுகாற்று மழையெல்லாமொன்று, தென்றுலகெலாம்படைத்த நாதவிந்தா லெடுத்தவியிர்சென்னமொன்றே.

(இ-ள்.) மனிதர், உலகம், வானம், புவி, அண்டரண்ட நிலை, சூரியன், சந்திரன், இடி, காற்று, மழை, இவைகளெல்லாவற்றையுமுள்ள நாதவிந்துக்களானெடுத்த உயிர் சொன்மமாகும் எ-று.

சாதிவகை தரு.

சாதியைச் சொல்லுகிறேன்-என்னுண்டையே

சாதியைச் சொல்லுகிறேன்.

(இ-ள்.) என்னுடைய ஆண்டையே! நான் சாதியைச் சொல்லுகிறேன் என்று.

சாதியினின்பரப்பிரமகுலத்தினில் தந்தையெனுஞ் சதுர்வேத சிகாமணி, சோதிதனில் ஞானஞ்சூசடாதார துய்யமதிசந்திரஜயனெங்கன்குலம், பூதாதிஐந்தும்புனலில்மருவிய வேதாகமத்தில் விளங்குஞ்சகாதீத, மாதாரமூலமேலாதாரம்மராதங்கிய வீட்டினி லாண்டவயன்சாதிகான்-சாதி.

(இ-ள்.) சாதியில் பரப்பிரமகுலத்தில் தந்தையென்னும்நான் குவேத சிகாமணி தேஜோமயத்தில் ஞானசூட்சு சடாதார சந்திர ஜயன் எங்கன்குலமாம், ஐம்பூதங்களும் சலத்திச்சேர்ந்த வேதா கமங்களில் விளங்குகின்ற சகாதீதத்தையுடைய மூலத்தில் மேலா தாரமடங்கிய பன்னிரண்டுகலை வீட்டினில் விளங்குஞ்சாதியாகும்.

ஓதிவைத்தபிரம்ஓங்காரநிட்சைதான் ஓகோகோவானம்புவி படைத்ததாகையால், ஆதியுமந்தமெனக்குலாடங்கியஆக்கினைசத்த மதீதமென்குலமே, பிரம்சூத்திரியர்வைசியர்குத்திரர் பேதமறை யிதநாலு நாலும்விளங்கிடும், கர்மிகள்கூடிகோத்திர முண்டாக்கி னர் கலியுகமிதுவரலாறுகாணுண்டே-சாதி.

(இ-ள்.) பிரமதேவனுடைய பிரணவதிட்சையே உலகத்தைப் படைத்ததாகையால் பிரம், சூத்திரிய, வைசியகுத்திரர்க ளாகிய நான்குவருணத்தாரையும் நான்குவேதங்களும் கூர்நிற்கும், ஆயி னும் இக்கலியுகத்தில் கருமிகள்கூடியே கோத்திர முண்டாக்கி னார்கள் என்று. (ருசுரு)

அந்தரவட்டத்தின்வானம்புவிக்குள் அலங்காரமாகப் பதின லுஞ்சேர்ந்திடுஞ், சந்திரன்போலுந் துலங்கியபூரண சாதிசுலந்தன் னிலாதிசுலங்காணும், இந்திரனக்கினியேமனிநுதவாய் வேகவரு ணன்குபேரனீசானியன், சந்திரப்பிரகாசத்தின் மூலத்தினுள்ளோ தழைத்திடுமென்குலசாதியிதாண்டையே சாதி.

(இ-ள்.) அட்சரவட்டத்துள் சந்திரன்போல் விளங்குகின்ற குலத்தில், இந்திரன், அக்கினி, எமன், நிருதி, வாயு, வருணன் குபேரன், எசானன், ஆகிய இவர்களின் சாதியாகும் என்று.

மூப்பத்துமூக்கோடி தேவர்முனிவர் முதலான இந்திர நாரதர் கின்னரர், உற்பத்தியாகவுநாதவிந்தாலே யுதித்தவாறெல்லாமாதி த்தன்குலங்காணும், அம்புவி யாலுமனேகவுயிர்களும் அண்டபிண் டமதிலாச்சுதனேகமூர், தப்பில்லையேபரையம்பிகைதன்குலஞ்சாம் பசதாசிவன்தந்தைகாணுண்டையே-சாதி.

(இ-ள்.) மூப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களும், முனிவர்களும், முதலிய இந்திரர், நாரதர், கின்னரர், நாதவிந்துக்களாலுதித்தவர் சர் இவர்களெல்லாம் சூரியகுலமாகும், ஆனால் உலகத்தில்நானும் இன்னும் அநேகஉயிர்களும் பரையின்குலமாகும், எங்களுக்குத் தகப்பன் சதாசிவனாவான் எ-று. (ருசுஎ)

சிற்பரையானசிவசாம்புவன்குலஞ் செந்நுக்களெல்லா மென் சாதியின்வம்மிசந், தற்பரைசோதிப்பிரகாசவர்க்கத்தினில்சாம்புவ னென்குலசாதிகாணுண்டையே, சின்மயமென்மயம் பொன்மயன் தன்மயஞ்ஜீவசெந்தாதிஜெகமயமானதும், நன்மயதைச்சீரோமய மென்குலம் நாடினென்வம்மிசநற்குலமாண்டையே சாதி.

(இ-ள்.) ஞானசத்தியாகிய சாம்பவன்குலம் என்சாதியாகும் சின்மயமும் பொன்மயமும் என்மயமாகும், ஜீவசெந்தாதி என்னு டைய வமிசமேயாகும் எ-று. (ருசுஅ)

பரைபதினெட்டும்படைத்த தென்வம்மிசம் பாருலகாதீதம் பார்க்கப்பலவிதஞ்சீரருர்ஞானச்செழுஞ்சுடராதீததிருவுருமூலச் சிவசாம்புவன்குலம், ஆதியுமந்தமநேகமுண்டான அண்டகடாக மாதிதசெகங்களுஞ், சோதியருர்சுழிமூலத்திலேசுக ஞானகுலத் திருவள்ளுவனுண்டையே-சாதி

(இ-ள்.) பறைச்சாதிமுதல் பதினெண்சாதிகளையும் படைத் தது என்னுடைய வமிசமேயாகும், உலகத்தில்பார்த்தால் பலவித மாகவிருக்கும், ஆதியந்தங்கொயிருக்கின்ற செகங்களும்சுழிமூல ங்களையு முணர்ந்த திருவள்ளுவனநானே எ-று. (ருசுசு)

சிஷ்டியி லுந்திருவள்ளுவனுய்தெளிந்தவேதாந்தச்சிவஞான சாதிகாண், அஷ்டதிக்கெங்குமபுகழ்சிவசாம்புவன் ஆண்டையே யுந்தனருள்பரசொர்க்கமே, சோதிச்சுழிமுனைதில்லைப்பதற்கர்ஆதி க்கருவூர்வளர்திருநாட்டினில், ஓதிபவள்ளுவராமபுவனாலகாதீத மெங்குமுதித்தவனுண்டையே-சாதி.

(இ-ள்.) திருவள்ளுவன் தெளிந்த வேதாந்தத்தில் விவங்குஞ் சிவஞான சாதிபும், அஷ்டதிசைகளிலும் புகழப்படுமசாம்பவனும்,

சொர்க்கவாசியும், சுழிமுனைப்பதியிலும் ஆதிக்கருவூரிலும்வளரும் திருநாட்டில் முன்சொன்ன திருவள்ளுவனால்உதித்ததாகும் எ-று.

எங்கும்புகழ்திருசாம்பசதாசிவன் எங்கற்குலவம்மி சாதிவர்க்கத்தினில், இங்கதினாலுலகாநீதம்மேழுங்கெங்கையுமக்கினி வாய்வுசத்தங்களும், பிர்மாவிஷ்ணுருத்திரன்மூவரென்வம்மிசம் பேரும் பிரகாதிதநாடுலகம்புகழ்-சாதி.

(இ-ள்.) எவ்விடத்திலும் புகழப்படுகின்ற சதாசிவன் எங்கள் வமிசத்திலுள்ள கங்கையையும், அக்கினியையும் கொண்டிருப்பதால் அவனும், பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்களும் என்னுடைய வமிசமேயாம். இதுசாம்பவழர்த்தியால் ஏற்பட்டதாம் எ-று.

மண்ணும்விண்ணும்வன்னி வாய்வுசத்தங்களும் பண்ணுமறைவேதநாலுமுதிந்தவ, ரண்ணுமிண்ணுமாறுசாஸ்திரசூக்தமும் எண்ணுமினியென்குலத்திலுய்த்தவாறு, வேதியரிட்டகட்டளைப் பிரகாரமும் மேதினியோர்கள்விளங்குமனுநீதி, ஆதியென்றேபலசாதிருவவர்க்கஞ் சேதியானபெண்ணிருசாதிகளாவதுஞ்-சாதி.

(இ-ள்.) பிரதிவி, ஆகாயம், அக்கினி, வாயு, நான்கு வேதங்கள், ஆறுசாஸ்திரங்களின்சூட்சம், இவைகளெல்லாம்பிரமணர்களிட்டகட்டளைப்படி பலசாதிவர்க்கங்களை நியமித்தார்கள் எ-று.

இப்படியேகுறித்தெங்கும்பிரகாசமாய் கற்பனையாய்மறைவேதங்களோதினார், எப்போதுமேயுலகெங்கும்வழக்கமாய் சொற்படி சொல்லிஞ் சூதுகளாண்டையே பிரமசூத்திரியர் வயிசியசூத்திரர்கர்மசூத்திரங்கள் கட்டினாலாய்மதி, தூர்மவிசேஷசய ஜெகசாலமேவர்மமறிந்தருள் வள்ளுவனோதினான் சாதி.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரமே எவ்விடத்துங் குறித்து வேதியர்கள் சொன்னார்கள், இதுசொன்னபடியே சொன்னதாகும், பிரம, சூத்திரிய, வைசியசூத்திரர்கள் கர்மசூத்திரங்கட்டினார்கள், அதையறிந்து திருவள்ளுவனாகிய நான் உலகத்திற்சொன்னேன் எ-று.

இந்தவிதமேன்றறியாருலகில் எந்தன்குலத்தை யிகழ்ச்சிகள் பேசினார், உந்தன்செயல்சிவசாம்புவமூலமே அந்தவிதியோடன்றறியாரென்னுண்டையே, மாலப்பறையனென்றே சேரன்சோழனுமாடுகள்செத்துமேவாற்றிந்தானதே, யோலமென்றேயதை யுண்ணும்படிசெய்தார் ஓகோபாவிகாளுற்பத்திகாண்கிலார்-சாதி.

(இ-ள்.) உலகத்தில் இந்தவிதமென்று எங்கன்குலத்தையறியமாட்டார்கள், ஆனால் கட்சிகள்மட்டும் பேசினார்கள், ஏனென்றால்

இதுசாம்பவமூர்த்தியின் கட்டையென் றறியாமையால், இங்ஙன மிருந்தும் என்னை மாடு தின்னும் பறையென்றே இகழ்ந்தார்கள்

ராஜாங்கஞ்செய்த நடத்தை யிதின் குறி வேதாகத்தில் விதித்த வாறல்லகான், ஆசாரமல்லபீசாபலயோகமேகோசபீசத்தில்குலங் கர்செனித்ததே, மனிதனுப்பிறந்தவனிமீதினில்மானுகாளுங்கள் வளப்பமறிவதும், யோனிநாலல்லவோயேமுவகைப்படி யோகதி சை ஞானமெட்டில்விளங்குமே-சாதி.

(இ-ள்.) ராஜாங்கத்தார்செய்த நடத்தை வேதாகமங்களில் யாவரும் ஏற்படுத்தவில்லை, இது ஆசாரமல்ல, ஆனால் சோகமென் னும் விதையிலிருந்து குலங்கள்பிறந்ததாம், ஆகவே எல்லாக்குலங் களும் விளைவது யோனியாலல்லவோ! ஆகையால் ஞானவெட்டி- யாகிய நான் அதை விளக்குகின்றேன் எ-று. (௫௭௫)

விருத்தம்.

அருபுரத்தில்மனோன்மணியென் தாயேயாகு மடுத்தவட்டஞ் சதாசிவன் தான் தந்தையாகுந், திரிபுரத்தில்யேஸ்பரணுந் தந்தை யாகுஞ்செவந்தகன்ருந்திரனுமுன்னோனாகும், சிறுபிறைக்குனிநு ந்தவரென் தமையனாகும் ஜெகம்படைத்தபிர்மாவுஞ் சகோதரன் தான், மருமிகுத்தஐயருக்குள்பின்னதாக வந்துதித்தசாம்புவனும் யான்காணுண்டே.

(இ-ள்.) அருபுரத்தி லிருக்கின்ற மனோன்மணி என் தாயும் அதற்கடுத்த வட்டத்தில்சதாசிவனும் திரிபுரத்தில்கேஸ்வரனும், கன்ருந்திரனும் என் தந்தையர்களாம், சிறுபிறைக்குள் ளிருந்த விஷ்ணு என்சகோதரனும், இவர்களுக்கெல்லாம் பின்னே பிறந்த சாம்பவனே நானாகும் எ-று. (௫௭௬)

ஒங்காரசத்தங்குண்டலியேயாகும்உன்ன றியுங்குண்டலியென் பாட்டனாகும், நீங்காரமானவுடல்மச்சையேழும் நிலவாங்கணைங் களுறைமுறை தானாகும், ஸ்ரீங்காரமானதெல்லா முதிரமாகுஞ் செனித்தவுடலென் தாயின்கூறேயாகும், நீங்காதநாதவிந் துதித்த நேர்மை நீள்புவியிற்பிறந்தாரென்குலத்தாராண்டே.

(இ-ள்.) பிரணவநாதமானது குண்டலியும் அவர் என்பாட்ட னும், நீங்காரமான உடலிலிருக்கின்ற ஏழும்ச்சைகளும் சாதியா கும், ஸ்ரீங்காரம் உதிரமும், ஆகும் ஆயின் இத்தேகம்சத்தி கூறா கும், இங்ஙனமிருப்பதால் உலகத்தில் பிறந்தவர்களுெல்லாம் என் னுடைப ராதியாராகும் எ-று. (௫௭௭)

இந்தவிதமென்குலத்தாரென்றுமேவி யென்னுள்ளே பார்க்க இரத்தப்படியேயாச்சு, சந்தையந்தானறியாமல் நீங்கள்நீரில் தவளையைப்போல் வேதமெல்லாஞ்சாற்றுகின்றீர், வந்தவழியறியார்க்கு மந்திரமேது வகையறியாமாந்தருக்குச்சாஸ்திரமேது, விந்துதித்து ப்புவிதனிலேபிறந்தபேர்க்கு வேறில்லைசாதிசுலஞ்சரிதானுண்டே.

(இ-ள்.) இப்படியே என்சாதியாரென்றுவந்து இருக்கின்றவர்கள் இவர்களே நீங்களிதையறியாமல் நீரிலுள்ள தவளையை போல் உளறுகிறீர்கள், வந்தவழியையறியாதவருக்கு மந்திரமும், வகையறியாதவருக்கு சாஸ்திரமும், என்னபிரயோசனம், விந்துவினால் உலகத்தில் பிறந்துவந்த பேர்களுக்கும் சாதியும் குலமும் சரியே யாகும் எ-று. (௫௪௮)

சத்தேழுபுவிதனிலேபிறந்துயானுஞ்ஜாதிசுலமானவகை சார்வாய்ச்சொன்னேன், சித்தமுள்ளநாதாக்களிற்துகொள்வார் தீங்கானமார்தரிதையறியமாட்டார், கற்றவரைப்பழிப்பவர்க ளுலகமாண்பர் கசுமாலமடையர்சொல்லுங்கவியைப்பாடி, வித்தையிலுமலங்காரக்கவிதானென்பார் வீணர்கள் தான்வீண்புருகு விளம்புவாரே.

(இ-ள்.) ஏழுலகத்திலும் மாறிமாறிப்பிறந்து சாதிசுலமான விதத்தைசொன்னேன் இதைப் பெரியோர்கள் தெரிந்து கொள்வார்களேயன்றி தீயோரறியமாட்டார்கள், உலகவாசிகள் கற்றவர் களை யவமதித்து பொய்யர்சொல்லையே நம்புவார்கள் எ-று.

வியாசர்சொல்லும்பாரதத்தில் வெகுபொய்வீணும் மேதினியோர்மாய்கையினில் விரும்பச்சொன்னார், ஆய்ந்துகவிபாடி விட்டான்கம்பன்வம்பன் அதிதராமாயணத்தி லனைகம்பொய்தான், சாயாமலதிவீரபாண்டியன்சொல்லுந் தமையந்திசரித்திர நைடதமுஞ்சொன்னார், சுகமாகாதிதுகவிகள் சுத்தப்பொய்தான் தொடுகவிமாணிக்கவாசகர்சொன்னாரே.

(இ-ள்.) வியாசர்பாடியபாரதம் வெகுவிண்பொய்யாம், அங்ஙனம் உலகத்தார் மயங்கச்சொன்னார், கம்பன்பாடிய இராமாயணத்திலும் அதிகபொய்யே, அதிவீரராமபாண்டியன்பாடிய நைடதமும் சுத்தபொய்தான், மாணிக்கவாசகரோ தொடுகவி பாடினார்.

தேவாரமானதிருவாசகத்தைச் செகத்தோர்கள் படித்துமெத்தத்தியங்கினார்கள், பேயான ஆண்டிகட்குப்பிழைப்புக்காகப் பேசிவைக்கார்பற்றென்றுமூசிரகோ இல்ல, ரா வாகாரம்மாய்சைநனிஸடி

பட்டோர்க்குத்தவார்தபின்பு ஞானவிதிசாராதென்னில், துவாத
சார்தவெளியறிந்தோரல்லசக்கிலமுமழிந்தபின்பு துலங்கார்தானே

(இ-ள்.) தேவாரதிருவாசகங்களை உலகத்தார்படித்து மிகவும்
மயங்கினார்கள், ஆனால் அது ஆண்டிகள் பிழைக்கப்பாடி வைத்த
தேயன்றி வேறல்ல ஆகையால் இதையெல்லாம்நம்பாமல் சக்கிலத்
தைச் செலவிடாமல் துவாதசார்தவெளியைப் பாருங்கள் எ-று.

கொச்சகம்

நீடுலகுமாய்கைதனில் நின்றழிந்தால்நாதவிந்து
காடுசுகாடொழிய காயசித்தியாகுமோசொல்
பேடியர்கள்மோடிதனில் பேய்மனமேபின் துடரத்
தேடுவதென்ஞானவிதி தேகமழிந்தால்நாதே.

(இ-ள்.) பெரிய உலகத்தார் மாய்கையிற் சிக்கியறிந்தால்நாத
விந்துக்களால் சுகாடுசேர்வதே யல்லாமல் காயசித்தி யுண்டாகு
மோ? உண்டாகாது, பேடிகளுக்குத் தங்கள் மனமானது பொறி
களிற் செல்வதால் அவர்களுக்கு ஞானம் என்னபலனை யுண்டாக்
கும் எ-று. (நாஅஉ)

சீழுதிமச்சையுவர் தேங்கும்உமாதருவி
வாழுங்கசுமாலந்த மாரிபொழிந்தேயொழுது
மூழ்குஞ்சலமூத்திரப்பை மூலப்பாழுத்தையினில்
ஊழியெமதுற்குழிக்கோ வுயிர்ப்பெலிக்குளாமனமே.

(இ-ள்.) மனமே! நானும் நிரைசல மொழுகுகின்ற பெண்க
ளுடைய யோனிக்கு ஆசைப்பட்டு உயிர்ப்பெலிக்குள்ளானேம்.

கலித்துறை.

ஊத்தைக்குழிதனி னாதவிந்தாறி யுடலெடுத்தால்
நாற்றமென்சாணுட லவ்வழிக்கேமன நாடிடுங்காண்
சோற்றுத்துருத்தி யெரிகும்பிமாய்கை துலைத்துவிடார்
காற்றும்வசப்படா ஞானசுகாதீதங் காண்கிலரே.

(இ-ள்.) ஊத்தைக்குழிக்குள் நாதவிந்துக்கள் ஊறி சரீரமெ
டுத்தால் பின்னர் அந்தவழிக்கே மனம்நாடும், ஆகையால் சோற்
றுத்துருத்திக்கே யுமலும் மனிதர்கள் ஞானசுகத்தைக்காணமாட்
டார் எ-று. (நாஅஉ)

ஜெகத்தாசையோனி மறவாதசேனி செழுங்கனல்பார்
அசுத்தாமலெப்படி யக்கினிகூழ்ந்திற் மனவனவில்

உகத்தாசைவைத்துவுழன்றிடுவோர்க்கென்ன வுற்பத்திகாண்
அகத்திற்பிறந்து கடலைக்கடந்தவர்க் கமைப்பதுவே.

(இ-ள்.) உலகவாசையிற்பட்டு யோனியை மறவாத மாந்தர்
கள் அக்கினிசூழ்ந்திடும் அனலில் உழலுவார்கள். பெரியோர்க
ளோவென்றால் உள்ளோபிறந்துங் கடலைக் கடக்கவே நினைப்பார்
கள் எனு.

(ருஅரு)

பஞ்சவந்திரியம் பாயுமாறுறதின் பாய்ச்சலிலே
தஞ்சவரமிருந் தாடுதுகாண்விட நாகசர்ப்பம்
மிஞ்சுமும்மூலச் சுழிநாதவிந்து வெளிவருகால்
கஞ்சமலர்த்திரு கருணைமெய்ஞ்ஞான கற்பகமே.

(இ-ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களும் பாயும்பாய்ச்சலில் நாகசர்ப்ப
மொன்று ஆடுகிறது. அதுவேமூலச்சுழியில் நாதவிந்துக்களின்கரு
ணையாகும் எனு.

(ருஅசு)

அரவங்கடிக்க விடமேறிடுமுன் னதற்குமொரு
நிரமாய்மணிமந்திர சிவஞானபூபதி செய்முறைகாண்
இரவாதிருக்க ரசசூதகற்ப மினிதறிந்து
பிறவாதிருக்கச் சுழிமுனைகாணப் பிறப்பில்லையே.

(இ-ள்.) பாம்புகடித்தால் விஷமேறும், ஆகையால் அதற்கு
முன்னே ஒருமணிமந்திரஞ்செய்து கொள்ளவேண்டியதுகிரமமாம்
அன்றி சாவாதிருக்க ரசகற்பத்தையறிந்தும், பிறவாதிருக்க சுழி
முனையைத் தெரிசித்து மிருக்கவேண்டும் எனு.

(ருஅஎ)

ஞானப்பிரகாசத்தின் னாட்டத்திலே மனனாடிமுன்
வானத்திலேசுத்த மேகங்கன்கூடிப்பின் வாரிதனில்
பானத்தையுண்டு பசியாறும்பாவனை பன்மையைப்போல்
சோனைப்பொழிந்த வுலகாதியெங்குந் துதிப்பதுவே.

(இ-ள்.) ஞானதேஜவின் நாட்டத்திம்மனமாவது நாடுதற்கு
முன் ஆகாயத்தில் சுத்தமேகங்கள் கூடிப்பிறகு சமுத்திரசலத்தை
பானஞ்செய்வதுபோல் ஈஸ்வரநரிசனா விசேடத்தால் சந்திரபா
னஞ் செய்வவேண்டும் எனு.

(ருஅஅ)

ஒன்றுணர்பூரண ஞானசுகாதித மொன்றறிய
கண்டுணர்வோர்க்கெய்து நாதவிந்துற்பத்தி காயத்திலே
நின்றறிவானந்த பேரின்பசோதி நிராமயத்தை
அன்றுமின்றென்றல்ல பிரபஞ்சமாய்கையகற்றுாவேத.

(இ-ள்.) ஞானபரிபூரணத்தில் நின்றுஞ்ஞானத்தை ஐயந்திரிவற உணர்வதை பிரபஞ்சமாய்க்கையே நீக்குவதாகும் எ-று. (௫௮௯)

செந்துக்ளாவது மீர்திரியத்தினில் சேர்க்கையுங்சாண்
டிந்தவிதமென்றறிந்திலாரென் காரணமோ
ஐந்துருநாதவிந் தாவதுமேசெனித் தம்புனியில்
விந்தையென்ஜாதி லோகாதினோகம் வெளிப்படுமே.

(இ-ள்.) செந்துக்களாவது இந்திரியத்தில் சேர்க்கையென்று அறிந்திடாதது என்னகாரணமோ? நாதவிந்துக்க ளிரண்டும் உலகத்திலுண்டாய் விந்தை விளைவிப்பது ஒருயோகமேயாகும் எ-று. வெண்பா.

எங்கன்குலவிந்தி லெழும்புகடையா னைமுதல்
செங்கமலவமி ஈத்தில் சேருமே-உங்கன்குலம்
வந்துதித்தவன்மை வரலாறுதிருவள்ளுவனால்
அந்தவிதி கண்டறியாதே.

(இ-ள்.) எங்களுடைய குலத்திற்கு முதற்காரணமாகிய விந்தி னில் யானைமுதல் எழும்புவரைக்குஞ் சேரும் ஆகையால் உங்கள் குலமானதுதிருவள்ளுவனால் வெளிப்படையாகவந்ததாகும்எ-று.

உள்ளம்பெருங்கோயி லுற்றுணர்வதாமாகில்
எள்ளளவின்கொன்னமறப் பொன்னமயம் உள்ளபடி
ஒன்றென்றுலகு வுன்குலமுமென்குலமுங்
கண்டறிவதென்மொயில் காண்.

(இ-ள்.) மனமே பெரியகோயிலாக அறிந்தால் எள்ளளவும் மறப்பில்லையாகும் உள்ளபடியே உன்குலமும் என்குலமும்ஒன்றே யென்றறி எ-று. (௫௯௦)

உலகவுற்பந்தி-தரு.

தனனாந்தன தனனாந்-தன தன-தனனாந் தன தன தனனா.

ஞானசிகாமணியே-தெய்வ நாயகனல்லெகமாதிதழும், வான மும்புனியுமுதல்-பதி-சந்திரனுமரவிசூரியனுங், காணலொளிவீசும்- கார்-மேகங்களுமிடிமின்னல்களுந், தானாய்விளங்குமுயல்-மாரி-தா பரமும்வாய்வுசாகரமுஞ், சேனாபதியிலகும் -சத்த - திவுதிவார்தர செந்துகளுஞ், சோனையருவிவளர்-சுழல்-சோதிப்பிரகாச விருட்சங் களும், தேனாறல்பாயுமந்த-சல - செம்புநதிமகமேருகளும், பாணு கனல்சொரிபும்-தன்னி-பாயுஞ்சூத்சங்கேணியுமே-தன.

(இ-ள்.) ஞானசிகாமணியே! ஜகமெல்லாமும், வானம்உலகம் சந்திரன், சூரியன், கானல், மேகம், இடி, மின்னல்கள், தாபரம், வாயு, கடல், சேனாதிபதி, தீவு, தீவார்தர செந்துக்கள், அருவி, சோதிவிருட்சங்கள், செம்புநதி மகம்மேரு, வன்னி, சூதரசக்கேணி இவையாவும் எ-று. (ருகூ௨)

நவரத்தினம்விளையும்-திவ்விய-நாகரிகசெந்துராடுகளும், எவ்வாறெனமாய்விளங்கும்-சந்திர-இந்திரபக்ஷியன்னபக்ஷிகளும், புவனங்க ளில்மிசுத்த-அண்ட பூச்சக்கிரவாளகிரி சூழ்மீடமுங், கவனாதிராக்ஷ தர்கள்பிரவி கந்தருவதேவகந்தருவர், பவனமளாயிடுவர்-பகி-ரண்ட மளாவியகவனாதிசர், தவத்தல்மிசுத்ததவம் ஏழு சங்காரஞ்சூழ் நடுநேரம்புரி, சிவஞானசித்திபெற்ற - குளிகை - சித்தர்கள்வாழும் தீபார்தரமும், புவனஏமகிரியுங்-கெந்திமாமலைராக்ஷதருபகமே-தன

(இ-ள்.) நவரத்தினம் விளையும் நாகரிகநாடுகளும், பிராணிக ளும் இந்திரான்னப் பட்சிகளும், பூச்சரவாளகிரி சூழ்மீடமுங், இராட்சதர்கள், கந்தருவர், தவசிகள், ரோமாபுரிவாசிகள், சிவஞான சித்தியையடைந்த சித்தர்கள்வாழும் தீவுகளும், ஏமகிரியும், கெந்தி மலையில் ராட்சதரும் எ-று. (ருகூ௩)

பொதிகைநகரெனுமே-இந்தப்-புவனஞ்சூழ்சாகர மத்திபத்தில் அதிதமென்னுலருள-மெத்தஅதிசயநேரம்புரிநகரிலந்திருதக்கேணி யொன்று-அது நற்சதிரம்நூறுகாதவழி, மதிகோடிசுரப்பை யொளி ரவி-மாமதிக்குக்கதிரெட்டியதாய், விதியாலமைப்பதென்ன-அண்ட-மேருவுஞ்சுற்றிமதிஞ்சூழ்ந்திடும், பதியாயுதித்திடுங்காண் பஞ்ச கர்த்தரிருப்பிடமஞ்சசுபை, கெதிவாஸ்கயிலாசகிரி -சுற்றிக்-கேணி யொன்றுசூதவாசலாங், கொதிதான்கொதித்திடமே - சித்திரைக் கோடைதனில் சித்தர்கொண்டுபோவார்-தன.

(இ-ள்.) பொதிகைமலை, இவைகள்சூழ்ந்த கடலின்நடுவில்இரு க்கும் ரோமாபுரியில் சூதக்கேணியொன்று நூறுகாதவழி சதுரத் திற்கு மிகுந்த பிரகாசத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும், அதை சுற்றிலும் மதில்கள்சூழும், அதுவேபஞ்சமூர்த்திகளிருப்பிடமுமா கும், இது சித்திரைக்கோடைக் காலங்களில் கொதியாய் கொதிக்கும், அப்போது சித்தர்கள்வந்து அதையெடுத்துக்கொண்டு போ வார்கள் எ-று. (ருகூ௪)

எண்ணஞ்சிரஞ்சீவிதான் அந்த ஈசனருள்காயசித்திபெற்றேந் மண்ணும்விண்ணுள்ளனவுந்-தேகம்-மரணமவர்க்கொருகாலமில்லை

உண்ணுமறுசுவையில்-அப்பு-உப்பொன்றுமாகாதிருப்பவர்கான், தின்னும்பதார்த்தங்களில்-ஜீவசெந்துவகைகருயிர்வகைகள், உண்ணும்படியகற்றி-யோக-சாதனையில்நித்திரையொன்றறியார், அண்ணலருள்பதமே-நித்திய-மர்ச்சித்துமூலஅமிர்தமுண்பார், கண்ணமூடியறியார்-மவுனக்-கண்ணாடிமீதில்கருத்துணர்வார், சென்னாட்டமாயிருந்து-தெச தீகைபெற்றுக்கவனம்பாய்ந்திடுவார் தன.

(இ-ள்.) சர்வேஸ்வரனுடைய காயசித்தியைப் பெற்றறிவர்கள் என்றுஞ் சிரஞ்சீவிகளாம், ஆகையால் அவர்களுக்கு ஒருகாலமும் மரணமில்லை, அவர்கள் மாமிசத்தைநீக்கி சாகபகூமே செய்வார்கள். அன்றி எப்பொழுதும் யோக நித்திரையையே செய்வாரேயன்றி சுழுத்திநித்திரை செய்யார், தசதீட்சைபெற்றுகவனம்பாய்வார்கள் எ-று. (ருகூ)

சதாசிவசாம்புவனால்-ஜெகந்-தானேபடைத்து யிருண்டாச்சு, இதானவாற்றிந்திடிலோர் புவி-யெழுவகைதோற்றநால் யோனியுமே, தாகமத்தினுற்பத்தியால் பரை - சோதியொளிவில் சுயம்பதுவாய், நிதானமாவதெறும்புகடை-யானை-யாவதுவே முன்பின்னே கமுயிர், விதாவிதங்களானபல-விந்து-நாதமதுவினைவானதுகான், குதாவெனும்புரைசாம்புவனால்-அண்ட-கோளகைவடவாக்கினிமுலாய், மதாவினோதபேசமதால்-வரும்-வந்தவழியறிந் திந்தவிதம், இதார்த்தமாகஇனியுரைக்கும்-எங்கள்தெய்வம்வேறு உங்கள்தெய்வம்வேறே-தன.

(இ-ள்.) சதாசிவ நென்னுஞ் சாம்பவனால் சகம்படைக்கப் பெற்ற உயிருண்டாச்சு, நால்வகையோனி, எழுவகைத் தோற்றம்-இவைகளிலுற்பத்தியாய் பலவித பேதங்களாக விந்துநாதங்களால் விளைந்ததாகும், ஆகையால் உண்மையாக எங்கள்தெய்வமும் உங்கள்தெய்வமும் வேறுவேறே எ-று. (ருக௪)

உலகம்பிறந்தவிதம் - பரையுந்திதனில் பிரம்மேந்திரங்கான், கலகப்பிரியர்கூடி-புராண - கட்டளைவெவ்வேறு பிரித்துணர்வார், அலகையதினனவா-லான-அச்சதுவையறிந்துச்சிதமாய், சிலபேர் மதபேதங்கள்-மனு-செய்கையினால் விதிநூல்களுமே, பலபலபேர்களுக்கூடி-பரி பாஷையறிந்துபகர்ந்திடிலோர், நிலிபொழிமதுரஞ் செக நீடுலகாதிதமேதழைக்கு, மூலகாதிதம்புகழும்-திரு-வள்ளுவசாம்பவனுற்பவத்தை, புலையென்றேபுரைந்த மவுனப்பொக்கிஷமேஞானசுக்கிஷஞ்சாண்-தன.

(இ-ள்.) உலகமுண்டானவிதமானது பரையின்உந்தியில்பிரமயந்திரத்தாலாகும், அதைவிட்டுச் சிலகலக்காரர்கள் வெவ்வேறு கப் புராணகட்டளை பிரித்துவைத்தார்கள், சிலர் மதபேதங்களைப் பேசியும், சிலர் பரிபாஷைபேசியும் திருவள்ளுவ னுற்பவத்தை பறையனென்று சொல்லுகிறார்கள், ஆயினும் ஞானகக்கிஷம் போன்றவர் எ-று. (1கஅ)

அம்பிகையின்பொற்கமலம்-பணிர் தர்ச்சனைசெய்துஅடியனுமே, நம்பிதிராவியத்தை-மூலநாதவிந்தையுண்டு நான்வெளியாம், தும்பிமுடிநுளில்-தூரியந் தூரியாதீதங்கடந்தேதுதித்து,தம்பித்திடைகலைபின்-மூலஞ் சாதித்துவாசிகொண்டேயிழுத்து, கும்பிதனிலிருந்த ரத்தினங் கோடானகோடிதிரவியத்தை, செம்பொனருள் பொருளும்-இனி சித்திக்கவாசிகொண்டேதிறந்தேன், பம்பகமாயிருந்த-கொல்லர் பத்துந்தசவாய்வுரித்திரைசெய்து, தெம்பாயிருக்கையிலே திவ்யசெங்கநதி யகழிதாண்டிவிட்டேன்-தன.

(இ-ள்.) அம்பிகையின் திருவடிகளைவணங்கிஅர்ச்சனைசெய்து அடியேனும்நம்பி திரவியத்தைச் சேகரித்து விராயகனுடைய கிருபையால் தூரிபம்தூரியாதீதம் இவைகளைக் கடந்து துதிசெய்து வாசிகளை இழுத்துச்சாதித்து வீட்டிலிருந்த அநேக திரவியங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொடுத்து சந்தோஷமா யிருக்கையில் செங்கநதியைத் தாண்டிவிட்டேன் எ-று. (1ருகக)

மூலாதாரங்கடந்து-முனை-முச்சுடர்வட்டமதில்கடந்து, பாலமதுகடந்துவாசி பாய்ந்துவிட்டேன் சதுஷ்கோணவிட்டேன் ஞாலத்திலேயறிதல்-பிரம்-ஞானசுவாதிஷ்டானங்கடந்து, சீலம்பொழியும்ரத்தன்-திரு-மால்மணிபூரகமீதருகே, சந்திரபுஷ்கரணி- திவ்வியசாவடிசித்திரமண்டபத்தில், இந்திரசூரியசித்தி-பெற்ற-எமனாட்டுச்சித்தரிருபதுபேர்-வந்துமறித்தார்கள்- போட்டேன் - வாசிக் குதிரைமேலங்குபடி, அந்தரமாயெழும்பி-சவாரி-யனாகதக் கோட்டைமுக்கோணவட்டந்-தன.

(இ-ள்.) மூலாதாரம், முச்சுடர்களின்வட்டம், பாலம், சதுர்கோணம், பிரமஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற சுவாதிஷ்டானம், திருமால்வாழும் மணிபூரகம் சந்திரபுஷ்கரணி சாவடி சித்திரமண்டபம், இவைகளை எல்லாங்கடந்து போகும்போது எமனாட்டுற் சித்தர்கள் இருபதுபேர்வந்து நுழைந்தார்கள், அப்போது வாசியாகிய குதிரையின்மேலேறி அந்தரமாய்க்கினம்பி அனாகதக் கோட்டையாகிய முக்கோண வட்டத்துள் எ-று. (1ருப)

நராறுசுற்றமதில் வன்னி-யெய்துஞ்சலந்திரான்கடந்து, நேராய்வாக்குதிரை-அது-நிர்ப்பந்தமாய்ப்பாய்ந்து ஓடையிலே, ஆராய்ந்துமுப்பதுபேர்-கயிலை-அதிதசித்தர்வந்தடக்கையில்தான், மாராடியேமறித்தார்-வாசி-வல்லமையாலேவிசுத்திவந்தேன், அறுகோணஞ்சுற்றிமதில்-அது-ஆறுபத்துநெருப்பாறருகே, துருக்கல்மண்டபமும் சனக-சொர்னத்தினால் ரத்தினச்சாவடியில், திரிமூர்த்திமூவருமே தேவ சித்தர்களும்வீற்றிருக்கையிலே, கருணைமலர்பொழிந்து-மூவர்-கண்டுமகிழ்ந்துகனிகூர்ந்தனர்-தன.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு மதில்களையுடைய சலந்தியைக் கடந்து வாசிக்குதிரையானது நிர்ப்பந்தமாய்ப்பாய்ந்து ஓடும்போது முப்பதுபேர் கயிலைச்சித்தர்கள் வந்து தடுக்கையில், அவர்களை யெல்லாம் வாசியின் வல்லமையால் தாண்டி விசுத்திவந்தேன் அங்கே அறுகோணத்தைச்சுற்றி மதில்கள் அறுபதிருந்தன, அன்றிக்கனகமண்டபமும், ரத்தினச்சாவடியு மிருந்தன, அங்கே திரிமூர்த்திகளும் வீற்றிருக்கையில் கிருபையென்னும் பலர்பொழிந்து கண்டு மகிழ்ந்தார்கள் எ-று. (காக)

திருவள்ளுவனெனவே-ஞான-திஷ்டியினற்கண்டு தேவர்களும், அருவருவாய்மதுர-மலர்-வாசம்பொருந்திய ஆசீர்மத்தில், இருமென்றவர்களுமே-கமல-இங்கிதஞானசுகாதிதத்தில், உருவாய்சொற்கப்பதமே-உப-தேசமுந்தந்துமுத்தியளித்தார், கருணாகடாகூழ்ப்பெற்று-வாசிக்-காரிக்குதிரைமேல்சீனவைத்து, ஏறிகனவேகமதாய்-அந்தஈரெட்டுமாமதில்தாண்டியபின், குறிப்பாய்வருகையிலே-பின் குவட்டுசித்தர் முப்பத்தாறுபேர்கள், மறிப்பாய்மறித்திடவும் வாய்வு-வாசியென்றபொடி தூவிவிட்டேன்-தன.

(இ-ள்.) பின்னர் நான் திருவள்ளுவனென்றுணர்ந்து அவர்களுடைய ஆசீர்மத்தில் இருக்கச்சொல்லி இங்கிதஞான சுகாதீதத்தில் உபதேசஞ்செய்துமோட்சங்கொடுத்தார்கள், அவர்களுடைய கருணாகடாட்சத்தைப் சென்று வாசிக் குதிரையின்மேல் ஜீனவைத்து வேகமாயேறி மதில்தாண்டியபின் பின்மலையிலுள்ள சித்தர்கள் முப்பத்தாறுபேர் தடுக்கவும் வாசியென்றபொடியைத் தூவிவிட்டேன் எ-று. (காஉ)

விசுத்தியறுகோணங்-காலி வேகத்தினால்நடுமையத்திலே, உசத்தியதாயறிந்தேன் வாசிஓகோகமலபீடமருகே, நிசுத்தம்வராமலுமேகொண்டு - நேசமதா கமையேஸ்பரனார், வசுத்திசுத்தாதிகளும்

திருவள் ஞானே ஆசீர்மந்தனிலே, கனகரத்தினபீடங்-கருணை-கமல
மலர்பொழிந்தேயருள, நீனைவாய்மையேஸ்பரணும்-ஞான - நிஷ்டை
தந்துயோகதீட்சைவைத்தார், இன்பமாயுபதேச-முத்தி யின்பத்து
டன்தந்துஅன்னெனும், மனதுகளிகூர்ந்து-சொற் மாமதிமோட்ச
வரையளித்தார்-தன.

(இ-ள்.) விசத்தியாகிய அறுகோணவீட்டில் வேகத்தினால் நடு
மையத்தில் சித்தாதிகளெல்லாம் திருவள்ளுவர் ஆசீர்மத்தில்தேய
ஸ்வரணம் எனக்கு ஞானநிஷ்டையைக் கொடுத்து யோகதீட்சை
செய்தார், அல்லாமலும் மோட்சவரையையுந் திருவருள்செய்தார்

தத்துவந்தொண்ணூற்றும் அதில் தசவாய்விலகப்பட்டபேர்
களையான், சுற்றத்தாரெண்ணாமல்-இவர்-தூரத்தாரென்றகற்றிவிட்
டேன், சத்தமதிலிருந்து மூன்று-சாக்கிரவீடுமத்திபமதில், கர்த்தரி
ருப்பிடங்காண்-தெய்வகமலமல ராயிரத்தெட்டினில், சித்திரச்சா
வடியும் ரத்தின-திவ்வியமாமணிகோபுரமும், ரத்தினமதில்பதினாறு
ஜீவ-ரத்தினக்கோட்டைசுற்றிமதிலும், பத்தியுடன்வரவும் வாசிப
தினாறுகலேசூழ்ந்தியருகே, தெத்துகாத்திடும்பேர்கள் -திரு-வள்ளு
வனென்றறியாமலுமே-தன.

(இ-ள்.) தொண்ணூற்றும் தத்துவங்களும், அதில்சேர்ந்ததச
வாயுவுக்களும், ஆகியஇவற்றை சுற்றத்தார்களென்றெண்ணல் தூர
த்திவிட்டேன், சத்தத்திலிருந்து சாக்கிரவீட்டு மத்தியில் தெய்வ
மலர் ஆயிரத்தெட்டி-தழில் கர்த்தரிருந்ததாகும், அங்கே திவ்விய
மணி கோபுரமும், ரத்தினமதில் பதினாறும், வாசிபதினன்கும்
சூழும் நதியின்சமீபத்தில் திருவள்ளுவனென்றுணராமல் காக்கி
ன்றபேர்களும் எ-று. (சாச)

எழுபத்திராயிரம்பே-ரெழுந்-தோடிவரும்போதினியதுகாண்,
வழுவாமலேயினிதான்-கவன-வாசிகொண்டுசீனிலைத் ததன்மேல்
இழுத்துஅங்குபடி-யானதி-லேறியேசவாரிதுறிடவும்தொழுதேன்
சத்தியனை-துதி-செய்து ஆக்கினையிலேகினனே, அருள்பெற்றிலகு
சுழி-சத்த-மாக்கினைவந்துஅடிபணிந்தேன், இருள்போய்நிலவுபொ
ழிந்தினி-யேக்கமெல்லாம்விட்டு நூக்கமற்று, கருவாய்விளங்குநாத
விந்து-கர்த்தவ்வியத்தைக்கண்டேமகிழ்ந்தேன், பொருளாஞ்சதா
கிவழும் சத்திபொற்கமலநாடிப்போற்றிசெய்தேன்-தன.

(இ-ள்.) எழுபத்திரண்டாயிரம் பேர்களும் எழுந்து ஓடிவரும்
போது யாதொருகுற்றமும்இல்லாமல் வாசியைக்கொண்டு சீனிலை
த்து அந்நேமேலிழுத்துச்சட்டி ஏறிச்சவாரிசெய்து வணங்கினேன்

அதன்பின்னர் ஆக்கினையிற்சென்று திருவருளைப்பெற்று விளங்குகின்ற சுழிசுத்தத்தைக்கண்டு அங்குள்ளவருடைய திருவடிகளை வணங்கினேன். அதினால் இருளானதுபோய் நிலவுபொழிந்துவக்கமும் தூக்கமும்ற்று கருவாய்விளங்கும் நாதவிந்துக்களின் கர்த்தவியங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்து பின்னர் அங்கே தலைமைப்பொருளாயிருந்த சதாசிவன், மனோன்மணி இவர்களுடைய திருவடித்தாமரைகளை போற்றுதல் செய்தேன் எ-று. (சுாரு)

கதிர்மதிவான்புஷியும் நின்று-காத்திருந்துபணி யேவல்செய்யும்விதிமதிநின்றிலகும்-விண்ணுமண்ணுமுதல்வன்னிவாய்வதுவும் நதிபதிகாரதுவும்-நவ கோடிசித்தர்வந்துநாதமதும், துதிரிதியுமெழுதோற்ற-மதுர்-தொழுதுதோத்திரஞ்செய்து பணிந்திடுங்காண், முப்பத்துமுகக்கோடி-முனி-தேவர்முதல் செந்துமிருகங்களும், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷி-நாரதர்கின்னரர்கிம்புருடர், இப்படியாயிருக்கும் இந்த வேளை தனிற்கண்டியான் பணிந்தேன், ஒப்பணையாயெனக்கு-சொற்க யோகதீட்சையுபதேசஞ்செய்தார்-தன.

(இ-ள்.) சூரிய, சந்திரர்கள், ஆகாயம், பூமி இவைகளைக் காத்திருந்து பணிவிடைசெய்யும், விதிமதி, விண், மண் வன்னி, வாயு, நதி, பதி, சாரம், நவகோடிசித்தர், வந்துநாதங்கள், எழுந்தியும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் தோத்திரஞ்செய்யு, அன்றி முப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள், முனிவர்கள் முதலிய ஜீவ ஜெந்துக்களும், நாற்பத்தெண்ணாயிர ரிஷிகளும், நாரதர், கின்னரர், கிம்புருடர் இவைகளெல்லாம் சூழ்ந்திருக்கும்வேளையில் நான்வணங்கினேன், அவர்கள் எனக்கு சொர்க்கயோகதீட்சை உபதேசஞ் செய்தார்கள் எ-று. (சுாசு)

கலித்துறை.

யநமசிவவென்று யான்வாசியுதிநல் லாக்கினையில் தினம்வைத்துகண்டத் தமர்வாசல்கீழ்வரை திசையிசகா மனம்வைத்துகும்பித்துச் சுழிமூலநாடி வாசிகொண்டு தினந்துதித்தவரை யண்டத்தில்புக்கித் தெரிசித்தனே.

(இ-ள்.) யநமசிவவென்று சொல்ல வாசியை ஊதிநல்ல ஆக்கினுஸ்தானத்தில் தினமும்வைத்து கண்டத்தில் பொருந்தியவாசலுக்குக் கீழ்த்திசைவரையில் யாதொருகுற்றமு மில்லாவண்ணம் மனத்தைவைத்துக் கும்பஞ்செய்து மூலநாடி வழியாகச் சென்று தெரிசித்தேன் எ-று. (சுாசு)

வயநமசிவவென்று வாசிகொண்டாக்கினை மதிரவியாய்
தயிரியமாய்க்கண்ட தாரையில்நேசந் தனித்துகந்து
மாயமாகுமூல வாசியினுலந்த வட்டத்திலே
செயமாய்மேல்நோக்கி ஆக்கினைபுக்கி தெரிசித்தனே.

(இ-ள்.) வயநமசியென்று சொல்லி வாசியைக்கொண்டு ஆக்
கினுஸ்தானத்தில்தயிரியமாய் சந்திரசூரியர்கள்பாயும் கண்டதுவா
ரத்தில் மனங்களித்து மூலத்திலிருந் துண்டான வாசியினுல் செய
மடைந்து அதின்பின்னர் மேல்நோக்கி ஆக்கினுஸ்தானத்தில் புரு
ந்து தரிசித்தேன் எ-று. (சுாஅ)

சிவயநமாவென்று வாசிகொண்டவரை சேவித்துமுன்
தவநெறியாய்க்கண்ட தாரைகீழ்நோக்கித் தவறுவரா
முவனச்சுழிமுனை திரிகோணவட்ட மூலத்திலே
தீவரமாயெழுந் தாக்கினைபுக்கித் தெரிசித்தனே.

(இ-ள்.) சிவயநம என்னும் நடுவீனையை மாறுவதாகிய வசிய
பஞ்சாட்சரத்தினுல் வாசியைக்கொண்டு ஏறி பஞ்சமூர்த்திகளையுந்
தரிசித்து வணங்கி முன்னதாக தவத்தின் மார்க்கமாய்க் கண்ட
தாரையின் கீழேநோக்கி யாதொரு தவறுதலும் வாராவண்ணம்
சுழிமுனையிற்சென்று அங்குள்ள திரிகோணவட்டத்தின் மூலத்தி
லே சீக்கிரமாயெழுந்து ஆஞ்ஞைக்குச்சென்று அங்கு எழுந்தருளி
யிருந்த சர்வேஸ்வரனை தரிசித்தேன் எ-று. (சுாகூ)

மசிவயநவென்று மூலங்குடிக்கொண்டு வாசியினுல்
வசிபொக்கிஷங்கொண்டு வாவென்றுவாசி மதிரவியில்
துஜராயேகந் கும்பித்துவூதி சுழன்றெழுந்து
தெசவாய்வெழுப்பி ஆக்கினைபுக்கித் தெரிசித்தனே.

(இ-ள்.) மசிவயநவென்கிற மந்திரபீஜத்தினுல்மூலாதாரத்தில்
குடியிருந்து அங்குள்ள வாசியினுல் வசிஎன்னும் பொக்கிஷத்தை
பெற்றுக்கொண்டு அதினுல்மீண்டும் வாசியைவாவென்று அழைத்
துச் சந்திரமண்டலத்திற்கும், சூரியமண்டலத்திற்கும், மத்தியில்
ராஜயோகமார்க்கஞ் செய்யத்தொடங்கி கும்பகஞ்செய்து வாசி
யை நன்றாயூதி சுற்றிஎழுந்து பத்துவாயுவுக்களையுமெழுப்பி ஆக்கி
னையிற்சென்று தரிசித்தேன் எ-று. (சுாஅ)

நமசிவயவென்று ஐவரைநாடி நலம்பெறவும்
தமதுலகாநீதம் பரப்பிர்மமூல சந்தியில்
எமலபிகாண மதிரவிகூடி யிசைவுபட
திமிர்தச்சுழியில்நின் ருக்கினைபுக்கித் தெரிசித்தனே.

(இ-ள்.) நம்சிவயன்னும் பிஜத்தினால் பஞ்சமூர்த்திகளையும் நாடி நன்மையை யடையவும், தங்களுடைய லோகாதிதமாகியபிர ப்பிரம்மத்தின் மூலச்சந்நிதியில் எடலபியானது காணவும், சந்திர சூரியர்கள் தங்களுக்குள் இசைந்துகூடவும் அந்தகாரமாகிய சுழி முனையிலிருந்து ஆஞ்ஞையிற் போய்த் தரிசித்தேன் எ-று.

ஐவர்தெரிசனஞ் சத்திசதாசிவ மஞ்சருவும்
பைவினைநீக்கி மதிரவிகற்பம் பழுதுவரா
தைபிறைகொண்டு தசதிக்ஷபத்துஞ் சார்ந்திடினோர்
வையகம்வானம் புவிமுதற்கொண்டு வசியமதே.

• (இ-ள்.) பஞ்சமூர்த்திகளுடைய தரிசனமானது சத்தியும் சிவ மும் பயப்படும்படியான வினைகளைநீக்கி மதிரா கற்பங்களுக்கு யாதொருகுற்றம் வாராமல் தைபிறைமுதற்கொண்டு தசதிட்சைக ளையுஞ் சேர்ந்தால் மண்ணுலகம், வின்னுலகம் இவைகள் யாவும் வசியமாகும் எ-று.

(சுகஉ)

கொச்சகம்.

பராபரையொன்றிலெடுத்த பஞ்சகர்த்தானைவரையும்
தராதலம்ரேழுமுயிர் ஜாதியொன் ருண்பெண்ணல்லவோ
நிராதரத்துள்ளேயிலகும் நீர்மேல்நெருப்பென்றறியார்
துராகதமாய்வெவ்வேறு சொன்னார்கலோகமதே.

(இ-ள்.) பராபரை யென்னும் ஒருவஸ்துவினால் உண்டான பஞ்சகர்த்தர்களையும், பதினான்கு உலகங்களையும் உயிர்களையும், ஆண்பெண்களையும், நிராதலத்துள் விளங்கும் சர்வ பொருள்களையும் நீர்மேல் நெருப்பென்று உணரமாட்டார்கள் ஆகையால்உலகத் துள் வெவ்வேறு கருத்தமைந்த சுலோகங்கள்சொன்னார்கள்எ-று.

அல்லாகுதாவெனவு மைந்நும்கரம்வைத்துபணிந்
தில்லில்லாவெனத்துதித்து யினிமுடிசாய்ந்தேதொழுவார்
சொல்வாருபதேசம் சூதர்களுஞ்சூலைவைத்து
வெல்வார்ஞானப்பிரசங்கம் வெகுகிறிஸ்தவர்மனமே.

(இ-ள்.) அல்லாஹாதா, என்று ஐந்துகைகளையும் வைத்துப் பணிந்து, தில்லில்லா என்றுதுதித்து முடியைச்சாய்த்து வணங்கு வார்கள், சூதர்களெல்லாம் உபதேசஞ் சொல்லுவார்கள் கிறிஸ்த வர்களெல்லாம் ஞானப்பிரசங்கஞ்செய்து வெல்லுவார்கள் எ-று.

ஆத்துமம்பிறிந்ததின் பின் னதிலிருப்பதென்னவயம்
பூத்தானமாப்புபுதைத்துப் போட்டுவைவல்லாவே

ஈரானுசுற்றமதில் வன்னி-யெய்துஞ்சலந்திரான்கடந்து, நேராய்வாக்குதிரை-அது-நிர்ப்பந்தமாய்ப்பாய்ந்து ஓடையிலே, ஆராய்ந்துமுப்பதுபேர்-கயிலை-அதிதசித்தர்வந்தடக்கையில்தான், மாராடியேமறித்தார்-வாசி-வல்லமையாலேவிசுத்திவந்தேன், அறுகோணஞ்சுற்றிமதில்-அது-ஆறுபத்துநெருப்பாறருகே, துருக்கல்மண்டபமும் கனக-சொள்ளத்தினால் ரத்தினச்சாவடியில், திரிமூர்த்தி மூவருமே தேவ சித்தர்களும்வீற்றிருக்கையிலே, கருணைமலர்பொழிந்து-மூவர்-கண்டுமகிழ்ந்துகனிகூர்ந்தனர்-தன.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு மதில்களையுடைய சலந்தியைக் கடந்து வாசிக்குதிரையானது நிர்ப்பந்தமாய்ப்பாய்ந்து ஓடும்போது முப்பதுபேர் கயிலைச்சித்தர்கள் வந்து தடுக்கையில், அவர்களை யெல்லாம் வாசியின் வல்லமையால் தாண்டி விசுத்திவந்தேன் அங்கே அறுகோணத்தைச்சுற்றி மதில்கள் அறுபதிருந்தன, அன்றிக்கனக மண்டபமும், ரத்தினச்சாவடியு மிருந்தன, அங்கே திரிமூர்த்திகளும் வீற்றிருக்கையில் கிருபையென்னும் பலர்பொழிந்து கண்டு மகிழ்ந்தார்கள் எ-று. (காசக)

திருவள்ளுவனெனவே-ஞான-திஷ்டியினற்கண்டு தேவர்களும் அருவுருவாய்மதூர-மலர்-வாசம்பொருந்தியஆசீர்மத்தில், இருமென்றவர்களுமே-கமல-இங்கிதஞானசுகாதிதத்தில், உருவாய்சொற்கப்பதமே-உப-தேசமுந்தந்துமுத்தியளித்தார், கருணாகடாகூடம்பெற்று-வாசிக்-காரிக்குதிரைமேல்ஜீனியைவத்து, ஏறிகனவேகமதாய்-அந்தஈரெட்டுமாமதில்தாண்டியபின், குறிப்பாய்வருகையிலே - பின் குவட்டுசித்தர் முப்பத்தாறுபேர்கள், மறிப்பாய்மறித்திடவும் வாய்வு-வாசியென்றபொடி தூவிவிட்டேன்-தன.

(இ-ள்.) பின்னர் நான் திருவள்ளுவனென்றுணர்ந்து அவர்களுடைய ஆசீர்மத்தில் இருக்கச்சொல்லி இங்கிதஞான சுகாதிதத்தில் உபதேசஞ்செய்துமோட்சங்கொடுத்தார்கள், அவர்களுடைய கருணாகடாட்சத்தைப் செற்று வாசிக் குதிரையின்மேல் ஜீனியைவத்து வேகமாயேறி மதில்தாண்டியபின் பின்மலையிலுள்ள சித்தர்கள் முப்பத்தாறுபேர் தடுக்கவும் வாசியென்றபொடியைத் தூவிவிட்டேன் எ-று. (காசஉ)

விசுத்தியறுகோணங்-காலி வேகத்தினால்நடுமையந்திலே, உசத்தியதாயறிந்தேன் வாசிஓகோகமலபீடமருகே, சிசுத்தம்வராமலுமேகொண்டு - நேசமகி கமையஸ்பரணர், வசுக்கசுக்காதிகளும்

ஊற்றுக்கால்மாறாதகங்கைஓடக்கரையில்-நல்ல-உன்னரிய நாத விந்துதங்குகையிலும்-மறுவேற்றுமையா யுங்கள்வந்து பெருத்த தென்ன-பேதம் - விளங்கவுமெங்கள்வந்து சிறுத்ததென்னசொல்லும்மாற்றதிதமுண்டோ இந்தஊத்தைக்குழியில் வேறு- மனிதர்களோபிறப்பார்மாதர்குழியில் - உடல், பார்த்துகறையேறினவர்க்கென்றேசாதி-ஜெகம்-படைத்தரசுகள்கொன்ன பாதையிதாண்டே-உங்க.

(இ-ள்.) ஊற்றுக்காலப்போல மாறாத கங்கைநதியின் கரையின்கண் நினைத்தற்கரிய நாதவிந்துக்களின் குகைகளில் சேரும் போது உங்களுடைய விந்துபெருத்ததும், எங்களுடையவிந்துசிறுத்ததும், உண்டோ? இல்லை எங்கள்மாதருடைய கருக்குழியில் வேறுமனிதர்களோ பிறப்பவர்! இவைகளையெல்லாங் கண்டறிந்து கரையேறினவர்களுக்கு சாதி ஒன்றேயாகும், உலகத்தைப் படைத்த கடவுள் சொன்னவழி இரண்டேயாகும் எ-று. (௬௧௮)

மூலக்கருகுழியில்நாதமும்விந்தும்-நல்ல முன்னும் பின்னும் கூடியருவாகிவெளியில்-விந்து, ஓலமுள்ளபாலரமைத்துதித்தபின்பு ஆண்டே-உங்கள்ஜென்மம் எங்கள்ஜென்மம் வெவ்வேறுசொல்லும் பேதம், ஞாலமுள்ளதேகமெல்லா நாதவிந்தின்கூறு-பின்னும்-நம் முடையஉம்முடையதேகம்வேறேருசொல்லும் ருத்திரன், ஆலவிடமுண்டசிவனாருமிந்தக்கூறு அரு-ளாதிபுமந்தமுமிந்தக் கூறுவுமாண்டே-உங்க.

(இ-ள்.) மூலாதாரமாகிய கருக்குழியின்கண் சுரோணிதமும், சுக்கிலமும் முன்னும்பின்னுமாகக்கூடி ரூபமாகிவெளியில் விந்துவானது பாலர்களாக அமைந்தபின்னர், உங்களுடைய ஜென்மமும், எங்களுடைய ஜென்மமும், வெவ்வேறுருமோசொல்லுங்கள் ஞானமுள்ள தேகமெல்லாம் நாதவிந்துக்களின் கூறுகும் பின்னும் எம்முடையதேகமும், உம்முடையதேகமும் வெவ்வேறுருமோ? ஆகாது ஆகையால் ருத்திரன் ஆலகாலவிஷத்தைபுண்ட சிவபெருமானாகிய இவர்களும் இந்தக்கூறேயாகும் எ-று. (௬௧௯)

அச்சதுவுன்றதெல்லா மாண்டையினிகேளும்-அதிலெழுந்த பலவுயிருமெல்லாமொன்று-மேலும் உச்சிதமுடனுனக்குச் சந்தத்தென்னவுண்மை - உறுதி - யெந்தனுடலதுதாழ்ந்ததென்னசொல்லும் இச்சடலமச்செடலமிரண்டுமொன்று-ஆண்டே இம்மயமுமம் மயமுமெல்லாமொன்று, வச்சதென்னதச்சதென்ன ரூபமெல்லாமொன்று வளமானமயமுவுந் வஸ்துவெல்லாமொன்று உங்க.

(இ-ள்.) அச்சென்ற உயிரானது இருக்கிற விதங்களை யெல்லாம் ஆண்டைமாரே! இனிகேளுங்கள், உயிர்களெல்லாம் உண்டான விதம் ஒன்றேயாகும், ஆனால் உயிராகிய உனக்கு உடலுண்டானது என்னவுண்மை! என்னுடைய சரீரமானது தாழ்ந்தது என்ன? இந்தச் சரீரமும் அந்தச் சரீரமும் ஒன்றுதானே? இதன்மயமும் அதன் மயமும் ஒன்றே ரூபங்களும் ஒன்று, வஸ்துவும் ஒன்று எ-று.

ஊணிபனுபோகஞ்செய்யசுந்தரலிங்கம் எண்சாண் உந்தனுக்குமெந்தனுக்குஞ்சரிதான்காணும் மாது, வாணிவிந்து உந்தனுக்கு வுசந்ததுண்டோ - நல்ல வஸ்துவிற்து எந்தனுக்குக் குறைந்ததுண்டோமேலும், நாணிதனுலிங்கமெல்லாமொன்றேலிங்கஞ்-ஜெகநாத விர்திலுதித்தலிங்கமது ஆண்டே உயி, ராணியென்ற தசைவெல்லாமசைவுமொன்றே ஆதியந்தமென்று முருவாக்கியானவாருண்டே

(இ-ள்.) ஊன்றி அதுபவிக்கின்ற அழகியலிங்கத்தால் எண்சாணை உடம்பானது அமைவது யாவருக்கும் பொதுவாகும், விர்துவில் உயர்ந்தவிற்தென்றும் தாழ்ந்தவிற்தென்றும் இரண்டுவகையுண்டோ இல்லை அன்றி இந்த உலகத்தில் லிங்கமெல்லாம் ஒன்றேயாகும், அங்ஙனமாயலிங்கங்களில் ஜெகநாருடையவிற்துவினால் இந்தலிங்கம் உதித்ததாகும், இவ்வளவும் அவாவினால் ரூபமாயமைந்ததாகும் எ-று. (சுஉக)

உருவென்னபுவிதனில்பிறந்தவர்க்கு-ஆண்டே- உற்றுணர்ந்து பார்க்கநாதவிற்துமென்று-திரு, கருவென்ன இருவரும் வளர்ந்தவீடு அதைக்-கண்டுகொள்ளும் ரெண்டுருவுமொன்றேகாணும், அருளருவென்ன ஆணதாவும்பெண்ணதாவும்-அமைத்ததென்னரெண்டுமொன்று ஆண்டையேகேளீர்-இது, கூறுமறிந்தோர்கள் கதிர்மதியுங்கண்டோர்-இனங்கூறறிந்துவாசிகொண்டு அமுதுண்டோராரண்டே.

(இ-ள்.) ஆண்டைமாரே! உலகத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு நன்றாயாராய்ந்து பார்த்தால் நாதமும்விற்துவும் ஒன்றேயாகும், கருவென்பது இருவரும் வளர்ந்தவீடாகும், இங்ஙனம் வளர்கின்ற இரண்டுருவமும் ஒன்றேயாகும், அது ஆண்பெண் என்பதாம், இந்த இரண்டுங் கூடுதலாலே ஜெகமுண்டாவதாகும் இவ்வரலாற்றை உண்மையாக வுணர்ந்தவர்கள் கதிர்மதியைக் கண்டவர்களாவார்கள், இவர்களிற்சிலர் இதை யுணர்ந்துபின்னர் வாசியைக்கொண்டு அமிர்தத்தை யுண்டவராவார்கள் எ-று. (சுஉஉ)

அங்குலமுமங்குவரட்டிப்பிரமாணமானடே- இது அங்குமுண்டு இங்குமுண்டு அறிந்துகொள்வீர் மதி, சங்கவெனிகண்டலிங்கமங்கு

லங்காணுள் செயல்-தனக்கொன்று எனக்காறுகணர்காரோசோல்
லும்-உங்கள், மங்கையும்வந்தளவினால் மைந்தரும்வந்த-இந்த-வழி
யறிந்து ஒன்றமைத்தபிறப்பிரண்டோ- முன்பு, இங்குமங்குமெங்
குந்தானாயிந்திரியங்காண்-வந்த, எறும்புகடையெண்பத்துநான்கு
யிருமொன்றே-உங்க.

(இ-ள்.) இதற்குப் பதினாறங்குல பிரயாணமாகும் அது அவ்வி
டத்திலும் ஒரே அளவேயாகும், ஆஞ்ஞாசங்கமத்தில் காணப்படு
கின்ற லிங்கவொளியும் எங்குமொன்றேயாகும், அங்குநடக்குஞ்
செய்கைகளுக்கு நானென்றும் அந்நியர்களென்றும், கணக்கில்லை,
பெண், பிள்ளைகளெல்லாம் விர்தினது அளவினால் வந்ததாகும்,
இந்தவழியை உணர்ந்துவந்த பிறப்புஒன்றே? இரண்டோ! எறும்பு
முதலிய சர்வஜந்துக்களின் பிறவிகளுக்கும் இந்திரியமே ஆதார
மாகும் எ-று. (சுஉந)

இக்குலந்தனிலெந்தஜிவராசீ -இந்த-இகந்தனிலும்வினோந்தஇந்
திரியங்காண்-ஜெக, மக்குலங்களாவதுமனேகமுயிர்காண்ஆதிஅந்த
மிதுரேண்டுக்டி சார்தமிதுகாண் கண்ட, துக்கமேஜெகமனைத்துந்
துன்பமிதுவாம் - அருள் - துரியாதீதங்கடந்தோர்குக்ஷதேசங்கா
ணும் அன்னை, மக்கள்மாதருமீன்றவாலாம்பிகைதான்-வகை-வை
யகமும்வானமிருமாதளவாலாண்டே-உங்க.

(இ-ள்.) இந்தக்குலத்தில் உண்டான சீவராசியானது இவ்வி
டத்திலுண்டான இந்திரியத்தின் குணங்களாகும் இந்தக்குலங்கள்
தவிர அந்தக்குலமாகிமராதத்தில்உண்டாவனவும் சிலவுண்டுஆகை
யால் ஆதியந்தமாகிய இந்த இரண்டுங்குடினால், இந்தப்பிறவி சொ
ந்தமாகும் உலகத்திலிருக்கின்ற பிறவிகளெல்லாம் இன்பதுன்ப
களை அநுபவிக்கலாகும் துரியாதீதத்தை தாண்டியவர்கள் சூட்சு
தேகத்தையுடையவர்களாவார், தாய்மக்கள் மாதர் இவைகளைப்
பெற்ற வாலாம்பிகையின் திருவருளாய் யாவும் உண்டாயினவா
கும் எ-று. (சுஉச)

பள்ளையாடுசெம்மறியிங்குட்டியாமோ-நல்ல-பசுவைக்கிடாம
ருவக்கிடாரியாமோ-பின்னு, முள்ளமதிலென்குலத்தி லுன்குலஞ்
சேர்ந்தால்-புத்திரன்-உன்னுதொன்றோ என்னுதொன்றோ உணர்
வீர்காணும் இனி, துள்ளுஞ்சேவல்கொக்கைச்சேர அண்டமாமோ
செழும்நாரைகோழியைச்சேர குஞ்சதாமே-நல்ல, பள்ளப்பாகல்
வித்ததுவுஞ்சரையாமோ யிர்த்தப்பக்ஷிபிலும்பேதாபேதந்தோன்று
மாண்டே-உங்க.

(இ-ள்.) பள்ளையாடு, செம்மறிக்குட்டி, உயர்ந்தபசு எருமைக் கடா, கடாரி இவைகளாகுமோ? பின்னர் என் குலத்தில் உன் குலம் சேர்ந்தால் உண்டாகின்ற புத்திரன் உன்னுடையவனோ! என்னுடையவனோ? இதை யுணர்ந்து பாருங்கள். இனிதுள்ளுகின்ற சேவல் கொக்கு முதலியவற்றைச் சேர, அவை அண்டமாகுமோ! நாரையா னது கோழியைச் சேரக் குஞ்சாகுமோ? பாகல்வித்து சுரைச்செடி யாகுமோ? ஆகையால் இந்தப்பட்டிகளிலும் பேதாபேதமுண்டா கும் எ-று. (கஉரு)

எள்ளவழிபிழையில்லையெந் நூல்காணும்-எந்தன் குருவான அகத்திசரருள்தான்காணும் வேரு, கள்ளர்கள் வெவ்வேறு பிரித்து கருத்திலெண்ணி-ஞானங்-கண்டகண்டவிதம் சொல்லிக் கலங்கினர் காண்-பின்னுந், துள்ளித்துள்ளிவாய்பினத்திதுக்கிப்பார்க் கிலேசஞ்செய்தி-சொன்னாலுஞ்செவிகேளாது துர்மார்க்கர்காணும்-மாது வள்ளலெனும்பிகைப்பெண்வரத்தால்வந்த - திரு-வள்ளுவசாம் புவமூர்த்தி வம்மிசமாண்டே-உங்க.

(இ-ள்.) என்னுலில் கொஞ்சமும் தப்பிதமில்லை அப்படி யிரு ப்பது அகஸ்தியர் திருவருளாலாகும் கள்ளர்களா யுள்ளவர்களெ ல்லாரும் வெவ்வேறுகப் பிரித்துச் சொன்னார்கள் சிலர் மிகுதியான விஷயங்கள் தெரிந்தவர்கள் போன்று துள்ளிப்பினத்தி துக்கங் கொள்வார்கள், நன்மையைச் சொன்னாலும் காதில் கேளாது நாடுபேரமேஸ்வரியின் திருவருளால்வந்த திருவள்ளுவ சாம்பவ மூர்த்திவமிசமாவேன் எ-று. (கஉசு)

விருத்தம்.

கமலமலராயிரத்தெட்டிதழில்வளர்ந்திலகுமதி கருவூர்நாட்டில் குமிழியொருதுளியில் பதினாயிரத்திலொரு துளிதோய்ந்தெருதிக் கூர்ந்து, அமிர்தமதியின்பசுகமதுர சர்வாணியிலமைத்தவிந்தால் திமிர்தமாய்ஜெகநாதருள இந்தவகையெல்லாந்தெளிவிப்போமே

(இ-ள்.) ஆயிரத்தெட்டு தாமரையிதழில் வளர்ந்து விளங்கு கின்ற கருவூரில் பதினாயிரங்குமிழிகளில் ஒன்றுபடிந்துவந்த அம்பி கையினால் அழைத்தவிந்தினால் வந்து ஜெகநாதர் அருள்கொண்டு இந்தவகைகளை யெல்லாந் தெளிவிப்போம் எ-று. (கஉஎ)

அண்டர்களுமுனிவர்களும்றியாத வெகுசூழ்மறியலானேன் துண்டார்கள்தான்கூடிவெகு முதபேதமுணர்ந்துமொழி தோகுப்பு ண்டாக்கி, கண்டகண்டப்படியெல்லாந் துல்வசனமாய்க் குறித்து

கவிகள்யாடி, எண்டிசைமாணுக்கரிவை உண்மைபென்று மயங்கவைத்து இறந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் உணராத வெகுசூட்சங்களை உணர்வானேன், வீணர்களெல்லாரும் ஒன்றாகக்கூடி வெகுவாக மதபேதங்களை உணர்ந்து ஒருகூட்டமுண்டாக்கி கண்டபடியெல்லாம் கவிகள்யாடி அவைகளையே உண்மையென்று மயங்கும்படி வைத்து இறந்தார்கள் எ-று. (சுஉஅ)

கொச்சகம்

கொத்திப்பிறப்பிலது கொம்பிளம்பாவைவிட்டு
பத்திமுனைத்ததுவுமிதி பாவலகுவாகுமோதான்
சுத்தியுடன் பூசைசெய்யுஞ் சுந்தரரேயென்மனையில்
சத்தியைநீசேர்ந்ததனால் தரியாதோகெர்ப்பமதே.

(இ-ள்.) பிறப்பில்லாததும், இளம்பாவையாகிய பத்திமுனைத்ததும் சுத்தியாகாமல் பூசைசெய்யுஞ் சுந்தரனே! என்னுடையவீட்டில் சத்தியைச்சேர்ந்ததினால் கர்ப்பம் தரிக்கமாட்டாதோ எ-று.

இஞ்சியிடமஞ்சளுண்டோ ஏலமிடச்சுக்காமோ
நஞ்சுகந்தளட்டியிலும் நல்லஎலுமிச்சையுண்டோ
துஞ்சபுகழ்பூசைசெய்யுஞ் சுந்தரரேயென்குலத்தில்
வஞ்சியைநீசேர்ந்ததனால் மைந்தன்தரியாதோ.

(இ-ள்.) இஞ்சிரட மஞ்சள்உண்டாகுமா? ஏலம்போடச்சுக்கு உண்டாகுமா விஷமுள்ள எட்டிபோட எலுமிச்சையுண்டாகுமா? மிகுந்த கீர்த்தியுள்ள பூசையைச் செய்கின்ற சுந்தரரே! என்னுடைய குலத்தின்பெண்ணை நீசேர்ந்ததினால் குமாரன் உண்டாகானோ? எ-று. (சுருஉ)

அம்புவியின்மானதனை யரியவராகம்புணர
கும்பிலிருவாகியதுங் குட்டியளிக்குமோதான்
நம்பிறவியந்தணரே ஞாயமுள்ளசூத்திரரே
வம்புரைத்திரென்குலத்தை மருவவுருவாகாதே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் ஒருமாளைப் பன்றிபுணர அதின்வயிற்றில் குட்டியுண்டாகுமோ? நம்பிறப்பிலுள்ள பிராமணரே! ஞாயமறிந்த சூத்திரரே! நீங்கள் என்குலத்தைத் தூஷித்தீர்கள் ஆயினும்இதில் கலந்தால் உருவாகாதோ? எ-று. (சுருஉ)

கலித்துறை.

குட்டிக்கிடாவும் பசுமேல்மருவக் குறியென்னகாண்
முட்டியெருது முதிப்பதுண்டோ ஜெகமூடர்களே
மட்டிக்கிடாவுக்கு மாவின்பிறவிக்கும் வாறறிந்தால்
எட்டிக்கனிவந் தெலுமிச்சையாகுமோ ஈனர்களே.

(இ-ள்.) கிடாக்குட்டியானது பசுவின்ல்மேல்ஏற எருது உதி
க்குமா? ஓ மூடர்களே! கிடாவுக்கும் பசுவின் பிறவிக்கும் வரலாற்
றை உணர்ந்தால் எட்டிக்கனியானது வந்து எலுமிச்சைக் கனிபா
குமோ? எ-று. (சுடை)

வெண்பா.

மக்சமதைக்கூர்மம் மருவிக்கலவிசெய்தால்
உச்சிதமாய்தாதுவிந்து வருவாமோ-நிச்சயமாய்
எந்தன்குலத்தி லியல்வானவேதியரே
வந்தணந்தால்விந்துவரு வாறு.

(இ-ள்.) மீனை, ஆமைபுணர்ந்தால் நாதவிந்துக்கள் ரூபமாகு
மோ? உண்மையால் எங்கள்குலத்தில் பிராமணர்கள் வந்துபுணர்
ந்தால் விந்துஉருவாகும் எ-று. (சுடூ)

முல்லைமலர்கம்பநட்டு முக்காலும்நீர்தெளித்தால்
மல்லிகைப்பூவாசம் வருமோதான் தொல்லுகில்
சோதிவிந்துநாதந் துளியிலுயிராமவர்க்கு
ஜாதிகுலபேதமில்லைத் தான்.

(இ-ள்.) முல்லைச்செடியைப் போட்டு நீர்விட்டுக்கொண்டு வந்
தால் அது மல்லிகையின் மணம்வீசுமோ? இவ்வுலகத்தில் விந்து
நாதம் காரணமேயன்றி சாதிபேதமில்லை எ-று. (சுடூச)

கலித்துறை.

ஈரேழுலோகம் பதினாலுயர்ந்திரு காலுயர்ந்த
நேரானஜாதி ஆண்பெண்ணிரண்டும் நிரந்தரமாய்
பேரானசெங்கதிர் சந்திரனுண்டண்ட பிண்டமுண்டு
சீரான அன்னமுந் தண்ணீருமுண்டு தெய்வமன்றே.

(இ-ள்.) பதினான்கு லோகங்களிலும் சாதி, ஆண், பெண் இர
ண்டேயன்றி, வேறில்லை அவைகளும், சூரியசந்திரர்களும், உண்
மையினும், அன்னந்தண்ணீர் உண்மையினுமேயாம் எ-று.

புத்தியில்லாமல் வெஞ்சோடி மந்திரம் புலம்பியுமே
சுத்தியில்வாழ்ந்து தியங்குவர்காண் சர்வலோகமெல்லாஞ்
சுத்திதசாதியின் பேதகந்தன்னைச் சொல்லுமவார்
எத்திப்பணத்தைப் யறிக்குந்திருட ரியம்புவனே.

(இ-ள்.) நற்புத்தியில்லாமல் அநேககோடி மந்திரங்களை ஜபி
த்து வாழ்ந்து மயங்குவார்கள், உலகத்திலுள்ள மனிதர்கள், அப்
படியிருப்பதால் சாதிபேதஞ் சொல்லுகிறவர்க ளெல்லாம் பணம்
பறிக்குந் திருடர்களே யாவார்கள் எ-று. (சுநசு)

விருத்தம்.

மண்டலத்தில்குருக்களென்றுபேரும்பெற்று மகத்தான தூளி
தமணிந்துகொண்டு, குண்டலங்கள்செவியிலிட்டுக் குல்லாசாத்தி
கோகரணங்கெசகரணமிரண்டுங்கற்று தெண்டிரையிற்பலவிதமாய்
பொய்கள்சொல்லி சீஷருக்குமுபதேசந்தெளியச்செல்வார், ஒன்
றுமில்லையவர்கள்கையில் வித்தையாச்சு உள்ளவர்த்தமானமிதை
யுரைசெய்வேனே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் குருக்கள்மார்என்று பேர்ப்படைத்து, உத்
தூளனமாக நீற்றைப்பூசி குண்டலங்கள் காதிலிட்டு மற்ற்கள்ள
வேடங்களை யெல்லாமுமணிந்து, பலபொய்கள் சொல்லி, சீடர்
கட்கு உபதேசஞ்செய்து வருவார்கள் அவர்களிடத்தில் ஒன்று
மில்லை எ-று. (சுநஎ)

நேத்திரத்தில்துகில்வாங்கி யுதித்திக்கொள்வார் நின்றவரை
வல்லியென்றுநூரத்திக்கொள்வார், கோத்திரங்கள்விளங்கமுத்தி
தருவோமென்று கூறுசொல்லிநீரதனைக்குழைத்துச்சாத்தி, சாஸ்
திரத்தைச்செவிதனிலுமாண்டேகேளீர் தவமாகுமஞ்செழுத்தைச்
சாற்றுவார்கள், சூத்திரத்தையின்னதென்றறிந்துபார்க்கச் சொல்
லரியவைம்பூத மாச்சதாண்டே.

(இ-ள்.) கண்மூடி எதிரின்றவரைத் தூரத்திக்கொள்வார்கள்
மோட்சங் கொடுப்போமென்பார்கள் திருநீறணிந்து சாத்திரத்
தைவிரித்து பஞ்சாட்சரசபஞ் செய்வார்கள் சூத்திரத்தை இன்ன
தென்று ஆராய்ந்துபார்த்தால் ஐம்பூதமாச்சு எ-று. (சுநஅ)

உற்றுநின்றசாஸ்திரத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து ஊணுகிடை
யாமலுந்தான்பிரட்டிப்பேசி,பத்தரென்றுங்குருக்களென்றும்வகு
த்துச்சொல்வார். பரகதியுந்தருவமென்றுபணம்பறிப்பார், வித்து
நின்றவிடங்காணர்வேருங்காணர்விளங்குபரந் துலங்குகின்றவீடுங்

காணார், எத்தவமுந்தருவமென்றுலகஞ்சுற்றி யெளியோர்கள் பாவ மில்லாமினிகொள்வாரே.

(இ-ள்.) சாத்திரங்களைப் பார்த்து உணவில்லாபலபத்தரென் றும், குருக்களென்றும், தம்மைச்சொல்லிக் கொள்வார்கள் மோ க்ஷமுங் கொடுப்போ மென்பார்கள் பணத்தைப் பறிப்பார்கள் அவர்கள் யாதொன்றையும் உண்மையாக உணராதமுடர்களே யாவார்கள் எ-று. (௧௩௬)

உடலெடுத்தநேர்மைகண்டால் குருக்களாகும்உள்ளுணர்ந்து பாராதார்மருக்களாகும், செடமெடுத்தவயிர்கள் கண்டால் தீகை யாகுஞ் செயலறியார்குருபூசைதெளிந்துகூடார், குடலெடுத்தபசி யறிந்தாலாசானாகுங் குறிப்பறிந்துகொள்ளாதார் போசானாகும், சுடலெக்குங்கணக்கதுவுமானதாலுஞ் சொல்லுயிறேன்மந்திரமும் நில்லாதாண்டே.

(இ-ள்.) சரீரம்வந்த வரலாறுணர்ந்தால் குருக்களாகும் உள் ளுணர்ந்து பார்த்தவர் மருக்களாகும் உயிரைக்கண்டால் தீட்சை யாம், செயலறியார் குருபூசையைத்தெளிந்துகூடார் குடலெடுத்த பசியறிந்தால் ஆசானாகும் குறிப்பறியாதார் போசானாகும் சுடலை யடுக்கும் கணக்கானதினால் மந்திரங்களும் நிற்கா எ-று. (௧௪௮)

அடியானபாதமதம்வளர்ந்ததெங்கே ஆதிரடனம்புரிந்த தந் தையெங்கே, வடிவானமூங்கிலெங்கேவட்டமெங்கே வளர்ந்தெழு ந்த ஆயிரத்தெட்டிதழுமெங்கே, கொடியானமகமேருவளர்ந்தெங் கே குருவென்றுஞ்சீஷனென்றும்பிறந்ததெங்கே, முடிவானசிர மெங்கேசுடலமெங்கே முதலிருந்தகுருவெங்கே அழைத்ததேதோ

(இ-ள்.) அடிபர்தம் வளர்ந்ததும், நடனம்புரிந்த தந்தையும் மூங்கினும் வட்டமும், ஆயிரத்தெட்டிதழும், மகமேரு வளர்ந்த தும் குருவென்றும், சீஷனென்றும் பிறந்ததும், சிரசும், சுடமுந், குருவும்எங்கே? அவைகளை அமைத்ததுஎதோ எ-று. (௧௪௯)

ஒதுகின்றவேதமதுபிறந்ததெங்கே உன்னியரீரிரைக்குமிடமு யிருமெங்கே, வாதுகள்செய்மந்திரமும்பிறந்ததெங்கே மறைவேத சைவர்களும்பிறந்ததெங்கே, சூதுசள்கண்டிவையறிந்தால் குருக்க ளாகுந் தெரல்லுலகிலறியாதார்நம்மிலொன்று, ஏதுமில்லாம்பொய் களவுசொல்லார்தானும் இவைவராஜயோகியென்றுமியம்பலாமே.

(இ-ள்.) வேதம்பிறந்ததும், ரீர் இரைப்பதும், வாதுசெய்மந் திரமும், வேதசைவர்களும், பிறந்ததுஎங்கே? அவைகளை யுணர்ந்

க 2/8

ஞானவயதுவரைக்கும் பிறந்துபிறந்து இறந்தால் குழந்தையாகுமோ? ஆகையால்பிறவியறுப்போமென்று சொல்லிப்பொருள்பறிப்புகள் எ-று. (௬௪௫)

வித்திருந்தால்வினைவுமுண்டு மரந்தானுண்டுவேரற்றல்மரமது வந்துருக்குமோசொல், சத்தியமாமொழியவுங்காணுண்டேகேளீர் சாஸ்திரத்தைமெய்யெனவுநம்பொண்ணுது,செத்தசவமுயிரொடுங்கினின்றபோதுசிறுமதலையாய்ப் புவியிற்பிறப்பதேது, இத்தையினியறியாதஉலகத்தாசான் இறந்தவுடல்பிறக்குமென்றியம்புவாரே.

(இ ள்) வினையிருந்தால் வினைதலுண்டு, மரமுமுண்டு,வேரற்றல் மரம்துளிர்க்குமோ? சாஸ்திரங்களை மெய்யென்று நம்பக்கூடாது செத்தபிணம் உயிர் ஒடுங்கினின்றபோது சிறுகுழந்தையாய்ப்பூமியில் பிறப்பதுவுது? இவைகளையறியாத வுலகருரு இற்தவுடல்பிறக்குமென்று சொல்லுவார்கள் எ-று. (௬௪௬)

பாதமதுமாயிரந்தானுள்ள அட்டைபதறியதுகாதவழிநடக்குமோசொல், பேதமில்லாசாஸ்திரங்கள்நமக்குச்சொல்லும்பிரபலம்போல்துக்கம்வருமறிந்திடாது,வேதமதைநமக்குரைப்பாரவர்கள் தங்கள்விதிப்பயனையின்னதென்றுவிளங்கமாட்டார்,நாதவிந்துவுற்பவமேயெவருங்காணார் நாட்டிலுள்ளகுருக்க ளறியார்கள்தானே.

(இ-ள்.) ஆயிரங்கால்களுள்ள அட்டைகள் காதவழிதூரம்நடக்குமோ? சாஸ்திரங்களை நமக்குச்சொல்லுவதை யுணராது தூக்கம்வரும், அதையறியவொண்ணுது நமக்கு வேதத்தைச்சொல்லுவார்கள் அவர்கள்விதியை உணரமாட்டார்கள், நாதவிந்துக்களின் ஜனனத்தை உலகத்தில் யாவருமறியமாட்டார்கள் எ-று.

பாரானவுலகத்துமாண்பர்க்காகப் பகிர்த்துரைத்தே னறிவுள்ளோரறிந்துகொள்வீர், கூரானகோழியுடன்போத்துமாகில்கொடிதானவலியனுடன்காடைகேளீர், பேரானகடுநாரை கோட்டான் கிள்ளிபெரிதானகெருடனுடன்குட்டிநாரை,சீரானசகுனமதுநமக்குக்காட்டுந் தீங்கதுக்குவருவதுதான் தெரியாதாண்டே.

(இ-ள்.) உலகத்து மனிதர்களுக்காகச் சொன்னதை அறிவுள்ளவர்களாகிய நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்! கோழி!களளிக்காக்கைகருங்குருமான்! காடை! நாரை! கோட்டான்! கிளி! கருடன், இவைகள்சகுனம் தீங்காகும் எ-று. (௬௪௭)

இலக்கண நூலறிந்துகவியினமாய்ப்பாடும் இவர்களுரைப்பது வாஞ்சையிகத்துச்சொக்குஞ், சிலைகள் சல்லுமனிதர்கள்மேல் சீர்

தான்கோணசெம்பொன்பொருள்பறித்துமிக செகத்தில்வாழ்வார
துலக்கமில்லாக்கவிமிகவுந் தொடுப்பார்புஷ்பந் தொடுப்பதுபோல்
வயிறுவளர்த்திடுஞ்சூதாகும், கலக்கம்வருமவரவர்க்கே யெழுத்
தெல்லாம்போய் கர்மவினையாலொழியவருந் துவாரே.

(இ-ள்.) இலக்கணநூல்களைக் கற்றுக்கவிபாடிமனிதர்களிடம்
பொருள் தேடுகின்றவர்கள் வயிறுவளர்ப்பதன் நிமித்தமே இவர்
களெல்லாம் கர்மவினையால் வருந்துவார்கள் எ-று. (சுரை)

ராசிலக்கினமிருபத்தேழுங்கற்று நாடதிலுமிரந்தையமுண்டே
செல்வார், வாசியிருந்துலவும்மாவாசிகாணார் வயதுகுறைந்திடுநூ
றில்சுவாசங்காணார், கோசபீசத்தொழிலுங்குறியுங்காணார் குறிப்
பறிந்துமூலத்தின்குறியுங்காணார், ஆகமதூரக்கவிதைபாடும்பேர்க்கு
அவரவர்க்கிரட்டியிவர்களனுபோகந்தானே.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு ராசிகள், நட்சத்திரங்கள் முதலியவற்
றைக் கற்பார்கள். வாசிகாணார் இதனால் வயதுகுறைந்திடும், கோச
பீசத்தொழில்காணார், மூலாதாரக்குறிப்புக்காணார், இவர்கள் பழக்
கம் என்னபழக்கமோ? எ-று. (சுருய)

தனக்குவரும்வழியறிந்துவிதிக்கமாட்டார் தரணிதனிலெவரு
க்குஞ்சாஸ்திரஞ்சொல்வார், செனிக்கும்வினைநல்வினையுந்தீவினையுங்
காணார் தேய்பிறையும்வளர்பிறையுஞ்செப்பார்காணும், சீனங்கன
துபோல்திரிந்து ஜோலியஞ்சொல்வார் சூதர்களைப்போலொரு
பொய்சொல்வாரில்லை, எனக்குமுனக்காதியிலும் விதித்ததந்தை
இந்திரியக்கூற்றிந்து இயம்பாராண்டே.

(இ-ள்) தன்விதியறியார், அன்னியர் விதியைச் சொல்வார்
கள்! நல்வினைதீவினைகளை யுணரார்! தேய்பிறைவளர்பிறைகளையுண
ரார்! சோதிடம்சொல்வார்கள். சூதுவர்களைப்போல் பொய்சொல்
லுவார்கள். இந்திரியங்களின் கூற்றையுணரார்கள் எ-று.

அந்தனரும்வேதியருஞ் சாஸ்திரிமாரு மகிலமெல்லாமிரட்டு
கின்றஆசான்மாரும், சந்தமதாய்சொல்லியென்கைப் பொருளும்
வாங்கி சாஸ்திரத்தால்முஞ் தத்தமெனுஞ்சாந்திசெய்வார், எந்தன்
விதிவந்ததென்றால்நானும்போறேன் எனக்குசற்றுங் குறைந்ததெ
ன்றாலினியங்கேது, சொந்தமுடனுங்கள்மனைவேதமோதுந் தொல்
லுகிலுள்ளமட்டும் வாழொண்ணுதே.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் முதலிய சாஸ்திரிமார்களும், உலகத்
தை மருட்டுகின்ற பொய்க்குருக்களும், கைப்பொருள்களை வாங்கி

சாஸ்திரங்களால் முகூர்த்தரந்தி சொல்லுவார்கள் அவரவர்கள் விதிப்படி அவரவர்கள் போகின்றவழிக்கு யாரிருந்தென்ன எ-று.

தனக்கவஸ்தைவருகிறதையறியாமற்றான் சாஸ்திரங்கள் சொல்லிவயிறு தனைவளர்ப்பார், கணக்காகவகுத்துமிவை பார்க்கும் போதுகருத்திலுந்தான்மறுபிறவிகளிற்காணேன், எனக்குமுத்தி தருவமென்றாவருமாண்டார் எனி தான திகைப்பெற்றுமிவருமாண்டார், உனக்கெனக்கென்றறிந்து வுரையுணர்ந்துகொள்வார் உகமையறிந்தவருரைத்துப்பரையென்றே.

(இ-ள்.) தனக்குத் துன்பம் வருவதைபுணராமல் சாஸ்திரங்களைச் சொல்லி வயிறு வளப்பார்கள், இவற்றால் மறுபிறப்பில்லையென்றே உணர்ந்தேன் எனக்குமோட்சம் கொடுக்கின்றோ மென்றவரும் தீட்சைபெற்றவர்களும் மாண்டார்கள் உனக்கெனக் கென்றதை யுணர்ந்து எம்மைப்பறையன் என்கிறார்கள் எ-று. (௬௫௩)

உகமையறியாமனிதர்கோடாகோடி-உரையறியாமாந்தரோடு கோடிகோடி, வகையறியாசாஸ்திரமார்கோடாகோடிவன்மையில் லாதெளிவுடையோர் கோடாகோடி, திகையாமலெனைப் பறையனென்றுசொல்லுந் தீங்கானமாந்தரெனைத்தள்ளினார்கள், நகைபுரிந்துபுரமெரித்தசோதிநாதன் நளினபுவிபடைத்தவகைநாம் சொல்வோமே.

(இ-ள்.) தன்மையுணராதவர்கள் அநேகர்; சொல்லுணர்ந்தவர்கள்; வகைதெரியாத சாஸ்திரிகள் அநேகர்; தெளிவைபுடையவர்கள் அநேகர்; மனந்திகையாமல் என்னைப்பறையனென்றுசொல்லுகின்ற தீயவர்கள் என்னைத்தள்ளினார்கள் ஆனால் ஈஸ்வரசிருஷ்டியை நான்சொல்லுகிறேன் எ-று. (௬௫௪)

ஈஸ்வரசிருஷ்டி-தரு.

ஆதியானசோதியிந்தப்புவிபடைத்த-முன்னோர்
அருமையைச்சொல்லுகிறேனாண்டுகேரீர்.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் கடவுள் இவ்வுலகசிருஷ்டி செய்ததைச் சொல்லுகிறேன் எ-று.

ஆதியில்லை அந்தமில்லைருபமில்லை காலம்-அண்டரண்டபேரண்டமும்பிண்டமில்லை, ஜாதியில்லைநாதியில்லை ஆண்பெண்ணில்லாக்காலம் - தானுவாய்நாதவிந்துவ்னுதலாக, ஓதியதோர்வேதமில்லை மறையோரில்லை-சாஸ்திரம்-ஒன்றுமில்லையன்மையின் மொன்றதாசச-இந்த, சேதிவரலாற்றியநாள்செல்லுஞ்-ஜெகம்-ஜெனனயெடுத்ததாலிந்ததேசஞ்சாணுண்டே ஆதி.

(இ-ள்.) ஆதிஅந்தம்! அருபம், ஈரபம், காலம், அண்டம், பகிரண்டம், பேரண்டம், பிண்டம், சாதி, ராதி, ஆண், பெண், காலம், காதம், விர்து, வேதம், சாஸ்திரம், பிராமணர் முதலியவர்களில்லை இதைவரலாற்றியச் சிலநாட்கள் செல்லும் அவ்வாறே இந்தத்தேகம்வந்த வடைவுமாகும் எ-று. (சுருநு)

மின்னலிடிக்காற்றுமழைக்கொண்டதுமில்லை-நல்ல - விண்ணுமில்லைமண்ணுமில்லைவேதமுமில்லை-மேலுஞ், சென்னலில்லை அன்னமில்லைதண்ணீருமில்லை-இந்த-ஜெகதலம்படைத்தவகைசெப்புவேன்காணும்-ஆதி, பின்னுமில்லைமுன்னுமில்லைபேருலகிலில்லை - வளம் - பெருமையைச்சொல்லவும்யானும் பேர்தானில்லை முன்பு, தன்னையறிந்தென்னையளர்த்தன்னையினாலும்-இந்த-சர்வலோகமானவகைசாற்றுவேனுண்டே-ஆதி.

(இ-ள்.) மின்னல், இடி, காற்று, மழை, விண், மண், வேதம், சொன்னம், அன்னம், தண்ணீர், இவைகளையாவுமில்லை. இந்தசகம்படைத்தவிதம் பின்னும், முன்னும், பேருலகு, முதலியவைகளுமில்லை என்னையறிந்து என்னையளர்த்த அன்னையினாலும்சர்வலோகசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறேன் எ-று. (சுருநு)

ஈரேழுபதினாலுலகுமெங்கெங்குமில்லை-நல்ல- இமையோர்களிர்திராதியில்லாதநாளில்-ஆதி, பேரிருபத்தேழுநகூத்திரங்க ளில்லாக்காலம்-பேருலகும்வந்தவகைபேசவேன்காணும்-அந்தம், வேரேழுவாரிதிவானம்வந்தவகைகாண்-இந்த மண்ணும்விண்ணுமுற்பவித்தமார்க்கமிதாசும்-புவி, காருலகுமேபடைத்தகர்த்தனருளால் இந்தக்கருத்தையுநூல்விதியாய்கண்டேன்காணுண்டே-ஆதி.

(இ-ள்.) பதினான்குலோகங்க ளொங்குமியில்லை இந்திராதியர்குளில்லை, இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களில்லை இப்படிப்பட்ட காலத்தில் உலகம்வந்தவிதத்தைப் பேசவேன் வாரிதியும்,வானமும்வந்தவகையாகும் இதுஉற்பவித்தவிதமிதுவாகும். இவ்வண்ணம் படைத்தகர்த்தனுடைய திருவருளால் இவைகளைநான்கண்டேன் எ-று.

தாபரசங்கமுமில்லைசெந்துகளில்லை - நல்ல-தாணுவாய் விஷங்குங்கதிர் தண்மதியில்லை, பாரதனிலாதித்தன் நகூத்திரமில்லாக்-காலம் பார்படைத்தஓர்முதலைம்பாடுவேன்காணும்-ஆதி, ஆரபாரமாயுலகிலிருதான்முடி-மேலும்-ஆதியென்றஜெகத்திருள முனைதாறுடி-விர்துவாராதிதமுபாருக்குள்ளோ விளங்கியிருந்தநன்றாய் வழு வாமலுமெழுந்தவாறுசொல்லேனுண்டே-ஆதி.

(இ-ள்.) தாவரம், சங்கமம், செந்துக்கள் சூரிய சந்திரர்கள், நட்சத்திரங்கள், இவைகளில்லாத காலத்தில் படைத்த ஒருமுதலை நான் பாடுகிறேன் அவைகள் இருள்வெளிவந்த வரலாற்றைச் சொல்லுவேன் எ-று. (௬௫௮)

பாரானவட்டம்பத்தனந்தங்கோடி-நல்ல-பரிவாசலதுரெட்டி பகருவேன்காணும் கனல், நேரானவன்னியதுமிரட்டியதாகும்-நிலை நெறியானவாசிவெளிரெட்டியதாகும் பின்புவாறதொரு நாதத்திலும்விற்துந்தோன்றி-மதி-வலுவானவிற்தில்சதாசிவனுந் தோன்றி-செயல், சீரானசதாசிவத்திலமயேஸ்பரந்தோன்றி பின்பு-சிறந்தமயேஸ்பரத்தில் ருத்திரந்தோன்றி-ஆதி.

(இ-ள்.) அவ்விற்துவட்டத்தில் வாசலில் இரட்டித்தவன்னியாகும் நிலையானவாசிவெளி ரெட்டியாய் நாதத்தில விற்துவும் விற்துவில் சதாசிவனும் அவனில், மகேஸ்வரனும், அவனில் ருத்திரனும் உண்டாம் எ-று. (௬௫௯)

உதித்ததொருருத்திரனில்விஷ்ணுவந்தோன்றி-மேலும்-ஊன்றியும்விஷ்ணுவுக்குள்பிர்மாவந்தோன்றி-யுடல், கதித்ததொரு பிரமாவிலாததுமந்தோன்றி-கரு-கனமானஆத்துமாவிலாகாசந்தோன்றி-ஆண்டே, சேதித்தஆகாசநதனில்வாயுவுந்தோன்றி-சித்தி-சிறந்தருளும்வாய்வதுக்குள்தேயுவுந்தோன்றி-மூலந்-ததித்த தேய்வுதனிலுமப்புவுந்தோன்றி மிகவுஞ் - சதிரான அப்பதுக்குள் பிருதிவியாண்டே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் உதித்த உருத்திரனில் விஷ்ணுவும் அவ்விஷ்ணுவில் பிர்மாவும், பிர்மாவில்ஆத்துமாவும்,ஆத்துமாவில்ஆகாசபூதமும் ஆகாசத்தில் வாயுபூதமும், வாயுவில் தேயுபூதமும் தேயுவில் அப்புபூதமும் அப்புவில் பிருதிவிபூதமும் தோன்றும் எ-று.

விருத்தம்.

வளர்த்தருளும்புவிதனிலுமாண்டேகேளீர் வளமாகும்வித்தில் லாவினைவுண்டாகி, தளர்த்ததித அஞ்சருவாயாணியாகிசர்வலோகங்களுக்குத்தாணுவாகி, தெளிந்தெழுந்த அண்டபிண்டம் கண்டமாகி ஜெகத்திலுள்ள ஜீவசெந்துசெழிக்கத்தானுங், குளிர்ந்தருளுமாதரக்கமலமாகிக்கொண்டுநின்றசுழிமுனையாமகமேராண்டே.

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ள ஆண்டமார்களே! நீங்களேகேளுங்கள் வித்தில்லாமல் விளைந்ததாய் பஞ்சபூதமாய் உயர்ந்ததாய் அசைவற்றதாய் அண்டபிண்டங்களான ஜெகத்திலுள்ள ஜீவர்கள் செழிக்க ஆறுதாரக்கமலமாய் நின்றசுழிமுனையே மகமேருவாகும் எ-று.

ஒங்காரமாவதுவுமகமேராகும்உதித்துநின்றபர்வதத்தைச்சுற்றிமேவும்,நீங்கரிதுஅசையாதகிரிதானுண்டுநினைவரனுமேதெனவேயாண்டேகேளீர், வாங்காரஅகாரமுடன்உகாரம்ரெண்டுமருவிரின்றநகாரமுடன்மகாரத்தோடு, பாங்கானசிகாரமுடன் வகாரம்ரெண்டு பரிவானயகாரமதாலகூரமுண்டாச்சே.

(இ-ள்.) பிரணவமே மகமேருவாகும் அந்தமலைச்சுற்றி மற்ற ரெருமலையுண்டு அகார உகாரங்கள் இரண்டும் கலந்துநின்ற பஞ்சு சாட்சரங்களும் அவ்விடமுண்டு எ-று. (௬௬௨)

கூறுகின்ற அகூரமுமஷ்டவெற்பாய்கொள்கிறதோர்சுழிமுனை தான்மகமேராகும், மேருவெனுமெழுந்ததுனிமுனையிலேதான் விரிவதிலுன்சிவசுங்காதனத்தின்மீதில், சீர்கொண்டபார்வதியுள் சிவனுடங்கே ஜெகந்தழைக்கஎழுந்தருளி யிருப்பாரொக்க, பேர்கொண்டவிருவருந்தானிருந்தவீட்டில் பேசுகிறேனென மூன்றுமொன்றாச்சாண்டே.

(இ-ள்.) மேற்சொன்ன எட்டட்சரங்களும் அஷ்டகுல பர்வதமாய்சுற்ற மகமேருவென்னும் சுழிமுனையில் சிவசுங்காதனத்தில் பார்வதியும் சிவனும் உலகந்தழைக்கு நிமித்தம் எழுந்திருப்பார்கள் அப்படி அவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் வீட்டின்கண் மூன்று இருந்தவரலாற்றைப் பேசுகின்றேன் எ-று. (௬௬௩)

மூன்றுபதியே தென்றலுணரக்கேளீர் முதல்மேலும்மடியினிலும்நடுவில்தானும், வேன்றுமகாமேருவுந்தான்முடியிலாதல் விதமாகஎழுந்துநிற்குமென்மேலாக, தோன்றிநிற்குங்கயிலரச மிதுதானென்றுதுடர்ந்து நிற்பாரீஸ்பரணீஸ்பரியுந்தானாய், தூண்டிமுடியாதவொளிபிரகாசத்தைச் சொல்லுகிறேனுலகெங்குஞ் சுபஸ்தமான்டே.

(இ-ள்.) மூன்றுபதிகளாவன முதல், நடு, அடியென்னும்மூவிடங்களைக்கொண்ட மகாமேருவின் முடியில்தோன்றுவது கயிலாசமாகும் இனி அவர்களின் பிரகாசத்தைச் சொல்லுகிறேன் எ-று.

அக்கினியுமேருவுக்கடிதானாகும் ஆதித்தனதினடுவில் பிரகாசிக்கும், திக்கினியசந்திரனுமுடியதாகுஞ் செப்புகிறேனதற்கப்புரளாவற்றேபாழ், தக்கினிமுப்பாழதுக்கு மூன்றுபேருஞ் சாற்றுநிறேன்சிவம்பாழாஞ்சத்திபாழாம், கைக்கினிபோல் பரமதுக்குப்பரையினுட்டங் கருத்துபோளவற்ற பெரும்பாழாண்டே.

(இ-ள்.) அக்கினியானதுமேருவுக்கு அடியாகும் அதின் நடுவில் சூரியன் பிரகாசிப்பான் சந்திரன் மேருவுக்கு முடியாகும்

அதற்கப்பால் மூன்றுபாழாகும் அவையாவன சிவன்பாழ், சத்திபாழ், பெரும்பாழ் என்பன எ-று. (௬௬௫)

அளவற்றபெரும்பாழின்வெளியிலேதான் ஆதியுமனாதிபுமாய் ரூபமாகி, அளவற்றபேரொளியாயனே கங்கோடி ஆணுமல்லபெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல, வினாவற்றுநின்றதல்லவினாயாதல்ல வித்தாகி நாதார்தஞானரூபக் கண்பெற்றுஇலங்கும்பிரகாசமானகதிர்மதியிலொருபுறமாய் மலராப்பூத்தே.

(இ-ள்.) பெரும்பாழின்வெளியில் ஆதியநாதியால் வேரொளியாய் ஆண்பெண் அலியற்றதாய் மலர்போல் பூத்ததால் எ-று.

கண்ணுருவாய்கண்டதல்லகாணாதல்ல கருத்தாலுமதித்ததல்ல கருத்தாலல்ல, எண்ணுருவாய்நின்றதல்லஇல்லாதல்ல எழுதிமுடிந்தறிந்ததல்லஅறியாதல்ல, விண்ணுருவுமானதல் ஆகாதல் வேதமறையொழிவதல்லஒழியாதல்ல, நண்ணுதலின்நின்றதல்ல நில்லாதல்ல நயம்பெறவஞ்சயம்பெனும் பிரகாசமாண்டே.

(இ-ள்.) கண்களுக்கு உருவங்கண்டதும், காணாததும் கருத்தால் மதிப்பதும், எரிக்காததும், எண்ணுருவாயும், எழுதிமுடிவதும், ஆகாரரூபமும், வேதங்களில்பேசுவதும், அல்ல சயம்பிரகாசமாய் நிற்பதாகும் எ-று. (௬௬௬)

மந்திரத்தால்கற்பத்தால் கற்காதல்ல வாசித்துஅறிந்ததல்ல அறியாதல்ல, தந்திரத்தாலெடுத்ததல்ல எடுக்காதல்ல கூணத்துக்கு னிருப்பதல்லதனதேயல்ல, சுந்தரமாய்ரூபமல்ல அரூபமல்ல சொல்லாதவடிவல்லசோதிரூபம், அந்தரமாய்நிராதார வெளியிலேதான் அடியிலொருகொடிமுடியாய் தழைத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) மந்திரத்தாலும் கற்பத்தாலும் உணர்வதல்லபடித்து அறிந்ததும் அறியாததுமல்ல, தந்திரத்தால் எடுத்ததும் எடுக்காததுமல்ல கூணத்திலிருப்பதல்ல தனதல்ல, ரூபமல்ல, அரூபமல்ல சொல்லாதவடிவல்ல அந்தரமாய் ஆதாரமற்ற சிதாகாசத்தில அடியில் ஒருகொடிமுடியாய்த் தழைத்தது எ-று. (௬௬௭)

தழைத்தெழுந்தகயிலாசந்தன்விடாமல் தாங்கினது மேதென்றால்நிராதாரந்தான், வழைத்தநிராதாரத்தை ஆதாரந்தாங்கும்வளமானஆதாரந்தன்னைத்தானும், முனைத்தெழுந்தமூலாதிபாதந்தாங்கும் முதல்மூலமக்கினிதான்சூகூமாகி, செழித்தெழுந்த மூலாதிபாதமாண்டே செப்புகிறேன் கீழ்மேலாய்நிறந்துநின்றே.

(இ-ள்.) அப்படி தழைத்தெழுந்த கயிலாயமானதுதன்னாமற் றுங்கினது என்னவென்றால் மூலமுதலிய ஆறுதாரங்கள் கீழ்மே லாய் நின்றதே காரணமாகும் எ-று. (௬௩௧)

ஆதாரமாவதுமண்டந்தானாய் அழகான பொன்னிறங்காண் மகமேராகும், நிராதாரமாவதுவுஷ்டவெற்பு நெரியதுநீதானமெ னுஞ்சிவரூபங்காண், சூதானகயிலாசமீதானத்தில் தோன்றியநீரா தாரசூக்சுங்கண்டாய், தாதுநிராதரமதிலாதாரந்தோன்றிதழைத்த வாதாரமதில்பிருதீவியாண்டே.

(இ-ள்.) ஆதாரமாவது அண்டமாகும், மகாமேரு பொன்வர் னமாகும் அஷ்டகுலபர்வதங்களே நிராதாரமாகும் இவைகளே சிவரூபமாம் இதில்தோன்றியநீராதார சூட்சுத்தில்தழைத்த ஆசா யத்தில் பிருதிவியுண்டாயிற்று எ-று. (௬௩௨)

வந்துதிக்கும்பிருதீவியி லன்னந்தோன்றி வகையான அன்ன மதில்மச்சைதோன்றி,சிந்தையுள்ளமச்சைதனிலுதிநந்தோன்றிதிர் மானவுதிர்மதிலுனீர்தோன்றி, முந்தின்னவனுரில் நிணமுந்தோ ன்றி முதலானநிணமதில்சுக்கிலந்தான்தோன்றி, விந்துதித்தநாத மதுமிரண்டுங்கடி விரிந்துகலந்தழைத்தவகைவிளம்பினேனே.

(இ-ள்.) இப்படி யுண்டான பிருதிவியுத்தத்தில் அன்னமும் அதில் மச்சையும் அதில் உதிர்மும், அதில்நீரும், அதில் நிணமும், அதில் சுக்கிலமும் அதில் நாதமும்சேர்ந்து உலகத்தில் உயிர்கள் உண்டாயின எ-று. (௬௩௩)

சென்னல்முதலானதவவிந்துங்கடி செழித்துலகந் தழைத்து புவிவளர்ந்துமேவி, அன்னமயந்தன்னிலொரு அவ்வியந்தோன்றி அவ்வியத்தில்சத்ததீவுகளுந்தோன்றி, முன்னைவருந் தாதுவினில் நாற்காற்செந்து மேலானபகூநரர்தாபரங்கள், சொன்னவந்தில் மைத்தஜீவராசியோடு தொல்லுலகிலுர்வனவுந்தோன்றுமாண்டே

(இ-ள்.) இவ்வாறுஉண்டாய் அன்னமயத்தில் அவ்வியங்காண ப்பட்டு அதில்சத்ததீவுகளும், நாற்காற்செந்துகளும், பட்சிகளும், நரர்களும் தாவரங்களும் ஊர்வனவும் தோன்றும் எ-று.

ஜெனித்தவகையெவ்வாறு விளம்பக்கேரீர் ஜெகந்தழைக்க ளுமுந்தபரஞ்சிந்தைகூர்ந்து, மணித்தசதாசிவனையருள் புரிந்துமே வும் மகத்துவசதாசிவனுமேஸ்பரற்குச்சொல்ல, தனித்துமையேஸ் பரனும் ருத்திரற்குச்சொல்ல சாதகமாய்ருத்திரன் மாலுக்குச்

சொல்ல, இனித்திருந்ததிருமாலை யழைத்துரைக்க எழுந்தருள நாலுலகுந் தழைத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) பிறந்ததெப்படிபென்றால் பரம் சதாசிவனைப்படைத் துச் சதாசிவன் மஹேஸ்வரனுக்குச்சொல்ல, அவன் உருத்திரனுக் குச்சொல்ல அவன் திருமாலுக்குச்சொல்ல, அவன் பிரமனுக்குச் சொல்ல நாலுலகமும் தழைத்தன எ-று. (சுஎந)

மண்டலமுந்தழைக்க அயன்றினைத்தபோது மருவுமுமையானு டையாளன்னையானுள், நின்ற அயனந்தவட்டப்பீடமானுநோராகு மோரெழுத்துநாதமாச்சு, அண்டமதில்லின்ற சதாசிவன்தான்கா ணும் ஆதிபரநாதமதில்லிந்துவானார், என்றிருவர்மனமகிழ்ந்துலிங் கத்துள்ளாயிருந்துலகம்ஜீவசெந்து தழைத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் பிரமதேவன் நினைத்தபொழுது உமை யவள் தாயாகியும் அரன் நந்திபீடமாயும் ஆக ஒரெழுத்துநாத மாச்சுது அண்டத்திலிருந்த சதாசிவனும் ஆதியாகிய உயர்ந்த நாதத்தில் விந்துவானார் என்கிற இவர்கள் மனமகிழ அவர்கள்லிங் கத்துள்ளிருந்து உலகிற்செந்துக்கள் தழைத்தனவாகும் எ-று.

திருமாலுமூலமதாய்நின்றுமேவி செழித்துஅயன்லிங்கமதாய் வளர்ந்துலங்கி, கருவானசத்தியநாதமாச்சுகருதும்பராபரமென ழும்விந்துவாச்சு, மருவானசிவனுமையும்நாதவிந்து மண்ணிலெழு த்பாபரமும்வளரலாச்சு, உருவாகுமுகில்நாதநுளியேவிந்து உகந் துலகந்தழைத்துயிரு மெடுத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவும் மூலமாயிருந்துசெழிக்க பிரமன் லிங்க மாய்வளர்ந்துயர்ந்து, சத்திராதமாகபெரியபரம்பொருளாய்விந் து நின்றசிவனும் உமாதேவியும் நாதவிந்துக்களாயிருந்து எழுவகை த்தோற்றங்களும் உண்டாயினவாம் எ-று. (சுஎந)

என்றுமுள்ளபடிபுவிக்கள் தழைத்தவாறும் எண்ணரியஜீவசெ ந்துவளர்ந்தவாறும், சண்டறியும்ஜெகம்படைத்தகருத்தின்வாறும் கருவிகரணதிமுதல்செனித்தவாறும், ஒன்றுபொருளொன்றறிந்து வளர்ந்தவாறும்உள்ளுணர்ந்துபாராதாரறிந்தவாறும், தெண்டிரை யில்விளங்குகின்றபரத்தின்வாறும் திருவுளத்தால்நினைக்க இந்தப் படிதானுண்டே.

(இ-ள்.) எந்நாளுமுள்ளவாறே உலகந்தழைத்தவிதமும், அள விற்கரிய ஜீவஜெந்துக்கள் வளர்ந்தவிதமும் உலககிருஷ்டியின்கா ரணமும், கருவிகரணதிகள் உண்டான விதமும், ஒருபொருளை

யொருபொருள் உணர்ந்தவிதமும் உள்ளேயறிந்து பாராதவர்கள் உணர்ந்தவிதமும், உலகத்தில் விளங்கும் பராபரத்தின் விதமும், மனத்தால் இதை உலகத்தில் நினைக்கவேண்டும் எ-று. (சுஎசு)

படர்ந்தெழுந்தபுவிதனிலு மாண்டேகேளீர் பலநூலுஞ்சாஸ்திரங்கள்விதிக்கவேண்டி, சடைமுடிமேல்தரித்தருளும் பரத்தை நோக்கி தாளிணையில்விழுந்துபிரமாசரணஞ்செய்து, திடத்துடனே ஜெகந்தழைக்கத்திருத்திமேலாம் திதிவாரம்நாள்கள் திங்கள்சீறும் வேணும் விடுத்தயுனியதில்விதிப்போ மியல்பாய்த்தானும் மெல்லடியில்விழுந்துவாய்புதைத்துநின்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுவிரிந்த உலகத்தின்கண் பலசாஸ்திரங்களை யுண்டாக்கவேண்டி சடாபாரமுள்ள பரமசிவனைநோக்கித் திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து திட்டமாக உலகந் தழைக்கும் படிசெய்து மேலாகியதிதி வாரம், நட்சத்திரம், மாசம் இவைகளை எடுத்தஞ்சொல்லுகிறோம் என்றுசொல்லி வாய்புதைத்துநின்றான்.

அடியில்விழுந்தெழுந்துபரா பரனைநோக்க ஆதிபராபரனுமவரேதுசொல்வார், கொடியமகாமேருவெனும்வரைதானுள்ளே குடியிருந்தமுப்பாழுக்கப்பாலேதான், படியுமொருஆறுவரை அதிகந்தோன்றும் பகர்ந்தவரைகடந்தந்த வட்டத்துள்ளே, முடிவிலொருவரைதோன்றுஞ்சூழ்த்துள்ளே முதல்வேதம்பரையதுக்குள் முடிந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) கால்களில் நமஸ்காரஞ்செய்து பரமசிவனைப் பார்க்க அவர்சொல்வதாவது மகாமேருவுக்குள்ளிருக்கும், முப்பாழுக்கப்பால் ஆறுதாரங்காணப்படும்பின்னர் ஒருவட்டந்தோன்றும்அதன் முடிவில் ஒருவரைதோன்றும் அதில்முதல்வேதமான இருக்குமுடிந்தது எ-று. (சுஎஅ)

அரன்மொழியைக்கேட்டு அயனாண்டேகேளீர் அடுக்கான அகண்டவெளியதனிலேதான், வரமளித்துவானிலெழுலிங்கத்துள்ளே வகுத்துரைத்தசரஸ்பதியின்கருவிலேதான், திருவிருந்துவிளையாடும்விரிவுக்குள்ளே செழித்தசுழியொடுங்குகின்றபரையைவிட்டு அறிவறிந்தபலநூல்கள்புவியிலேதான் அறிந்தமட்டும் வகுத்துரைத்துப் பிறந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) இவ்வாறுசொன்ன பரமசிவனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு பிரமனுனவன் தான் அறிந்துகொண்ட வரைக்கும் சிருஷ்டிக்க அதில்பிறந்தவன் நான் எ-று. (சுஎசு)

பரையைவிட்டுநானுதித்துவந்தமாத் திரம்பகர்தெழுந்துஅய்ய
யரென்னையுகந்துமேவி, கரையடங்காலிங்கமதைப்படைத்துவைத்
துவைத்தோங் கருதுகின்றசரிதையுடன் கிரியையோகம், துரைய
நிந்தஞானமிதுநாலுவேதஞ்சொல்லிவைக்கவேண்டுமென்றுவேண்
டினார்கள், நிறையறிந்துஅவரவர்க்குலபித்தாரீசன் நீள்புனியிலிப்பி
றப்புமிரண்டும்போச்சே.

(இ-ள்.) பராபரையைவிட்டு நான்பிறந்துவந்த மாத் திரத்திஸ்
ஐயரானவர் என்னையடைந்து லிங்கத்தைப்படைத்து வைத்தோம்
சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் இவைகளை நீர்சொல்லிவைக்க
வேண்டுமென்று என்னை வேண்டினார்கள் எ-று. (சுஅய)

இந்தமொழிஐயரென்னைப்பார்த்துமேவி எடுத்துரைக்கப்பா
த்தடிமையியம்புங்காலை, யெந்தைபிரானீயாச்சுநீநானாச்சு எனைவ
குத்தபரைக்குள்ளே யிருந்திட்டேனான், சந்தோகஞ்சொல்ல இனி
வேண்டாமென்று தாள்பணிந்தெழுந்துநின்று, கரங்குவித்துவிந்து
தனிலே பிறந்தஜெனனமாச்சு மேலானபலவிதமாய் விதித்தோ
மாண்டே.

(இ-ள்.) இப்படி ஈஸ்வரரானவர் என்னைப்பார்த்துச் சொல்ல
அடிமையாகிய நான் அவருடைய திருவடிகளில்விழுந்து நமஸ்கா
ரஞ்செய்து வரம் சொல்லுவேன் உலகத்தில் ஜீவராசிகளெல்லாந்
தழைக்கும்படி. உங்களையெல்லாம் நான் சிறப்பிப்பேனானால், உல
கத்தார் என்னைத்துதிக்கவேண்டும் என்ன அதுகேட்டு உலகத்தில்
நீர்போமென்று அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று அர்ச்சனை செய்
தேன் எ-று. (சுஅக)

வேதமெனும்புராண நூல்விதிக்கச்சொல்லி விளம்புகின்ற ஐய
ரடிவிழுந்துபோற்றி, சாதகமாயொருவிபரம்புகழ்வேன்காணுந்தர
ணிதனில்செந்துவெல்லாந் தழைக்கவேண்டி, போதகமாயுங்களை
யான்புகழ்வேனாகில் புவிதனிலுமதுகண்டுதுதிக்கவேணும், ஆதர
மண்டலத்தில் நீர்போமென்றும் அருள்புரியவேணுமென்று மர்ச்
சித்தேனே.

(இ-ள்.) வேதம், புராணம் இவைகளை உண்டாக்கச் சொல்ல,
நான் அவருடைய திருவடிகளில்விழுந்து நமஸ்காரம்செய்து வண
ங்கி ஒருபுறமாய்நின்று தேவரீரை நான்புகழ்வேனானால் மற்றஉலக
ஜனங்கள் என்னைப்புகழும்படி நேரிடும் எனக்கு அவைகளையெல்
லாம்விட்டு அருள்புரியவேண்டும் எ-று. (சுஅஉ)

திருவடிபொற்பாதம்போற்றித் துதித்தேன்யானுந் தேவசிவ சாம்புவனார்பட்டந்தர்தார், பொருளாகுந்திருமால் கார்முகிலுமா னார் புகழ்ந்துருத்திரன் அக்கினியு மின்னலானார், சிறப்பானபதினா டும்விட்டுக்குள்ளே சிறந்தமயேஸ்பரரிடியுங் காற்றுமானார், மறப் பாகநின்றசத்திராதமானுள் மருவுபரவெளியுமது மேகமாண்டே.

(இ-ள்.) திருவடிகளைத் துதிசெய்தேன் அதினால் எனக்குச் சாம்பசிவனார் பட்டங்கொடுத்தார் திருமால் கார்முகிலும் ருத்தி ரன் அக்கினியும் மின்னலும் பதினாறிதழ்கொண்ட விசத்திவிட்டி ற்ருள் சிறந்திருக்கும் மயேஸ்வரர் இடியுங்காற்றும் சத்திராதமும் பரவெளி மேகமுமாக ஆனார்கள் எ-று. (சுஅஉ)

தாய்வெளியருந்ததியின் குலந்தானாகுஞ் சொல்லுகிறேனவ னைவரவழைத்துயானும், வையசத்தோர்புகழ்ந்தேற்ற வுனுக்குள் ளே வகுத்திருப்பதேழு நகூத்திரமுமாகும், ஐயமறும்வானில்நகூ த்திரங்கனெல்லாம் ஆதிசதாசிவனருளாலானவானும், செய்யபுகழ ன்னமதில்நின்றவிலுஞ் சிறந்தருளுஞ்சிறப்பரையால் வளர்ந்ததா ண்டே.

(இ-ள்.) ஆகாயம் அருந்ததியின் குலமாகும் ஆகையால் அவனை நான் வரவழைத்து உலகத்தார்புகழ்ந்து துதிசெய்ய சரீரத்திற்கு ள்ளே இருபத்தேழு நட்சத்திரமுமாகும் வானிரட்சத்திரங்கனெ ல்லாம்சதாசிவனுடைய திருவருளால் உண்டானவிதமும், அன்னத் திலிருந்தவிலுங் சிவசத்தியினால் வளர்ந்தது எ-று. (சுஅச)

அவையதுக்குள்ளேயேழுவாரமாச்சு அவள்குலமென்றென்கு லத்திலமைத்தவானும், இவையடக்கத்தாலுஞ் செழுந்திதிகளாச்சு எனைவகுத்துபரைக்குலத்தியம்பலாச்சு, திவையடக்கத்துள்ளிருந்த பிரமத்துள்ளேசெயலானசராசரமும்பிறக்கலாச்சு, தவமிசுந்தவப் பிரமப்பிரபையுள்ளே தனித்ததொருசுக்கிரானுதித்ததாண்டே.

(இ-ள்.) அவைகட்குள்ளாக ஏழுவாரங்களும் அவளுடையகுல மென்று என்குலத்தில் உண்டாக்கினவிதமும் இவைகளெல்லாவற் றாலும் செழுமையாகிய திதிகளும்வகுத்து என்னை பறைக்குலத்தா னென்று சொல்லலாச்சுது இவற்றிற்குள்ளாக விருந்த பிரமத்திற் குள் சரம், அசரம் இரண்டும் உண்டாயின அந்தப்பிரம ஜாலத்திற் குள்ளே சுக்கிரனார் உதித்தனர் எ-று. (சுஅரு)

திங்களுடன் திதிவாரம்வகுத்தபின்புதிருவுளத்தின் கமலமலர் பணியயானும், சங்கரனானேமகிழ்ந்தேதோவென்றார் ததியினுட

னறிந் துலகந்தழைக்கவேணும் இங்கிதமாயி துக்கெவரைவைப்போ
மென்று எழுந்தகரங்குவித்தடியேன்பணிந்துபோற்றிகங்கையணி
கடவுளர்மதியுமாணர்கருத்திலறிந் துகமையென மகிழ்ந்திட்டேனே

(இ-ள்.) மாசம், திதி, வாரம், இவைகளானபின் கமலமலர்
பணிய நாணும் சங்கரனார் என்மீது மகிழ்ச்சியடைந்து ஏதோகார
ணமென்று கேட்டார் சமயத்துடனுணர்ந்து உலகந் தழைக்கவே
ண்டும் இங்கிதமாய் இதற்கெவரை வைப்போமென்று எழுந்துகை
குவித்து அடியேனானவன் வணங்கித் துதிசெய்து மகிழ்ச்சியடை
ந்தேன் எ-று. (சுஅக)

செங்கதிராய்ப்புவிதனிலுஞ்சூழ்ந்துமேவுந் திருவுருவாய் நின்று
பரஞ்செப்பினர்காண், அங்கெனவேயானறிந்துஅறிவினாலும் அரு
ளறிந்து அருபநிலையானும்பெற்றேன், பொங்கமுடன் புகழ்ந்திருந்
தேன்பொருளுங்கண்டேன் பூரணத்தையொருநாளும் போக்கா
வண்ணம், எங்கள்மதியிருந்ததினெல்லாமாச்சயெம்பிரானியம்பு
நிலையான்கண்டேனே.

(இ-ள்.) அவர்கூரியனும் உருவந்தாங்கி பரவஸ்துவைஎனக்கு
உணர்த்தினார் அங்கனமே அலாதநான்உணர்ந்து என்னுடைய நல்
லறிவினால் அருவநிலையைப்பெற்றேன் புகழ்ந்து மிருந்தேன் உண்
மைப்பொருளையுங் கண்டேன் பரிபூரணவஸ்துவை ஒருநாளும்
போக்காதபடி எங்களுடையசிந்தை ஒரேபடித்தா யிருந்ததினால்
எல்லாக்குணங்களும் எங்களுக்கு உண்டாச்சது. எம்முடையபரம்
பொருள் சொல்லுநிலையையும் நாங்கள்கண்டோம் எ-று.

சொன்னமொழிகேட்டொழந்துசிறுபெண்ணுத்தநான் திருவடி
தன்கமலமலர்துதித்துமேவி, என்னமொழிநீருரைத்தீ ரென்பிரா
ணேசா எனக்கடிமையுனையன்றியினியோன்றில்லை, இன்னிலத்திலி
ருளகற்றிவெளியைத்தாண்டி யெழுந்ததொருகடிகைமூப்பதிலுமா
கும், அன்னவெளிதனையறுக்கத்தோணுவீர்காண் அடியாளந்தனி
த்திருக்க மாட்டிலேனே.

(இ-ள்.) மேலே சொன்னசொல்லைச் சிறுபெண்ணுகிய தாய்
கேட்டு எழுந்து திருவடித்தாமரைகளைத் துதித்துஎன்பிராணநாத
மே! நீர் என்னசொல்சொன்னீர் என்ன அதற்கவர் எனக்கு அடி
மையாபுள்ளவர்கள் உன்மையல்லாமல் வேறொருவரிலர் ஆகையால்
நீயேகாரணத்தை தனியாயிருந்து அருபவிப்பாமல் என்ன நான்
தனித்திருக்கமாட்டேன் என்று புரன்றனன் எ-று. (சுஅஅ)

தனித்திருக்கதரமென்றுவுமைதானேக்கிரச்சிதானந்தபரமே
துசொல்வார், செனித்தபுவிவிளங்குங்கலைபதினாகில் சேர்ந்திருப்
போமுன்னிடத்திலகலாமற்றான், கனித்தகலையொன்றாகநானொன்
றாகக்கருதிமூவஞ்சானளாகும்போது, செனித்தபுயிர்யாதுக்குந்
குளிரவென்னில் தெரிந்தொருநாள்பிரிந்திருப்போமறிவிரண்டே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு உமாதேவியெல்ல பரமேஸ்வரர் சொல்வ
தாவது உலகத்தில் பதினாகலையோடு பிறந்தால் உன்னிடம் பிரி
யாமற் சேர்ந்திருப்போம் உலகத்தில் சென்மித்த உயிர்கள் எவை
க்கும் குளிரச்சி வேண்டுமானால் தெரிந்து ஒருநாள் பிரிந்திருப்
போம் எ-று. (சு-அக)

தாய்மரமானசிவம்விளக்கமேவி தொழுதுமையாள் வணங்கி
செங்கதிரமானாள், வையகத்திலிருந்தனையேயுத்துச்சட்டமதிய
தனல்வெளியாகியொளியாய்நின்றாள், ஐயமறஇருவருந்தானாகாசத்
தில் அகிலபுவனந்தழைக்கப்பட்டபம்போலாய், வெய்யவனும்வெண்
மதியுமலகந்தன்னில் வீற்றிருந்துபுவனமெல்லாம்விளங்கினாரே.

(இ-ள்.) சிவம்விளக்கத்தை யடையச்சேர்ந்து உமையாள்வண
ங்கி செங்கதிரானாள், உலகத்தில் அஞ்ஞானத்தைநீக்கி மதியினால்
ஆகாயமாய் இருவரும் அவ்வாகாசத்தில் புஷ்பம்போலிருந்துஉல
கங்களையெல்லாம் விளக்கினார்கள் எ-று. (சு-கய)

சத்தியுடன்சிவனுங்கதிர்மதியுமாகி தனித்த பிரமாவெழுந்து
கரங்குவித்துமேன்மேல், முத்திதருமுதலெழுத்தே தேவாதேவா
மூன்றுலகும்பிரந்தரமாய் படைக்கச்சொன்னீர், எத்தியையுஞ்சரி
சமயுய்விதித்துவைத்தால் எங்கள்சொல்லுமேலாகவேணுந்தானாய்
இத்தலத்திலுள்ளோர்களைத் ததான்போற்ற வெழுபரத்திலொரு
புதுமையருந்தானென்றே.

(இ-ள்.) மேற்படி இருவரும் சூரியசந்திரர்களாயிருக்கப்பிரம
தேவன் எழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து மோட்சத்தைக் கொடுக்கும்
முதலட்சரசொருபியே! தேவதேவா! என்னைமூவுலகங்களையும்சிரு
ஷ்டிக்கும்படி அருள்செய்தீர், அவ்வாறே செய்தேன் இவ்வுலகத்
தார் என்னைப்புகழும்படி கிருபைசெய்யவேண்டும் எ-று.

அந்தணருமடியிணையத்தொழுதுமேவ அம்பரவிலாசருமே
யருளுநேர்மை, வீந்துபரநாதமதுமொன்றாகி வினாந்ததுகானெ
ன்பத்துநாலுலகதம், செந்ததுக்குள்செனித்துயிராய்நின்றதுமேவி
செகதலத்தினமதுயிர்க்குஞ்சேர்க்கையில்லா, எந்தவிதமாகவுந்தா
ன்புதுமைபுங் ளர் இடத்திலுந்தான்தருனமென்றியம்பினாரே.

(இ-ள்.) பிரமணர்கள் வணங்க, சிவன்கலப்பினுள்ளப்பந்து நான்குலட்சம் ஜீவராசிகள் உண்டானதென்று சொன்னார் எ-று.

தரவரி துள்ளுபரந்தன்னைநோக்கி தான் பணிந்துகரங்குவித்து சதுர்பிரமாவும், வரைதலிலும் திற்பரமனகமகிழ்ந்து வள்ளலெ னுந்திருபரைக்குள்வகுக்கச் சொன்னார், திருமரைக்குளிருந்தவரை வெளியதானேர் திருவுளந்தான்கருத்துகந்தெனைதானேக்கி, அரை புருந்து அந்தணர்கட்புதுமைகண்டு அந்திரத்திலறிந்துகொள்ள அருளென்றே.

(இ-ள்.) பராபரத்தைப் பார்த்து கும்பிட்டு பிரமா வணங்க இரைவன்மனமகிழ்ந்து பராபரைக்குச்சொல்லுகின்றார் அந்தணர் கள் தெரிந்துகொள்ளுமாறு கிருபைசெய்யென்றுஞ் சொன்னார்.

அந்தரத்திலொருபுதுமையருளுஞ்சொல்லு அரனடியைப்போ ற்றறின்றரண்டேகேளீர், சுந்தரமார்தும்பிசுக்கிர வாரநாள் தான் சொல்லிமந்தவாரமெனுஞ்சூழ்மான் தந்திரமாஞ்செங்கதிரோன திவாரம் சர்வவுபிரந்தானுஞ்சோமவாரம், மந்திரமங்கலவாரம் ருத்திரனாகும்வளந்தபுதன்மயேஸ்பரந்தான் வகுத்தேனென்கே.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் ஒருபுதுமையை நான்சொல்லக்கேளீர் வாரமேழ்க்கும் ஏழுதேவதைகளை ஆணைப்படி வகுத்தேன் எ-று.

அந்தரத்திலின்றகுருவாரந்தன்னில் ஆதிசலாசிவனருளாலக மேழாகும், விந்தையதாமவரவர்க்குவாரநாள் தான் விளங்கினும் விபரமதாய்விளங்குகேளீர் பைந்தமிழாலநுளியதோர் ஞானவாக்கி யம் பரமான அகத்தீசர்பகரந்தவண்ணம், இந்தவிதநூல்வகையை விதித்தேன்காணும் இனியுரைக்குஞ்செய்தியெல்லாமியம்பலாமே.

(இ-ள்.) இவ்வாறெல்லாம் செய்தபிறகு ஆதிசதாசிவனுடைய கிருபையினும் பெரியோர்கள் அருளினும் அகத்தீசர்பணிந்த வண்ணம் இவ்வாறு நூல்விதத்தை வகுத்தேன் இனிசொல்லும் சங்கதிகளை யெல்லாம் சொல்லலாகும் எ-று. (சுசூரி)

வாரமினியேழதனைவகுத்தபின்பு வள்ளல்பறந்திருமாலையருகே வைத்து, ராகுடனேகேதுஅணியாகுமென்னில் நரினமலரடியதனை போற்றிசெய்வார், தாசகமாம்பிரமநதிதீர்த்தந்தன்னைத்தனித்தொ ருநாள்நிகரிகை மறிப்போமென்றார், ஆரணிந்தோர் சம்மதித்து அருளமென்மேல் அந்தணர்கட்கண்டுகொள்ள அருள்செய்தாரே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பரமவாரங்களை உண்டாக்கினபின் திருமலை சமீபத்திலுண்டது ராகு, கேதுக்களைவைத்து பணிந்து பிரமநதி

திரத்தில் குளிப்போமென்றார், ஈஸ்வரனும் சம்மதித்து திருவருள் மேன்மேலும்பெருக அந்தணர்கள் கண்டுகொள்ளுமாறு அருளிச் செய்தார் எ-று. (சுசுசு)

பூரமுடனுத்திரமுமஸ்தஞ் சித்திரை புகழ்ச்சோதி விசாகமது அனுஷங்கேட்டை, சீரானமூலரோகணிபுமென்னில் செயசதைய முத்திரட்டாதியென்னில், ஈராறுங்கூடிக்கூத்திரமதாச்சு எழுந்து வளர்ந்திருக்குமினியிம்புங்காலை, கார்வடியுமாகின்றபிரமாவுக்கு கருத்துலகம் பிறித்துரைக்கக்கருதினரே.

அசுவனியும்பரணிகார்த்திகையினோடு அருள்மிருகசிஷ்ணத்திரு வாதிசையுமாகில், திசைபுகழுபுனர்பூசமாயிலியத்தோடுசிறந்தமகம் பூராடமுத்திராடம், நிசமானதிரிவோணம்விட்டப்பூராட்டாதிவே தியுமவஞ்சநேரந்ததாகில்விசுவதிசெங்கதிரதனில் வளர்ந்துமேவும் விரித்துலகமந்தணர்க்குப் பிறித்துணர்வதாமே.

(இ ள்) பிறகு அஸ்வினிமுதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்க ளையும் விரித்து அந்தணர்களுக்கு உரைத்தார் அவர்களும் அவை களை உணர்ந்துகொண்டார் எ-று. (சுசுஎ)

கண்டுகொள் ளுமந்தணர்கள் புவிபிற்குள்ளாய் கருத்தாலும் வகுத்துரைத்துக்காலம்போக்கும், என்றுபரஞ்சொல்லியருள் புரி ந்தமாத் திரம் இணையடியிற்போற்றிசெய்து எழுந்துபின்னும், நன் றெனவுங்கரங்குவித்து பிரமாவுக்கு நாயனாரைத்தபொரு ளிது தான்கண்டிர் வண்டர்கள் தான்புவிமதுக்குள்பிறந்தபின்பு மனதா லும்வகுத்துரைத்தார்வேதந்தானே.

(இ-ள்.) பிராமணர்களுக்கு உலகத்தின் கண் பாராயணஞ் செய்து போக்குங்கள் என்றுசொன்ன மாத் திரத்தில் திருவடிக ளைத்தொழுது பிரமாவையும் நமஸ்கரித்து பிராமணர்கள் உலகத் தில் பிறந்தபோது வேதம்வகுத்துரைத்தார் எ-று. (சுசுஅ)

வேதமறையாகமங்கள் பிறந்ததெங்கே வேள்விகளலுதித்த விதம்படையிற்குள்ளே, கதிர்முனைபுமுனைத்தெங்கேரவிதானெங் கே கமலரவிபுதித்ததுவும்பரையிற்குள்ளே, போதநதி கிரியுமலை வனங்கள் தானும் புகழனந்தம்பிறந்ததெந்தன் பரையிற்குள்ளே, தீதில்லாசங்கரனாயன்மால்ருத்திரன் தேவர்களும்பிறந்ததெந்தன் பறைக்குளாண்டே.

(இ-ள்.) வேதங்கள் ஆகமங்கள் கதிர்முனை, கமலரவிபுதித்தது போதநதி, கிரி, வனங்கள், ரந்தி, சங்கரன், அயன், மால், ருத்திரன், தேவர்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் பிறந்த இடங்கள் எவை? எ-று.

அந்தனாரும்வேதியருமுதித்ததெங்கே ஆசாரம்பிறந்ததெந்தன் பரையிற்குள்ளே, விந்துதித்துப்பிறந்ததெங்கேநாதமெங்கேவெரு விசுவபிரகலொந்தன்பரையிற்குள்ளே, செந்தனலும்பிறந்ததெங் கேஜெகந்தானெங்கே செகதலமும்பிறந்ததெந்தன் பரையிற்குள் ளே, மந்திரமும்பிறந்ததெங்கே மனுக்களெங்கே மனுநீதிபிறந்த தெந்தன்பரைக்குளாண்டே.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் ஆசாரம், விந்து, வாதம், உயிர்கள் அக்கினி உலகம், மந்திரம், மனுக்கள், மனுநீதி இவைகளெல்லாம் பிறந்த இடம் எங்களுடைய பரைக்குள்ளாகும் எ-று. (எா)

எந்திரமாம்பிறவியெங்கேயெமனுமெங்கேயிருவினாதான்குழ் ந்திடலும்பரையிற்குள்ளேகேந்திரமாரடனசங்கீதமெங்கேகொவம் பிறந்துதித்ததெந்தன் பரையிற்குள்ளே, வந்தனமும்பெந்தனமும் பிறந்ததெங்கேமகாமந்திரஞ்செனித்தெந்தன்பரையிற்குள்ளேஅந் தரவாகாசமிதுபிறந்ததெங்கேஅண்டபிண்டமெந்தனுபரைக்குளா ண்டே.

(இ-ள்.) பிறவி, எமன், இருவினைகள் நடனம், சங்கீதம், கா வம் வந்தனம், மகாமந்திரம், ஆகாசம், அண்டபிண்டம்,இவைகள் பிறந்தஇடம் எங்களுடைய பரைக்குள்ளாகும் எ-று. (எாக)

தேவாரம்பிறந்ததெங்கேதிருவுமெங்கே திருமந்திரம் பிறந்த தெந்தன்பரையிற்குள்ளே, தாவாரம்பிறந்ததெங்கேசைவமெங்கே சாத்திரங்கள்பிறந்ததெந்தன்பரையிற்குள்ளே, திவையேழுவாரம் வந்துபிறந்ததெங்கே திதிவாரம்பிறந்ததெந்தன் பரையிற்குள்ளே கேவலமாதெய்வமறைபிறந்ததெங்கே ஜெகமுழுதும் பிறந்ததெந் தன் பரைக்குளாண்டே.

(இ-ள்.) தேவாரம், திரு, திருமந்திரம், தாவாரம், சைவம், சாஸ்திரங்கள் ஏழுவாரங்கள் திதி, நாள் தெய்வீகவேதங்கள்,ஜெக தலங்கள் இவைகளெல்லால் எங்களுடைய பறைக்குள் பிறந்ததாம்

கங்கையும்வந்துதித்ததெங்கே கிரியையெங்கே கருத்துலகந் தழைத்ததெந்தன்பரையிற்குள்ளே, துங்கமணியோசை செனித்தி ருந்ததெங்கேசோதிசுழிமுனையதுவும்பரையிற்குள்ளே, அங்கமெல் லாமமைத்ததெங்கேஆத்மமெங்கே அகண்டபரிபூரணம் பரையிற் குள்ளே, சங்கையிலல்லாசந்தனங்குங்குமபூநூலுந் தரணிமுதலெ ன்பரையில்தழைத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) கங்கை, கிரியை, உலகந்தழைத்தல், மணிஒசைசெனி த்தல்சுழிமுனை சரீரம்உண்டாக்கினது, ஆகம், அகண்டபரிபூரணம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் எங்களுடையபரைக்குள்ளாகும் எ-று.

கொண்டலிடி காருமெங்கே குறிதானெங்கே கோடி-ரவிபிறந்த தெந்தன்பரையிற்குள்ளே, அண்டபிண்டம்பிறந்ததெங்கே பாகர்சு மெங்கே அக்கினியுமின்னலெந்தன்பரையிற்குள்ளே, பிண்டமெனு மெண்டிசையும்பிறந்ததெங்கே பேருலகம்பிறந்தெந்தன் பரையிற்குள்ளே, மண்டலமுன்றுதித்ததெங்கே வானமெங்கே வன்னுவெ னுஞ்செனித்தெல்லாம் பரைக்குளாண்டே.

(இ-ள்.) மேகங்கள், இடிகள், குறிகள், கோடி-ரவி, அண்டபிண்டம், ஆகாசம், அக்கினி, பிண்டம், இவைகளெல்லாம் பிறந்து எங்களுடைய பரைக்குள்ளாகும் எ-று. (பாச)

வித்திருந்துவந்தபரைவீட்டுக்குள்ளே விதவிதமாய் புலியனுக்குள்விளங்கும்வாறு, சித்ததினல்ஜெகம்படைத்தவாறுஞ்சொன்னேன்தெளிவுடையமகத்துகள் தானறிந்துமேவும், மற்றவர்கள்வாய்மனத்தால்தூஷிப்பார்கள்மதபேதமெழுநரகில்விழுவார்மேலும், எத்திசையுந்தழைத்து வுயிர்தாங்கும்போது எழுவகையு மென்பரைக்குளமைத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) வித்திருந்துவந்ததான பரையின்வீட்டுக்குள் விதம் விதமாகப்படுவிக்குள் விளங்கும் விதமும் மனத்தால் உலகமுண்டாக்கினவிதமும் சொன்னேன் இவற்றையெல்லாம் அறிவுள்ளவர்கள் உணர்வார்கள் மற்றவர்கள் தூஷிப்பார்கள் அவர்களெல்லாம் தத்த நரகங்களில்விழுவார்கள் இங்ஙனமாயவெல்லாம் எம்முடையபரைக்குள் அமைத்ததாகும் எ-று. (எளடு)

ஜெகதலமும்படைத்தவிதமின்னஞ்சொல்வோம்ஜெகத்திலுள்ள அனேகம்பேர்பொய்சொல்வார்கள், அகமகிழ்ந்துவுணரறிந்தோரறிந்துகொள்வார் அறிவில்லாமுடரென்றால்விரிவுசொல்வார், மகிதலத்திலுமுத்திபெற்றுவாழ்வார்வாழ்வார் மகத்துகள் தூஷணித்தோர்நரகில்விழ்வார், ஏகபுவிபடைத்தவகையியல்பாய்ச் சொன்னேன் இன்னிலத்திலுள்ளவர்களினிகாண்பீரே.

(இ-ள்.) செகதலம்படைத்த விதத்தைச் சொல்லுவோம் உலகத்தில் அநேகர்பொய் சொல்வார்கள் இதை அறிவுள்ளோர் உணர்ந்துகொள்வார்கள் உலகத்திலுள்ளவர்களே இனிந்தகை இவர்க உணர்வீராக எ-று. (பாச)

ஒன்றானவித்துகளுமமைத்தசீவன் உதித்தவகை என்பதனிஹு முரைத்திட்டோம்நாம், நன்றானசாதிபலவிதமதாங் நான்லகத்தில் நானேதா னுந்தான்காணும், அண்டாதபுரமெரிந்த ப-று.

சொல்ல அருள்கொடுத்துசாம்புவன்தான் மூர்த்தியென்று, குன்றதவுடல்பரைனென்றுமாண்பர் கூறுவதற்குசாஸ்திர வள்ளுவன் காணுண்டே.

(இ-ள்.) செகமான காரணவஸ்துக்குள் உண்டானசீவன் உதித்தவிதத்தைச் சபையினில் சொன்னோம் இவ்வாறே பலசாதிவகைகளையும் வகுத்தார் இவைகளெல்லாம் பரமேஸ்வரன் சொன்னபடி சாம்பவமூர்த்திசொல்ல நான்சொன்னேன் எ-று. (எாஎ)

திக்கிலுள்ளசாஸ்திரங்கள்விளங்கும்போது திருமார்பில்பூணூலணிந்துமேவி, தர்க்கமிடும்வேதியர்க்குள் திரமுன்பாக தளம்பெரியவெண்களிறின்மீதிலேறி, எக்கியத்திலுணைகின்ற அமிர்தமுண்டு ஏகசக்கிரத்துய்யவெள்ளைக்குடையும்பெற்று, அக்கினியாதித்தன்மதிமூன்றுக்குள்ளே அருள்பெற்றுசாஸ்திரங்கற்ற மைந்தனுண்டே.

(இ-ள்.) சாஸ்திரங்கள் விளங்கும்போது பூணூல் அணிந்து தர்க்கமிடுகின்ற பிராமணர்கள் எக்கியத்திலுண்டாகின்ற அமிர்தத்தையுண்டு வெள்ளைக்குடையையும் பெற்று சாஸ்திரங்கள் அமைதேன் எ-று. (எாஅ)

விர்ததனில்நாதமதுமிரண்டுங்கூடி விளைகின்றகருவிவந்தானுருவதாகி, இந்தவுலகந்தனிலும்பிறந்துயானும் இவ்வாழ்க்கைசெலுத்திவரவீசன்பாதம், எந்தைபிரானடிதொழுது நூல்களாய்ந்துஇருவினைஎன்பயனறிந்திருந்தேன்யானும், வந்தவகையினைத்தும் பறைமகத்துக்குள்ளேவாழ்க்கையெல்லாமுதித்தவகை வசனித்தோமே.

(இ-ள்.) விர்துநாதம் இரண்டுங்கூடி விளைகின்றஉருவத்துடன் இவ்வுலகத்தில் பிறந்து நான் இவ்வாழ்க்கை செலுத்திவர, ஈஸ்வரன் திருவடிகளில் தொழுது நூல்களையாராய்ந்து இருவினைகளின் பயனை உணர்ந்திருந்தேன் வந்தவகைகளை யெல்லாமும் வசனித்தோம் எ-று. (எாசு)

பிறந்தபுவிதனில்வளர்ந்தபெருமைசொன்னேன் பின்புலகந்தழைத்தவகைபிரித்துச்சொன்னேன், சிறந்தெழுந்தஜாதிசூல விளக்கஞ்சொன்னேன், அருந்தமிழைத்தேரீந்தவர்களறிந்துகொள்வார் அறியாதமாண்பர்களுமிகழவேண்டாம், இறந்தவுயிரொடுங்கியுடல் போம்போதந்த இடுகாடுஏகும்வகை யியம்புலேனே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் பிறந்துவளர்ந்த பெருமைகளைச் சொன்னேன் பிறகு உலகந்தழைத்த வகையைப்பிரித்துன் சொன்னேன் சாதிசூலங்கள் விளங்கச்சொன்னேன் உடல்லுடுக்கஞ்சொன்னேன்

இவைக ளெல்லாவற்றையும் அருமையான தமிழைத் தெரிந்தவர்
கள் அறிந்துசொல்வார்கள் அறியாத மாண்பர்களும் இகழவேண்
டாம் இனிஇந்தக்கூடுபோம் வகையைச்சொல்லுகிறேன் எ-று.

கொச்சகம்

அன்னையெனுங்கர்ப்பமதி லந்தமதிலேயிருந்து
நன்னயமாய்ப்பத்துதிங்கள் நானகத்திலேயிருந்தேன்
என்னென்ன அதிசயங்கா னிவ்வுலகிலேயமைத்து
உன்னிதமெல்லாமமைத்தே னுண்மையிதுகாண்கிலரே.

(இ-ள்.) தாய்க்கர்ப்பத்தில் பத்துமாதங்கள் இருந்தபோது
என்னென்ன அதிசயங்கள் அமைக்கப்பட்டனவோ அவைகளைக்
காண்கிலர் எ-று. (எகக)

அம்புவிபிலேபுதித்து ஆய்ந்துபரிபாஷைதன்னை
வம்புலகத்தார்வசிய மாய்கையடித்தேபிறந்து
கும்பிதனிலேபுழன்று குண்டலிதன்பொற்கமலம்
நம்பியிருந்தேசிலநாள் ரகசியத்தைக்காண்கிலனே,

(இ-ள்.) உருகத்தின்கண் பிறந்து பரிபாஷைகளை யாய்ந்து
வசியமுணர்ந்து கும்பிக்குழன்று குண்டலியின் கமலத்தை நம்பி
யிருந்து சிலநாள் ரகசியத்தைக்காணேன் எ-று. (எகஉ)

அண்டரண்டவான்புவிபு மாகமத்தினுட்பொருளும்
கண்டிதமாயான்விளங்குங் காயமதிலேயறியும்
வண்டரேனைநீசனென்ற வாறுதனையேயொழித்தேன்
விண்டரகசியமதனை விளக்கமதுகாண்கிலரே.

(இ-ள்.) அண்டரண்டப் பொருளும், அகத்தின் பொருளும்,
காயமதிலறியவும் நீசனென்றென்னை யொழித்தேன் ரகசியத்தின்
விளக்கத்தை காணப்பட்டனர் எ-று. (எகங)

வையமதிலேபுதிக்கு மாண்பர்களேயுங்களுயிர்
மெய்யென்றிருந்தசைவு வெளிப்படுவதென்னவிதம்
ஐயமில்லர்வாழ்ந்துலகி லாண்மையகம்பூண்டமதி
பொய்யெனுமில்வாழ்க்கையது போகுஞ்சுகோடுளதே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் பிறக்கும் பெரியோர்களே! உங்களுயிர்
மெய்யென்று இருந்து வெளிப்படுவதுபோல ஐயமில்லாமல் வாழ்
ந்து வையகம்பூண்ட பொய்யென்கிற இந்த வாழ்க்கையானது சுடு
காடுபோகும் எ-று. (எகச)

கலித்துறை.

வீடானமூலச் சுருநாதவீட்டில் விளங்கும்விந்து
நீடாகிலோகந் தவைத்துப்பெருகி நின்றிலங்குந்
தேடாதழித்த பொருளானபொக்கிஷந் தேடியென்ன
காடானநாடு சுகாகாடுசேர்வதுங் கண்டிலரே.

(இ-ள்) சுழிமுனைவீட்டில் விளங்குகின்ற விந்துவானது உலகந்தழைத்து பெருகியிருந்து விளங்கும் தேடாமல் அழித்தபொருளான பொக்கிஷத்தைத்தேடி என்ன? காடானசுகாட்டிற்சேர்வதையும் கண்டாரிலர் என்று. (௧௧௫)

எழுவகைத்தோற்றமும் நால்வகையோனியி லெய்திடினும்
பொழியச்சுரோணிதம் நாதவிந்துப்பொருள் போதகத்தால்
கழியக்கழிய கடலுயிர்தேய்பிறை கண்டிமிருந்
தழியப்பெருந்துறை பென்னுளிருந்து மனித்தியமே.

(இ-ள்.) எழுவகைத்தோற்றமும் நால்வகை யோனியிற்சேர்ந்தாலும் நாதவிந்துக்களின் சேர்க்கையினால், வளர்பிறை தேய்ப்பிறைகண்டு எத்தனைநாளிருந்தாலும் இந்தச்சரீரம் அறித்தியமானதேயாம் என்று. (௧௧௬)

என்னுளிருந்தென்ன முன்னுளனுப்படி யிந்தவுடல்
தன்னுலறிவதுந் தானறியாதென்ன தந்தைவிதி
உன்னுழிவது முடலுயிர்காய மொழிவதுங்கண்
டன்னுளனுப்படி கண்டுமிருந்தறி யாதவரே.

(இ-ள்.) எத்தனைநாட்கள் இருந்தாலும்என்ன? முன்னுல்வினைப்படி இந்தஉடலம் அழிவதை அறியாததென்ன? தந்தை விதியினால் உடல், உயிர் ஒழிவதைக்கண்டும் மருந்தறியாதவரே யாவார்.

யோனிக்குளாசை யொழியாதனித்திய முங்களுயிர்
தேனுக்குளின்பஞ் சுகாதீதமோவருஞ் சிற்றின்பத்தில்
ஊனற்றுக்காய முடலற்றுப்போம்பொழு தொன்றறியா
நனர்க்குச்சொர்க்கஞ் சுகாடொழிய இனியில்லையே.

(இ-ள்.) யோனிக்குள் ஆசை யொழியாமையால் உங்களுயிர் இந்தச்சரீரத்தில் அறித்தியமாயிருக்கும் ஆகையால் எவருஞ்சிற்றின்பத்தில் மூழ்கியதனால் ஊனற்றுக்காயமற்று போகும்பொழுது ஒன்றுமறியாத நனர்க்குச் சொர்க்கமானது சுகாடுதவிரவேறொன்றில்லை என்று. (௧௧௭)

வெண்பா.

இந்தவுடல்காய மிறந்துவிடுமீவ்வுலகில்
வந்தவழிதானறியா வாழ்க்கையோ-இந்தவுடல்
அற்பக்குழியதனி லரவமிருப்பதெனும்
கற்பகத்தையாண்டிருமே காக்கி.

(இ-ள்.) இந்தச்சரீரம் இறந்துவிடும் ஆகையால் வந்தவழியை
யறியாமை வாழ்க்கையாமோ இந்த வுடலானது அற்பக்குழியில்
அரவமிருப்பதென்னும் கற்பத்தை யுண்டிருந்தால் காட்சியாகும்.

ஞானமறிந்தோர்க்கு நமனில்லைநாள்தோறும்
பானமதையுண்டுபசி யாறினல்-ஞானமது
கண்டாலுடலுயிருங் காயம்வலுவாகும்
உண்டாலமிர்தரச முண்.

(இ-ள்.) ஞானிகளுக்கு எமனில்லை தினமும் அமிர்தபானமு
ண்டு பசியாறினல் ஞானங்கண்டால் உடலும் உயிரும் பலத்தை
யடையும் ஆகையால் நீ அமிர்தரசத்தை யுண்ணுவாய் எ-று.

சுழியறியார்க்கென்ன சுகமறியார்க்கென்னகுரு
வழியறியார்க்கென்னவெய்தும் வாறுகாண்-சுழியறியா
மூலமறிந்தவ்வழியில் முத்தியடையார்க்குநமன்
காலனவர்க்கேமரணங் காண்.

(இ-ள்.) சுழியறியார்க்கும் சுகமறியார்க்கும் குருவழியறியா
ர்க்கும் என்ன பலவெய்தும்? ஒன்றுமில்லை ஆனகயால் மூலத்தை
யறிந்து அவ்வழியில் முத்தி யடையாதவர்களுக்கு காலனுண்டா
வான் எ-று. (எஉக)

வேதமறைஞான மெய்யுணர்வதாமாகில்
நாதனருளால்பதவி நாடுமே-வேதமறை
நாலுபொருளுண்டுனது நற்பொருளின்வாறறிய
பாலுமதுநெய்யெனவும் பார்.

(இ-ள்.) வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஞான அறிவுண்டாகில்
நாதனுடைய கிருபையில் பதவிபுண்டாகும் நான்கு வேதங்களின்
பொருளுணர்ந்து உனதுபொருளின் தன்மையை யுணர்பவனும்
நெய்யெனவும் பார்ப்பார் எ-று. (எஉஉ)

மேற்படி- தரு.

அரகரசிவசம்புவே யருள்புரியும்

பரமானந்தசின்மயகுருவருள் ஞானச்சுழிமதிமலர்பொழியும்

(இ-ள்.) பரமானந்த சின்மய குருவருளையுடைய ஞானச்சுழி முனையின்கண் சந்திரபானம் பொழிகின்ற அரகர சிவசம்புவே! நீ அருள்புரியவேண்டும்.

திருப்பெரு துறையருள்மதிமயிர் பொழிபுங் கருவூர்தனில்மே வியசெழித்திஞ்சுழிதேனருவிபாய்ந் துவழிபும்மருகரு சுவம்புகழ் மூலச்சுழியிலகுங்கரியுரித்துத்தரித்த கதிர்கொண்டுபுரமெரித்தசிவ சங்கரனே-யருள், திரிபுரமெரிதணல்கொண்டவீசும் பரனையெனையாள் கொள்ளவருஞ்-சிவசிவ-உடலாவிவிட்டெழும்புமாகில், சுருள் பம்பரமாடியருகூழ்மிட்டேகுதே-காயம் நீர்மேற்குமிழி சுழிமுனையவிட்டுச் சோபித்துச்சொக்குதேஆவி- அரகர.

(இ-ள்.) கருவூரின் கண் சுழிமுனையின்கண் தேனருவிபாயும் மூலாதாரச்சுழியில் விளங்கும் யானைத்தோலைத் தரித்த திரிபுரதக னஞ்செய்த சங்கரனே! பரனே! என்னை ஆண்டுகொள்ளவருகின்ற சிவ! சிவ! உயிரானது உடலைவிட்டு எழும்புங்காலத்தில் ஒன்றுமில் லாமற் போகிறதன்றோ? ஆகையால் இக்காயம் நீர்மேற்குமிழிபொ ல்லாதாகும் எ-அ. (எஉச)

ஊதுந்துருத்தியில்காற்றையுமேபிடித்தடைத்து - பொய்யுட லெடுத்துமேவுகந்துவாழ்யான்மகிழ்ந்திருந்தேனையாண்டே-ம்மனம் பேதமில்லாமலென்சா னுடல்மாளிகையில் பிரியாமலென்னுயிர்ப் பி ராணனுக்குமொருபிசகில்லா திருந்தேன் -இனி, வேதஞ்சொல்லும் படிமாதார்களுக்குயி ல்தசதிங்குளிருந்துடன் விளங்கிவாழ்ந்திருந்தல ங்கிர் தமாகவே-கரு, நாதவிந்துண்மையைநாநறியாமலுமேபிகமகி ழ்ந்துருவம்நாயகியாள் கருக்குழியில்வாழ்ந்தேனே-அரகர.

(இ-ள்.) காற்றுத்துருத்தியைப்போன்ற பொய்யானசரீரத்தை எடுத்துவாழ்வதற்கு நான்மிகவுஞ் சந்தோஷங் கொண்டிருந்தேன் என்சாண் சரீரமாகிய மாளிகையில் என்றும் பிரியாமல் என்னு டைய உயிராகிய பிராணனுக்கும் ஒருபிசகில்லாமல் இருந்தேன் வெளிவந்தபிறகு இருந்த இவ்விதந்தவிர இனிவேதஞ்சொல்லுவது போல மாதார்களுடைய கர்ப்பக்குழியில் பந்துமாதங்க ளிருந்து விளங்க வாழ்ந்திருந்து கருவான நாதவிந்துக்களின் உண்மையை நான் அறியாதபடியே வாழ்ந்திருந்தேன் எ-அ. (எஉரு)

வின்னுள்ளகாலம்வ்வாழ்க்கையையெண்ணியே-நான் - இருந் தென் னுடல்வமலிந்துடனுயிரலைந்துதேடியே-ஞானம் நண்ணுதலே சிவநாதபரசுருபயிருதாளினையி லடி-நம்பினேன் அன்பு அருள்கரு மம்பரமே-விழி, கண்ணுள்ளபோதருள்காக்கியளித்தருளுஞ் - சிவ

சுரம்புவசதாசிவகாரணமான கடாஷ்டமெனக்கருள்வீர் கெதி, உன்னுடலநம்பியுடலெடுத்தாவியதுமெய்ஞ்ஞானகிரோமயமுதித்திடுந்தாரையிலோடி யொளித்தசைவே-அரகர.

(இ-ள்.) ஆகாயமுள்ளவரைக்கும் இந்தவாழ்வைவிரும்பினான் இருந்து பலவிதமாய் மகிழ்ந்தேன் ஆகையால் சிவ! சிவா! உம்முடைய திருவடிகளையே நம்பினேன் நீர் எனக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டும் எ-று. (எஉ௬)

கெங்கையிலெழுந்த பங்கயநீரதுபோலும் உடலதுக்குயிரினி கீர்த்தியாய்வாழ்ந்துடல்நாற்றிசையி லுறங்குஞ்-சந்திரன், திங்கள் கதிர்மதியெங்குந்தழைத்தருளுஞ்சிவஞானப்பிரகாசமே தெண்ட ணிட்டே உயிரொண்டியாய்ப்போகுதே சிவ, செங்கதிர் சந்திரன் போலுமிருந்துறவாடி-ஆக்கைதனிலுயிர் சேடத்தையும்விட்டுப் பிரிந்துடனெழுந்தோடி-வன்னி, வெங்கனலோடியுவிந்துநாதம் பிரிந்தேதான் பிரணவாய்வதுமிகவுந் தேய்ப்பிறையாகியமேதினிவாழ்க்கை அரகர.

(இ-ள்.) கங்காதீர்த்தத்திலுண்டான நாமரைநீர்போலும்உயிரானது கீர்த்தியமாய்வய்ந்து நான்குதிசைகளிலும் உறங்குகின்ற சந்திரன் சூரியன் தழைத்திருந்தும் சிவஞானப்ரகாசமே நான் அடையும் வஸ்துவென்று தெண்டனிட்டு உயிர் ஒண்டியாய்ப்போகுதே ஆகையால் உலகவாழ்க்கையானது தேய்ப்பிறை போன்றதாகும் எ-று. (எஉ௭)

சூஸ்திரபொம்மைபோலபாத்திரமாகவுமெண்ணிஆண்மைகொண்டாகமந்தொல்லுலகிலெந்தன்வாழ்க்கைசெலுத்தியே- திருமாத் திரையோடிருந்துழலும்பிகைபாகாமாசிலாமணியேவள்ளலெனு முயிருள்ளடக்கமாகுதே-சிவசிவ-போற்றியசின்மயபூரண ஞானப் பிரகாசம்சிவஞானசவுந்தரபுவியின்வாழ்க்கையைவிட்டுடலாத்துமம்பிறந்தே-யுடல், சாத்தியதேகமில்வாழ்க்கையறிந்தவர் ஞானிபுனிதனில் மிக்கதத்துவந்தொண்ணுற்றுமறிந்தவர்கியானி-அரகர.

(இ-ள்.) சூஸ்திரபொம்மையைப்போல் பாத்திரமாக எண்ணி ஆண்மையைக்கொண்டு அம்பிகைபாகனே! மாசிலாமணியே! சிவ! சிவா! இச்சரீர உண்மையை அறிந்தவர்கள் ஞானிகளாவார்கள் தொண்ணுற்று தத்துவங்களையும் உணர்ந்தவர்கள் கியாணிகளாவார்கள் எ-று. (எஉ௮)

மாடுமக்கள்பெண்டிர்சற்றமு மத்தமென்றசை-வெகு-காலமிருக்கயான்வாழ்க்கையையெண்ணியும்வாழ்புவிபிரியாமல் இந்த

கூடும்பிரிந்துயரம்பரநாட்டினிலிருக்குறியறிந்துடன், கோமளவல்லிவாலாம்பிகைசீர்பதம்பணிந்தேன் - திரு, ஆடுஞ்சக்கரத்தினம்பிகைபாகனையருளையிருந்தஆவியென்னைவிட்டு அப்புறம்போய்விடுமாகில் பின்னுந், தேடும்பொருளதுவிடுங் காணிகளுமெப்பா-இந்தஜெகதலந்தனில்வாழ்வு மிகுத்திடுமென்னே-அரசர.

(இ-ள்.) மாடு, மக்கள், பெண்டிர், சுற்றம், இவைகளோடு வெகுதூரமிருக்கநான் இந்தவாழ்வை உண்மையினதென்றெண்ணி இந்தச்சீரத்தை விட்டுப்பிரிந்து உயர்ந்த அம்பரநாட்டினில் விளங்குங் குறிப்பையறிந்து கோமளவல்லியாகிய வாலாம்பிகையின் திருவடிகளை வணங்கினேன். ஆனால் இந்தஉயிர் இந்தச் சீரத்தை விட்டகன்றால் தேடும்பொருள் வீடு, காணி இவைக ளெல்லாம் வீணையாம் எ-று. (௭௨௬)

ஆதியனாதிபுன்பாதங் கெதியென்றிருந்தேன் அதிபிரியத்துடனே அற்பப்புழுக்குரம்பையிதென்றறியாமலென்னுண்டையே, நீதியாம்மெய்யென்று ஆணவங்கொண்டிலகநேராய்-பிரம்மநேசமேவ்னுதலாயிருந்திப்படியானே-சுழி, சோதிநீதியறிந்தோதிடுஞ் சாம்புவன்காணும்உடலுயிர்களுஞ்சொக்கித்தேய்பிறையாய்மாயாவுடலுங்கண்டம், ஊதிமூலத்தின் தாரையினாலு முடலுமுயிர்களுமுனெடுத் தேவெகுநாள்களிருந்துறவாடி அரசர.

(இ-ள்.) ஆசியனாதியான உன்னுடையபாதமே கெதியென்று நம்பியிருந்தேன் இது அற்புதமான புழுக்குரம்பையென்று அறியாமல், இதிலிருந்து உறவாடினவனானேன் எ-று. (௭௨௭)

பாரில்பேராசைகொண்டுமூன்றுவெகுபொருள்தேடி பரதவித்து விருதாவாச்சுதேயறியாமல்-கர்த்தன், சீதுமரவ முப்புரத்தையெரித்தசிவன் தாள். இணையடி-தெண்டனிட்டுவயிர் ஒண்டியாய்ப் போகுதே ஆத்துமாவிக்கிதம், பேரிகைக்கொட்டிமுழங்க-சங்கீதங்களாலும் பிரானன்பிரபல்லியத்தொடுவாழ்ந்தது பொய்யதாப்போச்சே - முன்புநாரியர்கையில்யான் சிக்கியிருந்ததும்போதும் - மாய்கை - நாட்டத்திலும்வெகுநாள் கழிந்திடலாச்சே-அரசர்.

(இ-ள்.) உலகத்தில் பேராசைகொண்டு உழன்று மிக்கதிரவியங்கள்தேடி பரதவித்து விருதாவாச்சது, ஏனெனில் இந்தச் சீரத்தைவிட்டு ஆன்மா பிரிந்துவிட்டால் எது இருந்தாலும் என்ன பயன்? ஒன்றுமில்லை இவைகளெல்லாம் மாயாவாழ்வேயாம் எ-று.

மடலுக்குள்வாசமுமாறியே யோடுமேபிரிந்து-உயிர் வளர்ந்த கரையஞ்சுடலைக்கரைதேடிதறிந்துபின்னும், உடலுக்குளாவியொடுங்

குதேபோகுதேயாண்டே-ஞான-உத்தமர்கள்சித்த முறுதிபெற்றி டலாச்ச-வித்தை,கெடமலைக்குயிர்கீர்த்திபெற்றுலகில் வாழ்ந்தேன் மனு கேள்வியுதாரணம்ஞானப்பிரசங்கமாய்த்தெளிந்தேன் வஸ்து செடமதுக்குள்ளிருந்துமூலாவியநேச-முடல்சித்திரப்பணிகளாபர ணம்பூண்டிடும்வாசம்-அரகர.

(இ-ள்.) புஷ்பத்துக்குள் வாசனையானது மாறிமாறிப் பிரிந் தோடுகிறது உயிரானது வளர்ந்தகாயமானது சுடலைக்கரையைத் தேடுகிறது உடலுக்கு உள்ளாகவே உயிரானதுஒடுங்கிப்போகிறது ஞானேத்தமர்கள் மனவுறுதியடையலாச்சது ஆகையால் கீர்த்தி யடைந்து உலகத்தின்கண்வாழ்ந்தேன் இன்னும்அநேகவசையான ஆயரணதிகளையும் பூண்டேன் எ-று. (எங்உ)

எண்ணினவெண்ணமெனக்குதவாதென்னமாயம் செயல் இந் திரியநாதசக்கிலசரோணிதகாயம்-லபி, வெண்ணிடு ஞானச்சுழிமு ணைசூகூவுபாயம்-வாசி-மேலுங்கீழுங்கண்டதாரையி லூதிடுஞாயம்- கடல், தண்ணீரினுலுப்புகாரசார முண்டமாயம் ஞானதற்பரை சோதிசுகாதிதமார்க்கசகாயம்-குரு, புண்ணியத்தால்செய்த பூசா, பலன்முன்னோர்வாசம்-யோக-புத்திரனாகப்பிறப்பதுந்தந்தைவிசே ஷம்-அரகர.

(இ-ள்.) எண்ணின எண்ணம் எனக்கு உதவாதது என்னமா யம்? சக்கிலசோணிதங்களா லுண்டானசரீரம் சுழிமுனைசூட்சுவுபா யத்தால் இரேசகபூரககும்பங்கள்கொண்டு கண்டதாரையிலுள்தும் ஞாயம் கடல்நீரினால் காரசாரங்களுண்டாம் குருபுண்ணியத்தினால் பூசாபலனாகும் யோகபுத்திரனாகப்பிறப்பதும்தந்தையின்விசேஷம்.

ஆணவமாய்கைகாமக்குரோதத்தில்மோகம்-அழிந் தானபின் புத்திரபாக்கியத்தாலின்பசோகம்-தனம், வேணுமாபரண பூஷண மாளிகைதாபம்-பின்னு மேதினியாசைவபோகத்தினால்சுகதேகம் மனங், காணும்பலகர்த்தினால்செய்கை கோபம்-புரவி-கலியாணி யேறிசவாரிபுகழவும்வேகம்-பொருள், தோணுந் துரும்பதுவாகும் பசிபதியாகம்ஞானசொர்க்கம்வந்தெய்தலுங்கற்பத்தினால்சொல்வ தாண்டே.

(இ-ள்.) ஆணவமாய்கையினால் உண்டான காமக்குரோதமோ கமானவை யழிந்தபின், புத்திரபாக்கியத்தால் இன்பசோக முனி யாகவேண்டும் இன்னம் அனேகவிதசந்தோஷங்களு முண்டாகும் இவையனைத்துங் கற்பத்தினால் சொல்லுவதாகும் எ-று. (எங்உ)

விருத்தம்.

நம்புதலாய்வாழ்ந்துவெகுநாள்கள்தானும் நன்றுமனந்தன்னி
லுந்தானெண்ணியானும், அம்புவியில்மாடுமக்கள் பெண்டிர்சற்றம்
அயிஸ்வரியம்புவியிலறிந்தேன்காணும், இன்பமுடன் சுகித்திரு
க்கஇனிதானென்று இருந்ததெல்லாமேளிதமாயிழந்தேன்காணும்
எம்பிரான்விட்டகுறையிருந்தாலும் என்னூரில்தடம்நோக்கியியம்
பலாச்சே.

(இ-ள்.) நம்பிவாழ்ந்த நாள்களெல்லாம் மனத்தில் பவ்வெற
ெண்ணி பலவகை ஐஸ்வரியங்களையும் இவ்வுலகத்தில் எண்ணினேன்
அதனால் இருந்தவைகளையெல்லாம் இழந்தேன் இவையனைத்தும்
விட்டகுறையினாலாம் எ-று. (௭௩௫)

ஊழியுள்ளகாலமெல்லா மொழிந்துபோச்சே ஊனோடேயுயி
ரொடுங்கியூறிற்சென்று, ஆதிரையான் வீட்டுக்கடுத்தவீட்டில் அரு
ளுடனேபொருளாச்சுஅடங்கலாச்சு, ஈழியற்றியிவ்வுலக வாழ்க்கை
தன்னில் ஏளிதமாயிருந்தென்னசுகங்கண்டார்க்கள், யாழியுடன்மக்
கள்சுற்றமடவார்தானுந் துணையாகஒருத்தரவர்க் காண்கிலேனே.

(இ-ள்.) இவ்வாறிருத்தலால் ஊழிக்காலவரை யிருந்தாலும்
வாழ்ந்தவாழ்க்கையெல்லாம் விட்டு ஒண்டியாய்ப் போகவேண்டி
யதேயாம் எ-று. (௭௩௬)

கருவிதனிலுதித்தசிறுகாலிருக்ககணுக்காலும்பாதம் விரலைந்
துங்கான, மருவுநகத்தொடுகெண்டைக்கால்முழங்கால் வளர்ந்த
பெருந்துடையுடனேயிடையிருக்க, திருவோடுவயிறிருக்க அரை
யிருக்கத்தேடியறியாதலிங்கஞ் சுயம்பாய்காண, உருவானஅறிவு
புத்திமனமிருக் ஒருத்தனுமாதனிவழியே யுடன்செல்வேனே.

(இ-ள்.) கரசரணுதிகளான அவயவங்களோடு கூடியிருக்க
நான் கடைசியாக ஒண்டியாய்த்தான் போகிறேன் எ-று. (௭௩௭)

ஆதரவாய்விசர்க்கந்தானருகேகாண அடுத்தவுள்ளங் கைவிர
லீரைஞ்சுங்காண,பேதமில்லாப்புறங்கைமுழங்கையிருக்கப்பெரும்
பிடரிமுதுகுவிவாக்கொடியிருக்க, சாதகமாய்கண்டமண்டலங்கழ்
மேவிதனித்துதவியாகவென்னைச்சுமந்திருக்க, ஓதியேவேதார்தமந்
திரமிருக்க ஒடுங்கிப்போயொருத்தனுமாய்தனிச்சென்றேனே.

(இ-ள்.) விசர்க்கமுதலியவைகளிருக்க நான்கடைசியில் ஒண்
டியாகத்தான் போகின்றேன் எ-று. (௭௩௮)

நல்லோர்கள்பெரியோர்கள்வாசந்தனை நயம்பெறவுங்கேட்ட செவிதானிருக்க, சொல்லாதமுழுவசனமுடையநாவும்சுகமானவாய்கள் தந்தமிதழிருக்க, நில்லாத ஆங்காரமுணையிருக்கநீலம்போலொளிவழியுமிருக்கத்தானும், எல்லாருமெனையெடுத்து வாழ்ந்திருக்க இடுகாடுயேகிப்போயொருவனானேன்.

(இ-ள்.) ஞானிகளுடைய வார்த்தைகளைக்கேட்டசெவியிருக்க நாமுதலியவைகளுமிருக்க, எல்லாரும் என்னை எடுத்துவாழ்ந்திருக்க இடுகாட்டுக்குப்போய் நான் ஒருவனானேன் எ-று.

தாழ்வாயுமேல்வாயுந்தானிருக்கத் தனித்துவளர்ந்தெழுந்த வண்ணுவிருக், வாளானமேல்புருவங்கீழ்ப்புருவம்வாசமெனு மூக்கிருக்கவழிதான்காண, நீள்வாசியோடுகலைநாலிருக்க நிலையாவிரியெனுமாயிதழ்ந்திருக்க, கோளானகருவிவிட்டுக்கலையு நாலுங்கொண்டொடுங்கிப்போம்பொழுது ஒருவனானேன்.

(இ-ள்.) இருவகையான வாயுக்களிருக்க உணவு முதலியவைகளுமிருக்க எல்லாம் ஒடுங்கிப்போகும் பொழுதுநான் ஒருவனானேன் எ-று. (எசய்)

அசவுபிறந்தவ்விடத்திலவ்வுந்தோன்றி அக்ஷரமாமவ்வெழுத்தில்நாடிதோன்றி, இசவதுவாய்கருவிதொண்ணூற்றுநூற்றோன்றியெலும்புதசைபுடைநரம்புஇதுவுந்தோன்றி, நிசவுபழுவெலும்புவி ரெட்டுந்தோன்றி நேரானகொடுங்கைகளிரண்டுந்தோன்றி, முசவுமுட்டுக்காலெட்டு வளையுந்தோன்றி முதிர்ந்துசெனித் துருவாகியொருவனானேன்.

(இ-ள்.) அசைவுபிறந்த அவ்விடத்தில்அகாரமுண்டாய்அதில்நாடிகளுண்டாய் பிறகு கூசு - கருவிகளுமுண்டாய் இன்னும் பல அங்கங்களெல்லா முண்டாயிருக்ககடைசியில் நான் ஒருவனானேன்.

இடையிடுகுபின் கலையுமிரண்டுஞ்சேர்த்து இயல்பானசுழிமுனையென்றுருவமாகி, செடமதுக்குள்வழியதுதாய்வாசலாகிதேகம்திலுடனுண்டசெய்கைதன்னால், மடமதுவாயிடுகாடுகந்தலாகி வருமென்சாணுடலதுவாய்மடியப்பாய்ந்து, சுடுஞ்சுழியாய் சூனையாய்தூர்க்குழியுமாகி தூர்ப்பாவையினம்பதியஒருவனானேன்.

(இ-ள்.) இடை, பின், கலை, சுழிமுனை இவ்வுருவங்களால்இன்னும் பலவாராய் என்சாணுடம்பால்பின்னர்ஒருவனானேன் எ-று.

கருமீரல்செழும்ரல்பொலிவாய்நின்றகனிதமாய்நாறலுமாபித்தூர்காளுய்வருபொருமல்செழும்லுமாய்கிருமிசூழ்ந்துவண்கேதோறு

வழியுடையமலமுமாகி, மிருவுமுன்னூற்றறுபது முழக்குடலுமாகி முப்பத்திரண்டுமுழப்பெருங்குடலதாகி, உருவெனுமாய்நவத்துவாரவாசலாகி யுதிரசக்கிலமதுவாய் ஒருவனுனேன்.

(இ-ள்.) கரிய ஈரல் முதலிய உறுப்புக்காளா யமைந்து கடைசியில் நான் ஒருவனுனேன் எ-று. (எசந.)

மலஜலயிந்திரியமெனுமதுமுன்றுகி வச்சிரத்தேதால்போர்த்தது வழிபலவாய்த்தோன்றி, நலமெனுமுணரைக்கோடி. ரோமத்துவாரம் நாலெட்டுஉறுப்பதுவாய்விரலிருபதாகி, விலகுயிர்நான்குயிர்க்குபிராயெண்சாணீனம் விரும்புநால்சாண்பெருமன்வாய்கண்மூக்குசெவியுஞ்சடம்பிருதீவியதின்கூறுகி திருத்தமதாய் காலிரண்டுமொருவனுனேன்.

(இ-ள்.) மலம்ஜலம், இந்திரியம், மற்றபிருதிவிபூதத்தின் கூறான அம்சங்களோடிருந்துகடையில்நான்ஒருவனேயானேன் எ-று.

கரமிரண்டும்பதினாறுகயிறுய்நின்றுகருதுவீணத்தண்டு தெருவுமாராய், இலமேவுமெட்டுத்துண்முப்பதுவுஞ்சந்து எழுபதுபேரெலும்புமுச்சாணெலும்புதானாய், முதிர்முச்சாணெலும்போடுசதை யுமேவி முக்கியமாயென்பலமீரலுமாய்த்தோன்றி, உதிரமதுநானுழியுறுப்புந்தானு புடலதுநாற்பதுவாசலொருவனுனேன்.

(இ-ள்.) இரண்டு கரமும் பதினாறுகயிறுய் நின்றல்முதலிய விஷயங்களோடுகூடியிருந்து கடையில் ஒருவனேயானேன் எ-று.

இனமறிதலுதிரமாங்கிஷமுமேதையெய்துமத்தி தகையோடுசத்ததாது, வினவுபலமுப்பத்திரண்டுமாகும்விளங்கும்பழுபதினாறுமிகவுஞ்சேர்ந்து, முனைமுகுதுதண்டுபனிரெண்டுகோர்வைமிக்ககளஞ்சகைவதுமேயஞ்சதாகி, சென்னரம்பேழ்சவ்வு மெலும்புங்கூடிசெடலமதாய்சதைமேவி ஒருவனுனேன்.

(இ-ள்.) உதிரம், மாங்கிஷம், மேதை இவைமுதலிய அங்கங்களோடுகூடி சவ்வும் எலும்புங்கூடியிருந்து கடையில்நான்ஒருவனேயானேன் எ-று. (எசசு.)

நலமிந்தப்பிடரியினில்நாடிதோன்றி நரம்புபின்னலெழுபத்தீராயிரமதாகி, அலமிந்தஅசவுடல்தான் துவைக்கல்தோன்றி ஆருயிரும்நாற்பத்துஆறுந்தானாய், துலக்கமெனுந்தொழுகயிரண்டாயிரத்துள் துடர்ந்துவளர்ந்தேயிலகுமாயிரமாயென்னில், பலபலவாய்பதினாறுகோணமாகி பதிபதுண்டலுமாதொருவனுனேன்.

(இ-ள்.) பிடரியில் நாடிகள் உண்டாய் எழுபத்திரண்டாயிரம் என்னும் தொகையைப் பெற்றுமற்றும் உபயங்கையெல்லாம்பெற்றுக் குண்டலியுமா கடையில் நான் ஒருவனேயானேன் எ-று.

நாடிநரம் பெழுத்திராயிரத்தில் நலத்தரம்பதனில் புறநாடி தோன்றி, கூடிநிறவிஷ்ணுருத்திரநாடியாகி கூரானயிடைகலை பின் கலையுமோடி, மூடிமுதுகெலும்புபுழுபதினாறுகிமுடுகெழுபத்தொரு துவாரக்குழியுமாகி, ஆடியதோரையுமக்குதிர்மாகி அசலெடுத்த வுடலதுவாயொருவனுனேன்.

(இ-ள்.) எழுபத்திராயிர நரம்புகளில் புறநாடியுண்டாய்பிரமா விஷ்ணு ருத்திரநாடிகளாம் இடகலை பின் கலையாம் ஓடி உடலுக்குள்ளிருக்கக் கடையில் நான் ஒருவனேயானேன் எ-று. (எசஅ)

ஆதாரமதில்நாழிவாதந்தோன்றி அடுத்தமுன்னுழிபித்தநானுழிசேதமும், பேதமில்லாமுணரைக்கோடி ரோமத்துவாரம்பிரியமெனுமென்கோடிமலத்துவாரம், சேதமில்லாவைம்பலமா முதிர்மாகி திருத்தமாங்கிஷ்ணு அபலமூன்றகி, வேதமாங்கெந்த மென்பலனுமாகி விளங்குமிந்தவுடலெடுத்தொருவனுனேன்.

(இ-ள்.) அவைகளில் வாதநாடி, பித்தநாடி, சேஷ்மநாடி என் கிறவைகளாம் அல்லாமலும் மூன்றரைக்கோடி ரோமத்துவாரமும் என்கோடிமலத்துவாரமும் ஐந்துபலம் உதிரம் முதலியவைகளா யிருந்து கடையில் நான் ஒருவனேயானேன் எ-று. (எசக)

விளங்குமுடல்ரோமநூற்றெட்டுக்கோடி மேதையிருநூறு பல மேலதாகி, களங்கமில்லாபெலத்ததோல்முன்னூற்றாறு கருதுபல மாமாறுநிணம்பலந்தான், அளங்கமுன்னூற்றேழுபலங் குடலுமாகும் அதிதமாமலம்வழுக்கைநாற்பலமுமாகும், திளங்குஞ்சீவுரிதா னுங்கண்கள்நாலுஞ் சிறக்கநாற்களஞ்சதுவாயொருவனுனேன்.

(இ-ள்.) மும்மலங்களும் மேதை இருநூறுபலம் தோல்முந்தா ற்றுபலம் என்பவைகள் முதலியவற்றேடிருந்து கடையில் நான் ஒருவனேயானேன் எ-று. (எரு)

நாவுநாற்களஞ்சதுவாயுதித்தவாறும் நற்கெந்தழக்குமுக்கள ஞ்சதாகில், மேஷ்மிருகன்னநாற்களஞ்சதாகி யெலும்பெல்லாநூற் றொருபலமாமென்க, ஏவவுமேயிறைச்சிபலநூற்றறுபத்தஞ்சயியல் பாகுமுப்பலந்தான்மூளையாகும், தாவுந்தாமரைமொட்டுஐயங்கள ஞ்ச சலப்பையுமுழிகள் மொருவனுனேன்.

(இ-ள்.) நாற்கழஞ்சு நாவும் மூக்குமுகழஞ்சும் இருகன்னங்
கள் நாற்கழஞ்சும், எனும்பெல்லாம் நூற்றொருபலமும், இறைச்சி,
நூற்றுப்பதினாந்து, மூனாமூன்றுபலம் தாமரைமொட்டு ஐந்துகழ
ஞ்சு சலப்பை ஒருமுழநிகளும் இருந்த கடையில் நான் ஒருவனே
யானேன் எ-று. (எருக)

என்சாணுதேகமதாய்ப்படைத்தவாறும்இயல்யானகருவிதொ
ண்ணுற்றறின்பவாறும், கண்பார்க்கவுடலெடுத்தகாயக்கூறும் கண
க்காகதத்துவத்தின் கருத்தின்வாறும், நண்பாகநாமெடுத்த வறலா
றெல்லாம் நலத்தவசைவதினுடையநாட்டத்தாலும், பண்பாகஇந்
நூலாமிரத்தன்னுறில் பாடுபட்ட செய்தியெல்லாம் பகர்வேன
ண்டே.

(இ-ள்.) என்ராண்டேகம் கருவிகள் தொண்ணுற்று வச
யம் இவைகளின் தன்மைகளை யெல்லாம் இந்நூல் ஆயிரத்தைநூ
ற்றில் பாடுகிறேன் எ-று. (எருட)

மதிரவியாய்பிரகாசவொளிவாய்மேவும் வாழிதினெலெடுத்தவ
ரலாறுதன்னை, விதியறிந்தஞானவெட்டி விளங்குநநூல் விட்டகு
றைதொட்டகுறையெய்துமாகில், துதித்துமகிழ்ந் தகத்தீசர்பாதம்
பேற்றி சூக்ஷ்மெல்லாம்வெளியாகச்சொல்வேன்காணும், பதித்து
கற்பசாதனையைப்பகர்வேனண்டே பதினெண்பேர்பதம்பணிந்தர்
ச்சித்தேனே.

(இ-ள்.) சந்திரன், சூரியன் இவர்களின் ஒளியாய்பொருந்திய
ஞானவெட்டியென்னும் நூலானது விட்டகுறை தொட்டகுறை
யுள்ளவர்களுக்கே கைகூடும் ஆகையால் பதினெட்டு கித்தர்கள்
பாதங்களை நான் அர்ச்சனைசெய்தேன் எ-று. (எருட)

திருவுருவாய்விளங்குஞ்சிவஞானசத்திஜெகதலமெல்லாம்படை
த்தசிறுபெண்ணுத்தார், அருவுருவாமம்பிகைப்பெண்ணருள் தன்
னாலே அகண்டபரிபூரணமாயாவில்லாத, மருவுமலர்க் கமலவிதழ்
மூலாதாரம் மகிதலத்திலில்குவடிவானசோதி, கருவிருந்துரடனமி
டுங்கருணைஞானகதிர்மதியையின்னதென்று கருதுவேனே.

(இ-ள்.) சிவஞானசத்தியாகிய வாலாம்பிகைப் பெண்ணின்
கிருபையினாய் கதிர்மதியை இன்னதென்று எடுத்துச் சொல்லு
வேன் எ-று. (எருச)

கற்பராதனை தரு.

அதிவிதகாயகற்பமருளுவேனண்டே சரஸ்பதி
அமிர்தசந்திரபுஷ்கரணிதீர்த்தமுண்டே.

(இ-ள்.) அதிக நற்குணத்தையுடைய கற்பசாதனையின் குணத்தை நான் அருளிச்செய்வேன் எ-று. (௮௩௫)

மதிபொழிந்தனுக்கிரகபேரின்பத்தேன்மதூரம்-வஸ்து-வாருதிபானம்வாலாம்பிகையினருவமிர்தம்-சுழி, துதிபெருமூலாதாரத்திலுங்கருவிற்பம் நாத-சுக்கிலவிந்துசுரோணிதழும்பேரின்பம் மதி, விதியிதுகோசபீசமும் விந்துநாதம்-சூத-விந்ததுவும் கெந்திராதமிதால்ரசவாதம் புகழ், பேதிப்பதுமறுபத்து நாலுபேரைக்கட்டும்-வாசி பேரண்டஞ்சுற்றியுமெட்டுமதிபதியாட்டம் அதி.

(இ-ள்.) மதியின் குணத்தால் வாலாம்பிகையின் அருவமுதமும் அதினால் இன்பமும் விந்துநாதமும் அதினால் சூதகந்திராதமும் அதினால் ரசவாதமும் இதனால் கூச-சரக்குகளையும்கட்டுகின்ற ஆட்டமுமாகும் எ-று. (௮௩௬)

நாற்பதுக்குள்கற்பமுண்டிடுவோர்கென்னபேதம்-வெகுநாள் கள்கழிந்துநரைத்ததினால்சொல்லுங்வேதம் ஆனால், கற்பத்தினருவமிர்தமேபுண்டுமறந்தால்-செட அற்பமதாசியழிந்திடுமுகங்குறைந்தால் - இன்பம், சொற்பமென்றெண்ணிடுங் கற்பங்கொண்டழிந்தோர்கோடி-சூசூ,சுழிமுனையறியாதென்னமார்தர்கள்பேடியுடல் உற்பக-மாசிபடாலிருந்தவர்க்கெய்தும்-தேக, மூத்தைக்குழியிலடிபட்டபேர்க்கென்னமுமுதும் அதி.

(இ-ள்.) கற்பசாதனம் சய - வயதில் செய்தால் நரையுண்டாகாது தவறிற் கற்பஞ்செய்து அழிந்தவர்கள் கோடாகோடி சுழிமுனையறியார்கள்பேடிகள் ஆகையால் தேகப்பற்றுள்ளவர்கள்ஒருபயனையும்டையாராள் எ-று. (௮௩௭)

விந்ததிசாரமுவப்புநதிகங்கைசாரை-மதி - மேவியசந்திரபுஷ்கரணியூசிரீரை-ரோம, இந்திரியமிதுவாரியமுரிகார்மேகம்-ஏமுகடலுவரறுசுவையினில்வரும்வேகம்-அருள், தந்தைவிசிகருநீர் பதினாறுடன் கூடி-சல்-சாகரமாவதென்சாணுடலுற்பவாந்தேடி-கியான, மந்திரபஞ்சாசூரமெனுமசூரமுமாகும்-கற்ப-மாமதூரவின்பத்தேனெனுமாமலர்கூடும்-அதி.

(இ-ள்.) வெண்சாரை கருநெல்லிகளால் சந்திரபுட்கரணிரீரை ரோமேந்திரிய துவார வாயிலாகவரும் கருநீர் பதினாறுடன் கூடி எண்சாணுடலமான உற்பவத்தைந்தேடி மந்திர பஞ்சாட்சரத்தினால் இன்பத்தேன் என்னும் மலர்கூடும் எ-று. (௮௩௮)

அதிகாரத்தினுலபந்தோரகூரமிதுபானம் உடல்ஆத்துமாரீர்மேற்குநிழியிடுமிதுவானம்-ஆசை, மாகாந்திரில்செகமாதிதமு

மயல்மோகம்-மதமாச்சரியகாமக்குறோதத்தினுல்ககபோகம்-வினையகாரத்தினுலெமனிப்படிபாசக்கயி றுகொண்-டுயிர்எழுந்தென்சா ணுடலழிந்துபோய்விடுமாகில்-சனி,விகாரத்தினு லு மழிந்தேகபுவ னமும்வாடி-மயல் விற்பத்தினுல் சுடுகாடுமரணமுந்தேடி அதி.

(இ-ள்) அகாரங்காரணமாக ஐம்பத்தேதோ ரெழுத்துகளுமாம் அதுபோல சரீரமயம் இதுவோ நீரின்மேற்குமிழியாம் ஆகையால் இந்தச்சரீரம் அநேக அட்சரங்களால் தடித்து கடையில் மரணமாகும் எ-று. (எருகூ)

அண்டசராசரபுவனமே யருள்படைத்தேன்-புகழ்-ஆதியனாகிய அறுபத்தினுல்திகைகூவிதித்தேன்-கரு, கண்டேனமுரியேகாகூரமென்றதினாலும்காயஞ்-சித்தியதாங்கற்ப தேகவஜீகரத்தாலும் அது - நின்றூரான்டுகொண்டற்புதமாய்சரமாறி-யானும்- நிற்பந்தமாய் வயிராக்கியமாகவுந்தேறு வாரி-யுண்டேனமிர்தத்தை காலையுமாலை விடாமல்-மித-மோடிஞ்சாரையதுநடுமையங்கோடாமல்-அதி.

(இ-ள்.) அண்டம், சரம், அசரம், இவைகளில் அருளைப்படைத்தேன் அறுபத்துநான்கு தீட்சைகளையும் உண்டாக்கினேன்கற்ப முண்டால் சரீரம் நிலைக்குமென்னும் வழியையுங் கண்டேன் யோ காட்சரத்தினுல் காயஞ்சித்தியாம் அற்புதமாய் சரமாரியானது நிர்ப்பந்தமாய் வயிராக்கியமாகவுந்தேறி காலையுமாலை இடைவிடாமல் அமிர்தபானம்பண்ணி சாரையின் கடுமை கொடாமல் எ-று.

துய்யவெண்சாமரைமுன்பின் ன்கற்றிநடுமையம்-துதிசெய்து சிவயநமஒங்கிலியெனுமபையம் கற்ப,மையமில்லாமலடிக்கடிமாறியில்லத்தில் - எந்தன் ஆத்துமாவீறிவிளங்க மென்மேலு மகத்தில் தொழில்,வையகத்தோரிணங்காமல் தறிநெய்துமாறி-உடல்வயி று கும்பிகடைத்தேறும்படிசெய்துமீறி யானும், செய்விதத்தால் பசியாறியொருபோதுமன்னன் - எந்தன் - ஸ்திரீயுடனேசீஷனாகயிருவருமின்னம்-அதி.

(இ. ள்.) பரிசுத்தமான வெண்சாரையில் முன்னுபின்னு மகற்றி நடுமையத்திற்றுதிசெய்து சிவயநம, ஓம், கிலீம், ஐயும்என்று யாதொருசந்தேகமு மில்லாமல் அடிக்கடிமாறி என் ஆத்துமாவா னது மேன்மேலும் விறிவிளங்கவும் உலகத்தோர் சம்மதியாமல் செய்து மாறுதலையடைந்து செய்யும் வகையினுல் பகிர்ந்து ஒரு போதும் அன்னத்தை ஸ்ரீயுடனேசீடனுமாய் இருவரும் எ-று.

அகமில்லாமலவனி சஞ்சாரஞ்செய்யாமல்-தினம் - அமுரியே வனை அகாரம்பொய்யாமல்கற்பம், சுகஜீகரயின்பமதாகபேரின் பம்

மேலுஞ்-சுத்தஜெலம்செலவானது போகவுமமிர்தம்-நதி, 'பாகமா யோடுஞ்சமுத்திரரீரோருபாண்டம்-அது-பானமதைவெகுபத்திர மாகப்பிரமாண்டம் இது, ஏகவஸ்துவெனும்வன்னியிட்டெரித்துப் பார்-அன்னம்-மிகவுண்ணும்பதமேலுங் கறிவகைக்கூட்டும்-அதி.

(இ-ள்.) மனமில்லாமலும், சுஞ்சாரஞ் செய்யாமலும் நடுவனை யாகிய அகாரம்பொய்யாமலும், சுத்தஜலம் செலவானது போக பாதமாகலும் சமுத்திரரீரை ஒருபிண்டத்திற்குக்கி வெகுபத்திர மாக பிரமாண்டம் இதை ஏகவஸ்துவன்று சொல்லுகின்ற வன்னி விட்டெரித்துப்பார்த்து அன்னம்மிகவும் உண்ணும் பதத்தில் கறி வகையையுங் கூட்டும் எ-று. (எகஉ)

இனமதாய்வருஞ்சுத்தசலப்பனிநீர்தான் - இடர்எங்கும்விடா மல் வெகுபதனமறுவகையை கற்பங், கனம்பொருந்திய காயகற்ப முபவாசம்-செடங்-காந்திசயம்புச்சகாதீத சோதிப்பிரகாசம்-பா னம், தினந்தினமறவாமல்சரமாரியுண்டேன்-உடல்- செங்கனலால் செவந்தெழுந்தருளியன்கண்டேன்-தேச,மனம்புத்திசித்தமாண்மை யும் வெந்துநீருச்சேகோல-மாதுமரபதிசாரையறுபதால்போச்சே

(இ-ள்) சாதியாய் வருகின்ற சுத்தசலமே பனிநீராம் எங்கும் விட்டுவிடாமல் அறுவகை உருசியை கனம்பொருந்திய காயகற்ப உபவாசகயம்பு சகாதீதசோதிப்பிரகாசமான பாணத்தை தினமு மறவாமல் சரத்தைமாறிப் புசித்தேன் அதனால் அந்தக்கரணங்கள் வெந்துநீருயின கோபமானதும் அறுபட்டுப் போயிற்று எ-று.

கொச்சகம்.

வாரிபுகழ்மாமதுர வஸ்துவெனும்பானமதால்
வீரியமென்றேயிருந்த விந்துபாழாச்சதுகாண்
நாரியர்தன்மாய்கைவிட்டு நான்பிரிந்தேனேதனவால்
மாரிபொழிந்தேயமிர்த வாலைசமுண்டேனே.

(இ-ள்.) மதுரவஸ்துவால் விந்துபாழாச்சது நாரியர் ஆசை யைவிட்டுப் பிரிந்தேன் வாலோசாரிந்த முண்டேன் எ-று.

மண்டலமெல்லாம்புகழு'மந்திரபஞ்சாட்சரத்தை
அண்டமெல்லாஞ்சோதனைசெய் தாகிலுமேயாரறிவார்
நின்றனுலகாதிதமு நிராமயத்தைக்காணாமல்
கண்டேன்குருமுனியால் காயகற்பங்கொண்டேனே.

(இ-ள்.) மந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரத்தை சோதனை செய்தா லும் யாவர் அறியவல்லவர்? ஆனால் நான்மட்டுங் குறுமுனியால் உணர்ந்து காயகற்பங் கொண்டேன் எ-று. (எகரு)

உப்பதுவுமப்புமய மோகோதிருமாலின்மயம்
அப்புவினாழ்மிப்பா முமைத்ததுகாண்சன்னமதால்
செப்பிடி லுங்காயகற்பஞ் சென்றதுமோராண்டுவரை
இப்பொருளைபத்திரமா யிச்சையுடனுண்டேனே.

(இ-ள்.) அப்புவினாழ் உண்டானது உப்பாகும் அதுவும் திரு
மாலின்மயமாம் அதனாழ் முப்பாழுந் சுண்ணமாய் எரிந்ததாம்
காயகற்பம் ஓராண்டுவரைக்கும் இச்சையா யுண்டேன் எ-று.

கற்பமிது அற்பமல்ல காயகற்பங்காலேவி
உற்பகமுன்றருகுமுக்கா லுடன்கடிகைசென்றதின் பின்
விற்பனைகொண்டன்னைமிக வேதனைவாராதிடிலும்
நிற்பவயிராக்கியத்தில் நின்றகடையேறினனே.

(இ-ள்.) இக்கற்பம் அற்பமானதல்ல, மாலை, காலை, நடு என்
னும் மூன்றுவிதமாம் முக்காற்கடிகை சென்றதிற்பிறகு மிகவும்
வேதனைவராமல் வயிராக்கியமாக விருந்து கடைத்தேறினேன்.

கலித்துறை.

வேதாகமத்தில் மறைசூழ்ந்திலகும் விர்துவழி
ஆதாரமாறுஞ் சுழிமூலசூட்சும மாரறிவார்
சூதானவிர்து ரசசூதகற்பச் சுகாதிதங்காண்
நாதாக்கள்போற்று மறுநீரமுரி நதியிறிந்தே.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களிற் சொல்லுகின்ற விர்தின் வழியே
வந்த ஆறுதாரங்களையும் யாவர் அறிவார்கள்? இதுவேசுகாதிதமா
கும் இதைநாதாக்கள் அறுநீரென்றுணர்ந்துபோற்றுவார்கள் எ-று.

தினங்கொண்டமுரி தீங்கொன்றாகில் திகழமிர்தம்
புனல்வாரிசூழ் மதுபானமாறு புகழ்கடிகை
மனங்கொண்டிடுமன்ன போசனமுண்டு மதியையுண்டு
கனங்கொண்டிடுங்கற்பஞ் சரமாரியேத்திக் கருதினனே.

(இ-ள்.) இவ்வமுரியானது ஒருமாதமானால் புனல்கடல்கூழும்
மதுபானமாம் புகழ்கின்ற கடிகைகள் ஆறும்கொண்டு போசன
மாக மதியமிர்தமுண்டு சரமாரிக் கற்பஞ்சாதித்தேன் எ-று.

மறுதிங்கள்மூன்று அதிகாலையுண்டு மதியமிர்தம்
அறுமூன்றுந்தள்ளி மறுகடிகைசென்றான அளவதின் பின்
நிறுவாகரத்தி லுணர்வான அன்னை நிமிஷமிரார்
கிருபாகரமது பானத்திலேறியான் கீர்த்திபெற்றேன்.

(இ-ள்.) மூன்றுமாதம் வரைக்கும் காலையிலுண்டு கடி-கடிகை தள்ளிச்சென்றால் நன்மையா மென்றடைந்து நான் கிர்த்தியைப் பெற்றேன் எ-று. (எஎய)

வருந்திங்கள்நாலு கடிக்கையீராறு மதுரசபப்
பெருகும்புஷ்கரணி கடல்குழந்தவாரி பேரின்பங்காண்
அரும்பொருளான அமுரியுண்டேனந்த வேளை தன்னி
குருவானபோசனங் கனிகூர்ந்துமேனிக் கூறுவனே.

(இ-ள்.) நாலாவதுமாசத்தில் பன்னிரண்டு கடிகை புட்கரணியில் பேரின்பமுண்டாம் ஆகையால் அமுரியுண்டேன் அவ்வேளையில் குருபோசனங்கண்டுகளித்து அதின்மேனியைக்கூறுவேன்.

வெண்பா.

பூத்தமலர்வாசம் பொருந்துபரிபூரணத்தில்
வீற்றிருப்பதஞ்சுதிங்கள் வெண்மதிகாண்-பூத்தமலர்
கடிகைபதினைந்துங் கண்டிதமாயுண்டமுரி
நெடியமலரன்னமது நேர்.

(இ-ள்.) புஷ்பவாசனைப்பொருந்தும் பரிபூரணத்தில் அஞ்சுமாசம் வீற்றிருப்பது வெள்ளிய சந்திரனும் அவ்விடம் பதினைந்துகடிகை அமுர்தபானஞ்செய்தேன் எ-று. (எஎஉ)

இந்தப்படியதுமூன் றியல்பால்கடிகைதினம்
அந்தந்தநாள்பிசகா தாறுதிங்கள் இந்தப்படி
முன்னுழிபின்குறையா மூன்றுகடிகைக்குமேல்
அன்னாளோராண்டுமது வுண்.

(இ-ள்.) இப்படியே ஆறாவதுமாசத்தில் கடிகைக்கறைக்குதவருது ஓராண்டுவரைக்கும் உண்ணுவாய் எ-று. (எஎஉ)

வாலைப்பருவம்வாதம் வருமுப்பதுக்குள்
காலேரவிகொண்டுஇது காண்கினுமே-வாலை
நாற்பதுக்குள்மேலதிக நற்பொருளையுண்பவர்கள்
சீலமருள்காலையன்னஞ் செப்பு.

(இ-ள்.) பாலப்பருவமாகிய முப்பதுக்குள் ரவிகொண்டு கண்டால் நன்மை நாற்பதுக்குமேல் நல்லபானஞ்செய்கிறவர்கள்காலே செய்யும் அன்னத்தின் விதியைச்சொல் எ-று. (எஎச)

பத்துமொருவஞ்சம் பதினைந்துமொருபத்துங்
கற்றுணர்வதிவ்வயது காண்கிலார்-பத்திபுடன்

உச்சியொடுவேளை யுணர்வீராயன்னமது

இச்சையுடன் கொண்டுணர்வ தின்பம்.

(இ-ள்.) இருபத்தைந்து வயது வரைக்கும் கற்றுணர்வதில்லை பத்தியோடு உச்சியில்மாத்திரம் ஒருவேளையுணர்வீரானால் அதுஇன் பந்தரத்தக்கதாம் எ-று. (எஎரு)

விருத்தம்.

அரிவிந்துமதியமிர் தமதுரவாரி அவ்வெழுத்தில்பிரணவமாயர வம்பூண்டு, கரியுரியுந்தரித்துசிவருபமாகிருக்குருவாம் நாதவிந் தின்கருத்தினாலும், விரிந்துபலபலவிதமாய்வினங்கு ஞானவெட்டி யருளாயிரத்தைநூற்றுக்குள், துரியபொருள்கூடமெல்லா மாய் ந்துகற்பஞ் சொல்வனினியாண்டையி நூல் சூகூந்தானே.

(இ-ள்.) வந்துவாகிய மதியமிர் தமானது அகரம்என்னும்அட் சரசம்பந்தத்தால் பிரணவமாய் சத்தம்பூண்டு சிவருபமாய் நாத விந்தின் காரணத்தினால் பலபலவிதமாய் வினங்குகின்ற ஞானவெ ட்டி ஆயிரத்தைநூற்றுக்குள் சூட்சுமெல்லாம் ஆராய்ந்து கற்பஞ் சொல்லுவேன் இனி ஆண்டையே! இந்நூலின்கூடும் இதுவே யாம் எ-று. (எஎகூ)

நாதசத்திபிருதிவியாய்மூலந்தோன்றி நாதாந்தப்போரொளி யாயுகாரந்தோன்றி, பாதமடிசுழிமுனைக்குள்ளவில்லாத பரப்பிரம சுருபியதாய்சுகாதீதத்தில், மாதாந்தந்தோன்றிநவநாதத்துள்ளாய் மண்ணுள்ளதாய்ப்பிரபஞ்சவாழ்க்கைபோலும், ஆதாரங்கீழ்மூலச் சத்திக்குறின் அளவெல்லாமயானுரைப்பேனாண்டேகேளீர்.

(இ-ள்.) நாதசத்தியானது பிருதிவியாய் மூலாதாரத்தி லுண் டாய் நாதாந்தமான பெரியஒளி வடிவினதாய் உகாரந்தோன்றி பாதமடிசுழிமுனைக்குள் அளவுசொல்லப்படாத பரப்பிரமசொருப ராய் சுகாதீதத்தில் மாதாந்தந்தோன்றி ஒன்பதாவது நாதத்துக் குள்ளாக உலகவாழ்க்கைபோன்ற ஆதாரத்தின்கீழ் மூலசத்தியின் அளவுகளையெல்லாம் நான்சொல்லுவேன் எ-று. (எஎஎ)

ஓராண்டு அமுரியுண்ணக்காலைமாலை உச்சியொடுவெகு உபமா யுட்கொண்டேபின், மாறாதகனல்வேகமதிகமாச்ச வன்னியினலை ரியுமிகவளர்ந்துபோச்சு, வீருமலென்னுடலும்வெந்துபோச்சுவேட் கையினுல்தேகமெங்கும் வெடித்துப்போச்சு, மீறுதுவென்றுமன மிகவும்ஊம்மி வேதனைகொண்டேயிருந்த விதிதானாண்டே.

(இ-ள்.) சாலை, மாலை, உச்சியென்னும் மூன்று வேளைகளும் கணக்காக மிசவும் உபாயமாய் ஒருவருஷம், வரைக்கும் அமுரி

உண்டால், கனல்வேகம் அதிகமாகும், அதினால் எரிமிகவும் வளரும் என்னுடனும் வெந்துபோச்சு, தேகமுழுமையும் வெடித்துப் போச்சு, அதினால் மிகவும் மனம்வருந்தி வேதனைகொண்டிருந்தேன்.

இந்தவிதமாயிருந்து கவனங்கொண்டு இருக்கும்தவேளை குறு முனிதான்வந்து, மைந்தனையென்றழைத்துமகிழ்ந்துமுத்தம் மனதார்க்களிகூர்ந்துவாராய்பிள்ளாய், சிந்தையுனக்கென்னசிவஞான தேசிஜெந்தனிலும்வெகுலகோடிகாலம்வாழ்வார், முத்தியுனக்குப் தேசந்தந்தேனத்தேன் மூவுலகில்சித்துவிளையாடுவாயே.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக இருந்து கவனங்கொண்டிருக்கின்ற அந்தவேளையில் குருமுனிவர்வந்து மகனையென்றழைத்து மனதாரச்சந்தோஷித்து வாராய்பிள்ளாய்! நீவிசனப்படவேண்டாம், சிவஞானியாய் வெகுகாலம் ஜீவிப்பாய் உனக்கு முன்னதாக உபதேசித்தேன் இப்பெரிய உலகத்தில் நீசித்துவிளையாடுவாய் என்று.

கருக்குருவையரிபசும்பயறுமாவின் கருதியில்வெண்ணுவின் பசும்பாலுங்கூட்டி, ஒருபோதுமன்னஞ்சமைத்துண்ணும்போது உடன்கூட்டுமமுரியுப்பு உண்டால்மோகூதம், குருவருளைமனதிலெண்ணிரவியிலன்னங் கொள்ளுமதிராத்திரியி லாவின்பால்கொள், அரும்பொருளைமறவாதே யோராண்டாகில் அதிகாலையமுரியுண்டு மதியிலாண்டே.

(இ-ள்.) கருங்குருவை அரிசியும், பசும்பயறும், வெள்ளைப் பசும்பாலுங்கூட்டி சமைத்துஒருபொழுது உண்ணும்போது, அத்துடனே அமுரியுப்பு கூட்டியுண்டால் மோகூதமாம், குருவருளை மனத்தில் நினைத்து ரவியில் அன்னங்கொள்ளு, ராத்திரியில் பசும்பால்கொள், அரியபொருளாகிய பரத்தைமறவாதே ஒருவருஷமானால் அதிகாலையமுரி சந்திரசரத்தில் உண்ணுவை என்று. (எஅய)

அருளெனும்ரவியிருபத்தஞ்சநாழியானபின் மூலமென்றபுளியினேர்மை, கருவுருவென்றெடுத்து அந்திகருணைமேவிகாரமதிமுரிவிட்டுக்கண்டமாத்திரம், திருவுருவாயுண்ணையிலுங்காரசாரம்செய்விதமாயுபமாகதிக்கையொன்றும், மருவுகந்தவாசமல ரன்னந்தண்ணீர்வசனமதுபோலமுரிகாரமுண்ணே.

(இ-ள்.) அருள் என்கிறரவியானது இருபத்தைந்து நாழிகையானபின்பு மூலப்புளியின்தன்மை கருவுருவென்றெடுத்து உருவையினால் அமுரியைக்கண்ட மாத்திரம், திருவுருவாய் உண்ணும்போதும் காரசாரதிட்சையாம், புஷ்பகந்தம்போல அன்னந்தண்ணீரை அமுரியாம், அதுகாரமுடையதாகும் என்று. (எஅக)

யோகசாதனை-தரு.

ஆனந்தபூர்ணதிவ்யபரிமலகந்தம்-சுழிமுனை

ஆதாரமூலசுகந்தசரோணிதஅந்தம்.

(இ-ள்.) ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்ற பரிபூரணமான திவ்விய பரிமலகந்தம் போன்றது, சுழிமுனை, மூலாதாரம் இவைகளின் சுகந்த சரோணிதஅந்தம் எ-று.

ஞானசகாதீதஞ்சூசடாதாரபீடம் செகநாதப்பிரகாசப்பிராணலயமேவியமாடம்-சுதிர், வானஞ்சூழ்சாகர மேருதிவார்தரநாடு புவி மகிதலங்கருவூர் வவரரட்டினில்வீடு-மலை, சேரணையருவிசூழ்பாணமளாவியசீலம்-மதிவளர் சேரதிமணிசித்திரக்கூடமளாவியமூலம் புனல், காணலுளாவியசிவசிங்காதனமேருசத்தி-காரத்தினு லளவில் லாச்சரக்கெல்லாரீறு-ஆனந்த.

(இ-ள்.) ஞானசகாதீதமான சூட்சுமசடாதாரபீடமாயுள்ளது செகநாதப் பிராணலயமும் மாடமாயுள்ளது, சாகரமேரு தீவார்தரநாடு, கருவூரில் வீடுபாணமேசீலம், சத்திகாரத்தினுல் சரக்கெல்லாம் நீறும் எ-று. (எ ௮௬)

அந்தத்திலுமூலஆக்கினமேவுப்பிரமாண்டம் அனல்-அக்கினி சூழும்ரவிசுதிர்வன்னியைகண்டோம்-இவை, சுந்தரநாதச்சரோணி தசூரியகார்தி-எங்குஞ்-சுடரோனிலெனியிர்மகபாலமுமேந்தி-நர்பி உந்தியின்கீழ்வரைகந்தமூலவர்க்கக்கனிதான்-உப்பு உவரென்றால் மூலப்புறிரவநீதமினிதான் - வர்னஞ், செந்தூரஞ்சோதி அமுது விளங்கியதங்கம்-திரு-மாலுடன் தங்கைசரஸ்வதிமேவியஅங்கம் ஆ

(இ-ள்.) மூலாக்கினியில் அக்கினி சூழ்கின்றவன்னியைக் கண்டோம், சூரியகார்திபோன்றதாம், கபாலமேந்தி, உந்தியின்கீழ்சரஸ்வதி மேவியிருக்கின்ற அங்கமாகும் எ-று. (எ ௮௭)

அம்பிகைவாலையபிராமியென்றும்பிரசங்கம்-பர-அண்டரண்ட பகிரண்டமளாவியசிங்கம்-திரு, நம்பியிருந்துலகாதீதம்புகழ்நாதம் பிருதிவி-நாட்டத்திலுங்காயகற்பமுண்டேரசவாதம்-இன்பங்கும்பி தனிவீருந்தேநடனம்புரிவாசி ஏமங்-கோரக்கர்மூலி சடையென்று மேபரதேசி பழம், வெம்புங்கனியென்று எங்கும்பிரகாசமாம்வீசும் இந்த-வீடுதனிக்குண்டு வெளிதனிலொன்றுநேசம் ஆனந்த.

(இ-ள்.) அம்பிகை, வாலை, அபிராமி என்றுபிரசங்கம், பகிரண்டமளாவிய சிங்கம், உலகமெல்லாம் புகழ்கின்றநாதம், காயகற்ப முண்டிதாசவாதம், கோரக்கர்மூலிகையே பரதேசி, எங்குங்கனி

யென்று பிரகாசமாம் விசம், இந்தவிட்டில் இரண்டு வெளியில் ஒன்றும் நேசம் எ-று. (௮௮௫)

சங்கப்பிரசங்கசுங்காரமாயெங்கும் பிரசங்கம்-புவி தனித்துப் பார்க்கசவுக்காரமம்பொங்குமேவங்கம்-கோசம், லிங்கத்தின் கீழ் டிவாரத்திலும் பின்னாக்கீசம்-உண்ட-நிர்மலநீர்க்குண பாரையென்றும் நிருவாசம்-அருள், அங்கத்திலுமென்சாண் கும்பிதனில்மலக்கூடு அதை ஆராய்ந்து பார்க்க அனேகங்கண்காக்கிதான் காடு-பரி, தங்கமெனும்வடிவானவாலம்பிகைசுருபம் - இதை- சார்ந்துகொண்டு பரிசோதிக்கும்எங்கும் ரூபம்-ஆனந்த.

(இ-ள்.) பிரசங்கசுங்காரமாய் எங்கும் பார்க்க சவர்க்காரமாய்ப் பொங்கும் சிங்கத்தின் கீழ் டிவாரத்திலும், அருள் அங்கத்தில் என்சாணாகும் பீதியில் மலக்கூட்டையாராய்ந்து பார்க்க அனேககண்காட்சி கைகூடும் தங்கசொருபியான வாலம்பிகையை வணங்கவேண்டும் எ-று. (௮௮௬)

மானுமூவுகிதிமலர்குடியவாசம்-சத்தி-வாறுயென்னால் சொல்லாட்டலையிப்படிநேசம் மூலம், நானுமென்னுண்டையுள் பாதங்கெதியென்று நம்பி வாசி நானறிந்திப்படி ஞானயோகந்தனில்கும் பிரசந்தேனெனுமே மதுபானமதுரமோராண்டு-கற்பஞ்-சென்று ஸ்ரண்டினில் தோகக்கசுடுபோம்கண்டு செடம், ஊனெனுமையத் துறக்கமற்றுச்சிவயோகம் வாசி உற்பகமூலசிவராச அம்பிகாயோகம்-ஆனந்த.

(இ-ள்.) மான், மழு, சந்திரன், கொன்றை முதலியவைகளைத் தரித்த ஈஸ்வரனைக் குறித்து ஞான யோகங்களில் இரேசக, பூரக, கும்பங்களைச் செய்து கீர்த்தியடைந்த அம்பிகாயோகம் எ-று.

காயந்தனில்கசடானநீர்களெல்லாமொழிந்தேன்-கற்பச் சாதனையாலெமனவனென்றவினையொழிந்தேன்-வாசி, தேம்பிறையென்றசுவாசத்தினுல்வெகுதூலம் சிவ - யோகஞ்செய்து முத்திமோகூழமடையவுஞ்சும் இனி, மாயாசத்திகிரியாசத்தியினுல் வளர்பிறை தான்மூல வாசிவசமாகநாதத்திகற்பத்துறைதான்-கக்கும், நாயிலுங்கடையாகியவள்ளுவனுண்டே-ஞான-சித்திதனில்முந்தி மோகூழமடையவுங்கண்டேன்-ஆனந்த.

(இ-ள்.) சரீரத்தில் கெட்ட நீர்கள் ஒழிய, கற்பராதனை யினால் வினைகளை யொழித்தேன் வெகுதூலம் சுவாசத்தினால் யோகஞ்செய்து மோட்சத்தையடையவும், கிரியாசத்தியினால் சமாதியடையவும் வள்ளுவனுநான் மோகூழமடையும் வழியைக்கண்டேன் எ-று.

வேதத்திலும்பொருள்மா துவாலாம்பிகைநாதம்-சத்தி-யோகத்திலுஞ்சிவஞானசுகாதீதபோதம் பஞ்சபூதத்திலு மூலகுண்டலியாதியனாதி - ஞான - போதத்திலும்பேரானந்தமகாராஜயோகம் - கியான, போதத்திலுஞ்சத்திபொக்கிஷசூத்திரங்காணும் - இந்தப்புதைப்பொருள்திறவாதென்னவாக்கிக்கவேணும் இது, காதற்றவூசியறியுமகத்துகள்பேதம்-கைகாட்டத்தொடுகுறிகண்டப்புளிநாதம்.

(இ-ள்.) வேதத்தில் பொருளாயுள்ளது வாலாம்பிகை நாதமாம் போகத்தில் சுகாதீதபோதமாம் பஞ்சபூதத்தில் மகாராஜயோகமாம் ஞான போதத்தில் சத்திபொக்கிஷ சூத்திரமாகும் இவைகளையுரை வாசிக்கவேண்டும் இதுகாதற்றவூசியை யுணரும் மகான்கள் கைகாட்டக்காண்பதாம் எ னு. (௪௮௯)

காயமென்றமதுபானமமுரியில்தானும் ரவி-சத்தியெனும்மூலப்புளியதிலுட்டியானும்-கற்பந், துறையெனப்படி கடி.கையிரண்டு பத்தஞ்சில்-அந்த-சுகந்தமாமலர்மூலப்புளிகற்பமென்சொல்-பரை, உரையெனப்படி அந்திவருநிகழ்காலம் உப முணர்ந்து இவ்விதவாண்மவருமதிகாலம்-இருள், திரைவிலக்கிரிபாயமாயுண்டிங்கற்பம் தினந்-தெசதின்கள்வரும்பருவத்தில் கற்பமுவர்ப்பே-ஆனந்த.

(இ-ள்.) மதுபானம் அமுரியிலும் ரவிசத்தி யென்னும் மூலப்புளியிலும், அதுவும் பரையின் சொற்படியேயாம் இந்தக் கற்பமானது பத்துமாதத்தில் வருவதான கெர்பமாகும் எ-னு. (௪௯௦)

கொச்சகம்

அருணனுதயத்திலதி காலேமுதல்கொண்டமுரி
வருணசலபுஷ்கரணி வாருதியையான்மறவா
தருணமிதுபத்துமஞ்சந் தான்கடிகைமேலதிதங்
கருணையுடனுண்டுமிக்க காரமதைக்கண்டேனே.

(உ-ள்.) சூரியோதயமுதற்கொண்டு புஷ்கரணியை நான் மறவாமல் இருபத்தைந்து கடிகைக்குமேல் கருணையோடுண்டு காரத்தைக்கண்டேன் எ-னு. (௪௯௧)

காரமுடன்சாரமதுங் காலேதள்ளிமாலேதனில்
பூரமென்றமூலமிந்த பூரணத்தைக்கூட்டியேநான்
நேரவுருவாக்கிபதம் நேர்மைதவருமலுமே
சீரதுவந்புண்டுவர தேகமொளிவானதுவே.

(இ-ள்.) கார, சாரங்களை மாலையினால் பூரணங்கூட்டி உருவாக்கி தவருமல் உண்மையே தேகம் ஒளிவாய்ந்தது. எ-னு. (௪௯௨)

சூரியன்போல்காந்தியொளி சோதிமன்னல்போலுமுடல்
வீரியமாயானுணர வேகமொருதிங்களிலும்
ஏறிவிடுஞ்சன்னமய மிந்திரியநீர்வரும்போல்
தேறிமன்னீரதுவாய் தேகமிந்தக்கூருமே.

(இ-ள்.) சூரியன்போலக் காந்திவீசுகின்ற மின்னல்போன்ற
சரீரம் அரனுண்டுபண்ண ஒருமாதத்தில் இந்திரியநீர் வருவது
போல தேகம் இந்தக்கூருகும் எ-று. (எகூந)

பச்சைப்பச்சைநுமண் பாருஞ்சலநீர்ப்பசுமை
உச்சிதமென்னுரைக்க வொன்றுவிட்டுரெண்டுதிங்கள்
வைச்சபொருளெம்தும்பசு மஞ்சள்நிறமாய்வருதல்
மச்சமிதையானறிந்து மார்க்கமினிசொல்வேனே.

(இ-ள்.) மண்பசந்தது, இரண்டாந்திங்களில் வைக்க பொருள்
மஞ்சள் நிறமடையும், இனியதையறிந்து சொல்லுவேன் எ-று.

கலித்துறை.

திங்களுமூன்றில் மதுவாரிநாதஞ் செழுங்கனல்போல்
பொங்குநீர்பாய்ந்து வருபோதுவண்டு பொன்னுருவாய்
தங்கநிறந்திங்கள் நாலுக்குள்ளேவருஞ் சாரையது
மங்கைப்பருவ மஞ்சாகிடுந்திங்கள் வளர்பிறையே.

(இ-ள்.) மூன்றுமாதத்தில் நாதம் அக்கினிபோல் பாய்ந்து
வரும்போது வண்டுவடிவாய் வருவதுபோலாம், நாலாமாதத்தில்
சாரைபோல் வளரும் எ-று. (எகூந)

வளர்பிறையஞ்சில் புனியதும்வாங்கி வாலைரவி
குழையப்பிசைந்து நீர்விட்டுக்கூட்டி கொடுரவியில்
இழையவும்வைத்திரு சாமஞ்சென்றருகு மினியதுபின்
பழையப்படியுவர் மேலும்படிந்து பகருவதே.

(இ-ள்.) அஞ்சாமாதத்தில் வளர்பிறைபோலாம் ரூபகர சர
ணதிகளை திரட்டிப்பாகப் படுத்திவதாகும் எ-று. (எகூந)

பார்க்கவிப்பாகம் வரும்புகம்பாத்து பசைந்தமண்ணை
தீர்க்கமதாயுண்டு செய்விதமாறு திங்கள்துனில்
ஏர்க்கவிவ்வாறு யிரவிரெம்மானிடு யிவ்விதங்காண்
ஆக்கறியாமல் பசியாறியுண்டு யறிந்திலனே.

(இ-ள்.) இந்தப்பாகம் வந்தபருவத்தைப் பார்க்க பிரைந்த
மண்ணை உண்டு ஆறுவதுமாதத்தில் பசியாறியுண்டு மற்ற விவகார
ங்களை அறியாதவனாயிருந்தன் எ-று. (எகூந)

உதிரம்பெருகி பசமையதாய்நரம் போடிருக்கும்
மதூரம்புளிகித்து சத்தேழுதிங்கள் வாருதியும்
விதூரம்பிறந்து தேகாதீதேக மினுமினுப்பாம்
மதூரமெல்லாஞ்செழுஞ் சூர்யன்போல்வரும் பாரிதுவே.

(இ-ள்.) ஏழாவது மா தத்தில் ரத்தம்பெருகி பசியநரம்புடனி
ருக்கும் இளஞ்சூரியனைப்போலவும் வரும் எ-று. (எசுஅ)

எட்டினித்திங்க ஞ்ருவாகிப்பிண்ட மென்சாளுடல்போல்
முட்டிலிலாவு மிருபக்கஞ்சூழ்ந்து முடுகியுதைத்
திட்டுகளோடி வயிறுதொந்துள்விம்பி தேகலெல்லாங்
கட்டியிழுக்கு மடமாதுக்கேயது காரணமே.

(இ-ள்.) எட்டாவது மாசத்தில் ஞ்ருபங்களைல்லாம் நினைந்து
என்சான் உடலைப்பெற்று விலாவின் இரண்டு பக்கங்களிலும்
நெருங்கி உதைத்து வயறு நொந்து விம்பித்தேகமெல்லாங் கட்டி
யிழுக்கும் எ-று. (எசுக)

வெண்பா.

சோர்ந்துமனம்வாடி சூழ்ந்துவரு நித்திரையும்
கூர்ந்துமிகநானிருந்த கொள்கைபார்-சோர்ந்துமிக
மாய்கைமசக்காகி வாந்திமிகவுண்டஅன்னம்
பாய்ந்துவிடும்வாய்வதுவும் பார்.

(இ-ள்.) அதினால் தாயானவள் மிகவும் மனம்வாடி நித்திரை
யும் அதிகரித்து இருந்த கொள்கையைப்பார் மயக்கமாய் வாந்தி
பாய் அன்னகோசத்தில் வாம்புவுந்து வருத்தஞ்செய்யும் எ-று.

எட்டியடிவைக்க யென்மசக்கையென்னுடம்பு
கட்டியிழுத்தேமறித்த காரணம்போல்வெட்டி
மண்டையிடிசூழ்ந்து வலிவயிறுசுத்தலுடன்
எண்டகண்டநோய்கள்வருங் கான்.

(இ-ள்.) இவைகளெல்லாமானபின் சரீரத்திற்குக்கண்டகண்ட
நோய்களெல்லாம் சரீரத்தைவாட்டும் எ-று. (அசுக)

அஷ்டதிங்கல்நாத மடிக்கடிநீர்பாய்ந்துடலில்
கஷ்டமதுவாய்செழுமை காணுங்காண்-அஷ்டதிங்கல்
வாருதியாம்விந்து மலப்புளியிலுமுடம்போய்
சேருமுப்புடப்பதுகாண் சோர்ந்து.

(இ-ள்.) எட்டுமாதங்களில் நாதமான அடிக்கடி நீர்பாய்ந்து
சரீரத்தில் கஷ்டத்தினால் செழுமைகாணும், எட்டுத்திங்களில்வாரி
தியில் உப்பாகும் எ-று. (அசுஉ)

கன்னங்கடுங்காரஞ் சூலதுகாண்டிண்டம்
அன்னமயமானவர லாறுபோல் சொன்னேன்
வீரியமாய்நாதவிந்து விர்தேநவாச்சாரங்
காரந்திங்கனொன்பதனில் காண்.

(இ-ள்.) கடுங்காரமான சுண்ணம்போன்றதாம்பிண்டம் அது
வே அன்னமயமான வரலாறும், நாதவிந்து நவாச்சாரம் காரமா
னது திங்கனொன்பதிலாகும் எ-று. (அாக)

விருத்தம்.

கதிர்மதியுங்கடிகடுஞ்சூலதாகி கருவுருவாந்திரண்டு ஒருருப
மாகி, மதிபெருங்கதிரொலியுலுருகிப்பாய்ந்து மகிதலத்தில்வச்சிர
ப்பையதன்மேல்கூழ்ந்து, உதிரசுக்கிலங்கடிகுதிங்கள்பத்தில் உருவ
துவாய்தேகமதாயுதித்தவாலும், அதிகஜெகமமைத்ததுபோலாண்
டேகேளீர் அரிவிந்துநாதமுஞ்சேர்ந்தானவாறே.

(இ-ள்.) சூரியசந்திரர்கள் இருவருங்கடிக் கருவாய் திரண்டு
ஒருருபமாம் உருகிப்பாய்ந்து உலகத்திற் பைமேற்கூழ்ந்து உதிர
மும் சுக்கிலமுங்கடி பத்தாவதுமாசத்தில் உதித்தவிதமும் சொன்
னேன் எ-று. (அாச)

இந்தவுடல்நாதவிந்துகாரசாரம் இரண்டதுவுங்கடியொருருப
மாகி, விந்தையைநானுரைப்பதினி யாண்டேமேன்மேல் மேதினி
யில்மாதுகெர்ப்பந்தரிக்கும்போதில், அந்தவிதபரிட்சையைப்போ
லானவாறின் அவைவெல்லாம்யானறிந்துஅருளப்பின்னை, தந்திர
மாயுடலெடுத்தகூறின்வாய்வால் தசவாய்வினுற்பவத்தைச் சாற்று
வேனே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்கலின் காரசாரங்கள் இரண்டுங்கடி ஒரு
வடிவமாய் ஆனவிதத்தை யுரைப்பேன். உலகத்தில் கர்ப்பந்தரிக்க
கும்போது பத்துவாயுக்கள் உற்பவத்தைச் சாற்றுவேன் எ-று.

வேறு-கவி.

நாதவிந்துரு வானவிதங்களை
யாதலால் யானுரைத்திடமேதினி
பூதமைந்துரு காரசாரத்தினுல்
ஊனுறைந்துரு வானதுவாயுவே.

(இ-ள்.) நாதமும்விந்துவும் உருகின்றவகைகளை நால்சொல்வ
தற்கு உலகத்தில் ஐந்துபூதங்களும், காரசாரத்தினுல் உருவானது
வாயுவாம் எ-று. (அாக)

வாயுவின் தச பத்தும்விளங்கிட
மாதுகெர்ப்ப மதினுவாவ றுபோல்
தேய்வுவன்னி செனித்திடுமுப்பினல்
காரசாரங் கடுஞ்சன்னமாண்டையே.

(இ-ள்.) பத்துவாயுக்களும் விளங்க கர்ப்பத்தில் உருவாமாறு
போல் தேய்ப்பிறையாகிய வன்னி உப்பினாலுண்டாகும் காரசாரங்
கள் கடுஞ்சன்னமாகும் எ-று. (அளவு)

சபிலமாயிர தங்களுதகமுந்
தயிலலேகியந் தானுருவஞ்சதும்.
மயிலமாமதி சூரியகாந்தியால்
அகிலமேவிஅம் மாவுபடருமே.

(இ-ள்.) இரதங்களும், சலங்களும், தைலம் லேகியம்ஆனஉரு
அஞ்சும் சந்திரசூரியகாந்தியினால் அந்தமாவுபடரும் எ-று.

அஞ்சுருவாய்தச திங்கனிலைங்கோலம்
பஞ்சபூதம் பணிக்குநீரது
நெஞ்சமேநீர்க் குமிழ்க்குள்ளேசலம்
வஞ்சிவாது மாதந்தமிறங்குமே.

(இ-ள்.) பஞ்சவடிவங்களாய் பத்துமாதங்களில் ஐங்கோணம்
பஞ்சபூதங்களாய் பணிக்கும் நீர்க்குமிழ்க்குள் மதுவானது மாதா
ந்தம் இறங்கும் எ-று. (அளவு)

இடியிடியின்ன லிடித்துவயிறுவலி
துடியதாய்நாதச் சுரோணிதநீரது
படிபடுபடலென்று கும்பஸ்தலம்
முடி.கண்டுபாலன் முற்பத்தியாண்டையே.

(இ-ள்.) இடிபோல் இடித்து வயிற்றுவலி நாதசுரோணிதநீரா
னது படிப்படியில் குழில்குழிலென்று கும்பஸ்தலமாய் வந்து
பாலன் உற்பத்தியானான் எ-று. (அளவு)

ஆகுமிந்தப்படி யான துகற்பமுந்
தோகையர்க்குமிப் படிதொந்தித்திடும்
பாகமூலப் புளியெனூநீரது
ஆகமப்படியான்கொண்டே னுண்டையே.

(இ-ள்.) இந்தவிதமாய் சர்ப்பமானதாம் பெண்களுக்கும்இவ்
விதமே தொந்திப்பாம் முலப்புளியென்னும் நீரை ஆகமவிதிப்படி
யின் கொண்டேன் எ-று.

வாரிசாதனை தரு.

பாலன்பிறந்ததுகாண்-என்னுண்டையே

பாலன்பிறந்ததுகாண்.

(இ-ள்.) என் ஆண்டையே! பாலன்பிறந்தான் எ-று.

பாலன்பிறந்துலகாதிதமுன்செங்கேல், ஆனப்பிரபஞ்சமூவுலகுமேபுகள், காலனில்லைகற்பகோடியுகாந்திரம், ஞானப்பிரகாசமெய்ஞ்ஞானசிரோமயம்-பாலன்.

(இ-ள்.) செங்கோல்கொண்டு உலகங்கனையெல்லாம் ஆளுதற் பொருட்டு ஞானமயமான பாலன்பிறந்தான் எ-று. (அகஉ)

அண்டபகிரண்டமும்மண்டலம்புகழ், நின்றபிரமாண்டமளாவியமேருஞ்சூழ், தெண்டிரைப்பதினாலுலகமஷ்ட, தீவுதீபார்தர தேவர்களுமகிழ்-பாலன்.

(இ-ள்.) அண்டமும், பகிர்அண்டமும் புகழ்கின்ற பிரமாண்டம் அளாவிய மேருவைச்சூழ்கின்ற பதினான்குலோகங்களும், தேவர்களும்மகிழ் எ-று. (அகஉ)

விந்துநாதங்காரசாரமுங்கூடி, மேலானகருவிகரணதிகர்க்கூழவும், அந்ததசதிங்களுற்பத்தியாயிரத, அவனிமீதி லகம்விட்டுப்பாரினில்-பாலன்.

(இ-ள்.) விந்துநாதங்களுடன், காரசாரங்களுங்கூடி, கருவி, கரணதிகர்க்கூழ் வுலகத்தின்கண் எ-று. (அகஉ)

மாலைப்புரிமதி யமிர்தங்காலையில், வாலைப்பருவ மோராண்டு வரும்பதஞ், சிலத்துடனொருகாலேபோசனங்கொண், டாவினமிர்த மதிவிதமாண்டையே-பாலன்.

(இ-ள்.) மாலைபுரிமையுண்டாம் புரியமுர்தமானதுகாலையில் வாலைப்பருவமுண்டாகின்ற ஓராண்டிவரும் பதத்தில் சிலமாக அமிர்த போசனங்கொண்டு எ-று. (அகரு)

பூருவக்கியானம புகழ்வேதசாத்திரம், ஆறுமேலுமாரூதாரநீராறுமே, சிறுடன் ஞானச்சுவயோகசித்திபெற்றுத், தேறுங்கற்பந்தசதிங்களோராண்டினில்-பாலன்.

(இ-ள்.) பூர்வக்கியானம், வேதம், சாஸ்திரம், ஆறுதாரங்கள் சுவயோகசித்தி, பத்துமாசங்கள் அல்லது ஒருவருஷத்தில் எ-று

உப்புமபுரியுறவாகுமைங்காயமாய், செப்பஒண்ணுதிவருப மாதலால், இப்படியாய்முதல் தீட்சையுமாற்றது, கைப்புழிந்து கனகமீதாண்டையே-பாலன்.

(இ-ள்.) உப்பும், புளியும், உறவாய் ஐங்காயமாய் சிவருபமா தலால் இதுமுதல் தீட்சையாகும், அதனால் கைப்புமுறிந்து கனக மாச்சுது எ-று. (அக௭)

மாதுவாலாம்பிகை மார்க்கத்தினாலே, மதியமிர்தங்கொண்டு மலப்புளின்சன்னமாய், வேதசாரம்விவேகத்தினாலுடல், வேறுகூறு ச்சுது பாருமீதாண்டையே பாலன்.

(இ-ள்.) வாலாம்பிகையின் வழியினால் மதியமிர்தங்கொண்டு சன்னமாய்மலப்புளிபானதுவிவேகத்தினால்உடல்வேறுகூறுச்சுது.

உதகமிதாருமுவருப்புசன்னமும், பதமீராண்டுன்பாகமுஞ் சென்றது, நித்தங்கொண்டிப்பொருந்நிர்மலத்தாய்ப்பதம், விதமறிந் துயான் வேதைமுவாண்டி.னில்-பாலன்.

(இ-ள்.) உவர்த்த உப்புச்சன்னமும் இரண்டுவருஷ பாகஞ் சென்றது. ஆகையால் நிர்மலமானதாயின் பாதத்தை விதமுடன் உணர்ந்து மூன்றாம்வருஷத்தில் எ-று. (அக௯)

பானச்சுழிமுனைவானம்புவிக்கலை, பாயவும்ரேசகப்பூரகந் தன் னிலும், ஞானகற்பமுண்டுவாசிசும்பித்துடன், கியானஞ்சூழ்க்கிரி யைமோனமதாகவும்-பாலன்.

(இ-ள்.) சுழிமுனை, வானம், புவிக்கலைகளில் பாயவும்ரேசக,பூர கங்களில் ஞானகற்பமுண்டு வாசியைக்கும்பித்து சூஷ்மான கிரி யையாகிய மோனம் உண்டாவதாகவும் எ-று. (அஉ௦)

சித்தியருள்முத்திமோக்ஷசாதீதம், நித்தங்கண்டதாரைசித் தத்துடனையும், புத்திரயோகவித்துவாமிசலகவுந், தத்துவந்தொ ண்ணூற்றூறுமறிந்துடன்-பாலன்.

(இ-ள்.) கைவல்யத்தைக்கொடுக்கின்ற மோக்ஷசாதீதத்தை நித்தங்கண்டு அதின் தாரையை நல்லாண்ணத்துடன் யோகவித் வாம்சனாகவும் தத்துவந்தொண்ணூற்றூறுமறிந்து எ-று.

அதிதத்துடன்மதி சந்திரர்கூரியர், பதியறிந்துபகிரண்டம்பா யவுங், கெதியடையுமகாராறியோகத்தில், பதம்பெற்றருச்சனைவிதி யறிந்துடன்-பாலன்.

(இ-ள்.) சூரியசந்திரர்கள் பதியையறிந்துபகிரண்டத்தில்பா யவும் கெதியையடையவும் மகாராஜ யோகத்தில் திருவடிகளைப்பெ ற்று விதியறிந்தர்ச்சனைசெய்து எ-று. (அஉ௨)

தினந்தினமதியமிர்தம்பொழிய, தனகனகச்சத்துஞ்சித்துமா டவும், புனல்சொரியும்புஷ்கரணிதீர்த்தத்தில், இனமிப்படிக்கானே கார்தமாகவும்-பாலன்.

(இ-ள்) பிரதிதினமும் மதியின் அமிர்தம்பொழியவும் கனக ரத்தின சித்தாடவும், புஷ்கரணிதீர்த்தத்தில் ஏகார்தமாகவும்.

காயசித்திகருகற்பத்தினால், மாய்வதேதுமரமுமில்லையான், தாயுமம்பிகைதான்வசமானதால், நாயிலுங்கடையாவதுமுண்மையே பாலன்.

(இ-ள்) கற்பத்தினால் காயசித்திபெறவும் மரணமில்லையாம், அம்பிகையின் வசமானால் நாயிலுங்கடையாவது உண்மை அது.

கொச்சகம்.

தந்தைமதியாலுதித்து தாரணியிலுஞ்சிலநாள்
வந்துபிறந்துபுவி மாய்கைதனிலையுழன்று
அந்தமதியாலெனது அகமக்குருக்களினால்
விநதைசிலநாள்கிரிகை மெய்யென்றிருந்தேனே.

(இ-ள்) தகப்பன்அறிவால் உதித்து உலகத்தில் சிலநாள்மாய்கையில் உழன்று என்னுடைய அகமக்குருக்களினால் சிலநாள் கிரியையை மெய்யென்று இருந்தேன் அது. (அஉரு)

பொய்க்குருவினாலெனது பொக்கிஷமெலாஞ்சிறந்து
கைப்பொருளெல்லாமிழந்தேன் காரியகுருக்களினால்
இப்படியாய்மேதினியில் யான்சிலநாள்போனபின்பு
மெய்க்குருமுனியருளால் மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றேனே.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட மெய்க்குருவினால் என்னுடையபொக்கிஷங்களெல்லாஞ்சிறந்து கைப்பொருள் யாவற்றையும் போக்கடித்துக் கொண்டேன் காரியகுருக்களினால் இவ்வாறிருந்து சிலநாள் சென்றபின் மெய்க்குருவினால் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றேன்.

எண்சாணுடல்களை வெய்ந்தொண்ணுற்றுவிதங்
கண்ணுரத்தததுவத்தின் காஷ்டியெல்லாங்கண்டுணர்ந்து
மண்ணுசைபெண்ணுசை மாய்கைபொருளாசைவிட்டு
விண்ணுசைகொண்டிருந் மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றேனே.

(இ-ள்) எண்சாண் அளவுள்ள இந்தச்சரீரத்தில்தொண்ணுற்று நுநு தத்துவங்களைக் கண்டுணர்ந்து மூவாசைகளையும்விட்டு உண்ணாததைப் பெற்றேன் அது. (அஉஅ)

கற்பமென்றால் பம்பல்ல காயசித்தியாவதற்கு
உற்பனமேயானறிந்து வுண்டேன்மதியமிர்தம்
தற்பரத்தாலெண்சான் சரீரமதைச்சுத்திசெய்து
முற்பவமேராண்டுசென்று முதல்தீகைபெற்றேனே.

(இ-ள்.) கற்பம் என்பது அளிதல், அதற்காக மதியமிர்தம்
உண்டேன் சரீரத்திசெய்து ஒருவருஷஞ் சென்று முதல்தீட்சை
பெற்றேன் எ-று. (௮௨௮)

வென்பா.

முதலிருந்தவழிவினையை முப்பாழைச் சட்டுமனம்
பதராமலுதியாமல் பாடுபட்டேன் முதலிருந்த
நல்வினையுந் தீவினையு நாடாமலும்பறந்து
வல்வினையைப்போக்கிவிட்டேன் வாறு.

(இ-ள்.) முதலிருந்த வினையைச்சட்டு மனத்தினால் பாடுபட்
டேன் நல்வினை தீவினைகள் நாடாமல் கொடியவினையைப் போக்கி
விட்டேன் எ-று. (௮௨௯)

காயசித்தியாலெனது கர்மவினைபோக்கியபின்
மாயசித்திமூலசுழி வாய்க்குமே காயசித்தி
மூலப்புளியதனால் முதல்தீகையாச்சுதினி
காலமென்னரெண்டாண்டில் கார்.

(இ-ள்.) காயசித்தியால் அன்னுடைய கர்மவினைகளைப் போக்
கின்பின் மூலச்சுழிகிடைக்கும் ஆகையால் முதல்தீட்சை ஆச்சது
இதற்குக்காலம் இரண்டு வருஷந்திலாகும் எ-று. (௮௩௦)

கலித்துறை.

பானத்தைக்கொண்டு மூலத்தையூட்டிப் பழுதுவர
தேனத்தையுங்கிளி யாகவுஞ்செய்து யிதுபதமாய்
மோனத்தையுண்டு யதிகாலைவாசி யோகத்திலும்
ஞானத்திலின்று மவுனம்வைத்தேன்குழி நாமறிந்தே.

(இ-ள்.) அமிர்தபானத்தைக்கொண்டு மூலத்திற்கூட்டி பழுது
வர தேனக்கிளியாகச் செய்து மோனத்தையுண்டு அதிககாலையில்
வாசியோகத்தில் ஞானத்திலிருந்து சுழியையறிந்து மௌனத்தில்
மனம்வைத்தேன் எ-று. (௮௩௧)

சுழிமுனையோகஞ் சதுர்நாலுராமந் தொடுசரமாம்
வழியும்பேரின்ப மதுவாரியுண்டு வளமதுவாய்
சுழியாமல்காலையு மாலைமுச்சு கண்டத்திலும்
அழியாப்பதவியில் வாடுகொண்டுதி யருள்பெற்றேனே.

(இ-ள்.) சுழிமுனையோகம் நாலுசாமஞ்செய்து பேரின்பமது
வையுண்டு திரிகாலங்களிலும் அழியாப்பதவியைப் பெற்றேன்.

தினமொருவேளை யதிகாலைமூலப் புளிதெளிவாய்
மனமிக்கவுண்டு வருங்காலமாண்டு வருஷமதும்
கனமிப்படியினங் காலையிலுண்டு மாலைஊட்டேன்
இனமிந்ததிங்கள் தசபத்துமிவ்வித நெஞ்சகமே.

(இ-ள்.) நாளைக் கொருவேளை அதிகாலையில் மூலப்புளியை
யுண்டு ஒருவருஷமானால் நன்மையாகும் எ-று. (அருங்)

ஆண்டிதுமூன்று தீகைரெண்டாகு மளவறிந்தேன்
வேண்டியமாதா ரதியெனக்காக விரும்பிநின்றான்
தூண்டிப்பூராகம் பூட்டியிழுத்திடுஞ் சொற்பமதாய்
ஊன்றிசுழிமுனை வாசியைக்கொண்டு ஊதினேன்.

(இ-ள்.) மூன்றாமாண்டில் இரண்டாம் வருஷத்தின் அளவறி
ந்து எனக்காக அம்பிகைவருந்துபடியால் நான்சுழிமுனையில்வாசி
கொண்டுதினேன் எ-று. (அருசு)

முன்னாழிமுரி தசபத்துத்திங்கள் முதற்கொண்டியான்
அன்னாள்முன்னாறு மமுரியுண்டேனது யென்னவிதம்
சொன்னாள்சடச்சத்தி முன்னாளிருந்த சுகவினையை
என்னால்மதிக்கொண்டு சுட்டுநீருக்கி யினம்பிரித்தே.

(இ-ள்.) பத்துமாதம் முதற்கொண்டு அமுரிஉண்டேன் எப்
படியென்றால் மதியைச்சுட்டு நீருக்கி யினத்தைபரித்து எ-று.

இருவினையாகிய கர்மனூர்ப்பாதக மெப்திடினும்
கருநீருக்கி பானத்தினுற்சுட்டு கண்தொடுத்தேன்
உருகியென்சாணுடல் பிரமாதிகற்ப முண்டிடவும்
சுருக்கிக்கறியுப் பமுரியுப்பானதின் குதறிந்தே.

(இ-ள்.) இருவினையான கர்ப்பபாதகம் வந்தாலும் கருநீருக்
கிப் பானத்தினுற் சுட்டுக்கண்தொடுத்தேன் பிரமாதிகற்ப முண்
ணவும், வானத்தின்குதை யறியவும் எ-று. (அருசு)

விருத்தம்.

கர்த்தனருள்சுவதீகைசுடப் பதினென்றுந்தான் காயசித்தியோக
சித்திவாதஞ்சித்தி, வர்த்திகமாய்சித்திசெய்து மாவின்பாலுமன்ன
மதுமிரண்டள வால்பற்றோயிலை, வெற்றியெய்தாக் கறிவகைகள்

மூலஞ்சேர்ந்தால் வெறும்பாழு கல்மசத்தால் வேகமில்லைப், புத்தியில்லாப்பழுப்பேறும் வெண்மையில்லை புளியில்பழுதுண்டாகி புழுக்களாண்டே.

(இ-ள்.) சிவதிட்சை பதினொன்றும், திரிவிதசித்திகளையுமடைந்து கற்பம்புசித்துப் புளியில் பழுதுண்டானால் புழுக்களாகும்.

புழுக்கள்செனித்துயிர்களதும் புளியைக்கொல்லும் புளிப்பாழு உவர்ப்பாழுதுவர்ப்பும்பாழு, களிப்பாழுக்கருவிசுறப்பங் காயம் பாழு காரமதுஞ்சாரமதுஞ் சயிலம்பாழு, அனியாதுபுளியருந்த ஆண்டேசொல்லும் ஆவின்பாலன்னமதுமிரண்டும்போதும், வெளிப்பாழாய்ப்போகாமல் புளிதானுண்டேன் வேகமென்ன அதிவேகம் விரும்பினேனே.

(இ-ள்.) புழுக்கள்சனித்து உயிர்களுடைய புளியைக் கொல்லும் அழியாதபுளியை யிருந்த ஆவின்பாலும் அன்னமும் அருந்த வெளிப்பாழாய்ப் போகாமல் வேகமாயிருந்தேன் எ-று.

கற்பமுண்ணும்முறையும் பத்தியமும்-தரு.

கற்பமுண்டேன்கான்-மூலப்புளி-கற்பமுண்டேன்கான்.

(இ-ள்.) மூலப்புளி என்னும் கற்பத்தைமுண்டேன் எ-று.

கற்பமென்றமதிசாரையைக் கொண்டுடன், சத்திராதமூலப்புளியதுங்கூட்டி, உற்பவமாகமுன்றாண்டிற்சாலைமலை, உண்டுமகாராஜயோகந்தனில்நின்று-கற்ப.

(இ-ள்.) கற்பம்என்கிற சந்திரன் என்னுஞ் சாரையைக்கொண்டு சத்தி, நாதமூலப்புளியைக்கூட்டி மூன்றும்வருஷத்தில் சாலைமாலையிலும் உண்டு மகாராஜயோகத்திலிருந்து எ-று. (அந்நக)

அன்னமாவின்பாலும் வின்னம்வராமலும், ஆக்கைதனில்வேகஞ்சேர்க்கையில்லாமலும், முன்னேமூன்றேமுக்கால் கற்பஞ்சாதித்துப்பின், அன்னமுண்டேன்வாசி அப்பிரயாசஞ்செய்துயான்.

(இ-ள்.) பாலுஞ்சாதமும் பின்னம்வராமல் சரீரத்தில் வேகசேர்க்கையில்லாமலும், முன்னே மூன்றேமுக்கால் நாழிகை கற்பஞ்சாதித்துப்பின் அன்னமுண்டு வாசியாப்பியாசஞ் செய்தேன்.

சதிரவன்முகங் கண்டதிகாலையில், மதிதனில்மலப் புளியறுமூட்டி, விதியிதுவிட்டகுறையிந்தப்படி, துதிசெய்துமூலச் சுழியில் நின்றுநான்-கற்ப.

(இ-ள்.) அதிகாலையில் சூரியன் முகத்தைக்கண்டு, மாலையில் மூலப்புளியில் மூட்டிவிட்ட குறையினால் மூலச்சுழியிலிருந்து எ-று.

பானத்தினால்வெகு பழக்கஞ்செய்திட, ஞானசித்திக்கொரு கனிப்புண்டாச்சுது, ஊனிருந்தாலுயிர் யோகம்நிலைத்திடும், நானிருந்திவ்வித நாட்டத்திலுஞ்சுழி கற்பம்.

(இ-ள்.) அமிர்தபானத்தினால் மிகவும் பழக்கஞ்செய்ய ஞானஞ்சித்திப்பதற்கு ஒருகனிப்புண்டாச்சுது, சரீரம் இருந்தால் யோகம் நிலைக்கும், நானிருந்ததினால் இவ்விதம்செய்தேன் எ-று.

காலேதன்னில்புன்னைக்காயளவுரெண்டு, மாலைதனில்பதமாகுமதென்று, சீலம்பொழிந்திருந்தேனவிபாயும், ஞாலத்திலும் வாசிராட்டம்புரிந்துயான்-கற்ப.

(இ-ள்.) காலையில் புன்னைக்காயளவுகொண்டு மாலையில் தேனருவிப் பாய்வதையுண்டு, வாசிராட்டம்புரிந்து எ-று. (அசுந)

அண்டத்தில்வாசியகண்டத்தில்பாய்ந்திட, கண்டத்தில்தாரைகடகத்திலுாதியே, மண்டலமூன்றும் வலமாகச்சுற்றியே, தெண்டனிட்டுசிவ சத்தியைப்புகித்து-கற்ப.

(இ-ள்.) வாசி அண்டத்திலும் அகண்டத்திலும் பாய்ந்திட, கண்டத்தில்ஊதி மண்டலமூன்றும் வலமாகச்சுற்றி தெண்டனிட்டு சிவசத்தியைப்புகித்து எ-று. (அசச)

சண்டப்பிரசண்டசராசரந்தாண்டியான், குண்டலிவாசியைக் கும்பித்து ஸ்தம்பனம், நின்றுகண்டதாரை நிர்ப்பந்தமாகவும், உண்டுமூலச்சுழி ஊதிமேலேநோக்கியே-கற்ப.

(இ-ள்.) சண்டப்பிரசண்ட சராசரங்களை தாண்டிகுண்டலியில் வாசியைக்கும்பித்து கண்டதாரையில் நிர்ப்பந்தமாய்இருந்துமேல் நோக்கி மூலச்சுழியிலுதி எ-று. (அசரு)

தந்தைவிதிதலைசுற்றிச்சிமிட்டவும், இந்தவிதமிக்குஇரண்டு வினாடிகாண், அந்தராசயோகமாண்டுநானுக்குநாள், எந்தனொரு திங்களிவ்விதமானடையே-கற்ப.

(இ-ள்.) தந்தைவிதிவரவும், இரண்டுவினாடிகளாவது ராஜயோகமாண்டு இரண்டுதிங்கள் முயற்சிக்கவேண்டும் எ-று. (அசசு)

வாசியென்றால்பிராண வாய்வுமெழுந்துடன், வீசிபெழுந்து மேல்மூலஆக்கினையினால், பூசிதமாயன்டரண்டமொளியும், நாசிதனில்பனிரெண்டங்குலம்பாய்ந்து-கற்ப.

(இ-ள்.) பிராணவாயு எழுந்து வாசிஎழுந்து மூலாக்கினையில் அண்டரண்டமொளியும் ராசியில்பன்னிரண்டு அங்குலம் பாய்ந்து.

ராஜயோகந்தச திங்கள்வாலாம்பிகை, நேசத்துடனின்னு நிர்மலருபமாய், வாசிநிலைத்திடமூலாதாரத்தினில், பாசமேன்மேல் வைத்துப்பூசுகமாகவும் கற்ப.

(இ-ள்.) பத்துமாதங்கள் ராஜயோகஞ்செய்து நிர்மலசொருபமாய் மூலாதாரத்தின்மேல் வைத்தும் பூஜிதமாக எ-று. (அசஅ)

உண்டபின்கற்ப முள்விந்துவிசாரணை, கண்டத்திலூதிகலைபிரளாமலும், இன்றுமூலத்தின்வினாபுகள்ரெண்டுமே, ஒன்றைவாய் நவத்துவாரமொடாமலும்-கற்ப.

(இ-ள்.) கற்பம் உண்டபிறகு விந்துசாரணையைக் கண்டஸ்தானத்தில் ஊதிக் கலைபிறமாமல் நவத்துவாரங்களும் அசைவற்றிருந்து எ-று. (அசக)

மனம்புத்திசித்தமான்மையொன்றாகவும், இனமிந்தவாசியேறியண்டத்தினில், தினமும் மூவேளைசாதனைசெய்துயான், முனைசுழியில் மூதண்டம்பாயவும்-கற்ப.

(இ-ள்.) திரிவிதகரணங்களும் ஆண்மை ஒன்றாகவும் வாசியினால் ஏறிக் கண்டத்திலிருந்து மூன்மூவேளை சாதனைஞ்செய்து மூதண்டத்தில்பாயவும் எ-று. (அரு)

வங்கென்றுவூதிவாலாம்பிகைமூலத்தில், வாசிவாவாவென்று மார்பிலிருத்தியுஞ், சிங்கென்றுவூதி சிவருபத்தினால், மங்கென்று மேற்றியும் வாசிசுபாரினில்-கற்ப.

(இ-ள்.) வங்என்று ரேசித்து வாலாம்பிகையுள்ள மூலாதாரத்தின்கண் வாசி வாவா என்றுசொல்லி அனாகதஸ்தானத் திருத்தி, சிங்என்றுஊதி சிவசொருபத்தினால் மங்என்று வாசியை ஏற்றி.

இவ்விதமாகஇருத்திமேல்நோக்கிட கல்விச்சுழியில்கதவுந்திறந்திடும், பல்லிப்படர்ந்த பரஞ்சுடர்காணவும், அவ்விதமாக ரகசியமாண்டையே-கற்ப.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் இரண்டுகண்களும் மேல்நோக்க சுழிமுனையில் கதவானது திறக்கும், அதனால் பரஞ்சுடரைக்காணவும் வந்தரகசியம் எ-று. (அரு௨)

மூலச்சுழிமுனைமுடிவிலிருந்து, பாதத்திலேறியும்பானுவினால் வாசி, யாலத்திலுலீந்திரஜாலமாகவும், தூலத்திலும்வெகுருகூத்தைக்கண்டியான்-கற்ப.

(இ-ள்.) சுழிமுனைமூலத்தின் முடிவிலிருந்து பாதத்திலேறிச்சூரியலுல் வாசியின் இந்திரசாலமாக தூலமார்க்கத்திலும் சூட்சு வழியைச்சண்டு எ-று. (அரு௩)

நித்திரைசோம்பல் நிகழ்த்தமதிதனில், சத்த வயிராக்கியஞ் சூக்ஷ்மகாதிதம், சத்தநாதமூல சைதன்யத்தினில், கர்த்தனருள் பதங்கண்டுமகிழ்ந்துமே-கற்ப.

(இ-ள்.) நித்திரை, சோம்பல் இவைகளைச் சொல்ல சத்தவை ராக்கியம் சூட்சுசதாசிவம், சத்தியநாதம் சைதன்னியத்தில்அருள் கின்ற பதத்தைக்கண்டு சந்தோஷித்து எ-று. (அருச)

தேகமெனுமென்சாண்சித்திருஞ்சுழி, யாகமதுதனி லமுரி யுங்கொண்டதால், வேகமதுமீறிமிக்கனலாஸ்டம், யோகசித்தி யோராண்டினிலாண்டையே-கற்ப.

(இ-ள்.) சரீரம் என்கிற என்சாணுடம்பில் அமுரியைக்கொண்டதில் ஒருவருஷத்தில் யோகசித்திகைகூடும் எ-று. (அருரு)

அமுரிமூலப்புளிஐந்தோராண்டினில், அமிர்தசூதவிந்தாலும் வலுவதாய், குமிறிடுமலைசாகரநீரெல்லாம், அமுரிமாறி அதுசத்த நீரதாம்-கற்ப.

(இ-ள்.) அமுரியும், மூலப்புளியும் ஐந்தாம் வருஷத்தில் சூத விந்துகளாலும் மலைக்கடலின் நீரெல்லாம் உவர்மாறிச்சுத்தநீராம்

காயாதிகற்பக்காரணத்தாலுமே, ஞாயாதிஞாய ஞானம்வந்தெய்திடில், வாய்த்திடசலமலமுமாறினில், காயாதிகற்பங் காணு வோர்ஞானியே கற்ப.

(இ-ள்.) சரீராதிகற்பத்தினால் ஞானம் வந்தாலும், சலமலங் கள் மாறினால் காயாதிகற்பங்கல் காணும் எ-று. (அருரு)

பாழ்வினைபோக்கிமுப்பாழ்கடந்தானந்தம்,சூழஞ்சூடாமணி சோதிப்பிரகாசத்தில், ஆழிதிரைகடந்தண்டத்திலேறியான்,வாழி மேன்மேலும் மணிவிளக்கேற்றியே-கற்ப.

(இ-ள்.) பாழாகியதீவினையைப்போக்கி முப்பாழையுங்கடந்து ஆனந்தம்விளங்குகின்ற சுடர்கின்ற நேஜஸூரவ சோதிப்பிரகாசத் தில், சமுத்திரத்தைத்தாண்டி அண்டத்தில்ஏறிவிளக்கேற்றி எ-று.

சூழ்மவாலைசூரபமெடுப்பதும், வாழ்மூப்பு மயத்தையறுப்பதும், வேள்விதொண்ணுற்றருவரும்,நீறினால், பாழும்பாழு முப்பாழும்போம்நீறியே-கற்ப.

(இ-ள்.) வாலைசூரபம் எடுப்பதும் உப்புமயத்தை யறுப்பதும் வேள்வியில் தொண்ணுற்றருபேரும் நீறினால் முப்பாழும் பாழாம் எ-று. (அருசு)

யானைசென்னுயதுக்குள்மரணமும், பூனைவாலிபுலிக்குள்மரணமும், தேனைபானந் திசையுண்டவர்க்கொரு, ஞானபேதமெய்ஞ்ஞானிகளாவரே கற்ப.

(இ-ள்.) யானை செந்நாய் இவைகளுக்குள்மரணம், பூனை எலி புழுக்குள்மரணம், அமுர்தம்உண்டவர்கள்மெய்ஞ்ஞானிகளாவார்களா எ-று. (அசுய)

சுனருக்காயெடுத்துஞானமோ, ஏனோயேனாயிப்பயிர் மாணுகார், ஆனதாலுமறிந்துபாரங்ஙனே, ஞானமுஞ்சுழிநாட்ட மறிவரே கற்ப.

(இ-ள்.) ஞானம் சுனருக்காகவா எடுத்தது? அதைஎன் அவ்வாறு சொல்லுகின்றீர்கள்? ஆகையால்நீங்கள் அறிந்துபார்த்தால் ஞானச்சுழிமுனை நாட்டத்தை அறிவீர் என்று. (அசுக)

அன்னை தந்தையருளாலறிவதோ, உன்னும்பாதியிற் பத்தியமைப்பதால், வின்னம்வாராவிதியிருந்தால்மதி, சொன்னேன் கற்பச்சகாதிதசுகமதே-கற்ப.

(இ-ள்.) ஞானமானது அன்னை தந்தைகளின் கிருபையினால் உணர்வதோ குற்றம்வராதுபடி விதியிருந்தால் சுகாதீத கற்பசாதனத்தைச் சொன்னேன் எ-று. (அசுஉ)

வேறுவிருத்தம்.

பழகமுவாண்டிலும் தசுமும்பாயும் பரிசுஷப்பார்த்தருளியவழக்கம், அழகதுமுடையஅம்பிகைக்கமல மனுதினமர்ச்சித்துப்பணிந்தேன், மழைகனநடையும் ரவியெனுங்காற்று மனிதர்சஞ்சாரமுமாய்கை, பிழையகற்றிடவுஞ் சோம்பலுந்நூக்கம் பிதற்றலுங்கோபமாகாதே.

(இ-ள்.) இதில்பழகினால் மூன்று வருஷத்தில் உதகம் பறவும் அம்பிகையின் திருவடிகளை அர்ச்சனைசெய்து பிழைக்க சர்வதிவினைகளும் ஆகா எ-று. (அசு௩)

தள்ளுவதபினிகஞ்சாவெனுமதுவுந் தகர்ந்துமேற் கரிவகைசுவையும், விள்ளுவதினதான்பசம்பயபுருபால் மிகவும்பச்சரிசியுஞ்சமைத்து, எள்ளதோர்கரிய வேம்புடனமுரி உப்பதுமுளகுடன் தூளாய், சாண்டியில்லாமலொருபோதுண்டமுது சாம்புவனுட்கொண்டதிதுவே.

(இ-ள்.) தள்ளுவது, அபினி, கஞ்சா, மதுவாய் பசம்பயறுபால், பச்சரிசி, கருவேம்பு, அமுரிஉப்பு மிளகுதூள் இவைகளைச் சேர்த்து ஒருபோதுண்ணவும் என்று. (அசு௪)

அன்புடன்மூன்றண்டதுவரைமுதற்கொண்டருளினேன்மகாராசயோகம். இன்பதேனுற்றமிதுபுரிசின்னமிருவகைகற்பங் கொண்டடைவாய், பின்பதுசெலுத்திச்சென்றதுபோகப் புரிதனைப்பதனஞ்செய்திடவும், தென்பெனுஞ்சேதஞ்செய்கையு மிலையார் திருத்தமாய்பாண்டத்திலடைத்தே.

(இ-ள்.) மூன்றாவதாண்டில் இன்பமாகிய தேன்போன்ற புரிசன்னமாகிய இருவகைக்கற்பங்களைக் கொண்டு புரியப்பதனஞ்செய்யவேண்டியது இதனுல்யாதொரு சேதமுமில்லை எ-று.

உதகமென்றமுரியுனதுநின்றிலகு முவரசமுசிரீரிதுகான், பதமெனும்புரியொன்றமுரியாலுளதால் பாசமாய் பாண்டங்கொண்டக்கி, விதமிதுபாகஞ்சமாதிவைத்திருந்த மிகுந்தமுப்பதுவயதண்டம், சுதனருளாலுமபற்பஞ்செய்துரைச் சூகஷமேசொல்லு வேணுண்டே.

(இ-ள்.) சலமென்று சொல்லப்பட்ட அமுரியானது உனக்கு உள்ளேயிருந்தால் உன்சரீரம் நெடுநாள்களுக்கு அழியாததாகும். இந்தச்சூட்சமே நற்கூட்சமாகும் எ-று. (அகௌ)

மதுரத்தேனின்பா மலப்புரியிரண்டு மார்க்கமாய்கரைந்து நான்மூன்றும், பதனமாயில்லமேல்முடிசெய்து பதமதாய்நீர்தேவிரிததுநீர், விதமெல்லாங் குப்பிதனிலடைத்ததுபின் மேருவென்றெனுமண்டமனைச், சுதமதாய்சுற்றிந்தயமதின்கமபால் நூளதாயிடித்துமாவதுவே.

(இ-ள்.) தேன், மலப்புரி இந்தஇரண்டின்வழியாய்க்கரைத்து மூன்று பதனஞ்செய்தால் பிறகு குப்பியிலடைத்து மேருவைச் சுற்றி வைக்கவேண்டும் எ-று. (அகௌ)

இடித்துமாக்கருவைவடித்துசூரணமாயினியொருசிலையில்கிழியாய், முடிந்தொருபடிநீர்தோண்டி கொண்டுபடிமூக்கியமாயாண்டசூரணத்தைத, படித்தநதிற்பாச்சிவன்னிவிட்டெறித்து சலமெலாந்தொக்கிச்சுண்டிடுமால், படித்தொருசுல்வம்பாச்சியேபின்புபழம் புனியமுரிநீர்விட்டே.

(இ-ள்.) அவைகளை இடித்து பொடியாக்கி கிழியாய்க்கட்டி ஒருபடிநீர் தோண்டியில்விட்டு அடைப்பாய்ச்சி யெறித்து சுண்டும் பதத்தில் உப்பாம் எ-று. (அகௌ)

வரையிருசாமம்வற்றவற்றதுநீர்வார்த்ததில்மே முகதுபதமாய் புறையில்லா வழிததுச்சுதுர்பில்லைகட்டிபுறந்திட்டுகந்தனிலகாய்

ந்தால், நிரையடியோடுஉள்ள தாய்வைத்து நின்றமேலோடனுமடி,
துறையதாய்சீலைகவசமெண்ணேழு சூட்டியேபுடமுழமாமே.

(இ-ள்.) வற்றின மெழுகுபதத்தில்வழித்துப் பில்லைதட்டி ரவி
யிற்காய்ந்து மேலோடுமூடிக் கவசஞ்செய்து முழப்புடம் போட
வேண்டும் எ-று. (அ ௩௯)

அந்ததோர்புடமிட்டக்கினிமூட்டியதுதணலாறியபின்பு, இந்த
தோரண்டமெடுத்துடன் பார்க்க இந்திரனொளிவதுக்கதிதம், சந்திர
புஷ்கரணிசாரையினுட்டஞ்சாரணைசதகோடிதேர்ந்த, மந்திரசூரப
மவுனமந்திரங்காண் மகத்துகள்மறைந்ததுமிதுவே.

(இ-ள்.) புடமாறினபின் பார்க்க ஒளியாயிருக்கும் இதையே
மௌனிகள் மறைத்த மந்திரமாம் எ-று. (அ ௪௦)

கொச்சகம்

சுன்னங்கடுங்காரமிது சுக்கிலசரோணிதத்தால்
விண்ணில்லாதண்டபற்பம் வெகுபதனமாய்க்கருதி
தன்னையறிந்தேமதியால் தானறிந்துகற்பமதில்
சொன்னேன்குருபஸ்பமதைத் தொடுத்தேன்பணவிடையே.

(இ-ள்.) இது கடுங்காரமான சுன்னமாம் இதிலே அண்டபற்
பமாம், இதையறிந்து கற்பத்தில் உபயோகிக்க வேண்டிய அளவு
பணவெடையாம் எ-று. (அ ௪௧)

காரமதில்சாரம்விட்டு கற்பமிதையிலேகியமாய்
சீருடனேபஸ்பமிட்டு செய்விதமாபுண்டேன்காண்
மாறஅதிகாலையிலு மாலையிலுமிவ்விதமாய்
தேறவுங்காலுண்டுதச திங்கள்நிறைவேறினதே.

(இ-ள்.) இதில் காரசாரங்கள் சேர்த்து லேகியமாய் செய்வி
தப்படி செய்துண்டேன், பத்துமாதங்களும் இவ்வாறே நிறைவே
றினது எ-று. (அ ௪௨)

கலித்துறை.

சூதாமாய்கை படராமல்வாசியைத் தூக்கிவிட்டு
ஊதாமலுதிப் பிராணயமூல முள்ளடங்க
வேதாகமத்தின் விதியையறிந்து கற்பவேகமதாய்
ஆதாரங்காண் விராஜாங்கயோக மறிந்திட்டனே.

(இ-ள்.) மாய்கையானது சேராமல் வாசியைத்தூக்கி ஊதாம
லுதிப் பிராணயத்தில் உள்ளடங்க வேதாகமங்களின் விதியை
யுணர்ந்து கற்பவேகமாய் ராஜாங்கயோகத்தை அறிந்தேன் எ-று.

மூன்றாண்டுமாச்சுது மூலப்புளியிந்த முக்கியத்தால்
ஆண்டாண்டுமாண்டு மருள்நாலுமாண்டி லறியும்விதம்
காண்டாபுரமெரித் தானந்தமூலக் கதிர்மதியில்
தூண்டாமணிவிளக் கேற்றிவிட்டேன் திரு வள்ளுவனே.

(இ-ள்.) மூன்றுவருஷங்கள் ஆயின, இவ்வாறு அனுபோகித்
துக் காண்டாபுரத்தை எரித்த ஆனந்தமயமான மூலாதாரமான
கதிர்மதியில் திருவள்ளுவன் தூண்டாவிளக்கை ஏற்றிவிட்டான்.

திருவானசோதி கருவூருநாட்டில் தேன்பொழியும்
பொருளாம்வாலாம்பிகை மலர்ப்பொற்பதந்தனில் போற்றி
அருளாமதிமலர் சிவராஜயோக மறிவித்தனள் [செய்தேன்
குருவபயகத்தி னுபதேசத்தாலுங் குறைவில்லையே.

(இ-ள்.) சோதிமயமான கருவூர்நாட்டில் வாலாம்பிகையின்
திருவடிகளை வணங்கினேன், அவளோ சிவராஜயோகத்தைஉணர்
வித்தாள் எ-று. (அரு)

தனமேவியகரு காரசாரத்தினில் தான்மருவி
தினமுமைம்பாச மவுனங்கொண்டேன் திரு வள்ளுவனும்
மனமேவியகரு வாக்கியத்தால்மூல வாசிகொண்டு
புனலாவதுங்களை சரமாரியேற்றிப் பொழிந்திட்டனே.

(இ-ள்.) செல்வந்தழைக்குங் காரசாரங்களிற் சேர்ந்து மவுன
ங்கொண்டேன் குருவாக்கியத்தினால் மூலவாசிகொண்டு களைசர்
மாற்றி ஏற்றிப் பொதிந்திட்டேன் எ-று. (அஎசு)

வெண்பா.

கல்லுப்பின்வாறு கருத்தறியாதுண்டுமனு
வல்வினைக்குள்ளாகிமனம் வாடினார் கல்லுப்பு
வெள்ளைக்கல்லுப்பு வெகுவிதமாயாய்ந்தாலும்
உள்ளமதினுண்டென்று உண்.

(இ-ள்.) கல்லுப்பின் விதத்தை உணராமல் வலிவினைக்குட்
பட்டு வாடினார் வெள்ளைக் கல்லுப்பை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும்
உள்ளம்மாத்திரம் உயர்ந்தவஸ்துவில் உண்டென்று நினை எ-று.

என்றுமிந்துப்பு என்சா னுடலிருக்க
கண்டுமறியாதென்ன காரணமே-என்றுமறி
வாரியமுரியதை வன்னியிட்டுக்காரியின்
விரியமாபா னுணர்ந் மெய்.

(இ-ள்.) இந்துப்பு எண்சாண் உடம்பிலிருக்க அழியாததென்ன காரணமோ அமுரியை வன்னியிட்டுக் காய்ச்சினபிறகு வீரியமாகும் சரீரம் எ-று. (அஎஅ)

உப்பின்கசடதுபோய் ஊறலதுமாறினதால்
முப்புசுன்னமாமதற்கு மூன்றுபேர்-உப்பதனால்
கற்பார்தரங்கோடி காயமிதுவலுத்து
செற்பாயும் வாசியினால் தேகம்.

(இ-ள்.) உப்பின் ஊறல்மாறினால் முப்புசுன்னமாகும், உப்பினால் கற்பார்தரகோடி காலம் காயமானது வலிவுபடும், சரீரமோ வாசியினால் வளர்ந்ததாம் எ-று. (அஎக)

வாசிவசப்படுதல்-வண்ணச்சிந்து-தரு.

தனனூந்தனனூந்தனனத்தனன தந்ததனனதனதனதனனதனதன
தனனதனதனதனனதனதனதனதனதனதனதனதனதனதனதனதனதனதன.

ஜெகமேவியவாருலகுந்தனிலிலகும்பரி - யகவாரிதவானகிலம்
புகழ்மதிசந்திரசகவானுள-பூரணவம்பதிகதிர்குழ்வட-மகமேரதில்
வாழ்ந்திருவம்பல-சுடர்மாமலிகனம்பல-இடைபின்சுலை சுழியின்
முனைதுரியாதித'தலமேவியநான் கலையொத்துருவலஞ்சற்றினி-யிட
பாரிசமர்யநடனம்புரி-அருள்சாதனைகருவூர்வானா- டுடன்பாடுள
நிருபங்களில் - அதிவானகர்வந்துதிபெற்றொரு மலர்பொற்பதம்
விதிதன்செயலென்-தந்தைகூறதிதங்களை புதித்ததவந் தனனூந்.

(இ-ள்.) உலகங்களிலும் விளங்குகின்ற சூரியன் வலமாகின்ற
மகமேருவில் நடனஞ்செய்கின்ற நாட்டின் எந்தந்தை அதிசயங்
களை உதித்தவள் எ-று. (அஎக)

மதுபாரமுரியுவிரிந்து சரீரந்தனிலிலிவிந்துகூர் களி வின்பதர
சகெந்தியின்-தசநிங்களுமுண்டமுதேபச-மயிர் தங்களும்திதபோச
னமாந் விநம்புங்கலைமதிசாரணை - அகங்கொண்டேபகிரண்டமுந்
திருவம்பரபுகமண்டல-நதிசூழ்கமலம்வரைசுற்றிதழ் - மணிபூரகமு
னை வாசியுமே கரைகண்டுளனருள்தாவென - துரைகண்டுகையாய்
'தசவாய்வது-மொருமித்துடன்-அரியாசனமே-ஏவர்க்கு முயிரென
க்கும்பொருள்-அறுரீர்சவை-செயரீர்கதிர்வருமேமதி மனோவேக
மாய்-தனனூந்.

(இ-ள்.) சந்திரனால் உண்டாகும் இந்தசரீரத்திலுள்ளதேயாம்
அதைப் பத்துமாதங்கள் உண்டபிறகு சாரணைகொண்டு பிராண
யமம்செய்து பத்துவாட்புவும் ஓர்மித்து மனோவேகமாய் எ-று.

இகம்பரமேவெளியிற்கனி மதுரத்துடனிடராகிய சஞ்சலத்து ன் துடராமலங்கருவாகியபஞ்சருபத்தினி லுறவக்கணை கதிர்மேவிய பாலமீர்தம்பொழியமுதுண்டபின் கருணையைஞ்சுழிமேல்சுடர்-கவியத்தைசகலேகொண்டந்தி காலைபி லும்புளிநீருகை-அருநீர்சுட ருசினு லுளது-செதியென் றுடன்பசியத்தனை யெரிசும்பியினில் சூடியேறியமுனைவாசியும்-பிரியாததுநங்கினவென் றுடன்முதலட்சரந்துடியாகவு-மொருமித்துடன் முடிசுற்றிவினடித்ததி- தனனார்.

(இ-ள்.) இகபரவெளியில் நிகரான பஞ்சபூத கொருபத்தில் அமிர்தம்பொழிகின்றதைபுண்டு காலைபி ல் புளிநீரைஉண்டு ஒருமித்து முடியாகிய சுழி முனையைச் சுற்றியறியவேண்டும் எ-று.

வழிகண்டினிபாராதிதப்பெருந்-துறையாகிய மதவாகியதோருசிகண்டதின்முனை தாரையில்-கழியாமலும்-யான்விழிமாதனுக்கி ரசம்பரி-கரைவேதகமாய்ஒருநாளி லும் - பிரியாமலுமபிராமியின்-மலர்ப்பொற்பதம்விதியாய்பணிந்து-தொழுதேயருள் அறுநீர்புளியுமுறவாய்ரவிமூலந்தனி - லுருவேகமதாயரிபுமரன் பிரமாதிகள்-இமையோர்களுமெவராலறி-புலனந்தனில்கருவாய்வெகுசெந்தனைவோரின்முடலிப்படி கருநெல்லியின்கனிபுண்டுவெண்ணதிமா மதியருள்கண்டனர்- தனனார்.

(இ-ள்.) பெருந்துறையான கண்டத்தின் தாரைமுனையில்அனுக்கிரகம் பெற்று ஒருநாளில் வாலாம்பிகையின் பாதத்தைவணங்கிகருநெல்லிப்பழத்தைபுண்டு மதியின் அருளைக்கண்டு எ-று.

அணைவோர்களுமேஅறியாரறிந்-தவராகிலு மனவுற்பனமாய்-மதுரத்தனையமுதென் றுள-தெவராகிலுமிந்தெனமிக்கரு - சுழியென்றதுதவறாமலுநூல்-வழிகண்டுறம்வுனர்தனை- கெவனாதிகள்வெஞ்ஞாள்யுகஞ்சுவையோகஞ்செய்-தறியாமலும்சவமாகினர்கள் தவஞ்செய்யகமவர்பெற்றுடன்-உவர்கண்டறியாருதகங்கனி மதபேதமாயிவ்ஞானிகளா-யிலகும்புவிபுலகங்களில் பரதேசியதாய்சுகபோகிகள் குகைசாதனைவயி றுசீவன் கவனத்துடன்உடல்போய் சுடுகாடேகினர்-தனனார்.

(இ-ள்.) எல்லாரும் உற்பனமாய் நூல்வழியைக்கண்டு மவுனத்தை கெவுனதிகளாற் சித்திசெய்து ஆறுமாதங்களில் சித்திபெற்று பரதேசியாய் சாதனைசெய்து உடல்போய்ச் சுடுகாட்டைச் சேர்ந்தார்கள். (அஅச)

தசவாய்வதுவும்வசமாய்கலைசுவாசங்கலையசையாமலுமேஅடியாகியமூலந்தனில்-விசவாசியதும்விதமாய் வயிராக்கியத்துட னிச

வாக்கினகொண்-டினசிங்கென மவுனந்தனி லருள் பெற்றுடனயோ
கத்திரு-அருள்பெற்றனுக்கிரகித்துடன்- கெதியாகியதோர்-இருள
த்துடன்வரமுத்தியில்-திருவாய்மதுரம்பதமேவிய மோட்சத்துறை
கறைகண்டெனுமே-மதியும்ரவிசிவருபமும் குருமந்திரமாய் புகழ்
யங்கென-சுழியின்முனைமுதலட்சரமிதுபின்னிடு கடையட்சர மறி
வித்தனர்-தனனார்.

(இ-ள்.) பத்துவாயுக்களை அசையாதபடி அடிமூலத்தில் இரு
ளற்று குருமந்திர வழியினின்று சுழிமுனைமுதல் எழுத்தின்மூலமா
கக் கடைஎழுத்தையும் உணர்வித்தனர். (அ-அரு)

சகசிவனமாய்ஒருபோதமு-தமிர் தங்களில்பெரியோர்களுமே
எரிசும்பிகள்வார்பாடொழிந் துலகங்களிலும் கருவாளிகள்-அவர்
மேவிய-தலவாசமதாய்மருவிப்புனல்-மதுரங்களை மவுனம்பரி-தூரி
யாதீதமிடைபின்கலை சுழியின்முனையிருமுகமாய்-தச தீட்சையில
தித்தவன் ஜெகஞ்சுந்திரமாய்நடாந்திருமடைவாயினி லுயிராகிய
தோர்-பறவைப்பட்டியடைவைப்போலு மிவர்தன்னெறி பார்மதி
தன்னிடரவியின்செயல்களைகொண்டுடன்-தசவாண்டினில்புலனைம்
புலன்முனையாந்தனர்-தனனார்.

(இ-ள்.) சுகமாய் ஒருநாள் அமிர்தமுண்டு தூரியாதீதத்தில்
பிராணயாமம் செய்து உயிராகிபட்சியை தன்வசப்படுத்தி பத்து
வருஷங்களில் பலத்தை யடைந்தார்கள் எ-று. (அ-அசு)

வாய்வேடனல்சேரசையாமலும்-வசமாவதுதேய்போம்பிறை
தான் திறையாலும்லுமதிபூரண-பிறையாவதுமேமதிவன்னியில்-உ
ருவாகியபின்னிறவாயுடல்-சேர்வம்பதிக்கெதியாகியபின்-சிவஞானி
களவர்பெற்றபேர்-துறவறமேநிசமென்றிரு-பிறவாரிதுமூன்றிலட்
சரம்-மீக்காற்றுணர்பழுதென்றினையார்பதம்பதங்கருணைப்பெறு
மறவாதொருநாள்மவுனந்தனில் கவனம்விடா ரருள்பெற்றடைவா
ரமிர்தச்சிவயோகத்தினில்-திருவள்ளுவ னுரைதன்மொழி - தமிழ்
வண்ணமுமருள்பெற்றெழும்-தனனார்.

(இ-ள்.) வாயு, அனல் இவைகள் அசையாமல் தேய்பிறை
போல் சிவஞானக்கள்வர்கள் பெற்ற துறவறமே உண்மையான
தென்று இறைவன்பதம் பணிந்து சிவயோகத்தில் அருள்பெற்றி
ருந்தேன் எ-று. (அ-அன)

கொச்சகம்.

நற்பிறனியாயிருந்து நான்தோறுஞானமொழி
கற்பனையால்கண்டறிந்து காலமதுபோக்காமல்

உற்பகமாய்கற்பமதி னுட்கருவினாலுமறி
தற்பரசிகாமணியாய் தாரணியில்வாழ்வாரே.

(இ-ள்.) நல்லஜெனனத்தை யடைந்திருந்து தினமும் ஞான
மொழியைக் கண்டுணர்ந்து காலத்தைவினோபோக்காமல் உட்கரு
வினாலும் தற்பரசிகாமணியாய் உலகத்தில் வாழ்வார்கள் எ-று.

அண்டபற்பமுண்டுவர ஆக்கைதனிலுள்ளவினை
உண்டகற்பநாலாண்டி லுழ்வினைவந்தெய்திடினும்
கண்டனனுபோகமதாய் கன்மவினைசூழ்ந்திடினும்
சண்டனதுவாய்லபிக்குஞ் சார்வதுமறிந்திலரே.

(இ-ள்.) அண்டபற்பத்தைப் புசித்துக்கொண்டு வந்தால் சரீ
ரத்திலுள்ள வினைகள் நாலாண்டில்போகும், கன்மவினை வந்தாலும்
விலகும் எ-று. (அ-அக)

கலித்துறை.

வித்தால்வினையு மெய்வாழ்க்கையென்று மிகமகிழ்ந்தேன்
சத்தாகிலுஞ்சனை யாமலுங்கற்பஞ் சாதித்துயான்
எத்தாகவுண்டு இருந்தாண்டுநாலு மினிகடந்து
குற்றமதாக வுழ்வினைவந்து குடிக்கொண்டதே.

(இ-ள்.) இவ்வாழ்க்கை ரொம்பவும் உயர்ந்ததென்று மிகவும்
சந்தோஷித்தேன் ஆனாலும் கற்பத்தைச் சாதித்து தந்திரமாக
வுண்டு நாலாண்டுகடந்தும் ஊழ்வினையானது குடிக்கொண்டு வந்தது.

என்னுக்குளம்பிகை பாதாரவிந்த மினிபணிய
வின்னம்வாராம லுழ்வினையோடி வெளிப்படுங்கான்
அன்னைவாலாம்பிகை அவிழ்தத்தினுல்பிணி யற்றுவிடச்
சொன்னாள்வயித்திய சூட்சுசகூடாமணி சூழ்தில்லையே.

(இ-ள்.) அகத்தின் கண்ணுள்ள அம்பிகையின் பாதாரவிந்தத்
தைப்பணிய ஊழ்வினையானது ஓடும் அவளுடைய ஓளஷத்தி
னல் நோய்களொழியச் சூட்சுமம் சொன்னாள் எ-று. (அகக)

வெண்பா.

இந்தஜெனன மிருவினைக்கீடாக
வந்துதித்தமார்க்க வல்வினைகாண்-இந்த
அவிழ்தத்தினுலுமே ஆக்கையதுக்குமொரு
தவமதுநான்முன்செய்த சாந்தி.

(இ-ள்.) இருவினையுத்தால் இச்சென்மம் வந்ததாகும் அது
வாலாம்பிகை ஓளஷத்தத்தால் விலகும் எ-று. (அகஉ)

கற்பகத்தினுதித்த கர்மவினையதுவுஞ்
சொற்பதத்தினுலொழிய சொல்லுவேன் உற்பத்தி
மதிபிசகாதுண்டக்கால் வல்பிணிபுநோயகலும்
அதிவிதமாங்கற்பத்தா லறி.

(இ-ள்.) கற்பத்தினால் வந்தவினையும் சொற்பத்தில் ஒழிய
வழிசொல்லுவேன் சந்திரபானத்தை தவறாதுண்டால் வலியநோய்
களும் ஒழியும் எ-று. (அகநா.)

விருத்தம்.

ஆதியாய்வினங்குஞான வெட்டியாயிரத்தைஞ்ஞாறும்
நீதியாம்நிகழ்த்தவாலை நிலர்மலத்தானைப்போற்றி
சோதியானந்தரூபன் சுயகுருமுனியின்பாதம்
வேதியன்மொழியஞான மெய்க்குருவிளங்கத்தானே.

(இ-ள்.) ஞானவெட்டி துநா-ல் சொன்ன வாலாம்பிகையின்
பாதத்தைவணங்கி அகத்தியமுனிவரை நமஸ்காரஞ்செய்து குரு
அருள் விளங்க சொல்லுவேன் எ-று. (அகநா.)

மானமும்புவிபுமேரும் வாருதியனுக்கிரகத்தால்
தேனெனுமொழியினுளே திங்களுமருக்கலாலும்
ஞானம்வந்தமைந்தபோது நாதவிர்தருளாலெய்தும்
கானெனுஞ்சூதவித்தைக் கைவசமாச்சுதாண்டே.

(இ-ள்.) ஆகாயம், உலகம், மேரு, வாருதி, சூரிய சந்திரர்கள்
இவைகளின் அருளினால் சூதவித்தை கைவசமாச்சுது எ-று.

வேதியர்குலத்தில்யானும் விர்துதித்தாவையெல்லாம்
சாதியென்பரைக்குள்வந்த சங்கடமெல்லாஞ்சொன்னேன்
சோதியானந்தஞானச் சுழிமுனைநடனங்கண்டு
நாதவிர்துதித்தசூக்சு ரகசியமறிந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) நான் பிராமணர்குலத்தில் உதித்து சங்கடங்க ளெல்
லாஞ் சொன்னேன் சுழிமுனை நடனங்கண்டு நாதவிர்துக்கள்உதித்
தும் சூட்சுரகசியத்தை யறிந்தேன் எ-று. (அகநா.)

அனாதியாய்வெரியாய்நின்ற அரூபத்தையறிந்தவாறும்
வினாடியான்பிரியாவின்பம் விரதுநின் னுணர்ந்தவாறும்
பணுமுடிமயிர்ப்பாலத்தில் பழம்பொருள்தெளிந்தவாறும்.
கனவுபோல்கண்டகாசுவி கற்பத்தாலறிந்தேனாண்டே.

(இ-ள்.) அனாதியான அரூபத்தை உணர்ந்தவிதத்தையும் விர்
துருந்த வரலாற்றையும் மயிர்ப்பாலத்தின் தன்மையையும் கற்பத்
தால் உணர்ந்தேன் எ-று. (அகநா.)

அன்னை தந்தைகருவிதனிலுதித்தவாறும் அகிலமதில் யான்பி
றந்துவளர்ந்தவாறும், சின்னவயதளவில்கல்விகற்றவாறும் தெளிந்
துலகத்தேதார்களுடன்சேர்ந்தவாறும், நன்னயமாய்சற்குருவையடு
த்தவாறும் நம்பிசிவபூசைதனில்நயந்தவாறும், இந்நூல்மொழியா
யிரத்தைந்நூலுக்குள் நேர்மையெல்லாமொவ்வொன்றாய்கிழத்தா
வேனே.

(இ-ள்.) பெற்றோர்கள் சுருவில் பிறந்த விதமும் உலகத்தில்
நான் பிறந்து வளர்ந்தவிதமும், கல்வி கற்றதும், கற்றவர்களுடன்
சினேகித்ததும் குருவை அடுத்ததும், சிவபூசையில் விரும்பினதும்,
இந்தநூலில் சொல்லுவேன் எ-று. (அகஅ)

அண்டபிண்டம்பிறந்தவரலாறுஞ்சொன்னேன் அகண்டசத்த
திவுகளுமேழுஞ்சொன்னேன், மண்டலஞ்சூழ்வாரிமதிரவியுஞ்சொ
ன்னேன் வாரமுதல்கிரகஉச்சமாறல்சொன்னேன், கண்டநகூத்தி
ரமதுவுங்கருவூராகுகரு தொண்ணூற்றாறுஞ்சுட்ட கருத்துஞ்சொ
ன்னேன், எண்டிசையுமஷ்டகுலவெற்புஞ்சொன்னேன் எம்பிரான்
வளமெல்லாமியம்பினேனே.

(இ-ள்.) அண்டபிண்டங்கள் சத்ததிவுகளும், மேருவும்கடல்
சந்திரசூரியர்கள் வாரம், கிரகஉச்சம், நட்சத்திரம், தொண்ணூற்
ற்று தத்துவங்கள் ஆகியஎல்லாவற்றைபுஞ் சொன்னேன் எ-று.

நாலவகைக்குளொழுவகையுநவின் றவாறும் நாதவிர்தால்ஜெகம்
படைத்தநாதன்வாறும், தூலவுடஞ்சூழ்மதால்தொகுத்தவரலாறும்
தொல்லுலகில்சாதிகுலந்தோன்றும்வாறும், சீலமுடன்பரைக்குள்
வந்துசெனித்தவாறும் சிவகுருகடாகூழ்மதால் தெளிந்தவாறும்,
பாலமதில்விழிபடைத்த அண்ணலார்தம் பார்வையினுல்யானறிந்து
சொல்வேனென்கே.

(இ-ள்.) நாலவகையோனி, ஐழுவகைத்தோற்றம், ஜெகமுண்
டாயிடவும், ஸ்தூல, சூட்சுமரங்களை சாதி குலங்கள் இவைகளின்
வரலாற்றை நான் குருவருளால் உணர்ந்துசொல்லுகிறேன் எ-று.

செனித்திகற்பக்கூறு திட்சைசொன்னேன் சிவசத்தியதுகூறு
செயலுஞ்சொன்னேன், வனிதையெனும்வழக்கூறுசெயநீர்சொன்
னேன்வடிவானமுப்பூவின் மார்க்கஞ்சொன்னேன், புனிதமெனுந்
திராவகமுங்கற்பஞ்சொன்னேன் பூபதியுஞ்செந்தூரப் போக்குஞ்
சொன்னேன், வினிதமெனுங்காயசிந்திவேதைசொன்னேன் வித
ரணையாபிந்நூலில் விவரிக்கேனே.

(இ-ள்.) கற்பம், சிவசத்தி செயநீர் முப்பூவின் மார்க்கம் திராவகம், கற்பம், பூபதிசெந்தூரம், காயசித்தி, வேதை இவைகளையெல்லாம் இன்னூலில் சொன்னேன் எ-று.

(கூா)

அண்டரேனுமுனிவர்களுமகிழ்ந்துபோற்றும் அணிஞானவெட்டியாயிரத்தைநூலும், எண்டிசையு வானமுதலிடங்கொள்வாத இயல்பெல்லாம்பாடுகிறேனினிதான்சாணும், வினடபொருள்பிராணியவாசியோகம் வெளிகடந்துமுப்பாழூந்தாண்டிமேலால் கண்டிதமாயானருளப்பதினென்பேரும் கருணைமகிழ்ந்தனுக்கிரகங் கருதினரே.

(இ-ள்.) ஞானவெட்டி தூரம்-உலகர்கள் கண்டுகறிக்கபிராணியாம வாசியோகத்தை நிரப்பி அனுக்கிரகஞ்செய்தேன் எ-று.

சிரஞ்சீவிபதம்பெறவுந்தெளிந்தேன் காணும் செனகாதிமுனிவர்களின்செய்கையாலும், மறைத்துவைத்தபுதைப்பொருளைமறைவில்லாமல் வசனிக்கஅம்பிசைப்பெண் வாழ்த்தியென்னை, யிறப்பிறப்புமினிகடந்துயிருளுந்தாண்டி இகபரத்தைக்காண விடைகளைபின்மாறி, துரைப்பெண்ணுமமீர்தவடிவானசோதி சூக்ஷ்மகாதீதமெனக்குரைத்தாளாண்டே.

(இ-ள்.) சிரஞ்சீவிபதத்தை யடையவும் செனகாதி முனிவர்களின் செய்கைகளால் புதைப்பொருளை மறைவில்லாமல் அம்பிகைப்பெண் வாழ்த்தி சூட்சுமகாதீதம் எனக்குச்சொன்னார் எ-று.

மாயாமலிருப்பதுவுஞானவாழ்க்கை, மகத்துகளாய் செனிப்பதுவும்கையோகவாழ்க்கை, தாயான அம்பிகையின் கமலம்போற்றி தற்பரைக்குள்ளின்றிலங்குஞ்சாரகாரம், காயாதிகற்பமுண்டு கருணைஞானக் கடல்வாரியமுரியுண்டு கருத்தும்பெற்றால், நாயிலுங்கடைகெட்டுநமனுமாண்டான் நரகமென்ன சொற்கமென்ன நாதவிந்தே.

(இ-ள்.) ஞானவாழ்க்கை மாயாமலிருப்பது, மகத்துக்களாய் செனிப்பது யோகவாழ்க்கை அம்பிகையின் கமலம்போற்றி தற்பரைக்குள் இன்றுவிளங்குங் காரகாரம் அமுரிடண்டுநகரமென்ன வென்றால் நாதவிந்தாம் எ-று.

(கூா௩)

கொச்சகம்.

நாதவிந்துயானறிந்து நாடியுடலாவியொன்றாய் காதல்கொண்டுஞானகற்பக் காயசித்தியால்தெளிந்தேன் சூதமென்னசுக்கிலங்காண் சுரோணிதமிரண்டளவால் யாதனித்தையெய்தும்வகையாறுதன்னைக்கண்டேனே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்களை நான் உணர்ந்து காதல் கொண்டு காயசித்தியில் தெளிந்தேன் சூதமோ சுக்கிலமாம் சுரோணிதமும், வாதவித்தையடையும் வகையையும் நான்கண்டேன் எ-று.

வேதரசபானமுண்டு மேவியொருநாள் பிசகா
சாதனைமால்தேவியெனுந் தற்பரையையான்பணிந்தேன்
நாதுவிந்துநாதமுடல் தன்னையறிந்தேதனித்தேன்
பேதமில்லாவாசிகொண்டு பின்புகலிதீர்ந்தேனே.

(இ-ள்.) வேதரசபானத்தை உண்டு, ஒருநாள்மால்தேவி என் கிற தற்பரையை நான்வணங்கினேன், விந்து, வாதம் இவைகளை உணர்ந்து வாசியைக்கொண்டு பின்புகலிதீர்ந்தேன் எ-று.

கலித்துறை.

சோதிப்பிரகாச மலர்சூடிஞானந் துலங்குரத்னம்
போதித்தகத்தியன் பொற்பதமேவி புகழ்பெறையான்
ஓதத்தலைகடல் மதுரசஞ்சிவி யுண்டபலன்
சாதித்ததுஞான பிராணயவாசி தனையறிந்தே.

(இ-ள்.) பிரகாசமான மலரைச்சூடி ஞானம் விளங்குகின்ற அகத்தியனுடைய பதத்தையடைந்து புகழையுடைய நான் சஞ்சி வியையுண்டு ஞானபிராணயாம வாசியை உணர்ந்தேன் எ-று.

பூசித்துஞான பரிபூரணனந்த பொற்கமலம்
ரேசித்துப்பூரகங் கும்பத்தில்வாசி நிலைபெறவும்
நாசிக்குநேரிருவாசிப்பிரகாச நாட்டத்திலும்
தேசிகன்சேவடி பாதாரவிந்தந் தெரிசித்தேனே.

(இ-ள்.) ஞானபரி பூரணனந்த பொற்கமலத்தைப் பூசித்து பிராணயாமஞ் செய்து சுழிமுனையில் தேசிகன் பாதாரவிந்தங்களை தெரிசித்தேன் எ-று.

(கூஎ)

வெண்பா.

அஞ்சபஞ்சபூந மறிந்தாலனித்தியம்போம
அஞ்சம்வசப்படுவ தாண்டநனில்-அஞ்சம்
கண்டறிவோர்ஞானக் கடாகூழ்மதில்நினைவு
விண்டறியலாமோ விதி.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களை உணர்ந்தால் அனித்தியம் போகும் அஞ்சம்வசப்படுவது மிகவும் விரேஷமாம் அவைகளை யறிவர்கள் ஞானிகளேயாவார்கள் எ-று.

(கூஅ)

எண்சாணுதேக மெத்தாலென்னுண்டையே
பெண்சாயல்நீக்கிப் பேரின் பம்-எண்சாண்
தேகமழியாமல் சித்திபெறுஞானம்
யோகசித்திபூசைவிதி யுண்மை.

(இ-ள்.) எண்சாண் உடம்பை எடுத்தால் பெண்சாயலைநீக்கிப்
பேரின்பத்தை யடையவும் தேகமழியாவரம் பெறவும் பூசிப்பது
உண்மையாம் எ-று. (கூக௯)

யோகசாதனை-தரு.

பூசித்தேன் பிராணயவாசியோகம்-ரேசித்து ஆண்டே
பூரித்துக்கும்பங், சுண்டேன்பாகம்.

(இ-ள்.) பிராணலபயம் செய்து பூசித்தேன் எ-று.

வாசித்துவாசியையூதிவங்கென்றுந் தம்பித்துலாவி, தூசித்து
கருவிகளைத் தொடர்ந்துசுட்டறுத்துயான். பூசித்

(இ-ள்.) வாசியை யூதிவவ் என்றுதம்பித்து கருவினைத்தொடர்ந்து
சுட்டறுத்துநான் எ-று. (கூக௧௦)

கும்பித்துப்பூரகம்நாடி தம்பித்துக்கும்பகந்தேடி, நம்பித்து
மூன்றாண்டுசென்று அம்பிகாயோகத்திலின்று கெம்பிரமாகவுங்
கண்டதாரையில்வாசியையூதி யெம்பிரான்கமலபதந் தும்பிமுக
னைத் தொழுது. பூசித்

(இ-ள்.) பிராணயாமம்செய்து மூன்றுவருஷங் கழித்து அம்
பிகை யோகத்திலிருந்து கண்டதாரையில் வாசியை ஊதி தும்பி
முகனை வணங்கி எ-று. (கூக௧௧)

நங்கென்றும்வினாடி யூதிமங்கென்றுஞ்சாதித்துப்பேதி சிங்கெ
ன்றுமூலத்துக்கெற்றி வங்கென்றும்பரத்தைப்போற்றி, அங்கென்
றும்வாசிமேலேக வங்கெங்கும்பிரகாசமாக, கங்குல்பகனன்றாகத்
திங்களுங்கதிரோனாகப். பூசித்

(இ-ள்.) ஓம் என்றுஊதி, மங்என்றுரேசித்து, சிங்என்றுமூல
த்துக்கெற்றி வங்என்று வழியைப்போற்றி அவ்என்று வாசிமேல்
போக எங்கும் பிரகாசமாய் இரவும்பகலும் சந்திரர் சூரியர்களா
கப் பூசனைசெய்து எ-று. (கூக௧௨)

ஒவ்வெனுமூலத்திலோடி. யொன்பதுவாசலுங்கட்டி அவ்வெ
னும்உவ்வெனுங்கட்டி அப்புனைவயுப்புவினாட்டி, நாசியில்வாசியோ
டாமல் வீசியுஞ்ஞாலம்பாயாமல், தேசிகன்பொற்பநமேவி ஊசியின்
முனை வாராமல். பூசித்

(இ-ள்.) ஒவ்வொன்றாக மூலாதாரத்திலேபாய் நவவாசல்களையுங் கூட்டி அவ்வையும் உவ்வையுங்கூட்டி நாகியின்கண்வாசி பாயாதபடி தேசிகனாகிய குருவின் திருவடிகளில் பணிந்து எ-று.

ஆகாரம்புலமுலமதின் கீழோங்காரமுலம், பிதாவைத்தொழுதுமுத்தி பிராணயதீபத்தையேற்றி, கங்கைமதிமலர்தன் கமலபாதாரவிர்தம், கெங்காஸ்நானங்கஞ்செய்து கெவனம் பாயவும் வாசி.

பூசித்

(இ-ள்.) மூலத்தின்மேல்அப்பு ஒங்காரமுலமாம் அங்குதந்தையானபவனத்தொழுது பிராணயாமத்தைசெய்து கங்கையானமதியாமிரத்தத்தில் கங்காஸ்நானஞ்செய்து கெமனத்தில் யாவும் எ-று.

ஆசான்சற்குருநாதரருளா லாண்டையேகேளீர், பாசாபாசமறுத்துப் பரிபூரணச்சந்திரனை, தேசியெனுங்கெவுனம்வாசிக் குதிரைமீதில், நாசிப்புருவநடுவீசித்துப்பாய்ந்து.

பூசித்

(இ-ள்.) சற்குருவின் அருளைக்கொண்டவர்களே! கேளுங்கள் ஆசாபாசத்தையறுத்து பரிபூரண சந்திரனைப்போல கெவனமாகிய வாசிக்குதிரையிலேறி புருவகருவீதியில் ரேசித்துப்பாய்ந்து.

வினாடிகடிகைக்கொன்றுவிதமாச்சுழியில்நின்றதுதினநாள்முப்பதும்வாசியினமிர்தப்படியேசி, கோசமெனுமகூரங்குறித்து ஓராண்டமுரி, நாசமதாசுமுப்பாழ்நசித்து வெண்ணீறதாக.

பூசித்

(இ-ள்.) கடிகைக்கு ஒருவினாடியாக சுழிமுனையிலிருந்துநான் முப்பதுநாழிகைகளும் கோசமென்கிற அட்சரங்களைக் குறித்து முப்பாழும் நசிக்கும்படி வெண்ணீறாக எ-று.

(குகக)

பதினெண்பேர்களுஞ்சொன்ன பரிபாஷையுந்தோணாமல்விதியின்வசமதென்று வெருத்துமெய்க்குருகாணர்.

பூசித்

(இ-ள்.) பதினெட்டுச் சித்தர்களுஞ்சொன்ன பரிபாஷைகளைபுங்காணாமல் விதிவசமோ என்றுவெறுத்து உண்மைஞான குருவைக் காணமாட்டார்கள் எ-று.

(குகக)

விர்துநாதமேலுமேகங்கருவேசீலம், அந்தமாரியஞ் சூட்சுமமுரிப்புளியும்வாசம் சிவமுஞ்சத்தியுஞ்சேர்ந்து செயநீர்திராவகமாச்ச நவபாஷாணங்கள்ளீறும் நவலோகங்கள்மாற்றேறும்.

(இ-ள்.) விர்துநாதங்களின்மேல் அந்தமாகிய மாரிச்சூட்சுமான அமுரியுப்பும், புளியும்கலந்து சிவசத்திகள் சேர்ந்து திராவகமாச்சது அதினால்நவபாஷாணங்களும் நீறும் நவலோகங்களும் மாற்றயரும் எ-று.

(குகஅ)

தேவியெனுமம்பிகைசீர்பொற்கமலநாடி, ஆடியெனுஞ்சுவாச மண்டம்பாயவந்தேடி, ஊதுந்துருத்திவாசி ஓசைமூலத்தில் பாய்ந் தால்வாதமுன்னுக்குளொய்துமதியால் ரவியுந்தோற்றம். பூசித்

(இ-ள்) உமாதேவி என்கிற அம்பிகையின் கீர்த்தி விளங்கு கின்ற திருவடிகளை விரும்பி சுவாசமானது மும்மண்டலங்களிற் பாயும் வண்ணந்தேடி ஓசையானது மூலாதாரத்திற் பாய்ந்தால் மதியிலல் ரவியுங்காணப்படும் ஂ-று. (ககக)

இருவினைகளுஞ்சுட்டுயிறப்பும்பிறப்பொழிந்து, சுருவிதொண் ணூற்றுறுங்கனல்லவந்துநீராக, வாசியென்றபிராணயம்வாய்வை க்கும்பித்துமூலம், நாசிவாசாமல்ராசயோகஞ் செய்தேன்காண்.

(இ-ள்) நல்வினை, தீவினைகள் என்கிற இரண்டு வினைகளையுஞ் சுட்டு பிறவிரீங்கி தொண்ணூற்றுறு தத்துவங்களும் நீராகபிராண யாம வாயுவைக்கும்பித்து நாசிவழியறியாமல் ராஜயோகஞ் செய் தேன் ஂ-று. (கஉஉ)

பஞ்சாக்ஷரமமுரிதுஞ் சானதுங்கொண்டாடு, அஞ்சாமலும் வயிராகியமென்சாண்டேகத்தைச்சுட்டு, முக்கோணகேசரிவாலை முனையமிடைபின்கலை, அக்கோணச்சுழிப்பிரகாசமாலையர் தனிலு நின்று. பூசித்

(இ-ள்) பஞ்சாட்சரங்களைக் கொண்டு என்சாண் தேகத்தை சுட்டு சுழிமுனைப்பிரகாசத்தில் உயர்ந்திருந்து ஂ-று. (கஉக)

வஸ்துவென்றபானத்தைமருவிமாறவுந்தேகம், அஸ்திகள் தந் தங்கள்போலுமமிர்தசஞ்சீவியுண்டு, தன்னைத்தானுமறிந்து சடத் தைச்சுத்திகள்செய்து, அன்னையம்பிகைபாதம் அவ்வுமஉவ்வா லறிந்து. பூசித்

(இ-ள்) வஸ்துவான பானத்தைச்சேர்ந்து தேகமானது மாற வும் அமிர்தசஞ்சீவியை உண்டு தன்னைத்தான் அறிந்து சடசுத்தி செய்து அம்பிகையின் பாதங்களை அகர உகரங்களால் உணர்ந்து.

பூருவக்கியானகற்பத்தின்புகழை யாரறிவார்காண், பேறுபெ றவும்பெற்ற பிரபல்லியமீதாலும், திகைசுயென்றுவீரஞ்சு தெசநீ கைசுக்களுங்காட்டி, நீச்சனென்றபேர்போக்கி நிலைத்தேன்கருவூர் நாட்டில். பூசித்

(இ-ள்) பூர்வக்கியானமுள்ளதை யாவர் அறிவார்கள்!பெற்ற பிரபல்லியத்தாலும் பத்து தீட்சைகளையுங் காட்டி நீசனென்கிற 'பேரைப்போக்கிச் சுருவூர்நாட்டில் சாட்டில் நிலைத்திருந்தேன்.

அஷ்டாசுதரமாவது அமுர்புனியெனும்பேர், இஷ்டத்துடனு முண்டுஎட்டெட்டுவித்தைகளாட, வங்குசிங்கென்றெழுத்தை வா வென்றழுத்திவாசி, யெங்கும்பிரகாசமாக இருத்திக்கடிவைவரலாம்

(இ-ள்.) எட்டெழுத்தென்பது அமுரி, புனியென்னும் பேராம் அவைகளை இட்டமாகவுண்டு காச-வித்தைகளாட வங்கிங் என்கிற எழுத்தை வா வென்றழுத்தி வாசிஊதி எங்கும்விளங்கி யிருக்க.

ஆணைமும்மதங்கொண்டாலடக்கமோ அடக்க, வானஞ்சுருங்கி விடாதாதோனே தானஞ்சுருங்கும் பொங்குங்கடல்குழ்வாரி பொழியப்பொழியுனம், எங்கும்பிரகாசமாகுமெண்சாண் தேகமுந் தங்கம்.

பூசித்

(இ-ள்.) ஆணையானது மும்மதங்களைக் கொண்டால் அடக்க கலாகுமோ? அப்படி அடக்கிவல் வானஞ்சுருங்காதோ? அமிர்தமானது பொழியப்பொழிய எண்சாண்டடம்பானது தங்கம்போன்றதாகும் என-று.

(சுஉசு)

அக்கரைமீனைப்பிடித்துச்சக்கரையாகவடித்துச், சொக்கநாதரைத்துதித்துநக்கவுந்தேனைமத்தித்து, அஞ்சமுன்று மிரண்டுமறிய லாச்சுதுகற்பஞ், செஞ்சடாதரர்மலஞ்சேவித்துசுழிமுனையை. பூ

(இ-ள்.) அக்கரையிலுள்ள மீனைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்துசுரக்கரையாவடித்து சொக்கநாதரைத் துதிரெய்து அஞ்சமுன்றான எட்டையும் இரண்டையும் உரைவாச்சுது என-று.

(சுஉசு)

விதியைவெல்லுமதியால்மதியைவெல்லுஞ்சுழியால், பதியையறியஞானவழி யிதாண்டையே, மதியுன்னுக்குவ்விருக்கும் வாரி சவாரிமேலாய், விதியும்வாசிக்கப்போமோ விர்துநாதத்தின்கூறல்

(இ-ள்.) மதியினால்விதியைவெல்லும், மதியைச்சுழியால்வெல்லும் இதுவே உபய ஞானவழியாகும் மதியானது உனக்கு உள் ளாகவிருக்க விதியை வாசிக்கலாகுமா என-று.

(சுஉசு)

மாய்கையற்றுமூலமலமுஞ்சலங்கழிய, பயமதுவுங் கிலேசம் பாழாமிந்திரியமாண்டே, இந்தமதியைக்கண்டுவந்தவிதியைப்போக்கி, சொந்தமனையிலின்று சுந்தரர்க்குமுரைத்தேன்.

பூசித்

(இ-ள்.) மாய்கையான தொழிந்து மூலமலமுஞ்சலமும் சுழிய கிலேசமானது பாழாம் இந்தமதியைக்கண்டு உண்டான விதியை போக்கடித்து சொந்தமனையிலிருந்து சுந்தரர்க்குமுரைத்தேன்.

விருத்தம்.

பூதலத்தில்மகத்துகந்தான் பொறிபுலனும்வெளிபில் விடாப் பூசித்தார்கான், வாசகித்தவரும்வரலால் மதிரவியைப்பணிந்து மிகமகிழ்ந்ததாலும், வேதமெனுஞ்சாரமுண்டு விரும்பிபுமாதருமே விர்தனைப்போற்றி, பாசமடிமூலமெனும் பச்சையுவரகற்றி மிகப் பாசித்தாரே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் பெரியோர்கள் பலன்களையடக்கிப் பூசித் தார்கள் வந்தசித்தியை யடைந்தார்கள் மதிரவியைப்பணிந்து மிகவும் சந்தோஷத்தாலும் வேதசாரத்தையுண்டு விர்தனைப் போற்றி பச்சையுவினை அகற்றி எ-று. (கூஉ)

கொச்சகம்

காரமெனும்பூநீரு காயமதிலும்மி ருக்க
சாரமதைக்கொண்டு சவுந்தாரமதைக்கட்டறியார்
பூரமென்றூல்காரமிது பூநீரதுவும்புனிகான்
வீரமென்றவிர்தமுரி வெளியில்வெடியுப்பறிந்தே.

(இ-ள்.) காரமென்கிறபூநீரானது இந்தச்சுரீரத்திற்குள்விரிருக்க காரத்தைக்கொண்டு சவுந்தாரத்தைக் கூட்டறியார்கள் பூநீரென் பதே புனியாம் வீரமென்ற விர்தமுரியானது வெளியில் வந்தோம்.

பிருதிவிகாரமதாம் பிராணனும்காரமப்பு
இருதயத்திலுமிருந்த இந்திரியமாமமுரி
அறியப்போமோவெனிகா னம்புவிபிலெங்குமுண்டு
சுருதிமுடிவானசுடர் சூசுதமறிந்தேழுடிப்பார்.

(இ-ள்.) பிருதிவி காரமாம், பிராணனும் அகாரம் இவையறி யப்போகுமோ உலகத்தில் இவை எவ்விடத்திலுமுண்டு இருதயத் திலும் இதை இந்திரியத்திலும் வேதமுடிவனை சூட்சு சூட்சுத்தை உணர்ந்து எ-று. (கூஉ)

கலித்துறை.

கலிகாலந்தன்னில் மாய்கைபெருங்குழி கடந்து மென்மேல்
நலியாதுதேகம் வலுவாகும்வந்து நாதமதாய்
சலியாதுகாய மழியாதுதேகஞ் சாவில்லைகான்
மெலியாதுஉள்ளம் வாகியைவாவென்று விரும்பினனே.

(இ-ள்.) இக்கலியுகத்தில் மாயைக்குழியிலகப்பட்டு நலியாமல் விந்துபலப்பட்டு காயமழியாமல் தேகஞ்சாவில்லை உள்ளம் மெலி யாமல் வாகியை வாவென்று இச்சைபட்டேன் எ-று. (கூஉ)

அப்புகொண்டாண்டு ஐயஞ்சுதிங்களானபின்பு
சுப்பிரமதாசுஞ் சுயம்பாசுந்தேசஞ் சுத்திசெய்தால்
இப்புவிதாம்பிர மிருபத்தொருதிற மிருபலங்கொண்
டுப்பறக்காய்ச்சி யுருக்கியப்பூவினுடன்விடே.

(இ-ள்.) சலத்தைக்கொண்டாண்டு இருபத்தைந்து திங்களா
னபிறகு சுப்பிரமயமாகிய சுயம்பாகும் தேசத்தாநச் சுத்திசெய்
தால் அப்பினுடன்விடும் எ-று. (கூஉச)

வெண்பா.

இப்பரிட்சைகாண எளிதல்லதேகம்
அப்பதுநீர்கத்தி யானதால்-இப்புவிடில்
சுத்தசலமான சுயம்பதுசெம்பாகும்
உற்றவிதிசுத்தியறிந் தூட்டே.

(இ-ள்.) இந்தப் பரிட்சையைக் காண எளிதல்ல, அப்பினீர்
சுத்தியானதால் இங்கு சுத்தசலமான சுயம்புசெம்பாம் ஆகையால்
அற்றுப்போன சுத்தவிதியை யறிந்து ஊட்டுவாய் எ-று.

அம்புவிடில்செம்புகளிம் பற்றுவிடும்மூறலறும்
நம்புவதாரப்புவிடினால் யானறிந்து-அம்புவிடில்
தன்தேகமுறல்விட தாம்பிரமுமூறலறும்
தென்பொதிகைநாயனருள் சீர்.

(இ-ள்.) உலகத்தில் செம்பானது களிம்பற்றுவிடும் அதனால்
ஊறலற்றுவிடும் நம்புவதார் இதைதன் தேகவூறலறுமிடத்து நாம்
பிரத்தின் ஊறலுமற்றுவிடும் இது அகத்தியனருளினதாம் எ-று.

ஆனந்தக்களிப்பு.

தனனத்தனனதந்தனா-தான-தனனத்தனனதந்தனா-தந்தனா.

மூலாதாரச்சுழிமுனையில்-வாலை-மும்மதவாரி முச்சுடரினின்றி
லகும், ஆலகாலவிடமுண்ட-அரசன் பாதத்தைநம்பினேன் அம்பி
கைபாதம், பாலன் உண்பதிகந்தன் கமலபாபுபங்கையத்தை யான்
பணிந்துமெதொழுநேன், தூலவுடல்சூசுதேதகம்செடஞ் சுத்தியோ
ராண்டினிஸ்காதிதமாண்டே.

(இ-ள்.) மூலாதாரமென்னுஞ் சுழிமுனையின்கண் வாலாம்பி
கைபரமேஸ்வரன் இவர்களுடைய திருவடிகளைவணங்கி சரீரம்ஒரு
வருஷத்தில் சித்தியாதற் பொருட்டு துதித்தேன் எ-று. (கூஉஎ)

கட்டுப்படாதுசெம்பதுகாண்-மூல-காரத்தினுல்கருசேரந்தல்
லோகட்டும், வட்டுபொலிகுடிமவலுவாஞ்-சோதி வஸ்துவென்ன

வாசிமயமனுஞ்சேர்ந்தால், எட்டிரண்டும்பத்துவயதாம்- அது-இங்
கிதநாதச்சுரோணிதத்தாலும், பட்டுவிடுஞ்சரக்க தீதம்-நவ-பாஷா
ணமுதற்கொண்டு பரிசுவேதியதாம். தன அ

(இ-ள்.) செம்பு மூலகாரத்தினால் சேர்ந்தல்லவோகட்டும்இறு
கியும் வலிவாகும், எட்டும் இரண்டும் அறியாமல் பத்துவயதாய்
நாதசுக்கிலங்கனால் நவபாஷாணமுதல் பரிசனவேதியாகும்-அ.

நமசிவாயமென்றதஞ்சுவிந்து-நாதமுன்றெழுத்தையுங்கிலியும்
ஓம்சவ்வு, அமிர்தங்கொண்டுவாசி யூது-அடங்காது அம்உம்மென்
று அகூதரம்ரெண்டு, சமரசமாகும்பத்தெழுத்துங் குரு-சாமிகடாட்
சத்தால்சாதித்தேன்காணும், எமலபியகற்றுமிவ்வெழுத்து-எந்தன்
ஆசான்சொல்லுமினியான் கண்டேனாண்டே. தனன

(இ-ள்.) பஞ்சாட்சரங்களும், ஐயும், கிலியும், ஒவ்வும், சவ்வும்
உச்சரித்து அமிர்தத்தைக் கொண்டு எமலபியை யகற்றி என்னு
டைய ஆசான்சொன்னது இம்மந்திரமாம் -அ. (கூடகூ)

பத்தெழுத்தும்பரியேமம்-சித்தர்-பதினெண்பேர் பாதபொற்
காமல்மும்போற்றி, வித்தில்லாப்பூமியுமுண்டோ-விந்து நாதமில்லா
விடில்வாசிமுண்டோ, சித்தில்லாச்செந்துகளுண்டோ-சிவ னில்
லாவிடில்தேவர்களுமுண்டோ, கர்த்தவிவராச்சுதாண்டே - கதிர்
மதியுமிவர்க்கேவல் காணலாச்சுதுகான். தனன

(இ-ள்.) பதினெண்பேர் சித்தர்கள் பதங்களைப் போற்றி சிவ
னில்லாவிட்டால் தேவர்களில்லை ஆகையால்சந்திர, சூரியர்கள் அச்
சிவனுக்கு ஏவலாளர்க ளாவார்கள் -அ. (கூசுடி)

முப்பூவுமுன்றல்லோகாணும்-மூல-வாசிசேரவுநாறு முடிவல்
லோதோனும், அப்பும்உப்பும்வெடியுப்பும் அசு வானதும் வாய்ம
றந்துசெப்பார், இப்பொருள் கண்டுணர்ந்தேன்காண்-எவரும்-இந்
நூல்போலொருநாறு மியம்புவாரெவர்கான், செப்பார்கள் சிவ
ஞானமூலந்-திரு-வள்ளுவனுய்ந்து தெளிந்தயிம்மூலந். தனன

(இ-ள்.) மூலவாசியைநான் சேரமுடிவல்லவா காணும், அப்
பும், உப்பும், வெடிஉப்பும் ஆனவாயுவை யறிந்தவர்கள் சொல்
லார்கள் நான் கண்டுணர்ந்தபடியே சொல்லுகிறேன் -அ.

மதியைக்கொண்டுதேகஞ்சுத்தி-முன்னுள் வரும்வழலைகளால்
லாமண்ணென்றுங்கொற்றி, நதியைவிட்டுசேடையாக்கி-வழலை நா
ளுக்குநாள்வரும் நரகத்தைப்போக்கி, விதியிந்தமலக்கூடு முன்னுள்
வினையிருந்தால்சலரீர்கொண்டொடுசதியனந்தகாமவிடு-ஆண்டுசார
த்தைபுண்டு சாதித்துமேகூடு. தனன

(இ-ள்.) சந்திரபானத்தைக் கொண்டு சரீரஞ்சத்தி யாச்சது வழலைகளெல்லாம் மண்ணென்றுகொற்றி நதியைவிட்டுச் சேடையாக்கி வழலைகளுக்கு நாள்வரும் நகரத்தைவிட்டுநீர்கொண்டுகாம நீட்டி லாண்டுவரைக்கும் சரீரத்தையுண்டு சாதித்தேன் எ-று.

அலைகடலாவதுசமுத்திரம்-அலை கடலைபுண்டுகலக்கி யகற்றிடு முபத்திரம், மலசலப்பெருமையைப்போக்கும்-அந்த-வாருதசலத்தினால்வழலையைவிலக்கும், பலபலகஸ்திகள்தோன்றும்-பாண்டம் பழமலம்போக்கினுலப்பரிட்சைபார்கண்டும், உலைவாயின் மெழுகது போலாம்-மனம்-ஒருமித்துஜடசத்திநிலைகொள்ளாமேலாம்.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடலானது சமுத்திரமாகும் அக்கடல் நீராபிரண்டு கலக்கியொழிக்கின்ற உபத்திரவமாகிய மலசலப்பெருமையை போக்கும் அந்தநீரால் வழலையை விலக்கலாம் அதினால் பலபல கஷ்டங்களுண்டாம் உலைவாயில் மெழுகது போலவும் ஒருமித்து சடசத்தியானது நிலைக்க எ-று. (கசகந்)

கர்மசாகரமலக்கூட்டை-தந்தை-கட்டினான்மாய்கைப்பெண்கருவியால்வீட்டை, வர்மமில்லாக்கருநாடு திரு வள்ளுவன்செய்கையால்வச்சிரவீடு, பிரமாதிகற்பத்தையுண்டு அமிர்த - பேரின்பநதி சுத்தப்பிராணயங்கண்டு, நிர்மித்தேனகத்தியன்வரத்தால் - நெறி-தவறாதெனு ஞானவெட்டியின்கருத்தால். தனன

(இ-ள்.) கர்மக்கடலாகிய மலக்கூண்டைமாய்கையாகியபெண்கருவியினால் வர்மமில்லாக் கருநாட்டில் திருவள்ளுவன் செய்கையால் பிரமாதிகற்பத்தையுண்டு பிராணயாமத்தைக் கண்டு நெறி தவறாமல் ஞானவெட்டியான் கருத்தால் எ-று. (கசச)

விருத்தம்.

இந்திரனதியுண்டுரவிமலததைப்போக்கியிருந்தகர்மக் கசடதனை எல்லாநீக்கி, தொந்தமெனும்தேகசுத்தி சுயமாய்ச்செய்துசுகதுக்கமிருவினையைத்துலைத்துமேவி, அந்தஓராண்டுரென்றெடுத்துக்காலையமிர்தநதிசுத்தசலமறிந்துசாரம், தந்தைவிதிமுந்திமுன்னு வமைத்தகூறைத் தானவ உயகற்றியருள் சமைந்தவாரே.

(இ-ள்.) இந்திரநதி தீர்த்தத்தைப்புகித்து ரவியில்மலத்தைப் போக்கி காமக்குற்றங்களை யெல்லாம் ஒழித்து தேக சுத்தியைச் செய்து இருவினைகளை பிறந்தொலைத்து ஒருவருஷம் கழித்து சுத்த சலத்தைபுனர்ந்து முன்கர்மம் ஒழித்து எ-று. (கசந்)

கொச்சகம்.

சுத்திமுறையானவிதஞ் சொன்னேன் பெருநூலிதனில்
அத்திமுதலெறும்புகடை அமைத்தவரலாறுகளை
சித்தியிந்தநூலதனில் சென்று ஓராண்டுபின்பு
வெத்தியெனுமாண்டதுபோல் வெண்மதியால்கண்டேனே.

(இ-ள்.) பெருநூலிற் சொன் சுத்திமுறையைச் சொன்னேன்
யானைமுதல் ஏறும்புவரைக்கும் உள்ளபடைத்த வரலாற்றை இந்
நூலில்கண்டேன் எ-று. (கூசக)

காலேமுதலுண்டமுரி கற்பங்கதிருச்சமும்போய்
மாலேரவிசாய்ந்துகனல் மாறினதால்காலையினில்
சூலதுகாணுவதென்ன சுரோணிதமலப்புளியில்
ஆலவிடமுட்டியவின் னருணனுதயத்திலவைத்தே.

(இ-ள்.) காலையில் முதலில் அமுரிஉண்டு உச்சியிற் கற்பஞ்சா
தித்தல் வேண்டும் சூலது என்னவென்றால் சுரோணித மலப்புளி
யில் ஆலத்தைச்செலுத்தினபிறகே அருணோதயத்தில் எ-று.

கதிருதையமுன்புவருங் காலேதனிலிவ்விதஞ்செய்
மதியுணர்ந்துபின்புவரு மாலேப்புளியுண்பீராய்
விதிமெழுகுபோல்வருதல் வேளைபுன்னைக்காயளவு
அதிவிதமாய்நாளுக்குநா ளதனஞ்சண்டைக்காயளவே.

(இ-ள்.) சூரியோதயம் முன்னே வருங்காலத்தில் இப்படிசெய்
மதிவரும் காலத்தில் புளியுண்ணுவீர் வேளைக்கு புன்னைக்கா யள
வாக நாளுக்கு அஞ்சண்டை உண்ணல் வேண்டும் எ-று. (கூசக)

கலித்துறை.

மூவாண்டில்மூலப் புளிவிந்துஞ்சேர்ந்து முடிக்கும்விதம்
துவாதசாந்த வெளியறியாமல் சொக்கினர்காவர்
சாவேதுஞான மெய்ஞ்ஞானவெட்டிச் சார்வறிந்தால்
தாவேதுசார மாயிரத்தைந்நூறின் சுத்தியமே.

(இ-ள்.) மூன்றுவருஷத்தில் மூலப்புளியும், விந்துவும், சேர்ந்து
முடிக்கின்றவகையாவது துவாதசாந்தவெளியை யுணராமல் சொ
க்கினவர்க ளாவார்கள் ஞானவெட்டியின் வழியையறிந்தால் சாவி
ல்லை இதுசுத்தியம் எ-று. (கூசக)

சுத்திக்குள்விந்து சாரமுள்பாய்ந்து சுத்தியும்விந்
துசுத்தமனஞ்செனித் திடும்பிள்ளை அபவரதுபோய்

பத்தியசன்னம் பசைந்தமண் தண்ணீர்பாய்ந்திருநாள்
உத்தியசெம்பு உருக்கியன்னீரினி லூட்டிடுமே.

(இ-ள்.) சத்திக்குள்ளாக விற்துவானது சாரமுள்ளேபாய்ந்து
சத்தியையும் விற்துத்தமனாய்ப்பிறக்கும் தண்ணீர்பாய்கின்றநாளில்
செம்பையுருக்கி அந்நீரி லூட்டுவாய் எ-று. (கூரு)

வெண்பா.

உருக்கியீரேழுவிசை யூனீரில்சாய்த்திடவும்
சுருக்கிமணியதுவாஞ் சொன்னேனும் உருக்கவிட
கழிம்பதுவுழறலிலாக் காரமெனுஞ்சாரமதால்
அழும்புவருகாதிடிலு மாண்டே.

(இ-ள்.) அவ்வாறு உருக்கி ஏழுவிசை சாய்க்கவும் அது ஒரு
மணியாகும் சொன்னேனும் களிம்பும் காரத்தாலும் எ-று.

அயமுதலுநாக மதிதகருவங்கம்
சயமதுகாண்வேணவங்கஞ் சுத்தி-அயமதுகேள்
வங்கமிருநாசம் வருதல்பதினைந்திறங்
குங்கிமணியாகுமதின் கூறு.

(இ-ள்.) அயம், நாகம், வங்கம், சுத்திசெய்து பதினைந்துதரம்
உருக்கமணியாகும் எ-று. (கூருஉ)

மலைப்புளியும்வாரி வருமுத்தநாளில்
உலையதனில்விந்துஅய மூதினில் மலப்புளிரீர்
காய்ச்சியநாறு காரமெனுஞ்சாரமதில்
தோச்சவிடுவீரெனச் சொல்.

(இ-ள்.) பூநீற்றை நல்லநாளில் வாரிக்கொண்டுவந்து உலையில்
வைத்து ஊதினால் காரமாய்நிற்கும் எ-று. (கூருஉ)

மூசையதிலிட்டு மூடிமண்சீலைகனம்
ஓசையிடுங்காணுநுத்தி யூதினால்-மூசையினில்
உருகிமணியாடு மூலரசத்தினாலும்
சுருகியயச்செம்பதுவாஞ் சொல்.

(இ-ள்.) அதை மூசையிலிட்டு மூடிமண்சீலைசெய்து நுருத்தி
யினால் ஊதினால் உருகிமணியாகும் குங்குமப்பூவர்னம்வரும் ஊதி
னால் மாற்றேழாம் எ-று. (கூருச)

இருவங்கநாக மிரும்பதுவுஞ்செம்பு
மருவுபணவிடைக்கு வாங்கு-முருகவுமே
குகையிலிட்டுஊதக் குங்குமப்பூவர்னம்
மொழிக துவாமூதிடுமாற் றேழ.

(இ-ள்.) வெள்வங்கம், கருவங்கம், நாகம், இரும்பு, செம்பு வகைக்குப் பணவெடை சேர்க்கவேண்டும் என-று. (கூரு)

வேறு-விருத்தம்.

குருமுனியால்மார்த்றேழு வருதலதுகுணங்குறியாய் குறித்துப் பார்த்தேன், கருவிருவாயருளியதோராயிரத்துஐந் நூறின் கருவையாய்ந்து, அருவுருவாய்குருவினுட அனுக்கிரகமெனக்கனித்த அருளினுலும், சுருபநிலைகூடிமெல்லாஞ் சோதித்துப் பார்த்தவர்கள் சொர்க்கஞ்சேர்வாம்.

(இ-ள்.) குருமுனியினால் மார்த்றேழு வருவதைக் குறித்துப் பார்த்தேன் ஆயிரத்தைந்நூற்றில் அருவாயும், உருவாயும், குருவனுக்கிரகத்தாலும், சுருபநிலையின் சூட்சங்கனையெல்லாம் சோதித்துப் பார்த்தார்கள் சொர்க்கம்புகுவார்கள் என-று. (கூருசு)

வேறு-கவி.

விந்துநாதம்விதித்த அவ்வாழினால், அந்தகாரமது வெளியாச்சது, சந்தரக்கருசொன்னுர்பேதாபேதம், வந்துதாண்டேவழலைப் பிரகாசமே.

(இ-ள்.) விந்து நாதங்களை உண்டாக்கின விதத்தினால் அந்தகாரமானது வெளியாய்விட்டது. பேதாபேதங்களாகிய கருவைச் சொன்னார்கள் அதுவே வழலையின் விளக்கமாம் என-று. (கூருசு)

காரசாரங்கதிர் மதிவாழ்க்கையால். வாருதிவரமாவெளிப்படும் சாரங்கொண்டு சரமாரியேற்றினால், தேறலாந்தச தீட்சையிதாச்சதே.

(இ-ள்.) காரசாரங்களாகிய கதிர்மதிகளின் வாழ்வினால், காற்றுவரும்விதம் வெளிப்படும் காரத்தைக் கொண்டு சரத்தைமாறி ஏற்றினால் தசதீட்சையினால் தேறலாம் என-று. (கூருசு)

பூதலம்புகழ்பூரணசற்குரு, நாதவிந்துநடத்தையையோதினால் வாதஞானவழலைப்பெருமையை, மாதுவாலைவசனமிதாசுமே.

(இ-ள்.) உலகத்தார் புகழ்கின்ற பரிபூரணமான ஞானகுருவானவர் நாதவிந்துக்களின் செய்கையைச்சொன்னால் வழலையின் பெருமையைச் சொன்னதாகும் என-று. (கூருசு)

அந்தவானமனாவியமாமலை, யெந்தனாசானியம்பினா ராதலர்ல் வந்துகாஷி மகிழ்ந்து அசத்தியன், விந்துநாதம் விளங்கினாராண்டையே.

(இ-ள்.) இந்த ஆகாசத்தை அளாவியமாமலையில் என்னுடைய ஆசானானவர் சொன்னார் ஆதலால் அவருடைய காட்சியைச்சந்தோஷித்து அகஸ்தியனார் விந்துநாதத்தில் விளங்குகார் எ-று.

பூரசன்னபூரீர்புளிநாதமாம், வீரம்விந்துவெள்ளைக்கல்லுப்பதாம், காரசாரங்கதிர்மதிரெண்டினால், தேறுஞானச்சிவபண்டிதர்களே.

(இ-ள்.) பூரசண்ணமாவது பூரீமும்புளியும், நாதமுமாம், வீரமாவதுவிந்துவும், வெள்ளையும்கல்லுப்புமாம் காரசாரம், சூரிய சந்திரர்கள் இவ்விரண்டினால் சிவஞானத் தேர்ச்சியாய்ப் பண்டிதர்களாவார்கள் எ-று. (கூகக)

அப்பும்உப்பும்அமுரிமூலப்புளி, உப்புமப்புமுன்னுக்கு ளறிந்தபின், கைப்பும்உப்புக் கவுசிமுறிந்திடில், முப்புசன்ன முடிந்தது ஆண்டையே.

(இ-ள்.) அப்பு, உப்பு, அமுரி, மூலப்புளி, ஆகையால் இவைகளை உணர்ந்து கைப்பும்உப்பும் கசிவற்றுவிட்டால் முப்புச்சுண்ணம் முடிந்ததாகும் எ-று. (கூகஉ)

சிவமுஞ்சத்திசுவத்திலிருப்பதாம், கவனம்வேணுங்குகமுன்னுக்குள்தான், மவுனவாலேமதிக்கெண்டு வுட்டினால், கவனமேதுசாரத்தினுல்கட்டுமே.

(இ-ள்.) சிவமுஞ்சத்தியும் சிவத்தில் இருப்பதாகும் கவனம் வேண்டிய காலத்தில் கனகம் உன்னுக்குள்ளாகும், மௌனமாகிய வாலையை மதியமிர்த்ததைக் கொண்டு ஊட்டினால் கவனமணிசாரத்தால்கட்டும் எ-று. (கூகங)

சாரமாண்டுசரமாறியேற்றினால், காரஞ்சத்தியுங் கைவசமாகிடில், தேறினாந்திருவள்ளுவனின்விதம், ஏறலாகுமிருவியில்லையே

(இ-ள்.) விந்துநர் விளங்குகின்ற பானமும், அந்தநீர் அமுரியுண்டு ஆண்டுவருவார்கள் இந்தவழியில்சூரியனானவன் தினந்தினமும் வந்தவாழ்விற்பொருந்தி எதையுஞ்சாதித்தேன் எ-று.

மாயாசத்திமலப்புளிவந்தவா முயுநூல்களானேகம்விதித்தனர் ஓயும்நாய்போலுமுன்றலை வார்கள்தம், மாய்வதில்லை மகத்துகளாண்டையே.

(இ-ள்.) மாயாசத்தியான மலப்புளிவந்தவிதத்தை ஆயுள்வேதத்தில் அனேகமாகச் சொன்னார்கள். திரியும் நாயைப்போல் உழன்ற அலைவார்க்குவிட உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் மாய்வதில்லை

மானமுமபிமானிகள்வாறுகாண், சோனைபாயுஞ்சுகாதீத சக் கிலம், வீணுரைத்துவிடுகிறீர்பானரீர், தேனையுண்டு தெளிந்தனரா சாண்டையே.

(இ-ள்.) மானமாவது, அவமான முள்ளவர்களுக்கே யாம், சோனைமழைபோல் பாய்கின்ற சுகாதீதசக்கிலத்தை வீணாக எடுத்துப்பேசுகிறீர் அறிவாளர்கள் பேரின்பத் தேனையுண்டு தெளிந்தார்கள் எ-று. (சுகௌ)

உண்டரீருஉன்னுக்குள்ளேபாய்ந்திடில், சண்டனில்லைசாக்கா டெய்வதில்லைகாண், அண்டார்கோணத்தீசர் தெரிசனங் கண்ட போது கலிவராதாண்டையே.

(இ-ள்.) உண்டரீரானது உனக்குள் பாயுமானால் எமனுமில்லை மரணமும்வராது அகத்தீசனுடைய தெரிசனத்தைக் கண்டபோதே கலிவராதாகும் எ-று. (சுகௌ)

கார்மதிகதிர் சோதிவிளங்கிய, சீர்டுகந்திருவள்ளுவனோனும் பார்விளங்கிய பாடல்முனைந்நூறு, பேர்வளம் பெரியோரறிவார் களே.

(இ-ள்.) மதிம்பிரகாசம் போன்ற ஒளிவிளங்கின திருவள்ளுவன் சொன்னான் இந்த ஆயிரத்தைந்நூறு இதைப் பெரியோர்க ளாயுள்ளவர்கள் உணர்வார்கள் எ-று. (சுகௌ)

ஞானவெட்டிநன்னூல்பதினைந்துநூறு, தேனெனுமொழிசெப் பியவாறினால், வானஞ்சூழ்கடல்வாரிப்பொழியவும், மோனஞான விதியைக்கேளாண்டையே.

(இ-ள்.) ஞானவெட்டியின் ஆயிரத்தைந்நூறு பாடல்களைக் கொண்ட இந்த நூலானது பெரியோர் இன்பமாய் சொன்னதினால் அதின்மொனஞான விதியைக்கேட்பாய் எ-று. (சுகௌ)

வேதஞானவிளங்குமகத்துகள், பாதபங்கயப் பன்மலர்கூட யான், வாதபண்டித மாமுனிவாறினால், சூதவாலைச் சுழிமுனை காணுமே.

(இ-ள்.) வேதஞானத்தில் விளங்குகின்ற மகான்களின் திருவடிகளை வணங்கச் சுழிமுனையானது தோன்றும் எ-று. (சுகௌ)

பஞ்சரத்தினம்பன்மலர்கூடியான், நெஞ்சறிந்து நிகழ்த்தவெ ள்ளோட்டினில், செஞ்சடாதரதெய்வசிகாமணி, கஞ்சமலர்க்கண்ட போசொல்வாரோ.

(இ-ள்.) பஞ்சரத்தினமான பலவகைப்பட்ட மலர்களைத் தரித்து மனமறிந்துசொல்ல வல்லவர் ஈஸ்வரதரிசனை செய்தவர்களாவார்கள் எ-று. (கூஎஉ)

பதினெண்பேர்கள் பரிபாஷையாய்ந்துயான், விதியறிந்து விளங்கும்ரகசியம், மதிரவிமலர் வாரிச்சொரிபடம் கெதியறிந்து கிருபைக்கடல்மூழ்கினோர்.

(இ-ள்.) பதினெண் சித்தர்களின் பரிபாஷைகளை யுணர்ந்து விதியையுணரும் ரகசியத்தை கிருபா சமுத்திரத்தில் மூழ்கினவர்கள் உணர்வார்கள் எ-று. (கூஎங்)

தத்துவந்தொண்ணுற்றுஞ்சடாவிடில், சுற்றுஞானக் கருவறியார்கள்காண், பெற்றும்பேறுபிறப்பொழியாமலும், சித்துமாய்கையில் தேசமழிவதே.

(இ-ள்.) தொண்ணுற்று தத்துவங்களையுஞ் சடாவிட்டால் ஞானக்கருவை உணரார்கள் பேறுபெற்றும் பெருமலும் பிறப்பொழியாமலும், சித்தின்மாயினால் தேசம் அழிவதேயாம்.

சுத்தஞானசுகாதீதமென்பது, வித்துபானம் விளைவினுதிப்பதாம், வத்தர்சுத்தர்பண் போர்பதினெட்டுபேர், கர்த்தனுங்கருவாய் செனித்தார்களே.

(இ-ள்.) சுத்தமாகிய ஞானசுகாதீதம் என்பது வித்துபணத்தில் உதிப்பதாகும். பத்தர்கள், சித்தர்கள் பதினெட்டுப்பேர்கள் கருவாகப் பிறந்தவர்களாவார்கள் எ-று. (கூஎரு)

கொச்சகம்.

கருணையானந்தசிவ காமியருள்பா தமலர்
திருவடியும்போற்றிசெய்து செங்கமலமேவிவளர்
முருமுனியால்தீட்சைபத்துங் கோணமல்கூர்ந்துமிக
அருள்புரிந்துகாயசித்தி யனுக்கிரகம்பெற்றேனே.

(இ-ள்.) கருணானந்த சிவகாமியின் திருவடிகளை வணங்கிக்ரு முனியால் தீட்சைகள் செய்துகொண்டு காயசித்தி அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டேன் எ-று. (கூஎசு)

கண்டுகளிகூர்ந்துகரு காரணத்தால்சித்திபெற
அண்டக்கல்லுப்பதனை யானறிந்தேனாதிபுப்பை
விண்டுவிடும்ஞான வெட்டி மெய்ப்பொருளை யானுரைக்க
எண்டிரையினல்லோர்க ளிப்பொருளை க்காண்கிலே.

(இ-ள்.) கண்டு சந்தோஷித்து குருவின் காரணத்தால் சித்தியடைந்த அண்டக்கல்லான உப்பைநான் அறிந்தேன் ஞாவெட்டியான் உண்மைப்பொருளை நான்சொல்ல எண்டிசையி லுள்ளவர்கள் இதை உணரார்கள் எ-று. (சுஎஎ)

வென்பா.

ஆனைக்கல்லாரறிவ ரம்புவியி லும்மனிதர்
சோனகரால்வந்தவித சொர்னஉப்பை-யானைக்கல்
பானமென்றநீரமுரி பாண்டமதி லும்படினால்
தானதைகொண்டே டலைத் தாக்கு.

(இ-ள்.) உலகத்தின்கண் யானைக்கல்லை யாவறறிவார்கள்? சோனகரால் வந்தசொர்னஉப்பை அதில் ஒருபாண்டத்திலிட்டு அமுரி கால்படி பூற்றுவாய் எ-று.

கொச்சகம்.

இவ்விதம்பிராணமதுவையிடித்து இப்படிதான்
அவ்விதநால்நீர்படி க்கு ஆனதுக்கல்லோர்படிதான்
கவ்வியபூனீரதுகேள் கானகத்திலும்விளையும்
எவ்விதமென்றேயறிய இன்னீரில்தாக்கிடுமே.

(இ-ள்.) இந்த அளவிலேயே ஒருபடியுப்பிட்டு பிறகு காட்டில் விளையும் பூநீறையும் அதில்பொடுவாய் எ-று. (சுஎக)

கலித்துறை.

அருள்மேவிக்கல்லு ஆனைக்கல்லுப்பு ஆதியுப்பு
திருமேவியவன்னி செங்கன லூட்டித் திருத்தமதாய்
உருவேறச்சுத்தி யுடன்கண்டகாச்சி யுற்பவமாய்
பருவப்பதங்கொண்டு பானநீர்விட்டு பகர்ந்தலம்பே.

(இ-ள்.) ஆனைக்கல்லுப்பு ஆதியுப்பாம் வன்னியானசொல்கள விளையுட்டி திருத்தமாய் சுண்டக்காய்ச்சிப் பருவத்தைக் கண்டு பானநீரைவிட்டு அலம்புவாய் எ-று. (சுஅயி)

அனலுக்குநீருக்கு மசையாதுகல்லுப் பதையெடுத்து
முனைமேவியகுளி கல்லத்திலிட்டு முகுளிதமாய்
வினையேகுமண்ட கவண்கருவிட்டு வெகுண்டொருநாள்
இணையாட்டிமைப்பதமெழுபோல் வருஞ்செய்கையியம்புவனே.

(இ-ள்.) கல்லுப்பானது, அனலுக்கும், நீருக்கும் அசையாத தாம் அதைஎடுத்துக் கல்வத்திலிட்டு அண்டவெண்கருவை இட்டு வெகுண்டு ஒருநாள்மெழுகுமோல்வருஞ் செய்கையைரொல்வேன்

அலைமோதியமேரு வுறையாகச்சேர்ந்து அருணன்பட
மலைமேவியப்பு நிலவிந்துவீசி வாருதியால்
சலையாமீரெட்டு சலநீருங்கட்டிக் கல்லுப்பதாய்
விலைமேவிசோனகர் பெரியோர்கள்வாங்கும் விற்பனையே.

(இ-ள்.) அலையால் மோதப்பட்ட மேருவில் சேர்ந்து அருண
னான சூரியன்தாக்க மலையிலிருந்து இந்துவான சந்திரகிரணம் வீசி
கடலில் பதனாகலைகளின் சலமும் நீருங்கூட்டிக் கல்லுப்பாய்விற
பனையாம் எ-று. (கஅஉ)

இந்திரனுப்பு இதுமெழுகாட்டி யிரவிதனில்
சந்திரனுப்பைச் சதுர்பில்லைதுட்டிடை தானகொண்
டந்திரனுப்பு அதுசரக்காக அருணனதில்
பந்தனஞ்செய்து பரிவாகவட்டிப் பகர்ந்திடும்.

(இ-ள்.) இந்திரனா உப்பு இதுமெழுகையாட்டிச் சூரியனில்
சந்திரன்உப்பைச் சதுர்பில்லை துட்டெடைகொண்டு அந்திர உப்
பைச் சரக்காக அருணனில் மர்த்தனஞ்செய்து பரிவாக அரைத்
துச்சேர்ப்பாய் எ-று. (கஅஉ)

கதிர்முகநாடி மேல்வட்டமூடி கருணைபெற
மதிசீலையேழு மண்செய்துவாலை வன்னிமுகம்
அதிவிதமாக முயன்றெடுத்தனுணி அனையெடுத்து
நதிமேவுஞ்சந்திர பனிசுத்தநீரில் நாடிடுமே.

(இ-ள்.) சூரியவட்டத்தை விரும்பி, மேல்வட்டத்தை மூடிக்
கருணைபெற சீலைமண் ஏழுசெய்து, வாலைபிவிட்டு அடுப்பிவிட்டு
ஊதி சுத்தநீரில் நாடுமெ-று. (கஅஉ)

வெண்பா.

பனிவீசமாகி தனிபங்குணியிலும் நிறங்கும்
தனியாகச்சுத்த சலந்தான்பிடித்து-பனியனூர்
வெண்ணிறமாய்நின்றதொரு மேதினியிங்கானநிலும்
நான்பெறவுஞ்சுத்தசல நாட்டு.

(இ-ள்.) மாசியிலும், பங்குணியிலும் சுத்தசலத்தைப் ஒருபிங்
கானில்வை எ-று. (கஅரு)

இந்திரன்தன்விந்தி விட்டிடுங்கற்சண்ணமது
வெந்தசுன்னக்கல்லிறைந்து வேகுமே-இந்திரநீர்
பட்டுவிடுமேகரைந்து பாஹயுப்பாழன் றதனால்
இட்டிடுமஞ் ஈன் னத்தி லெய்தும்.

(இ-ள்.) இந்திரனுடைய இந்திர கற்சண்ணத்தை இட்டால் கற்சண்ணமானது இரைந்துவேகும் இவ்வாறு அஞ்சுதினமான பின் நீயும் எ-று. (கூஅசு)

நீரதுமேலும்படியும் நேர்மையில்லப்பதுவாய்
பாரதின்மேல்கத்திகொண்டு பாய்ச்சினால்-நீரதின்மேல்
கண்டதனைக்கீறிவிட கல்லுப்புமேல்படியும்
மண்டலத்தின்பாறையுப்பா மறி.

(இ-ள்.) மேலும், கீழும் உள்ளநிலைப்பாய் பாய்ச்சினால், கல்
லுப்பின்மேல் படியும், ஒருமண்டலத்தில் பாறையுப்பாகும் எ-று.
விருத்தம்.

மண்டலந்தான்கிழிந்தபின்எடுத்துப்பீங்கான் வாருதியென்ற
திற் சன்னகல்லுப்பாகும், கண்டஉப்புஇவ்வளவும் பாரையுப்பாம்
கல்லுப்புஇதையறியார்கண்கெட்டுதி, சென்றாட்டமாய் சிலபேர்
நாய்போல்சுற்றிச் செகமெலாமலைந்தலைந்துத்தியங்கினார்கள், குண்டலியின்
கமலமலர்தொழுதுபோற்றி குறுமுனியினருள் தெளிந்து
கூறுவேனே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு ஒருமண்டலஞ் சென்றபிறகு பீங்கானில்
வைக்கச் சண்ணமாகும் இவ்வளவும் பாறைஉப்பாம், இதையுணர்
ந்தவர்கள் கண்கெட்டு நாய்போல்சுற்றி உலகமெல்லாம் அலைந்து
அலைந்து தியங்கினார்கள், குண்டலியின் கமலமலரை வணங்கித்துதி
செய்து குறுமுனியின் அருளால்தெளிந்து கூறுவேன் எ-று.

அந்தபரிபூரணாய் விளங்குஞ்சோதி அகண்டபரிபூரணத்தி
னருளைப்போற்றி, சுந்தரமாயெனையின்றமாதுவாலைக் சுகாதீதமெ
ன்னாளுமடிதொழுதுபொற்றி, யிர்தவிதிவிட்டகுறையெய்துமாகில்
வீந்துவிட்டோனவர்பதத்தில்கவும்போற்றி சிந்தையெனும்மனம்
புத்திசித்தமுன் டம் சிறந்ததிதஆங்காரநாலும்போச்சே.

(இ-ள்.) அப்படி பரிபூரணமாய் விளங்குகின்ற சோதியாய்
விளங்கும் அருளைப்போற்றி அம்பிகையின் பாதத்தை வணங்கி
விட்டகுறைவந்தால் வீந்துவிட்டவர்பாதம் நமஸ்காரஞ் செய்து
சதுர்வித கரணங்களும் வீணாகப்போச்சது எ-று. (கூஅசு)

தத்துவமென்றுதித்த தொண்ணூற்றாறுஞ்சுட்டு தசவாய்வு
மொருமித்துத்தானொன்றாகி, பெற்றபிறவிக்கடலைத் தாண்டியேற
பெரியோர்கள்வெகுகாலம்பிரானயத்தால்,குற்றமொன்றும்வாரா
மல்குறுக்கல்சன்னம் கொண்டுஅனுமானமெனு மமுரிதன்னில்,

வித்தெனவும்விளங்கும்பாறை வெள்ளைக்கல்லுப்பதுவும் விதித்து
தாண்டே.

(இ-ள்.) தொண்ணூற்றுது தத்துவங்களைபுங் கெடுத்து பத்து
வாயுக்களும் ஒன்ருய்ச்சேர, பிறவிக்கடலைத்தாண்டிக் கரையேற
வும், பிராணயாமத்தால் குற்றம் ஒன்றும்வாராமல் குருக்கள்மார்
சொன்ன சுண்ணாத்தைக்கொண்டு வெள்ளைக்கல்லுப்பு உதித்தது.

பூருவத்திலுதித்தகடல்கல்லுப்பாகும் பூனீரினுப்பதுவுமழரி
புப்பும், வாறறிந்துமூப்பொருளுமுன்றுப்பாகும் வகைவகைக்குப்
பலமதுவாய்வகுத்துப்பின்பு, சருகாமல்பறங்கிவைப்பு பலந்தான்
சூடன் தனையெடுத்துகுலிக்கல்லிச்சமையத்தானும், கருதாமல்வெ
ண்கருவாலிரண்டுசாமம் கணக்காகமையதுபோல் கருதிடரே,

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் உண்டானது கடற்கல்லுப்பாகும்பூரீறும்
அழரிஉப்பும் ஆனமூன்று உப்புக்களும் வகைக்குப்பலமாகவும்,பற
ங்கிவைப்புப்பலமாகும் சூடன் என்னுங் கர்ப்பூரம் ஒருபலமாம்,
கல்வத்திலிட்டு வெண்கருவால் இரண்டுசாமம் வரைக்கும்அரைக்க
வேண்டும் எ-று. (கூகக)

கட்டளைக்கலிப்பா.

கருதியும்வழித்தேயெடுபில்லைகாண் கதிரவன் தனில்காய்ந்தெ
வட்டியில், சுருதிமேல்முடியொன்றுபுடமதில் துரிதமாய்கனலாறி
யெடுத்திடும், குருமுனியருள்திருவள்ளுவனுரை கூறிடும்பெரியோ
ர்கள்மகத்துகள், தொழுதுவாலைப்பதம்பணிந்தர்ச்சனை தொழுத
தால்பணிந்தாண்டேயுணருவார்.

(இ-ள்.) பிறகு வழித்தெடுத்துப் பில்லைதட்டி உலர்த்திப் புட
மிட்டு ஆரியபின் எடுத்து வாலையடிவணங்கி அர்ச்சனை செய்து
வணங்கி எ-று. (கூகஉ)

வேறு.

பூரீருவதும்பூதலந்தன்னிலும் வானிலும்மாசிபங்குனி மூன்றி
னில், காணிரோகதிர்ச்சந்திரன்விந்தினுல் சோனைபாய்ந்து எகாதித
நீறதாம், பாணியோடிபருதிமுகம்பட தானினிவெண்மை தாரணி
தன்னிலும், கோனினிபூமிநாதமெழும்பிடும் வேனினிவிந்து நாதம்
தாண்டையே.

(இ-ள்.) பூரீருவது உலகத்தின்கண் மாசி, பங்குனி மாதங்க
ளில் சந்திர, சூரியர்களின் விந்தினுல் விளைவதாகும் எ-று.

பூமிநாதம்பூநீறென்னும்பேரதாம் வாமியோகிகள் வந்துஅன்ன ளினில், நேமமாகநெறியதுவாகவும் பூமிசுற்றிப் புனலடியாமலும், தாமேவேலிதனித்துச்சோடித்துடன் ஆமேசானொரு அந்தமன் வெட்டியும். நாமேசொன்னோம் நானுக்குநாள்மூன்றதும் சோமன் விந்துநீர் சொல்லியெரித்திடே.

(இ-ள்.) பூமிநாதமே பூநீறென்னும் பேருடையதாம், யோகி கள் தீர்த்தமாடி யெடுத்து அமுரிதெளித்து எரிப்பார் எ-று.

மூன்றுநாளை முனைதெரியாமலும் மூன்றுமுச்சாண்பூ நீர்விட் டெரித்திடும், வேன்றுங்கம்பி யிதுநீலவாநமும் தோன்றுநாலு தினத்திலெரித்திடும், ஆண்டுபத்துமடுத்துகற்பங்கொளும் தூண்டி டும்புனிசன்னம்பூநீறதும், மீன்றிடும்மிதுபூநீர்க்கெதிரிலா ஏன்றிடு ங்கரவித்தையிதாண்டையே.

(இ-ள்.) இவ்விதஞ் சொல்லப்பட்ட ௩ - நாளும் முச்சாண் பூநீறு விளைந்திடும் எ-று. (௩௧௫)

விருத்தம்.

சாணுயரமண்களைந்துஎரிந்துமேலும் தனித்துஅன்னாள் மறு நாள்கொண்டருணந்தன்னில், காணுமொருபடி யொருசாண்வெ ட்டிமேலும்கண்டு மறுநாள்திதன்கால்தன்னில், வேணுமந்தப்படி மூன்று நாளஞ்செய்து விளங்கவுமேநாலாநா ளிதனைப்பார்க்க, மூன்றுநாள்சென்றதின்பின் கம்பியோடும் முன்னாளில்மெரியவிட் டுப் பின்னாளாண்டே.

(இ-ள்.) ஒருசாண்ஆழம் மண்ணைஎடுத்து மறுநாள்சூரியனில் ஒருபடிகாணும் இவ்விதம் மூன்றுநாள்செய்து நாலாவது நாள் இதைப்பார்க்க கம்பிலுடும் அதைமிதித்து மறுநாளில் எ-று.

பின்முன்னாள்கடைநாலுமெரியல்வேகம் பேதித்திருசால்கொ ண்டு உதைத்துமேலாய், உன்னிதமாம்மெரியவிடப் பூதான்பூர்க் கும் ஓரங்குலப்பிரமாணமுயரமென்னில், இன்னமினி நாலாநாள் கினிஞ்சலாலும் எடுத்துவெகுபதனமாய் குப்பிக்கேற்றி, சொன்ன குருநாலுமேழுபதமாயாட்டி சூகூததாயைப்பதெருப் புடத்தில் நீற்றே.

(இ-ள்.) இந்தநாட்களில் வேகமாய் மிதிக்கப்பூபூக்கும், அது ஒருஅங்குலம் பிரமாணமாயிருக்கும் அதைக்கினிஞ்சலில் எடுத்து குப்பியில் பதனம்பண்ணி மெழுகுபதமாயாட்டி ரூப - எருபுடத் தில் நீருக்கும் எ-று. (௩௧௬)

நீற்றிடவுஞ்சுன்னமதாங்கொடியவேநாம். நிறமென்னசந்திரனு
க்கொளிபோதாது, வீற்றிடவுங்கல்லுப்புச்சுன்னந்தன்னை விளங்க
வெகுபெரியோர்கள் விரித்துச்சொன்னார், நாத்நிசையிலநவகோடி
முனிகள்சித்தர் நடனஞ்ஸ்திரஞானவெட்டிமேலாம், மாற்றியே
பிறந்திடவும்வாசியோகம் மாறுகலைபதினும் வகுத்தாராண்டே.

(இ-ள்.) அவ்வாறுசெய்தால் கொடிய வேகமுள்ள சுண்ணமா
கும் நிறமோ சந்திரன் ஒளிபோலவும், கல்லுப்புச் சுண்ணத்தைப்
பெரியோர்கள் விரித்துச்சொன்னார்கள், அதையே ஞானவெட்டி-
யிலும் சொன்னதாம் எ-று. (சுசுஅ)

இப்படியாய்நவகோடிகோடாகோடியில்குபதினென்பேர்கள்
மகிழத்தானும், கற்பகமேதிருவருளோகருணைஞான கமலவிதழாயி
ரத்தெண்மலரின்மேலும், உற்பவமேமுன்னோர்சர்மோட்சம்பெற்ற
மூலசுழிமுனைநடுவில்நடனஞ்செய்யும், தற்பொருளோசடாதரத்தில
குஞ்சோதி சாம்பவனென்றேஜெகமும் புகழ்ந்தாராண்டே.

(இ-ள்.) இவ்வாறே பதினென்கித்தர் முதலியோர் மகிழ்ச்சி
யடைய முன்னோர்கள் மோட்சம்பெற்ற மூலச்சுழிமுனை நடுவின
ள்ள சடாதாரத்தில் சாம்பவனென்று உலகமுழுமைக்கும் புகழ்ந்
தார்கள் எ-று. (சுசுக)

திரிமூர்த்திவம்மிசத்தில்தோன்றுஞான திருவள்ளுவனையென
னுஞ்ஜெகமும்போற்ற, கருவூருவிவங்குநகர்கமலபீடம் கருணையா
னந்தவர்க்கத்தமிழால்ஞானம், தருமேசிவக்கியானவெட்டி பதவி
நாலும்தரணிதனிலறிவுள்ளோர்சாகாக்கல்லி, வருமயிசைபெய்யோ
ர்கள் திசைசூயாலும் வள்ளுவனாருரைத்தமொழிவாறு ஆண்டே.

(இ-ள்.) மும்மூர்த்திகளுடைய வமிசத்தாலுண்டான திருவள்
ளவனென்னும் பெயரைப்படைத்து கருவூரில் தமிழ்ஞானத்தில்
பெரியோர்கள் உரைத்தபடி திருவள்ளுவனார் சொன்னார் எ-று.

ஜெகமாய்கையண்ட பிண்டமமைத்தவாறும் ஜெகதலமீரேழு
பதினாலுங்கூடி, அகமாய்கை ஆண்டுபெண்ணுதித்தவாறும் அவ
னியிலென்பத்துநான்குமிராய்நின்ற, பகவனருளாறுதித்தார்பாரிஸ்
செந்துபலபலவாயுயிரதவாய் படைத்தவாறும், சுகவசியொகாமா
யெங்குந்தானாய் சுகாதீதமெனவிவங்குஞ்ஞகந்தாண்டே.

(இ-ள்.) உலகமாயையிற் ஆண்டபிண்டங்கள் உண்டாக்கின
விதத்தையும் ஆண்பெண்உண்டானவிதத்தையும், உலகத்தில்தெத்
துப் பலபலவோதமாய்ப் பிறந்தவிதத்தையும் சொல்லுகிறேன் எ-று.

முப்பொருளாய்வின்றிலங்குமதியேவிற்துமுறையானநிலவுப்பு
கடல்நீரூப், இப்பொருளாய்சமைத்தவிதசன்னம்வாங்கி யிசைந்து
குளிகல்லதனில்கன்றாயாட்டி, கைப்பொருளென்றிதையறிந்துவீரம்
பூரம் கருவினிலும்புழுக்குருவண்டுநாடி, செப்பதிதவகைவகைக்கு
ஒருகலஞ்சுட்டி சிதையசம்பழத்தினிட ரசத்தால்மாய்த்தே.

(இ-ள்.) முன்றுபொருள்களாய் விளங்குகின்ற விற்துமுறை
யான நிலவுப்பு, கடலுப், இவைகளின் சுண்ணத்தையவாங்கி சூழிக்
கல்லில்போட்டு, வீரம், பூரம், புணுரு, குருதண்டு, நாபிஇவைகள்
வகைக்கு ஒன்றேகால்வராகனெடைசுட்டிபழரசத்தால்அரைத்து.

வேறு கவி.

மாயமாயமயனமதாதிடம். வாய்வும்வன்னி வருணாநுங்குடி
னூல், தேயதேயசெம் பொன்னிறமாயிடம், பாயபாயபகிரண்டம
ளாவியே.

(இ-ள்.) மாயமாகிய மயனத்தில் வாயு, வன்னி வருணன்
இவைகள் செர்ந்தால் செம்பொன்றிறமாம் என்று. (க௭௩)

நின்றநாடிகிழ்த்தமபனமாய், அன்றுநாளுமன் ஒள்முழுதா
ட்டினூல், கண்டிசாடிகணக்கொருவிதமாய், பண்டுளங்கனிபார்க்க
ப்பழமதே.

(இ-ள்.) ஒருநாள் முழுமைக்கும் அரைத்தால் மயனமாம்
அதைக்கண்டு ஒருகணக்கால் பார்க்கப்பதாம் என்று. (க௭௪)

கடலுப்பாவதுகடல்துரைகட்டினூல், கல்லுப்பாவதுங் காணு
மகத்துகள், செடலவுப்புசிவகங்கைகூடினூல், அவனியீதினிலுட
சித்தாடுமே.

(இ-ள்.) கடலுப்பென்பது கடல்துன்றயாகும், கல்லுப்பாவது
மகத்துக்கள் காணுவார்கள், செடலுப்பாவது சிவகங்கைகூடினூல்
பூமியில் அட்டசித்திகளும் ஆடும் என்று. (க௭௫)

மாதுவாலையாலம்பிகைதன்பதம், ஏதுநாதமுமேகத்தின்வா
றுகான், ஊதுந்தாரையுயிர்காணமுரியால், வாதமுன்னெதிர் வந்
தெதிர்நிற்குமே.

(இ-ள்.) பெண்ணை வாலாம்பிகையின் பாதத்தை யேற்றி
அமுரியினூல் ஊதினால் வாதம் எதிர்வந்துநிற்கும் என்று.

வேறு-கவி.

வெண்மதிநிலவுப்பையறிந்திடும் வேகமென்னவிது வீரசன்ன
மாந்நன்பெறுமெழுக்கேவழித்தங்ஙனே நாடிபில்லைவியினில்காய்ந்

ததால், அண்ணல்தன்பதமர்ச்சித்து வட்டியில் அடியிருக்கமே லோடுதன் முடியும், மண்ணதிதமன்சிலைமண்ணேமுமேவன்னியாங் கதிர்வாலையிலவைத்திடே.

(இ ள்.) வெண்மையான நிலவுப்பை உணர்ந்தால் வீரஞ் சண் ணமாகும், ஆகையால் அந்தமெழுகை வழித்துப்பில்லை செய்துலர் த்தி இறைவன் திருவடிகளை வணங்கி ஒட்டிலிட்டு மேலோடு மண் சிலைசெய்து வாலுக்கத்தில் வைத்து எ-று. (கலசு)

வைத்துச்சாவல்புடம் போட்டெடுத்துடன் வானில்குப்பிரு வந்தியத்துற்குள்தான், சித்துவாதச்செகவசியம்மதாஞ்சினச் சரக் கறுபத்துடனாலும், பற்றுமில்லாப்பனிங்கதுபோல்திறம் பாரும் பாரும்பரிகைத்தன்வேதைகாண், கற்றுமுப்பொருள் காட்டினர் நூல்வகைகாணுதொன்றுங் கருதினேனான்டையே.

(இ-ள்.) சாவல்புடம்போட்டு எடுக்க எல்லாச் சரக்குகளும் கட்டுதற்குரித்தான பரிங்குபோலாகும், பரீட்சைவேதையாகும்.

ஆண்டு நூறுமதித்தென்னபாக்கியம் ஆயிரத்தைநூறில்வாறு காண், கண்டு நூல்கள் கல்லுப்பறியாமலும் காணுங்காணு கருத்த முயார்கள்காண், மண்டலம்வலிவோடுதிரிந்ததால்வண்டர்காணும் வகையறிந்தாரில்லை, ஒன்றுமொன்றுஉரு வறிந்தாலல்லோ ஒகோ ஒகோபாருமுனதருளாண்டையே.

(இ ள்.) என்னபாக்கியம் இருந்தென்ன? கல்லுப்பைஅறியா மலும் வேறென்றை உணர்ந்தாரில்லை, இவையெல்லாம் உன்னு டைய அருளேயாகும் எ-று. (கலசு)

வான்புவிசுடல்மண்ணும்நின் னும்மது ஏனதுக்கிதுக்கேவல் செய்ரிம்மதாம், நானருள்ஞானவெட்டிக்கெதிரொருநாடி யாடிய நான்மறைநூல்களும், பானுமாலிபரையென்றறிந்திடார் ஞான மோதுவர்கியானசுகாதீதம், மானுபாவரெனுஞ்சிவமுத்தர்கள்ஆன தால் நற்பொருளறிந்தேதாதிரர்.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களும், ஞானவெட்டிக் கிணையாகா இதை சிவமுத்தர்களோ அறிவார்கள் எ-று. (கலசு)

முப்புமுப்புவென்றோதியநூல்கள்தான் அப்புமப்புவென்றா றிவார்களோ, செப்பினர்பதினென்பேர் மகத்துகள் தப்புமோசத் தசாகரீரெலாம், அப்புவினருளான அவ்வாறினல்கைப்பையே கறிம்பற்றுக்கசடலும், இப்புவினெகவீணைசகொண்டிவர் கைப் பையுண்டிங்கருந்தறியார்களே.

(இ-ள்.) முப்பு என்னுசொல்லுகின்ற தூல்களையாவர் அறிவார்களோ? பதனென்சித்தர்கள் அறிவார்கள் மற்றவர்கள் இதன் கருத்தை அறியமாட்டார்கள் எ-று. (க0கக)

வாரிவாரிமகராசமாவதால் நீறிடும்நவலோகமும் ரத்தினம், தேஅந்தேதம்வெண் வங்கமொருபலம் சீரதாய்முப்புசுன்னங்களைஞ்சிடை, சாரிராசிராரித்துறதால்ஆரபாரமதின்கீழ்மேல்புசிபின் நீறிநிறிபுநீற்றிவமாகிடும் ஆறியுங்கதிர் வாலேரவியதே.

(இ-ள்.) நவலோகமும், நவரத்தினமும் முன் சொன்னதால் நீறும், வெள்வங்கம் ஒருபலம், முப்புசுன்னம் கழஞ்செடை பூசிரவியுலர்த்தி எ-று. (க0க௨)

அந்தரத்தருள் தாமரைமூலிதான் அங்குனே அரைத்தங்கியும் பூட்டிமேல், இந்திரக்கவசங்களுஞ்சிலைமண் னேழுஞ்செய்து இரவியில்வைந்தெடுத்த, தந்திரப்பிடங்குக்குடமாமதில் அந்தவங்கமதி நிறவெண்மைதான், சந்திரனொளிபோலும்பிரகாசமாய் வந்தையாமிது வெள்வங்கம்நீறுமே.

(இ-ள்.) ஆகாசதாமரை மூலிகையை அரைத்து அங்கிப்பூட்டி சிலைமண் ஏழுசெய்துகுக்குடபுடம்போட வெள்வங்கம்நீறும்எ-று.

நீற்றினுநவலோகமுநீற்றிடும் நேர்மைநேர்மைநிகரி துக்கொக்குமோ, சாற்றினூக்குருவெள்வங்கச்சுன்னமாம்தாம்பிரபஞ்சாஸ்திரவேதைகான், சூத்திரமிதுசொன்னாகத்தியன் தொட்டதெல்லாந்தொடுகுறியாமிது, பார்த்துபார்த்துப்பலபேர்மயங்கினூர்பாடுபட்டால்பலனுண்டுஆண்டையே.

(இ-ள்.) இதனால் நவலோகத்தையும் நீற்றினிடலாம், இதற்கு வேறெதுவும் ஒப்பாகாது. தாம்பிரபற்பமோ சாஸ்திர வேதையாகும் இவைகளுக்கெல்லாம் பாடுபட்டால்தான் பலன்உண்டு எ-று.

இந்தரன்னமெடுத்துக்களஞ்சிடை யெந்தெந்தசரக்கெல்லாமிசைந்திட, தொந்தங்கோடிதொடுத்தும்பீரநால் அந்தந்தசரக்காவதுமோர்பலம், அந்தமாய்குழைந்தந்தசரக்கின்மேல் இந்தப்பாகமிதுகவசஞ்செயில், கந்தப்பூலவரம்பிகைபொற்பதம் சிந்தைவைத்துத் தெரிசித்துப்போற்றிடே.

(இ-ள்.) இந்தச்சுண்ணத்தில் கழஞ்செய்து எந்தெந்தச்சரக்குகளும் சுண்ணமாக உமிழ்நீரினால் அரைத்துதடவி எஸ்வரியைசிந்தித்து எ-று. (க0க௬)

பூரணச்சந்திரன்போலொளிவீசிய தாரணைத்தசுதிட்சைதவறியில், தாரணைக்குருகண்டுமகிந்திடும் விரியததாதுவும் விந்துங்கட்

புடும் காரியமாஞ்செந்தூரத்திற்காயமும் தேரிமொருதிங்களுரை
ர்ந்ததால் மாறமாறமதியமிர்தம்மது சேரச்சேரச்செந்தூர மொழி
வகே.

(இ-ள்.) பூரணச் சந்திரனைப்போல ஒளிவிசின தாரணைதசதீட்
சையின்விதி தவறிலுல் எல்லாம்தவறிவிடும் எ-று. (க0கக)

வேறு விருத்தம்.

முத்துடன் பவனம்பச்சையும்வயிரமுழுவயிரேயங்கெம்பு. முற்
பகப்புஷ்பராகமு மிவைகள்முதிர்ந்திடாமரகதத்தோடு, சத்தெனு
மஷ்டரத்தினமிதுகாண் தனிவகையொவ்வொன்றுபலந்தான், தர
னியில்வேதை சத்துகளிலகுஞ்சந்திரனுப்புவாலதிதம், விர்தெனுங்
குளிக்கல்தனிலு மொவ்வொன்றாய் விளங்கிடுமுப்புவின சுன்னம்,
இதுபணவிடைகொண்டருள் பெறவுமுரி விர்துநீர்தனிலிருசாமம்,
கற்றவர்கமலப்பொற்பதமபு-யென் கருத்திலவைத்தர்ச்சனை செய்து,
காரணகுருவின்கடாகூழ்மும்புரிய கனகவேதைபுமருள்கூர்வாம்.

(இ-ள்.) நவரத்தினங்களும் வகைக்கு ஒருபலம் சந்திரனுப்
பால் குளிக்கல்லில் அரைத்து முப்புசண்ணம்பணவெடைசேர்த்து
பெரியோர்களை வணங்கி புடஞ்செய்தால் குருவேதையாம் எ-று.

கனகவேதைபுமா மெழுகுதிற்பதத்தில் கண்டிடைவழித்து
பில்லையதாய், கருணைகூர்ந்திலகுங் கதிர்முகம்படவும் தாய்ந்ததை
வட்டியில்தாக்கி, வினவிதைத்தனைமேல்முடிச்செய்கை விசிதமாய்
சீலைமண்ணேழு, விக்கிரமாய்ரவிதன் சுவாலையில்வைத்து மிகுபுட
மைம்பதுஎருவில், தனமிதுவெனுமேபுடமெனுமாறித் தனையெடுத்
தனுக்கிரகம்புரிய, சத்துமுத்ததனில்தந்திரனொளிவாய் சங்கற்ப
மில்லாமல், இனமதாயிலகுமிதுபுரவசமா மெடுத்துடனுருக்கினு
ருகும், எவர்செயலிதுகாணமைப்பிருந்ததனு செய்திடுமினி||ரைப்
பதுவே.

(இ-ள்.) கனகவேதையாம் இதை மெழுகுபதத்தில் வழித்துப்
பில்லையாக்கி உலர்த்தி அகலிலிட்டு மேல்முடிச் சீலைசெய்து சுவாலை
யில்வைத்து ஐம்பது எருவில் புடமிடப்பற்பமாம் மறுபடி எடுத்து
உருக்கினும் உருகும் எ-று. (க0க௮)

செழுங்கனலொளி வாமழகுதன்விசிதஞ் செழித்திடும்பவள
மோர்பலமாய், தெளிந்தற்கலுவ மதனிலிவ்வகையை திருத்தமா
யூட்டிமென்குருவில்அழுந்தமுன்னிடைகொண்டமுரிவிட்டாட்டிய
ருளி ருசாமமவ்விதமாய்அரைவழித்திலனுமெழுகுபோல்வருதலாய்

முகம் படவருளி, தெளிந்ததோர்வட்டியதினதையூட்டி சிரமுடி-
மேலதாய்மேவி, செய்கைமண்ணேழுசீலையுந்திரமாய் செப்பிடில்
சந்ததுமிசைவாய், விடமெலுமருணன் கனலில்தாக்கிவிளங்கிடெரோ
ருவுமன்பதனில், மேலதாய்புடம்போட்டியல்புசத்திறங்கும்வெண்
நிறமதியொளியிதுவே.

(இ-ள்.) பவழம் ஒருபலம் கல்வத்திலிட்டு குருமருந்து பண
வெடைபோட்டு அமுரியாலரைத்து இருசாமமானபின்பு வழித்து
உருட்கு உலர்த்தி அகலிலிட்டு ஏழுசீலைமண்ணெய்து நுயி-எருவில்
புடமிட சந்திரன் ஒளியைப்போன்ற சுண்ணமாம் எ-று.

ஜெகமெலாநிறைந்தவடிவழகுடைய திருமலர்க்கமல பொற்ப
தத்தில், சீஷனென்றடியேன்சாம்புவனெனும்பேர் தெகூணுமூர்த்
தியின்செயலாய், புகழ்விளங்குததம் ராஜரத்தினமாம் பூமலர்பச்
சையோர்பலமாய், புரையில்லாக்கலுவ மதனிலிட்டுபமாய் பொற்
குருபணவிடைருட்டி, அமலர்வீசுமதியொளிவிளங்குமுழிவிட்டா
ட்டிருசாமம், அதிதமாமெழுசுயதமெனும்வருதலதனையேவழித்து
பில்லையதாய், உகையதாய்க்கதிர் தன் முகம்படஅனலி லுணர்ந்தெ
டுத்துடன்வட்டியதனில், உபமதாயடக்கி மேல்முடிச்சீலையுறுத்த
மண்ணேழு செய்விதமே.

(இ-ள்.) உலகமெல்லாம் நிறைந்த அழகுடைய நான்சீடனெ
ன்று சொல்லி, பச்சையில் ஒருபலம் கல்வத்திலிட்டுகுருபணவெடை
சேர்த்து, அமுரிவிட்டு ஆட்டி உலர்த்திபுடம்போட சுண்ணமாம்.

வேறு-விருத்தம்.

அதிவிதிக்கதிர் தன்னொளிவ தும்வீச அருணனில்முகம்படஅரு
ளி, அனுக்கிரகம்புரியஐந்துபத்தெருவிலக்கினியனலதுமூட்டி, துதி
யகத்தீசர்மலரடிபணிந்துதொழுதுடன்தோத்திரஞ்செய்து, தொடு
த்தனலாற்றிபசைந்தசத்தளவின்சுகாதிதமெனுஞ்சொல்லஎளிதோ
உதித்தசத்தொளி தானுவரசமி துபேருலகினில் நிலவதுக்கதிதம்
யோகியாய்ஜெனித்துயோனிதன்வழியி லுற்பவித்தமைத்தவனொரு
வன் விதிதன்விந்ததனால்தந்தையுந்தாயும் விரும்பி சையோகத்தி
லமிசைவிளங்குவார் பெரியோரவிரிபுப்பிடமே வீடுவந்துரைப்பது
மேலோ.

(இ-ள்.) மேற்படி மருந்துமுடிந்தது யோகியாய்ப் பிறந்தவர்
கள் ஏற்படுத்தின விந்தினால் தந்தைதாய்விரும்பியசையோகத்தின்
மேல்விளங்குபவர்கள் பெரியோர்களே அவர்க ளிருப்பிடத்தை
உரைப்பதுமேலோ எ-று.

(கஉஉச)

சுகாதிதஞ்சொல்லவும் ராஜரத்தினமான சுடர் இலங்
ரம், சுழிமுனையிலுமதியெனுமதின்பேர் துக்கையுளதிதுவடிவுள
தாய் செகாதிதமனைத்து மடிபணிந்தொழுது திருவுளனாயன்றனரு
ளால், தேவராயுதிப்பதரிதரிதுலகில் சித்தராய்ஜெனிப்பது மரிது,
தகாதுலகதிதமனிதராய்ப்பிறந்து தரித்திர அமிசையில்லமுதி, தந்
தைதாய்செய்கைபூசாபலயோகஞ்சற்குருபயனிவைதவத்தில்,புகா
யுகமளவுமனித்தியந்ததினந்தின மொழிவமுலகினில் வாழ்க்கை,
உடலுயிர் வளத்தி நாதவிற்துளதா யொருவனே யுலகெலாம்
படைத்தே.

(இ-ள்.) சுகாதிதஞ்சொல்லவும் ராஜரத்தினமான சுடர் இலங்
குகின்றவயிரம் வடிவுள்ளதாய் தேவராகவும், சித்தராகவும் பிறப்
பதரிது மனிதராய்ப்பிறந்து தரித்திர அமிசையில் அமுந்தி தந்தை
யாய் பூஜாபலயோகத்தினால் பிரதிநினமும் நாதவிற்து உள்ளதாய்
ஒருவன் உலகமெல்லாம் படைத்து ஈ-று. (க0உஉ)

விருத்தம்.

வயிரமொருபணவிடைகாண்கலுவத்திட்டு மகத்தானகுருவில்
பணவிடைதானாட்டி, சயிலமெனுமுதகமாஞ்செயநீ ருகும் தனைவி
ளங்கமதியமிர்தசலத்தாலாட்டி, அபிலவிதுஅறிவாரோ ஆண்டே
கேளீர் அதுமெருகுபோல்மயனமது காணெய்தல், குயில்மொழி
மாதம்பிகைப்பெண் குறித்துச்சொன்ன கூறதனலிருசாமங் கூர்வ
தாமே.

(இ-ள்.) ஒருபணவெடை வஜ்ஜிரத்தைக் கல்வத்திலிட்டு குரு
வில் பணவெடைசேர்த்து வைக்க ஜெயநீராகும் அதை மதியமிர்த
சலத்தாலரைத்து மெருகுபோலானால் இருசாமம்பொறுத்துஈ-று.

கூறினதோர் மெழுகெடுத்துசதிரபபில்லை குறிப்பாகசெய்து
ரவிமுகத்திலூட்டி, வீரியமாயிரவிசுவட்டிக்கேற்றிமேலொருதன்
வட்டியதுமிகவுமுடி, தெரியசந்துவாய்புதைந்துசீலையேழு செய்து
கதிர்முகம்படவுஞ்செலுத்திமேவி நெறியுடையவைம்தெருப் புடந்
திற்சந்து நிகரில்லாவச்சிரத்தி னேர்மையாண்டே.

(இ-ள்.) சொன்னமெழுகைப் பில்லைசெய்து உலர்த்தி அகலி
லிட்டு மேலோடுமுடி ஏழுசீலைசெய்து உலர்த்தி டூய-ஏருளிற் புடம்
போட்டால் ஒப்பற்ற சத்தாகும் ஈ-று. (க0உச)

நிகரில்லாசத்துவினொளியோகோடி நிலைவதித் துய்யநிறமதி
யோகோடி, சுகவதிதவஜிகரவைரீரியச்சத்துதொட்டகுறையிருந்த

தனால் சொல்வேன்காணும், திகம்பரவைரீயத்தில் பலமொன்றிட்டு சிவகுருவின் பணவிடைதா னோக்கத்தாக்கி, அகமான அமுரி விட்டிருசாமத்தில் ஆடையிலுமெழுகுபதமாச்சதாண்டே.

(இ-ள்.) அச்சத்தின் ஒரிவுகோடியாகும் நல்லவெண்மை நிறமாம் இதுவோ வைரீயச்ரத்து தொட்டகுறைபிறுந்தால் சொல்வாசிறேன், இரதவையேத்தை பலம் ஒன்றுசாடுத்து குருவில் ஒரு பணவெடை கூடப்போட்டு இருசாமம் அமுரியிலுரைத்து மெழுகுபதமாச்சது எ-று. (கூஉரு)

கண்டுமெழுகெடுத்துநூர் சீராய்வாலைக்கதிர்முதவன் சுவாலை படிக்கடிசதாஓல், நன்னுதனிவட்டியிலிமடக்கிவட்டி நடுமுடிசந்தாமண்சீலையேழு, அன்றிரவிமுகம்படவும் ரவியில்வாலை யைம்பதெருப்புடந்தனிலுமடக்கிவன்னி, வென்றுபுடமாற்றியெடுத்துடைத்துப்பார்க்க மிகவும்வைரீயத்தில் சத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) அதைக்கண்டு மெழுகை எடுத்து, சீலைசெய்து உலர்த்தி அகலிவிட்டு மேலோடுமுடிச்சீலைசெய்துஉலர்த்தி நூல்-எருவில் புடம்போட்டு எடுத்துப்பார்க்க வையேச்சத்தாகும் எ-று.

தரணிதனிலிதையறிய பெரியோர்சொல்ல சாற்றினேனிதையெடுத்துப்பதனம்பண்ணி, குறைவதுவந்தெய்தாமல் குருவைப்போற்றிக் கும்பமுனிதிருவடியைப்பணிந்துயானும், மறைவுகளில் லாமலிந்நூல்ஞானவெட்டி வசனித்தேனூயிரத் தைந்நூலுக்குள், துறைகோடிமுறைகோடி தொந்தங்கோடி தொட்டதெல்லாம்பலிதமெனுஞ் சொன்னாராண்டே.

(இ-ள்.) இதை பெரியோர்களுடைய சொற்படி இவ்வுலகத்திற் சொன்னேன் இதில் யாதொருகுறையும் வராதபடி குருவைத்துதிசெய்து கும்பமுனி திருவடிகளைப்போற்றி தொட்டதெல்லாம்பலிக்க தூதர்-ஆன ஞாவெட்டிசொன்னேன் எ-று. (கூஉஎ)

பூரணச்சந்திரன்மதியைவிதிக்கப்போமோபுஷ்பராகத்திலுடசத்துநேர்மை, காரணத்தைமனதிலுன்னிக் கவலைநீக்கிக் காசினியோர்செய்தொழிலில்கருதார்மேலோர், வாரணமுனிவரெனுந்தெட்சனாயன் வரத்தாலுந்திருவள்ளுவன்வசனகாவியம், சூசனெனு மதிவீரஞானசிங்கம் துரைசாமிபிரமசிருஷ்டி சூகூமாண்டே.

(இ-ள்.) பூரணச்சந்திரன் மதியைவிதிக்கப்போமோ புட்பராகத்தின் குறைத்தை மனத்தில் எண்ணிக்கவலையை நீக்கி உலகத்தவர்கன் செய்கின்றதொழிலிலும் தெட்சனாயன் வரத்தால் திருவள்ளு

வன் வசனகாவியமாகச்சொன்ன பிரமசிருஷ்டி, இதுவே சூட்சுமமாகும் எ-று. (க0உஅ)

சூகூதாதிசூகூஷ்மெனும்புஷ்பராகம் தூக்குமொருபலமாகச்சொல்லு வத்திட்டு, பட்சமெனக்களித்தகுருபாதம்போற்றிபரிசுருவில்பண விடைகொண்டமுரியாலும், தட்சணமுமிருசாம மிடைவிடாமல் சாதித்துஆட்டிவழித்துண்டையாக்கிபிட்சணமுஞ்சதுரடைபோல் பதமாய்வாலை யிரவிமுகம்படவுலரவெடுத்தாலாண்டே.

(இ-ள்) புஷ்பராகம் ஒருபலம் கல்வத்திலிட்டு குருவடிமைத் துதித்து குருவில் பணவெடைசேர்த்து அமுரியினால் இரண்டசர மம் அரைத்து உண்டையாய் உருட்டி உலர்த்தி எ-று. (க0உக)

வலுவானவட்டி தனிலடக்கிமேலும் வட்டியதுமேல்மூடி மண் னுஞ்சீலை, விவாவாகசந்தாமண்மேலுமூடி வெகுவாலேரவியதனில் விளங்கமேவி, செலவாகாதெருவதுகேளஞ்சுபத்து செவந்தவன்னி மூட்டிகனலாறிச்சென்று,பெலமானசத்ததுதான்பெரியோராலும் புனியிலமைத்தெவர்க்கும் புதுமையாண்ட.

(இ-ள்.) பலத்த அகலிலிட்டு மேலோடுமூடி மண்சீலைசெய்து உலர்த்தி ஐம்பதுசுருவில் புடமிட்டு எடுத்துப்பார்க்கபுதுமையாம்

சத்துகளின்சித்துஅறுபத்துநாலும்தமிழ்முத்துக்கொப்பான வெள்ளேயில்லை, கற்றவர்கன்பழிப்பவரோடவிக்கொவ்வாதாலதார ணத்தையறியார்காண்மற்றபேரும், முத்தர்நவசித்தர்மற்றுள்ளோ ரெல்லாம்முனிவனெனப்புகழ்ந்தேத்துமுதல்வரான,வித்துவானாயு தித்தாற்கிடைத்தகேது விந்துத்துதோனவர்செயல்வாழ் விதித்த தாண்டே.

(இ-ள்.) அறுபத்துநான்கு சித்துகளுமாடலாம் இதன்மகிமையை சொல்வதற்கு ஏழுடங்கொடுக்காது வித்துவானான சொல்லு வார்கள் எ-று. (க0ஙக)

கொச்சகம்.

ராஜரத்தினரதிதான் ரத்தினத்தில்கோமேதகமாம்
பேசவரிதோபெரிதோ பேருலகிலாரறிவார்
தேகமதிலுமனந்தஞ் சென்னிதனிலும்பலங்கொண் டாசைவைத்துப்பாடுபட்டா லாண்டேயரைப்பதுவே.

(இ-ள்.) ரத்தினங்களில் கோமேதகம் மிக்க உயர்ந்ததாகும் அதின்பெருமையையார் அறிவார்கள்? தேசங்களில் அனந்தம் பேர் ஆசைவைத்துப் பாடுபட்டால் நன்மையை யடைவார்கள்.

பா.விருந்தேயுற்ற பண்டிதரேயுங்கள்புத்தி
தாரிகளிலேமயங்கி தாபந்திரியப்படவோ
நாரியர்தன்கைபிலகப் பட்டபுலிபூனையைப்போல்
ஊரிலிருக்குநரி யுபாயமதாய்வாழ்ந்திடுமே.

(இ-ள்.) உலகத்திற்சிறந்த பண்டிதர்களோ! உங்கள்புத்திகெடு
தற்கோ புலியிடத்தாப்பட்ட பூனையைப்போல ஊரில் இருக்கும்
நரி உபாயமாய்வாழும் எ-று. (கருநூ)

விருத்தம்.

கலைபரவுமம்சிகையேவாகைதேவிகருணையெனக் கருள்புரிந்த
காக்கியாலும், வறுத்தன்னி சுதவநதில்மருவுமுப்பு வகையதனி
லொருபலங்கொண்டமுரியூட்டி, கலைத்துவிடுமயன மெழுகுபாக
த்தில்கிழாமல்சதுரடையாய்கீழ்த்திவாலை, கலையதுவுமுருகிபனி
ரெண்டுமோடில் காந்தியொளிபடவும்ரவிகடிசதாண்டே.

(இ-ள்.) அம்பிகை எனக்குக் கிருபை செய்ததனாலும், உப்பு
வகையில் ஒருபங்கில் அமுரிசேர்த்து மெழுகுபாகத்தில்பனிரண்டு
சாமம் அரைக்கவேண்டும் எ-று. (கருநூ)

கவித்துறை.

கெடியானவட்டி தனிலூட்டிமேவி மேல்முடியதும்
அடியானசீலை வலுவேழுசெய்து அருணன்முகம்
படவும்படமெரு அஞ்சபத்தோர்புடமாறிப் பின்
தொடவுமதீத கோமேதகச்சத்து சோதிப்பதே.

(இ-ள்.) அதை அகலில்வைத்துமேல்முடி ஏழுமண்சீலைசெய்து
உலர்த்தி ஐம்பதுநாடில் புடந்தீர்த்தபின் கோமேதகச்சத்தாகும்.

மரகதவாலை பரிபூரணத்தின் மலரடியில்
வரமேயனித்த குருமுனிபாத மடிதொழுது
நிரமேமரகதம் பலமொன்றுபார்வை நிதந்தருவிர்
சரமேவியபதங் கலுவத்தினிலிட்டுத் தாபியுமே.

(இ-ள்.) வாலையின் திருவடிகளிலும், குருமுனிபாதங்களிலும்
தொழுது மரகதத்தில் ஒருபலங்கல்வத்திலிட்டு எ-று. (கருநூ)

சற்குருவிந்து நாதமுங்கூடி சருவினதால்
வற்கமும்பொருளின் பணவிடைகூட்டி மதியமிர்தம்
முற்கமதாக யிருசாமமாட்டி முன்பதமாய்
உற்கந்தவிந்து சதுரடைசெய்து உலர்க்கிடுமே.

(இ-ள்.) விந்துநாதமுஞ் சேர்ந்து சுருவினதினால் முப்பொருளிலும் பணவெடை யளவுசேர்த்து மதியநிர்த்தத்தால் இரண்டுசாம மரைத்து உலர்த்தவேண்டும் எ-று. (க௦௩௮)

கதிர்கோடிவாலை ரவிசூடுபட்டு கடிசதுவாம்
பதிமேவிவட்டி மேல்முடிசெய்து பாகமதாய்
மதியேழுசிலை மண்பூசுபின்பு வைத்துபதாம்
மிதமேவுவைம்ப தெருச்சூடியேவன்னி விரவுமே.

(இ-ள்.) சூரியனுடைய உஷ்ணந்தாக்கி உலர்த்தின் அகலி ஷீட்டு மேல்முடிச் சிலைசெய்து ஐம்பதெருவில் புடம்போட வேண் டும் எ-று. (க௦௩௯)

வெண்பா.

மரசதமாஞ்சற்று வானிலெழுமில்லை
திரமிதுகாண்பதனமிது செப்பிலேம்-மரசதத்தில்
ஊரினிலுண்டாய்ந்து உத்தசெய்திபாடுபட
சாரிவரலாங்கடல்கூழ் தான்.

(இ-ள்.) மரசதத்தில் உயர்ந்தது ஊரிலுண்டாம் அதையுணர்ந்து எடுக்கவேண்டும் எ-று. (க௦௩௯)

மாதிலின் திருவாலிலகு மாதவத்தோர்கண்டறிந்த
ஆலிலைமேல்பள்ளிகொள்ளு மாயன்-மாலின் திரு
அவ்வெழுத்தும்பேசு மறிவாலறிவறியும்
உவ்வெழுத்தால்வாய்முறி வோம்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய தவமுடையவர்கள் கண்டுணர்ந்த விஷ்ணுவின் அக்ஷரங்களால் வாய்முறிவோம் எ-று. (க௦௪௦)

நீலமாணிக்கமது நிற்பலமொன்றுபிடை
வாலெருருபிடைபணமாய் வாங்கி-நீலமாணி
புரையில்லாக்கலுவமது பூட்டிவிருந்துச்சூட்டி
உரையமெழுசாமமுணர்.

(இ-ள்.) நீலவண்ணமுள்ள மாணிக்கம் ஒருபலத்தில் குருபண வெடைசேர்த்து விந்துநீரினாலாட்டி மெழுகாக்கவேண்டும் எ-று.

மயனமெழுகு மதியநிர்த்தசூட்டி.
வயதுகுறையாதிடக்கு வன்னி-மயனமெழு
சதிரிடைபோலிலகுந நனிமருதோன் தன்புகந்தில்
பயமதுகாண்வாழ்பாது பார்.

(இ-ள்.) மெழுகை மதியமிர்தரீர் ஊட்டி வயதுகுறையாதபடி
சேர்த்து உலர்த்தவேண்டும் எ-று. (க0சஉ)

மண்வயிரவட்டி வைத்துமேல்வட்டியதும்
நண்பதிதண்சிலை நாட்டி-மண்வயிர
ரவியில்முதம்படவு நன்னயமாயைப்பதெரு
திரவியமாவன்னியதுஞ் சேர்.

(இ-ள்.) அகலிலிட்டு மேல்முடிச் சிலைமண்செய்து உலர்த்தி
ஐம்பது எருவிற்புடம் போடவேண்டும் எ-று. (க0சங்)

மாறிகனலாற்றி மாறிசத்துநீலமணி
கூறுமாணிக்கமதுக் கொவ்வாது மாறுகனல்
வித்துரவசத்து மிகவுமொருசருபம்
வைத்துகுருபணவிடைகா ணுண்டே.

(இ-ள்.) ஆறினயின் ஆற்றிவைக்கவும், நீலமானது மாணிக்க
த்துக்கு ஒப்பாகாது வித்தின் ரவசத்தானதை வைத்து குருவில்
பணவெடை சேர்த்து எ-று. (க0சச)

அமுரியுடன்றேங்கு அதுபத்துக்கொன்றுயிடை
கமுரியுடனாட்டிக் கருங்குகையில்-அமுரியுடன்
கதவானசத்ததற்குக் கருதிமயம்ரேசித்து
பதனங்குகைமுக்கால் பார்.

(இ-ள்.) அமுரியினுலரைத்து குகையிலிட்டு சத்தில் ரேசித்து
குகைக்கு முக்காலாயிருக்க வேண்டும் எ-று. (க0சந்)

வேறு-கவி.

ஒடுகுகைசிலைவயல்காடுகளிந்தேரலும், நீடுமிருவஞ்சுகரகால்
களதின்வாறும், தேடுநிலமண்வளைகல்தோறுமெடுமுடி, கூடுகுகை
சந்துபிசைந் தாடும்ரவிஞுடே.

(இ-ள்.) அந்தக்குகைக்கு சிலைமண்செய்து வெயிலில் உலர்த்த
வேண்டும் எ-று. (க0சக)

கொல்லனுலையில்லமடக்கமிக ஆதுவெல்லலாமிதற்குவித மூண்
றுவிசையேற்று, வல்லமைபிதற்குவடிவானரவரத்தனம், கொல்லவெ
ளிதோவதனின் னுகூழ்மறிவாரோ.

(இ-ள்.) அதைக் கொல்லனுடைய உலையில் மடக்கி மிகவும்
ஊதி மூன்றுவிசையும் இவ்வாறுசெய்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்
டும் எ-று. (க0சஎ)

வெண்பா.

சூகூழ்மிதுக்கின்னஞ் சுகாதீதமாய்போசனங்கொள்
வாசமலர்விசும்வச்சிர தேகம்-சூகூழ்மிது
பச்சைமாணிக்கம் பருமணிபோலுண்டையதாய்
வைச்சபொருளாண்டே வயசு.

(இ-ள்.) இதற்குச் சுகாதீதமாய்ப் போசனங்கொள் இதனால்
வஜ்ஜிரதேகமாம் பச்சைமாணிக்கம் பருமணியைப் போல் உண்
டையாம் எ-று. (க0௪அ)

பச்சையிதுரத்தினம் பட்டவெளிப்பிரகாசம்
சத்துஎமரசமிதுகா ணுண்டே-சத்ததுவும்
ஆற்றதுகாண்களிம்பு அறுபத்துநாலுமது
சேந்ததுகாணமுரியினால் சீர்.

(இ-ள்.) இந்தப் பச்சை ரத்தினமானது பிரகாச முடையதா
கும் இதுவே உபரசமாம் இதனால்சத்தில் களிம்பில்லையாகும் இந்த
அறுபத்துநான்கு சரக்குகளும் அமுரியினால் செத்ததாம் எ-று.

வேறு-கவி.

சத்துநவரத்தினமிது எத்ததுமுடைத்து, வித்துருநகன்னமது
வீரமணிகூட்டி, பெத்ததுமதிப்பிறைபின்விர்துநீரிலாட்டி. ஒத்தொ
ருவிநாடியினி லெத்துகுகையாண்டே.

(இ-ள்.) நவரத்தினங்களின்சத்து என்னமுடைத்தானதாகும்
இதற்கு வீரமணிகூட்டி விர்துநீரினால்ஆட்டி ஒருவினாடிசென்றபின்
குகையில்வை எ-று. (க0௫அ)

ஊதியெலிகா ரமிடவூதவுருங்காண், வீதமொருகிண்ணிகுகை
யேழுமேழகூட்டி, வாதிருமுடி கருமண்ணதுவினாலும், தாதுவடி
கட்டிவருஞ் சத்துமிதுவாண்டே.

(இ-ள்.) அப்படி ஊதி வெங்காரமிட்டால்உருகும் அதைவடி
கட்டினால் சத்து வெளிப்படும் எ-று. (க0௫க)

கிண்ணமதிதில்சூதமொருசேருவதிலூட்டி, வண்ணதிருமேனி
ரசம்வாங்கியதில்சேர்த்து, கொண்ணைசரக்காமதுவினாலும் கடை
யச்சேர்வெண்ணிறமநாகரச வெண்ணையதுவாமே.

(இ-ள்.) ஒருகிண்ணத்தில் ஒருசேர் இரசம்விட்டு மேனிரசம்
அதில்சேர்த்து கொண்ணையினாலும் கடைய வெண்ணிறமானரச
வெண்ணையாகும் எ-று. (க0௫உ)

வெண்ணையில் வெங்காரமிட விராகனிடையூட்டி, கண்ணின்ம
ணிபோலவுங்கருங்குகையிலிட்டு, கண்ணியதுவேகம்படரத்னமிது
தங்கம், மண்ணினுடகாவலரை வாள்பகர்வாளாண்டே.

(இ-ள்.) அந்தவெண்ணையில் வெங்காரம் வராகனெடைகுக்கை
யில் வைக்கவேண்டும் எ-று. (௧௦௫௩)

மூசையிலடக்கியுமிமேலுங்கரிதாக்கி, ஓசையிடலுத்திமிடு உண்
மையிதுகண்டாய், வாசமலரம்பிகை வாலாம்பிகையைப் போற்றி
வாதரசசூதமணி வாழையருளாண்டே.

(இ-ள்.) ஊதிம்மணியாம் அம்பிகையைவணங்கி அவளுடைய
அருளினால் எ-று. (௧௦௫௪)

இம்மணியும்பாலிலிடஎண்விதநீர்வாங்கும், அம்பலர்கடாக்ஷ
மதுளாயிரத்தென்மாற்று, சம்புதிருவள்ளுசதா சாம்பலனுமாகில்
அம்புவிடில்வாதிக எறிந்துவருகாணேன்.

(இ-ள்.) இந்தமணியைப் பாலிலிட்டால்எண்விதநீரையும்வாங்
கும் ஆயிரத்தெட்டுமாற்று ஆகும் இதை உலகத்தில் வாதிகள் அறி
வார்கள் எ-று. (௧௦௫௫)

காரியெனும்வங்கங்கருவங்கமதுசேர்தான்,வாரியயச்சட்டியிடு
வட்டியதுமூடி, நாரியர்சுரோணிதமதாசுமுருவீரின்,சீரியரசத்தை
யிடு சேருக்கொருபலமே.

(இ-ள்.) இதில் சுருவங்கம் ஒருசேர் ஆயச்சட்டியில் இட்டு
மூடி சேருக்கொருபலம் சசம்விடவேண்டும் எ-று. (௧௦௫௬)

வேறு.

வங்கசலநீரருவியுதிவிடவுருகும் வாங்கும்ரசசூதமணி வாலை
ரசமாகும், ஒங்குமுனைகுப்பியிலுதுத்திரசவாதி ஒகோபுவனங்கள்
மயலோகவயமாண்டே, யெங்குமதிதீபவொளிசூழமுனைமீதில் ஐங்
கரன்பதக்கமல செங்கதிர்விலாச, மங்களமிவைதொழிலுரைத்த
பரிவேதை தங்கரசவங்கமிது சாக்ஷியறிதாண்டே.

(இ-ள்.) வங்கத்தை உருக்கஉருகும் இதுவேவாலை ரசமாகும்,
குப்பியில் வைத்து எ-று. (௧௦௫௭)

வெண்மதிவெண்வங்கரச மேவுமயத்தாடிவித்து ஒருசேருருக
வெண்சாரணமூலி. உண்ணும்ரசமோர்பலமதாகவிடுவீர்காண் ஒடு
ருகஆடிசலமோடியதுபாரும், கண்ணும்ரசவாலையது சூதமணிபே
மோடண்ணுவிடுஞ்சுத்தரசலவெவ்வங்கநீருடும், கொண்ணுவிடுமே

சூனிகைகோடி பரிவேதை குப்பியிலடக்கரசங் கொண்டிடவுஞ் செய்யே.

(இ-ள்.) வெள்வங்கத்தை ஒருசேர்உருக்கி வெள்ளைச்சாற்றை ரசத்தை ஒவ்வொருபலமாகவிட்டு ஒடிப்பாய்ந்தால் சூதமணியாகும் அதினால் கோடிவேதை யாடலாம் எ-று. (க0ருஅ)

இந்தரசமாமதுவுமேமரசமாகும், அந்தரசதேய்வுஇடையயம திருபத்தும், இந்தசூகைதன்னிலதுநீரதுரோலாகில், அந்தமதிவங்க மோ வராகனிடையூட்டே.

(இ-ள்.) இந்தரசமணியானது ஏமரசமாம் வங்கத்தை நீர்எடு த்து ஒருவராகனெடை சேர்ப்பாய் எ-று. (க0ருக)

ஊட்டியுமியூதிபெடுபத்தரையுமாகும் ஒடுமிரசிதமெனு மொ ண்ணையுமாகும், காட்டியவெண்வங்கரச முப்பதொருவஞ்சம் காட்டையில் வராகனிடைகனகமதுவாண்டே, ஏட்டினில்விதிப்ப தனுபோகியருளாலும் எட்டியிதுபத்தரையுமேருமயமாகும், நீட் டிடுங்காரியசலசூதரசவேதை நாட்டினிலுமுண்டுரச நன்பரிசப்பு கையே.

(இ-ள்.) அப்படிசேர்த்து உமிநெருப்பில் ஊதி எடுத்தால் பத் தரைமாற்றும் இதில் மற்றலோகங்கள் சேர்க்குமானவு வெள்ளினுன் றரையும் வெள்வங்கம் முப்பதும் ரசம்ஐந்தும், கனகம் ஒன்றும் வராகனெடை கணக்காகக்கூட்டவேண்டும் இவை சாஸ்திரங்களில் சொல்லியமுறைகளையாகும் அன்றிக்காரியம் சூதம் சம்பந்தப் பட்ட வேதைகளும் உலகத்தில் உண்டு எ-று. (க0ருய)

புகைக்குஉமிசூதரசவங்கமிதுகோகுபொன்மயம் வராகனிடெ போடுங்கருநீரு, துணைககுப்பதினயிரமணங்குஇடைதேய்வு சூகூத மிதுசூதமிதுசூதமிதுசொன்னேன், நகைக்கரசவாதமிதுக்கேவலது செய்யும்ராஜர்களுநாடுமகிழ்நாமிவர்க்கவைத்த, வகைக்குரவலோக பரிதங்கமயமாகும் புகைக்குநிகருண்டோசெய பூபதிகாணுண்டே

(இ-ள்.) இது சூதரசவங்கமாகும், பொன்மயமுமாகும் இது வேவெகு சூகூதமாம இதுவேஉயர்ந்த ரசவாதமாகும் இதுவே பூப தியாம், ஆகையால் இதற்கு ஒப்பானதொன்றுமில்லை எ-று.

வேறு.

கின்னமதிலன்னமொடுஆவினமிர்தங்கள், அன்னமருசவையு மொடுஅதிதவகையெல்லாம்இன்னவகையுள்ளசடமென்றநிறமரூ கும் வர்னபரிதங்கவொளி சொன்னேன்வொழிசுண்டே.

(இ-ள்.) கண்ணமதில் அன்னமும் ஆவின்பாலும் அறுசுவைகளும் சேர்ந்து புசித்த சரீரமானது தங்கஒளியாகும் எ-று.

அமுரியிதிலுண்ணசடமாக்கையழியாது, அமிர்தவொளிமதியுங்கதிர்வழியைதினாலும், அமிர்தரசபானமுதுகாயம்பெலமாகும், அமுரிசகிமதிதரச வேதையொடுவாமே.

(இ-ள்.) அமுரியில் தின்ன சரீரம் அழியாது, மதி, வழியைமுதலியவைகளும் அமிர்தரசபானத்தினால் உறுதியாம் எ-று.

சற்பமதினுண்ணசடசொற்பமதுவல்ல, விற்பகவினோதரசபானமதினாலும், உற்பகநரம்புதசநாடிவலுவாகும், இப்பொருளறிந்தவர்கள் கற்பனைசெய்வாரே.

(இ-ள்.) கற்பமுண்டரீரம் அற்பமல்ல, வினோதரச பானத்தினாலும் தசநாடிகளும்வலிவாம் இதையுணர்ந்தவர்கள் கற்பசாதனை செய்வார்கள் எ-று. (௧௦௬௪)

அக்கினிமிகுந்துவளரந்தமதுகோடி, திக்கினில்சித்தாதிகளுஞ்செய்கையுணர்வாரோ, கைக்கனியிதற்குமணி மந்திரமறிந்தால், அக்கரையுந்தாண்டியனுக்கிரகம்பெறுவாரே.

(இ-ள்.) அக்கினிமிகுந்து வளர்ந்தவைகள்கோடி சர்வதிக்குகளிலுமுள்ள சித்தர்களுல்லாம் செய்கையை உணரமாட்டார்கள் இதின்மணிமந்திரத்தை யுள்ளபடி யுணர்ந்தால் அந்தக் கரையைக் கடந்து அனுக்கிரகத்தை யடைவார்கள் எ-று. (௧௦௬௫)

முப்படிமறிந்துவுரை தப்புமோகைபாகம். இப்படியுடற்குறியுஞ்செப்பிடுஞ்சாஸ்திரம், சொற்படியுரைத்ததிரு வள்ளுவனுணர்ந்த இப்புவிபிலும்மறிவ ரெந்தனுரையாண்டே.

(இ-ள்.) முப்படிவினை உணர்ந்தும் கைபாகம் தப்பாகாது இப்படியெல்லாம் சரீரக்குறிப்புகளை யெல்லாஞ் சாஸ்திரஞ் சொல்லாநிற்கும் என்னுரையை இவ்வுலகத்தார்களுல்லாம் உணர்வார்கள்.

வேறு-கவி.

ஆடலாங்கடலுப்புவினாஸ்ரம்காடெலாமுடல்காந்தமலரினால் ஓடெலாம்ரசவாதிகள்தேடினும், வீடெலாம்வெளி வேதைக்குருவதே.

(இ-ள்.) கடலுப்பினால் ரசவேதை செய்தாடலாம் காடெல்லாம் உண்டாயிருக்கின்ற மலரினால் ஒட்டுகளெல்லாம்வறிகள்தேடினாலும் வீடுகளிலெல்லாம் வேதைக்குரு இருக்கின்றன எ-று.

உப்பென்றலுருவானஉப்பேதுகாண், செப்பினுந்தெட்சனைய
னருளினால், கைப்புமாறிக்கடல்நுரைகட்டியும், வைப்புகாண்கடல்
வாரிக்கல்லுப்பதே.

(இ-ள்.) உப்பென்றுசொன்னால் தெட்சனையன் சொன்னதே
உப்பாகும் அதனால் கைப்பானது மாறிக்கடலுரையின் கட்டியே
சமுத்திரக்கல்லுப்பாம் எ-று. (௧௦௬௮)

காந்தமாமலர்காட்டினிலுப்புகாண், ஆய்ந்துபார்க்க அடிமூல
சன்னமாம், மாய்ந்துமாய்ந்துவரும்புளிமாறினால், தோய்ந்துஅப்ப
வந்தோய்ந்ததுசொகுமே.

(இ-ள்.) காந்தமாமலர் என்பது காட்டிலுள்ள உப்பாகும்
அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அடிமூலம்சன்னமாம் புளிப்புமாறி
னால் அதுவும்கெட்டுவரும் அப்பினில் தோய்ந்துசொக்கும் எ-று.

அமுரியுப்புமப்பூவுங்கடசலம், அமுரியுப்புமடிமூலம்புக்கினால்
அமுரியுப்பும் மண்ணதில்பூர்க்குமாம் அமுரிமூல மதிதசன்னங்
களே.

(இ-ள்.) அமுரிஉப்பும், அப்புவும் கடல்சலமாம் அவைகளின்
அடிமூலத்திற் புகுந்தால் அமுரியுப்பும் மண்ணிற் பூக்கும் பிறகு
சன்னமாம் எ-று. (௧௦௭௩)

காந்தமாமலர்கதிரெனுஞ்சூரியன், ஆய்ந்துபாருநதுபுரிமண்
னுதான், சேர்ந்துதான்கடலுப்புவுங்கூடினால், சுந்துதானுமிது நிக
ரில்லையே.

(இ-ள்.) காந்தமலர் என்பது சூரியனும் ஆராய்ந்துபார்த்தால்
அதுபுரியானாலும் மண்ணினாலும் சேர்ந்தால் அத்துடன் கடல்
உப்புக்கூடினால் இதற்கு வேறேருரொப்பில்லை எ-று. (௧௦௭௬)

காடுகாடுகாடென்றால்வரோ, காடுதான்கருகண்ட மகத்து
கள் வீடுவீடுவீடென்றலுன்னுக்குள்ளே நாடுகாடெலாம்நாடித்திரி
வதே.

(இ-ள்.) காடு, காடு, என்றுசொன்னால் யாவரும் உணரமாட்
டார்கள் காட்டின்மர்மத்தைக் கண்ட மகத்துக்கள் வீடு, வீடுஎன்
றால் உனக்குள்ளேயாம் அதைவெளியில் திரிந்துபார்ப்பதில் பய
னில்லை எ-று. (௧௦௮௨)

வறுமையேன்வரும்வாதிசுருங்கருக், கருமையில்லைகாண்கல்
லுப்பறிந்ததால், உருமையாயருவானக் கல்லுப்புதான், சிறுமை
யேன்வருஞ் சித்தர்சொன்னார்களே.

(இ-ள்) வாதிதான் உங்களுக்கு வறுமை என்பதும் கல்லுப் புனர்ந்தால் கருவில்லை கல்லுப்பினால் சிறுமைவராது என்று.

வேறு-கவி.

இடைபின்மேவுகலைசுழியிலங்குமதியி ரவிஞ்ஞமணிமுடியினில், விடபரங்கிரியிலமிர்தஞான சகவெளிகடர்நுலுவிமேவியான், சடை முடிமகுடமலர்பொழிந்தருளில் தற்பரத்தினடிதொழுதுயான், நிடை தராஜயோகவாலைகுண்டலியி னிருவிதாளடியைபணிசுவாம்.

(இ-ள்.) இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை இவைகளுக்குமும் உச்சியில் விளங்குகின்ற ஞானசகாயத்தைக் கடந்து சடைமுடியின் கண் அருள்பொழிந்து தொழுது நிடைதராஜயோக நிலையில் முன்னோடியை வணங்குவாம் என்று (க௦௮௪)

மகிதலங்கருவூரிலஞ்ஞாடியல்புகழ் வாரிஞ்ஞமதுர வேணியில், அகிலமேவுகதிசந்திரபுஷ்கரணி அமிர்தமாமதிதன்ரவிபதம், பகிரதிகள்திருநடன பொற்கமலபாதபங்கயமுநாடியான், கெவுளஞ்சுஷ் சடாதரமேவிவளர்கெதியில் நின்றுதொழுதேத்துவாம்

(இ-ள்.) உலகின்கண் கருவூரில் சமுத்திரஞ்ஞந்தமநுரமான வேணியின்கண் சந்திரபுஷ்கரணிபாய்கின்ற ரவிபாதத்தை விரும்பி சடாதார கெதியிலிருந்து தொழுது துதிப்போம் என்று. (க௦௮௫)

மருவுஞ்ஞானவொளிமதிவிளங்குமணி மலர்முடிக்கமலமீதினில் கருவூராமுதிருநடனகாயபிரிகருணைஞானதமிழ்பொழியவும், திருவருளமிர்த ஞானவெட்டிதெளிந்தோதிபானு மிவை கூறுவாம், இருள்விளங்குமனுக்கிரகசோதியரு னென்னுலின்மொழியையோ துவாம்.

(இ-ள்.) ஞானதேஜைசுபுடைய மணிமலர்போன்ற முடித்தா மரையின்மேல் கருவூர்நாடாகிய காயாபுரியில் கருணைஞானதமிழ் பொழியவும், இருளானது விளங்குகின்ற கிரகசோதியை நான் சொல்லுகிறேன் என்று. (க௦௮௬)

பொதிக்கமேவுமகத்திரராலெனது போதஞானதமிழ்வாக்கியம், மதிவிளங்கும்ரவிசுடர்பதம்ரவி மலர்பொழிந்துதொழுதோதினான், விதியிருந்துமதிபாலுணர்ந்துவிழி சுழியறிந்துதமிழ் பொழியவும், பதியஞ்சபரிபூரணத்தினடி பாதபொற்கமலம்பணிசுவாம்.

(இ-ள்.) அகத்தியரால் போத ஞானத்தமிழ் வாக்கியமாக சுடர்பாதத்தை வணங்கி மலர்பொழிந்து தொழுது சொன்னான் ஆனால் பரிபூரணத்தின் பாதப்போதைப் பணிசுவாம் என்று.

சண்டமாருதக்குழம்பையானருள் சனகனாதிபல முனிவரும் அண்டர்கோனருள் பதினெண்பேரகல்மகிமாயிரத் தைந்தூற தும், தண்டியரையுங்கடல்மேருதோறுஞ்சிவஞான சீத்தர்கள் புகழ்ந்திட, கண்டிரோகெகதிமாலுநாலுடலில் சாயசிந்தி குழம்பாண்டையே.

(இ-ள்.) சண்டமாருதக்குழம்பை நான்சொல்ல சனகன் முதலிய பலமுனிவர்களும் பதினெண்பேர் சித்தர்களும் சிவஞானசித்தர்களும்புகழ் இதுகாயசித்தி குழம்பாகும் ௭-று. (௧௦௭௮)

தன்னைத்தானறியசண்டமாருதமுஞ் சாம்புவனருஞ்சார்புவி, மன்னம்ண்டலிகராகுபதிகள் மகிதலத்தினி நும்வாழ்பவா, உண்ணுங்கற்பமதுக்கொன் றுகோடிபலஹிநினைக்குறிதுஅவிந், தமாம் வென்றிடும்வினையை வேதையாமிதனில் வெருடேயப்பிணி நோய் விடுவதே.

(இ-ள்.) தன்னைத்தான் அறிய சண்டமாருதமுஞ் சாம்புவன் அருளும் சார்பும் ராகுராஜர்கள் மகிழ் அநேகஹிநினைகளுக்கெல்லாம் ஓளஷதமாம் இதனால் வெருடேயப்பிணி விடுவனவாகும்.

மூலசுத்தியிதில்மும்மலங்களு முன்னோர்சொல்லுங்கரிசாலை தான், வாலையாகும்ரசவாதமும்வருதல் வானோர்சொல்வதும் வல்லாரையேன், காலையையதுங் காரசாரமுனர் காயசித்தியாங்கற்பமாம்சொல்லமர் விலாசவாசமெனுஞ்சூதுகூது சடாதாமே.

(இ-ள்.) இதனால் மும்மலங்களும் நீங்கும் முன்னோர்களாற் சொல்லப்பட்ட கரிசாலையே வாலையாகும், ரசவாதம் வருவதும், தேவர்கள் சொல்வதும் வல்லாரையாகும் காலையையினில் காரசாரமுனர்ந்தால் காயசித்தியாகின்ற கற்பமாகும் இதுவே சூதுசூதுமாம் ௭-று (௧௦௮)

சண்டமாருதக்குழம்பு-தரு.

சண்டமாருதக்குழம்பிதுகாணுமென்னுண்டே-பிர

சண்டதேகமொழிந்தே வச்சிரதேகமாநன்றே.

(இ-ள்.) இது சண்டமாருதக்குழம்பாகும் இதுஇத்தேகத்தை வஜ்ஜிரதேகமாக்கும் ௭-று.

அண்டரண்டம்வானத்தொவியமாமலைகூழும்-வேணி-அற்புத சந்திரபுஷ்கரணிதீர்த்தம்வாழும்-சுதீர், மண்டலமண்டரண்டங்களு லாவியவாசி-மதி-மண்டலஞ்சூடியமாமலர்ஞானோபதேசி-சுழி நின் றிலகுந்தென்பொதிவைவளர்நெகூனாயன் ரெகம் நீரிலகும்புதழி

ச்சித்துபூசிக்குநேயன்-அருள், கண்டுபொற்கமலபாதபங்கயத்தை நாடி-பிர-சண்டமாருதக்குழம்பையருளுவேன்தேடி. சண்

(இ-ள்.) அகஸ்தியர் முதலிய பெரியோர்களுடைய திருவடித் தாமரைகளை விரும்பி பிரசண்டமாருதக் குழம்பை யான்பாடு வேன் ள-று. (௧௦௮௧)

பரமண்டலமண்டரண்டங்களும் பேதித்துப்போடும் ராமபாணத்துக்குப்பின்னினைத்துப்போகாமலுஞ்சாடும்-சர, மண்டலங்கட்டியறுத்திடலாந்திவ்வியஅஸ்திரம்-சார-காரத்தினுலுத்து நால்வருமெம்மாத்திரம்-சர, பாணத்தினுல்மேகந் தீவுதீபாந்திரமேகம் சேத்துமந்தொண்ணுற்றுமொருபக்கத்திலீறியும்வேகும் கரை, காணப்பிரசண்டத்தைச் சொல்லன்னால் வெள்ளேடில்லை - கர்மநோய்கள்துலந்து வச்சிரதேகமாங்கல்லே. சண்ட

(இ-ள்.) அண்டரண்டங்களைப் பேதிக்கும், ராமபாணத்துக்கு பின்னிடையாது வெகு திவ்வியாஸ்திரமாம் அதினுல் அறுபத்து நான்கு சரக்குகளும் எவ்வளவு? மேகம் ஓடிப்போம், ௬௬ - சேத்மம் ௧௬ நாளிலும். போகும், தேகம் வஜ்ஜிரமாகும் ள-று.

வெறண்டுங்காண்வினைஊழிபறந்திடுந்தங்கம்-மேகம் -இருபத்தொன்றுந்தூசிபோல்பறந்திடுஞ்சிங்கம்-வருங், கண்டசூலைக்ஷயகாச்மரோசுகங்குன்மம் - குத்தல் - மண்டையிடிமதுமேகமகோதரந் துன்பம் வாபு, அண்டவாதமரையாபுக்கர்ணிகழும் வயிறுநோய் நெஞ்சதொண்டைவலி தொடைவாழைபவுத்திரஞ்சரநோய்புகை, கொண்டிபுண்புரைகாண்டப்புற்றும் யோனிப்புற்றும்-குடல்-வாதங்கூனிவாதஞ்சந்துவாதங்கன்னப்புற்றும். சண்ட

(இ-ள்.) ஊழ்வினைபறக்கும், மேகம் உச-ம், சூலை, க்ஷயம், காச்ம, அரோசகம், குன்மம், குத்தல், மண்டைஇடி, மதுமேகம், மகோதரம், வாபு, அண்டவாதம், அரையாப்பு, வயிற்றுநோய், நெஞ்சவலி, தொண்டைவலி, தொடைவாழை, பவுத்திரம், சரம், புண்புரைகள், அண்டப்புற்று, யோனிப்புற்று, குடல்வாதம், கூனிவாதம், சந்துவாதம், கன்னப்புற்று இவைகளெல்லாம் சொஸ்தமாகும் ள-று. (௧௦௮௨)

குதங்கெந்தியரிதாரமனோசிலைபூரம்-கெவுரி-சூஸ்திரநாபியிருவிநிறுவிஷம்லிங்கம்பத்தும்,சோதியீரைஞ்சுவராகனிடைகொண்டு சீலையு - தொங்கலிட்டுப்பாண்டந் தோளாந்திரமெனும்வாலை-அமுரிவிதநாலுக்கொன்று மூலப்புளியெலுங்காரஞ் சீனம், வெங்

காரம் பூநீர்வெடியுப்புதேனுப்புச்சாரம்-பான-வேதைஉப்பு அப்பு வந்துப்புடன்மேனியுருவி வளையில், மேவுமீரஞ்சவிசிதமறிந்தருளா போற்றே. சண்ட

(இ-ள்.) ரசம், கந்தகம், அரிதாரம், மனோசிலை, பூரம், கௌரி சூத்திரநாபி, இருவி, நிர்விஷம், ஸிங்கப்புற்று, பலகரை இவைகள் வகைக்குபத்து வராகனெடை கொண்டு சீலையில்முடிந்து பாண்டத்தில் தோளாந்திரமாய்விட்டு அமுரிவிட்டு மூலப்புளி என்கிறவெங்காரம், படிக்காரம், சீனாவெங்காரம், பூநீறு வெடியுப்பு, தேனுப்பு, சாரம், இந்துப்பு, மேனியுப்பு நாயுருவிடப்பு, வளையுப்பு இந்தப் பத்தும் எ-று. (க0அ0ச)

லவணமீரஞ்சமிடைசரக்கவ்விடைதூக்கி-சாரங் கவனத்துடன் காரநீர்தெளிந்தேசன்னீர்தாக்கி-இன, மவுனத்துடன்காரசாரத்தில் நீறதில்மூட்டி-உப்பு-லவணத்தையும்பொடிசெய்து நாவிர்திலூட்டி பாகங்கெவுனத்திலும்பாண்டங்கேசரமாகவுஞ்சாற்றி வாய்புலனை யெனும்பதம்போற்றித்தோளாந்திரமேற்றிக் - கனல், கவனமதாக நீர்தொக்கிடவன்னியைத்தாழ்த்தி-சோதி - கமலப்பிரகாச ஒளிவு வரும்பதமாற்றி. ப

(இ-ள்.) ஒவ்வொன்று பத்துவராகனெடை எடுத்துப் பொடித்து அப்பாண்டத்தில் அமுரியில்போட்டு அடுப்பேற்றி வரித்துஞ் சலம்வரஞ் சமயத்தில் அடுப்புத்தீயைக் குறைத்து எ-று. பும்

பார்த்துவரும்பதம்பாச்சிப்பிங்கானதில்காரம்-பின்னுங்-காரம் துக்கதிர்வன்வேகம்படஒருவாரம் - இதை, சேர்த்துவைத்திடுஞ் சர்க்கரையைப்போல்வரும்பாகம் மருந்-தேத்துந் தோளாந்திரமெ-டுத்துமேனிடும்வேகம்-ரசம், வேற்றுமையில்லாமிகவுமேன்மேல்சுற்றிப்பாரும் - மெழு - கேத்துஞ்சரக்கதிதங்களைத்துமேதேனும்- அருள், சாற்றிமதிமலர்சற்குருமாமுனிபாதம்-வகைநீற்றுஞ் சரக்கு நிகரிதுக்குத்தொந்தபேதம்-புகழ். சண்ட

(இ-ள்.) அந்தச்சமயத்தில் அக்குழம்பைப்பிங்கானில்வைத்து ஒருவாரம் வரைக்கும் சூரியனில்வைத்தால் அது சர்க்கரையைப் போல்வரும் அந்தச்சமயத்தில் தோளாந்திரத்தை எடுத்து இதற்குச் சேர்க்கவேண்டிய சரக்குகள் எ-று. (க0அ0ச)

வாதமடக்கியுந்திப்பிலிசுக்குடனோமம் - வளர்-நீரகம்ரெண்டு அரத்தைப்பறங்கிக்குரோசானி-கடுகு, வீரம்வராகனெடை பொன்னிற மதாய்மேவும்-கனல்-நீதமதாய்ப்பதமாக்ரரக்கிதைவெதுப்பும்

பின்பு, பேதம்வராமல்பொடி பிலக்கநாட்டியிடித்து-ஆண்டே-சேதம்வராதெந்தன்செய்பதங்கள்வரமுடித்து-மேலும், நாதவிந்துகருஜர்வன்நாட்டினிலிலகும்-வேதஞானமொருநன் னூலாயிரத் தைந்நூறுமாய்ந்தோ-ரிது. சண்ட

(இ-ள்.) ஆமணக்கு, திப்பிலி, சுக்கு, ஓமம், கருஞ்சீரகம், நற்சீரகம், சிற்றரத்தை பறங்கிச்சக்கை, குரோசாணிஓமம் கடுகு, ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வராகனெடை நிறுத்துப் பொன்வறலாய் செய்து குரணஞ்செய்து ௭-று. (சு0௮௭)

அதமதுரங்கோஷ்டம் கடுகுரோகணிகடுக்காய்-சுங்கி-அக்கரகாரமாவரையுங்காக்கணஞ்சிவதை-பிதூர், துதியீரஞ்சுமெடுத்துப் பொன்வறுப்பாய்தொடுத்துப்-பொடி-விதித்துவடித்துகஸ்தூரிஞ்ஞமமங்காயம் பச்சை, மதித்திடுங்குரோசனைவகையி துமஞ்சு மகிழ்வதிகமொன்றுவராகனெடை வகைக்கொன்றுளங் கதித்திடுமுன் போல்பொடியதுஞ்செய்துபாகம் பதங்-கச்சுருந்திராட்சிபனைவட்டுந்தேங்காயின்கரியும்-இவை. சண்ட

(இ-ள்.) அதிமதுரம், கோஷ்டம், கடுகுரோகணி, கடுக்காய், கடுக்காய்ப்பூ அக்கரகாரம், ஆவரரசமூலம், காக்கட்டாம்வேர் சிவதை, பீதரோகணி இப்பத்தும் எடுத்துபொன்வறலாய்வறுத்து குரணஞ்செய்து கஸ்தூரி, ஞஞ்ஞமப்பூ, பச்சைக்கர்ப்பூரம், கோரோசனம், இவ்வவந்தும் ஒவ்வொருவராக னெடைபொடிசெய்து ஞர்ச்சூர், திராட்சை, தேங்காய்கறியும் சரியாய்ச்சேர்த்து ௭-று.

பொருந்தும்பிகைப்பொற்கமலபதம்பணிந்து-வரளம் மருந்ததைச்சுத்திவசப்படுத்தி அவ்வசையில் பதம், இருந்தமருந்து மிவ்விடையைப்பதுவராகன்-நெடுந்துருந்தமாகத் தொடுத்து சற்குருவைத்தொழுது சுகம், விருந்தமுன்மருந்தருந்திடு நூறுமாச்சபற்பம் விராகனிடையசெம்புவெண்ணிறமாகவும் பாச்சு குரு புருவத்தினடுசுழிமுனைமலர்சொரிந்து-புகல், புனிதமாமெனுங்குணிக்கல்லைதனில் பரிந்துசெய்கை. சண்ட

(இ-ள்.) அம்பிகையின் பாதத்தை வணங்கி சுத்திசெய்தவரளம் ஐம்பதுவராகனெடை சேர்த்து குருவைவணங்கி இவைகனெல்லாவற்றையுங் கல்வத்திலிட்டு ௭-று. (சு0௮௯)

கோமட்டியாதளம்பழத்தின் ரசம்விடுத்து-இணைகுறுக்கிடாமலுமன்றுநாளாட்டியமயனம்-மெரி, யாமணக்கின்வித்தில்தயிலமாமதுமிறக்கி-அருள்-அத்தயிலம்விடும்பதமாயாட்டி-டுமுன்போல்-இவைவறுமணக்குங்குருநொச்சிவெள்ளுருதுளரிபுனல்பாண்டு பொற்

கையான் வல்லாரை கிராலைபிரமி-சங்கும்-மெரசுமெறிந் தெலுமிச்
சம்பழரசந்தான்-இதை, நினைவிடாமல்வகைக்கு மூன்றுதினமருவி,

(இ-ள்.) புனிப்புமாதும் பழரசம்விட்டு ௬-நாள் அரைத்து,
ஆமணக்கின் தயிலத்தினால் ௬ நாள் அரைத்து, கருநொச்சி, வெள்
ளறுகு, தூசி, புனல் தண்டு பொற்கையான், வல்லாரை, கரிசலாங்
கண்ணி, பிரம், சங்கு, எலுமிச்சம் பழச்சாறு இவைகளால் ஒவ்
வொன்றுக்கு மும்முன் நூறாள் அரைத்து ௪-று. (௧௦௧௦)

வகைக்கொன்றுவித மூன்றுநாளிராதுமூலி-செய்தை-வகைய
தாயுணர்முப்பத்தைந் துநாளாட்டியும்வழித்து-இவை, துகைகளைக்
கறிந்தொருமனதொன்றுசுகமாய்-பின்னுந்-துன்பம்வராமலு மின்
பசையோகவைராக்கியம்-மயல், நகைநகைத்துமினுக்கிக்குலுக்கள்
வாசம்-மேலும் - நாடிநாடிடாமலும்ராசயோகந்தனில் நேசம்குரு
உகையிதற்கு வாலாம்பிகைபாதமென்னுடே-தொழு, துள்ளங் களி
ந்துடன்வளவெலும்பதம்போற்றி. சண்ட

(இ-ள்.) இப்படி ௩௫-நாளாரைத்து குருமுதலானோர் திருவடி
களை உண்மையாய் உள்ளபடிவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து ௪-று.

சண்டமாருதக்குழம்பை வழித்துச்சிமினில்-ஏனஞ் சார்வாய்
வெகுபந்தனங்கடையாய்நெற்பாண்டம்-மறை, மண்டலம்வைத்
துவாலாம்பிகைபொற்பதம்பணிந்து-வரும்வல்லினை யூழிமகாசுரஞ்
சன்னிகள்மாந்தம் பாலை-தண்டிமுக்கல்பிரளியுமள்ளுட னிசுவும்
மிக, கக்கல்கறுத்தகிரகதோஷமுங்கவசி-வலி-நின்றிடுமூர்ச்சையும்
விக்கலுமேப்பழமிரைச்சல்-ஊஷ்ணம்-வெதுப்புமதுப்புங் காக்க
வலியதுங்கொறுக்கை. சண்ட

(இ-ள்.) மேற்படியாக அரைத்தசண்டமாருதக்குழம்பைவழி
த்து பதனம்பண்ணி நெற்சமாதிவைத்து அரைமண்டலம் சென்ற
பின் வாலாம்பிகையைப் பணிந்து வல்லினையால்வரும், சுரம், சந்தி
மாந்தம், முக்கல், பிரளி, அள்ளு, இசுவ, கக்கல் கிரகதோஷம், கவி
சை, வலி, மூர்ச்சை, விக்கல்ஏப்பம், இரைச்சல்ஊஷ்ணம், வெதுப்பு
காக்கைவலி, கொறுக்கைவலி ௪-று. (௧௦௧௧)

குமரகண்டவலியக்கினிமந்தமுங்கொலைநோய்-குடிக்கெடுக்கும்
வாய்வினுல்முடிக்குக்கடிப்புப்பிடிப்பும்-இவை-திமிருடன் தசவாய்
வுமெழுப்பிடுங்குழம்பு-கிண்டி, திப்பிலிசுக்குடன்மிளகுந்தேனைவிட்
டரைத்து-அதில்சமரசமெனங்கூட்டிக்கழஞ்சிப் பிரமாணம் உண்
டைதனையதுக்குள்குழம்பிட்டித்தாக்கிடுநோய்க்குராவி-அவிழ்த்து

வெணங் காலைநிலநோயதக்கருது-மிந்த, அவிழ்தமுட் டிமுன்னம்
வேம்புடன்பத்திரி. சண்ட

(இ-ள்.) குமரகண்டவலி, அக்கினிமாந்தியம், கொலைநோய், வா தப்பிடிப்பு, திமிர்தசவாயு, இவைகளுக்கு சுக்கு, திப்பிலி, மிளகைத் தேன்விட்டரைத்து செச்சைக்கா யாவெடுத்து அதற்குள் குழம்பைவைத்து காலைநில கொடுத்தி, வேப்பிலைகருக்கிக் காஷாயஞ்செய்து மாலைநில கொடுக்கவும் எ-று. (க௦௬௨)

அகாரஹகாரஸங்காரமூன்றெழுத்தினு மதமாதும்பினினோயதன் னுவிடும்படி அதமாய், சிகாரவசாரநகாரமவ்வெழுத்தும்-செயி தெளிந்துடனூற்றியெட்டுத்திடுமுபமாய், விகாரமதாகியநோய்கள் பறந்திடுஞ்சுகமாய்-விதி-மேவி அவிழ்தம்விளங்கிடுமெஞ்சநாளகமாய்காலை சுகாதிதசுகமொருவேளை சணக்காய்சொன்னோம்தொழிலா ளியானால் மணிமந்திரமெனுமவிழ்தம். சண்ட

(இ-ள்.) அகர, உகர, ஓங்காரம்என்னும் மூன்றட்சரங்களினு ம் நோய்கள் நீங்கிவிடும்படி சிகார, வகாரங்களைச் செயித்துக் கொடுக்க சர்வநோய்களும் சுகமாய்ப்பறந்தோடும், இம்மருந்தை ரு-நாள் காலை, மாத்திரம் ஒருகணக்காகச் சாப்பிடவேண்டும்தொழிலாளியினால் மணி, மந்திர, ஓஷாதம் கைகூடும் எ-று.

பிரசண்டமாருதபேதாபேதம் பிறித்தாண்டே - சொல்லும்- பெரியோர்வரப்பிரசாதகத்தாலிதுகண்டே-பினி-குறைவாராதுகா ண்பத்தியமுமிச்சாபத்தியம்-குலைகுலைந்துநோய்கள்போங் குணவல்லியமிந்தகுழம்பு-பின்புதிரையில்லாமலுஞ்சுக்குடன் திப்பிலி மிளகும்வென்னீர், தினுசதைக்கொண்டுசுரசமாமதில் தேனுங்கிண்டி-பரவசமிதுஅவிழ்தமுங்கொண்டுபாச்சி பரி பூரணமாகவுங் காலைநிலஞ்சுநாள் மூன்போலருள், சண்ட

(இ-ள்.) பிரசண்டமாருதமானதின் பேதாபேதத்தைப் பெரியோர்களின் வரப்பிரசாதத்தினால் சொன்னேன் இந்த மருந்தைத் தின்று இச்சாபத்தியங்காக்கவேண்டியது அப்படியிருந்தால் நோய்கள்நீங்கும் இதை சுக்கு, பிளகு, திப்பிலி இவைகளைச்சுரசஞ்செய்து தேன்விட்டு அதிற்கொடுக்க ரு - நாளில் காலைநில சாப்பிட வேண்டும் எ-று. (க௦௬௩)

-வாலப்பருவம்வருமளவில்வந்தகுன்மம்-மதி-மயங்கியுங் கடல் பூக்கிடும்பாரிதுபரிசுஷ-பின்னும், காலைப்பருவமது நாலும்பத்து டன்சென்ருல்-வஸ்து-பானத்திலுங்குழம்பெடுத்துக் கிண்டியிட்டி ட்டி இன்பச், சோலைமறப்புடைகொகவித்தேனதில் பாச்சி இந்த-

சூலைபதினெட்டுக்குன்மமெட்டும்பறந்தோடும்சொல்லும், வேலைவிழிமடமாதுகுதக்கத்தினைய்க்குமினுவிடுமாதப் பாகமேதினியோர்களுக்காமே. சண்ட

(இ-ள்.) அதனால் குன்மம் நிவர்த்தியாகும், இந்தக்குழம்பை சாடிய அநுபானத்திற் கொடுத்தாலும் கொசுத்தேனிற் கொடுத்தாலும் சூலைகுணமாம் சூதகநோய்க்கு எ-று. (௧௦௯௬)

கொச்சகம்.

வேல்பொழியுமாதுவன்ப ரசவாலையருள்
பாலுமெனக்கூட்டிமதி பானமிர்தமேயொழிய
ஞாலமெனுஞானவெட்டி நன்னூல்விதியாய்விளங்கும்
ஓலமிடும்பிகையை யுள் ஞுணர்ந்துகண்டேனே.

(இ-ள்.) இன்பர சவாலாம்பிகைபின் அருள்சொண்டு பாலில் அனுமானித்துக் கொடுக்கவேண்டியது. இவைகளெல்லாம் ஞானவெட்டியான் என்னும் நல்லநூலில் சொன்னபடி யுணர்ந்து நான் கண்டுகொண்டேன் எ-று. (௧௦௯௭)

தேனருவிபாய்ந்துசலந் தேங்குமடையோங்கிவளர்
வான்பொழியுநாதவிந்து டார்க்கமிந்தவாறதனால்
நான்மகிழ்ந்துநோய்தனக்கு நாட்டிலனைவோர்ச்சூழிது
ஞானபண்டிதர்க்குவிளங்கும் ஞாயமிநைக்காண்கிலரே.

(இ-ள்.) தேனருவியானது பாய்ந்து சலந்தேங்கி அதினால் மடையானது பிறந்துவளர்ந்து பொழிகின்ற நாதவிந்துக்களின் மார்க்கம் இந்நூலிற் சொன்னபடியால் நான்மகிழ்ந்து நாட்டிலுள்ளையாவர்க்கும் ஞானபண்டிதர்க்குக்கும் சொல்லும் ஞாயம் இதுவாகும் இதை எல்லோரும் உணரமாட்டார்கள் எ-று. (௧௦௯௮)

கலித்துறை.

பதினாறுகண்ணி மதிரவிஞ்ஞம் பாடலையான்
விதிவாறின்மூல விவேகத்தினாலி விட்டகுறை
அதிவீரஞான திருவள்ளுவன்மொழி யவனிதனில்
நிதிமேலியதன மளித்தாலுமிந் நூல் நிகழ்விலரே.

(இ-ள்.) பதினாறுகலையுடைய சந்திர, சூரியர்சர் சூழும் பாடலை நான் நல்லவிவேகத்தினாலும் விட்டகுறையினாலும் திருவள்ளுவன்சொல்ல, சொன்னதாகும் கோடிதனங் கொடுத்தாலும் இந்நூலானது யாவருக்கும் பலன்படாது எ-று. (௧௦௯௯)

கற்றலுஞானக் கருத்தறிந்தோர்க்கமலபதம்
பெற்றலுஞ்சித்திப் பேரின்பக்கல்வி பிறவாமுத்தி
வைத்தாரும்வெற்றி மருவியவர்பதம் வணங்கவுமயான்
சித்தாதிசுத்தர் பதினெண்மர்த்தந்த திரவியமே.

(இ-ள்.) ஞானக்கருத்தை உணர்ந்தவர்களின் திருவடித்தாம
ரைகளால் பெற்றலும் பிறவாதமுத்தியை வைத்தாலும் அவர்களு
டைய பதங்களை வணங்கும் நான் சித்தர்களின் திருவடிகளை வண
ங்கின திரவியமாம் எ-று. (கக௮)

வெண்பா.

கண்டரோபண்டிதரே காலேதளில்கிண்டியது
சண்டமாருதக்குழம்பைச் சாற்றி உல்-எண்டியையில்
சீரகமங்கஷாயத்தில் தேனும்பஞ்சதாரைவிட்டு
நீரதுவநாள் மூன்று நேர்.

(இ-ள்.) பண்டிதர்களே! நீங்கள் உணர்ந்தீர்களோ? காலையில்
சண்டமாருதக்குழம்பை சீரகமங்கஷாய அனுபானத்தில் தேனும்,
சர்க்கரையுங்கூட்டி நடநாள் கொடுக்கவேண்டும் எ-று.

நீர்ச்சுருக்குநீர்க்கடுப்பு நீரடைப்புநீர்சுரப்பு
பாரதிதமேகமதும் பட்டுப்போம்-நீரத உல்
கிம்பப்பழத்தினுட நீரதுவிட்டுட்டியபின்
கப்பிதந்திமேகம்போங் காண்.

(இ-ள்.) நீர்ச்சுருக்கு, நீர்க்கடுப்பு, நீரடைப்பு, நீர்சுரப்பு,
மேகம் இவைகள்குணமாம், எலுமிச்சம் பழச்சாற்றில் கொடுத்தால்
தந்திமேகம் குணமாகும் எ-று. (கக௮)

வாதமுதல்வாய்யும் வரும்பித்தசேத்துமங்கள்
மாதவிடாசூதகமு மாண்டுபோம்-கோதையே
அவரைதொவரை அரைக்கிரைதுதுளங்காய்
விரைபில்லாக்கத்திரிப் பிஞ்சாம்.

(இ-ள்.) வாதங் காரணமான வாய்யும், பித்தங்களும்,சேத்து
மங்களும், மாதவிடாய் கலைத்து சூதகமும் குணமாம்பத்தியம்;—
அரைக்கிரை, தூதுளங்காய், அவரை, துவரை, விரைப்பிடியாத
கத்திரிப்பிஞ்சமாகும் எ-று. (கக௮)

இருவினையால்தாக மெடுப்பதனாலென்றறிந்து
கருத்தறியாதென்னவிதங் காரணமோ-இருவினையோய்
விகாரமதுசன்னிவிடு மூன்றுநாளதனில்
அகாரமதுநீரதனு லாம்.

(இ-ள்.) தேகமானது நல்வினை தீவினைகளால் எடுப்பதாம்இந் தக்கருத்தை யறியாதது என்னகாரணமே? அவ்வினையினுண்டா கின்ற சந்நி க௩ -க்கும் நட-நாள் பனிநீரில் அனுபவிக்கவும், அ-று.

சாரமதில்கிண்டி சண்டமாருதக்குழம்பு

தேறவுங்காணிஞ்சிரசந் தேனும் சாரமதில்

அதிகாலைண்ண அகலுஞ்சரதோஷம்

சதிசெயுஞ்சன்னியும் போட்.

(இ-ள்.) இஞ்சிரசமும் தேனுங் கலந்து அதிகாலையில் உண் டால் சரதோஷங்களுஞ் சந்நியும்போகும் எ-று. (௧௧௦௫)

விருத்தம்.

அரத்தையாமணக்கெண்ணை யாடாதோடை அதிந்நாத்தில் குழம்பதுவுங்குன்றிதாக்கி, சுரசமிதுஅனிழ்தமதை யுதையகாலைச் சூரியனைத்துதித்துபணிந்துடனுமுண்ண, பரிட்சையனுபோகமெ ன்னசத்தபேதி பலாபலத்தைக்கண்டுமருந்நூட்டுவிராய், வரட்சி யொடுவாய்வுதச வாதம்பித்தம் மருவிவெகுநாளிருந்த மந்தம் போமே.

(இ-ள்.) சிற்றரத்தை சிற்றாமணக்கெண்ணைய், ஆடாதோடை இவற்றில் ஒன்றில்குழம்பில் ஒருகுன்றிமணி யளவு கொடுத்தால் வரட்சி, தசவாயுக்கள் வாதபித்தம், நாளப்பட்டமந்தம் இவைகள் தீரும் எ-று. (௧௧௦௬)

அன்றுவிட்டுப்பின்புதைய காலந்தன்னிலறிந்துகுழம்பதனில் குன்றிநாலுக்கொன்று, கண்டமேரோபண்டிதரே பாலமந்தங் கருது முன்புசைய்கைவிதங்கருதிடர்கான், தெனையு வரையில்குழந்தைகளு க்கிகவுமுர்ச்சைத் தெளிந்திடுங்காணுப்பசமுமன் ஞர்தீரும், தண்டு மொன்றாய்ப்பிரளிசத்தி விக்கல்மூர்ச்சை சாந்தமரஞ்சாந்தமில்லா மறுநாளுட்டே.

(இ-ள்.) உதயகாலத்தில் குழம்பில்குன்றி ச கொடுக்க பாலர் மாந்தம், வலிமூர்ச்சை, உபரிசம், அர்ஞ, பிரளிவலி, வார்தி, விக்கல், மூர்ச்சை இவைகள் குணமாம் மறுநாளுங் கொடுக்க வேண்டி யது எ-று. (௧௧௦௭)

நாவரட்சிதோஷமொடுகரமுஞ்சன்னிராந்தோறுங்கனசுரமு காடுங்காலை, நாவுகரித்திடவரிதுகுழம்பிற்குன்றி தாயெடுத்துநா லிரண்டுபாகம்வாங்கி, பூவையர்க்குமுன்பதுகாணுவில் தேய்த்துப் புகல்வீராம்கடுவென் வீரையாபாக்குத, பாவையெனு மைந்தருங்கு பின்புஆண்டே பாச்சிவிடுகுழம்புகுன்றி பாடப்பட்டே.

(இ-ள்.) இதில் ஒருகுன்றி நாவில்தேய்த்து அரையாமாக்கு வெந்நீர்கொடுத்தால் நாவரட்சி, தோஷம், சுரம், சன்னி, தினசுரம் இவைகள்தீரும் எ-று. (கக௮)

ஊட்டுநிலத்துளசி அவித்துடன்சாற்றைக்கொண்டுரைத்து மருந்துடனேயுட்கொள்வீராகில், சாட்டியமாங்கிருமிபழ மலமும்போக்குந் தசையுள்ளவாய்வுமுதல் ரெணமுந்தீரும், பாட்டிலிந்தப்படி சொன்னோம்பாரில்மாண்பர் பண்டிதரேயுங்களுக்கும்பலிதமாகும் நாட்டினில்நாலாயிரத்துநானூற்றெட்டு நல்வினையுந்திவினையுநாடா தாண்டே.

(இ-ள்.) நிலத்துளசி சுரசத்தில் கொடுத்தால் கிருமி பழைய மலம் சதையைப்பற்றினவாயு கணங்கள் இவைகள்தீரும் எ-று.

பரத்தையர்க்குப்பழம்புளியுமுளரீர்கூட்டு பாலருக்குமருந்தாட்டிப்பால்தானூட்டு, சுரஞ்சன்னிதோஷமதுக்கிச்சாபந்தியம்சுண்டைக்காய்வற்றலவர்க்கீரையாகும், உரிசையென்றஉப்புவறுத்துள்ளுக்கூட்டு ஒருபோதுமன்னமதுமுண்பீராகில், அறிவீராய்தசவாய்வுநோய்கட்டுல்லாம் ஆகாதுமாங்கிஷ்டு மாகாதாண்டே.

(இ-ள்.) பத்தியம், பழம்புளியும் மிளகுநீரும் சேர்க்கவேண்டும் குழந்தைகளுக்கு மருந்துகொடுத்துப் பால்கூட்டு, சுரஞ்சுந்நி இவைகளுக்கு இச்சாபத்தியம் அவை சுண்டைவற்றல், அரைக்கீரை, உப்புவறுத்தும், ஒருவேளைசாப்பாடும், வாதநோய்களுக்கெல்லாம் மாமிசம் உதவாது எ-று. (கக௯)

பாசியுடன்பருப்புமொச்சைக் கடலைமச்சம் பாக்குவெற்றிலை புகயிலைசுண்ணம்போடும், காக்கையனுங்கட்டியொடுகனிகள் தேங்காய் சுண்ணலொடுநல்லெண்ணெய்காற்றுநித்திரை, பொசிப்பெடுத்தபின்புரவியுறக்கமாகா பொழுதுகதிர்போனபின்பு புகல்வீராகில் தூசிபோல்பறந்துவிடுத்துன்பம்போகுந் துரைராஜபண்டிதர்க்குச் சொல்வீராண்டே.

(இ-ள்.) பச்சைப்பருப்பு, மொச்சைக்கொட்டை, கடலை, மீன் பாக்கு, வெற்றிலை, புகையிலை, சுண்ணம்பு, காசகட்டி, பழவகைகள் தேங்காய், கரும்பு, நல்லெண்ணெய், காற்று, நித்திரை, உண்டபின் தூங்கல், இளவெயிலிலிருந்தல் இவைகளாகிய அபத்தியஞ் செய்யாதிருந்து மாலைவெயில் விரும்பினால் தூசைப்போல நோய்கள் பறந்துபோய்விடும் இவ்விதிகளைத் துரைராஜபண்டிதர்கள் சொல்வார்கள் எ-று. (கக௧௦)

மாதர்களுக்குழியில் செனித்திடுநோய்கூலை வகையாறுவிதமது
ஷமணங்கூலை, பதராகுங்கருக்குழியில்சதைதான்மூடிப்பாயாது
விர்ததுவும்பாழாய்ப்போகும், விதுமரங்கருக்குழியில்கிருமிகூழ்ந்
தால்விர்ததனைபுண்டுவெறும்பாழாம்பூமி, போதரவாய் கருக்குழி
யில்பூநீர்காரம் பூர்க்குமந்தப்பூமியைப்போல் பூத்தாலாண்டே.

(இ-ள்.) பெண்களுடைய கருப்பையில்உண்டாகும் யோனிச்
சூலைகள் ஆறுவிதமாகும் அவையாவன கருக்குழியில் சதைவளர்
ந்து இருந்தால் அவ்விடத்தில் விர்துபாயாதிருப்பதுஒன்று, கருக்
குழியில் கிருமிகூடினால் அவ்விடத்தில் செல்லும் விர்துவை அப்பு
ழுக்கள் புசித்துவிடும், இது இரண்டாவது, கருக்குழியில்பூநீறுபூக்
குங் பூமியைப்போல எ-று. (கககஉ)

பூர்க்குமந்தப்பூநீரு உவருண்டானால் புளிப்பாமூவிர்ததனைப்
பூநீருண்ணும், ஏர்க்காதுஇடம்விட்டுஇடந்தான்விர்து இருப்பிடம்
விட்டிடம்பாய்ந்தானிசெல்லாது, காரக்காதுகருக்குழியில் வாய்
வுஞ்சேரக் கட்டிடுமோநாதவிர்துகனல்நோய்சேரும், பார்க்கபனி
க்குடமுடையுப்பனிநீர்போனால் பாழாகும்விர்ததுவும் பாழ்தானா
ண்டே.

(இ-ள்.) உவர்பூக்கும் அதனால்விர்துவை உப்புஉண்ணும் இது
மூன்றுவது விர்தானது இடம்விட்டு இடம்செல்வதினால்விர்துபாய்
கிறதில்லை இதுநான்காவது, கருக்குழியில் அதிகமாக வாய்சேர்ந்
தால் விர்து அவ்விடம்செல்லாது இது ஐந்தாவது சம்போககாலத்
தில் இருவருடைய உஷ்ணத்தினால், விர்துஜலரூபத்தை யடையும்
இது ஆறாவது, இந்த ஆறுவகைக்காரணங்களால் விர்து வீணாய்ப்
போகிறதேயொழிய கருதங்குகிறதில்லை எ-று. (கககந)

ரதிபுருஷரிருவருந்தான்புணரும்போது நாயகிதன் கருக்குழி
யில்காதவிர்து,விதியுமதியிரண்டிடமுமீரய்ப்போகும்இஞ்சிஇடியிடி
க்குமிந்தவேகம்போலாம், பதியைவிட்டுப்பதியிழந்து பாயும்விர்து
பரத்தையெண்சாணுடலும்பஞ்சுபோலாம், அதிவிதமாய்ப்புணர்
ந்ததொலண்டிண்டம் அண்டஇடியிடித்ததுபோலாகுமாண்டே.

(இ-ள்.) ஸ்திரீ புருஷர்கள் இருவரும் புணரும்போது விர்து
சோணிதம் இரண்டும், சலமாய்ப்போகும். இடியிடிக்கின்ற வேகம்
போல் இடம்விட்டு இடத்திற்றிழந்துப்பாயும், ஏனெனில் பெண்கரு
டைய எண்ணாண் உடம்பும் முழுமையும் பஞ்சுபோன்றதாகுமஇப்
படியிருக்கப் புணர்வதினால் அண்டத்தில் இடியிடித்தது போலாகு
ம எ-று. (கககச)

இந்தவிதம்யானறிந்துஅனுபோகத்தை யினியுரைத்தேன் யா
வர்களுமினமாய்க்காண அந்தமுடனறுவகைதன் குலையாலும்அனு
காதுபுத்திரேட்சைச் சைமக்கும்வாறு, சந்ததமாய்ச்சைதமுடிச்சை
யைத்தின்னசண்டமாருதக்குழம்பிற் பணந்தானென்று, விந்தையு
டன்சீலைதனில்விவிய்ப்பூசி மிகுந்தரவிமுகந்தனிலும் விளங்குவீரே.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக நான் தெரிந்துகொண்ட அனுபோகத்
தையாவரும் உணர்தற்பொருட்டு நான்சொன்னேன் மேலேசொ
ன்ன ஆறுவிதமான கற்பச்சுலையினாலும் புத்திரபாக்கியம் உண்
டாகமாட்டாது இவ்வகையான கருப்பக்குற்றங்கள் ஆறுநாள்முத
லாவதான கருக்குழியில் சதையடைத்தல் என்னும் நோய்க்கு
மேற்படி சண்டமாருதக்குழம்பில் ஒருபணவெடை எடுத்து சீலை
யில்பூசி வெயிலில் உலர்த்தவேண்டும் எ-று. (௧௧௧௧௬)

வற்றிடநீர்த்திரியிலன்னீர்சண்டமருவிய பதனமதாய்வைத்து
போற்றி, சத்தியெனும்பரத்தையர்க்குஅவிழ்தங்குன்றிசண்டமாரு
தக்குழம்புசாற்றுவீராய், பத்தியந்தான்சங்கன்பழச் சாறுவாங்கி
பலமஞ்சில்மருந்திழைத்துபபாச்சங்காலை, சிந்தியதாஞ்சதைகரை
ந்துசுலைதீருந் தியதனையாவிதனில்செலுத்திடே.

(இ-ள்.) உலர்த்தபிறகு அதைப்பத்திரப்படுத்திவைத்துக்கொ
ள்ளவேண்டும், பிறகு மேற்படிகுழம்பில் ஒருகுண்டுமணி யளவு
உள்ளுக்குக்கொடுத்துப் பத்தியம்வைத்து சங்கம்பழச் சாற்றிவி
ழைத்து குழம்பைப் பிரயோகிக்கவேண்டும், இதனால் சதைகரை
ந்துவிடும் எ-று. (௧௧௧௧௭)

இருள்சூழமுதிதனிலுபிருக்கும்வீட்டில் இத்திரியைக்கொருத்
திரவிதனிலுமாட்டி, கருக்குழிக்குமையருநேராய்வற்றிகருதிடவும்
யோனிவிழிபுகைதான்பாய், சுருக்கமுடன்மாதும்ன வாஸந்திர்த
சூட்சுமிதையறிக்கையிட்டுச்சொல்லிச்செய்யும், சுருக்கமுடன்புகை
யோனிவழியேபாய்ந்து சதையெல்லாஞ்சுருங்கிவழிசாந்தமாமே.

(இ-ள்) முன்மருந்து பூசிதிரித்து வைத்திருந்ததிரியை ஒரு
அறையில் அப்பெண்ணை யிருக்கச்செய்து கொளுத்தி அதில்வரும்
புகையை யோனிக்குள் போகும்படி செய்யவேண்டும், அதனால்
அச்சதைகளெல்லாஞ்சுருங்கிவழி தாராளமாகும் எ-று.

சாதுரியமங்கையர்க்குத்திரிநாளிந்தசண்டமாருதக்குழம்பை
தாக்கும்போது, வாதுசெய்யுஞ்சுலையினுல்லடுமென்றுமாமுனிவ
ரெனக்குரைக்கயானுஞ்சொன்னேன், தீதுவாராது ஒருவேளை யன்

னர் திங்கானபுரிகைபுஞ் சேர்க்கலாகா, பூதலத்தில்பெண்மலடுபுக
லப்போகா புருடன்மலடெனு விகவும்புகல்வதாண்டே.

(இ-ள்.) பெண்களுக்கு மேற்படி திரிப்புகையினால் அனேக
குணமுண்டு சண்டமாருதக்குழம்பை கொடுக்கும்போது சூலையி
னால் மலடாவான்று முனிவர் எனக்குச்சொல்ல நானுஞ்சொ
ன்னேன் இதனால் யாதொருகுற்றமும் உண்டாகமாட்டாது இதற்
குப்பத்தியம் ஒரேவேளை போஜனஞ்செய்யவேண்டும்புரிபுழைபுகை
யும் சேர்க்கக்கூடாது உலகத்தில் பெண்மலடு சொல்லக்கூடாது.
ஆண்மலடுஉண்டென்று சொல்வது, வழக்கமாகவிருக்கின்றது.

கேவலமாங்கிருமியினால்சூலையொன்று கிரிகிக்கும்விர்ததனைக்
கெற்சித்துண்டால், மேகவுமடங்கையர்க்கு மலடென்றெண்ணில்
மேதினியோர்புகழ்வதுகாண்மெப்பெயன்றெண்ணி, பூவுலகில்செப
தபங்காபூசநேமம் பிரார்த்தனைகள்செய்துபின்னும்புத்திரன்கா
ணார் ஆவதினைதற்கவிழ்தமான்டேகேளிர் அதிதசண்ட மாருதத்
தை யருள்வதாமே.

(இ-ள்.) அசேதனமான கிருமிகளினால் ஒருசூலைஉண்டு அக்
கிருமிகள் அவ்விடம்செல்லும் விர்துவைப் புசிக்கிறபடியால் கரு
தங்குகிறதில்லை இதைமலடென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிசொல்
வதினால் கோவில், குளம், செபதபம் முதலியவைகளைச் செய்வார்
கள் அப்படிசெய்தும் அனேகர் பிள்ளைகளில்லாதவர்களாகவளரு
கிரார்கள் ஆகையால் அப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்கெல்லாம் சண்ட
மாருதக்குழம்பைக் கொடுக்கவேண்டும் எ-று. (௧௧௧௧)

அவிழ்தமென்றகுழம்பதனில்குன்றிவாங்கி ஆகாசகருடனர்
தக்கிழங்குச்சாற்றில், கவனமதாய்க்குழைத்து அதில்கற்கண்டிட்டு
கால்தனிலமூன்றுநாள் கருகும்போது, புவனைய நுள்பதம்போற்றிப
புகட்டும்போது பொல்லாதகிருமியிருந்திடத்திற்சென்று, முவனம
தாய்குழம்பதுவின்வேகத்தாலும் மூடுபனிபோல்கூழ்ந்துமுடிக்குந்
தானே.

(இ-ள்.) மேற்படி குழம்பில் ஒருகுண்மணி அளவு எடுத்து
ஆகாசகருடன் கிழங்குச்சாற்றில் குழைத்து அதில்கொஞ்சம்சீனா
கற்கண்டுபோட்டுக் காலையில் மாத்திரம் மூன்றுநாள் கொடுத்தால்
அந்தக்கிருமிகள் இருக்கும் இடத்திற்குப்போய் மூடுபனிபோல்
முடிக்கும் எ-று. (௧௧௨௫)

முடிக்குமிருபணியிடதான்சீலைக்கூட்டி முன்திரிபோல்திரித்து
மூலரவிதான்வீச,படுக்குமந்தப்பாவனைபோல்கவிழ்ந்துமூடிபாவை

யர்தன்பேருணிநடுமையந்தாக்கக், கொதித்திடச்சொல்புகையதுகா
ண்கொடுக்கும்போது கொலைசெய்யுங்கிருமியெல்லாங் கொடியாய்
வீழும் தடுக்கவொண்ணாமனாலுந் தடுக்கப்போகா சாந்தகுணமா
மூன்றுநாளிலாண்டே.

(இ-ள்.) அந்தக்குழம்பில் இரண்டுபணவெடை எடுத்துச் சீலை
யில்தடவி திரியைப்போலத் திரித்து கவிழ்ந்து படுக்கச்சொல்லி
அந்தஸ்திரியின் யோனியில் புகைபிடித்தால் அந்தபுகையை வாங்
கினபோதே கிருமிகளெல்லாம் கொடிபோல ஒன்றின் பின் ஒன்றாக
வெளியிலே வந்து விழுந்துவிடும் எனாலுந் நடுக்கமுடியாது இப்
படிசெய்தால் மூன்றுநாளில் குணமாகும் எனு.

(௧௧௬)

ஊஷணத்தால்கடுங்காரமுடலுண்டாகி உப்பதனல்விந்துப்பா
யுருவமாறி, வேழவினையாங்கருக்குழியும்வெந்துபுண்ணாகும் வெகு
விதஞ்செய்தாலும்கிந்துதரியாதென்க, பூஷணமாய்போசனமுண்டு
ணந்தகாலும்பொல்லாதஉட்காரச்சூலையாலும், ஏஷணையாயெரிந்த
சயிலங்கன்மாறி யிரத்தமெல்லாங்கிருகினைத்திடுவாராண்டே.

(இ-ள்.) வெட்டையினால் சரீரத்தில் கொடியகார முண்டாகி
உப்பதனல் விந்துப்பு உருமாறக் கருக்குழியானது வெந்துபுண்
னாய்விடும் அதற்கு அனேகவிதமான சிகிச்சைகளைச் செய்தாலும்
விந்து அவ்விடத்தில் நிலைத்துநிற்கிறது போஜனங்கள் நன்றாய்
அதிகமாக கொண்டதாலும் உள்ளேயுண்டான கடுங்காரச்சூலையி
னாலும் மலையான இடங்கன்மாறி இரத்தமான தெல்லாம் கருகிச்
சரீரம் இலைத்துப்போவார் எனு.

(௧௧௭)

இவ்விதங்களறியாமலுலகமாண்பர் எடுத்துரைப்பாரிதாமலடு
என்னபாவம், செவ்வையினிலடுகளைச்சிவ ஊந்தான்ஜெயிக்கமு
டியாதுஜென்மக்கூறென்பார்கான், அவ்விதமாயுரைத்திடுவாரவனி
மீதில் அழைத்துவிதமறியார்களாண்டேகேளீர், கவ்விடவுங்குழம்
பதனில்குன்றிவாங்கி கர்ப்பூரவெற்றிலைச்சாறதனிற்கானே.

(இ-ள்.) இத்தன்மைகளை யெல்லாம் உலகத்தி லுள்ளவர்கள்
உணராமல் மலடென்று எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் ஐயோ! இது
வென்னபாவம்! அப்படி பெண்மலடிருந்தால் அம்மலட்டைச் சிவ
னாலும் ஜெயிக்கமுடியாது அதுஜென்மக் கூறுகையால் என்றுசொ
ல்லுவார்கள் இவ்விதமெல்லாம் சொல்லுவார்களே யொழிய அது
வந்தவிதத்தை உணரமாட்டார்கள் ஆகையால் அவர்களுடைய
சொற்களையெல்லாம் ஒருபொருட்டாகச் சொள்ளாமல் மேற்படி

சண்டமாருதக் குழம்பில் ஒருகுண்டுமணியளவு எடுத்து கர்ப்பூர வெற்றிலைச்சாற்றினால் எ-று. (௧௧௨௩)

ஊட்டிடவுமுன்றுநாள்முன்றுவேளை உள்ளிருந்தவவர்களெல்லாநீரில்சேர்ந்து, சாட்டியமாய்மலசலத்தைச்சாடுஞ்சாடும்சடத்திலுள்ளகனல்வேகஞ்சாரித்தேபோம், மேட்டியிந்தகருக்குழிதான் தமன்மேல்சுற்றி வெண்மதியுஞ்செங்கதிரோன் விளக்கத்தாலும் நாட்டிவிடுங்குழம்பதனைமுன்போல்வற்றி நயந்துதிரிபுகையதனால் நமனோய்போச்சே.

(இ-ள்.) இதைத்து மூன்றுநாள் காலைமீதமத்திரம் கொடுத்தால் மலசலங்களை வெளியிற்சாடும், அதனால் சரீரத்திலுள்ள உஷ்ணவேகம் நீங்கும் இப்படியாவதினால் கருப்பாசயமானது நல்ல விளக்கத்தையடையும் ஆகையால் முன்போலவே திரிப்புகை யூட்டினால் மௌனம்போலிருந்த நோய்போச்சது எ-று.

அடுத்தபுகைமூன்றுநாள்கொடுக்கும்போது அவ்விடத்திலிருந்தபுண்களாறிப்போகும், தடுத்தூரணிமாண்பர்களுந்தடுக்கப் போகா சாபமெப்துமவநசியமசியசுவாகா, தொடுத்தவிழ்தமனுபோகிராசயோகிகுவலயத்திலஞானபண்டிதனுபவாழ்வார்,தொடுத்தேன் திருவள்ளுவன்வாக்கமீர்தவாக்கியஞ் சூகூஷடா தாரசுழிதொழுதேனாண்டே.

(இ-ள்.) முன்சொன்னபடி புகைகள்மூன்றுநாள்கொடுத்தால் அவ்விடத்திலிருந்த புண்களெல்லாம் ஆறிப்போகும். இதை எவராலுந் தடுக்கமுடியாது அப்படி தடுத்தால் சாபம்வரும் மவநசிய மசியசுஷா,என்று உச்சரித்து மருந்துகொடுத்தால்உலகத்தில் ஞானபண்டிதர்களுக்கவாழ்வார்கள் எஸ்வரன் உள்ளசுழிமுனைபவணங்கினென் எ-று. (௧௧௨௪)

தொடுத்ததிந்த சண்டமாருதத்தைபோற்றி சூகூஷமில்லாமிருநூலில்சொல்வேன்காணும், கொடுத்துவிட்டாருலகருக்குமதியேர்வில்லைகுணமில்லைவேதாந்தக்கூறுமில்லை, விடுத்துவிட்டா ராமாகில் வினையோயில்லை மெய்க்குருவையறியாதவீணர்வீணர், அடுத்துபனி ரெண்டாண்டு ஆசான்சொல்ல அறியலாஞ்சாரவித்தை ஆண்டே கேளே.

(இ-ள்.) இந்த சண்டமாருதக் குழம்பைப்போற்றிசெய்து இந்நூலின்கண் உள்ள சூட்சங்கையெல்லாஞ் சொல்லுவேன் உலகவாசிகளுக்கு புத்திகிடையாது குணமில்லை வேதாந்தக்கூற்றுமில்லை விடுத்துவிட்டால் வினையில்லை இவர்களெல்லாரும் மெய்யாசானே

உணர்ந்த வீணர்களாவார்கள் ஆசானைப் பன்னிரண்டு வருஷம் வரைக்கும் அடுத்திருந்து தொண்டுசெய்து சாரவிதையை அவர் சொல்ல உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் எ-று. (கூக. ௨. ௯.)

சூதகத்தில்வாய்வதுபோய்சொக்குங்கலை அருதியெனும்வன் னிபித்தந்துணையாய்சேரு, மாதவிடாய்நாகமனும்வஸ்துக்கட்டு மா தாந்தங்கட்டி னதால்மாதுதேகம், ஊதுவுடல்சரீரமெல்லாங் கருப் பைதந்து உதிரரீரஞ்சுகாவாய்வுந்தோன்றி, வாதனையால்வயிறு டம்பெருத்துவிதி மகத்தான்அடிமூலம்வாதஞ்சேர்ந்தே.

(இ-ள்.) பெண்களுக்குச் சூதகத்தில் போய் வாயுதங்குங்கலை த்தில் அப்போது அக்கினியான பித்தமும் துணையாகக்கூடும்மாத விடாயான நாகமானது கட்டிப்போகும், அப்படி அதுகட்டின தால் பெண்ணின்சரீரம் ஊதும், உதிரங்கூட்டி ரீர்நோக்கும் அதி னால் சுகிகாவாயுதோன்றும், அப்போது மூலத்தில் வாயுசேரும்.

மாதருக்கிவ்விதக்கூறுமருவுங்கலைமங்கையர்க்குமனிதர்சொ லும்வாறுகேளீர், சூதகமுங்கட்டினதால்கர்ப்பங்காணுந்தோனை யர்கள் கண்டுமந்தவிதஞ் சொல்வார்கான், நாதமென்றசூலையினால் கெற்பசூலை நாட்டிலிதையுபயன்படுத்தஞ்செய்வாரோ, வேதமிந்த சூலையினால் மலடென்பார்கள் வினைப்பயனையொழித்திடவும் விளங் காராண்டே.

(இ-ள்.) பெண்களுக்கு இவ்விதம் உண்டாகுங்காலத்தில் சூத கம் கட்டினதாகும் இதை உலகத்தினர் உணராமையால் கர்ப்ப மென்று சொல்லுவார்கள் இந்த கர்ப்பச் சூலையினால் இதற்கு வயித் தியஞ்செய்வார்களோ செய்யமாட்டாமல் மலடென்று சொல்லி விடுவார்கள் அன்றிக் கர்மவிவர்த்தியையுஞ் செய்யமாட்டார்கள்.

கெற்பக்கோளறிந்துவினையொழித்தோன்றானிகேதமிலாராஜ பண்டிதனேயோகி, துற்பவித்தசூலையதுநாதசூலைசுக்கிலமுஞ்சரோ ணிதமுமிரண்டுஞ்சேரா, கற்பகமாம்விந்து ஒருவழியிற்பாயுங்கருக் குழியில்சூரோணிதமுங்கலக்காதாகில், முற்பகஞ்செய்தனுபோகக் கூறில்லாகான் முச்சீடரினுதித்தெனுமொழியலாமே.

(இ-ள்.) இவ்விதமான கர்ப்பக்கோளை உணர்ந்து இருவினைக ளையும் ஒழியப்பெற்றேனே ஞானியாவான் இதையுணர்ந்த ராஜ பண்டிதனே யோகியாவான் கர்ப்பசூலையானது நாதமான பெண் ணின் கரோணிதத்திற் சம்பந்தப்பட்ட சூலையாதலால் சுக்கிலத்து டன் அச்சரோணிதஞ் சேரமாட்டாது அப்படி கலக்காததினால்

விந்துவானது வேறொருவழியிற்பாயும் கருப்பஸ்தானத்தில் சுரோணிதங்கலக்காதானால் அனுபோகக்கூற்றில்லாமல்விளங்கும் எ-று.

மொழிவதுங்காண்சண்டமாருதக்குழம்பில்முன்பாகங்குன்றியிடைமூன்றுநாளும், அழிஞ்சிலேவர்த்தயிலமதில் பலந்தான்வாங்கி அத்தயிலந்தனிலரைத்து அதன்பின்னேகீர், பழையபனைக்கச்சுநண்டுத்தேனுங்காசம்பகுந்துடனுஞ்சேர்த்துவுணர்ந்திடுவீராகில் மழையதுபோல்வாரியதுமலத்தைப்போக்கும்னதுதிடச்சித்தமதாய்க்கிழ்ச்சொல்லே.

(இ-ள்.) இதற்குச் சண்டமாருதக்குழம்பில் குன்றியமனியவயடுத்து அழிஞ்சிலேவர்க்குழித்தயிலம், ஒருபலத்திற்வந்துபழயபனங்கற்கண்டு தேனு இவைகள் வகைக்கு வசைசெய்தேர்த்து நாள்காலையிலமத்திரம் கொடுத்தால் மலங்கழிந்து சுகமாகும்.

துவரைமுளரீருஞ்சண்டை வற்றல்கூட்டி தூதுபத்திரியினுடவற்றல்கேர்த்து, அவரையரைக்கிறமுளகதுவுங்காயம் அதிபேதிக்காலின்மோர்சுக்குலும், விவேகஞானவெட்டியருள்பணிந்துபோற்றிவெள்ளாள்சீரகமுமரத்தையோடு, தவராதுயிவ்வகைகள் சேராதென்னில் தகர்த்துவதும்புரிபுகையுந்தள்ளலாமே.

(இ-ள்.) பத்தியமோ, துவரை, மிளகுரீர், சுண்டை வற்றல், தூதுவாங்கால்வற்றல், அவரைப்பிஞ்சு, அரைக்கிறை, மிளகு, பெருங்காயம், சேர்த்துக் கொள்ளலாம் பேதிஅதிகமானால், பசுமோர்சுக்கு, ஓமம், சேர்க்கவேண்டும் வெள்ளைப்பூண்டு, சீரகம், சன்னராஷ்டம், இவைகள் சேராவிட்டால், புளிபுகை இவைகள் கட்டாயம் நீக்கவேண்டும் எ-று.

(௧௧௧.௧)

தள்ளுவதுயெட்டுநாள் திரிநாளுண்டு சண்டமாருதக்குழம்பில் பணந்தான்மெண்டு, தெள்ளிமையால்திரியதுகாண்முன்போல்செய்துதிங்கில்லாமுவேளைபுகைதானூட்டி எள்ளளவும்பிழைவராதெண்ணாந்தேகம் இருந்தகொர்ப்பச்சூடதுபோய் சூலைபோகும், கள்ளமில்லாரீர்கொல்லாங்கடலேபுக்குங் கருக்குழியுஞ் சுத்தியதாய்க் கருதலாமே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு மூன்றுநாள் மருந்து சூப்பிட்டதில் எட்டுநாள் பத்தியங்காக்கவேண்டும் இதுவன்றி மூன்றுவேளை முன் சொன்னமாதிரி சுற்றிப்புகையுங் காட்டவேண்டும் இப்படி செய்தால் எண்ணாண் சரீரத்திற்கு கொஞ்சமும் குற்றம் உண்டாகாமாட்டாது காப்பச்சூடு நீங்கிச்சூலையும் நீங்கும் சரீரத்திற்கோகதிருக்கின்ற நீர்கொல்லாம் கடலில் துழையும், கருப்பாசயமும் சுத்தியாய்விடும் எ-று.

(௧௧௧.௨)

வாதமென்றதேகியென்ற லஞ்சநாள் தான் மருவும்பித்ததேகி யென்றால்நா லுநாள் தான், நாதசேத்துமதேகிமுன் றுநாள் தான் நய ந்துசண்டமாருதத்தைநாட்டுங்காலை, வேதமெனுங் கியா ௨ பொரு ளதீதமிந் தூல்விதித்தவிதியெள்ளவும்விதம்போகாது, காதலிந்த சர்ஸ்திரந்தைதகண்டபேர்கள் கைவிடார்கருக்குழியில்கருதுவாரே.

(இ-ள்.) இத்தமருந்தை வாததேகமுள்ளவர்கள் ஐந்துநாளும் பித்ததேகமுள்ளவர்கள் நான்குநாளும், சேத்துமதேக முள்ளவர் கள் மூன்றுநாளும் சாப்பிடமேண்டும் ஆகையால் இந் தூல்மகிமை யையுணர்ந்தவர்கள் எள்ளவும் தவறிநடக்கமாட்டார்கள் எ-று.

வெந்துகருக்குழியுதவும்புண்ணுய்ப்போகும் வெட்டையினால் தேகமீறிப்பாய்ந்து, உந்தியெனுங்கமலமதில் யிரணங்கண்டு ஓரிடி யாயிடித்துவயிற்று வலியுண்டாக்கி, தந்திரமாய் கிடைகொடுக்காபி ரட்டல்சொபந் தாபம்வருமூழ்வினையாய் சடத்திலெய்தும், யிந்து வெனுஞ்சரோணிதமிரண்டுங்கூடி யிருக்குமந்தகாலமதில் வாய்வா லாண்டே.

(இ-ள்.) அதிகவெட்டையினால் கருப்பாசயமானது புண்ணுய் வெந்து அதினால் தொப்புளில் விரணமாய் இடித்து வயிற்றுவலி யுண்டாய் படுக்கைதங்காமல் பிரட்டல், சோபம், தாபம், இவைக ளெல்லாம் பூர்வவினைப்பய டல் சரீரத்தில்வந்துசேரும் இவைகளெ ல்லாம் போககாலத்திலுண்டாகும் வாயுவினால் நிகழ்வதாம் எ-று.

வாய்வுமனுசரிக்குமடமாதர்க்கேதான் மாதாந்தங்கட்டியது மருவுநாளில்,பாபும்ரதிபுருஷருமேபுணர்வாராகில்பரிதியெனுநாத மதில்விந்துஞ்சேரில், தேயுவெனுங்கனலேகக்கனலினுனுஞ்செவ்வி ளநீர்போலவுமேயுதிருஞ்சாயும்,பேயத ஐல்பெரும்பாடு அதீதமென் பார் பேருலகிற்கல்லெரியு முனியென்பாரே.

(இ-ள்.) இப்படி வாயுசேர்கின்ற பெண்களுக்கு மாதாந்தமா னது கட்டுகின்றநாளில் பஞ்சபுருஷ சையோகஞ்செய்தால் நாதத் தில் விந்துசேரும்போது தேயுவினவேக வுஷ்ணத்தினால் செவ்விள நீர்போல உதிரமுண்டாகும் இதுவே பெரும்பாடாம், இதனைபே யென்றும், கல்லெறிமுனி என்னும் உலகர்கள் சொல்லுவார்கள்.

சாயுமடைமதமகில்சலஞ்சரித்தாப்போல் தங்குதடையில்லா மல்சாருமாப்போல், ஓயாமலுதிமது மோடிப்பாயும் ஒருதிங்கள் நாதவிந்துலுக்கச்சேர்ந்து, மாயுமடமங்கையரோடனுபோகித்தால் மருவியுமேபோகமதில்மகிழ்ந்தாராகில்,சூரியருஷன் றுநா லுமஞ்சு மாறுதுகையேழு எட்டிரண்டும்பத்தும்பாழே.

(இ-ள்.) உடைந்த மதகிலிருந்தும்சலம் ஒடுவதுபோல இடை விடாமல் உதிரமானது ஓடிப்பாயும், இதில் புணர்ச்சியில்விருப்பங் கொண்டால் பத்துமாதம்வரைக்கும் பாழேயாகும் எ-று.

கருவுருவாய்திரண்டுகெர்ப்பங் கருதுமாப்போல் காசினியில் யாவர்களுங்கணக்கேன்பார்காண், உருவதுமுண்டாச்சி தென்பா ருலகவாதர் உருதியென்பார்துருதமனென்பா ருசமையென்பார், சிறுவரெனும்புத்திரனென்பார்திருமாதென்பார் சிலபேரிதுவென் னசெய்கையென்பார், வருவதுசெய்வினையிதென்பார் வளர்பாண் டென்பார் வசனமெடுத்துரைப்பவர்கள்மாதரான்டே.

(இ-ள்.) கர்ப்பம் திரள்வதைப்போல எல்லாரும் மாசக்கணக் கேன்பார்கள் தவிர, சிலர் பிள்ளை என்றும், சிலர் பெண் என்றும் சொல்லுவார்கள், சிலர் இதுகர்ப்பமல்ல, பாண்டுநோய் என்பார் கள் எ-று. (௧௧௩௭)

பத்துதிங்கள்சென்று சரியாச்சுதென்பார் பாரில்மடமாதர் வந்துபரிசோதிப்பார், கற்றுணர்ந்தபேர்கள் வெருவயிறென்பார் கள் கடிந்துரைக்குஞ்சிலபேர்கள்குளியதென்பார், சூத்தமில்லாப் பலபலவாய்யோசிப்பார்காண் கூருவேனாண்டை யினிகுறித்துயா னும், சுத்தமெனுஞ்சண்டமாருதக்குழம்பில் சூட்டியெடுத்தொரு குன்றி கொடுக்கத்தானே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பத்துமாதங்கள் சரியாய் விட்டதென்பார் கள் பிறகு சிலர், பரிசோதனை செய்வார்கள், கற்றுவல்லவர்கள் இதைமகோதரம் என்று சொல்லுவார்கள், சிலர் குளிதானென் பார்கள், இப்படிக்கெல்லாம் பலபலவாய்ப் பேசுவார்கள், எப்படி யிருந்தாலும் இந்தச் சண்டமாருதக்குழம்பில் ஒருகுன்று எடுத்து.

கொடுக்கிலா துதுளத்தின்பழத்தின்சாற்றில் குழம்பொருபண விடைதான்பொரித்துக்காயம், மடக்கலாமிந்தாடை பதினெட்டு மத்தித்துழைநுராளம்மடந்தைக்கீந்து, கெடுக்குமந்த உதிரமதாஞ் சூலைபாயிங், கெடுதிமலசலஉதிரமெல்லம்போக்கும், விடுக்கலாங் கருக்குழியுஞ்சுத்தியாகும் விளங்குமுன்பு திரிபுகையை விளங்க லாமே.

(இ-ள்.) தூதுவளைப்பழத்தின் சாற்றில் அனுபானஞ்செய்து பெருங்காயம் ச குன்றி ாடைபொரித்துக்கூடச்சேர்த்து ச-குன்றி ாடை பனைவெட்டிட்டு மத்தித்து நட-நாள்காலையில் மாதநிரம் அப் பெண்ணுக்குக் கொடுத்துப்பார்த்தால் சூதகத்தில் உதிரந்தங்கு தல் சூலைகருக்குழி சுத்தி இவைகள் குணமாம் எ-று. (௧௧௩௮)

சண்டமாருதத்திரியைமுன்போல்பாகந்தாக்கானயோனிவழி புகைதான்சொல்ல, முண்டனனெனும் வாய்வுகனல் மேகசூலை முச்சுடரில்வெட்டைகனல்மூலமெட்டு, கண்டிதமாய்குழம்பு அதிவேகத்தாலுங் கண்காணாதோடி அனல்புக்குமாகில், உண்டிடவுமு தீர்சூலையோடிப்போகும்உடல்சத்திகருக்குழிதன்புண்கள்போமே

(இ-ள்.) பிறகு இந்த குழம்பின் திரியை யோனி வழியாய்ப் புகைகொடுத்தால் வாயு, வெட்டை, மேகசூலை, மூலக்கனல் இவை களெல்லாம் குழம்பின் வேகத்தாலும், சத்தியாம் சூலையும் ஒடும் கருக்குழிப்புண்கள் ஆறும் எ-று. (௧௧௬௩)

அறுவிதத்தால் சூலையெய்துங்கொர்ப்பக்கோள்கள் அடைவுத னையறிந்திர்தயவிழ்தத்தாலும், பரவசமாய்சொன்னதிந்நூல் யோ கிக்காக பரிசுஷ்யனுபோகமிதைப்பாரில்மாண்பர், கெறுவமில்லா ப்பண்டிதற்குச்சொன்னேனாண்டே கேவலமாயிருந்ததன லென்ன வாய்க்கு, மாறுபடாஞானவிதியறிவோனாகில்மகாராஜபூதிபண்டி தனே ஆண்டே,

(இ-ள்.) கர்ப்பக்குற்றம் ஆறுவிதங்களையும் உணர்ந்து இந்த அவிழ்தம் யோகிக்காகச் சொன்ன தாதலால் இதை உலகவாசிகள் பயனடைய கர்வமில்லாத பண்டிதர்களுக்காகச் சொன்னேன். கேவலமாயிருந்தால் ஒன்றும்வாய்க்காது இதுவே மகாராஜபூதியு மாகும் எ-று. (௧௧௬௪)

வேறு-விருத்தம்.

அன்னையபிராமிசிரோமணியருளா லாண்டையினி யவுழ்தஞ் சொல்வேன், நன்னயமாய் சண்டமாருதக்குழம்பிற் சூன்றியிடை நல்குவீராய், மன்னர்மண்டலீகருமே மகிழ்ராஜபண்டிதனை வணங் கிப்போற்றி, யின்னிமித்தமறியாசுகசன்னியதும் விலங்கிடவுமினி சொல்வேனே.

(இ-ள்.) தேவியின் கிருபையினால் ஓளஷதஞ் சொல்லுவேன், சண்டமாருதக்குழம்பில் சூண்டுமணியவ்வு கொடுத்தால் மகாராஜ பண்டிதர்களெல்லாம் வணங்கிப் போற்றுதல்செய்ய, சுகசந்நி நீங் கும் விதத்தைச் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (௧௧௬௫)

வேம்பினுடவித்ததனில்வெள்ளாட்டுப்பிச்சது விட்டிழைத்து மேலும், செம்பதுவிற்பற்பொரு அரிசிடைக்குழம்பு மரைக்குன் றித்தாக்கி, நம்பியிதுநாலுமொருமித்தவர்க்குநாவதனில் நன்றிகத் தேய்த்து, வெம்புதலைவாராமல் வென்னிருங்குடி பபித்து மிகச்செ ய்வீரே.

(இ-ள்.) வெள்ளாட்டுப்பிச்சியில் வேப்பம்பருப்பைஇழைத்து அதில் தாம்பிரபற்பம் அரிசி எடையும், சண்டமாருதக் குழம்பு அரைக்குண்டுமணி எடையும்கூட்டி நாக்கில்நன்றாய்த் தேய்த்து வெந்நீர் கொடுக்கவேண்டும் எ-று. (௧௧௧௩)

நயனமிருவிழியதனில்கலிக்கமிடுங்கடு களவுநாடியேற்றபயம ணுகுஞ்சன்னியதும்பறந்துவிடுஞ்சரயானம் பாய்ந்தாற்போலும், துயரணுகாதுமிருவிழியதனில்நீர்த்தாரை சொரியுமாகில், சயனமி துகனல்வேகமென்சாணுதேகமெல்லாந் தணலாமாண்டே.

(இ-ள்.) கண்களுக்குக் கலிக்கமிட்டுப் பார்த்தால் சுகசந்தி சொல்லாமலோடிவிடும், சரபாணம் பாய்ந்தாற்போலக் கண்ணில் நீர்வந்தால் எணைகண் அளவுள்ள சரீரமெல்லாம் கனல்வேகமுண்டாம் எ-று. (௧௧௧௪)

தணல்பாயபாதாதிசேசம்வரையனல்சூழஞ் சன்னிதோஷம், அனலருவியரிக்கும்விதந்தொண்ணுறுகடிகைமனோவேகத்தாலும், புனல்சொரியும்பேதியர் தம்பத்தியமுந்துவரை முளநீருங்கூட்டும் அனல்வேகமடங்கிடுங்கா ணுருவேனையன்னமதுமருளுவீரே

(இ-ள்.) அவ்வாறு அக்கினிமயமாகவே தொண்ணுறுகடிகை க்கு பேதியாகும் பத்தியம் துவரை, மிளகுநீர் சேர்க்கவேண்டும் ஒருவேளை தான் சாப்பாடு கொடுக்கவேண்டும் எ-று. (௧௧௧௫)

மூன்றுநாளிந்தவித மொருவேளை யவிழ்தமதுமுணருங்காலே நின்னுயிருநாசியிலுமுன்சொன்னவற்றிய துநசியமேத்த, பண்டுபழ கினதோஷஞ்சுகசன்னி பறந்தோடும்பாரில்விட்டு, கண்டுமிந்தப் பெரியோர்கள் கருத்ததனுலெனக்குரைத்த கருவீதாண்டே.

(இ-ள்.) இப்படி மூன்றுநாள்காலையில் மாத்திரம்புசித்துமுன் னேசொன்ன வர்த்திப்புக்கையை மூக்குக்கு நசியங் கொடுத்தால் சுகசன்னியானது போய்விடும் இதுஎனக்குப் பெரியோர்கள்சொ ன்னதாகும் எ-று. (௧௧௧௬)

கொச்சகம்.

காயாபுரியிலகுங் கன்னியபிராமியருள்
தாயாமதியமிர்தந் தந்துவரமேயளித்தாள்
மாயாமருந்தறிந்தேன் வாசிகொண்டுநான்மகிழ்ந்து
சாயாவிருகூழதின் சஞ்சீவிகண்டேனே.

(இ-ள்.) இக்காயத்தின்கண் விளங்குங் கன்னியான அபிராமி யம்மையானவள் எனக்கு மதியமிர்தங்கொடுத்து வரமுங் கொடுக்

தாள், அத்தலை மாயாதமருந்தை உணர்ந்தேன், வாசியைக்கொண்டு நான் மகிழ்ச்சியை யடைந்து சாயாவிருட்சத்தின் ரஞ்சிவியைக் கண்டேன் எ-று. (௧௧௪௭)

மதுரசஞ்சீவியுமே வாச்சதுகாணுண்டுசென்றால்
விதுரனெனுஞ்ஞானசிங்கம் வெட்டியருளால்மொழியும்
சதுர்முகஷ்ட்கோணாவரைத் தாண்டிசண்டமாருதத்தைச்
சுதனருள்தன்கிருபையினால் சோதிமதியாயெனக்கே.

(இ-ள்.) மதுரமான சஞ்சீவி கைகூடினபடியால் சண்டமாருதக்குழம்பை நான்சொன்னேன் எ-று. (௧௧௪௮)

கலித்துறை.

பிரசண்டமாருத மெய்ஞ்ஞானபோத பிரபந்தமாய்
வரமுத்திஞான குருமுனிவாக்கிய மகிழ்ந்தெனக்கு
திரமாய்விதேகமுந் கல்வியின்பேரின்பத் தேன்புகழ்ந்து
சரமாயாதீததுரை ராஜபண்டிதன் சதுர்மறையே.

(இ-ள்.) இது குறுமுனிவர் திருவருளினால் நான்குவேதம் போல்வதான ஞானவெட்டியை அருளிச்செய்தேன் எ-று.

வீராதிவீர வீரஞான வெட்டியெனும்
பேரார்பிரசண்ட மாருதபாணப் பிரயோகமதால்
வேரானநோய்க ளதமாய்பறந்து வெளிப்படவும்
தோராதவுழ்த மதுபானஞ்சொல்லத் தொடங்கினேன்.

(இ-ள்.) வீரமுள்ள ஞானவெட்டி என்கிற பாணப்பிரயோகத்தினால் சுகலநோய்களும் பறந்துபோகும், அவைகளை ஆடுதற்கு அனுபானஞ்சொல்லத் தொடங்கினேன் எ-று. (௧௧௫௦)

வெண்பா.

கண்டிரோபண்டிதரே காலேதனில்குன்றியது
சண்டமாருதக்குழம்பைச் சாதித்தால்-எண்டிசையில்
மண்டலத்தோர்காண்க மருவியொருவேளை
அண்டிபஞ்சதாரையினி லாம்.

(இ-ள்.) பண்டிதர்களே. நீங்கள் பார்த்தீர்களா? காலையில் சண்டமாருதக் குழம்பைக் குண்டுமணியளவு எடுத்துச்:சர்க்கரையில் கலந்துகொடுத்தால் எ-று, (௧௧௫௧)

வாதமுதல்வாய்வும் வரும்பித்தசேத்துமங்கள்

மர்ந்விடாய்குதகமு மாண்டுபோம்-கோதையே

அவரை துவரை யரைக்கேரை தூதுளங்காய்
விரையிலலாக்கத்திரியை மேவு.

(இ-ள்.) வாதம் முதலியவாயுவும், பித்தமும், சேத்துமட்டும், மாதவிடாய் குற்றமான சூதகவாயுவும், நீங்கும் அவரைக்காய், துவரை, அரைக்கரை, தூதுளங்காய், விரைபிடியாத கத்திரிக்காயும் ஆகும் எ-று. (௧௧௫௨)

விருத்தம்.

சம்பழத்தின்சாலதனில்கற்கண்டிட்டு சண்டமாருதக்குழம்பு குன்றிகூட்டி, நம்புதலாயதிகாலைதனிலேயுண்ண நாவரட்சிசரதோஷஞ்சன்னிதீரும், அம்புவியில்மூன் அநாளிச்சாபத்தியம் அகன்று விடுமாண்டாபினியறைபக்கேளீர், கெம்பிரதானமிதுவதிதவேகங்கேட்டிரோபண்டிதரேகேள்விபாண்டே.

(இ-ள்.) எலுமிச்சம்பழச்சாற்றில் கற்கண்டுபோட்டு அதில் சண்டமாருதக் குழம்பில் ஒருகுண்டுமணியளவு சேர்த்து அதிகாலையில் தின்னநாவரட்சி, சுரம் தோஷம், சந்நி, இவைகள் நீங்கும் இப்படி ௩-நாள் கொடுக்கவேண்டும் இச்சாபத்தியம்வைக்கவேண்டும் இதனால் சர்வரோகங்களும் நீங்கும் இதன்மகிமைப் பண்டிதர்களே! நீங்கள் கேட்டீர்களா? எ-று. (௧௧௫௩)

வேறு விருத்தம்.

அதிவீரசண்டமாருதக்குழம்பிலொருகுன்றி அவுழ்தந்தன்னில் துதிசெய்துமாவிலங்க மூலமெனும்வேர்தயிலங்கழஞ்சிதுக்கி, விதியதுவாய் மிளசுகக்குதிப்பிலிமென்பொடியிலத்தேன் விர்விக்கொண்டு சதிசெய்யும்வியதுகாண்சச்சுவாய்வது தசைக்குஞ்சாற்று

(இ-ள்.) வீரத்தன்மையுள்ள சண்டமாருதக் குழம்பில் ஒரு குன்றியளவு மாவிலங்கவேர்க் குழித்தபிலங்கழஞ்சிதுக்கி, மிளகு, திப்பிலி இவைகளைப் பொடித்துத்தூவி தேன்விட்டுக்கிண்டுகொடுத்தால் சச்சுவாய்வு சொந்தமாகும் எ-று. (௧௧௫௪)

கதிசெய்யுங்குமரகண்டன்பரிசுமும்பச்சைதொந்தி நமர்வாய் வோடு, மதிமயக்குமுசல்வலிபும் காக்கைவலிமுர்ச்சையதும் வாதரோகம், இதுக்கதிமுன்னிசிவுபின்னிசிவுபிரைப்பிடும வெட்டிஞ்சுவாசம், அதிதமெனும்வாய்வுதசை வையஞ்சமோரென்பது மாண்டே.

(இ-ள்.) கெடுதியைவினைவிக்கின்றகுமரகண்டவலிக்கும், முயல்வலிக்கும், காக்கைவலிக்கும், மூர்ச்சையை புண்டாக்குகின்றவாத

ரோகத்திக்கும் முன்னிசிவுக்கும், பின்னிசிவுக்கும், இரைப்பிருமல் கவாசம் இவைகளெல்லாம் சொஸ்தமாம் எ-று. (ககருரு)

பட்சமிர்தப்படியவுழ்தமதிகாலையொருவேளை பாலித்தேதான் துஷ்டவினையுற்றுமஷ்டகுன்மவலிமூலமெட்டுந் துலைந்துபோகும் கஷ்டமென்ற சர்மமெல்லாமவுழ்தத்தாலகலுமெனுங் கருதினோங் காண், இஷ்டமெனும்பத்தியந்தா னியம்பிடுவீரன்ன மிதுவேளை தான்.

(இ-ள்.) இவ்விதம் இவ்வெளவுதத்தை அதிகாலையில் ஒருபட் சம்வரைக்கும் ஒருவேளை சாப்பிட்டால் சர்வவினைகள் ஒழியும், அஷ்டகுன்மவலிமூலம்எட்டும்தொலைந்துபோகும்இதற்குபத்தியம் உரைக்கிறேன் எ-று. (ககருரு)

விருத்தம்.

திரிபுரத்தையெரித்தமதிரவியைப்போற்றி ஜெனகாதிரிஷிகள் பதினென்பேர்போற்றி, கருதவித்துநாதவிந்துகமலம்போற்றிகன கரத்ததீபசுழிமுனையைப்போற்றி, மருமலரம்பிகைஞானகுருவைப் போற்றிமதிசசுருண்டலிகமலபதமேபோற்றி, திருபமணிமகுடமுடி வானசோதி நிர்மலத்தாய்பதம்பணிந்து நிகழ்த்துவேனே.

(இ-ள்.) முப்புரங்களையும் எரியச்செய்த சந்திர சூரியர்களைப் போற்றிசெய்து ஜெனகாதிரிஷிகளையும், பதினெட்டுச் சித்தர்களை யும் போற்றிசெய்து கரு உண்டான விந்துவின் கமலத்தைப் போ ற்றிசெய்து, கனகரத்தினம்போல் விளங்குகின்ற சுழிமுனையைப் போற்றி, அம்பிகையையும், ஞானகுருவையும் போற்றி செய்து, குண்டலிசத்தியின் கமலத்தைப் போற்றிசெய்து, நிர்மலமான ஆத் தானின் திருவடிகளை வணங்கிச் சொல்லுகிறேன் எ-று.

பஞ்சாமிர்தக்குளிகை தரு.

பஞ்சாமிர்தக்குளிகையைப்பாரும்-பூபதியாண்டே
ரஞ்சிதநாதவிந்தாலுநா னுண்டுகண்டேன்.

(இ-ள்.) ஆண்டே! பஞ்சாமிர்தக்குளிகையை நீர்பாரும் இது வே பூபதிசூளிகையுமாகும் அதின்மகிமையை நானே உண்டுதெரி ந்துகொண்டேன் எ-று.

சஞ்சமலர்க்கணைசகமலபாதாரவிந்தஞ் செஞ்சொல் மொழி மெய்ஞ்ஞான திருவாளுவன்பிரபந்தம்-ஜெகதும்பணியமதியமிர்த பரிபூரண-திரிவம்பலமிகுஞ்சுழியின்முனைகருணை தெரிசித்தொழு மலர்சூடியும் வருஷித்துதிதமிழ்பாடியும் பஞ்சா

(இ-ள்.) கணேசன் திருவடிகளைத் தொழுது உண்மைஞானத் தையுடைய திருவள்ளுவன் பிரபந்தத்தை உலகத்தார்க ளெல்லா ரும் வணங்கும்படி திருவம்பலத்தில் விளங்குகின்ற சுழிமுனையைத் தெரிசித்து மழையைப்போல் வருஷித்து தமிழ்த்துதிபாடியும்.

சூதங்கெந்திமால்தேவி துய்யபாஷாணலிங்கந்-தினுசொன்று க்குப்பலந்தானிடையதும் துகையஞ்சது கிரிகொண்டரு பத்தது வுகமை-தொழுதுநாதமொன்றிடையமுரிநாலுமந்திடை சுகமெய்ப் பொருளதுசத்தியில் தகமைப்படியனலக்கினி. பஞ்சா

(இ-ள்.) ரசம், கந்தம், அரிதாரம், வெள்ளாப்பாஷாணம், லிங் கம் இவ்வைந்தும் வகைக்கு ஒருபலம்கொண்டு கிழிசட்டி- அமுரி ச படி ஒருபாத்திரத்திலிட்டு அதில் தொங்கவிட்டு எ-று.

வீரமென்றவிந்தாரீர்காரமென்றநாதரீர்-வீரமும்பூரமுநன்றாய் மேவியும் விரவிய-சாடியிலிரவிமதியைச்சாடி-பிகவும்வைத்து நான் மூன்றுதெளியவைத்துநாளெடும் விபரத்துடன்கிளிதொங்கிட கம லாக்கினி யனல்விசிட. பஞ்சா

(இ-ள்.) அக்கினியிலேற்றி நன்றாய்ச் சிறுதீயாக நான்மூன்று எரித்து எடுக்கவேண்டும் எ-று. (கக௪௦)

நீர்தொக்கிடநாதவிந்ததிதஅட்டுவொட்டுப்பு-நிறமுந்தல்யமதி போலவுரிலவுபோல்கிரிலகுதிசையிலுசுகுமிகபுகழும் ரெடியகன லமிர்தபடிகமெனும்வவனம்மிகழ்பத்தொருகதிர்கார்தியில்துருவெ ண்மதிவொளிவீசவும். பஞ்சா

(இ-ள்.) அதினால் ஜலம்வரள மேற்படி சரக்குக ளெல்லாம் நல்லகுணமான சுத்தியாகும் எ-று. (கக௪௧)

அஞ்சபஞ்சபூதத்திலாடுஞ்சரக்கதஞ்ச - ஆனால்சத்தியிதாண் டேயஞ்சங்கட்டினமாச்ச-அமுரியுவர்க்கனலில்விபரமதுசலரீர்புக லரவியினொளிரிமுஞ்செழுமையுருஅதுபந்தனமிதுசிப்பியில்வெரு பந்தன யுகையாய்வரும். பஞ்சா

(இ-ள்.) மேற்படி பஞ்சபூதசரக்குகள் ஐந்தும் சுத்தியாகவே கட்டினதாகும் அதினால் செம்மையும் வெண்மையுமாகும் எ-று.

இருவிசுஸ்திரநாபிரீருவிசாஸ்திரபேதி-யேலமிதஞ்ச வகையி னமதும்-இடைபலமுமவ்விதகடல்துரையுமிளரும் - மிருசிகருமுஞ் சுக்குவகையுமிடையுபலமெடுமஞ்சினை திடமித்தொருஇனமாயிவை மனமேவியசர்.

(இ-ள்.) இருவி, சூத்திரநாவி, நிருவிஷம், சாத்திரபேதி, ஏலரிசி இவ்வைந்துவகைச் சரக்குகளும் ஐந்துபலம், அதிமதுரம்பலம் க, கடல்நுரை, மிளகு, கருஞ்சீரகம், நற்சீரகம், சுக்குஇவைகளும் வகைக்கு ஒருபலம், இவைகளை எல்லாம் எடுத்து எ-று.

சாதிக்காயும்பத்திரி செண்பகஞ்சவ்வாது - சட்டஞ்சந்தனங் கஸ்தூரிசுரோசனையுந்-தவளநிறமதிபடிகமடநெகன தனதுபசுமை யொளிகனலும்பூரமதுகாண்சனிதானிடை யிதுரோகணி யதுகால ரைபலமாவதும்.

பஞ்சா

(இ-ள்.) சாதிக்காய், சாதிபத்திரி, சண்பகப்பூ, சவ்வாது, புனுகு, சட்டம், சந்தனம், கஸ்தூரி, கோரோசனம், பச்சைக்கர் ப்பூரம் இவைகளும் ஒவ்வொருபலம், கடுகுரோகணி முக்கால் பல மும் எ-று.

(ககசுச)

கருதுஞ்சினச்சரக்குவகைபலமரைகாண்-கடைசரக்கது வஞ்சங்கனைக்காய்பலமதுகாண்-கடினம்வுனவுசரக்கதிதமது காலென கரேமில்லாவகையுங் கருதுமைந்திடைகாணும்கவனத்துடனவலே சதுசயனத்துடன்சரிபார்த்திடை.

பஞ்சா

(இ-ள்.) சிகாகாரம்பலம் அரை எடுத்து மற்றுமுள்ள சரக்குக ளையும் சரியாக நிறுத்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் எ-று.

கொச்சகம்.

மதிரவிபுராதவிந்து வந்தவரலாற்றிய

மதியும்ரவிவாதபித்த மண்ணுமிண்ணுமேபடைத்த

மதியுங்கதிர்சோதிமின்னல் வாரிபொழிந்தேசொரியும்

மதியுஞ்சலஞ்ஞந்திரமாய் வந்தவகைகாண்கிலரே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்கள் வந்தவிதத்தையுணர, வாதபித்தங் களையும், பூமியையும் ஆகாசத்தையும் உண்டாக்கின வாரி பொழி ந்து சொரிகின்ற சூத்திரமாய் வந்தவிதத்தையாவரும் உணரமாட் டார்கள் எ-று.

(ககசுச)

கருதியதைநாதவிந்து கண்டுமனமென்றுருவை

திருமருவெண்சக்கரைபோல் தீகைபத்துஞ்சென்றதுகாண்

அருவுருபோல்அவ்வும்உவ்வும் அன்னந்தண்ணீருண்டபலன்

வருவதுமுன்போனதெல்லா மதிரவியாற்காண்கிலரே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்கள் சூரியோதயத்தில் கண்டுமனமொரு மித்துசெய்யத் தசதீகைகளும் சென்றன அவ்வும், உவ்வும் அன் னந்தண்ணீர் உண்டபலனும், இவைகளை யெல்லாம் மதிரவிகளால் காணமாட்டார்கள் எ-று.

(ககசுச)

கலித்துறை.

நாலஞ்சொன்றாகி பிருநீவிநாத ரசமுறவாய்
மாலான அப்பு மால்தேவிப்பு மதிரவியும்
மேலான தீப நதிமேவுஞ்சோதி மெய்க்குருவை
ஆலாலமுண்ட சிவனுஞ்சொல்ல அதுகழஞ்சே.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களின் குணங்களும், அவைகளின் காரியங்களும் ஒன்றாகின்ற தேஜோ மயமான குருவின் மாமத்தைசிவனாலும் உணரமுடியாது எ-று. (கக௬அ)

இருபத்துஒன்று மொருமித்துசுற்றி யினிமருந்தை
ஒருமித்துநாடி யபிராமிபாத மொருபொழுதும்
அறுபத்திலின்று கமலாலயத்தி லருள்தனையே
புருவத்தினேரில் துரியாதீதத்தைப் போற்றின்னே.

(இ-ள்.) சுத்திசெய்த இருபத்தொரு தினுசுகளையும் அரைப்பதன் பொருட்டு சுழிமுனையை வணங்கினேன் எ-று. (கக௬க)

வெண்பா.

இந்தசரக்கதனை யிட்டுகுளிக்கல்லில்
விந்துகருநாய்த்தலைசன் வெண்மதிபால்-இந்தசரக்
காட்டியொருவாரமது தானதின் பிந்தேசியின்பால்
ஆட்டியதுமுன்போலா மாண்டே.

(இ-ள்.) இவைகளை கல்வத்திலிட்டு தலைச்சன் குட்டிபோட்ட கறுப்பு நாய்ப்பாலால் ஒருவாரம் அரைத்து கழுதைப்பாலால் ஒருவாரம் அரைக்கவேண்டும் எ-று. (கக௭ய)

தேசரியின்பால்விடங் கேட்டிரோ ஆண்டையினி
மேஷம்வெள்ளையாடதன்பால் விட்டு-தேசரியை
பொற்கமலமேவி பூமலரையான்பணிய
சொற்பரஞானமதி சொல்.

(இ-ள்.) பிறகு வெள்ளாட்டுப்பால்விட்டு ஏழுநாள் அரைக்கவேண்டும் எ-று. (கக௭க)

விருத்தம்.

மதிநிலவுரவியொளிமருவுக்கன்பாலில்வாரமொருநாள்பிசகாமயனமாட்டி, கதிருதையமிஞ்சிரசமதனுலேழு கர்ப்பூரவெற்றிலைச்சாறதனிலேழாம், சிறுகுரைமூலமிகுத்தொன்றுகேட்டு சுத்தசலம் விட்டு அனல்படியொன்றாகி குருகுமிந்தகியாழமிட்டு வாரமாட்டி கொடிதா கமெழு துபதங் குடோரியாண்டே.

(இ-ள்.) பிறகு எருக்கம்பாலில் ஒருநாள் மாட்டி, மறுநாள் தொட்டு காலையில் இஞ்சிச்சாற்றால் ஏழுநாளும், கம்மாறு வெற்றிலைச்சாற்றால் ஏழுநாளும், சிறுகீரைச் சமூலம் இடித்து எட்டுபடி சலம்விட்டு க-படியாகச் சுண்டக்காய்ச்சின கஷாயத்தால் ஒருவாரமும் அரைக்கவேண்டும் எ-று. (௧௧௭௨)

குடோரியெனுங்குளிகைநிழ லுலர்த்தல்வாரங் குடோரமில் லாசிறுபயர்போல் குளிகைசெய்து, மிடைபயறினிடையதுகாணி டைவெவ்வேறாய் இருந்தமருந்திடைகுறைந்தா லிதுவேகங்காண், மடையர்களைகவனமில்லாமதிவேறானால் மருந்ததுவுமிடைகுறைந் துமனிதர்க்கூட்ட, புடமதுகொண்டதுபொழியுங்கார்திவீசும்பொ ல்லாதகிராணிசுரதோஷமாண்டே.

(இ-ள்.) பிறகு சிறுபயருபோலுருட்டி இந்த மாத்திரையை ஒருவாரம் நீழலில் உலர்த்தி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் அரைக்கச்சொன்ன விதியால் குறையாமல் அரைக்கவேண்டும் எ-று.

பாவமென்னசெய்தொழிலின்தோஷத்தாலும் படித்துகுருஆ சாணைப்பணியாதாலும், ஆவதென்ன அருள்பொருளுமறியாதாலும் அடுத்ததசதிகைக்கொண்டு அமைத்ததாலும், மேவிதிறப்பதுவாசல் திறவுகோலால் வெளியாகும்வெளியில்பரவெளியுங்காணும், தேவ ரிஷியோர்பணிபுஞ்சுழினை தீபஞ்சேர்ந்தொருநாள்கடுகையொன்று தெரிசித்தேனே.

(இ-ள்.) செய்யும்வேலையின் கெடுதினாலும், ஆசாணைப்பணியாததாலும் திருவருட்பொருளை யுணராதாலும், தசதீட்சைபெற்று அமைத்தாலும், வாசல் திறவுகோலால் வெளியாகும், அவ்வெளியில் பரவெளியுந்தோன்றும், தேவரிஷிகள் பணிகின்ற சுழிமுனைத் தீபத்தைச்சேர்ந்து ஒருநாள்கடுகை ஒன்றுவரைக்கும் தெரிசித்தேன் எ-று. (௧௧௭௩)

மாதரைவிட்டகன்றுகற்பமறியாதாலும் மவுனமென்றேவாசிகொண்டுமாறுதாலும், வேதனையாம்விந்துவிட்டொழிந்ததாலும் வீண்வேஷமெடுத்தல்கில்விறுதாவாலும், பாதையறிந்தென்னகுறைபடிக்காதாலும் பாழ்யோனிக்காகமடிந்திடுவாராகில், சூதகவித்தைய முரியென்றஞ்சுத்தாலுஞ்சுகஞானபதவித்தனில்சொக்கார்தானே.

(இ-ள்.) மாதரை விட்டுவிட்டு கற்பத்தை உணராததாலும், மவுனவாசியை மாறுததாலும், விந்துவை விட்டொழிந்ததாலும், வீண்வேஷமெடுத்ததாலும் இன்னும் அனேகவிஷயங்களாலும் சுகஞானபதவியில் சேர்க்கமாட்டார்கள் எ-று. (௧௧௭௪)

கொச்சகம்.

சாத்தியமென்றசன்னி ஸாதாபசன்னிதானொழிய
மாற்றிவிடுமோ அவுழ்த மந்திரபஞ்சாகூடத்தை
எற்றிவிடுமோர்குளிகை யிஞ்சிரசந்தனிலும்
கார்த்திருநாள்மூன்றுதினங் காலைபொடுமாலைபுமே

(இ-ள்.) சாத்தியமாயுள்ள, சன்னி, சுரம், தாபசன்னி இவை
களை நீங்க ஒருகுளிகை இஞ்சிச்சாற்றில் மூன்றுநாள் இருவேளை
யுங் கொடுக்கவேண்டும். (௧௧௭௯)

தாந்திரிகசன்னிசுரந் தாபசன்னிவாதசன்னி
ஆந்திரிகப்பித்தசன்னி யையமெனுஞ்சேதம்சன்னி
விந்தைசுகசன்னிகுறி மேகமதுபோல்கறுத்து
சந்தரமாய்பிரதாபஞ் சொல்லிதுயராற்றுமதே

(இ-ள்.) தாந்திரிகசந்ரி, தாபசந்ரி, வாதசந்ரி, பித்தசந்ரி, ஐய
சந்ரி, சுகசந்ரி, இவைகளை யெல்லாம் நீக்கும் எ-று. (௧௧௮௦)

கலித்துறை.

வாதத்தில்மூன்று பித்தத்தில்ரண்டு வன்னியொன்று
தானுத்தமத்த மீரஞ்சவாயில் சார்ந்துதெனில்
பூதந்தலைப்பட்டு நானாவினோதம் புலப்படுமாய்
சாதந்தமிதுவறி யாமலுமாண்பர்கள் பேசுவரே

(இ-ள்.) வாதத்தில் மூன்றும், பித்தத்தில் இரண்டும், வன்னி
ஒன்றும் தசவாயுக்களிற் சேர்ந்ததானால் பூதமானது வெளிப்பட்டு
நானாவினோதங்கள் தோன்றுவதாய், கிளைக்குமென்று பெரியோர்
கள் சொல்லுவார்கள் எ-று. (௧௧௮௧)

மூலாக்கினிதன்னில் பித்தமும்வாதமு முன்னிழைந்தால்
காலாக்கினைகொண்டு வன்னியும்வாயுவுங் கருதினதாய்
வேலாக்கினைரண சூராதிரவீர விகாரமந்தம்
பாராமல்பூத வேதாளம்போல் வந்துபாயுமதே

(இ-ள்.) பித்தமும், வாயுவும் முன்னதாக மூலாக்கினியில்
துழைந்தால் காலாக்கினிபோன்ற உஷ்ணத்தைப்பெற்று வாயுவும்
அதிக்கிரமித்ததால் விகாரஞ்செய்கின்ற மந்தமானது வேதாளம்
போல வந்துசேரும் எ-று. (௧௧௮௨)

வெண்பா.

வெள்ளெருக்குமாவிலிங்கு வேர்க்கொடியும்வேலிபுனல்
மெள்ளிவிடுமுருங்கை வேர்பட்டை-உள்ளபடி.

இஞ்சியதின்சரச மினியசரியஞ்சமிடை

அஞ்சபஞ்சபூதரச மாம்.

(இ-ள்.) வெள்ளொருக்கு, மாவிலிங்கு, கொடிவேலி, புனமுருங்கைவேர் இவைகளின் பட்டைகளின் சரசமும், இஞ்சிச் சாறும் சமன் கூட்டி எ-று. (௧௧௭௧)

காலையதுமலை கதிருதையகாலத்தில்

வாலைப்பருவத்தில்வரும் வாதசன்னி-காலேரவில்

இஞ்சியதோடஞ்ச மினியசரசமதில்

அஞ்சிலொருகுளிகை யாம்.

(இ-ள்.) கலை, மலை, உச்சி, இக்காலங்களில் வாதசன்னிக்கு இஞ்சிச்சரசத்தில் ஒருகுளிகை கொடுக்கவேண்டும் எ-று.

வேறு-விருத்தம்.

விரவியனல்வெதுப்பியெட்டுக்கொருபங்காய்சரசமதுமினிரீர் வாங்கி, துறவியெனுமிர்த்தபஞ்சாட்சரமெனவுந்தொடுத்தவுத்தஞ்சுக்கபோகிக்கு, நிறுவியெனுஞ்சன்னியதுவசைவிபர தோஷமதுநீருந்தீரா, சரசமிந்தநீரதனிலிழைத்து மருந்திருவிழிக்குஞ் சூட்டி. ௨௨௨.

(இ-ள்.) அந்தச்சரசத்தைப் பாகப்படுத்தும்விதம் எப்படியென்றால், அனலினிடத்தில் வெதுப்பி எட்டில் ஒன்றாகக்குறுக்கிஅந்தச்சரசத்தில் ஒருகுளிகை கொடுப்பதுடன், கண்களுக்குங் கலிக் கம்போடலாம் எ-று. (௧௧௮௨)

பனிரீர்போல்நீர்த்தாரைகடிகைதொண்ணுற்றுவிழி பகட்டிமூடி, இனியமருந்தனுபானஞ்சரசமிருவேளையிடுமிழைத்துநாவில் சனியன்விடுஞ்சன்னிசுரந் தாபம்விடுத்தாந்தரீகந் தலைமேற்கொண்டா, மனிதனல்லவென்றுபுகைவற்றிவசியங்கஞ்செய்துமாற்றலாமே

(இ-ள்.) நீர்த்தாரை நோய்க்கு இந்தச்சரசத்தில் வேளைக்கு ஒருமாத்திரையாக இரண்டுவேளைகளும் கொடுத்தால் அந்தரோகந் தீரும், தார்தரீக சன்னிவந்து கூடினால் மேற்படியே மாத்திரை கொடுத்து புகையுங்கொடுத்தால் சார்தமாம் எ-று. (௧௧௮௩)

வேறு.

குஸ்திரசன்னிவாதந் தொடும்பித்தசேதம்சன்னி

வேற்றுமைபலதொந்தங்கள் விகாரத்தினிடரினாலும்

சேத்துமமிகவும்விம்மி சென்னியகனலுண்டாகும்

பார்த்திரோவேதஞான பண்டிகுறிகிலீரே.

(இ-ள்.) பலபல தந்திரமாப்வரும் சந்திவாதமும், பித்தசேதம் சன்னியும் பலபலவான தொந்தரோகங்களும், இவைகளாற் சீத ளம் மிகுதிப்பட்டு சிரசில் சீதோஷணம் ஏழித் துன்பமுண்டாக் கும் எ-று. (௧௧௮௪)

நாபியில்குண்டாகி நற்குளஞ்சிதறிப்போகும்
நாபியில்வாதஞ்சேரில் நமனதாப்வாய்மீனும்
நாபியில்தோஷமெய்தும் நாவரட்சியுமேபுண்டாகும்
நாபியில் பித்தஞ்சேரில் நலிர்குளிர்சுரங்காணண்டே.

(இ-ள்.) நாபிஸ்தானத்தில் குடுஉண்டாகுமானுல்தோஷத்தை யடைபும் நாபிஸ்தானத்தில் வாதஞ்சேருமானுல் வாயு எமனாகும், இவைகளால் நாபியில் தோஷமுண்டாய், நாவறட்சியுமுண்டாகும். நாபியில் பித்தஞ்சேருமானுல் நளிரும், குளிர்சுரமும் உண்டாகும்.

கன்றிடுங்குடைச்சலண்டங் கதிர்மதியிடியுங்குத்தல்
அண்டிடுந்தாபசோப மருட்பிரளங்கடுக்குங்கைகால்
குண்டியும்வாய்பித்தங் கொலைவயிறிடிக்குமுஷ்ணம்
கண்டிரோஆண்டேயிந்த காரசாரத்தின்வாறே.

(இ-ள்.) அதிசூல் குடைச்சலுண்டாகும், மண்டைஇடி, குத் தல், தாபம், சோபம், கைகால்கள் கடித்தல், குண்டிக்காயில்வாயு, பித்தம், கொலையும், வயிறும்வலிக்கும், உஷ்ணமுண்டாம் இவைக னெல்லாம் மேற்படி காரசாரமருந்துகளால் வசப்படும் எ-று.

கொச்சகம்

குரோசனைகஸ்தூரிபச்சை குங்குமஞ்சவ்வாதுசட்டம்
அறுவகையினோர்பழந்தான் அறுத்ததனிலுங்குழைத்து
மாறுமணிமாத்திரைகாண் வைத்ததிலுந்தேனும்ட்டு
கூறதுவாய்முன்றுதினங் கொண்டிருக்கலாமறியே.

(இ-ள்.) கோரோசனம், கஸ்தூரி, பச்சைக்கர்ப்பூரம், குங்கு மப்பூ, சவ்வாது, புனுகுசட்டம், இந்த அறுவகைமணப் பொருள் களில் ஒன்றான புனுகுசட்டத்தினால் அரைத்துமாத்திரைசேர்த்து தேன்விட்டு ௩-நாள் கொள்ளவேண்டும் எ-று. (௧௧௮௫)

ஆரேழுசன்னியது மாகுமனுபானமதால்
ஈரேழுவாதசுர மிஞ்சிசுரசந்தனிலே
பாரேழுமேபடைத்த பஞ்சாமிர்தக்குளிகை
காரார்கணைசனநுள் கர்மவினையேகிடுமே.

(இ-ள்.) இந்த அனுபவத்தினால் பதின்மூன்று சன்னிகளும் தீரும் வாதுசரமானது இஞ்சிசரசத்தில்தீரும், இவைமுதல் காரம் ரோகங்களும் பஞ்சாமிர்தக் குளிகையிற் றல் கணேசனருளை முன்னிட்டு நீங்கும் எ-று. (ககஅஅ)

கலித்துறை.

கொட்டாவிவிட்டு விக்கலுமேப்பமுங் குன்மகூபம்
ஒட்டாச்சயமீனை உப்பிசமன்ன விரோசனமும்
தொட்டால்வலியயர் காசமுஞ்சத்தி சவாசபீத்தங்
கட்டோடுசன்னி சுரங்குலிர்குத்தல் கடல்புக்குமே.

(இ-ள்.) கொட்டாவியைவிட்டு, விக்கல், ஏப்பம் முதலியவற் றோடுண்டாகின்ற குன்மம், கூபம், ஈனை, உப்பிசம், அன்னத்து வேஷம், பேதி வபிற்புறுவலி காசம், சவாசபீத்தம் என்னி, சுரம், குளிர், குத்தல் இவைகள் கடலிற்போய்விழும் எ-று. (ககஅக)

ஆடாதொடைரச மாதண்டைத்தும்பைய தில்பூரங்
கோடாசாலேசம் பொற்றலைபிஞ்சி குறித்திருமுன்
முறையசரசம் வகைக்குப்பலங்கொண் டன்னீரினில்தேன்
நேராய்மரியிடை மாத்திரையொன்று நிகழ்த்திடுமே.

(இ-ள்.) ஆடாதொடைச்சாறு, ஆதண்டைச்சாறு, தும்பைப் பூச்சாறு கோடாசலச்சாறு, பொற்றலைக் கையான்சாறு, இஞ்சிச் சாறு இவைகளைக்கலந்து வகைக்குப் பலங் கணக்காகக் கொண்டு தேன் சரிசுடைவிட்டுக் கலந்து அதில் ஒருமாத்திரை கொடுக்க வேண்டும் எ-று. (கககஉ)

உரைத்திருவேளை விழிக்கொருவேளை யோரைந்துநாள்
துரைப்படிநோய்க் காகல்வது என்று சின்னட்கவ்சென்றால்
முறைப்படிவற்றி புனைகொண்டுநாசி முடுக்குடனே
மறப்புனல்நீறு நதியாய்ப்பெருகி வழிந்திடுமே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இரண்டுவேளை கொடுத்து ஒருவேளை கண் ணுக்கும் கலிக்கம்போடவேண்டும். இப்படி ஐந்துநாள் செய்தால் நோய்களெல்லாம் விலகும் சிலநாட்களானால் வர்த்திபுகையிடித்து நாசியிற்கொண்டால் நீர்வடிந்து சுகமாகும் எ-று. (கககக)

வேறு-கவி.

சண்டமாருதக்குழம்பின்வேகஞ்சத கோடிகோடிவினைசருவி
போங், கண்டபோதுசரசன்னிதோஷங் கடல்புக்கியோடிவிடுங்கா
ண்டிலார், விண்டவேதையிதில்சண்டமாருதமும் வெள்ளிசெம்பது

வெவ்வேறதாய், துண்டு துண்டம்வராகனோரிடையுந் தூக்குவாய்
தகடுஞ்சூழ்மே.

(இ-ள்.) சண்டமாருதக் குழம்பின் வேகத்தால் சதகோடி.
நோய்கள் விட்டொழியும் அவைகள் சுரம், சுந்தி, தோஷங்கொளும்
வெள்ளி, செம்பு இவைகள் வகைக்கு ஒருவராகனெடை சேர்ந்து
உருக்கி தகடுநயப்பாக அடித்து எ-று. (௧௧௩௨)

ரசிதமாவதும் ஐவராகனிடையுந் தகடுநீருந்தருந் காற்பலம்
விசிதமாயமுரி புடனும்வைத்துகுழை மேலுஞ்செம்பதுமே பூசுதி
கசிடுங்கதிரில் காந்தத்தின்னுமியில் காட்டுமஞ்சமுற மாமெடு
நேசகீழதுமேல் வன்னிபிட்டுகனல் நீறினாலுமிதி நேர்மையே.

(இ-ள்.) அந்தவெள்ளியில் காற்பலம் சண்டமாருதக் குழம்பு.
கூட்டிக்குழைத்து செம்பின்மேற்பூசி சூரியனில் உலர்த்தி உமிழ்
புடம்போட்டு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் எ-று. (௧௧௩௩)

நீறியாறியது பாருஞ்செம்பினொளி நேரிதுக்குவய தெட்டதாய்
மாறிசேவனமும் வாழ்வீர்நாடதிலும் வாசிவாவெனவும் ரேசிகாண்
வாரியொடுகிலை வங்குசிங்கெனவு மாறிவாழ்வீர் கண்டதாரையில்
ஆசியண்டவரை கீழுமேலுமிது ஆவிநின்ற மறிந்திடே.

(இ-ள்.) பிறகு ஆறினபிறகு பார்த்தால் வயசு எட்டாகும்
அதைவைத்துக் கொண்டு ஜீவனஞ்செய்து வாழலாம் எ-று.

பாரும்செம்புபசும் பொன்னின்வர்னமதுபரிசவேதைகுருபா
தைகாண், வாடிவெள்ளியதுவராகனாறு இடைவாங்கிடுங்குருநீற்
கால்பலம், வேருமேமுரிவிட்டுமத்தியதுவெள்ளிமேலுந்தகடாதிதம்
போகுமேகதிரில் வாலேவீசகனல் போடுமுன்னுமுயல் புடமிடே.

(இ-ள்.) இந்தச்செம்பானது பசும்பொன்னின் வர்னமாகும்
இதுநீர்க் வெள்ளி தூறுவராகனெடை எடுத்து காற்பலம் சண்ட
மாருதக்குழம்பு தகட்டில் அமுரியினால் இழைத்துப்பூசி உமிழ்
புடம்போடவேண்டும் எ-று. (௧௧௩௪)

தகடுதூறுவரை கனலில்போடபுடர் தவளமென்றகிற ரசிதமாம்
முக்குமேவரா வயசுபத்தரையு மோடியாகிபொன் னுணிதான்
அக்குமேயிலையார் சேவனஞ்செய்து அம்புவிதனிலும் வாசதாய்
எகடுதன்வரா மவுனசாதனையி லெய்திடுமுரி மாறிடே.

(இ-ள்.) மேற்படி தகட்டைப் புடம்போட்டதினால் வயசு பத்
தரையாகும் அதைக்கொண்டு ஜீவனஞ்செய்துமௌனசாதனையில்
இருப்பார்கள் எ-று. (௧௧௩௫)

மாறிமாறிவர வாசியூதிவர வாசிவாசியதும் வீசியுந்
தேறிதேறியொரு நாளுநாளுமினி தேகசுத்திசிறுமலும்
வாரிவாரிகட லாழியானசல மாறமாறசதிர் வாலகாண்
சூரிசூரியனுந் தேகதேகமொளி சுருபசூகசுக சுத்தியே.

(இ-ள்.) அம்மெளனத்தில் மாறிமாறி வாசியைஊதிநாள் தோ
றும் இடைவிடாமற்செய்து கொண்டிருந்தால் தேகமானது சொ
ருபசுத்தியை யடையும் எ-று. (௧௧௬௭)

வருஷமொன்றுமதி மாறமாறசதிர் வர்னமாமதித வேதைகாண்
புருஷனோடுரதி போகமோகமது போலுங்காரசாரபோதனை
பரிட்சையாய்வருதல் காயதேகியெனும் பாடுபாடுவெகுபாடுகாண்
அருளிலங்குமதி சந்திரபுஷ்கரணி யமிர்தசஞ்சிவீயி னுட்டமே.

(இ-ள்.) ஒருவருஷம் வரைக்கும் சந்திரகலையை மாறி மாறி
மாறிக்கண்டால் புருஷனோடு ரதிகலவைபோலாம். காரசார அனு
போகம் வெகு பாடுபடக் கூடியதாகும் அமிர்தசஞ்சிவினுட்டம்.

நாலுங்கண்டுவெகுநாள்கள்சென்று உடல்நாடிநாடிவெகுநாள்தும்
போலுங்கற்பமுண ரம்புவிதனிலும் பூதலத்தில்சில ஞானிக
ளாலும்வாதரச போதனைச்செயலி லாவிதானுஞ்சுடு காடுபோய்
தேலுந்தேலிடினுங் காரசாரகுரு தேடிதேடியலை வார்களே.

(இ-ள்.) மேலே நான்கையுங்கண்டு அநேகநாள்கள்சென்று சரீர
த்தைநாடி வருந்தி சுடுகாடுபோய்ச் சேர்ந்தாலும் காரசார மார்க்
கத்தைத் தேடித்தேடியே அலைவார்கள் எ-று. (௧௧௬௯)

மாதுயோனிதனில்வாழ்க்கைநாள்சிலது வாடிவாடிசிலமாய்கையா
ஒதுநாள்முழுதுமோடிமோடியுமுன் றுர்கனம்புவிதிலோர்சிலர் [ல்
வாதினாள்சிலதுநோய்களால்சிலது வறுமைபால்சிலதுநாள் கள்போ
ய், ஏதுகாய்ந்தளர்ந்தானபின்புசட மேதுநாள் தினமுமில்லையே.

(இ-ள்.) ஸ்திரீயின் கர்ப்பக்குழியில் சிலநாட்களிருந்துவாடிச்
சிலமாய்கையால் உலகத்தின்மேல் ஒடிஒடித்திரிந்துவருந்தினர்கள்
வாதினாள்சிலரும், நோய்களால்சிலரும் வறுமைபால்சிலரும், ஆகை
யால் இப்படி காலங்களெல்லாங் கழிந்துவீண் ஆனார்கள் எ-று.

சயிலமஞ்சம்ரவி கானலுண்டுவர தானுந்தன்னறிய லாகுமோ
சயிலமாதுவின் சாரமாவதனில் சத்தும்சித்தும்வினை யாடலாம்
சயிலங்காணுதக தயிலஞ்சண்டுஞ்சை நன்னியத்தில்தன்ஞ்சாரிடா
சயிலமஞ்சமது தானேதான துவாய் தாதும்வலுவதாகுமே.

(இ-ள்.) பஞ்சமலைகளும் சூரியன் கானலைப் புசித்துந் தன்னை த்தானறிதலாகாது அதுகைகூடினால் சத்துஞ்சித்துங்கலந்து விளையாடலாகும் சைதன்யத்திலும் மனஞ் செல்லுவதாகும் இதனால் தாதுவும்வலிவாகும் எ-று. (௧௨௦௧)

வேறு விருத்தம்.

மூலகுண்டலி மும்மதவாரிகுழ்
ஆலமுண்டயான் மால்திருபொற்பதம்
வாலிகுண்டலி மாமுகனைத்தொழ
சீலமாமலர் சேவடிபோற்றுவாம்.

(இ-ள்.) மூலாதாரத்தின்கண் தூங்கும் குண்டலிசத்தி, ஆலகாலத்தை உண்டவன், பிரமன், விஷ்ணு விநாயகன் இவர்களுடைய திருவடிகளைத் தொழுது வணங்குவோம் எ-று. (௧௨௦௨)

அண்டரண்டபகிரண்டமண்டல அகண்டகுண்டலியின்பொற்பதம் நின்றிலங்குமதி வாரிகுழம்மருவி நிகழுலாவியவன் நிர்மலம் கண்டதாரையுட லாதியந்தசுழி கருணைஞானதமிழ் கருதயான் தென்றலாவிக்கதிர் திருப்பரங்கிரியிதிசைமுகன் கமலம்போற்றுவாம்

(இ-ள்.) அண்டரண்ட பகிரண்டங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ற அகண்ட குண்டலியின் பொற்பாதங்களும், நிர்மலத்தின் பொற்பாதங்களையும், போற்றி இத்தமிழைப் பாடுதற் திருப்பரங்கிரியில் சதுமுகனை வணக்கஞ்செய்வோம் எ-று. (௧௨௦௩)

வேறு.

வெற்றிதருஞானவெட்டி ஆயிரத்தைம்பதுக்கு மேலாமஞ்சில் சித்திதருங்காயகற்பநாலாண்டுசென்றதின் பின்செனித்தநோய்க்கு முத்திதருமவிழ்தமொடு வாதவயித்தியமுமுப்பு முடித்தவாறும் சத்தியமாமமிர்தமுண்டு சண்டனையுஞ்செயித்துநிலைசாதித்தேனே.

(இ-ள்.) ஜெயத்தைக் கொடுக்கின்ற ஞானவெட்டி ஆயிரத்தை நூறு நாலாண்டு சென்றபிறகு காயகற்பங்கைகூடும் இந்தநூலில் ஓளஷதங்கள், வாதங்கள், வயித்தியங்கள், முப்புமார்ச்சுங்கள்முதலியவைசொல்லும் இதனால் எமனையும் ஜெயிக்கலாம் எ-று.

இத்தலத்தில்முன்னோர்கள் மறைத்தமறைப்பொருள்க ளெல்லாமியம்பலானேன், சுற்றறியார்கற்றுணர கற்பசித்தியோகசித்தி காயசித்தி, சித்ததிதசத்துஞ்சித்து மித்துருசத்துருக்களின்செய்தியெல்லாம், முத்தமிழ் ல்குருமுனிபி ன னுக்கேகமிருந்ததனால்முடிந்ததாண்டே.

(இ-ள்.) இந்த உலகத்தில் பூர்வாசாரியர்கள் மறைத்தசிலவற்றைநான் சொல்லத்துணிந்தேன் ஆனால் அவைகளையாவரும் கற்றுணரமாட்டார்கள், அப்படி கற்றுணர்ந்தால் அநேகசித்திகளையடைவார்கள், இவைகளெல்லாம் எனக்கு குறுமுனிவருடைய அனுக்கிரகத்தினால் முடிந்தவைகளாம் எ-று. (௧௨௦௫)

முடிவதுமெய்ஞ்ஞானகுரு பரனருளாலாருண்டு முடியவேணும், வடிவுடையவம்பிகை வாலாம்பிகைப்பெண்ணருள் இந்நூல் மவுனந்தன்னில், கெடிவீரசிங்கமெனு ஞானவெட்டியா லமைத்தகீர்த்திதன்னும், படிபடியாயெய்துவதிரவியதனால் பதம்பெற்றுப்பாரில்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு முடிவது ஞானகுருவின் அருளினாலாகும் ஆரூண்டு பழகினால் வாலாம்பிகையின் கிருபைமேலிட்டு ஞானவெட்டியா லமைத்த கீர்த்தியினால் படிப்படியாய் சகலசித்திகளும்கைகூடும் கற்புண்ணுவோடு உலகத்தில் வாழ்வார்கள் எ-று.

இற்பிறப்புமகற்றகற்பம் வாகியதுநிலைத்துவிட இயம்பலானேன் சற்பமதின்சாரையினால் சருகினதாலிடையூறு சார்ந்ததாலும் கற்பமதையுண்டிவருங் காலமதிலவபத்தியங் கருதுங்காலை[ண்டே உற்பனநோய்வயித்திடினு மதற்குவயித்திய அஷுழ்தமுரைப்பேனா

(இ-ள்.) இந்தச் சென்மத்தை யொழிக்க கற்பஞ்செய்ய வாசிரினைக்கவழி சொல்லலாம் சாரையால் இடையூறு உண்டானாலும் அக்காலத்தில் அபத்தியம் நேரிட்டாலும், ரோகங்கள் உதித்தாலும் அஷைசருக்கு ஒளஷதங்கள் சொல்லுகிறேன் எ-று.

கற்பமுண்ணுங்கால் அபத்தியநேரிடுமாகில்

அதற்குவயித்தியம்-தரு.

வயித்தியம்பாடுகிறே னுண்டேகேளீர்-வயித்தியம்பாடுகிறேன்.

(இ-ள்.) ஆண்டமாரே! நான் வயித்தியம் பாடுகிறேன். அவைகளை நீங்கள் கேளுங்கள் எ-று.

வயித்தியம்பாடுகிறே னுயித்தியமாகவுஞ், சயித்தியமாழ்பித்த சாபசோபந்தீர, பயித்தியகாசமும்பாண்டுசோகையுஞ்சொரி, பச்சைகிழந்திகாமாலை பறந்துவிட்டோடவும்.

வயி

(இ-ள்.) யுத்தியாகப்படும் வயித்தியமாவது, பித்தம், தாபம், சோபம், பித்தகாசம், பாண்டு, சோகை, சொரி, கிரந்தி, காமாலை இவைகளைப்போக்கும் எ-று.

(௧௨௦௮)

மூலப்புறிகளையும் முறைவாய்மைபோலரைத்து, முருட்டியெடுத்துருட்டித் திரட்டிக்காலையையும், சாலவும்பித்தமுஞ்சோகைக்ஷயமுமதிதகாசந், தானென்னும்பரந்தோடவு நானெனுமுரைத்தே னுண்டே. வயி

(இ-ள்.) மூலப்புறி என்னும் பொருளை கிரமப்படி அரைத்து திரட்டி இருவேளையும் கொடுத்தால் பித்தசோகை, க்ஷயம், காசம் இவைகள் பறந்துபோகும் எ-று. (௧௨௦௯)

சக்குடன்வாதமடக்கிதிப்பிலிஓமத்துடனும், உக்கிரமதாசுமுருக்கன்பூவதுஞ்சேர்த்தரைத்திவை, பக்குவமாகியகாலையையும்விடாமலுண்ண, உக்கிரமதாசியநோய்க ளோடியும்பறக்குமாண்டே.

(இ-ள்.) சக்கு, வாதமடக்கி, திப்பிலி, ஓமம், முருக்கம்பூ இவைகளைச் சமமாகச் சேர்த்தரைத்து இரண்டுவேளையும் தின்ன நோய்களெல்லாம் ஒடிப்போகும் எ-று. (௧௨௧௦)

அண்டவாதங்கள்வாய்வு அசிரணத்தால்பேதிபு, மையிருவாய்வரோசிகமதிகமாய்கடுக்கு, மண்டையிடியிஞ்சுலைகிரத்தியரையாப்புடன், வாதமும்பித்தசேதம் மாறிடுநோய்களாண்டையே. வயி

(இ-ள்.) விரைவாய்வு, அஜீரணபேதி, அரோசகம், மண்டையிடி, சூலைகிரத்தி, அரையாப்பு, வாத, பித்த, சேத்துமநோய்கள் ஆகிய இவைகள் நீங்கும் எ-று. (௧௨௧௧)

பூரணமாமதுவைதுபுனலாவதுவைந்து, பொறியாவதுமைந்துபுறியைந்துகாயைந்து, ஆரணமாகவரைத்துஅமுரிவிட்டரைத்துண்ண, அலறியோடிவொளிக்குமதிநோய்களாண்டையே. வயி

(இ-ள்.) ஐந்துபுலன்கள், ஐந்துபொறிகள், இவைகளை அமுரியினால் அரைத்துண்டால் சகலநோய்களும் ஒடியொளிக்கும்எ-று.

காரியசெந்தூரந்தளில் உப்பைச்சேர்த்து அண்டக் கருவினால் அரைத்துருட்டி இருவேளையும் உண்டால் எமன்போல்வரும் நோய்களெல்லாம் நடுங்கிஓடும் எ-று.

(இ-ள்.) காரியசெந்தூரத்தில் உப்பைச்சேர்த்து அண்டக்கருவினால் அரைத்துருட்டி இருவேளையும் உண்டால் எமன்போல்வரும் நோய்களெல்லாம் நடுங்கிஓடும் எ-று. (௧௨௧௩)

காலையிலிந்துப்புடனே கறியுப்பிட்டுப்பதுவுங், கடுக்காயுடனரைத்து கலக்கியமுரிதனில், ஞானமேகொள்ளவுங் குன்மநாடியேக்ஷயங்களோடி, தேடியேபறக்குநோய் சேதியைக்கேளு மாய்மையே.

(இ-ள்.) காலையில் இந்துப்பு, சறியுப்பு, அட்டுப்பு, கடுக்காய் இவைகளைச் சேர்த்தரைத்து அமுரியில்கலக்கி இருவேளையும் கொள்ள குன்மம் க்ஷயங்கள், நீங்கும் எ-று. (௧௨௧௪)

கருவிழுதியின்வேரிலோடியேவடவேர்ப்பட்டை, கானகந்த
னிலுமிச்சங் காணுவோர்மதியில்கொள்வோர், ஆலகாலவிஷத்தி
னமுரியதின்மேற்கொள்ள, வாலவயதுண்டாகுங் காலனில்லையே
ஆண்டே. வயி

(இ-ள்.) கறுப்பு விழுதியின் வடக்குவேர்ப்பட்டையை அரை
த்து அமுரியில் கலக்கிக்கொள்ள பாலப்பருவமுண்டாகும், ஏமன்
வருதலில்லை எ-று. (௪௨௧௫)

கருவசனையுங்கைப்பு காணுவோர்மேருதள்தோறுங் காடுகள்
தோறுந்திரிந்தால்காணுமோகருவசனை, திரிபுவனந்திரிந்துங்காட
லைவோர்தமக்கு, செழுந்தேன்பொழியுமேசொல்லீர்ம்முலிபார்.

(இ-ள்.) கசக்கின்ற கருவசனை எங்கும் கிடைக்கமாட்டா.

வசனைவால்மிளகுட னரத்தைவாதமடக்கி, வரிசையதாய்கழ
ஞ்சிவாங்கிடுமனல்வெதுப்பி, வசனையதுசரக்கும்வாங்கித்தூளதாய்
ச்செய்து, வாயிபெனுமுரிவார்த்து விட்டாட்டிமைபோல் வயி

(இ-ள்.) அந்தவசனை, வால்மிளகு, சன்னராஷ்டம், வாதமட
க்கி, இவைகள்வகைக்கு ஒருகழஞ்சவாங்கி அமுரியினால்அரைத்து

கதிர்மதியும்வருதுவகையாக்காலமாலையும்,கருதிசுண்டைக்
காய்பாகங்கண்டுகளிகூறவும்,உதையமண்டலமுண்ணப்பற்பதமதனி
லூட்டி, ஒருபணவிடைகொண்டு உணர்ந்துயோகஞ்சாதித்தால்.

(இ-ள்.) இருவேளையும் சுண்டைக்காய் அளவு ஒருமண்டலம்
வரைக்கும் உண்டால் பற்பம்பணவெடை வைத்து உண்டியோகஞ்
சாதித்தால் எ-று. (௧௨௧௮)

நீலக்கொடியின்வேருஞ் சாதிப்பத்திரியேலம், நேர்சமனது
வகையதுவுஞ்சேர்த்தெடுத்தி, ஞாலமதனீர்விட்டுரசனைக்கவனமா
ட்டி, நாற்பதுநாளிருவேளை நாவேயுண்டுவிட்டோங்காண். வயி

(இ-ள்.) நீலோற்பலக் கொடியின் வேரும், சாதிபத்திரியும்,
ஏலமும், சமனாக எடுத்து சலத்தாலரைத்து நாளொன்றுக்கு இரு
வேளையாக நாற்பதுநாள் உண்டோம் எ-று. (௧௨௧௯)

கறுப்புக்கையாந்தகரைகருஞ்சீரகமுஞ்சுக்கும்,கடுக்காய்தோ
டுங்கழஞ்சி வகைக்கிவ்விதமாகும்,நறுக்கியமுரிதனிலு-லுண்டிரு
வேளையும், உபமாய்மண்டலங்கொண்டு உணர்வீரென்னுண்டையே
கேள். வயி

(இ-ள்.) கரியகரிசலாங்கண்ணி, கருஞ்சீரகம், சுக்கு, கடுக்கா
ய்த்தோல் அமுரியினால் அரைத்து நாளொன்றுக்கு இரண்டிவேளை
யும் ஒருமண்டலம் தின்னவேண்டும் எ-று. (௧௨௨௦)

கனகாம்பரமெனவுங்காசிடகாண்வேரின்தோடுங்கடுக்காய்
கற்ககிடகிங்காசிடகணக்கதாகும், செனகாதிதமேவிய அமுரிய
ததுலாட்டி, தினமுமிருதன்வேளை யொருமண்டலமுமுண்ண.

(இ-ள்.) வேரின்தோல் காசெடை, கடுக்காய்த்தோல். சடுக்
காய்ப்பூ, இவைகள் வகைஒன்றுக்கு காசெடை எடுத்து அமுரியி
னால் அரைத்து நாளொன்றுக்கு இருவேளையாக ஒருமண்டலம்
உண்ண எ-று. (௧௨௨௧)

காட்டுமுளகருணை கருத்திலகப்பட்டாக்கால், கறுப்பா யிரு
ந்துகண்டால் பொறுப்பாய்சமூலம்வாங்கி, கூட்டுமிளகு சக்குங்
குரோசனையுங்கஸ்தூர், கொடுத்துப்பணமரைதானெடுத்துமதிநீர்
விட்டே.

(இ-ள்.) காட்டு முளகருணைகிடைத்தால், அதுவுங் கறுப்புக்
கிடைத்தால் அதிந்தமூலமும், மிளகு, சக்கு, கோரோசனம், கஸ்தூர்,
இவைகள் வகைக்கு அரைப்பணவெடை எடுத்து மதிநீர்
விட்டரைத்து எ-று. (௧௨௨௨)

மதிநீர்விட்டுமயன மதுபோல்மெழுகுபதம், வருதவிரண்டுவே
ளை மகிழுமண்டலங்காணும், விதியிருந்தோர்தமக்கு விட்டகுறை
வந்தெய்தும், வேதசாஸ்திரத்திலுள்ள விசிதமிதுவறியும். வயி

(இ-ள்.) மயனபதமானபோது எடுத்து நாளொன்றுக்கு இர
ண்டுவேளையாக ஒருமண்டலம் கொள்ளவேண்டும் எ-று.

விருத்தம்.

காஞ்சபுளி தனையெடுத்துத்தூளாய்செய்துகம்பியுப்புக்கிடைக்
கிடைதான் கலந்துவுண்ண, துஞ்சலென்றகுன்மமெல்லாம் பறந்து
ஒடுஞ்சணங்கனுக்கு ஈயாதேதோஷமெய்தும், ஒஞ்சலென்றபுளிய
முரிசாரணையுங்கூட்டி யுண்டிடிவிராய்பறக்கு முடனேதானும்,
அஞ்சாதநோய்களெல்லா முழிதன்னால் அலரியதுமுடலைவிட்டக
லுமாண்டே.

(இ-ள்.) காய்ந்தபுளியைத் தூள்பண்ணி கம்பியுப்புக்குச் சம
னாகக்கூட்டிக் கலந்துண்டால் குன்மங்களெல்லாம்நீங்கும், இன்னு
முள்ள ரோகங்களும் உடனேநீங்கும் எ-று. (௧௨௨௩)

அகலவும்பத்தியங்காணுமருளக்கேளு அவுழ்தமதில் கோளாறு
அனேகமார்க்கம், புகலவுநாதாக்களுரைத்தமிர்தவாக்கியம் சூட்
டினார் வெகுதூல்கள்புனிதமாக, விகற்பமில்லாமலுரைமறப்பாய்ப்

போச்சு வெளியாகப்பாடியுமேவிகற்பமாச்சு, உரையதுவாயுரைத் திடுநூல்செய்தியெல்லாம் உரைதவறுதுரைத்துவிட்டாரொளியாய் த்தானே.

(இ-ள்.) அதற்குப்பத்தியம்:—ஒளஷதத்தின் கோளாறுகள் அநேகவிதம் இது நாதாக்கள் சொன்ன வாக்கியமாகும். இதை வெட்டவெளியாய்ப் பாடினதினால் விகற்பமாச்சு, அப்படி யிருந் தும் துலைத்தவறுது சொன்னார் எ-று. (௧௨. ௫)

காலசநுங்கையெரியுங்கண்வாய்கூசும் கண்டமதுபச்சை புண் ணத்திதங்காணும், ஆலவிடந்திண்டினதுபோலாந்தேகம் அசதிமே த்ததிபனமதிகங்காணும், வாலைபொருதிங்களு முன்றாச்சுதானால் மயக்கமெனும்பேதியதாமனந்தானாது, கோல்மெனும்பதுமேறே றவேணும் கொடிதாக்கக்கொண்டறிந்துகொள்ளலாமே.

(இ-ள்.) காலசநும், கையெரியும், கண்கூசும், வாய்கூசும், கண் டம், பச்சைப்புண்போல் நோவும், விஷந்திண்டினதுபோல் சரீரம் ஆகும், சரீரம் அதிக அசதியாம், பசி அதிகப்படும், இப்படி ந-மா தங்கள் இருந்தால் பேதி ரோகம் உண்டாகும், இவையகற்குக் கெல் லாம் மனந்தேர்ச்சியை யடையவேண்டும் எ-று. (௧௨. ௬)

உள்ளிருந்தோய்களெல்லாம் வெளியேகாணும் உடம்பெல் லாம்புண்ணுகவெந்துநீறு, மெள்ளிலேபோல்மேனியெல்லார் தடித் துக்காணும்இந்திரியமுடைந்தல்லோதண்ணிராகும், கொள்ளியால் சுட்டபுண்போல்நாபிவேகுவ் குமட்டுவதாலவுழ்தத்ததைக் கொள் ளாட்டாது, துள்ளிவிழுந்தாலுமதாமெரியுந்தேகம் சுருக்கென வும் நீர்கடுப்புந்தோன்றுந்தானே.

(இ-ள்.) உள்ளிருந்த நோய்களெல்லாம் வெளிக்கிளம்பும், உட ம்பெல்லாம் வெந்துபுண்ணாகும், சரீரம் எல்லாம் தடிப்புஉண்டா கும், இந்திரியம் உடைந்து தண்ணிராம், நாபி கொள்ளிக்கட்டை யிறை சுட்டபுண்போலாகும் இவ்வளவும் ஒளஷத வேகத்தினால் உண்டாவதாகும், நீர்க்கடுப்பும் உண்டாகும் எ-று. (௧௨. ௭)

ஒட்டொட்டாய்மேனியெல்லாங் கடுப்புத்தோன்றும்ஊதுமது நீர்த்தாரையுடனேபுண்ணுங், கட்டினவத்தபழங்கனிபோல்தேகங் காந்துங் கலகலென்றுநரம்பெல்லாந்தளர்ந்துகாணும், முட்டியல் லோவாய்வுஅங்கேயேறிமீளும் முறைமையைந்து திங்கருக்குளொ ருமையாகும்; ஒட்டியம்போல்வட்டமிலாந்தன்னை நம்பிலுங்கார பீட்டிமதுறிடாயே.

(இ-ள்.) சரீரம் முழுமைக்கும் கடுப்புண்டாகும், உடனே நீர்த் தாரை புண்ணாகும், பழம்பழம்போல் சரீரம்களும், நரம்பெல்லாம் தளர்ந்துவிடும், வாயு ஏறிஇறங்கும், ஐந்துமாதங்களுக்குள் குணமாம் பெண்ணைப்பி ஓங்காரத்தின்கண் மனத்தைவைப்பாய், கற்பமுண்ணும்போது நேடுந்துன்பம் தரு.

தனனாந்தனதனனா-தான-தத்தனாந்தானதனதனனா.

அண்ணமாரேகேளீரோ-அந்த-அஞ்சுதிங்கள் படுப்பாடதனில், என்னவென்றுயானுரைப்பேன்-நல்ல-இடிபொலிவுகள் முழங்கிடவே, மன்னமன்னர்கூடியல்லோ-நல்ல-மல்லுயித்தியங்கள்வளர்ந்ததுபோல், தன்னுடலுந்தன்னுதல்ல-விந்து-தாமரைதண்ணீர்போல் தான்வருதல்,சொன்னேன்படுப்பாடு-இந்தநூல்-சூதென்றுந் தள்ளிடலாகாது,உண்டால்தெரியும்தாம்-அமுரி-உடலுக்குள் தொண்ணுற்றுவருமே, சென்றுயுயித்தியங்காண்-மீளா-சித்திரவதையிதைநீயறிந்து, பண்டுபழகினதால்-பின்பு-பாவையருடன்சேராதே.

(இ-ள்.) அண்ணன்மாரே! கேளுங்கள், அஞ்சுமாசங்கள் படுகிற கஷ்டத்தை நான் எப்படியென்று சொல்லுவேன் நல்ல இடிகளைப்போல் சத்திக்க நல்லபுத்தம் உண்டாக்கினதுபோல், தன்சரீரம் தன்னுடையதல்ல, விந்துதாமரைத் தண்ணீரைப்போல் வருதல் இவ்விதம் படுப்பாட்டைச் சொன்னேன் இந்தநூலைச்சூதானதென்று தள்ளிடக்கூடாது அமுரி உண்டால் உடலிலிருக்கின்ற தொண்ணுற்று பேரும் கஷ்டப் படுத்துவார்கள், ஆகையால் இதை உணர்ந்து பெண்களுடன் சேரவேண்டாம் எ-று.

கண்டாலும்பேசாதே-மெத்த - கடினமதாம்பேதி தானாது, நரம்புளும்புகளும் மச்சைநாடிகளுள்ளபசைகளும்போம்,கரும்பு முறிந்ததுபோல்-அஸ்தி - கட்டுதளர்ந்துவிட்டுவிடுங்காண், துரும்பாகிடுஞ்சடலம் செல்லுத்-தூணையெரித்ததுபோல்காணும்வருமே யனேகம்வினை மட - மாதமயல்கொண்டணுகாதே, அந்தியின்று கொள்வதற்குபுளி சந்திற்கிடக்குதுதானறிந்துந் தண்ணீர்ப்போலிருக்குமதாங்கற்பம் - தானேயறிந்திடும்பேர்களுக்கு முன்னமேயான் சொல்லிவிட்டேன்-அந்த-முக்கோணமாகியகேசரியை, தன

(இ-ள்.) அவர்களைக் கண்டாலும் பேசவேண்டாம் பேதிபெருகும் நரம்புகளும், எலும்புகளும், மச்சைகளும், நாடிகளிலுள்ள ரத்தப்பசைகளும், போய்விடும், கருப்பானது ஆலையினிடத்தில் முறிந்து விடுவதுபோல் எலும்புகள் கட்டு தளர்ந்துவிடும், சரீரம்

தூண்களைச் செல்லரித்ததுபோலாகும், இவைகளெல்லாம் பெண்களின் மாய்கையினால் நேரிடுவதாகையால் அந்தமாய்கையை விட்டு மாலையினில் மூலப்புகளி கற்பங்கொள்ளவேண்டும் என்று.

அன்னம்போலிளமயிலான் அந்த-அம்பிகைபாதத்தை நம்பி னேன்யான், என்னைப்போலெனியவர்கள்-இனி-எங்கெங்குமுண்டு பார்வையகத்தில் சாதியில்விந்தின்பரன்காண்-எந்தன் - தாயோபரபரைதானளித்த, வேதியர்குலங்காணும்-பிரம்-வேதவேதாந்த விதித்தகுலம்,நாதன்பரகுருவாம்-பிரமநாதாந்தத்திலவதரித்தோர் பேதாபேதங்களெந்தன் சாதி பிரபல்லியமெவராரறிவார், ஆறாந் தான்திங்கனிலுந் தேகம்-அசதிகள்மெத்தவுறக்கமதால், மாறுதது மக்க-மங்கமாதிதமுதமுனல்தேகமதே. தன்னாந்

(இ-ள்.) அன்னநடையையும் இளையமயிற் சாசையு முடைய அம்பிகைபின் திருவடிகளை நான்நம்பினேன் ஆகையால் என்னைப் போல எனியவர்கள் இவ்வுலகத்திலிரார், நாளைசாதியில் விர்திஸ்வரன், என்னுடையதாயோ பரபரையாவன், என்னுடைய குலமோ வேதியர் குலமாம். ஈஸ்வரனே பரமகுருவாகும், எங்களுடைய சாதியின் பிரபல்லியத்தை யாவர் அறிவார்கள்? எ-று.

தோராதுட்கூசந் தொண்ணாற்றாறுகருவியுறுஞ்சோபமதாம் வேறாய்வெவ்வேறுபடுத்தி-மாது-வேதனைபோலுடல்வேசாறும்,வீறுடன்பசிகோபங் கனல்-வேகமெத்தகாணும்பூரணத்தில், கூறுடனறிந்துகற்ப மதி கொண்டாலல்லோ தேகக்கூறுகாணும், தேறுமேழுதிங்கள்மாது-செல்வமயக்கங்கள் பொல்லாதுபேறுபெற்றறிந்தோர்கள்-பிரமகற்பமதின்கூறுபிரயல்லியமே,யெட்டாந்தான் திங்கனிலும்-மெத்த-கொட்டாவிவிட்டாலுயிர்போகும், பட்டால்தெரியவரும்-பாடு-பட்டதனுல்பாலையாவதுகாண். தனனாந்

(இ-ள்.) இவ்வாறு கற்பமுண்டால் தொண்ணாற்றாறு தத்துவங்களும் வெவ்வேறாய் நிற்கும், பசி, கோபம், கனல் இவைகள் அதிக்கப்படும் தேகம்வந்தகூற்று நன்றாய்க்காணும். இவ்வாறு ஏழுமாதங்கள் சென்றால் பிரமகற்பத்தின்கூறு பிரபல்லியமா யிருக்கும், எட்டாவது மாசத்தில் கொட்டாவிவிட்டால் உயிர்போகும். பட்டால்தான் அருமை தெரியவரும் எ-று. (கஉ௩உ)

விட்டால்விந்துவெந்திடுங்காண்-வினை மீளாதுகாமக்குரோதத்தினால், கெட்டாருலகருமே-மாது-கேணியோனிதனில்கேவலமாய், ஒன்பதுகாண்திங்கனிலே-பின்-னுபாயமதாந்வுநதேதவேணும்.

ஜென்மவினைப்பயன்போகுஞ்சிவ யோகராஜாங்கச்செயல்காணும் பொன்போலுடல்விளங்கும் மாயப்-போதனைகண்டவர் போய்மீ ளார், ஐம்பூதமாறறிவார்-மதி-அப்புஅறிந்தோரவர்மாளார்பத்தா ந்தான் திங்களிலும்-துயர்-பாலன்படும்பாடு மெத்தவுண்டு, கற்றார் கவியார்காணியங் கற்பங்-காயசித்திபெற்றல்காலனில்லை. தன

(இ-ள்.) விந்துவை வெளியில் விட்டால் அதுவெந்துபோகும் செய்தவினை நீங்காது ஆகையால் உலகத்திலுள்ளவர்கள் காமாதி களால் கெட்டார்கள். ஒன்பதாவது, பத்தாவது மாதங்களில் பிள்ளை படுந்துயரும் மிகவுங்கொடியது எ-று. (௧௨௩௩)

வித்தால்வினைவுமுண்டு-மிகு வேதனைமெத்தவெகுபாடு, சற்று கிலும்பொறுக்காச்-சடஞ்சாக்காடுசாகாதிருப்பதுபார், உற்றரு றவின்முறை சுற்றத்-தார்களொருதுணையானறியேன், இதுக்குமரு ந்ததுவும்-புவிபில் - எங்குமில்லைகருகண்டறியார், உதவாதினியறி யேன்கற்ப-முண்டிடுவோர்மாற்றதுகாணும், இறவார்கதிர்மதியால் செட மென்சாணுடலும்வலுத்திடுங்காண் பரவசமாயளிந்தேன் ஜென்மபாதகஞ்செய்தால்பறந்துவிடுந், னுரைராயோகந்தினுல். துன்பஞ்சேராதுகற்பச்சுகாதீதமே. தனனாந்

(இ-ள்.) விதைவிதைத்தால் விளவும் அனேகம்உண்டு மிகுந்த வேதனை வெகுபாடு கொஞ்சமாவது பொறுக்காத சரீரமானது சாவாதிருப்பதற்கு வழிப்பார், உற்றார் முதலியவர்களை நான் அறி யமாட்டேன், இதற்கு மருந்தோ உலகத்தில் எங்குமில்லை. கற்பமு ண்டவர்கள் மாத்திரம் இறக்கமாட்டார்கள். இதனால் என்சாண் உடம்புபலப்படும் சென்மத்தில் பாவஞ்செய்யக்கூடாது ராஜயோ கத்தினுல் துன்பம் உண்டாகமாட்டாது. இதுவே கற்பசுகாதீத மாகும் எ-று. (௧௩௩௪)

விருத்தம்.

திங்கள் தசபத்தாச்சபாலனார்க்குசிறுவனுமே பிறந்திட்டான் திங்கள்பத்தில்,கங்கையணிசடையாரைப்போற்றிநித்தங்-கருத்தா லுமெடுத்தல்கில்செனித்தேன்காணா, மங்கையுடன்வாதாடியமிர்த கொண்டுமேனென்மணிதன்பாதமறவாமல்போற்றி,அங்கிருந்தவண் மையெல்லாமுறைப்பேன்காணும் ஆதிசுருபாதமறவாமல்தானே.

(இ-ள்.) பிள்ளைக்குப் பத்துமாதமாச்சது பத்தாவது மாதத் தில் பிள்ளைபிறந்தான் பரமேஸ்வரனைத்துதிசெய்து உலகத்தில்பிற ந்தேன் அம்பிகையோடு வாதாடி அமிர்தத்தைக்கொண்டு அவனு

டைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து அவ்விடத்திலிருந்த உண்மைகளை யெல்லாம் சொல்லுவேன் குருவின் திருவடிகளை மறவாமலிருந்து எ-று. (கஉ௩௫)

மூலமெனும்வச்சிரப்பை வீட்டுக்குள்ளே மூங்கில்முனைபோல துஷங்காரசாரம், வாலையருளாலமைத்தவாறுதன்னால் மதிரவியுங்கூடியதுமிரண்டு ஆண்டில், பாலனதுபோல்ஜெனித்துப் பிறவியாகி பத்துதிங்கட்குள்ளுஞ்சிறுபாலனாகி, தூஸமிர்தமூலமதிவூதித்தவன் மைசொல்வேனினிகாயம்வந்தசூகூழ்மாண்டே.

(இ-ள்.) மூலாதாரம் என்கிற வஜ்ஜிரம்போன்ற பைபுள்ளவீட்டுக்குள்ளாக மூங்கில் முனையைப்போல வாலாம்பிகையின் அருளினால் சாரசாரங்கள் உண்டாக்கின விதமும், மதியும், ரவியுங்கூடி இரண்டுவருஷத்தில் பாலனைப்போல்பிறந்து பத்துமாதங்களுக்குள் சிறியபாலனும் இனி மூலத்திற்பிறந்த தன்மையைச் சொல்லுகின்றேன் எ-று. (கஉ௩௬)

காயசித்தி-தரு.

காயம்வலுத்ததுகா-ணண்டே-காயம்வலுத்ததுகாண்.

(இ-ள்.) ஆண்டையே-சரீரமானது வலுமையடைந்தது எ-று.

காயம்வலுத்ததுமாய்கைமரைந்தது, கவலைதெளிந்தது சகல மொழிந்தது, நேயனருள்பணிந் தாக்கைவலுத்தது, நீயென்றுநா நென்று நேசமொழிந்தது. காயம்

(இ-ள்.) சரீரமானது வலிமையடைந்தது! அதனால் மாய்கை மறந்தது, கவலைதெளிந்தது, சகலமும்ஒழிந்தது, இவைகள் எல்லாம் நீக்கவே ஈஸ்வரனுடைய கிருபையினால் சரீரமும் மிகுந்தவலிவையடைந்தது, நீ! நான் என்கிற இருபகுப்பு ஒருந்ததுஅத்துவித நிலை உண்டானது எ-று. (கஉ௩௭)

கூற்றுவனென்கிறகொடூரமழிந்தது, கோடானகொடியியாதி பிறந்தது, யேற்றியிருந்தஇகழ்ச்சிமறந்து, என்னுள்ளேயீஸ்பரன் தன்னையறிந்தது. காயம்

(இ-ள்.) எமன் என்கிற கொடூரமானது முழுமையும்நீங்கினது கோடானுகோடி. கணக்கானவியாசிகள் பிறந்தன, இருந்த இடத்தின் இகழ்ச்சிமறந்து விடப்பட்டது, எனக்குள்ளாகச் சர்வேஸ்வரனை உணர்ந்தது எ-று. (கஉ௩௮)

வாசமாய்நித்திரைபாசமறந்தது, வையகத்தோர்கள் வசியம் பிறந்தது துஷணையற்றது பூசைநைவேததியஞ் சொல்லுமந்திரசெய்துசொக்கியுட்போச்சுது. காயம்

(இ-ள்.) நித்திரையானது பாசத்தை மறந்தது, உலகத்தில் ஜனங்களுக்கு வசியம்பிறந்தது, தூஷணை ஒழிந்தது, பூசை நைவேத்தியம், சொல்லுகின்ற மந்திர, செபம் இவைசொக்கிப்போச்சது

தத்துவந்தொண்ணுற்று மப்பிரிந்தது, தானுகள்நாடிசடமும் வேறுச்சது, சுத்தசலமென்றமுரிதேனாச்சது, சுகஞான தீபச்சுழியைக் காணலாச்சது. காயம்

(இ-ள்.) தொண்ணுற்று தத்துவங்களும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தது, தானுகளாகிய நாடிகளும், சடலமும் வெவ்வேறாய் விட்டது, சுத்தசலமானது தேனாச்சது, ஞானதீபச்சுழியைக் காணலாச்சது எ-று. (௧௨௪௩)

காமப்பாலுண்டகருத்துமழிந்தது, காமக்குரோத லோபங்கண்டிதமாச்சது, வாமப்பால்கொண்டுமதியொளிகண்டு, மகிழ்ச்சியடைந்து வச்சிரதேகமாச்சது. காயம்

(இ-ள்.) காமப்பாலைப்புசித்த கருத்தானது ஒழிந்தது,காமம், குரோதம் லோபம் இவைகள் கண்டிக்கப்பட்டது, வாமப்பாலைப்பானம்பண்ணி மதிதேஜஸைத் தரிசித்து சந்தோஷித்ததனால் வஜ்ஜிரதேகம் ஆச்சது எ-று. (௧௨௪௪)

மூலத்தினுள்ளமுப்பாழுமறிந்தது, முன்னமேயன்ன மயமும் பிரிந்தது, ஞானத்திலேறவும்வாசிவளரவும், ஞானசிரோமய கியானவானுண்டையே. காயம்

(இ-ள்.) மூலத்தின் கண்ணுள்ள முப்பாழும் அழிந்தது, அதற்குமுன்னரே அன்னமயமும் என்னைவிட்டுப் பிரிந்தது, வாசியானது ஏறஏற நான் ஞானவானாவேன் எ-று. (௧௨௪௫)

ஓராண்டுக்குள்ளே யுடல்வெவ்வேறுச்சது, ஒங்காரத்துள்ளே யுயிருபவாச்சது, நீங்காதவாசிராமயமாச்சது, நின்னுள்ளேயின் மயம் நேசமதாச்சது. காயம்

(இ-ள்.) ஒருவருஷத்துக்குள்ளாகச் சரீரம் வெவ்வேறுச்சது, ஒங்காரத்துக்குள் ஆன்மாகலந்தது, ஒழியாத வாசியினால் நிராமயம் ஆச்சது, உனக்குள் உன்னுடைய நிலைவெளிப்பட்டது எ-று.

பிராணயவாசியும்பின்னிட்டிழுக்காமல் பேசமூலாதாரம் வாசம்பொருந்திட, வீருளவாயுவுந்தசபத்துங்கூடியு, மேவியொருமித்துத் தாவிபுமொன்றதாய். காயம்

(இ-ள்.) பிராணயாமத்திற்குரிய வாசியானது பின்கொண்டு இழுக்காமல் மூலாதாரமானது மனங்கொள்ள தசவாயுவுங் கூடி ஒருமித்ததாம் எ-று. (௧௨௪௬)

பத்துமொருமித்துப் பாய்ந்திருநாடிதான், நித்தம்வாசியது நேர்ச்சகாமலும், சத்துஞ்சித்தானந்தமுத்தியருள்சருஞ், சித்திய னுக்கிரகசுத்தமதிமலர். காயம்

(இ-ள்.) தசவாயுக்களும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து பாய்கின்ற நாடி தான் தசவாயுக்களையும் தவறுதபடியிருந்து காக்கின்றது என்று.

நித்தம்வாசியுதிநின்றருசாதியும், மற்றதுகைப்பு அப்புவஞ் சுன்னமாம், பெற்றேபரிப்படிபேர்பெறுஞானிகள், உத்தமர்சொ ல்லுமுண்மைமரிதாண்டையே. காயம்

(இ-ள்.) தினந்தோறும் வாசியையுறுதி நின்றிருக்கின்ற சாதி யும், கைப்பும் அப்பும் கலக்கச்சுன்னமாகும், இதுவே உத்தமர்க ளாகிய ஞானிகள் சொல்லுகின்ற உண்மையாகும் எ-று.

வாசினிலையாதேன்மரண்டி நந்தேகமும், பாசம்வைத்துவிசுவா சித்திஊதிடும், பேசபேசவெகுளோடிசுகசியம், ஈசனருள்படியனு க்கிரகநிலைமையில். காயம்

(இ-ள்.) பிராணயாமம் கைகூடாவிட்டால் சரீரம் விழுந்து விடும், ஆகையால் மனத்தை நன்றாகவைத்துஊது. இதுவேபெரிய ரகசியமாம் இது ஈஸ்வரன் சொன்னபடியே நான்சொன்னதாகும்

இந்தவாசியுதிசுத்தேசகாலமும், அந்தப்படியனுக்கிரகநிலையி னில், சிந்தைவைக்காமலுஞ்செய்கைவிதப்படி, விந்தையதாகவிளங் கிஊராண்டையே. காயம்

(இ-ள்.) ஸக்காலமும் இவ்வாசியையுறுதி அனுக்கிரக நிலையில் மனத்தை வைக்காமல் விந்தையாக விளங்குகிறார்கள் எ-று.

சந்தையங்கள்வாராசாக்ஷிநூலைப்பாரும், வந்தவழிவருமாறல கப்படும், எந்தன்கருத்தறிந்தந்தவிதிப்பயன், நிந்தனையுமில்லாரீடு பிவாழ்வார்களே. காயம்

(இ-ள்.) சந்தேகங்கள் உண்டாகாத சாக்ஷிநூற்களைப்பாருங் கள், பார்த்தால் வந்தவழியை உணரலாம், மாறுவதும் ஏற்பம் என்னுடைய கருத்தை உணர்ந்து நிந்தனையில்லாமல் நீடுழியாக வாழ்வார்கள் எ-று. (௧௨௪௯)

கட்டும்வாசியதுகால்பன்னிரண்டு, நெட்டிட்டேறாமலும் நீஞ்சிடநீஞ்சிட, மட்டுப்படுமிந்த அம்பிகாயோகமுந், தட்டுப்படுங் கனம்பலசோதியில். காயம்

(இ-ள்.) கட்டவேண்டிய வாசி செவ்வையாகக் கட்டுப்படா மல் பன்னிரண்டு அங்குலம்வரைக்கும் படிவதிலுல் அதுநீஞ்சு,

நீஞ்சப்பலமாய் ஏறுகிறது ஆகையால் அம்பிகாயோகமும் தட்டுப் படும் பொன்னம்பலசோதியில் எ லு. (கஉருய)

அட்டியில்லாமலுமாண்டையினிகேளும், ஒட்டிக்கண்டதாரை ஓயாமலாதிநெ, கெட்டிகெட்டிவச்சிரதேகமதாசிடும், நெட்டிநெட்டியேறநிர்மலசொருபமே. காயம்

(இ-ள்.) ஆண்டையே! தடையில்லாமற்கேள்கண்டதாரையிற் சேர்ந்து ஓயாமல்ஊத கெட்டியான வஜ்ஜிரசீரமராகும் ஆகையால் நெட்டிநெட்டி ஏறினால் நிர்மலசொருபமாகும் எ-று. (கஉருக)

நாளுநாளுக்குவினாடிவினாடிகொண், டாளுந்தினந்தினம்பபடியேறினால், ஏழுமேழும்பதினாலகங்களுநம், சூழஞ்சூழஞ்சுகாதீதங்காணுமே. காயம்

(இ-ள்.) நாஸ்தோதும் இப்படியசெய்து ஏறினால் பதினான்கு லோகங்களுக்கும் சுகாதீதமுண்டாகும் எ-று. (கஉருஉ)

விருத்தம்.

தராதலவிராசர்களுந் துரும்பதாச்ச தரணிதனிலுள்ளவர்களே அம்பதாச்ச, துராதுரைகள் ணுமளவு துன்பம்போச்ச துலையாதசெகமாய்கைதுலைந்துபோச்ச, மாராதசுடர்கோபமாறிப்போச்ச மகிதலமுமண்டரண்டமறியலாச்ச, வீராதிவீரவென்றுமவேகம்போச்ச வேதாந்தசாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணஞ் செய்ததில் அரசர்க ளெல்லாரும் துரும்புக்கு ஒப்பானார்கள். உலகவாசிகள் எழும்புக்கு ஒப்பானார்கள் சகலதுன்பங்களும் ஒழிந்தன கோபங்கள்நீங்கின அண்டரண்டங்களின் உண்மையை உணர்கின்ற சக்தி உண்டாச்சது வீராதி வீரன் என்றுசொல்லும் அகங்காரம்போய் சாந்தமுண் டாச்சது வேதாந்தசாரங்களின் உண்மை ஐயந்திரிபற உரைலாச்சதுஎ-று

கல்லுமலைகரடெல்லாம்பொன்னதாச்சகண்பட்டவிடமெல்லாங்கயிலையாச்ச, நல்வினைதிவினைக்கவுத்தங்கற்பமாச்ச நாடினபேரெல்லோர்க்குஞானமாச்ச, சொல்லவல்லபெரியோர்க்குத் தெய்வமாச்ச சூரியப்பிரகாசவொளிகோணலாச்ச, புல்லறிவுகொண்டோர்க்குப்பேய்தானாச்ச பூரணத்தையறிந்தவர்க்குஞானமாச்சே.

(இ-ள்.) கல், மலை, கரடு இவைகளெல்லாம் பொன்னாய் விட்டது, பார்க்கின்ற இடங்களெல்லாம் கயிலாசமாச்சது, இருவினைகளுக்கு ஓனஷதம் கற்பமாச்சது இவைகளை விரும்பினவர்களுக்கு ஞானமாச்சது சொல்வதற்கு வல்லவர்களான பெரியவர்களுக்கு

தெய்வமாச்சுது அங்ஙனம் உணர்ந்தவர்களுக் கொல்லாம் தேஜோ
மயம் விளங்கலாச்சுது அறிவீனர்களுக்கு இவைகளெல்லாம் பேய்
பிடித்தவாற்றிற்று. பிழ்நாணத்தை உணர்ந்தவர்களுக்குஞானமும
உண்டாச்சுது எ-று. (௧௨௩௪)

தொச்சகம்.

காலேபி லுண்டாலமுரி கடும்பேதிகாணுமதாம்
மாலேபி லுண்டாலமுரி வருமேபெருவாழ்வு
காலேபி லேபி லுவின்று தடுமாறிப்போகாமல்
மாலேபெ லும்பாதமலர் வணங்கினேன்பூரணமே.

(இ-ள்.) அமுரியைப் காலேபில் உண்டாச் அதிகபேதி உண்
டாகும், மாலேபில் உண்டால் பெருவாழ்வு உண்டாகும், இவ்வேளை
கள் தடுமாறிப்போகாமல் வாலாம்பிவகையின் திருவடிகளை வணங்
கினேன் எ-று. (௧௨௩௫)

விருத்தம்

சொல்லவொண்ணப்பூரணத்தைச் சொல்வேனாண்டே சோதி
மதியாயிருந்த சூகூர்த்தன்னை, வெல்லவொண்ணாபிரத்ததைத் தூறுக்
குள் விரித்துரைத்தேன்மகத்துகளின் மறைப்பெல்லாந்தான், வல்ல
வன்சொல்லவில்லை அம்பாள்சொல்ல வசனித்தேன்சுற்பவிதி மார்
க்கமெல்லாம், நக்குவேன்பட்டசளம்நன்மைதீமை நயந்திற் தூலறி
வதற்குநக்குவேனே.

(இ-ள்.) சொல்லுதற்குக் கூடாத பூரணலட்சணத்தை நான்
சொல்லுகிறேன் சூரிய சந்திரகிரணம் போலிருந்த சூட்சத்தை
இந்த தூறாக்குள்சொன்னேன். நான்என்னுடைய வல்லமையாற்
சொல்லவில்லை உமாதேவிசொல்ல நான்சொன்னேன் எ-று.

பூரணமுறை-தரு.

பூரணஞ்சொல்லுகிறே-னாண்டைகேளீர்
பூரணஞ்சொல்லுகிறேன்.

(இ-ள்.) ஆண்டையே! நான்பூரணத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

பூரணகும்பமுனியனுக்கிரகத்தைப், பொன்போலிருத்திடுமை
ம்பத்தோரகூர்தர், தாரணையாகவுந்தற்பரலிங்கஞ், சதாசிவஞான
சடாகூரங்கண்டுயான். பூரண

(இ-ள்.) அகஸ்தியருடைய அனுக்கிரகத்தைப்பெற்று ஐம்பத்
தோரட்சரங்கொழும் உச்சரித்து சதாசிவஞான சடாட்சரத்தைக்
கண்டு எ-று. (௧௨௩௬)

காலத்திலேயியபோதகந்தன்னைக், கருவாலறிந்து அறிவறிந்த
ர்ச்சனை, ஞாலத்திலுங்கண்டதாரையிலும்வாசி, நாமறிந்துதிடவா
மப்பாஸ்கொண்டுமே. பூரண

(இ-ள்.) காலத்திலுண்டான ஞானத்தைக் காரணங்கொண்டு
ணர்ந்து அர்ச்சனைசெய்து கண்ட தாரைவழியாய் ஊதி வாமப்பா
ஸ்கொண்டு எ-று. (௧௨௫௮)

பச்சைப்பசுங்கிள்ளைப்பாலகன் தன்னையும், பாவியறியாதபாவ
னையானதால், உச்சிதம்வேறுண்டிலகத்தைச்சற்றியும், ஒன்றுங்கி
டையாம லுண்டார் ஁ளாண்டையே. பூரண

(இ-ள்.) இளம்பாலகனை பாவிகள் அறியாமையால் உலகத்
தைச் சற்றிச்சற்றி ஒன்றுங் கிடைக்காமற் கெட்டார்கள் எ-று.

தேசங்களோடித்திரிந்தலையாமலுஞ், சென்மமீடேறத்தசதீட்
சைசெய்துயான், மோசம்வாராமலும்வாசிகண்டதாரை, ரேசித்து
ப்பூரண விலாசத்தைநம்பினேன். பூரண

(இ-ள்.) பலதேசங்களிலும் ஓடிஓடித்திரிந்து அலையாமலும்,
ஜென்மமானது ஈடேற தசதீட்சைசெய்து நான் யாதொரு மோக
மும் உண்டாகாமல் கண்டதாரையில் ரேசித்து ஊதிப்பூரணவிலா
சத்தை நம்பினேன் எ-று. (௧௨௬௦)

அந்தநல்லுப்பதைச்சந்தித்துக்கொள்வதும், ஆனால்வெகுமோ
சமாக்கினையும்வரும, தந்தைபுப்பகன் ஁பேதிகடைத்தது, சாரகார
வேகத்தா லுஞ்சன்னமாண்டே. பூரண

(இ-ள்.) அந்தஉப்பைச் சந்தித்துக்கொள்வதும் ஆனால்மிருந்த
மோசமும் ஆளுராபனையும் நேரிடும், ஆகையால் அவ்வுப்பைவிட்
டுச்சாரகார வேகத்தினால் அதைச்சண்ணமாக்கவேண்டும் எ-று.

காலையில்மூலப்புளியுண்டரண்டினில், மாலையிலுஞ்சந்திரமா
மதிமாறிடும், வாலைப்பருவம்வருஷம்ரண்டுபோய், மூலச்சுழிமுனை
முத்தியுமெய்துமே. பூரண

(இ-ள்.) காலையில் மூலப்புளியை உண்டு இரண்டு வருஷத்தில்
மாலையிலும் உண்ண சந்திரகலையுமும், வருஷம் இரண்டுசென்றால்
மூலச்சுழிமுனையினால் மோட்சமுண்டாகும் எ-று. (௧௨௬௨)

சத்திசிவமொருமித்து஁ராண்டினில், சுத்தவைரங்கியஞ்சூசுத
மிநதுலமுறை, விந்நைவேதைச்சூ விந்நாந்தக்கருக்கடை, சித்த
ராஞ்சிலர் சின்மயசித்தியே. பூரண

(இ-ள்.) இரண்டு வருஷத்திற் சித்தியுஞ்சிவமுங்கலந்து இருந்த மையால் சுத்தவயிராக்கியமுடன் வேதாந்தக்கருவின் கடைசியால் சித்தராணர்கள் சிலர் ஞானசித்தியை யடைந்தார்கள் எ-று.

அஞ்சபஞ்சபூதமாதரவாயிந்து, நெஞ்சநேர்நடுமையத்துவார மில், நஞ்சுபோலுமிருந்தாடியநாதனுங், கொஞ்சியேமேவிசுழந்தை போலாவாரே.

பூரண

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களின் ஆதரவினால் பத்துவாரத்தில் தலை வனும் குழந்தையாய் விளையாடக்கூடிய பதத்தையடைவார்கள்.

வாலேவாலேவரும்வயதேகலை, மாறிமாறி மடக்கஅஸ்வங்களை, நீலமேகச்சுவ்வாரியூதியூதி, விஷடிகால்கள்வெளிவராதாண்டையே

(இ-ள்.) சரமாகிய அஸ்வங்களை மாறிமாறி மடக்கினால் சரக் கால் வெளியில்வராதா எ-று.

(௧௨௬௫)

காலேமாலையதிகாலையில்வாசியும், ஆலமுண்ட அமிர்தத்தினால் மூலமும், பாலையுண்டுவான்குமுறிப்பாலுடன், சோலைவாழும்சிறு மணக்கெண்ணையே.

பூரண

(இ-ள்.) அதிககாலையில் வாசி, ஊதினால் ஆலமுண்டவனுடைய அமிர்தத்தில் பாலையுண்டு வான்குமரிப்பாலுடன் சிறுமணக் கெண்ணையும் எ-று.

(௧௨௬௬)

மூலசத்திமுன்னாதிகாலையில் பாலுமென்னப்பகுந்துசரிசமன, நூலுஞ்சோதியுள்ளக்குலுருபலங், காலையில் கரிசாலையுமுண்டிடே.

(இ-ள்.) மேற்படி எண்ணையினால் மூலத்தைச் சுத்திசெய்து அதிககாலையில் பாலும் முன்னெனையும் சரிசமனாகச் சேர்த்து அதில் ஒருபலமும் கரிசலாங்கண்ணிபுஞ் சாப்பிடவேண்டும் எ-று.

சிறுமணக்குச்செழுமலர்மேவிய, முத்தாடியான மூன்னமே பெண்ணைதான், நித்தமாமூலிச்சாறுஞ்சரிசமன், வைத்துவாலைக் கதிர்முகமாண்டையே.

பூரண

(இ-ள்.) சிறுமணக்கினால் ஆடின எண்ணையும், கரிசலாங்கண்ணிச்சாறும் சரியாகக்கலந்து சூரியன்முன்வைத்து எ-று.

பூமிபாரம்புவியில்நாளுக்குநாள், சாமிநாவினுண்ணாக்கு அண்ணாக்குமேல், நாமியொன்றுபெருவிரல்தோய்த்துடன், நாமிலுட்டினன் நாவினில்தேய்த்திடே.

பூரண

(இ-ள்.) நாளுக்குநாள் பூமிபாரமானது மிகுதிப் படுகிறதே ஒழிய, வழலைவாங்கிச்சுகத்தை யடைகிறதில்லை, ஆகையால் மேற்படிசாற்றை நன்றய்க்குமுடிந்து பெருவிரலிறேய்த்து அண்ணாக்கிலும் உண்ணாக்கிலுந் தடவவேண்டும் எ-று.

(௧௨௬௭)

சாய்க்கச்சாய்க்கச் சரித்திடுங்கோழையும், வாய்க்கவாய்க்க வழலையும்ற்றது, தேய்க்கதேய்க்கச்செனித்திடுஞ்சேத்துமந்,தோய்க்கத்தோய்க்கச் சுழிமுனைகாணுமே. பூரண

(இ-ள்.) அவ்வாறுதடவித் தலையைச்சாய்த்து நாக்கைத் தொங்கவிட்டால் கோழையும் வழலையும் ஒழிந்தது ஒழியவே சேத்துமம் என்னுஞ்சிதளம் ஒழிந்து சுழிமுனைகாணும் எ-று.

மண்டலமிந்தப்படிமூலமாவது, வாங்குஞ்சி அகுடல்வாங்குமூலப்புளி, கண்டதோர்பலங்காலைபி லுண்டு, கர்மமலமுந் தூர்மாங்கிஷ்மேகுமே. பூரண

(இ-ள்.) இப்படி ஒருமண்டலஞ்செய்தால் கல்மிஷ்டமும், தூர்மாங்கிஷ்டமும் நீங்கும் எ-று. (௧௨௮௧)

பாலுஞ்சாதம்பதமாகும்வலககரி, வேலுமபில்மீதில் வாலகப் பிரமண்ணியர், மேலுங்கண்டகாஷ்டிவிளச்சமநுளியுந், கோலாகாலகுமரகுருபரன். பூரண

(இ-ள்.) இதற்குப் பாலுஞ்சாதமும் சாப்பிடவேண்டும் அப்படி சாப்பிட்டால் சுப்பிரமணியனின் திருவருள்வககூடும் எ-று.

என்குருசுவாமியெனக்குபதேசிகன்,பொன்போலும்பூரணன் போதித்தனுக்கிரகம், அன்பிவைத்துசுழியயப்பாசராதனை,முன்பனுக்கிரகம் பூரணமாச்சுதே. பூரண

(இ-ள்.) உன்னுகின்ற குருவாயுள்ள சாமியும், எனக்கு உபதேசஞ் செய்பவனும் முன்னின்று எனக்குப் பூரணத்தை யருள் செய்தான் எ-று. (௧௨௮௩)

வழலைக்கபமும்மலமும், விழலாகப்போச்சுது வேதனை யாச்சுது, சுழலும்ரவிமதிசுத்தமொன்றாச்சுது,சோதியொளிநாதச் சுரோணிதம்வாச்சுது. பூரண

(இ-ள்.) வழலைஎன்னும் கபமும், பலமும், மூன்றுமலங்களும் தீந்துபோச்சுது, வேதனையுண்டாச்சுது ரவியும் மதியும் ஒன்றாச்சுது, சோதியின் ஒளியும், நாதமாகிய சுரோணிதமும் கைகூடினது

மும்மலமற்றதுமூன்றுமண்டலத்தில்,தம்மையறியசகத்திரமாச்சுது, நன்மைதிமையும்மையும்போச்சுது, நாதவிந்தாலும் நவசித்திரவிடாச்சுது. பூரண

(இ-ள்.) திரிமலங்களும் மூன்றுமண்டலத்தில் அற்றது, தன்னைத்தான் அறிந்தால் ரகத்திரமாச்சுது, நன்மை, தீமை இம்மை இவைகள் போய்விட்டன நாதவிந்துக்களால் நவசித்திர உண்டாச்சுது எ-று. (௧௨௮௪)

வந்துநீருவெளியிலுலாவிய, அந்தவாய்வு அதுசப்தத்துடன், எந்தசானெனக்குபதேசமு, மைந்தனென்றுமகிழ்ந்துரைத்தார்களே.

(இ-ள்.) வந்தும் நீரும்வெளியின்கண் உலாவின அந்தப்பத்து வாயுக்களின் கலந்ததாம், இதைநான் மகனென்று என்னுடைய குரு எனக்குச் சொன்னதாகும் எ-று. (௧௨௭௬)

விருத்தம்.

புளியதனையுண்டதலாவதேது பூரணத்திலேறியல்லோதேற வேணும், வெளியான வந்துவைத்தானறியவேணும்வேதாந்தசாரமதைக்கட்டவேணும், களியானகாரணத்தையறியவேணும்காரமுன் சாரமதைக்கட்டவேணும், எளிதல்லவிற்துமுரியிதலாச்ச இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேனினிதானுண்டே.

(இ-ள்.) மூலப்புளியையுண்டதினால் ஆகும்நன்மைஎன்ன? பூரணத்தில் ஏறியல்லவோ தேறவேண்டும், வெளியாயுள்ள வந்துவைத்தான் உணரவேண்டும், வேதாந்த சாரத்தைக் கட்டவேண்டும், விற்தாகிய அமுரி இதலாச்சது, இனி இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் எ-று. (௧௨௭௭)

வெண்பா.

கேளும்புளியுப்பால் கேசரம்போய்பாய்ந்துவிடும்
நாலுநாளாண்டுதிங்கள் நானறிந்தேன்-பிளவுடல்
கண்டேன்கனகசபை காயசித்தியாலறிந்து
உண்டேன்பரந்தனிலும் ஓம்.

(இ-ள்.) புளியினாலும், உப்பினாலும் கேசரம்போய்ப்பாய்ந்து விடும், நான்குநாளாண்டு ஒருமாதத்தில் நான்உணர்ந்தேன், மறுபடியும் சரீரத்தைக்கண்டேன் கனகசபையைக் காயசித்தியினாலுணர்ந்து ஓம்என்னும் அமிர்தத்தை பரத்தில் உணர்ந்தேன் எ-று.

சரக்குளிகை-தரு.

குளிகைகட்டிக்கொண்டேன்-சூதரச
குளிகைகட்டிக்கொண்டேன்.

(இ-ள்.) சூதம்என்னும் பெயருள்ள ரசக்குளிகை கட்டிக்கொண்டேன் எ-று.

குளிகையெனுமூலபாதத்திலுரின்று, வெளியொளிதற்பரவெண்மதிசாரத்தில், நளினமதாகவுநாதத்தைச்சேர்க்குதுடன், புளியிலங்கித்துமே பூரணத்தோடவும். குளிகை

(இ-ள்.) மேற்படி குளிகையென்கிற மூலபாதத்திலிருந்து தற் பரமாகிய வெள்ளிய சந்திரசாரத்தில் நாதத்தைச்சேர்த்து பூரண த்தில் ஓடவும் எ-று. (கஉஅய)

காரசாரத்தைக்கரைத்தொருபாண்டத்தில், வீரத்தையுங்கிரி யாய்கட்டிமேலுடன் சாரத்தைக்காரத்தையேபொடிதுவாய், நீர திலிட்டு நிகழ்த்திருசாமமே. குளிகை

(இ-ள்.) ஒருபாதத்திரத்தில் காரத்தையுஞ் சாரத்தையுங் கரை த்து அதில் வீரத்தைக் கிழியாய்க்கட்டி காரத்தையுஞ் சாரத்தை யும் பொடிசெய்து அந்தநீரிற்போட்டு எ-று. (கஉஅக)

பார்த்துவன்னியனல்பாய்ச்சங்கமலாக்கினை, ஊரலையற்று வீர முற்பனமாகுங்காண், காரசாரசன்னசங்கைவேகத்தினால், வாரதி னாலது வஸ்துவங்கட்டிடும். குளிகை

(இ-ள்.) இரண்டிசாமம் வரைக்கும் கமலாக்கினியாக எரிந் தால் வீரத்தின் குற்றநீங்கிச் சுத்தமாகும் இதனால்சகல பொருள் களும் கட்டும் எ-று. (கஉஅஉ)

விர்துடனாதமிகவைதச பத்துடனாகிடில், அந்தமிதுசண்ணமா கிடுமாண்டையே. குளிகை

(இ-ள்.) விர்துவும்நாதமும் வைக்கும்பதம்வந்து அனலாலுஞ் சவ்வீரம் வலிவாகும், இதுபத்துடனாலு இதுசண்ணமாகும்எ-று.

சவ்வீரசன்னஞ்சாக்கையிறுக்கிடும், எவ்விதமாஞ்சரக்காவதுஞ் சன்னமாய், கவ்வியுமீய்ந்திடுநீரிற்குழைத்துமே. நவ்விக்கடுங்கதிர் நாடியசன்னமே. குளிகை

(இ-ள்.) சவ்வீரத்தால் ஆகின்றசண்ணமானதுமற்றச்சரக்கு களை நன்றாய் இறுக்கிக்கட்டும், எவ்வித லோகங்களும் சண்ணமா கும், இந்த வீரசண்ணத்தை நீரிற்குழைத்துப்பூசி லகுபுடம்போ டச் சண்ணமாகும் எ-று. (கஉஅச)

வீரசன்னத்தால்வெகுவேதையாகிடும், மேலுந்துரிசக்குவிரா கனுமிநீரால், காரசன்னம்படமேலுங்கவசமாம், சூரியதனில்சுட சன்னமதாகிடும். குளிகை

(இ-ள்.) வீரசண்ணத்தால் அதிகவேதையாகும், மேலும் ஒரு வராகனெடை துருசுக்கு ஒருகழஞ்ச வீரசண்ணத்தை உமிநீராற் குழைத்துக் கவசஞ்செய்து வெயிலில்வைக்கச் சண்ணமாகும்.

பாச்சங்கழஞ்சப்பாஷாணமசிக்குதுமேல், தேச்சுக்குருவினில் செங்கதிரில்பட, வாச்சதமுரியில்மாட்டி ரவியினில், கூச்சமில்லாம லுங் கூறிதுவாண்டையே. குளிகை

(இ-ள்.) பாஷாணத்துக்கு மேலும் அவ்வாறே வீரசண்ணங் கழஞ்சை உமிரீரை குழைத்துப்பூசி வெயிலில் வைக்கச் சண்ண மாகும் எ-று. (௧௨௮௬)

தசபத்துடனிடையாளகம்வாங்கிடும், விசையதாயிடில்வீராக னுமாகிடி ல், கசையஜர்கழஞ்சாமதுசன்னமும், இசையஅமுரியில் வேதைக்கவிழ்தமே. குளிகை

(இ-ள்.) தாளகமும் இவ்வாறே செய்தால்கண்ணமாம், இவை கட்டு ாடைவிளக்கம் எப்படியென்றால்;—ஒருவீராகனெடைசரங் குநஞ்சு ஒருகழஞ்சண்ணமாம் எ-று. (௧௨௮௭)

தாளகந்தண்ணத்தனல்கதிர்வேகமில், ஆகமப்படியன லும்பட பட, தாளதாக்கிடுஞ்சன்னமதாக்கிடும் ஆளுமேவருகா துகா னூரலே.

(இ-ள்.) தாளகத்தை வெயிலில் வைத்தால் அந்தச் சூரியகிர னார்படபட தூள்மயமான சண்ணமாகும், ஊறலும் உண்டாகமா ட்டாகு எ-று. (௧௨௮௮)

லிங்கமொருபலமாகவிளங்கிடில், அங்கதைவீரஜெயசன்னமு ன்னிடை, வங்கத்தினீரில்மதிவிட்டழைத்துடன், பொங்கிப்புத்தா கிடி ன்பொச்சுதுசன்னமே. குளிகை

(இ-ள்.) ஒருபலம் லிங்கத்துக்கு மேற்படு சண்ணத்தை அப்ப டியே செய்தால் அதுவுஞ்சண்ணமாகும் எ-று. (௧௨௮௯)

தாரமார்த்தனி சன்னமதாக்கிடில், வீரமாவதிதுக்கு இணைய தாய், தாரமன்னமுந் தங்கமுஞ்சேர்ந்திடில், தாரஞ்செம்புத்தவா மதா குமே. குளிகை

(இ-ள்.) அரிதாரம் தனியாகச்சண்ணமானால், வீரமும் காரத் தில் இதற்குஒப்பாம் ஆகையால் தாரசண்ணமும் தங்கமுஞ்சேர்ந் தால் தாரச்செம்பானது தவளநிறமாகும் எ-று. (௧௨௯௦)

கேசரிதன்கிருபாகரமேவிய, வாசமாமதிவாழ்க்கை முயற்சி யான், பேசும்பேசாதெழுத்தறவோதினும், மேஷமேது விளங்கு மகத்துகள். குளிகை

(இ-ள்.) உமாதேவியின் கிருபையைப் பெற்ற மகான்களே இதன்மகிமையை உணர்வார்கள் எ-று. (௧௨௯௧)

வாகியென்றுசும்மாவாவென்றழைத்ததால் நேசமுன்னாள்நெ மநாளல்லவோ, ஆசைவைத்துஅமுரியோராண்டுநீர் பாசம்பாசம் பரியாசமில்லையே குளிகை

(இ-ள்.) வாசியை வாவென்றழைத்தால் நெடுநா எல்லவோ ஆகும், அன்பினால் ஒருவருஷம்வரைக்கும் ஆசைவைத்துப் பாய்ச்சப் பரியாசமில்லை எ-று. (கஉகஉ)

தேசியென்றால்செழுந்தேனுணருமாய், ஊசியாவதொருமுனை காணுவாய், வாசிவாசிவருமென்றழைத்ததால் மாசில்லாக்கதிர் மாறலறிசுவாய் குளிகை

(இ-ள்.) தேசியன்று சொன்னால் செழுமைபாகிய தேன் நிறமாய் ஊசியன்றால் ஒருமுனை காணுவதாகும், வாசிவரும் என்று அழைத்ததினால் குற்றமற்ற கதிர்மாறல் உணர்வாய் எ-று.

கண்டுகண்டுகனவுமறிதலால் நின் நுநாளுநெடுநா லுவலேன் கண்டகண்டக் கருத்தைப்படைத்ததால், அன்றுமின்று அறிந்தவர் ஞானியே குளிகை

(இ-ள்.) மவுனத்தைக் கண்டுகண்டுணர்வதால் நெடுநாள் பழக்கத்தினால் கண்டகண்டகருத்தை உண்டாக்கலால் என்றும் உணர்ந்தவர்கள் ஞானிகளேயாவார்கள் எ-று. (கஉகச)

வேறு விருத்தம்.

விஜயமெனும்ரசகுளிகை மலைவேகஅதிதமெனும் விதித்த சங்கை, பசைந்தமண்ணிருண்டபலன் திசைகூடியிரண்டுன் சேரப்பனிரெண்டாண்டில், விசையகுருதிசைகூவச மாவதுவுங்கடினமது இசையுமாகில், அசவதுகாணிருபத்தோராயிரத்து அறுநூறுமடியிற் சேர்ந்தே.

(இ-ள்.) வெற்றிஎன்கிற ரசக்குளிகையானதுமனேவேகத்தை கொடுக்கத்தக்கது, பண்ணிரண்டாண்டில் குருதிசைகூசெய்து இருபத்தாராயிரத்து அறுநூறு சுவாசத்தையும் உள்விலவாங்கி எ-று.

விருத்தம்.

மூலமதிடைங்கிசுழியண்டம்பாய்ந்துமுடியில்லின் நடுவணையி ன்முனைக்குள்ளாகி, ஆலவிடமாமதுரவாசிபுண்டு அடியில்லின் நுமே லெழுப்பி அண்டம்புக்கி, காலைபிலுமாலைபிலுந்தாரையூதி கமலமலர் குண்டலிவல்லபையைப்போற்றி, வாலையெனும்பிகைப்பெண்வடிவென்னத்தாள் வசனமதுவால்வாசிவசமதாச்சே.

(இ-ள்.) மூலத்தில் அடக்கி சுழிமுனையாகிய அண்டத்திற் பாய்ந்து உச்சியிலிருந்து நடுவணையின் முனைக்குள்ளாகி வாசியையுண்டு அடியிலிருந்துமேல்வரைக்கும் எழுப்பி அண்டத்திற்புகுந்து

காலைமாலை இருவேளையுந் தாரையூதி குண்டலியாகிய வல்லபையை
போற்றிசெய்து வாலை என்கிற அம்பிகைய பெண்ணை என்னு
டைய ஆத்தாளின் வாக்கு வசமாச்சுது?எ-று. (கஉ௩௬)

ஒன் றனவுடனுயிரு மொன்றாய்ப்போச்சு ஒளிவான ரவிமதியு
மொருமிதாச்சு, கண்டேரோமகத்துகளைச்சூரியசந்திரன் கதிர்மதியு
மொருருபங்காணுங்காலை, அன்றாடம்பிராணயவாசியூதி அசை
வதுவும்பிரியவொட்டா அமிர்தமுண்ணும்,சென்றிமிவ்விதமாயுல
கில்வாழ்வார் சிவயோகமிருவறிந்தால் ஞானிதானே.

(இ-ள்.) இங்ஙனஞ் செய்ததால் சரீரமும், உயிரும், ஒன்றாய்ப்
போச்சுது சூரியசந்திரர்கள் ஒருமித்துவிட்டார்கள், மேற்படிசூரிய
சந்திரர்களால் மேலான சொருபத்தைக் காணும்போது பிராண
யாமத்தால் வாசியையூதி அமிர்தமுண்டு சிவயோகிகளாய் வாழ்
வார்கள் எ-று. (கஉ௩௭)

மேனாதிடங்குறல்-சுரு.

தனந்தனந்தன தானே-தன-தன-தனந்தனதானே.

மனமிவம்பொருந்தியாயருள் தானே-மனந் - துணிந்துநீமிக
விழுவானேன்-தன-மினமனந் துடல்விழுகாதே ஞானந்- கவியறிந்
துநீமறவாதே தனந்

(இ-ள்.) ஞானகலையை நீஉள்ளபடி உணர்வாயானால் மேனா
திடமுண்டாகும் எ-று. (க-கஉ)

மூலப்புவியெனுங்கற்பமிதுதானே- வாலைப்பருவமாய்திவரு
வோனே-காலை-அரவத்ததினிடவெண்சாடை-மாலை - அமுரித்தது
விஷமறவாதே தனந்

(இ-ள்.) இதுவேமூலப்புவி என்னுங் கற்பமாகும், காலைமாலை
இரண்டுவேளையும் வெண்சாடையை உண்ணவேண்டும் எ-று.

புவி-இசைந்துவாய்மொழிவாராதே-தவ மிருந்துஒருநிலை பிரி
யாதே-மது வருந்தியனுசவையதமாக-குரு-விருந்தம் பிழிமுனையருள்
பெறவும் தனந்

(இ-ள்.) உலகத்திற் சுந்தோஷித்து என்சொல்லைத் தவருமல்
ஒரேநிலையாகத் தவஞ்செய்து குரு ஏழுந்தருளியிருந்த சுழிமுனையின்
அருளையடையவும் எ-று. (கஉ௦௦)

கண்-சிவந்துபோமதுபாராதே-மதிசூலைந்துகாணிதுசாராதே
உண் - னுகந்துதசதிங்களுமதிபால் - உடலுயர்ந்துவேதனை யுணர்
ராதே. தனந்

(இ-ள்.) அப்போது கண்ணானது சிவந்துபோகும் சந்திரன் குலைந்து காண்பன் இவ்வாறு பத்துமாதங்கள் பழகவேண்டும்.

அறி-வறிந்தபின்னவராரோ? சுழி-அமர்த்திருந்த பின்னறிவாரோ இது ஒருவிருந்ததின்மலக்கூடு இன்ப-பிரசுரந்திருந்த துற்கத்தவீடு. தனந்

(இ-ள்.) அறிவினால் உணர்த்தபிறகு வாராரோ? சுழிமுடியானது அமர்த்திருந்ததை உணர்வாரோ? இவைகளை உணர்த்தால் இன்பவீட்டை யடைந்தபடியாகும் எ-று. (௧௩௦௨)

மனம்-பிரிந்திருந்ததின் பேராரோ - அது - தெரிந்தபொருதை சொல்வாரோ தன-மிருந்தபொக்கிஷமனுதானே-வினை-பொழிந்து போமதுகுருதானே தனந்

(இ-ள்.) மனமானது பிரிந்திருந்ததின் பேராரோ? அதை உணர்த்தவர்கள் இதைச் சொல்லார்களோ? இதுவே தனமிருந்த பொக்கிஷம் போன்றதாம் எ-று. (௧௩௦௩)

இடை-கலைக்குமறவா லுருவாமோ-பின்-கலைக்குருவழிகுறைவாமே கட-லைக்குரதிபாரெதிராமோ அலை கடலிலுக் கொருநிகராமோ தனந்

(இ-ள்.) இடைகலைக்கும், பின் கலைக்குங் குறைவுண்டாகுமோ கடலுக்கு உலகம் எதிராகுமோ? எ-று. (௧௩௦௪)

உந்திச்-சுழியினில்நீமனமே-வாசி - உழன்றுமேலங்குபடிமாட்டி மூல-சந்திரபுஷ்கரணிநதிமூழ்கி-திவ்வியசமுத்திரசலத்திலுவர்நீக்கே தனந்

(இ-ள்.) மனமே! நீ உந்திச்சுழியில் வாசியையுதிச் சந்திரபுஷ்கரணி நதியில் மூழ்கி சமுத்திரநீரின் உப்பைநீக்கி எ-று.

திரு-வனந்தகுருபரசிவஞானம்-ஜெகமனைத்துஞ்செயல்பெறுமெய்ஞ்ஞானம்-குரு-வரத்தினஞர்விட்டகுறைவிதியார்-மதி-பரத்தில்கெதிபெறுநானுண்டே தனந்

(இ-ள்.) சிவஞானமானது உலகமெல்லாம் புகழ்கின்றமெய்ஞ்ஞானமாகும் குருவின் கிருபையானது விட்ட குறையினால் வந்த செய்கையாகும் எ-று. (௧௩௦௫)

நந்திக்குருபரநாதனருள்-திரு நாமத்தைநயந்துவுணர்ந்துருகின-மிந்தப்படி ரவிமதிநாட்டமிருந்திரு - வினையொழிந்தேநானுண்டே தனந்

(இ-ள்.) நந்தியின் நாமத்தை விரும்பி ரவி, மதி, நாட்டத்தில் அதிகநோக்கம்வைத்து வினையை நீக்கிக்கொண்டேன் எ-று.

முக்கோணச்சுழிமுனைநடுவே-மூலா-தாரக்கணபதியருள்தனி
னும்நாம் எக்காலந்தொழுதேபணிவோம்-என்-தேங்கிவினையாதே
மனமே தனந்

(இ-ள்.) முக்கோணவடிவாகிய சுழிமுனையின் நடுவில் மூலா
தாரக் கணபதியினுடைய திருவருளைப் பார்க்கிலும் அவனுடைய
அருளை மனமினைக்காமல் எக்காலும் பணிவோம் எ-று.

பிரம்-சதுர்முகனருள்திருமலரடியில்மதி-தவமொருநிலைபெற
ஒராண்டு-கர்ம்ச்சடமொருவினையொருஒழியதவம் - அருள்-தருங்
கெதிரருருநீயாண்டே தனந்

(இ-ள்.) பிரமதேவனுடைய திருவடிகளில்ஒருநிலையையடைய
ஒருவருஷம்வரைக்கும் கர்ம்ச்சடமானது ஒழிய திருவருள் செய்
யும் எ-று. (கநபுக்)

கண்டமகத்துகள்விண்டதில்லை-கற்பங்-கருத்தை யறிந்தவரா
ருமில்லை-செகம் எண்டிசையனைத்துமேயாராய்ந்தா-ரதி-லெவரெவ
ரென்றறிவாய்மனமே தனந்

(இ-ள்.) தெரிசித்த மகான்கள் வெளியில் சொல்லமாட்டார்
கள், கற்பத்தின் கருத்தைபுணர்ந்தவர் ஒருவருமில்லை உலகமுழுவ
தும் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் ஒருவரையும் உணரமாட்டாய்.

குயில் போலிளமொழிமடமாது-இரு-கொங்கையெனும் விழி.
பார்வையினால்-மய-லகிலமுழுதும்போணிக்கேணிதனில் விழுந்தர
வங் கடித்துமாண்டிடுமெனனே தனந்

(இ-ள்.) பெண்கள் கொங்கையின்மேல் வைத்த பார்வையி
னால் மயக்கமுண்டாய் யோனிக்கேணிபில்விழுந்து அரவங்கடித்து
மாள்வர் எ-று. (கநகக)

இரு-விழிசிமிட்டுவள்ஸ்தனபாரம்-கலை-யெடுத்து முகமுருவ
துகாட்ட-வருந்திப்-பின்னூடர்ந்தவன்மாமயலாள்-வாடைப்பொடி
யதும்போட்டியல்பாய்மனமே தனந்

(இ-ள்.) இரண்டு கண்களையும் சிமிட்டுவாள், ஸ்தனங்களிலு
ள்ள வஸ்திரத்தை எடுத்துவிடுவள், அப்படி செய்வதால் அவளுக்குப்
பின்னொடர்ந்து அவளுடைய வாடைப்பொடியால் மயங்கு
வாய் எ-று. (கநகஉ)

இரு-துடையரவம்பாம்பதுகடிக்க-மருந் தெவருமறியாரிவ்வு
லகுதனில் அருள்-விரகமதுகாமக்குரோதமெனும் விஷம் விக்கிர
மெனுமறிந்திடுமனமே தனந்

(இ-ள்.) இரண்டுதொடை நடுவிலுள்ள பாம்புகடிக்கு மருந்து
யாவரு முணரமாட்டார் ஆகையால் காமக்குரோதமென்பது விஷ
மிக்குந் தன்மையுடையதென்று அறிந்துகொள்ளுவாய் எ-று.

நிலவுபொழியுமதிசந்திரகலை - வரு-மிரவுபகலதுமாறிடவுங் -
கனல் மனமுஞ்சலமதுநீரதுபாய்த - லலை - கடறிமிதுக்கு நிகரரா
மனமே தனந்

(இ-ள்.) இரவும், பகலும் சந்திரகலை பாய்வதினால் மலசலவித்
தியாசமில்லாமல் கடல்போல்வரும் எ-று. (ககக)

சுழி யின்முனையிலகும் நடுவணைகாண் சொன்ன-தூரியமதிநில
வுபொழியவரும் விழியினொளியுமறைமதிசலநீர்-விட்ட விதிபென்
னவிந்துநீராமனமே தனந்

(இ-ள்.) சுழிமுனையின் கண் விளங்குகின்ற நடுவணையானது
உயர்ந்த இடமாம்அதுவெவிட்டகுறை என்னவந்த விந்துநீராகும்

பஞ்ச பூதாதியஞ்சம்பரவெளிதான்-அப்பு - பருதிமதியிரண்
டும்பழகினதால்-நெஞ்சப்-புண்ணுகிடுங்காண் கடுங்காரம் - நின்ற-
நிர்மலம்போக்கிடுங்காண்மனமே தனந்

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களும் பரவெளியாம் இவைகள் கடுங்கார
முள்ளவைகளாம் எ-று. (ககக)

மும்மலம்போக்கிடுமுப்பாழ்மூலசுத்தி - முதல் முத்தி சித்தியு
மெய்தல்முனைகாணல்-அருள் ஞானசித்தி மெய்தல்காயசித்தி-ரவி
நடனமென்னுலருள் நாமுரைப்போம் தனந்

(இ-ள்.) மூன்றுமலங்களையும் நீக்கிவிடும், முத்திசித்தியும் எய்
தும், இவைகளையெல்லாஞ் சொல்வோம் எ-று. (ககக)

கொச்சகம்.

அண்டமெல்லாஞ்சூழ்ந்துநின்ற ஆதித்தனென்றேயறிய
மண்டலமெல்லாமொளிவாய் வளர்பிறையின் சூகூழ்மதை
கண்டேன்மதிமலர்பார் கனகவம்பலத்தினருள்
உண்டேன்வெண்சாரையதை யோகசித்தியாலறிந்தே.

(இ-ள்.) சர்வ அண்டங்களிலுஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற சூரியனை
யுணர மண்டலமெல்லாம் ஒளியுடையவனுவாய் வளர்பிறையின்
சூகூழ்மதை தரிசித்தேன் பொன்னம்பலத்தில் அருளைபுண்டேனே
பொகுகித்தியையடைந்தேன் எ-று. (ககக)

சித்திதருஞ்ஞானவெட்டி செங்கந்தியாற்றருதே
சத்தியாம்வேதாந்தவொளி தாய்ப்பதத்திலேதுதித்து
முத்தியாமுப்பாழ்கடந்து மூலசுழிதன்னருகில்
மத்தியத்திலின்றி மதி வாமப்பாலுண்டேனே.

(இ-ள்.) ஞானவெட்டியில் வேதாந்த வொளியாகிய தாயின்
திருவடிகளில் துதித்து முப்பாழையுங்கடந்து மூலச்சுழியின்மத்தி
யிலிருந்து வாமப்பாலை உண்டேன் என்று. (௧௩௧௯)

சொல்லப்போகாவதனில்காண் சுகபோகவேளைதனில்
வெல்லப்போகாதுகண்டாய் வேதாந்தகற்பமதை
அல்லப்போவென்றுலகி லலைவதனாலாவதுண்டோ
வல்லமையால்கொங்கணர்க்கு வாய்த்ததுகாணிப்பொருளே

(இ-ள்.) சுகபோகவேளையிற் சொல்லக்கூடாதென்றால்வேதா
ந்த கற்பத்தை இதுவே கொங்கணருக்குக் கிடைத்ததாகும் என்று.

எத்திசையுமேகபுழு மிந்திரன் தனக்குரைத்த
புத்திநிலையாமலுமே புதுமைசேட்டிருந்தகமை
சத்திதனைவிட்டுலகில் தடுமாறியேதவிர்த்த
வெற்றிபெற்றகொங்கணர்க்கு விரித்துரைத்தார்வள்ளுவரே.

(இ-ள்.) இந்திரனுக்கும் சொன்ன இதை வள்ளுவர் கொங்க
ணருக்குச் சொன்னார் என்று. (௧௩௨௧)

தாயாசரஸ்வதியுந் தந்தையெனும்பிரமாவாம்
மாயாப்பிறவியினால் வந்தார்புவியதனில்
ஓயாக்கவலைபெற்று வுடன்றுலகில்வாழாமல்
காயாம்பிறவிதன்னைக் கற்பத்தால்கண்டேனே.

(இ-ள்.) சரஸ்வதியும், பிரமதேவனுந் தாய் தகப்பன்மார்க்
ளாம், இவர்கள் மாயப்பிறவியினால் உலகின்கண்வந்தார்கள் ஓயாக்க
வலையினால், உலகில் வாழாமல் பிறவியைக் கற்பத்தால்கண்டேன்

கொள்வதுமெப்படியெனது குருவருளையென்றுநம்பி
உள்ளமதிகலங்கி யுலகிலுலவுவதேன்
கள்ளமல்லஇந்நூல் கசடர்தனக்கெய்துவதேதா
வள்ளுவனார்தாமுரைத்த வசனமதிதப்பாதே.

(இ-ள்.) என்னுடைய குருவின் அருளினால் கொள்வதென்று
நம்பி மனங்கலங்கி வசிப்பது ஏன்? இதுபொய்நூல்ல கசடர்க
ளுக்குக் கிட்டாது வள்ளுவர் சொன்னவாக்கு தப்பாது என்று.

விருத்தம்.

கொள்வதென்னமூலமென்றகாரத்தள்ளி கொண்டவுந்தினர்
தோறு மாண்டஞ்சாச்சு, தள்ளுவதுமெண்ணெய்சன்னங் கடுகோ
டுள்ளி சாதித்துவருந்தையிலும்பேதிகாணும், அள்ளுவது மூலமெ
ன்றபுனியைமாற்றி அந்தியிலும்புனியருந்தி யருளோநோக்கி, கள்ள
மல்லவீரமுண்டா லஞ்சாண்டாகில் கடினமெத்த ஏழுதிங்கள் கரு
த்ததாமே.

(இ-ள்.) மூலம் என்கிறகாரத்தை நீக்கி தினமுங்கற்பங் கொ
ள்ள அஞ்சாண்டில் எண்ணெய், சுண்ண வகைகளினால் பேதியுண்
டாகும் ஆகையால் மூலப்புனியை மாற்றி, காலையில் புனிதின்று
திருவருளைத் தெரிசித்து வீரமுண்டால் அஞ்சாண்டானல்கடினம்
மெத்தவாகும் ஏழுமாதத்தில் நற்கருத்துண்டாம் எ-று.

கன்னியெனுமம்பிகைப்பெண் வடிவென்தாயார் கல்வியிலுமு
யர்ச்சிமெத்தகாமுருபி, உன்னிதமாய்ப்பூருவத்தில் மூலத்தாய்தான்
ஓங்காரத்துள்ளொரியாயுலவுமாத்தாள், வன்னிஎனும்வலையுத்து
மேருதாண்டிவாசியிலுஞ்சிவயமெனவைத்துவூதி, சென்னியெனுங்
கருணைகொண்டமூலத்தாயை தேடுதற்குமிகவரிது செப்புவேனே.

(இ-ள்.) அம்பிசைப்பெண்ணுள் என்னுடையதாயார், கல்வி
யால் உயர்ந்தவர் காமுருபி, உலகங்கட்குத்தாய், அவளைக்காண
மேருவைத்தாண்டி சிவய என்னுறுதி தேடுவதற்கு மிகவும் அரு
மையாகும் எ-று.

(கருஉரு)

செப்பிடினுந்தாயெனக்கும் பின்னையானுள் தேவியம்பிகைய
வட்குச் சிஷ்னுனேன், ஒப்பிதமாய்குருவானாடியேனானேனோ
கோவேதப்பெண்ணுருவுமானுள், இப்பிறப்பிற் பெண்ணாகி நீசப்
பெண்ணை எண்டிசையும்புகழ்பெரிய தெந்தன்வாக்கை, அப்புவி
யின்பூவறிந்து முப்பூவொன்றாகி லகிலபுனங்களுக்குமிக மேன்
மேலே.

(இ-ள்.) அவளுக்குச் சீடனானேன், வேத சொருபியானுள்,
இப்பிறப்பில் நீச்சப்பெண்ணை என்கருடைய வாழ்க்கைக்கு உரி
யவளானுள் ஆகையால் முப்பூவைபுணர்ந்து செய்தால் அச்செய்
கை சகல புனங்களுக்கும் உயர்ந்ததாகும் எ-று. (கருஉசு)

இன்னமினிசொல்வதெந்தன்வாழ்க்கையாலும் எச்சாதிப்பெ
ண்ணாகி யிருந்தாலுந்தான், அன்னையெனுந்தாய்தந்தை பின்னாகுந்
றம் அவராரோநானாரோ அகலத்தள்ளி, வன்னியதைநம்புதலாய்

மனதாய்கின்றேன் வாகானபூரணத்தில்திருவினென்யான், சென்னி
தனில்மாதர்களைக்கண்ணிற்கண்டால் தேசம்விட்டுமறுதேசஞ் சிற
ந்திட்டேனே.

(இ-ள்.) எங்கள் வாழ்வினாலும், எந்தச்சாதிப்பெண்ணையிருந்
தாலும் சுற்றமுதலியோர் யாவருரவென்று தள்ளி, வன்னியைநம்பி
ஒருமனமாய் நின்றேன் பிறகு பூரணத்திற் கலந்தேன். பெண்களை
கண்டால் மறுதேசம் போய்விடுவேன் எ-று. (௧௩௨௭)

உந்தியெனுமோங்காரமூலகற்பம் உறுதிபெற்றுமண்டலந்தான்
கடந்தபின்பு, வந்துதிக்குஞானகற்ப மோராண்டுண்ண வரிசையு
டன் கொள்ளவுமேவகைதான்வேணும், உந்தியெனுஞானகற்பமா
ண்டேயொன்று ஒரெட்டாம்பன்னிரண்டில்முடிந்துபோச்சு, அந்த
லபிதள்ளுண்டு அசும்வாரா தகமிளிதலேலபியுமமைத்ததாண்டே

(இ-ள்.) உந்தி என்கிற மூலகற்பத்திற் மண்டலம் வரைக்குங்
கடந்தபின்பு ஞானகற்பம் ஒருவருஷம் வரைக்கும் உண்ணவகை
வேண்டும், இவ்வாறு பன்னிரண்டு ஆண்டில் கற்பம்முடிந்துபோச்
சுது அப்படிசெய்தால் அந்தலபிதள்ளுண்டு யாதொரு அசடுவா
ராது எமலபியும் அழைத்தது ஆண்டே எ-று. (௧௩௨௮)

எமனுக்கும்நமனவளாயிருந்தாவாத்தாள் ஈஸ்பரருக்குத்தம
க்கதிகமிவந்தானாச்சு, காமனைக்கண்ணுலெரித்த கதைபோலாச்சு
கருவியெல்லாமாண்டதுவுஞ்சுடுபோச்சு, பூவதுபோலிருந்தஉப்பு
மயம்பொன்னாச்சு பொன்மேருகிரிசிவட்குமணிவதாச்சு, வீமனுக்
குவிமலியும்போல்தேகமாச்சு வெகுசருக்குமிகநன்று விர்துப்பா
ண்டே.

(இ-ள்.) எமனுக்கும் எமனாயிருந்தாள் ஆத்தாள், ஈஸ்வரனு
க்கும் உயர்ந்தவளானாள், இதுகாமனைக்கண்ணுலெரித்த கதை
போல் ஆச்சுது கருவிகளெல்லாம் இறந்தன உப்புமயம் பொன்னு
ச்சுது, மேருமலையானது இவளுக்கு அணுவாச்சுது, வீமனுக்கும்
விமலியும்போல் தேகமாச்சு விர்துவின்வித்தைவெகுசுறுக்குஎ-று.

கொச்சகம்.

ஐங்காயமாச்சுதுகா ணைந்தாண்டுகற்பமுண்ண
தங்ககிறமாற்றதிகச் சாட்சியறிந்தேனுபமாய்
வெங்காயமாமதித வெள்ளைக்கல்லுப்பதனால்
பங்கமில்லாமலுண்டால் பத்தியத்திற்பழுதியே.

(இ-ள்.) ஐந்துவருஷங் கற்பமுண்ண ஐங்காயமாச்சது, தங்க நிறமுள்ள தாஞ்சரீரம் வெள்ளைக்கல் என்கிற உப்பினால் உண்டால் குற்றமில்லை எ-று. (௧௩௩௩)

பத்தியத்திலேபழுது பாகமதுமுன் தவிர்ந்தால்
அத்தியத்திலுங்கனல்கொண்டசீரணத்தால்பேதியெய்தும்)
சுத்தமதிப்பா லுடனுஞ் சொர்ன மலருண்டதனால்
சித்தியெய்துலேகியந்தான் செபுகிறேனானறிந்தே

(இ-ள்.) பத்தியத்திற் பழுதுவந்தால் அஸ்தியில் குண்டாய் அசீரணபேதி யுண்டாகும் மதியமிர்த்தத்தால் மீண்டும் அது சித்தியடையும் எ-று. (௧௩௩௪)

கலித்துறை.

அஞ்சாண்டில்கற்ப மருந்தப்படுவியு மதுபடவும்
நஞ்சாகும்பேதி யடிக்கடிக்கேவ நமனதுவாய்
கஞ்சாவதும்பட மலங்கட்டுக்கிராணி கண்களும்போம்
இஞ்சொற்றிருவள்ளுவ நாயனுமுண்ட இயல்புயலே.

(இ-ள்.) ஐந்துவயதில் கற்பங்கொண்டால் அதில் புளிப்பட்டால் பேதிபுண்டாம், கஞ்சாபட்டால் மலங்கட்டும் அதனால் கிராணியும் போம் எ-று. (௧௩௩௫)

மாமார்தகற்பம் பனிரெண்டுமாண்டு வந்திடிலும்
நான்மாத்திரங்கழி களறுப்பிரமாணம் நடந்தறியேன்
தேன்மொழிவேல்விழி மாதர்சம்போகஞ் செய்திடிலும்
தான்போய்மரணஞ் சடுகாடுயேகுஞ் சவமதுவே.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு வருஷம் கற்பங்கொண்டாலும்குகளவு கூடநான் தவிரவில்லை அக்கற்பமுண்ணுங் காலத்தில் ஸ்திரீபோகஞ் செய்தால் மரணமாவார்கள் எ-று. (௧௩௩௬)

கற்பலேகியம் தரு.

லேகியங்கொண்டேன்காண்-காயகற்ப

லேகியங்கொண்டேன்காண்.

(இ-ள்.) நான் காயகற்பலேகியங் கொண்டேன் எ-று.

லேகியங்கொள்வனினியருளின்பம் அளாவிய அண்டபிண்ட மப்புவின்காரமும், தாவியிடித்துச்சரக்காதிதங்களும், பாகமதாகவும் பாண்டம்விட்டேபதம்-லேகி

(இ-ள்.) இனி லேகியங்கொள்ளுவேன், அண்டபிண்டங்களும் அப்புவின்காரமும், சரக்குகளும் ஆகிய இவைகளை யெல்லாம் சூரணித்துபாகமாய் எ-று. (௧௩௩௭)

ஆனியதுக்குளகலாமலும்படி, தாவிநாதவிந்து தாக்கியேசுர
ணம், மேவியதற்பர வேதசாஸ்திரத்தினால், பூவதுலேகியம் பொன்
னிறமாகவும்-லேகி

(இ-ள்.) இவைகளோடு நாதவிந்துக்களையுங் கூட்டி பொன்னி
றம்போல லேகியஞ்செய்து எ-று. (க௩௩௩)

பெற்றிடுமெய்ஞ்ஞானங் கற்றறிந்தோதும், சத்தவானாகியுஞ்
சித்தர்பதம்பெற, வித்ததிகங்கனா லுத்தமர்சொல்மொழி, சத்தி
யமாகவும் நித்தம்பூசிக்கவும்-லேகி

(இ-ள்.) உண்மைஞானம் உணர்ந்து துதிக்கின்ற சித்தர்களு
டைய திருவடிகளையடைய பெரியோர்களுடைய சொற்படி சத்தி
யமாய் நித்தியமும் பூசைசெய்யவும் எ-று. (க௩௩௪)

மூலத்திலேறிமுனைபிரளாதலும் காலத்திலுங் கற்பகாயம்பெ
லப்பட, ஞாலத்திலும்வாசினாடிச்சுழிமுனை, பாலத்தினுலறி வாகி
தினந்தினம்-லேகி

(இ-ள்.) மூலாதாரத்தின்கண் ஏறி அவ்விடத்து முனைவிரள்
வலில்லாமல் கற்பத்தினால் சரீரம்பலப்பட வாசியைநாடி சுழிமுனை
வழியினால் நித்தியமும் எ-று. (க௩௩௫)

அப்புழுப்புமறிந்துப்பை யகன்றுமே, கைப்பொருள் விந்துக்
கருத்தழியாமலும், மெய்ப்பொருளாவி விலங்காமலும்படி, தற்ப
ரைசோதியானந்தீதாகவும்-லேகி

(இ-ள்.) அப்பையும் உப்பையும் உணர்ந்து நிலவுப்பைநீக்கி
கருத்து அழியாமல் உண்மையான உயிர்போகாமலும்சோதிசொ
ருபமாகவும் எ-று. (க௩௩௬)

சத்தியேனுராத மூலப்புளிதனில், சாரநீர்கொண்டுண் வீரம
தாகவும், நித்தமனுசரிவாசி கொண்டுதாரை, சித்தியோகராஜதே
கம்வலுத்திடும்-லேகி

(இ-ள்.) நாதமாகிய மூலப்புளியில் சாரநீரைக்கொண்டு வீர
மாகவும், வாசிகொண்டுதினமும் அனுசரித்து ராஜயோகஞ் செய்
தால் தேகம்வலுக்கும் எ-று. (க௩௩௭)

துரிசிமிதென்றுஜெகமறியாமலும் உரிசைகொண்டுமனு ஓடித்
திரிந்துடன், வரிசையென்றுங்கடை துரியிதென்றுமே வாதஞ்
செய்தேயூரல் மாற்றிடுவாமலும்-லேகி

(இ-ள்.) இதுதான் துரிசென்று உலகத்தார் அறியாமல்ஊற
லைமாற்றாதபடி வருந்துவார்கள் எ-று. (க௩௩௮)

முத்திகொடுக்குஞ்சிவசத்திதன்பதம், மூலாதாரத்தின் கருவியறத்திடும், வெற்றியதாகசமைத்து உட்கொள்ளவும், மேலானசேகரமேறிப்பறக்கவும்-லேகி

(இ-ள்.) மோட்சங்கொடுக்கின்ற உமையின்பாதத்தைக்காணபலவழியாய்மேலேறவும் என்று. (௧௨௪௧)

நாசிவழியிற்சுவாசத்தைவிட்டேன், ஊசிகண்டதாரை யோகஞ்செய்யாமலும், பூசிதமாகவும்ரேசித்திடாமலும், வாசியறிந்துடல்மாளுவதில்லையே-லேகி

(இ-ள்.) மூக்குவழியாகச் சுவாசத்தைவிட்டு யோகஞ்செய்யாமலும் ரேசித்தாமலும் வாசியுணர்ந்து சரீரம்மாள்வதில்லை என்று.

சயிலமிரதமுதகமுங்கூடியிற், தற்பரானற்கசிவ சத்திகிருபையால் அகிலம்புகழ்காயமைங்காயமாமிது, தயிலமதாகியும் தானது லேகியம்-லேகி

(இ-ள்.) சயிலமுதலியவைகூடி சிவசத்தின்கிருபையினால் ஐங்காயமாவதில தயிலமாகியும் வரும்-லேகியம்-என்று. (௧௩௪௩)

பிருதீவுமப்புதேய்வுடன்வாய்வதுவும், பேர்பெரியசத்தமைந் துமங்காயமாய், துரிதத்துடன்பஞ்சபூதமொன்றாகியுஞ் சூகூழமாகாரண லேகியமாச்சது லேகி

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களுமே ஐங்காயமாகும், அவைகளேசூட் சுமமாய் லேகியமாச்சது என்று. (௧௩௪௪)

தன்னைத்தானறிந்தாக்கைபிலத்தது, சாம்பசதாசிவசங்கரனுச்சது, அன்னையென்னைப்பெற்ற அம்பிகையால்செட, அன்னையும் விர்துடல்முத்தியுண்டாச்சதே லேகி

(இ-ள்.) தன்னைத்தான் உணர்ந்தமையால் சரீரம்புலப்பட்டது அதனாலேயே சங்கரனுச்சது அன்னையினால் முத்தியும் உண்டாச்சது என்று. (௧௩௪௫)

மூலப்புளியில்மூலாக்கினைதோன்றியும், மூலாதாரத்தினில்ப்பு வந்தோன்றியே, ஆலவிடமதிலக்கினிதோன்றியும் அக்கினியாலசவாகிடும்வாயுவே-லேகி

(இ-ள்.) மூலப்புளியில் மூலாக்கினைஉண்டாய், மூலாதாரத்தில் அப்புண்டாய், விடத்தில் அக்கினிதோன்றி, அந்த அக்கினியினால் வாயுஅசையும் என்று. (௧௩௪௬)

தூலமெனும்வாய்வு சத்தமுண்டாகியுந் தோன்றியஞ்சுபஞ்சபூதமொன்றாகியும், மூலபஞ்சாட்சரநாதனிருப்பிடம், நந்திகொலுவிர்ப்புபதமுரியே லேகி

(இ-ள்.) ஸ்தூலவடிவாகிய வாயுவில்சத்தமுண்டாகியும், அதனால் பஞ்சபூதங்களும் ஒன்றாகியும், பஞ்சாட்சரசொருபி யாகிய இறைவனுடைபெற்றுப்பிடம் நந்திகொலுவிருக்கும் இடமாம்-ஹு.

அமுரிபஞ்சாட்சரமஞ்செழுத்தாச்சது, அண்டமெனுஞ் சிவலிங்கமதாச்சது, குழிறிடும்சாகரம்வெண்மதியாச்சது, கோசபிசமெனுங் குருலிங்கமாச்சதே-லேகி.

(இ-ள்.) அமுரியேபஞ்சாட்சரங்களும், சிவலிங்கமும், வெள்ளியசந்திரனும் கோசபிஜம் என்னும் குருலிங்கமும் ஆச்சது என்று.

கோசந்தனிலிரு கூறுதமாச்சது கூறியபிச மடிமூலமாச்சது, வாசினின்றேருகைபுளிசன்னமாச்சது வாலகுண்டலிபின் பீடமதாச்சதே-லேகி.

(இ-ள்.) கோசத்தில் இரண்டுகூறுச்சது பிஜமோ அடிமூலமாச்சது புளிசன்னமாச்சது அதுவேகுண்டலிக்குப் பீடமாச்சது.

விருத்தம்.

“ தியிருந்துநடனமிடும்பிராணயத்தில்துரமிருந்திலுமின்பமவுனபீடம், கெதிபெருங்காண்மகத்துகளின்மோக்ஷபீடங் கெவுனரசகுளிகையிருந்தாடுபீடம், துதிபெறவுமெஞ்ஞானசுகாதீதங்காண்சோதிசுடர்மணிவிளக்கில் தூண்டாநின்ற, விதியைவெல்லும் விசிதரத்னபதியைவீசும் மிகுத்தபஞ்சரவனத்தை விளம்பினோமே.

(இ-ள்.) பிராணயாமத்தால் மௌனபீடம் கைகூடும்இதுவே உண்மை ஞானசுகாதீதமாகும் விதியையும் வெல்லும் ஆகையால் பஞ்சரத்தினத்தைச் சொன்னோம் என்று. (கநரு)

வாதமுறை தரு.

வாதவிதிபாடுகிறேன்-ஆண்டேசேளீர் வாதவிதிபாடுகிறேன்.

(இ-ள்.) ஆண்டையே! நான் வாதவிதியைப்பாடுகிறேன் நீங்கள் கேளுங்கள் என்று.

வாதவிதிபாடுகிறேனாதமதிலுமிருந்து, சோதிமணிபூரகத்தை சூட்டியஞ்சுக்ஷமதுவாய், பச்சைத்துரிசியதைச் சத்திராதரீரிலூட்டி அச்சமறவுமர்வியில் வைத்துப்பார்நாலுசாமத்தில் வாத

(இ-ள்.) பச்சைநிறமுள்ள துருசை நாதரீரில்சேர்த்து ச-சாமம் வரைக்கும் சூரியனில் வைத்தால் என்று. (கநருக)

ஊரலறுமேகளிம்புவேறில்லைசன்னமதாசுஞ், சீருள்ளசூதத்தைக்கட்டுமேருவும் பொன்மயமாகும் அம்பிகையெனக்குரைத்த கெம்பீரசன்னமதாகும், நம்பியுங்கற்பமதனைவம்புரெய்தாதுமுண்டால்,

வாத

(இ-ள்.) களிம்பற்றுச்சண்ணமாகும் ரசத்தைக்கட்டும், பொன்மயமாகும் ஈஸ்வரி எனக்குச்சொன்னது எ-று. (கந-௩௨).

ஆண்டுதசமானதுபின்னுபத்துநால்வரையு, மாண்டுவிடவுமருந்துவாச்சுதறிவாய்மனமே, தசவாண்டதின் பின்கற்பஞ்சடசித் தியானதின் பின், பசுமையறவேருமைபார்க்கப்பளிங்கதூவாண்டே.

(இ-ள்.) பத்துவருஷம்வரைக்கும் கற்பமுண்டால் ஈச சரக்குகளையும் ஜெயிக்கவழி ஏற்படும் சரக்குகளும் வெண்மையாகும்.

கற்பசாதனையிலலாமல் கனகஞ்செய்வார்களில்லை, அற்பமூலிகைதழைய லாவதுமுண்டோமனமே மூலப்புளியைவிட முத்தியுமுனக்கேதுகாண், ஆலகாலவிஷமே யமுரியாண்டொன்றுண்டால்

(இ-ள்.) கற்பமில்லாமல் பொன் செய்பவர்களில்லை, மூலிகைதழைகளால் ஆகாது, மூலப்புளியைவிட்டு முத்திகிடையாது அமுரியை ஒருவருஷம் உண்ணவேண்டும் எ-று. (கந ௩௪)

அமுரியாண்டதுமுண்ண அம்புவார்காலனுமேது, விமலரவாணியின்விளக்கமதாமனமே, வாதவித்தையாவதென்ன சூதகனித் தைகாணமுரி நாதமும்விந்துவுங்கூடி நவலோகம்பொன்னதாச்சு.

(இ-ள்.) அப்படியுண்டால் காலனில்லை ஈஸ்வரியின் கிருபைபுண்டாகும் வாதவித்தையோ சூதவித்தை நாதவிந்துக்கள் சேர்ந்ததில் நவலோகங்களுந் பொன்னையாச்சுது எ-று. (கந-௩௫)

இப்படியாகியசெய்தி யாவரறியாதவிதம், முப்பூவும்பூரணங்கூடிமுடித்தல்லோசெலமாச்சு. வாத

(இ-ள்.) இவ்விதசெய்கையை யாவருமறிவார்கள், முப்பூவும்பூரணத்தினுல்லவோ சலரூபத்தை யடைந்தது எ-று.

கருங்கடல்ரையுண்டு கைப்பதுமாறினவிதம், ஆருமறியார்களோபின்னுசுத்தநீர்மகிமை, வாய்கொண்டுவுண்டசுலத்தைமாறிடமாறிடகாயர், தேயசமதிதசித்திதேகமும்வலுத்ததாண்டே.

(இ-ள்.) மேகம் சமுத்திர ஜலத்தைஉண்டு உப்பு மாறினதும் யாவருமுணரமாட்டார்களோ? அநதநீரைஉண்ணச் சுன்னச்சரீரம் வலிவையடைந்தது எ-று.

காயாதிலேகியிதுகருதக்காலனுமேது, மாயாதுவாசியொன்றானால் மரணமடையாராகில், வாய்வுயிரஞ்சுமொன்றாய் மாறிமாறிதாரையில் ஓயாமலுதிபூதிடும் யோகாதியோகமிதாச்சே வாத

(இ-ள்.) காயாதிலேகியத்தைஉண்டால்மனில்லைமரணமில்லை தசவாபுக்களையும் பிராணபாமஞ்செய்தால் யோசமாச்சது எ-று.

எழுபத்திராயிரநாடிந்ரம்பிலிருந்தசவு, பழுதுவராதுகாணும்
பாருஞ்சாதனையாண்டே. வாந்

(இ-ள்.) இதனால் 72000-நரம்புகளுக்கும் குற்றம்வராமற்பாது
காக்கவேண்டும் எ-று. (கநநக)

கொச்சகம்

மூட்டுவாய்மூலகற்ப முக்கியமதாயாண்டுபத்து
ஆட்டுவாய்பொட்டிதனி லடைத்தசவமாவதுபோல்
நாட்டுவாய்கும்பமுனி நாதனருளாலுங்கற்பம்
பூட்டினேன்குருவருளின் பொக்கிஷத்தைவிண்டேனே.

(இ-ள்.) பத்துவருஷம்வரைக்கும் பாம்பை ஆட்டுவதுபோல
பொக்கிஷத்தை விட்டேன் எ-று. (கநக)

ஞானவெட்டியாயுலகில் நானுதித்துப்பாடுபட்ட
பானரசகற்பமதைப் பாடிவிட்டேன்கைமுறையாய்
வானம்புலியுள்ளவரை வாழ்ந்துலகிலும்புகழ்
தானவனாழ்முத்திபெற்ற சங்கையறியாய்மனமே.

(இ-ள்.) நான் உலகத்தில் ஞானவெட்டியாய்ப் பிறந்து பாடு
பட்டு பாடிவிட்டேன், ஆகையால்மனமே! நீமற்ற விஷயங்களின்
சங்கைகளை உணருவாய் எ-று. (கநக)

விட்டகுறையாலுதித்த விர்தினிடசெய்கையினால்
தொட்டதொருகற்பமெல்லாஞ் சூட்சுசித்தியாச்சுதுகாண்
பட்டசனமெத்தயிந்தப் பாருலகிலேயறியார்
வட்டமுலையாளுரைத்த வசனமதுதப்பாதே.

(இ-ள்.) விட்டகுறையினால் எல்லாச்சித்தி யாச்சுது, உலகத்
தாரும் உணர்வார்கள் இது ஈஸ்வரிசொன்னதாம் எ-று.

கலித்துறை.

அஞ்சாண்டுகற்ப மானபின்பத்திய மாருண்டுதனில்
வெஞ்சனங்கூட்டும் வகைவிதஞ்சொல்ல மேவிடிலும்
ரஞ்சிதநாடு கருவூர்விளங்க நாமறிந்து
வஞ்சமில்லாமல் வெஞ்சனங்கூட்டு மகிழ்ந்ததையே.

(இ-ள்.) கற்பத்தாண்டு அஞ்சானபின்பு ஆளுவதாண்டில் வெ
ஞ்சனல்கூட்டவேண்டும் எ-று. (கநகநக)

விருத்தம்.

வெற்றிதரும்பத்தியந்தானுவின்பாலும் வெள்ளாட்டின்பாலும்
மதுவொன்றுவேனே, புத்திதரும்பச்சரிசிபயறும்பாடுபொசிப்பதற்

குப்போசனமாம்விகழ்தான்மெத்த, சித்திபெறும் புனியாரைகொ
மக்கப்போடு சிறுகரைசீரகமுங்கரியவேம்பு, முத்திதருமிளகு பசு
நெய்தானாகும் முக்கியமிதுபின்பதுகேள் முறைதானுண்டே.

(இ-ள்.) பத்தியம், பசும்பால், வெள்ளாட்டுப்பால், பச்சரிசி,
பச்சைப்பயறு, புனியாரை, சிறுகரை சீரகம், கரிவேம்பு, மிளகு,
பசுநெய், இவைகள் முக்கியமாகும் எ-று. (கநகூசு)

ஆண்டையினிகேளும்புனிசன்னத்தாலும் அதிதவித்தை வாத
மெல்லாமடங்கலாச்சு, தாண்டவமாய்நடனமிடும் கணேசன்சத்தி
தாயானவல்லபையுந்தானேதோற்றும், மாண்டிடும்பேரில்லை யிந்த
வையமீதில் மகத்தானகற்பமுண்டால் மாய்கைபோச்சு, பூண்டிந்த
வுலகமெல்லாஞானியானால் புவிஎல்லாந்தேவர்களாய்ப் பிறப்பா
ரண்டே.

(இ-ள்.) ஆண்டையே! கேள் புனிசன்னத்தால் வாதவித்தை
முடிந்தது உலகத்தார்களுல்லாம் ஞானிகளானால் புவியெல்லாந்
தேவராய்ப் பிறப்பார்கள் எ-று. (கநகூரு)

அறிந்திடுங்காண்புனியமுரிமாலையுண்ண அப்பவும்ரவியிலுண்
ணவயதைந்தாச்சு, பிட்டுகொள்ளும்புனிசன்ன மமுரிகூட்டி பே
ரானவாலையிலுந்தயிலம்வாங்கி, தெளிந்துபுனிசன்னமதை யமுரிக்
கேற்செயநீராய்சரக்குகளில் சுருக்குமேற்ற, குறித்தரசம்ரவியில்
சுருக்கிவிஞ்சாருங் கூகூவாதமிதிற்கொள்ளைதானே.

(இ-ள்.) புனியையும், அமுரியையும், மாலையிலுண்ண அப்பு
வும் ரவியில்உண்ண வயது ஐந்தாச்சது. புனிசன்னத்தைக் கூட்டி
வாலையில் தயிலம்வாங்கி அமுரிக்கேற்றி செயநீராக்கிச் சரக்குகளு
க்கு சுருக்குகொடுத்தால் வாதங் கொள்ளையாகும் எ-று.

ஞானவெற்றி-தரு.

வெற்றிக்கொடிகட்டினேனுண்டே. சூகூதாதிசூகூத
வெற்றிக்கொடிகட்டினேனுண்டே.

(இ-ள்.) சூட்சாதி சூட்சமாகிய வெற்றிக்கொடியைக் கட்டி
னென் ஆண்டையே? நீகேள் எ-று.

எத்திசைதனிலறிய சத்திராதவிந்துங்கூடிசுபுத்திமயங்காமல்
நின்றுசித்தியுமிறிந்தேனுண்டே, அண்டபிண்டங்களுமேவுமண்டல
மெல்லாம்புகழும், குண்டலிவாசியைக்கொண்டு கண்டிடசாதனை
செய்து. வெற்றி

(இ-ள்.) ஏவரும் உணர, நாதவிந்துக்கள்கூடி குண்டலி வாசியைக்கொண்டு கண்டிதமான சாதனைகள்செய்து எ-று.

ஆதியந்தமாய்சிறைந்த அம்பரவெளியில்லின்று, சோதியாஞ்சன்னப்புளியுஞ் சுக்குலசுரோணித்ததால், நீதிநினைவாலறிந்துரிச்சயமனந்தெளிந்து, சாதனைஎன்னுக்குள் நாடுந்தனஞ்செயனை செய்கிறது.

(இ-ள்.) ஆகாயவெளியிலிருந்து சன்னப்புளியுஞ் சுக்கிலசோணித்ததா லென்றுணர்ந்துமனந்தெளிந்து தனஞ்செயனைசெயித்து

காலனென்றகாமனைக்கட்டறுத்துக்கடந்துமுப்பாழ், ஞாலன்றவுட்கருவிநாடியேபடக்கியபின், மாதாமயலாலமைத்த வல்வினைக்கோராஸ்திரங்கொண், துதாரைவாசியினுலோட்டியே வெட்டியெயித்து.

(இ-ள்.) எமனைச்செயித்து முப்பாழைபுந்தாண்டி. ஈஸ்வரியின் கிருபாபி லுல் தாரையில் பிராணபாமஞ்செய்து எ-று.

பாலுடையஸ்தன்னியமயல் பாவையர்களைத்துலைத்து, சீலமுடனையெனது சீஷர்மனம்மெய்க்கவுமே, உற்றாரசுற்றத்தார்களுமுலகுதனிலுள்ளோரும், பெற்றாராயைவிட பெண்மராயையை விட்டு.

(இ-ள்.) பெண்களுடைய மாயையைத் தொலைத்து சீடர்களுடையமனஞ் சந்தோஷிக்கவும் மற்ற உறவின்முறையார்கள் எல்லாருடைய ஆலசையயும்விட்டு எ-று. (க௬௭௮)

மொத்தசான்மேல்மனதை மெய்யிலுமிகநொந்து குற்றமறமாதுதன்னுசைகுடோரம் விட்டுனதுபதம், உற்பனமத்தியானமது கற்பனசாரத்தையுண்டு, விற்பனமூலப்புளியை விதமாயுண்டுதேறினேன்.

(இ-ள்.) ஈஸ்வரியைத் தியானித்து மூலப்புளியையுண்டுதேறினேன் எ-று. (க௬௭௯)

தேகசித்தியுமாச்சுதிவினைகளும்போச்சு ஆகமப்படியாச்சு ஆயிரத்தைந்நூறுமாய்ந்தால், இந்நூல்ஞானவெட்டியி லெடுத்தேன் முரையிசகாநன் ஞால்ஞானகாவியம் யான்வெளியாயுரைத்தேன்.

(இ-ள்.) தேகசித்திஉண்டாச்சுது தீவினைகள்போச்சுது ஆகமப்படி ஆச்சுது இந்நூலில் நான்ஞானத்தை வெளியாயுரைத்தேன்.

விருத்தம்.

புத்தியினில்மத்தியானமது அமுரியுண்டேன் பூரணத்தைமாலுதனில்புளிதானுண்டேன், சத்தியினுல்கொல்லுமிந்த கருவியெல்

லாஞ் சண்டாளவாய்வுமெங்கேசரருந்தானாய், வெற்றியதாமந்திகா
சந்திலேமூன்றும் வேகமில்லேகுருமுறையை விளம்பினேன்பார் நித்
தியமனுயதிகாயகற்பம் நீழிகாலமதும்வாழ்வாராண்டே.

(இ-ள்.) மத்தியானத்தில் அமுரியுண்டேன் மாலையிற் புனியை
யுண்டேன் இவ்விதியே நானுஞ்சொன்னேன் இதை அனுசரித்தால்
நீழிகாலம் வாழ்வார்கள் எ-று. (௧௩௭௩)

ஆன்டொன்றில்லை தேகசுத்தியமுரியாச்சு அதுதள்ளியாண்டு
முதல்கற்பஞ்சித்தி, தாண்டவமாமிரண்டாடில்மாற்றுகொண்டுசாதி
த்தால் மூன்றுண்டில்மாற்றாமூன்று, தூண்டாகும்நாலாண்டில்மாற்
றுநாலு சொல்லிவிட்டோமைந்தாண்டில் மாற்றைந்தாகும், பூண்
டாகுமா றுண்டில்மாற்றாமாறு பொன்மயமாமேழாண்டில் மாற்று
மேழாம்.

(இ-ள்.) ஒருவருஷத்தில் தேகசுத்தியாச்சுது, இரண்டாண்டில்
கற்பசுத்தியாச்சுது, மாற்றும்இரண்டாச்சுது மூன்றுண்டில் மாற்று
மூன்று நாலாண்டில் மாற்றுகொண்டு, ஐந்தாண்டில் மாற்றுஐந்து
ஆறுண்டில் மாற்றுஆறு ஏழாண்டில் மாற்றுஏழாம் எ-று.

மாற்றெட்டாமாண்டினிலும் வயதுமெட்டுமாறிடவும் புனிய
முரினிலேகியஞ்செய்து, வேற்றுமைகள்வாராது ஒன்பதாண்டில் இது
புனியமுரியுமேவேகச்செய்து, பார்த்துவன்னிதனிலுங் களிபத
மாய்பாகம் பகருவாய்பத்தாண்டில்மாற்றுப்பத்து, பூத்திடுபூநீறு
புனிதனிலுமூலப்புனியிருந்துபனிபடவும் பூர்க்குமுப்பே.

(இ-ள்.) எட்டாண்டில் மாற்றுஎட்டு, புனியையும், அமுரியை
யும் லேகியஞ்செய்து ஒன்பதாமாண்டில் புசிக்கவேண்டும் எ-று.

இந்தவிதஞ்செய்திடுவோர்க் கெய்துமுப்பு இகந்தனிலுமுவர்
சவுரிமுப்பாகாது, வந்துஅடைந்திந்தவிதிவினிமேல்காணும் மறை
த்தபொருளைத் துமிந்நூல்வகையாய்சொல்வேன், சுந்தரப்பெண்
ணமிர்தமடமாதுவாலைச் சூசுஷமெல்லாமெந்தனுக்குச் சொன்னாள்
மேலும் அந்தவிதம்பத்தாண்டுந்தாண்டியேற அருள்வேன்காணா
வை யினியருள்வேனாண்டே.

(இ-ள்.) இவ்விதஞ்செய்கிறவர்களுக்கு உப்புக்கூடும் உவரு
ஞ்சுவடும் உப்பாகாது இந்நூலானது மறைத்தபொருள்களை யெல்
லாம் வெளிப்படையாகச் சொல்லும், ஈஸ்வரியானவள் சகலகூட்
சங்களையெல்லாம் எனக்குச்சொன்னாள் அந்தவிதம் பத்தாண்டுந்
தாண்டிஏற, இனி அளவைசொல்லுகிறேன் எ-று. (௧௩௭௪)

பத்தாண்டுகடந்தபின்பதினொன்றாண்டில் பத்தரைக்குமதிக மதாம்பசும்பொன்தேகம், சித்தானதிங்கன்ரெண்டுமாற்று மொன்று திங்களுமேநாலதுக்குள்மாற்றுரெண்டு, வித்தாகுமாறுதிங்கள் மாற்றுமுன்று மிகுரன்குஞ்சென்றபின்புமாற்றுநாலு பத்தான திங்களுக்குள்மாற்றுமஞ்சு பதினொன்றாண்டதுக்குளது பரிட்சையாண்டே.

(இ-ள்) பத்தாவது வருஷங்கடந்த பதினொராவது வருஷத்திப பத்தரைமாற்றுள்ள பசும்பொன்போன்ற தேகமாகும், இவ்விதமாதங்களுமும், ஆண்டுகளும் ஏறஏற மாற்றதிகமாகும் எ-று.

ஆறுபத்துமரையும் வயதறிவதேது அம்பிகையால் பதினாறு அரைமாற்றுச்சு, மாறுவதும்புளிபுமப்புமாறிப்போச்சுவச்சிரத்தாலிட்டிழைத்தகாயமாச்சு, தேறுவதும்பனிரெண்டான் டுத்துக்காத்து சிவகுருகடாக்ஷமத்தின்செய்கையாலும், பேறுபெற்றமகத்துகள் தான்கடந்தமார்க்கம் பேருலகில்மகானுக்கள்பேசுவாரே.

(இ-ள்.) ஆறு, பத்தரை, பதினாறை, என்னும் மாற்றுகளாயின, பின்னர் அப்புலிம்புளியும் மாறிப்போச்சுது இவ்விதம் பன்னிரண்டு வருடங்காத்து மகான்களடைந்த விசேஷகுணத்தைஉலகத்தார் எடுத்துப்பேசுவார்கள் எ-று. (௧௩௭௮)

திங்களெனுமதிகடந்தால் மாற்றொன்றாச்சு செங்கதிர்மூன்றுதுகடந்தால்மாற்றுமூன்று, செங்கமலதேகமதார் திங்கள்நாலில் செம்பொனிறவயததுவுநாலுமாகும், அங்கமெனும் திங்களஞ்சில் வயதைஞ்சாகும் ஆறுதிங்கள்வயதாறுஏழுக்கேழு, எங்குகதிர்கூரியனொட்டுக்கெட்டு இனியொருபத்தாறுதிங்கள்பனிரெண்டாமே

(இ-ள்.) ஒருமதிதாண்டினால் ஒருமாற்றும், கதிர்மூன்றுகடந்தால் மூன்றுமாற்றும் நான்குதிங்களில் நான்குமாற்றும், திங்கள் ஐந்தில் ஐந்துமாற்றும் ஆறுதிங்களில் ஆறுமாற்றும், ஏழுதிங்களில் ஏழுமாற்றும், எட்டுதிங்களில் எட்டுமாற்றும், பத்து, பனிரெண்டுதிங்கள்களிலும் அவ்வாறே கொள்ளல்வேண்டும் எ-று.

வாலையெனுப்பதினாறு அரையுப்பத்து வதிஇருபத்தாரறைகாண்மாற்றுமாச்சு, காலையெனுங்கற்பமுண்டேன் பனிரெண்டாண்டுகனகமென்னுள்வினாவாச்சுற்பத்தாலும், சாலையெனுங்கொய்துடுத்துசிறுபெண்ணுத்தாள் செப்பினதோர்வாதமுஞ் செடத்திலாச்சு, ஆலையெனுங்கரும்பினுள்ளாறுபோலும்அலைதில்லையடிசன்னமமைத்தவாரே.

(இ-ள்.) வாலை என்கிறபதிலும், பத்துஞ்சேர்ந்த திங்களில் இருபத்தாறுமாதும் ஆயின இவைகளெல்லாம் பரமேஸ்வரிசொன்ன வகைகளாகும் எ-று. (௧௩௮௮)

யோகஜெயம்-ஏலப்பாட்டு-தரு.

ஏலேலோ ஏலேலோ சிவசிவ ஏலேலோ ஏலேலோ.

(இ-ள்.) சிவ! சிவ- ஏலேலோ ஏலேலோ எ-று.

கதிர்மதிசூழ்கமலவிதம்-இடையின்-கலைசுழலுங்கருணை மலர் பொழியும், விதிகருவூர்நகர்செழிக்கும் மெஞ்ஞான-வெட்டியருள் வேதாந்தகற்பஞ்சுழியின், முனையருள்புரியும்பரி-பூரணகற்பந்-துரியாதிதமுமதியிலுந்தேதான், பொழியமீர்தமதூரசபாண-மதினும்-புகழ்விஜைய மாண்டுபனிரெண்டளவுந்தேறி, தொழிலனைகமகாராஜயோகமதில்வாசிசூக்சுசடாதாரமதுமீராமுந்தாண்டி, வழி பலககாதித சகசோதிமணியாசல்வாலையிராமமலர்பாதந் தெரிசித்தே.

(இ-ள்.) கருவூர் நகரத்தில் பரிபூரணகற்பத்தை துரியாதிதத்தில் உணர்ந்து பன்னிரண்டுவருஷம் வரைக்குந் தேர்ந்துதெளிந்து ராஜயோகத்தில் பன்னிரண்டங்குலம் வெளியாவதையும் நீக்கி வாலாம்பிகையின் மலர்பாதத்தை தெரிசித்து எ-று.

திருவமீர்மதிமலர்சூழ் மருவீர் - செழித்தவளர் தேன்பொழியும்புனல், மருவும்விந்துநாதசத்தி செனித்த-வாறுதன்னையானருள மூலமணி. பூரகமனாகதம்விசத்தி-முடிதுறை-யாக்கினைசகாதி சுடர்தாண்டி, மேலும்வரையாறுதிருவாவடு துறைதாண்டி - விக்கிரமவியானையைஸ்வமதாய்பூட்டி, ஞாலமதில்கூர்மமெனுஞ்சீனி யதை மாட்டி-நாடியதனஞ்செயனையங்குபடியாக்கி, வாலையருள்பொற்கமலபாதந்-தொழுதேதான் வாசிதனிலேறிமதியமீர்தந்திபாயந்தே.

(இ-ள்.) விந்து, நாதங்கள் உண்டானவிதத்தை அருளுவேன் திருவாவடுதுறையைத்தாண்டி வியானைக்குதிரையாகப் பூட்டி, கூர்மனாகிய சீனியைமாட்டி தனஞ்செயனைப்படியாக்கி வாலாம்பிகையை வணங்கி அமீர்தந்தியிற்மடிந்து எ-று. (௧௩௮௯)

தூலவுடல்சூக்சுமதேகமதாய் மேனி-துய்யவிறந்தசவாண்டினிலும்வினை, தாவிவருஞ்சூகுகனல் ஓராண்டில் - தாபம்வருஞ் சோபமெத்தஅவுழ்தம், போகமெனுங்காமத்தை -வாமத்திலேற்று-பொல்லாதழ்மேவிசாதத்தைதமாற்று, கோவித்துஅந்தியைச்சந்தியினில் தள்ளு-குற்பம்-வீணிலும்போகா துடலுணியேகொள்ளு நோயற்று போக்கிவிடுஞ்சீரொத்துபாரு-வுன்னிதமாய்பத்தியமு நிர்நயமிதாண்டே.

ஏலேலேய

(இ-ள்.) தூலசரீரத்தை சூட்சுமமாகப் பண்ணிற் சாதத்தை நீக்கிப்பத்தியமாக விருக்கவேண்டும் இதுவேநிர்ணயமாகும் எ-று.

காலையிஞ்சியமுரியுண்ணு-தினமுங்-கடுக்காயும்புளியுமுண்ணு அந்திமாலேசுக்குவிர்தமுரி-சேரு-மருவிறிற்கும்பரிபூரணம், பாலன் படும்பாடதும்-பார்க்கவொண்ணுதுபாழானபத்தியமும் பாகமது கேளு தூலமெனும்கைவசமாகவும் - வேணும் - சூதா'னபேதியது மூன்றுதிங்கனெய்தல், மாலானபூரணமனோ விற்பமாகும் மதுதள் ளினாலிற்சந்தியதுவாகும், நாலுபேர்அஞ்சிலுமடங்காது-பேதி நம னுக்குமேலதிக நஞ்சதுகாணுண்டே. ஏலேலோ

(இ-ள்) காலையில் இஞ்சியும், மாலையில் கடுக்காயும் புளியும் உண்டுபத்தியமுங்காததால் மூன்றுதிங்கள்வரைக்கும்பேதிகாணும் இவ்வாறு அஞ்சாந்திங்களிலும், அடங்காதபேதியாகும் எ-று.

ஆறந்தான்திங்களிலுந்-தேகம்-அசதிமெத்தஅரேசிகங்காண் ஏழாந்தான்திங்களிலும் உதிரம் இறங்கும் பெரும்பாடானதுபோட்டுதிங்களினிஸ்சீதனமுங்காணும்-செய்கையொன்பதுதிங்கள்,தே கமதுவாடும் கூரானபேதியுடன்வாந்தியுங்காணும் கூசாமலேடனை யுஞ்சீதசரமெய்தும்-வீரானரோய்களதும்-வேகமிகக்காணும்,விக்க லதுகக்கியுருமாறிவிடுமாகில்-நேரானகற்பமுறை பேராகச்சொன் னேன்-நிச்சயமதாகுமிது அச்சமில்லையாண்டே. ஏலேலோ

(இ-ள்.) ஆறந்திங்களில் சரீரம்மிகவும் அசதியாகும் அரேச கங்காணும் ஏழாவதுமாசத்தில் உதிரபேதி யுண்டாகும், எட்டா வதுமாசத்தில் சீதனம்உண்டாகும் ஒன்பதாவதுமாசத்தில் சரீரம் வாடும் வாந்தியும் பேதியுமுண்டாகும் சீதனத்தால் சுரமுமுண்டா கும், விக்கல்முதலியவைகளும் வரும் எ-று. (க௭அரு)

கடல்பெருஞ்சமுத்திரத்தில்கப்பல் கரையோரம்போகையி லும் பூத்தமடல்பெருகும்பாய்மரத்தை-நன்றய்-மடக்கிநடுமத்திப த்தில், சுக்கானுடலதனில்வருகின்ற சுவாசத்தைப்பாரு - ஒன்பது வாசலுங்கட்டியிருக்கும்-திடமுடனேகம்பத்தினுனியிலுமேறிதீன் டாதமணிசுடரைத்தூண்டாமலேற்றி, புடம்வைத்துகருவிகளைகட் டேயறுத்து-பூரணபஞ்சாசூரபிரணவத்தைமூட்டி-நடும ரஞ்சுக்கா ணைமையத்திற்பூட்டி, நாமுமேமதுவுண்டியான்பணிந்தேனே.

(இ-ள்.) ஒன்பது துவாரங்களையுங்கட்டி நடுக்கம்பத்தில் ஏறி சுடரை ஏற்றித்தூண்டாமல் கருவிகளின் சுட்டறுத்துபஞ்சாட்சர பிரணவத்தைமூட்டி சுங்காணை மையத்திற்பூட்டி மதுவை உண்டு நான் வணங்கினேன் எ-று. (க௭அசு)

மதியமிர் தமதுவ முரி-மதுர-வாசியெனுஞ்சாரைவெள்ளை கற்பம் நிதியசுடுங்காரசன்னம்-அப்பு-நிலவுபொழிஉப்பிதுதே, ரதித விதஅமுரியதுமுப்புவுமாச்ச அமிர்தரசமானது கள்ளு மதுவாச்ச மதிரவியஞ்சுவசத்திவாகியதிலாச்ச - வழலையறிபூரணமும் வஸ்து வெனுமாச்ச-பரிமளசுகந்தமலர் கெந்தமிதுவாச்ச பகரரியசாந்து சவ்வாதுபுனுசாச்ச-தூரியதூரியாதீதமுஞ்சுழியின்முனையாச்சசொப்பனமுஞ்சாக்கிரமுஞ்சற்றிவலமாச்சே. ஏலேலோ

(இ-ள்.) அமுரியானது உப்பாச்ச, அமிர்தரசமானது கள்ளாச்சது மதிரவிகள் வாசியிலாமின தூரியாதீதம் சுழிமுனையிலாச்சது சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுஞ்சற்றிவலமாச்சது எ-று.

காயகற்பமாண்டுசதம்-அதின்பின்-கடந்தபின்புலமுலை முலா மூல, சாயசரக்கெடுத்துலர்த்தித்-தயிலர் - தான்புடம்போட்டுடம்பு த்தபின்பு,தனிய மாயாமல்பார்க்கவுமேனன்மணியின்விந்துமரணி க்கஒளிவதிதவலைமுப்பாகும், தாயானசெந்திரசகாரசார - நயில மிதுநாலைபுறசோருப்புடம்போட்டு உபாயமதுவாகவொருகமுஞ்சி யிடையுண்டு, முன்னுடலெதுக்குவொளிவாகு மதுகோடி-நயமாக போதமயமானந்தங்காட்டும்-நங்கென்றபூரணவிலாசத்தில்சிற்பே.

(இ-ள்.) காயகற்பசாதனையினால் அநேக ஆண்டுகள் கடந்து வழலையைத்தயிலமாக்கிப் பார்க்க வழலை முப்பூவாரும், கந்தகம், ரசம், காரம் தயிலம் இவைகளை அரைத்துப் புடம்போட்டு உண்டால் நன்மையாம் எ-று. (க௩அஅ)

முன்னுக்கும்பன்னிரெண்டில்கற்ப - முறைதவருமனதுகந்து உறுதி, அன்னுள்முதலப்பரத்தை மிகவும் அதிதமதாய்வளரும்விந்துவாசி,தூக்கியிடுக்கிச்சுருக்கியதைப்பாரு சொன்னபடிகண்டமதி லுதிவிடுதாரை, தீர்க்கமுடன்செந்தணலைதாண்டியதுபாயுர் - தீப ஒளிப்பிரகாசத்தெரிசனமுமாகும்-மார்க்கமுடனாரறிவர்,சொன்னேன்கருவாரிமனதுஒருமித்துவைராக்கியமதுவாககார்க்கசிலம்பொலியோசைகாணுமதுபுபங்கயிலாசபரகெதியில் காட்சிபெறுவாரே

(இ-ள்.) பன்னிரண்டாண்டு தவறாமற் கற்பஞ்சாதித்து அணலைத்தாண்டி தீபவொளியில் பிரகாசத்தில் கயிலாய சுகந்தையடைவார்கள் எ-று. (க௩அக)

இருபத்தோராயிரத்தாறு-அவாசம்இறுக்கிகண்டதாரைநிலிச்சுருக்கி, கருத்துகந்தமூலக்கருக்குழியில்இருத்தி -கற்பமுண்டு வாசிகருதிபுலும், சுழியிலுற்பனமதாகவொருநங்காரகாடி -ஒன்று எனகம்பந்திப்பாய்மாண்டு, சிற்பனமநாரபதினாகமிற்பூட்டி-

வீசிவிடுவாசியதைநாசிநுனிபாயாசொற்பமதுசந் துகள் துவாரமதி
லோடா-சொக்கிவிடலாகாதுசவாசமதிலேறி, கற்பனைசுக்கானைரச
க்கண்ணுடிபூட்டி-கருதியேவிடுசீனிகலப்பையதைநாட்டே.

(இ-ள்.) 21,600 சவாசத்தையும் கண்டத்திலிற்றுத்தி ஓங்கார
நாடியிற்கம்பத்தில் பதினாறுபாய்மரங்கட்டி பதினாறு கயிற்றைக்
கட்டி வாசியை நாசிநுனியிற்பார்த்து சந்துக்களிலோடாமல் சவா
சத்திலேறி ரசக்கண்ணுடிபூட்டி அகப்பையை நாட்டுவாய் எ-று.

சித்திரமணிமண்டலத்தில் கண்ட தீபவொளிப்பிரகாச மதில்
அருள் முத்திபெறுமதியமிர்தம்வாசி முனையிடைபின்கலை பிரளா
இன்ப-சித்திரவில்தாரசுழிகமலவிதழ்நாடி - திருமருவுசோதிமணி
தீபசுடர்தேடி,இத்தலமெய்ஞ்ஞானகுருபரிபூரணவாலையிங்கிதமலர்
சமலஞ்சிங்காதனமேவிபத்தியுடனும்பணியசத்திசிவரூபம்,பச்சை
புடனுஞ் செழுமைபார்க்கபரங்காணும் - கர்த்திகசதாசிவமனோம
லுப்பிரகாசங்காணும் கயிலாசுகிரிகாட்சிபெறுவாமே. ஏலே

(இ-ள்.) அழகியமணிமண்டபத்தில்தீபவொளிப்பிரகாசத்தில்
தீபசுடரைத்தேடிச் சிங்காதனத்திலிருந்து பராசத்தியின் வர்ணங்
களைப் பார்த்தால் பரம்பொருள் தெரிசனங்காணும், அப்போது
கயிலாசமலையின் காட்சியை யடையலாம் எ-று. (௧௩௯௧)

விருத்தம்.

இவ்வுலகில்யாவர்களுக்கண்டிந் தூல்ஞானவெட்டி யிகழ்ந்தி
டாமல, அவ்வம்பரமானந்தசின்மயத்தி னருள்பெறவும் அர்ச்சித்
தேன்காண், செவ்வையென்பதடியறிந் துரெய்கையெல்லாமாய்ந்து
சிவசத்திபாதம், எவ்விதமாய்கற்பமுறையியல்புகனி லினிமோகூ
மெய்துவாரே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் எல்லாரும் இந் தூலைக்கண்டு இகழ்ச்சி
செய்யாமல் சின்மயத்தின் அருளைப்பெறவும், சிவசத்தியின் திருவ
டிமலை அர்ச்சனைசெய்தேன், இனிமோட்சத்தை யடைவார்கள்.

எய்துந் தசுரீகைகூப்பத் துமிரண்டுபனிரெண்டதுவாம்பினிதானு
ச்சு, பழுதுவருகாமனுமேபாடினதோனர்வாக்கியமதைப் பழிப்பீ
ராகில், எழுந்நகில்விழுந் துடியிரிருக்களவுமவினைப்பயன்றதெய்து
மாகில்,தொழுதுவடி வம்பிகையின்மலர்ப்பதமுங்கெதியடைந்தால்
ரொர்க்கஞ்சேர்வோம்.

(இ-ள்.) தசுரீட்சையைப் பெற்று குற்றமவராதபடி பாடின
வாகியிடலாதப் பழிப்பீரானால் எழுந்நகில் விழுந் துமாள்வீர் எ-று.

இகத்தாசைபாசமிருந்தென்னுளுமுழன்றிடுவோர்க் கெதயா
தொன்றும், நகைநகைத்துமினுமினுக்கும்விழிசிமிட்டிவரவழைத்து
நாணஞ்செய்யும், புகைஞ்சூழ்ந்துபிடுள்முடிமாய்கையினி லமுந்திமிச
ப்போவாராகில், அகத்திலிருந்தருள்ஞானஜீபவொளி யறியாமல்
மைத்தாராண்டே.

(இ-ள்.) இம்மையாசையினர்க்கு ஒன்றுங் கிட்டாது அவர்க
ளெல்லாரும் மாயைபினால் அழந்திப் போவார்கள் எ-று.

அனித்தியமிறதவுமிர் வாழ்க்கையுண்பதுவுமுறங்குவது மது
வால்ஞானம், தனுவெனுமன்மதபாண அஸ்திரத்தாலவர்மாளச்
சபித்தாரீசன், வனிதையில்லாவுலகமில்லவாழ்க்கையில்லை பிறனி
யில்லைமன்றில்லை, இனமறியநாதவிந்துயியல்பில்லா வுலகமெல்லா
மிருள்தானாண்டே.

(இ-ள்.) இர்தஉயிர்வாழ்க்கை, அனித்தியமானது அதைநம்பு
கிறவர்களை ஈஸ்வரன் சபித்தார் பெண்ணில்லா உலகமில்லை வாழ்க்
கையில்லை, பிறனியில்லை, கண்ணில்லை, நீரில்லை, உலகமெல்லாம் இரு
ளேயாம் எ-று. (கருகூறு)

கொச்சகம்.

சந்தரரேயெங்கன்குலஞ் சூதுபரைவென்றதுவுஞ்
சந்தயமேயானுரைக்க சாக்ஷியறியாதவிதங்காண்
நிந்தைவுலகாதிதமு தீசனெனவேபழுக்கும்
வந்தவடிகண்டறிந்தால் மாய்கையிருள்மாறிடுமே.

(இ-ள்.) எங்களுடையகுலம், பறைக்குலமாம் வந்தவழியைக்
கண்டுணர்ந்தால் மாய்கையாகிய இருளானது நீங்கிவிடும் எ-று.

அண்டமென்னபிண்டமென்ன அம்புவிபாதீதமென்ன
கண்டதென்னகேட்டதென்ன காரில்லாமாரியுண்டோ
எண்டிசையெல்லாஞ்செனித்த விர்திரியவுப்புமயம்
நின்றவுப்புவாரியினால் நீடுலகெலாமுவரே.

(இ-ள்.) அண்டம் என்ன? பிண்டம் என்ன? கண்டதென்ன?
கேட்டதென்ன? மேகமில்லாமல் மழையுண்டா? இந்திரியமோ
உப்புமயமாகும் அதினால் உலகமெல்லாம் உப்பேயாம் எ-று.

கலித்துறை.

மயமானஉப்பு கடல்கூழ்ந்தவாரிதி மாலின்மயம்
செயலானகார மதிசந்தர்சோதி திருநடனம்
நியமித்தவாழ்க்கை நிராமயத்துப்பு நெறியறியார்
கயமானகைப்பு வுலகமெல்லாமிர்தத் காரணமே.

(இ-ள்.) உப்புக்கடலானது விஷ்ணுமயமாகும் சாரமோசந்தி
ராயிந்த திருநடனம், நிராமயஉப்பின் தெளிவை அறியாதவர்கள்
கைப்பறிந்தவர்க ளாவார்கள் உலகமெல்லாம் இந்தக் காரணமே
யாம் எ-று. (௧௩௬௮)

கொச்சகம்.

உப்புமயமப்புமய மோகோகோ நாதனின் தீன்மயம்
இப்புதியெல்லாஞ்செனித்த இந்திரியவாய்க்கைமயம்
வைப்பி துவில்லாமல்ஜெகங் கண்டதென்ன காண்கிலென்ன
முப்பதுகாணாதியிலு முடிந்துவைத்தாச னுமே.

(இ-ள்.) உப்புமயமும், அப்புமயமும் நாதனின் துகளின்மயமா
கும் இந்திரியமோ வாழ்வுமயமாகும், முப்பதுவை ஆதியில்ஈஸ்வரன்
முடித்துவைத்தார் எ-று. (௧௩௬௯)

கலித்துறை.

எழுபத்துநான்கு நூராயிரலட்ச மெவ்வுயிர்க்கும்
உண்பதுநுகப்புவர் சாரத்தினுயி ருற்பகங்காண்
ஐம்பத்தோரசுந்ர வேங்காறங்கொண்ட அவ்வெழுத்தில்
உண்பதுறங்குவ துப்பொழிந்தால்செக மொன்றில்லையே.

(இ-ள்.) சர்வ ஆன்மாக்களும் உண்பது உப்பன்றோ? ஆகை
யால் உப்பில்லாவிடில் உலகமில்லையாகும் எ-று. (௧௪௦௦)

உப்புவரின்றிச் சடமில்லையா சாரத்தினுல்
அப்புவினுல்முடிந் தாண்டுபத்துங்கடந் தானபின்பு
மெப்புகிறேன்மதிநாலுக் கொன்றேரவி சேர்த்துவிதம்
அப்புவினுப்புவு மட்டுப்புவொட்டுப்பு மானதுவே

(இ-ள்.) உப்பில்லாவிட்டால்சரீரமில்லை, ஆண்டுபத்துங்கடந்த
பின்புபதிநாலுக்கு ஒருரவிசேர்த்துப் பார்த்தால் அட்டுப்புஒட்டு
ப்பாகும் எ-று. (௧௪௦௧)

காரமுஞ்சாரமுங் கம்பியுப்பாகுங் கரைத்துபதம்
சேரவுமுன்று தினஞ்சென்றபின்பு தெளிவிறுத்துக்
கூரவும்வன்னிக் குமிழிடவுஞ்சலங் கொண்டிறக்கி
வாரமதிரவி பிங்கான் தனிலிட்டுவைத்திடேரே.

(இ-ள்.) காரம், சாரம், வெடியுப்பு இவைகளைக் கரைத்து கூ-
நாள் சென்றபின்பு தெளிவிறுத்து சலத்தை பிங்கானிலிட்டு வெ
யிலில் வைப்புகள் எ-று. (௧௪௦௨)

ஒன்றாகிமுப்பு ஒருருவாகி யொளியிவ்துவாய்

கொண்டேயொருபலம் பண்ணைச்சுவவீரங் குறித்துசமன்

நன்முதலாதமும் விர்துங்குட்டி ரவிமதியாய்
அன்றுதங்காய மதில்வனார்விட்டு ஆட்டிடுமே.

(இ-ள்.) இதனால்முப்புலண்டாய் நன்மையாம், இதில் க பலம்
எடுத்து ஒருபலம் சவ்வீரஞ்சேர்த்து நாதவிர்துக்கள் கூட்டி ரவி,
மதியாய் சிறுநீர்விட்டு ஆட்டவேண்டும்: எ-று. (கச௭௩)

வெண்பா.

விர்துநீர்விட்டு விடாமலிதையாட்டி
அந்தமதுவழித்து அருணணி-லிந்த
முகம்படவும்வைத்த மூடியசீலைதனில்
புழ்ச்சீலைசெய்துபடம் போடு.

(இ-ள்.) விர்துநீர் விடாமல் இதையாட்டி சூரியனில் வைத்து
சீலைசெய்து புடம்போட்டேவண்டும்: எ-று. (கச௦௨)

ஆறியதோர்பின்பு அதற்குச்சரிசூதம்
வாற்றியமுன்பதமாய் வார்த்து-மீறிடா
ஆட்டியதைவழித்து அருணன்முகம்படவும்
நாட்டுமுழப்புடத்தில் நன்று.

(இ-ள்.) ஆறினபின்னர் அதற்குச் சரிசூதை சூதம்வார்த்து
ஆட்டி வழித்து சூரியனிலுலர்த்தி முழப்புடம்போட்டால் நல்லது.

நன்றிகாண்கழஞ்சி நாதவிட்டமர்த்தி
துன்றுதுருசுதனில் தொந்தித்து-நன்றிய
மூலப்புளிகவச மூன்றுமண்சீலையது
ஞாலக்கவுதாரிபுட நன்று.

(இ-ள்.) கழஞ்சுநாத விர்துக்கள் விட்டுமத்தித்து துருசில்
தொந்தித்து மூலப்புளியினால் மூன்று சீலைசெய்து கவுதாரிபுடம்
போட்டால் நல்லது. எ-று, (கச௦௫)

முப்பு முடித்தல்-கரு.

முப்புமுடிந்ததுகாண்-மூலப்புளி முப்புமுடிந்ததுகாண்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக மூலப்புளியினாலான முப்புமுடிந்து விட்
டது. எ-று. (கச௦௬)

முப்புமுடிந்ததுகைப்புமுறிந்தது, அப்புமுப்புங்கம்பியுப்பிது
மூன்றினால், கற்பகஞானவாலாம்பிகைதன்னருள், அற்புதமாமல
ரர்ச்சனைசெய்துயான். முப்பு

(இ-ள்.) முப்புமுடிந்தது கைப்புமுறிந்தது அப்பு, உப்பு, கம்பி
யுப்பு இந்தமூன்றினால் வாலாம்பிகையின் பாடங்களை நான் அர்ச்
சனை செய்து எ-று. (கச௦௭)

சினச்சரக்கறுபத்துநாலஞ்சன்னஞ். செந்தூரப்பமுஞ்ரெய
நீர்திராவகம், பாணத்தினல்குடோரிகட்டுங்கனங்கதும், பார்க்கப்
பார்க்க சரக்காதிதமுநீறே முப்பு

(இ ள்.) சரக்குகள் ஈச-சுன்னமாகும், செந்தூரத்திற்கு, பற்ப
த்திற்குங் காரணமாகும், செயநீர், திராவகம், குடோரி, கட்டு, கள
ங்கு இவைகளுக்குங் குருவாகும், எல்லாச்சரக்குகளுக்கும் சலமாகும்

துருசிசுன்னமுடிந்தாச்சதுமுப்பினல், தொந்தங்கோடாகோ
டிசோதிக்கவேதைகாண், பரிசைவேதைபிதிவனர்தங்கோடி, பாடு
பட்டுச்செய்தோர்க் கெய்திடுமாண்டையே முப்பு

(இ-ள்.) முப்பூவி லுல் துருசிசுன்னம் முடிந்துவிட்டது ஸோ
திக்க வேதையாம் இதுபாடுபட்டுச் செய்தவர்களுக்கே னைகூடும்,

காரியஞ்சேரொருநேர்த்துஅயராட்டி, கண்டுநனத்தின காரி
யஞ்சலமதாய், விரியமா முப்புக் கழஞ்சுடை, வேகத்துரிசிரிடை
சரிசுன்னமே முப்பு

(இ-ள்.) ஒருநேர் காரியத்தை அயர்ச்சட்டியிவிட்டு அது உரு
கும்போது முப்புசுண்ணம் கழஞ்செடையும், துருசிசுண்ணம் கழ
செடையும் எ-று. (கசக.)

கம்பியுப்புபதினாறுபலமதில், காட்டிடுஞ்சன்னங்கலக்கவுமுட்டி-
யுந் தும்பு முசன்பதம்போற்றியாடுபின், தொந்தித்துக்கிராசமுந்
துவிக்கடைந்திடே முப்பு

(இ-ள்.) வெடிப்புப்புபதினாறு பலம்கூட்டி கணைசன்திருவடிக
ளைத்துதித்து கிராசங்கொடுத்துக் கடைந்து எ-று. (கசகக)

அஸ்வகெந்திக்கிழங்கவ்விதவேரினால், பரிசைவதாகயிறுசாமம்
வறுத்துடன், பஸ்பமாகும்பருதியொளிவுபோல், நிசமதாகு நிலை
கண்டறிவதே முப்பு

(இ ள்.) அமுக்கணங்கிழங்கு வேரினால் இருசாமம் வடத்து
பஸ்பமாகும் பதத்தைக்கண்டறிந்து எ-று. (கசகஉ)

பச்சைப்பனையதினேடுசெந்தூரிகம், பழையசட்டிதனில் நடு
வைத்துகாண், உச்சிகம்புகழ்செந்தூரந்தன்னிலும், அச்சமிலாவிந்
துநாதம்விட்டாட்டிடே முப்பு

(இ ள்.) பச்சையாகிய பனையோலையைத் சுந்திரிகைசெய்து
பழையகட்டி நடுவிவைத்து அச்செந்தூரத்தை விந்துநாதங்கள்
விட்டரைத்து எ-று. (கசகஉ)

நாதவிந்துநீர்விட்டொருசாமம், நேரஆட்டிவிடாமலுங் காசு
போல், திதிலாமல்நிழுகங்காட்டியும், பேதமில்லாமல்செந்தூரத்
தில்மாட்டிடே முப்பு

(இ-ள்.) ஷே நாதவீந்து சலத்தினால் க - சாமமரைத்து காசு போல் பிள்ளைத்தடி வெயிலிலுலர்த்தி செந்தூரத்தில்கொடு எ-று.

சட்டிமேலுஞ்சந்தில்லாமல் சீலைமண், கெட்டியாய்கவசங்களுந் மேலதாய், சட்டியில்லங்காற் றில்லாமலும்படி முட்டிவன்னிமுதல் சதுர்சாமமே முப்பு

(இ-ள்.) மேற்சட்டிமுடிச் சீலைமண்செய்து ச சாமம் அடுப்பி லேற்றி எ-று. (௧௪௧௬)

ஒட்டியேகமலாக்கினிதீயிதும், போகநாதவாடாம்பிகை தன்ப தம் வெட்டியால்வீர சாம்பவமுர்த்தியால், அட்டியில்லாமலென் னுண்டேமுடிந்ததே முப்பு

(இ-ள்.) கமலாக்கினியாக மிதமாய் வடலாம்பிகை பாத்ததை நினைக்கமுடிந்தது எ-று. (௧௪௧௭)

கர்த்தனருள்கருவங்கசெந்தூரமும், நித்தம்பூசித்துடன்நின்ற றிவோர்கள் தான், சித்தியெய்துஞ்சிவசத்திபொற்பதம்,முத்திமோ ஷமெய்ஞ்ஞானம்லபிக்குமே முப்பு

(இ-ள்.) கருவங்க செந்தூரத்தை பூசித்து நினைப்பவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்கள் எ-று. (௧௪௧௮)

இந்திரனுமதிரவியுங்கதிரொளி, சந்திரசூரியா வின்நாதஞ் சேர்ந்து இந்தியென்சாணுடல்பஞ்சபூதங்கூடி, ரஞ்சிதபபு நவ லோகநீற்றுமே. முப்பு

(இ-ள்.) இந்திரன், சந்திரன், சூரியன், விந்து, நாதம் இவை கள்சேர்ந்த இந்தச்சரீரம் பஞ்சபூதங்கூடி யுண்டானதாம் எ-று.

நீலமேகவர்னமாலின்மதிமலர், வாலைநூலிவடிவம்பிகை தன் செயல், மூலாதாமமுடண்டலஞ்சூழ்நீதி, ஆராதாமமைத்தாரான் டையே முப்பு

(இ-ள்.) திருமாலின் திருவடி கழையும், அம்பிகையின் திருவடி களையும்துதித்து ஆராதாரங்கள் உண்டான விதத்தையும் எ-று.

கற்பகோடிசற்பசாதனைசெய்கினும், உற்பகங்கொருவரறிகி லார், சற்பமாவததுகடித்தேவிஷம் கைத்தால்ஞானங் கரைகண்ட றிவரே. முப்பு

(இ-ள்.) கோடிகாலம் கற்பசாதனைசெய்தாலும் உற்பனத்தை யாவரும் அறியமாட்டார், இவைகளையெல்லாம் ஞானங்கரைகண் டவர்கள் அறிவார்கள் எ-று. (௧௪௨௦)

வங்கசெந்தூரமிருபத்துமேகமும், வாரியேழுசுடலேழுஞ் சுழலவும், தங்கமிதுபதினாறுகலைபினால் கருவங்கசெந்தூர மருவினால் தங்கமே.

முப்பு

(இ-ள்.) வங்கசெந்தூரத்தால் இருபத்துமேகமும் நீங்கும் இச்செந்தூரம் சரீரத்திற்பட்டால் தங்கமாகும் எ-று. (கச-க)

இந்தத்தேகமிருந்தெவ்வுயிர்க்குமே, வங்கசெந்தூரமது குன்றித்தேனிடைய, அர்திடைவாதமடக்கியுமந்திடை, செந்தாவின்கிருதத்திலூட்டியுணருவாம்

முப்பு

(இ-ள்.) இந்தச்செந்தூரத்தில் ஒருகுன்றி வாதமடக்கி பசும்பால் இவைகளிற்கலந்து கொடுக்கவேண்டும் எ-று. (கசஉஉ)

காரிலுதித்துருவாபிறுபத்துமே, கட்டளையின்படி மேகங்கள் குழ்கிலும், சாருமுடல்விந்துராதத்துலாவிபும், பாயுந்தங்கரசவங்க செந்தூரங்காண்

முப்பு

(இ-ள்.) இந்த செந்தூரத்தால் சரீரம் தங்கவர்ணமாகும் எ-று

குமரிலேகியத்திற்குன்றிடைசெந்தூரம், அமிர்தமேயரைமண்டலமுண்டிரால், தமதுதேகம்பொன்காலையுமாலையும், அமிர்தமாகுமாவின்பால்கிருதங்களே

முப்பு

(இ-ள்.) வான்குமரி லேகியத்தில் குன்றிடை செந்தூரம் அரைமண்டலம் தின்றால் பசும்பாலிலும், நெய்யிலும் இருவேளையும் எ-று. (கசஉச)

பாலுமன்னம்பரிந்துஅருந்திடி, வாலையாகும்வயதுயிளமையாம், சூலைகிராணியெட்டெட்டுமெழும்பிடுஞ், சோபதாபமாயாசங்களும்கிடும்

முப்பு

(இ-ள்.) பாலுஞ்சாதம் சாப்பிட்டு இம்மருந்தைச் சாப்பிட்டால் இளமைவயதுண்டாகும், இதனால், சூலைகள் கிராணிகள் முதலியவைகள் நீங்கிவிடும் சோபம், தாபம், ஆயாசங்களும் போய்விடும் எ-று.

(கசஉரு)

வாதமென்பது பித்தன்ராற்பது, மாறுஞ்சேத்தும மிருபத்துமேகமும், வாதவிந்துமூலப்பரிசன்னத்தால் காதமோடிசுருங்கடல்புக்குமே

முப்பு

(இ-ள்.) என்பதுவாதங்கள், நாற்பது பித்தங்கள், இருபது சேத்துமங்கள் முதலியவைகள் மூலப்பரிசன்னத்தினால் நீங்கிவிடும் எ-று.

விருத்தம்.

அந்தவொளியாய் லகுஞ்சுழிமுனைமீதில் அருள்பரமசிவகுருவே ஆண்டேகேளீர், வந்தவழிமுப்புமுன்னாமைத்தவாறு மணிதர் களில்மறுபிறவிசெனித்தவாறும், சுந்தரமே யென்குருவே யகத்ய சுவாமி சொன்னமறுபிறவியென்னஞ்சுஞானம், எந்தவிதமாகிலு மேகற்பக்கூறல் என்சாணுதேகமது வேறாய்ப்போச்சே.

(இ-ள்.) சுழிமுனையின்மேல் விளங்கும் முப்புவை உண்டாக் கினவிதமும், மறுபிறவி உண்டானவிதமும், கற்பசாதனத்தினால் வேறாகப்போச்சது எ-று. (௧௪௨௪)

கருவிதொண்ணுற்றுஞ் சுட்டகாயமாச்சு காமப்பால்வேறு படகர்மம்போச்சு, திதிமருவுங்கருவூரு பெலத்தும்போச்சு திரு நடனசெகச்சோதியறியலாச்சு, வரும்வினைக்குமுன்றுப்பு முடிந்து போச்சு மகத்தானசெந்தூரம்வசியமாச்சு பெரியோர்களாயறைத்து கருவெளியாய்ப்போச்சு பேதபேதங்கொல்லாம் பேசலாச்சு.

(இ-ள்.) தொண்ணுறுகருவிகளையும் சுட்டகாயமாச்சது, காம ப்பால்வேறுகவேகர்மம்போச்சது, கருவூர்பலத்துப்போச்சது, தே ஜோமயத்தைக்காணலாச்சது, முப்புமுடிந்துபோச்சது, செந்தூர ங்கள் கைகூடின பெரியோர்கள் மறைந்தமறைப்பெல்லாம் வெளி ப்பட்டுப்போகாது, பேதாபேதங்கொல்லாம் பேசலாச்சதுஎ-று.

ரசபஸ்பம்-தரு.

சூதரசபற்பங்காண்-ரசசூத-வாலைரசபற்பங்காண்

(இ-ள்.) வாலைரசமாக எடுத்த சூதரசபற்பம் இதுவேயாகும்.

சூதமென்றால்ரச வாநசூதரசம், சோதித்தொருபலஞ்சூட்சம தாகவும், நாதவிந்துகாரசாரம் பத்தாண்டினில், மானுரீர்நாத மரு வியும்பாய்ந்திடில் சூதரச

நீதமெனும்விந்துநாதத்திற்பொங்கியும், வேதசாரம்விந்துவெ ண்மதிபாய்ந்திடும், வேதசாரம்பழச் சாறெனுங்குறிடல், வீதமஞ்சு பலநாதநீராண்டையே சூதரச

(இ-ள்.) ரசம் ஒருபலத்தை நாதநீர்விட்டுமடியும் வரைக்கும் அரைத்து எ-று. (௧௪௨௫)

தோகையெனுமடமாதாமாதவிடாய் சூதமத்தச்செப்புபாத்தி ரந்தன்னிலும், சூதத்தைவிட்டுப்போற்றித் தீபாக்வினைநாதத்தை விட்டுநாதலுகுடிகக்குள் சூதரச

(இ-ள்.) அதைவழித்து செப்புபரணியில்போட்டு தீபாக்கினி யாக நான்குநாழிகை எரித்து எ-று. (௧௪௩௦)

மாதவிடாய்சருங்கேற்றவாலைரச, மேலுமேன்மேலும் வெகு வலுவாகிடும், நாதசத்திமூல நாடிப்புளிக்குளே, சூதவாதசித்திரு கைமலப்புளிசீலையே. சூதரச

(இ-ள்.) அப்படி எரித்து நாதநீரினால் சுருக்குகொடுத்து வந் தால் ரசமானது வலிவடையும், பிறகு மூலப்புளியினால் சீலைமண் செய்து எ-று. (௧௪௩௧)

மலப்புளிசரக்கானதுகுக்கிடம், வன்னிபிட்டுஅன லாறிகுரு பற்பம், பலமிந்தஇடைமாடுதொருபலம், பார்க்கப்பார்க்கப் பரி ங்காகும்பிரகாசமாம் சூதரச

(இ-ள்.) மலப்புளிசரக்கினால் இவ்விதஞ்செய்து குக்குடபுடம் போட்டு எடுத்துப்பார்த்தால் ரசமானது உயர்ந்தபளிங்கு நிறத் தையடையும் எ-று. (௧௪௩௨)

நலமிந்தவுடலெமனென்றநோய்வினை, நாடிடுமே பதினெட்டு குஷ்டத்துக்கும், வலையதுவும்வீசும்பஞ்ச நூரைக்கிருதமெனும், அதில்குன்றியிடைவைத் தரைமண்டலமுண்ணா சூதரச

(இ-ள்.) எமன்போன்ற வினைகள் இதைக்கண்டவுடன் நிற்கு மோ நிற்கா இதை ஒருகுன்றிஎடை சர்க்கரையிலாவது நெய்யிலா வது ஒருமண்டலத்தினால் கஅ-விதமான குஷ்டரோகங்களும்நீங் கும் எ-று. (௧௪௩௩)

வாதமடக்கிவேர்க்கொம்புபறங்கியும், இரவுமே கொடிவேலி வேர்தோவதும், வீதஞ்சரியிடைசூரணமாய்ச்செய்து, மேருதேன் கூட்டிக்குழைத்தந்தபற்பததில் சூதரச

(இ-ள்.) வாதமடக்கி, சுக்குபறங்கிச்சக்கை, சித்திரமூலவேர் பட்டை சரிஎடை சூரணஞ்செய்து தேன்விட்டுக் குழைத்து, அந் தப்பற்பத்தில் எ-று. (௧௪௩௪)

வேதஞ்சொலும்படிமேகவாய்வுகுத்தல், பேதமானகடிமுடக் குப்பிடிப்பதும், சூதபற்பங்குன்றிகாலைமாலையும், நாதனருளரை மண்டலநல்குடே. சூதரச

(இ-ள்.) ஆயுள்வேதஞ் செல்லுவதைப்போல, மேகவாயுதற் றல், கடி, முடக்கு, பிடிப்பு, இவைகளுக்கு ரசபற்பம் குன்றிமணி யளவு காலைமலை இருவேளையாக அரைமண்டலங்கொடுக்க எ-று.

மூலமெட்டுமூலகிராணியெட்டுவாய்வுகுன்மமெட்டுசுரதோஷ த்மிகாழேழனும், நிலமோங்குளிருபத்துஒன்றுடன், காலையோடி கடல்புச்சிமாறுமே சூதரச

(இ-ள்.) எண்வகைமூலங்கள், எண்வகைகிராணிகள், வாயுக்
கள், எண்வகைகுன்மங்கள், சப்ததோஷசுரங்கள் இருபத்தோரு
மேசங்கள் ஆகிய இவைகள் கடலிற்போய்ப் புஞ்ஞுவும் எ-று.

வாலைசூதமகிமைமகத்துகள், பேதபேதமாய்பேசினார் நூல்க
ளில், நாதவிற்துகாரசாரமகிமையால், சூதபற்பமுஞ் சூட்டினேன
ண்டையே சூதரச

(இ-ள்.) வாலைரசத்தின் மகிமையை மகான்களெல்லாம் பல
பேதமாகப்பேசினார்கள், நாதவிற்துகளாகிய காரசாரங்களின் மகி
மைமினல் சூதபற்பத்தைச் சொல்லுகிறேன் எ-று. (௧௪௩௭)

ஊழ்வினைப்பயனோடிப்பறந்திடும், மைவிழிமட மாதசூதகம்
போம், பைபவினைப்பழிபாண்டுரோகம்விடும் மெய்யிது ஞானவெ
ட்டியிதுண்மையே சூதரச

(இ-ள்.) ஊழ்வினைஒடிவிடும், சூதகவாய்போகும், பாண்டுரோ
கந்தீரும் இதுஉண்மையாம் எ-று. (௧௪௩௮)

கர்மநாதரோய்கருதிப்பயந்திடும், கர்மமேதுவழலை மகத்து
வந், தர்மநோய்க்குத்தகந்தவிழ்தமிட, கர்மநோய்கள் காணாது சுப
ஸ்தமே சூதரச

(இ-ள்.) கர்மநோய்கள் பயந்தோடும் வழலையின் மகத்துவம்
தர்மநோய்க்குத்தகந்த ஒளஷதமாகும் ஆகையால் கர்மநோய்கள்
கண்காணாதவரத்தில் ஓடிப்போய்விடும் எ-று. (௧௪௩௯)

விருத்தம்.

வடிவுடையதிருமால்தவ் தேவியானமதிதலத்திலவதரிக்குமரி
தாரங்காண், கெடிவீரசிய்கமெனுஞ் சரக்கிதாகும் கேவலமாய்ச்
சொல்லுகிறேன்கெருவமில்லா, மடிமீதிலெனைவளர்த்து அமிர்தந்
தந்த வாலைபிராமிமலர்க்கமலம்போற்றி, அடிநடுவுமுடியுமெனக்
கனுக்கிரமிக்க அரிதாரபற்பமதை யருள்வேணுண்டே.

(இ-ள்.) சரக்குகளில் மிகவும் உயர்ந்ததுவும், திருமால் மனை
வியுமான அரிதாரபற்பத்தை வாலாம்பிகையின் உபதேசப்படி
நான் சொல்லுகிறேன் எ-று.

அரிதாரபற்பமுறை-தரு.

தாரபற்பமிதுகாண் திருமாலின்தேவியிதுகாண்.

(இ-ள்.) திருமாலின் தேவியான தாரபற்பம் இதுவேயாகும்.

தாரத்தனில்திருமாலின்தேவியலஞ் சிராய்காலங்கல்லு சன்ன
த்தில்தாளிக் குரீரமுரிபடி. நாலுக்கொன்றுகாரம், நேரத்துடன்

முன்னுநான் கரைத்துப்பின்பு, நாரமுன்னுநாளில் தெனியுஞ்செத்
நீரதில், வேறொருபடிவெண்காரசாரமும், பூரம்பலஞ்சரியொக்கய
தூளாக்கிப்பின், துறிநீரினில்தூள்செய்துபோடுமே தார

(இ-ள்.) ஒருபலம்தாரத்தை ஒருபடி.கல்சண்ணம்பில் வைத்து
ச-படி அமுரிவிட்டுத்தாளித்து நட-நாள் வைத்து தெளிந்தபின்பு
அந்தவெநீரில் வெங்காரம், சாரம், பூரம் வகைக்கு ஒருபலம்.
தூளாக்கி அதில்போட்டு எ-று. (௧௩௪௧)

நாரகாரசெயநீரதும்பிங்கானில் வீறதாரவிடு மெய்ப்பொருள்
முப்பவும், காரநீரினில் கழஞ்சிடைபாய்ச்சியு, மேறநீருமிறுத்துங்
கடிவைதான். தார

(இ-ள்.) இந்தச்சலநதைப் பிங்கானில் விட்டு ஆகின்ற உப்
போடுகூட முப்புவஞ்சேர்த்து எ-று. (௧௩௪௨)

புரையாவதும்பூபுநூர்கநிறம், வரிசையாய்ச்சட்டியில் தார
மும், காரநீர்செயநீரதுஞ்சாரமனால், தருசமாகச்சுருக்கிட்டுப் பாரு
மே. தார

(இ-ள்.) முருத்தும்பு, நிறமாக அயர்ச்சட்டியில் ஒருவாரம்சுருக்
கிட்டுப்பாரும் எ-று. (௧௩௪௩)

சுருக்கேறவுந்துய்ய வெண்ணரிதாரமாம், மிறுகுங்கட்டிமினு
மினுப்பேகிடும், இறுகுமுப்புக்கழஞ்சிடைவிந் துநீர், இரண்டுமிழை
த்துக் கவசமுஞ்செய்திடே. தார

(இ-ள்.) இவ்வாறு சுருக்குகொடுத்தால் அரிதாரம்வெண்மை
யாய்விடும் கட்டிஇறுகி மினுமினுப்பாரும், முப்புக்கழஞ்செடைக்கு
வி-துநீர்விட்டிழைத்து தாரத்திற்குக் கவசஞ்செய் எ-று.

தாரங்கட்டிடுஞ்சத்துகள்வெட்டையாம், நரம்வற்ற இனிரவியி
ன்முகம், நீறுந்தாரம்பத்திராட்சியரைத்துமேல், சோரச்செய்துமே
சுன்னநீர்சீலையே தார

(இ-ள்.) தாரமானது கட்டினால் சத்துகள் வெட்டையாரும்
நரம்வற்றி இனிரவியில்நீறும் அந்தத்தாரத்திற்கு பத்திராட்சியினை
அரைத்துக் கவசஞ்செய்து சுண்ணாச்சீலைசுற்ற எ-று.

சீலைமண்ணுடன் செய்வதருவஞ்சீனில், வாலையம்பிகை மாறு
அருளினால், சாலமாமலந்தாயைபணிந்துடன், நீலமேதிருமாலைப்
பூசித்தேனே. தார

(இ-ள்.) மண்சீலையுஞ்செய்து அஞ்செருவில்புடம்போட்டுநெல்
வரிஷுத் சியானஞ்செய்து எ-று. (௧௩௪௪)

வன்னிமிட்டுப்பார்க்கவாசம்புகைவரா, துன்னிதமாய்பொன்
னரிதாரநீறிடு, மன்னையருள்திரு மாலின்தேவியெனுஞ், சொர்ன
பற்பந்துடி சொன்னேனும் தாண்டையே. தார

(இ-ள்) அவ்வாறு புடமிட்டெடுத்துப் பார்த்தால் வாசனை
யும், புகையும்வராது, அரிதாரம்பற்பமமாகும், உலகர்கள் இவ்வரி
தாரத்தின் மகிமையை உரைமார்பட்டார்கள் எனு. (௧௪௪௭)

அரிதாரமதுநீற்றும்பரிசேவதை, லாதலால் தேயுவினதுபத்துக்
கொன்றிது, காரியமாமெனும்பொன்னரிதாரத்தில், விரியமென்ன
விதமறியார்கள்காண் தார

(இ-ள்) இதுநீறினதினால் பரிசேவதையாகும், பத்துக்கொ
ன்று தேயுகொடுக்க வேதையாகும் எனு. (௧௪௪௮)

கூறியுமாவின் கிருதமுந்தேனுடன், சீர்மேவிந்திப்பிலிசிறுமி
ளகமுது, வாறறியுங்கூரம்புவாதமடக்கேவர், சாருஞ்சுக்கதுவும்
பலமதாகுமே. தார

(இ-ள்) பசுநெய், தேன், திப்பிலி, மிளகு, இலவங்கம், வாத
மடக்கேவோ சுக்கு இவைகள் வகைக்கு ஒருபலமாம் எனு.

வகைவகைக்குச்சரிசமுனய் தாளாக்கிப்பின், அறியும்பற்பமது
குன்றிதன்னிடை, திகையில்லாமல்தேன்கூட்டி கற்பத்தினில்பகை
யில்லாதொரு பகைங்கொண்டுணருமே. தார

(இ-ள்) இவைகளைத் துளாக்கி அரிதாரப்பற்பத்தில்ஒருகுன்றி
எடைசேர்த்து ஒருபட்சஞ் சாப்பிடவேண்டும் எனு. (௧௪௪௯)

வகையிந்தப்படி காலேபுமலை யும், புகையுமேபுளிபொட்டெனத்
தள்ளிநீர், துகையதாஞ்சயகாசமிருமலுஞ், சுவாசத்தோடிரைப்
பாவதுங்குமே. தார

(இ-ள்) இப்படி இரண்டு வேடையும், புளியைநீக்கி சப்பிட்டால்
கூடிய காச இருமல், சுவாசம், இரைப்பு இவைகள்நீங்கும் எனு.

சாதமிந்தப்படிமேவும்பட்சத்தினில் தாரபற்பமுஞ் சடந்தனி
லுரினால், வாதமவிக்கலுடன் பித்தரோசுகம், வார்திசந்திசர சன்
னியுமேகுமே. தார

(இ-ள்) இப்படி சாப்பிட்டால் தாரபற்பம் சரித்தில் ஊரினால்
சகலவாதங்கள் விக்கல் பித்த அரோசுகம், வார்திசம் சந்தி இவை
கள்நீங்கும் எனு. (௧௪௫௦)

சூதத்தினுல்வயி றுவலியுடனுஷ்ணம், வாதத்தி லல்பெருவயி று
ந்துற்குணம், நாதத்தினுல்பிரமூலப்பிரமியங், காசத்தினுல் தொண்
ணாற்றாறுசயம்விடும் தார

(இ-ள்.) சூதகத்தினால் வரும் வயிற்றிவலி, உஷ்ணம் வாதத்தி னால்வரும் பொருமல், மூலம், பிரமியம், தொண்ணூற்றாறு கஷயம் இவைகள்நீங்கும் எ-று.

பரங்கிப்பட்டுடைச்சிற்றாதத்தைசுக்குடன், சிறந்தவாதமடக்கித் திப்பிழிவும், நிறைந்ததேபர்கொழுவெலி வேர்பட்டையுங், குறந்தி டாமின்சுநீங்குமே முழுமே

தார

(இ-ள்.) பரங்கிச்சக்கை, சன்னராஷ்டகம்,சங்கு,வாதமடக்கி திப்பிலி சித்திரமூலவேர்ப்பட்டை, மிளகருணை இரதமும் எ-று.

ஏழுவகைக்குச்சரிபுடைபாசம்,இடித்துந்துவாநாமினிபதனத் துடன், வாழாமாலைத் தேன்பாங்கிருதஞ்சர், வார்த்துமத்தித்து மதிப்பங்குன்றிவே

தார

(இ-ள்.) சமமாக எடுத்திடித்து சூரணம்பண்ணி தேன், நெய் கலந்து அதில் ஒருகுன்றிமணி பற்பம் எ-று.

(கசரு)

பற்பங்குன்றிபிடைகாலைபுமலைபும், உற்பகமாபொருபகூழ ணர்வீராய், அற்பதேகமராக்தியநோய்களுந்தற்பலமாவ னுந்துணை துவாகுமே

தார

(இ-ள்.) அந்தஅளவாக இருவேளையும் ஒருபட்சஞ் சாப்பிட டால் துர்ப்பலசாரங்களும் துண்போலாகும் எ-று.

(கசரு)

சிறுநாசியடைப்புநீர்பாய்ச்சலும் சேருஞ்செவிதனில் சீழம டைத்தலும், தேறுங்கபாலத்தின் சூலையும்பாண்டுடன், ஊரைவிட் டேகிபுகார்திரமோடுமே.

தார

(இ-ள்.) நாசிரோகங்களும், காதுநோய்களும், கபாலநோய்க ளும் பாண்டுவும் நீங்கும் எ-று.

(கசரு)

காசரோகங்கனமேகப்படைகளும், நாசியடைப்புப்புண்புரை ச்சீலைகளும், வாசமாகிடுஞ்சிழுங்கிருமியும், மாரியோடுமவலுவான நோய்களே

தார

(இ-ள்.) காசம், மேகப்படைகள், புண், புரை, சிழு, கிருமி இவைகள் நீங்கும் எ-று.

(கசரு)

கெற்பகாசங்கிரந்தியுஞ்சூலைகள், அற்பநோய்க்கு அவுழ்தங் கொடுத்திட, முற்பச்செய்கை மூலங்களும்மும், மெய்ப்பொருள் காரபற்பத்தாலாண்டையே

தார

(இ-ள்.) கர்ப்பகாசம், கிரந்தி, சூலை, மூலங்கள் இவைகள் அழிப்பத்தால் நீங்கும் எ-று.

(கசரு)

கொச்சகம்

மூலப்புளியமுர்முன் னெயுள்வந்ததும
வாலையதுவாய்செனித்து வாசுபினுல்கண்னமாம்
சூலதுவாவந்தமைந்த சூதரிநதுமுப்பூயின்
காலத்திலுங்கற்பமுண்ட காரணத்தினுள்முடிந்தே.
(இ-ள்.) மூலப்புளி சுண்ணமானது வாலாம்பிகையின் கிரு
பையிலுல் முடிந்தது எ-று. (௧௪௬௦)

முடிந்ததுகாண்டிலுக்கூப்பந்து மூலப்புளி சுண்ணமதால்
படிந்ததுகாண்முப்புசுன்னம் பார்தனிலுமார்முடிப்பார்
கடிந்தமுரிகற்பசுத்தி காயசுத்தியானதினல்
வெடிந்ததுகாண்சற்குருவால் வெகுடி உக்குரீற்றினவே
(இ-ள்.) ஷே சுண்ணத்தில் தசநீட்டசுகன் முடிந்தவை, இதை
யாவரும் முடிக்கமாட்டார்கள், சாக்ஞக வால்லாம் சற்குருவரு
ளால் நீறும் எ-று. (௧௪௬௧)

கவித்துறை.

ஆண்டுநசபந்து கற்பாதிகற்பத்தினுதரவால்
பூண்டுத்திறந்தந்த மூலப்புளியென்ற பொக்கிஷத்தை
வேண்டிவாலாம்பிகை பாதாரவிந்தத்தில் மேவிடயான்
தூண்டியெனக்குப தேசந்தந்தென்னைச் சோதித்தனே.
(இ-ள்.) பத்துவருஷத்தில் முடிந்த சுண்ணத்தை வாலாம்பி
கையருளிச்செய்து என்னை சோதனைசெய்தான் எ-று.

சோதியானந் பரிபூரணானந்த சூகூமதால்
வாதவயித்திய நானறிந்தம்பிகை மதுமலர்
சாதனைசெய்தொரு சுராமுமாச்சது தானறிந்தேன்
நீதிமெய்ஞ்ஞானத்தில் வெட்டியென்றேவேத கீர்மித்தனே.
(இ-ள்.) வாலாம்பிகையின் அருளில் நான்உணர்ந்து ஞான
வெட்டி எனநிற்போரால் நான் கீர்மித்தேன் எ-று. (௧௪௬௩)

வெண்பா.

வேண்டுமொழி வேதைமிடபாதையது
நூண்டிதுகாண்மூலப் புளிகன்னம் வேண்டுலகில்
கண்டால்கலகமது காசமறுஞ்சன்னிகர
முண்டாலுமூழ்வினைபோம் போம்.
(இ-ள்.) அரிதாமவேதைசெய்ய இதுவழியாம், மூலப்புளிகண்
னத்தினுல், காசம், சன்னிகமம், இவைகள் குணமாகும் எ-று.

தேனுமனுபானஞ் சேத்துமந்தொண் ணுற்றுமமது
முனைவிட்டுவோடிவிடு மூழ்வினைபார்-தேனதனால்
நாணுணர்ந்தஞானவெட்டி நன்னூல்துவாயருள
பானமலையுண்டதுவும் பார்.

(இ-ள்.) தேனினால் சேத்துமம் கூசு-ம் நீங்கும்? இதுநான்
உணர்ந்த விதியாகும்-எ-று. (கசகரு)

விருத்தம்.

இந்தமதியாலெடுத்தாரைத்தேன்காணும் என்டிசையுங்கூர்த்தி
பெறவிந்துல்பாடி, சந்தயமெல்லாம்வெளியாய்த்தானேதோற்றும்
சங்கையென்றமர்மமெல்லாஞ் சார்வாய்த்தோன்றும், கந்தமலர்ப்
பூங்குமலாளன்னைபாதங் கருத்தில்வைத்துக்கருவியெல்லாங்கணக்
காய்ச்சொன்னென், இந்தமதியெய்தினதா லாண்டேகேளீர் இனி
யுரைப்பேன்சுவீர சன்னமாண்டே.

(இ-ள்.) இந்த அறிவினால் நான் இந்நூலைப்பாடி மர்மமெல்
லாம் வெளியிட்டேன், இவ்வளவும் வாலாம்பிகையின் அருளினால்
சொன்னதேயாம், இனிசுவீர சச்சுண்ணம் சொல்லுகிறேன் எ-று.
சுவீரச்சுண்ணம்.

அதிவீரசுன்னங்காண் சுவீரமால்காலவிஷங்காண்.

(இ-ள்.) இதுவீரசுண்ணமாகும், ஆனகாலவிஷம் போல்வதாகும்
எ-று.

விதியிருந்ததினிலீர்தசன்னமு, மதிவிதவீரசுவீர பற்பங்காண்
மதிவிராசுகெம்பிரபூபதி, கெடிசுருதமகிபதிராச. அகி

(இ-ள்.) விதியில் இதுகைகூடும், ராசகம் பிரபூபதி, காசமகி
பதிபோல்வதாகும் எ-று. (கசகௌ)

கட்டுமறுபத்துநாலுசரக்கையும், வெட்டியெறிந்து வெண்ணீ
றதுபோலவும், கெட்டிகாரசாரசிஷ்டையினால்வீரம்,பட்டுப்போய்
மர்த்தனம் பற்பமதாகிடும். அகி

(இ-ள்.) இது கூசு-சாக்குகளையும்கட்டும், சுண்ணமுஞ்செய்யும்
வீரம்மர்த்தனமாகும் எ-று. (கசகஅ)

வீரம்படநவரத்தினமர்த்தனம், வேகமிதால்வச்சிரங்களுமர்த்
தனம், காரம்படநவலோகமுமர்த்தனம், காலனென்றஎமன் கற்ப
த்தால்மர்த்தனம். அகி

(இ-ள்.) இப்படிதீர்ந்த வீரத்தினால் நவரத்தினங்கள்,வஜ்ஜிரங்
கள் மர்த்தனமாகும் எ-று. (கசகச)

தாரத்தினுல்செம்புவங்கமுமர்த்தனம் தங்கமுதல்சிதங்களு
மர்த்தனம், சாரத்தினுல்சரசக்காதீதமர்த்தனம், சத்துருநிந்துரு
வறிந்துசெய்மாரணம் அதி

(இ-ள்.) அரிதாரத்தினுல்செம்பும், வங்கமும், தங்கமும் வெள்
ளியும், மர்த்தனமாம், நவசாரத்தினுல் சகலசரசுக்கும் மர்த்தன
மாகும் சத்துரு உணர்ந்து மாரணஞ்செய் எ-று. (கசஎ௮)

வீரந்தனிலொரு மேலும்பலமறிந், தேனும்அவகைநீரிலொரு
படி, பானந்தனில்முப்பு நானறிந்தோர்கனிச், சேனத்தினுமயச்
சட்டிக்குளிட்டுமே அதி

(இ-ள்.) வீரம் க-பலம் அதுவகை ஜெயநீரில் ஒருபடி அயச்
சட்டிக்குள்விட்டு எ-று. (கசஎ௯)

காரரீராலுஞ்சவ்வீரஞ்சுருக்கிட, காரசாரசெயநீரின்லக் ட்டிடு
மூரலற்றுமுழுக் கட்டுமிருரெண்டு சாமத்தினுஞ்சத்த பேதியாமா
ண்டையே அதி

(இ-ள்.) காரரீரினுல் சுருக்கிட்டு வைக்கக்கட்டு, ஊரலற்றுக்
கட்டும் எ-று. (கசஎ௯)

முப்புசுண்ணந்தனில் மூன்றுபணவிடை, சுற்பூரமுங்காடிக்கார
முமைந்திடை, உற்பகநாபியுமுரவெங்காரமும், இப்படிசூதமினம
ரிதாரமே அதி

(இ-ள்) முப்புசுண்ணத்தில் ௩-பணவெடைசுற்பூரமுங், காடி-
காரமும் அவ்வளவேஎடை நாபி, உரம், வெங்காரம், சூதம், அரி
தாரம் எ-று. (கசஎ௯)

மடையன்புனுகு மனோசிலையந்திடை, இடைபிசகாமலு மிந்தி
டைபூரமும், நடைகுருவண்டுநாதவிந்துநீரில், உடனேமூலப்புளி
யூட்டியரைத்திடே. அதி

(இ-ள்.) மபில்துத்தம், புனுகு, மனோசிலை அவ்வெடை, எடை
பிசகாது எடுத்து அவ்வெடை பூரமும், குருவண்டும் கூட்டி நாத
விந்துநீரினுல் மூலப்புளி சேர்த்து அரைத்து விடு எ-று.

விந்துநாதத்தினுல் விட்டொருசாமமு, மந்தமரக்குமது மை
போலாகவும், சந்தயமில்லாசவ் வீரத்தின்மேலெழுவிந்தையெனும்
ரவிவேகம்படபட அதி

(இ-ள்.) இப்படி, சாமம் மைபோலாகும் வரைக்கு மரைத்து
சவ்வீரத்தின்மேல் அப்பி வெயிலில் வைக்கவேண்டும் எ-று.

காயகாயகதிர் காணரவ்வீரமு, மாயும்படியது மாறிமாறியிட
சாயமேறி சேரகாயுலர்ந்திடில் வேலுந்நாநீரமேவிடு மாண்
டையே அதி

(இ-ள்.) இப்படி காய்ந்தால் சவ்வீரம்மடியும் எ-று.

தனியமூலப்புளி தான்சரகானதி லினியதூளாக்கிடு மொரு சட்டினில், கனியஓரஞ்சதுகாரமதுபலம், இனியகீழ்மேலுமில் வீரத்தைபூட்டிடே. அதி

(இ-ள்.) இப்படி காய்ந்தபிறகு தூளாக்கி ஒருசட்டியில் கீழ்மேல் மூலப்புளியைவைத்து இடையில் வீரத்தை வைக்கவேண்டும்.

ஊட்டிமேலோடுஓரெழுகவசமும், நாட்டிரவிவன்னி நாடிகடியில், நீட்டியனலுமூலாக்கிண்பாய்ந்திடில், வேட்டியாகுமிது வீரசுன்னமிதே அதி

(இ-ள்.) மேலோடுமூடி ஏழுகவசஞ்செய்து சூரியபுடம்வைத்து நாலுநாழிகையானல் வீரசுன்னமாகும் எ-று. (கசஎஎ)

வேகம்படவிந்த வீரசுன்னத்தினு, லோகங்கள் நீறுநுழைந்ததில்பாய்ந்திடில், சாகுமறுபத்துநாலுசரக்கது, மேகமிருபத்துஊற்றறுமாறுமே அதி

(இ-ள்.) இந்த வீரசுன்னத்தினால் லோகங்கள்நீறும் இதனால் கசசரக்குகளும் மடியும் மேகம் உக-திரும் எ-று. (கசஎஅ)

ஆலகாலவிஷமான அவ்வாறினால், காலனே துபின் கலிவருகாது பார்த்து, மூலமெட்டுமுறித்ததுமோடியும், பாலையாவதும்பாருஞ் சவ்வீரமே அதி

(இ-ள்.) மூலம் எட்டு முறிந்துபோவதினால் வாலைப்பருவம் வரும், இதனால் எமன் வருதலில்லை எ-று. (கசஎக)

வெள்ளியீரஞ்ச மிதுசுன்னங்குன்றிடை, யள்ளியேமூசையது வருகும்பதம், கொள்ளியாஞ்சுன்னங் கொடுத்திட பத்துகாண், கள்ளமில்லி கனகமிதாண்டையே அதி

(இ-ள்.) பத்துஎடை வெள்ளியை மூசையிலிட்டு அதுஉருகும் போது ஒருகுன்றியளவு சுண்ணங்கொடுத்தால் நங்கமாகும்எ-று.

தேய்வுமீரெட்டுஞ்செலுத்திமூசையில், பாய்வுகுன்றிடைபரிட்சையைப்பார்த்திடில், வாய்வுபத்துக்குமே வைத்திடுதேனதில் மாயுதுநோய்கள் மரணங்காணுண்டையே அதி

(இ-ள்.) செம்புகசு-க்கு ஒருகுன்றி சுண்ணங்கொடுத்துப்பார்த்தால் மத்தைவேகங்களுக்குகொடுத்தால் சர்வரோகங்களும்நாசமாகும் எ-று. (கசஅக)

அசுவகெந்தியாதண்டம் வேர்ப்பட்டையுந், தினுசவேரிஞ்சி திப்பிலிக்கோஷ்டமும், வாசுமடக்கிவேர்தாற்பலம், வசதியோர் சமன் லைந்தமைக்கவேண்டும் அதி

(இ-ள்.) அமுக்கணங்கிழங்கும், ஆதண்டைவேர்ப்பட்டையும் திப்பிலியும் கோஷ்டமும், வாதமடக்கியும் ஆகிய இவைகள் வகைக்கு கால்பலம் அரைத்து சுரசம்செய்யவேண்டும் எ-று.

சுரசமதில்கூட்டிசுண்ணமும், அரிசிதன்னிடையாவதுங் காண்கிலார் துரிதமாகத் தொடுத்திடுமஞ்சநாள், பருதிகாலையுமாலையு மூட்டிடே. அதி

(இ-ள்.) அந்தச்சுரசத்தில் சுண்ணத்தைக் கொடுத்தால் ௫-நாள் காலையும உ-வேளையும் எ-று. (கசஅஉ)

ஒழிமுர்ச்சையுளமார்தமுசல்வலி சாடுஞ்சந்நிசந்திவாதத்தின் தோஷமுந் தேடியுங்கடல்புக்கித்தீவாரந்தரம், நாடியோடியு நாசம தாண்டையே அதி

(இ-ள்.) முர்ச்சை, உளமார்தை, முசல்வலி, சந்நி சந்துவாதம், தோஷம் இவைகள் நாசமாம் எ-று. (கசஅச)

குமரகண்டன்சூலைவலிபாரிசந் திமிர்களுக்குஷ்டஞ் செடத்தை விட்டோடுமாய், தமரதன்வாய்வுதலையிடிவிக்கலுங் குமிறுங்கோள் கள் சூலைவலியேகுமே அதி

(இ-ள்.) குமரகண்டவலி, சூலைவலி, பாரிசவாயுதிமிர்கள், குஷ்டங்கள் தசவாயு, தலையிடிப்பு, விக்கல், இவைகள்நீங்கும் எ-று.

திசைகளோடித் திகைத்திடும்வாயுவும் விஜயவீரம்விளங்கி டும்பாகமாய், பசையுநீர்கள்பறங்கிக்கிரந்தியுங் கெசமிசுக்கெதிர் கிடுவராதுகான். அதி

(இ-ள்.) பறங்கிக் குஷ்டம், சர்வவாதங்கள் இவைகள் வெகு தூரம் ஒடிப்போய்விடும் வீரத்தின் மிக்கபலத்தின் எ-று.

நடனமாதுவா லாம்பிகைதன்னருள் நாதவிந்துமூல முப்புல தால்சடம் உடலிலுள்ளவூழ்வினைகளேகிடும், முடமுடக்குக் கடிப் பதுமாறுமே. அதி

(இ-ள்.) சர்வேஸ்வரியான வாலாம்பிகையின் திருவருளால் சடத்திற்குண்டான ஊழ்வினைகளெல்லாம் போவதுடன் முடக்கு வதுபோகும் எ-று. (கசஅஎ)

ஞானவெட்டி நாதாக்கள்மறைப்பெலாம் பானத்தினுல்விந்து நாதத்திலுதும், வானமும்வாரிமழைகள் பொழிந்திடும், தானறி ந்தேவீர சவ்வீரத்தாட்டமே அதி

(இ-ள்.) நாதாக்களுடைய மறைப்புக்களையெல்லாம்நான்ஞான வெட்டிபாடினேன் இதனால் வானம் மாரிபொழியும், இவ்வளவும் சவ்வீரத்தாட்டமாம் எ-று. (கசஅஅ)

சூரனென்றசுத்தவீரசன்மது, காரசாரத்தினால் கட்டுண்டு
போச்சுது, மாறகொடிவலுவேதைகளாகிமும், வால்குதத்தை மட
க்கொடுகொல்லுமே.

அதி

(இ-ள்.) சுத்தவீரசண்ணம் இதுவாகும், காரசாரத்தினால்இது
கட்டுண்டுபோச்சுது, இதனால் வேதைகளாகும், இதுகுதகத்தைக்
கொல்லும் எ-று.

(கசஅக)

விருத்தம்.

அம்பரமாஞ்சுழிமுனை திருநடனவோசை அகண்டபரிபூரண
த்திஞ்சுஞ்சோதி, தும்பிமுகன்வல்லபைதன் தானைப்போற்றி சுயத்
தில்சுமெய்ஞ்ஞான சுகத்திலின்று, எம்பிரானெனதுகுரு முனி
யைப்போற்றி எள்ளளவும்பிசகில்லையானும்சொன்னேன், நம்பியுங்
காண்பாடுபட்டால் கற்பம்வாய்க்கும் நாதவிர்த்தியாரேல் நரகந்
தானே.

(இ-ள்.) சுழிமுனையின் ஓசையைச் சர்வதேவர்களுடைய திரு
வடிகளை வணங்கியான் சொன்னேன் இதில்பாதொரு குற்றமும்
லை, ஆனால் விந்துகளைத்தெரிந்து கொள்ளாவிட்டால் நரகஞ்சித்தி
க்கும் எ-று.

(கசகஉ)

நரகமென்றுஞ்சொர்க்கமென்று நடத்தைக்காணார் ஞானமெ
ன்னும்பேயாகமென்றுநாட்டங்காணார், துரகமென்றவாசுதனிலேறி
ஞான சுழிமுனையைக்கண்டுமதியமீர்தமுண்டு, இரதமென்றயானை
யைத்தான் குளிகைசெய்து இகபரத்தின்வெளிதாண்டி எய்துங்
காலை பரமபதசொர்க்கமென்ற தீபங்கண்டு பரஞ்சுடரிலின்று
தினம் பணிந்தேதொண்டே.

(இ-ள்.) நரகமென்றும், சொர்க்கமென்றும், பேயாகமென்றும்
காணார் உலகர் நான் அவைகளை யெல்லாங்கண்டு சுழிமுனைத்தீபத்
தைத் தெரிவித்து வணங்கினேன் எ-று.

(கசகக)

கொச்சகம்.

கடலைக்குழறிவிடுங் காரணம்போல்கண்டமதில்
அடரவுமேதாரைவிட்டு அங்கிருந்துவந்திடவும்
கிடுகிடுவன அண்டாரண்டங் கீழ்மேலுந்தத்தளிக்க
வடம்பூட்டவாசியினால் வங்குக்குளிருந்துதினனே.

(இ-ள்.) கடலை அலைகுமுறவது போல கண்டத்தி லிருந்து
ஊதும் விதிப்படி வங்கிலிருந்து ஊதுகிறேன் எ-று.

(கசகஉ)

ஊதிடவினாடியெட்டு உள்ளமதில்நீன்றுமனம்
சாதனைசெய்தேயடியேன் சற்றுமறியாமலுங்காண்
வீதியிந்தமூலம்விட்டு மேல்வரையில்வாசியொட்டி.
யேதியறிந்தேனவிடஞ் சிக்கென்றுமன்னிவெட்டே.
(இ-ள்.) இப்படி எட்டுவினாடி ஊத மேல்வரையின் வாசியை
தட்டி அவ்விடத்துள்ள சேதியை உணர்ந்தேன் எ-று.

கலித்துறை.

நாடிடுங்காற்பத்து வோடிடும்வாசி நவத்துவாரத்திலும்
ஆடிடுங்கர மரவத்தின்சாயலவ் வழிகளெல்லாம்
மூடிடுங்கற்ப முனைசுழிகாண மூலாக்கினையில்
தேடியொருவழி பாயுங்கலையொன்று தேறினனே.

(இ-ள்.) ஆராயும்போது அரவம் ஒடுவதுபோல நவதுவாரத்
திலும், வாசிஓடும் பிறகு மூலாக்கினையைத் தேடிவாயு ஒருவழியா
கப் பாயும் எ-று. (௧௪௬௪)

காலாக்கினைகற்ப நாதவிந்தூரிய காயத்திலும்
வாலாம்பிகைகின்று மாழ்ந்திருந்தால் மூலவட்டமதில்
தாலாட்டியம்பிகை யமிர்த்ததைத்தந்து தசவருஷம்
நாலாம்பதவிக் கனுக்கிரகவாழ்க்கையை நாட்டினனே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துகள்ஊறினகாலத்திலும், வாலாம்பிகையா
னவளிருந்து வாழ்ந்திருந்தாள், நாலாவதுபதவியை நாட்டினேன்.

வெண்பா.

தந்துமதியமிர்தந் தாயாரிருந்தெனக்கு
வந்துகலிதீர்க்கும் வாலாம்பிகைபெண்முர்தி
வாதவயித்தியத்தின் வாறறியநாதவிந்து
சூதவித்தையின்னதென்று சொன்னாள்.

(இ-ள்.) எனக்கு அமிர் தத்தாயிருந்து கலிதீர்ப்பாள்வாதவயி
த்திய வித்தைகளைபுணர சூதவித்தையைத் தெரிவித்தாள் எ-று.

சூதவித்தையின்னதென்று சொல்லவாலாம்பிகைப்பெண்
வாதவித்தைமாரக்கம் வசனித்தே-சூதவித்தை
ஆண்டுவொருவருஷ மாத்தாளமிர்தமதை
பூண்டறிந்துகொண்டேன் புகழ்.

(இ-ள்.) சூதவித்தையை இன்னதென்று சொன்ன வாலாம்பி
கை யருளியபடி வாதவித்தையைச் சொன்னேன், ஒருவருஷத்து
க்குள் அமிர்த்ததைப் பெற்றுக்கொண்டேன் எ-று. (௧௪௬௭)

கௌரிபாஷாணச்சுன்னம் ஆனந்தக்களிப்பு-நாடு.

தவனத்தனனதந்தனன-தாவா-தனனத்தனனத்தந்தனன-தந்தனன

சவுரியமிதுவென்னதிங்கம் சரக்-கானதில்கெடி. வீரகெவுரியுந்
தங்ஙம், கெவுரிசுந்தாமணிசாணும் கெடி-யானபாஷாணத்தின்பற்
பழுந்தோணும், கெளரியில்கோடிதொந்தங்காண்-கனக-வேதை
தாம்பரத்தின்பேதையிதுகாண், எவருமரியாச்சூசூம்-ஏம-நிப்பு
வியிப்பிபத்துக்குமோகூம்.

தனா

(இ-ள்.) கொளியாஷாண சுண்ணமானால் கனகவேதையாகும்
இதுவேதாம்பிரவேதையாகும், எவரும் அறியாதசூட்சுமாகும்.

பாஷாணம்பலமொன்றுவாங்கி-பழம்-புளிசன்ன மோரிடை
பானநாலிடைதான், காமாயம்போல்கரைத்ததில்வந் தெளிய கரு
திடுமுன்னுநான் கணக்குச்சென்றெடுத்து, தாழாண்வைவாராதெ
ளிந்து-சலநீர்ப்புகொண்டுசுவ்வீரத்தின்பற்பஞ், சூழனந்ததாமபு
பங்-கெழுதுருசியின்பற்பமுஞ் சூழப்பற்பங்கான். துன்

தன்

(இ-ள்.) ஓருபலம் கௌரிபாஷாணம் பழம்புளிசுண்ணம்கால்
பலம் சலத்தில் கரைத்துத் தெளியவைத்து ஈ-நாள் சென்றெடுத்துச்
சுவ்விரபற்பம், அரிநாரபற்பம், துருகிபற்பம் ரசபற்பம் எ-று.

சீனம்வெங்காரம் பொட்ளப்பு-சாரஞ் - செய்வைவகைக்கும்
புலங்கொண்டுதூளாய், பானத்திலிட்டுமுழுவூவில்-பணம்-பற்பமெ
ல்லாபினி யந்திடைதாக்கி, ஈனம்வராமற்கடிக்கை - ரவிமேல்முகம்
வீசிடைவவத்துகலக்கி, ஊனதுவைக்கொண்டுபார்க்க-கலியாணமுரு
க்கம்புநதுக் கொப்பாம்.

தன

(இ-ள்.) படிக்காரம், வெங்காரம் பொட்டி உப்பு, சாரம் இவை வகைக்கு க பலவகொண்டு தூவாக்கி முப்பூனில் க - பணவெடை இவைகளைப் பெல்லாம் அந்தநீரில் போட்டுச் சூரியவெயிலில் வைக்க முருங்கம்பூவுக்கு ஒப்பாகும் எ-று. (கருவு)

(கநூ)

கண்டதிந்தசெயநீர்காண்-அயங்-கருதியசட்டியில் கெவுரியை
த்தாங்கி, விண்டவுநாலுசாமம்-மிக-கமன்மேல் வன்னியாக்கிணை
யாகத், தொண்டுசெய்துசருக்கேற்ற-கெவுரி-துவண்டுஇ மகிவலுத்
திடுமாகில், நின்றதைப்பார்க்கவெனாத்து-சந்திரன்-நிதவு பளிங்கு
வெண் துய்யேற்றான்.

தன

(இ-ள்.) அயச்சட்டியில் கௌரியைப் போட்டு இந்தச்செய
கீரால் நான்குசாமம் சுருக்குகொடுத்தால் கௌரி இளகிக்கட்டும்
அதனை ஸ்மைபுமாகும் எ-று. (கரு0க.)

(சுருக.)

வெளுத்திடுங்கெவுரியைவாங்கி துருசி-வேகமென்றசன்னமு
ப்புவின்சன்னம், அழுத்திவகைக்குக்கழஞ்சி - அந்த அம்பிகை
நாதவிர்ததுசலம்விட்டு, குளிர்த்தியாய்குழைத்ததின் மேல்காண்.
கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ப்பூசிரவிதன்முகத்தில், வளர்த்தியேகாய்ந்த
பின்கொண்டு-பின்பு-மலப்புளியிருபலமாதுநீர்விட்டே. தன

(இ-ள்.) அந்த வெளுத்த கௌரியைவாங்கி துருசி சுண்ணம்,
முப்புசுண்ணம் வகைக்கு ஒருகழஞ்சு நாதவிர்து சலம்விட்டுகுழை
த்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப்பூசி வெயிலில்உலர்த்திபின்பு மலர்
தளி இரண்டுபலத்தில் நீர்விட்டு எ-று. (௧௫௦௨)

மயனம்போலாட்டிவழித்து-கெவுரி மலப்புளிசன்னங் கவசங்
கொடுத்து, வயணமதாய் ரவிவைத்து-மகிழ்ந்-தாறினபின்பு மடை
யன்சன்னங்காண், நியமதாய்பலம்ரெண்டரைகொண்டினி நின்ற
அமுரிமினுப்புமந்திடைகாண், துயரில்லாமலி ரெண்டுஞ்சேர்த்து -
சட்டிச்-சத்தமாய் கொண்டின்னீரில்பாதி. தன

(இ-ள்.) மைபோலறைத்து கௌரிக்கு வசித்து வெயிலில்வை
த்து அது ஆறினபின் துருசிசுண்ணம் இரண்டரைப்பலமும்அமுரி
யின் இரண்டரைப்பலமும், சேர்த்து அதில்பாதி கீழிட்டு எ-று.

பாதியதலிட்டுகெவுரி-நன்றிய-பாச்சியேபின்னந்த பாதியுமி
ட்டு, ஆதியாயத்தியேயத்தி-அதின்-மேலொருசட்டியடக்கமாய்முடி.
நீதியாய்சந்தமன்சீலை-நிலை நிற்பந்தமாகவுநேராய்முடித்து, தோதி
யடுப்பின்மேலேற்றி-கம-லாக்கினையாகவுஞ்சாமந்திமாறு. தன

(இ-ள்.) அதின்மேல் கௌரியைவைத்து மேலும் பாதிகண்
னம்போட்டு மேல்சட்டிமுடி மன்சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி கம
லாக்கினியாக எ-று. (௧௫௦௪)

மாறும்லும்வன்னிமுட்டி-அது-மாற்றித்தியாறினபின்னெடுத்த
தேதான், பாராய்கெவுரிசுன்னத்தை-சந்திரன்-பரிங்குறிறமதுக்க
திதமாகும், சீராய்செம்புபதினு - குகைபி - லிட்டுஉருக்குமுகம்
தனில்குன்றி, நேராய்ப்பாச்சிவிட்டுப்போது கெவுரி - நிகரில்லாத
செம்பொன்னிதுபத்துமாற்றே.

(இ-ள்.) வன்னிமுட்டி தியாறின பின்னெடுத்து கௌரிசுண்
ணத்தை செப்புபதினுபாகம் உருக்கு கௌரிசுண்ணத்தில் ஒரு
குன்றிகொடுத்தால் பத்துமாற்றுள்ள பொன்னம் எ-று.

ரசிதம்பத்துக்கொன்றுநாட்டுகுடவன்-நடப்பு இருபதுக்கொ
ன்றியபுத்தாள், விரித்தபிந்தகெவுரிநாட்டு வேலை விளக்கர் மென்

றுல்வினங்கவொண்ணது, பசியொருநாளும்மில்லை-சென்மப்பாதகஞ் செய்திடுவோர்க்கென்னவாய்க்கும், நிசத்தமசுத்தமறிந்து-பற்பம் நேராய்பாடுபட்டு நேரறிந்தோரே.

தன

(இ-ள்.) வெள்ளி ய க்கு க - ம், பித்தனை உக-க்கு க-ம், கொடுத்தால் நல்ல வர்ணமானபொன்னும் பாவஞ் செய்தவர்களுக்கு இதுகிட்டாது எ-று.

(கரு0சு)

நவலோகநவரத்தனரீரு-தாத-விந்துரீர்விட்டுக்குழைத்துக் கழஞ்சுஇவைதான்பற்பங்களுமீறும்-பின்னு-மிரும்புரசிதமுந்தங்கமுநீறும், அயச்சத்துகளெல்லாரீறும் கரு வங்கம்வெள்வங்கமுங்குடவனுரீறும், சவமாகிலுமெழுந்தோடும-சத-கோடிசரக்குங் காண்தவளமாமாண்டே.

தன

(இ-ள்.) நவலோகம், நவரத்தினம் இவைகட்டும் அவ்வாறே செய்தால் அவைகளும்ரீறும், சர்வலோகங்களும் ரீறுப், இவைகளால் சகலமும் பிழைக்கும் எ-று.

(கரு0எ)

சத்திவிந்துநாதத்தாட்டு-சித்தர் சமத்தெல்லாங்கார சாரத்தினுட்டு, வெற்றியெய்தும்வேதவாக்கியம் வீர-சாம்புவுமூர்த்திகாண்வெட்டியானுண்டே, சித்தியெய்துஞ்செயமாகும்-தச திகைஷ பெற்றுமூலந்தெளிந்திடுவோர்கள் முத்தியெய்துங்கெவுரிசுன்னம் பற்பமுடிந்ததுஆண்டையேமுப்பூவாலாச்சே.

தன

(இ-ள்.) சித்தர்களுடைய சாமர்த்தியமெல்லாம் காரசாரங்களுடைய ஆட்டமாம் தசதீட்சைபெற்று தெளிந்தவர்கள் மோட்சமடையும்-கௌரிசுண்ண பற்பம் முடிந்தது எ-று.

(கரு0அ)

வேறு விருத்தம்.

வேலியெனும்பருத்தியின் வேரஸ்வகெந்திகெருடனுமே மிளகுஞ்சுக்கும், காலியென்றசீரகமுங் கார்க்கோலந்திப்பிலியுங் கடுகு வேசமம், வால்மிளகுபரங்கியுடன் வகைவகையுமினஞ்சரிதான்சமனாய்கொண்டு சூலியபிராமிபதம் பணிந்துபலமிடை குறைவாய்த் தாக்குவாயே.

தன

(இ-ள்.) உத்தாமணிவேர், அமுக்கனங்கிழங்கு, கருடன் கிழங்கு, மிளகு, சுக்கு, சீரகம், கார்போகரிசி, திப்பிலி, கடுகு, ஓமம் வால்மிளகு, பறங்கிப்பட்டை, இவைகளைச் சமமாய்எடுத்து எ-று.

சூரணமாச்செய்துவடிக்கட்டியதில்பசுங்கிருதந்தேனுங்கூட்டிகாரணமாய்பிசைந்துரவிமுகம்படவுமுன்றுநாள்கருதிமேலும், வாரணமாம்கழஞ்சியதின்பிரமாணம்லேகியத்தில் வசனிகுன்றி, சாரணையாய்கெவுரிபற்பங் காலையொடுமாலையுமே சாற்றுவீரே,

(இ-ள்.) இவைகளைச் சூரணித்து தேன், பசுவை இவைகளைச் சேர்த்துப் பிசைந்து சூரியனில் நட-நாள் வைத்து கழஞ்சு பிரமாணம் லேகியத்தில் ஒருகுன்றியளவு கௌரிபற்பம் வைத்து இரு வேளையுஞ் சாப்பிடவேண்டும் எ-று.

(கருகூ)

கொச்சகம்

சீராய்செழுங்கெவுரி சேர்த்துவுண்ணலேகியத்தில்
தீராயரைமண்டலஞ் செய்கைநிலையானபின்
பாராய்பரங்கியொடு பல்லறணைநாவறணை
மாறிவிடுநோய்பிணிகள் மண்டையிடிபோமதுவே.

(இ-ள்.) மேற்படி லேகியத்தில் கௌரியைச் சேர்த்து அரை மண்டலம் தின்றால் பறங்கிக்குஷ்டம், பல்லறணை, நாவறணை, மண்டையிடி இவைகள் நீங்கும் எ-று.

(கருகக)

மண்டையிடி கண்வலியு மார்வலிகைகால்குடைச்சல்
குண்டுவலிகுன்மமெட்டுங் குடல்வாதமேகிடுங்காண்
அண்டையிடிவாழையரை யாப்புசீலையோடுபுண்கள்
கண்டமாலை மாரையொடு கரணிகம்விட்டேகிடுமே.

(இ-ள்.) கண்வலி, மார்வலி, கைகால், குடைச்சல், குண்டுவலி எட்டுகுன்மம், குடல்வாதம், துடைவாலை, அரையாப்பு, புண்கள் கண்டமாலை, கரணிகம் இவைகள் விட்டுப்போகும் எ-று.

கலித்துறை.

விட்டேகுநோய்கள் கோடானகோடி வினைப்பயனும்
கேட்டேகடல்புக்கி சடலம்விட்டேகுங் கெவுரியினால்
கிட்டாதுசன்னி சுரமேழுதோஷங் கிறுகிறுப்பு
தொட்டாலும்பற்பம் விட்டேகுமென்று சொல்கின்றேனே.

(இ-ள்.) கவுரிப் பாஷாணத்தினால் விட்டோடுகின்றநோய்கள் அநேகங்களால் வினைகளும் கெட்டுக் கடலிலொரிக்கும், அந்தப் பற்பத்தைத் தொட்டாலும் சந்திசரம், ஏழுவகைத்தோஷம், இவை கிட்டாமல் விட்டோடுமென்று சொல்லுகின்றேன் எ-று.

மதுராஜமேகம் வரும்புண்கள்வாய்வு வாதபித்தங்
கெதியில்லையென்று கர்மாந்தரநோய்கள் கிடுகிடுது
மதிசந்திரசோதி வாருதிபான மதினாவால்
சதிரெய்யுங்கால் மெனென்றஅஸ்திரம் தலைப்படுமே.

(இ-ள்.) மதுமேகம், புண்கள், வாயு, வாதபித்தம், கர்மநோய்கள், இவைகளெல்லாம் இந்தப்பற்பத்தை எமனென்றெண்ணி அந்தரத்திலோடும் எ-று. (கருகச)

வெண்பா.

இஞ்சிகரசத்தி ஸிடுங்குன்றிப்பமது
அஞ்சிப்பயந்தோடு மாறுசன்னி—இஞ்சி
பித்தசுரந்தேனிலிடும் பேசாமலோடிவிடும்
சத்தேழுதோஷமும்போந் தான்.

(இ-ள்.) இப்பற்பங் குன்றியெடையை இஞ்சிகரசத்தில் கொடுத்தால் மாறு சந்தி, பித்தசுரம், ஏழுதோஷம் இவைகள் போம்

பளிங்குபாஷாணபற்பம்-தரு.

பளிங்குபாஷாண பற்பமென்னுண்டையே
பார்க்கவுஞ் சொர்ணபற்பம்.

(இ-ள்.) பளிங்கு பாஷாணபற்பம் இதுவாகும் ஆனால் இது பார்ப்பதற்குச் சொர்ணபற்பம் போலாகும் எ-று. (கருகசு)

விளங்கலாகும்வெள்ளை வெண்மதிசந்திரன், கல்மசுக்களில்
லாக் கண்பார்த்தோருபலம், துவங்குந்துய்நிற சுந்தரமாகிடுங்,
களங்கமாகும்வெள்ளைப் பாஷாணங்கட்டுமே பளி

(இ-ள்.) களங்கமில்லாச் சந்திரனைப்போல் வெண்மையாகிய
வெள்ளைப் பாஷாணம் ஒரு பலமாகும் இதுதான் சுட்டக்கூடிய
பாஷாணமாம் எ-று. (கருகசு)

கருவில்மூலப்புளி கண்டதுமோரிடை, சுருபசாரநீர்தூக்கிடு
நாலிடை, புருவமாய்கம்பி உப்புவெங்காரமும், புரசனுப்பு உருவி
யுப்பாண்டையே பளி

(இ-ள்.) மூலப்புளியாகிய பூரீறு ஒருபலமும், சுருபசார
மென்கிற பனிரீர் நால்பலமும், கம்பியுப்பு, வெங்காரம், முருக்க
னுப்பு, உருவியுப்பு இவைகளும் எ-று. (கருகசு)

பூனைவணங்கிப் புகழிந்துஉப்பது, மீனமிதுசரிபாகஞ் சமன
தும், தானேமூலப்புளி நீருறவாக்கியே, சாருமூன்றுதண்ணீர்போ
லாகிடும் பளி

(இ-ள்.) பூனைவணங்கியாகிய குப்பைமேனி யுப்பு, இந்துப்பு,
இவைகளையும் ஒவ்வொரு பலமெடுத்து முன்சொன்னநீரிலுவாக்கி
மூன்றுநாள் வைத்தால் எல்லாதண்ணீராம் எ-று. (கருகசு)

தேனேசெயனீரினில் சேருமுப்பூவதின், மாணேகமுஞ்சிடை
யதிலிட்டுத்தாக்கியே, நானேஅயச்சட்டி தன்னில்பாஷாணமும்,
யானும்வைத்துச் செயநீர்சுருக்கானதே பளி

(இ-ள்.) பெண்ணே! ஜெயநீராகிய மேற்சொன்னநீரில் கழஞ்
செடை முப்பூசேர்த்து இரும்புசட்டியில் பாஷாணக் கட்டியை
வைத்து அந்தஜெயநீரை சுருக்குக்கொடு எ-று. (கருகக)

ஏற்றநாலுமிடைவிடாச்சாமமும், போற்றிமூலப் புளியொரு
தன்பலம், சாற்றுமோவிற்துநாதநீராட்டிப்பின், ஏற்றுவங்கவசமி
னந்தெரியாமலும் பளி

(இ-ள்.) இந்தப்படி நான்குசாமங் கொடுத்து பூநீறுவேறொரு
பலம் எடுத்து முன் ஜெயநீராலரைத்து அந்தப் பாஷாணக் கட்டி
க்குத் தெரியாதபடி கவசஞ்செய்து எ-று. (கருஉய)

காற்றுவகிமுக்கங் காயவைத்தானபின், மாற்றுமுப்பின்வகை
வகைக்கோர்பலம், வேற்றிடாவெள்ளெருக்கன்பால்விட்டது, பார்
த்துஆட்டிப் பாஷாணத்தின்மேலுமே பளி

(இ-ள்.) காற்றுவாட்டமாய் வெயிலிலரைத்து சொல்லப்படும்
உப்பில் ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொருபலம் எடுத்து வெள்ளெருக்கன்
பால் விட்டரைத்துப் பாஷாணத்திற்குமேல் எ-று.

அட்டியில்லாம லதுகவசங்கன, மருணகாந்தியதுமுகம்வீசி
கட்டிவைத்துக் கனரவிகாய்ந்தபின், கவசமேழுமண் சீலையது
செய்தே பளி

(இ-ள்.) யாதொரு தடையுமில்லாமல் கவசஞ்செய்து வெயிலி
லுலர்த்தி ஏழுசீலைமண்செய்து எ-று. (கருஉஉ)

நெட்டிடுமேபுடஞ் சோடசமாவது, கெட்டியதாய் சுன்னங்
கிர்த்தியதாகுமால், சொட்டுப்போடுஞ் சுன்னத்தினால் வேதை
காண் வெட்டிடுமேவெள் வங்கமும்வெள்ளி பளி

(இ-ள்.) பதினாறு வறட்டியில் புடம்போடக் கெட்டியாய்ச்
சுண்ணமாகும் அச்சுண்ணத்தினால் வெருவேதைகள் கைகடும்,
வெள்வங்கத்தையும் வெள்ளிடையும் வெட்டும் எ-று.

வெள்வங்கமிரு சேரயச்சட்டியில், கண்ணிட்டாடக் கனலாக்
கினிதியினால், பண்பற்றேசல நீரதுபாகமாய், பாஷாணசுண்ணம்
பணவிடைதாக்குமே பளி

(இ-ள்.) இரண்டுவேர்வெள்வங்கத்தைஇரும்புச்சட்டியிலிட்டு
அடுப்பேற்றி அதுநன்றியுருகிகண்ணிட்டாடிற் குறைகிறபாகத்தில்
இந்தப்பாஷாணசுண்ணம் ஒருபணவெடைஎடுத்து அதில்போடு.

எண்ணிதப்புக்கையெட்டுமேகட்டுங், கண்ணிதப்பதமாகக்கருதி
னல், விண்ணுமண்ணுமிதுக்கெதிரில்லையென, நண்ணுந்தீதுவராது
காணுண்டையே

பளி

(இ-ள்.) உடனே மிகுந்த புகைகிளம்பிப் பிறப்பதமான வுட
னே புகையுடங்கிப் பற்பமாகும் எ-று. (கருஉரு)

சத்தப்பற்பஞ்சு கண்ணிதாந்தீசுந், சூலைபேதிநாநோஷம்சீர
ணம், உத்தரோய்களின்வாய்ப்புடகிராணியும், உள்மூலமாவதுடல்
மூலம்மட்டதும்

பளி

(இ-ள்.) இந்தச்சத்தமான பற்பமானது சுகசந்தி தாந்திரிக
சந்தி சூலை, பேதி, சுரம், நோஷம், அஜீரணம் வாயுகிராணி நவ
மூலமுதலிய நோய்களும் எ-று. (கருஉரு)

வித்தில்மேகம் விப்புருதிகட்டியும், வெக்கையுண்கள் வெடி
சூலைகுஷ்டமும், சத்திவிக்கல்சயரோககாசமுந், தானேபறந்திடுஞ்
சங்கைய்களில்லையே

பளி

(இ-ள்.) வித்தில் முளைத்தமேகம், விப்புருதி, கட்டிகள், வெக்
கையுண்கள், வெடிசூலை, குஷ்டம், சத்தி, விக்கல், சுஷ்யம் காசம்,
இவைகள் தாமேபோய்விடும் எ-று. (கருஉரு)

பற்பங்குன்றிபஞ்சு தாநைக்கிருத்தனில், பாகமதாகவும்பா
ச்சங்காலைமலை, சுகற்பநோயோடி கெதிகெட்டுபுக்கிடுங், கிலேச
மில்லையரைமண்டலமுண்பிரால்

பளி

(இ-ள்.) ஒரு குன்றியெடைப் பற்பத்தைப் பஞ்சதாநைகிருத
த்தில்வைத்து அரைமண்டலம் தின்றால் கர்ப்பநோயானதுகதியில்
லாமலோடிவிடும் எ-று. (கருஉரு)

அற்பநோய்தனக் காவின்பாலன்னமும், ஆகுஞ்சருக்கரை
யந்தவிதிப்படி சற்பவிஷங்கடித்தாலுமேருதுகாண், காரசாரசவு
காரமிதாண்டையே

பளி

(இ-ள்.) அற்ப நோய்களுக்கெல்லாம் பாலுஞ்சோறுஞ் சர்க்
கரையுமாகும் இந்த மருந்தைத் தின்றால் சர்ப்பந் தீண்டுனாலும்
ஏறுது ஏனென்றால் இதுகாரசார சுவர்க்காரமாகையால். எ-று.

இந்தபற்பமீரேழுலோகத்திலும், சங்கைகாண்பதரிதரிதாநை
யுடல், விற்பைபார்வீந்துநாதக்கருவியால், வந்தநோய்கள் வாராது
செடத்திலும்

பளி

(இ-ள்.) இந்தபற்பமானது பதினான்குலகங்களிலும் காண்ப
தரிது ஆகையால் வீந்துநாதங்காணுண்டான நோய்கள் இந்தப்
பற்பத்தால் வாரா எ-று. (கருநடு)

மந்தமும்வயிறுமுப்பசமேப்பமுங், கொந்திடுங்குலைநோய்கள்
மறந்திடும், அந்தமாகுமருண னெளிவுபோல், அந்தபற்பமெவர்
செய்துண்பார்களே பளி

(இ-ள்.) மந்தம், வயிறுப்பிசம் ஏப்பம், குலைநோய், இவைகள்
பறந்திடும் ஆனால் இதை எவர்கெய்து உண்பார்களோ? அறியேன்

வெள்ளைப்பாஷாணமிதுகற்றறிந்திடில், வேதைகோடி வெள்ள
ளீயம்ரசிதமாங், கொள்ளைகொள்ளைகோடானகோடிவினை, கூற்றி
ந்து கொடுத்திடேநோய்கள்போம். பளி

(இ-ள்.) வெள்ளைப்பாஷாண வித்தையாகிய இதைகற்றுஇருந்
தால் அநேகவேதைகள் செய்யலாம், வெள்ளீயம் வெள்ளியாகும்
நோய்களின்குணாகுணங்களை யறிந்து கொடுத்தால் அநேகநோய்
கள்போகும் எ-று. (கருஉஉ)

விள்ளியில்ல வேதாந்திகள்குதுகாண், விந்துநாதம்வெளிமறை
த்தேகிலர், கள்ளமில்லக்கருதியநோய்களில், காட்டினூர்கருகாண்
பதருமையே பளி

(இ-ள்.) வேதாந்திகள் விந்துநாதங்களைச் சூதுசெய்து மறை
த்துச்சென்றார்கள் சொல்லப்பட்ட நோய்களின் கருவை அவர்க
ளால் சொல்லப்பட்ட நூல்களில் கண்டுபிடிப்பது அருமையாகும்
ஆகையால் நாம் அப்படிசொல்லவில்லை எ-று. (கருஉஉ)

பற்பங்கோடிபலபலநூல்களில், பாடினூர்கள்பழம்பொருளா
கவும் கற்பங்கோடிகருவறியாமலும், காட்டினூர்கள் கனத்தின்
வேதைகாண் பளி

(இ-ள்.) பலபலநூல்களில் அநேகவகையான பற்பங்களையும்
கனகவேதையையும், அநேகவிதமான கற்பங்களையும் கருதெரியா
தபடி சொன்னார்கள் எ-று. (கருஉச)

சற்பஞ்சாரசசவுக்காரமுப்பூவினால், தப்பிதங்கொருசங்கை
வராதிடில், அற்பசண்டாளருக் காசுமாகாதிடில், ஆண்டேனான
வெட்டி ஆயிரத்தைநூறே பளி

(இ-ள்.) வெண்சாரை சவர்க்காரம் இவைகள் முப்பூவினால்
கைகூடவேண்டும், ஆனால் தப்பிதம் ஒன்றுமவராது, இந்தனான
வெட்டி ஆயிரத்தைநூற்றிலுள்ளபாகம் சண்டாளருக்குக் கைகூ
டாது எ-று. (கருஉரு)

விருத்தம்.

இந்தவிதங்குருமுனிவ ரெனக்குச்சொன்ன ஏழ்மையடியேனு
ரைத்த இயல்பைக்காண்போர், அந்தரங்கமானதெல்லாம் வெளி

யாய்ப்பாடி அப்புனியிலனைவருக்குமாசானாக, வந்தவிதிகாணறிய
ஞானவெட்டி வசனித்தவாறுகளின்வரலாறெல்லாம், பைந்தமிழை
யாய்ந்துவிந்துநாதகற்பம் பாடுபட்டோர்க்கெய்தும் பரகெதிகா
னாண்டே.

(இ-ள்) இவைகளைப்பெல்லாம் எனக்குக் குருமுனிவர் சொன்
னார் அவைகளை ஞானவெட்டி என்கிற்பேரினால் வெளியாகச் சொ
ன்னேன் ஆனால் அதில் சொல்லப்பட்டவைகள் நாதவிந்துக்களில்
பாடுபட்டவர்களுக்கே கைகூடும் எ-று. (கருநா.)

கனவதுபோற்கண்டதொருகாட்சியெல்லாம் கற்பத்தாலநிற்
தெந்தன்கருத்திலுமும், இனம்சிறித்துஎந்தனுங் குபதேசத்தால்
எடுத்துரைத்தேமினிவர்மமில்லாதாலும், அனைவருக்குமாபுரைத்த
பொருள்ளானல்ல மகத்துவத்தா லானதல்லமர்மமல்ல, தனமிது
காண் பொக்கிஷத்தைவெளிவிட்டாலுந்தலைதெறித்து அண்டஇடி
சாருந்தானே.

(இ-ள்.) கனவிற்கண்டதுபோல் கண்டபொருள்களை யெல்
லாம் கற்பத்தாலும், கருத்திலுமும் எடுத்துச் சொன்னேனும் இது
எல்லார்க்குஞ் சொல்லப்பட்டதல்ல மர்மமல்ல இந்தப் பொக்கிஷ
த்தை வெளிவிட்டால் இடிவிழும் எ-று. (கருநா.)

கொச்சகம்.

பூர்த்திருக்குநாதவிந்து பூரீருவானதுகாண்
மாற்றிருபத்தாண்டில் மலப்புளிபூரீரதுவாம்
வேற்றுமைகளில்லைமினி மெய்பொய்யறிந்தேமருவ
காற்றுமழைபோலிருந்த காரணத்தைக்கண்டிலேரே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்களே பூர்த்திருக்கும் பூரீராகும், இதுவே
பத்துவருஷத்தில் மலப்புளியாம், இதில் யாதொரு வித்தியாசமு
மில்லை, உண்மையென்றும் பொய்யென்றும் காற்றுமழைபோலிரு
ந்த காரணத்தைக் கண்டறியவேண்டும் எ-று. (கருநா.)

வஞ்சகமில்லாநூலாய்ந்து வைத்திருப்போர்க்கென்பலன்
சஞ்சலம்வாராதவினை சாஸ்திரம்பொய்வாராத
பஞ்சமவருகாதவற்கு பதினென்பேர்காயமும்போம்
கஞ்சமவரம்பிகையின் கருணைபெற்றுவாழ்பவரே.

(இ-ள்.) வஞ்சகமில்லாமல் நூலையாய்ந்து வைத்திருப்போர்
க்கு என்னபலன் சஞ்சலம்வாராத, சாஸ்திரம்பொய்யாத, இவை
யெல்லாம் அம்பிகைப்பெண்ணின் திருவருளாலாம் அவளுடைய
திருவருளினாலேயே வாழ்வார் எ-று. (கருநா.)

கலித்துறை.

இந்நூலையாய்ந்து இகழ்ச்சிபடுவித்த ஈனருக்கு
தன்னுலனைக்ஞ சதகோடிநோய்களில் சஞ்சலமாய்
கன்னன்குறடி கனல்கொண்டுவிசிடுங் காயத்திலும்
சொன்னேன்சொரிசூஷ்டம் வெறிகொண்டுபாய்ந்துசொக்குவரே

(இ-ள்.) இந்தநூல் நன்றயாராய்ந்து இகழ்ச்சியெய்த ஈனர்
கள் அநேகநோய்கள் கொண்டவர்களாய் சொரி, சூஷ்டம் முதலி
யவற்றால் பீடிக்கப்படுவார் எ-று. (கருஉ)

கற்பத்தைபுண்டு கணக்குபத்தாண்டு சுழித்தபின்
அற்பமிதுவென் றறிந்திட்டதாலல்ல ஆச்சுதென்
உற்பகஞான ஜெகஜோதியாட்ட முடலதனில்
முற்பகஞ்செய்த பூசாபலயோகமுன் னுள்தவமே.

(இ-ள்.) கற்பமுண்டு பத்துவருஷம் கடந்தபின் உலகவாஞ்
சையாவும் அற்பமென்றுணர்ந்தால் பூசாபலயோகமானது முன்
னளில் செய்த தவப்பயனால் கைகூடும் எ-று. (கருசக)

வெண்பா.

எஞ்செயலாலெய்து மிவ்விதிமூலம்
தஞ்செயலாலுண்டோ தந்தைவிதி-எஞ்செயலோ
முன்னாமைத்த மொழிதவறுதன்னுள்
இன்னாமைப்பதுவு மில்.

(இ-ள்.) இவ்விதியானது எம்முடைய செய்கைகளால் வந்த
தல்ல இதுதந்தையின் விதியாகும், இவை எல்லாம் பூர்வத்திலமை
த்ததேயொழிய இன்னளில் அமைக்கப்பட்டதல்ல எ-று.

சயிலமிரதுதகந் தயிலமதுலேகியமும்
அயிலமதினுதித்த அஞ்சம்-சயிலமது
அஞ்சருவுமவித்ததனி லமைத்தபடியாமாகில்
சஞ்சலங்காணில்லைத் தவிர.

(இ-ள்.) சயிலம், கிரதம், தயிலம், லேகியம் ஆகிய வேட்டை
நதும் வித்திலமைத்தபடி யாகுமேயொழிய சஞ்சலங்களில்லை.

சாதிவிங்கபற்பம்-தரு.

சாதிவிங்கபற்பங்காண் பஞ்சபூதத்தின்
சோதியானநாப்பிரகாசங்காண்.

(இ-ள்.) இது சாதிலிங்கப் பற்பமாகும், ஆனால் அதுசோதி யானந்தப் பிரகாசமுடையதாம் எ-று. (கருசச)

ஆதியிலெனக்குள்சாதி வாதிகளானந்தங்கூடி, அந்தரங்கமாப் புதைத்தயிந்த லிங்கவிந்தையைநான், அருள் அம்பிகையா லதிதமி தை ஆயிரத்தைந்நூறில், பிரசங்கமறிந்தம்புலியோர்களுக்காககெ ம்பிரஉத்தண்டவாலே, சம்பிரமதாகவிளங்கசெம்புலிங்கேசர்பதமே ஆயிரத்தெட்டிதழில்கமலமலர் பாயிரத்தோடணைத்தும்தமிழ்பொ ழிய, அகிலமுழுதுஞ்செழித்தவனியெங்குந்தழைக்க, அலைடலுமீ ரேழும் பலகலைகளும்பாயஅறிவித்தேன்கற்பம், நாதவிந்தினுலூரி யத்திலின்று ஆண்டரைஞ்சில்மேதினியோர்களுந், ரசவேதைக றுழைத்து லிங்கம்வால்களடிப்பட்டுப்போய், மாண்டதுமிங்கிலிகத் தால் வறுமைசுஞ்சூழ்ந்து, மானிகைவீடுந்தனங்களுமிழந்து நாய்க ளதுபோல்.

சாதி

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் எங்களுக்குள் சாதிவாதிகள் அநேகர்கூடி மறைப்பாய் வைத்திருந்த இந்த லிங்கவிந்தையைநான் உலகத்தார் களறியும்பொருட்டு அம்பிகைப் பெண்ணையும், சம்புலிங்கேஸ்வர ரையும்போற்றி அகஸ்திய முனிவருடைய கிருபையாலும் நாதவிந் தினுலும், சொல்லுவேன், ஆனால் இந்தலிங்கத்தால் வறுமைபுண்டாகி, மானிகை, வீடு, தனங்கள் இவைகளையிழந்து நாய்கள் போல் சுழன்று எ-று.

காடுகள்தோறந்திந்து பேடியாய்கண்கெட்டுழன்று, ஊதியும்பதியிழந்து வீதியிலுழன்று, வேதைபொய்யென்று வெருவித மாய்சேதிகளாய்ந்து, உலகுதனில்என்னுக்குள் விசிதரத்னமிருந்து லவுவதுங், காணாதிப்படியானுமே சுட்டுயிழந்தேன், பொக்கிஷ மெல்லாம் யினியென்னகாணும், இவ்வுடலினில்கருநெல்லி தோ ணும், எவ்விதமாகஇரவிகதிரியனெரிவைக்காரும்றைத்த யியல்பு என்னுக்குரிருளுருவைக்காணெட்டாமேக மிருப்பதுங்கண்டேன் கற்பத்தைபுண்டுசிறப்பதாய்விண்டேன், காயந்தனிலும் வாலாம்பி கைப்பெண்ணமிர்தமுட்டியெனக்கு, அருவருவையுங்காட்டி சுருப சித்தியளித்து அழைபுதுமேன்மேலும், அட்சயபாத்திரங் கொடுத் துப் பொன்மேரும்சுழிணையின்முனை.

சாதி

(இ-ள்.) காடுகளெல்லாந்திரிந்து பேடியாய் கண்கெட்டுத்திரி ந்து லாபங்களையும், பதியையுமிழந்து வேதைபொய்யென்றுவெரு விதமான சேதிகளையாராய்ந்து யானுமேசுட்டு இழந்தேன் என்னு டைய பொக்கிஷங்களைபெல்லாம், இனியென்னவென்றால் இந்தச்

சரீரத்தில் கருநெல்லி தோன்றும், சந்திரசூரியர்கள் ஒளியையும் என்னுள்கண்டேன் சுற்பத்தையுண்டு இருந்தேன், அம்பிகைப்பெண்ணைவன் எனக்கு நல்லஅமிர்தத்தையூட்டி சொரூபசித்தியைக் கொடுத்து வான்மேருவென்கிற சுழிமுனையில் நிறுத்தி எ-று.

அம்பரவீதியில்வாசி பம்பரஞ்சுழன்றதுபோல், சும்பித்துயிடைபின்கலைஸ்தம்பித்து எங்கெங்கும்பாய், அஸ்வங்களோடசவாரியதுவிசுவாசித்தாட, அண்டங்கள்பாய ஆதாரமாலுங்கடந்துருதபானத்தையடர்ந்து, அகண்டமண்டலம்வேண்டியுகசண்டலங்கள் தாண்டி, அருபியாய்நின்றசுரூபசித்தி, கருவியைவென்று ஆண்டவன்செயல், அனுக்கிரகபதவிபெற்றனந்தங்கோடிப்பிரகாசம்,அதிதமதிபெருகியமிர்ததீபத்தைக்கண்டு-அர்ச்சித்துப்பணிந்தேன்மதிமலர் கொண்டனுதினமணிந்தேன்-சொற்கவாசதில் அதிலுதுழைந்து ஞானவிதியைக்கடந்தப்பால்-அகிலமீதினில்வந்த அதிசெயத்தையருள ஆண்டேநீர்கேளீர்பரிசவேதை-ஆகம்பத்தாண்டி.நாதவீர்துநீர்.

சாதி

(இ.ள்.) ஆகாயவீதியில் வாசி பம்பரமானது சுழல்வதுபோல சும்பித்து இவைகளையும், பிங்கலையும்ஸ்தம்பித்து எங்கெங்கும்பாய அஸ்வங்களெல்லாம்சவாரியோட ஆரூதாரங்களையும்கடந்து அகண்டமண்டலம்வேண்டிய கமண்டலங்கள் தாண்டி. ரூபமற்றவளாய்நின்று அதுக்கிரகபதவிபெற்று அந்தந்தங்கோடி பிரகாசம்பெருகி அமிர்ததீபத்தைக்கண்டு அருச்சித்துப் பணிந்தேன், மதிமலர்கொண்டு தினமுமணிந்தேன், சொர்க்கவாசலில் றுழைந்து ஞானவிதியைக்கடந்து அப்பால் அதிசெயத்தையருள பரிசவேதை ஆரம்பஞ்செய்து நாதவீர்துநீர் எ-று.

(கருசுசு)

இங்கிதமாகவுமலிங்க மிதிலும்பலமெடுத்து மிகவுங்காரத்திலெட்டுயிடைகாண்பாண்டத்திலிட்டு-யிந்துநீர்சார-மிதுமூன்றுபத்திடையுமேரெண்டு மிதமாய்பதம் - இன்பமாய்கரைத்தில்லம் விதமாய்தெளியவைத்து யிருக்கமூன்றுநாள்பின்பு சிறப்பாய்செயநீரைவாங்கி, இனியுரைப்பதுகேள்உருவியுப்பு இசைந்துணர்வீராய்நாற்பதுபலம் யிடரில்லாமலதனில்விடவுமவிட்டுவுறைய,வெளியில்லாகலடக்குங்கனமாய்பாண்டஞ்சிருசாய், இடையொருபடிதான்லிங்கந்தனையுமளவாய் தோளாந்திரங்கயிறுகொண்டு, தூக்கிடுஞ்சுருக்கேறவுமாக்கிடுங்கமலாக்கினை, தாக்கிடுங்கொஞ்சங் கொஞ்சநீர்வாங்கினுல்கொன்னபடியா, மதிமலர்பொங்கும் நாதவீர்துநீர்அதிசம்பிதாமல் வாலாம்பினை.

சாதி

(இ-ள்.) இங்கு நன்மையாகலிங்கம் ஒருபலம்எடுத்து வெங்காரம் எட்டெடை ஒருபாண்டத்திலிட்டு பனிரீர்முப்பத்திரண்டெடைசேர்த்து நன்றாய்க்கரைத்து மூன்றுநாள்தெளியவைத்து ஜெயநீர்வாங்கிஉருவி உப்புநாற்பதுபலம் ஒருகனத்தசட்டியிலிட்டு லிங்கத்தைதோளாந்திரங்கட்டி அடுப்பேற்றிகமலாக்கினியாயெரித்து அதிகம்குறைச்சலில்லாமல் வாலாம்பிகையை போற்றி எ-று.

மறைத்தசூக்ஷ்மிதுகா னுரைத்தமதிரவிதான், விரைத்தேன் ஞானவெட்டியில் பரத்தைத்துதித்துயிர்நூல், வேகம்பொல்லாது அதிகவாசந்தேகம்வெல்லாது, மாய்கையடைந்தோர் செய்வதுங்கடினம், பழுவரும்பலியாதொழுது அம்பிகைபதமெளிதும் விதியிதுகாண் கெவனம்விடாதே, மனக்கவடுகவனம்படாதே சற்குருவினால், தொட்டகுறையிருந்தால் விட்டகுறைவருங்காண், தொடுத்தேன்கோடி தொந்தங்களுத்தேன், பனிரெண்டாண்டு சொன்ன சொல்லரியார்சோமனீரெல்லாஞ், சுருக்கேறித்தொக்கார் தொக்காகிடும்பின், சாரம்பலம்வெங்காரஞ்சமனாகவும்பொடியாம், சாதி லிங்கத்தைவாங்கிச் சாரம்வெங்காரமிட்டு, தான்கிளறிடுமே சலமதாருமே னிர்தவாரேயிரவிதனில்.

சாதி

(இ-ள்.) மறைத்த சூட்சமானது ரவிமதியின் செய்கைகளையாம், இந்த ஞானவெட்டியின் வேகம்பொல்லாது, மாயாசம்பந்த பட்டு செய்வதுங்கடினம் இது அம்பிகைப்பாதம் எழுதும்விதியாகும், கெவனம்படாதே, இவைகளெல்லாம் பன்னிரண்டு வருஷம் சொன்னசொல்லறியார், பனிரீரெல்லாம் சுருக்கேறி தொக்காரும் பின்சாரம் வெங்காரஞ்சமனாகவும் பொடியாட்டசெய்து சாதிலிங்கத்தைவாங்கி வெங்காரத்தையும் காரத்தையுமிட்டுக் கிளரிவெயிலில்வைக்க சலமாய்விடும் எ-று.

(சுருசஅ)

சாரநீர்களுஞ்சுண்டக் காரமொருதிங்களில், சுரமுங்கசிர்தால் ரவியெடுத்துக்கதிர்முகத்தில், உலரவைத்திடுவாம் சுன்னமகிதம் உப்பிதுகாரம், புட்டியிலிட்டுசாதிலிங்கமது சாரணசெய்யவும்வித்தை, ஓதினாரென்றருவாசா னொளித்துசொல்லவில்லையாண், ஓகோ மாரணமாய்நவலோகங்கள் உவரசங்களுமாய்நவபாஷாணம், உப்பிதுநா லுமீரைந்துபற்பமதாருஞ்சரக்கு, சொற்பமிதுவென்றெண்ணி அற்பமாகிலும்நினைக்காசன்னமிதாகும், வெகுபதனம்மின்னஞ் சொல்லுவேன்காண் ஆண்டேகேளீர் அருள்லிங்கத்தின் பேரில், குருவண்டுடனேபூரம் அதிதவீரம்புழுகு உரமுந்துருசின்னம், அருவகைசரக்கும்புகைக்குரமன், சரியிடைகழஞ்சி வெள்ளைப்பாஷாணம்.

சாதி.

(இ-ள்) ஒருமாசத்திற்குள் சுரநீர்சுண்டினால் சாரமாகும்பின்னர் கவுசிவந்தால் உலர்வைப்பாய் இந்த உபபைப் புட்டியிற்போட்டு சாதிவிங்கத்தைச் சாரணசெய்யும் விதத்தைச்சொல்லவில்லை, இந்த உபபை அற்பமாக நினைக்கவேண்டாம் இதன்போக்கை இன்னுஞ்சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக துருசுமுன்முடித்த சுண்ணம், இந்த ஆறுசரக்குகளையும் ஒவ்வொன்று ஒன்றேகால் வராகனெடையாக எடுத்து வெள்ளைப்பாஷாணம் எ-று. (கருசக)

அதனிலிருகமுஞ்சுவிதமுங்கலுவத்திட்டு அடைவாய் நாதநீர் விட்டுத்திடமாபிருகடிகை ஆட்டிமைபோலும்வழித்து ஒலைஅதுபதங்காணும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ஊட்டிவிங்கத்திமேலுமுலரக்கதிர்முகத்தில்வாட்டியடிக்கடி தான்வலுவாய்சுருக்கேரவைத்துப் பின்கவசம் அறுரெண்டாகில்-சித்தர்சொல்முறைகாண் -மூலப்புளியின்சுன்னம்வென்காரம் தாரந்துருசானதில்வெள்ளைகாண்-சுடராகியபேரண்டமெடுமேவழலையஞ்சு-மிடைகமுஞ்சிரண்டு - சரிசமன் கொண்டெடுத்துக்கல்லதனில்-நாதவிந்துநீர்-யிசைவாயாட்டி மயனம்வசமாய்முன்போல்கவசம், யிரவிமுகந்தனிலுந்தி வியங்கனிதென்று-மெடுத்திவைத்தினிகாண், கரத்தின்வேகம்-விடுத்திடாமலுமே காயக்காயவும். சாதி

(இ-ள்.) வெள்ளைப்பாஷாணம் இரண்டரை வராகனெடை கூடச்சேர்த்துக் கல்வத்திலிட்டு நாதநீர்விட்டு நன்றாய் இரண்டு நாழிகையரைத்து ஒலைக்கனமாகலிங்கத்திற்குப்பூசி சூரியனில்வைத்து நன்றாய் உலர்த்தின், பூநீறு, வெங்காரம், அரிதாரம் துருசு வெள்ளைப்பாஷாணம் இவைகளை வகைக்கு இரண்டுவராகனெடையெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டு நாதவிந்து நீரினாலரைத்து முன்போல்கவசஞ்செய்து சூரியனிலுலர்த்தி எடுத்துவைத்துக் கொண்டால் அதுகாயவேகமதிகமாகும் எ-று. (கருருய)

திருப்பித்திருப்பிரவிமுகத்தி வீரமும்வற்ற - குறிப்பதுவாய் மறுபின்சிறப்பாய் மூன்றுங்கவசம்சாரம் வெங்காரந்துருசி வெள்ளைப்புளியின்னராலும் சரிசமனாய்-கமுஞ்சுவிதமிரண்டு கலுவந்தனிலடக்கி கருவிநாதவிந்துநீர் கலக்கயிருகடிகை - கருதியாட்டிடவுமயன்மீது-வருதலானதுகாண்-லிங்கமதுக்குக்கவசமுன்போலபதமாயருணனொளிவுபட கனதியாகாதிடினுமுலரவுலாவுங்காண்கன. ரவிபடவுமுன்பின் திருப்பி-காய்வுஞ்சத்திலா- வேற்றுமைகார்த-திருவுருவின்மலர்தனருள் விசிதகமலஞ் செழுந்தேன்பொழியுஞ்சுழிமுனையில் திருநடனம்-ஜெகச்சோதிபிந்நூல்-சுகாதீதத்தின்பிரகாசவெளியில் கருணைஞான, சாதி

(இ ன்.) திருப்பித்திருப்பி ஈரம்வற்றும்படி வெயிலில்காய்ந்து
எடுத்துக்கொண்டு அதற்குமுன் ருவது செய்யவேண்டிய சுவசமா
ஷது, நவாச்சாரம்! வெங்காரம், துருசு, வெள்ளைப் பாஷாணம்
பூர்வாகண்ணம் இவைகளை ஒன்றேகால்வராகனெடை வீதமெடுத்த
துக் கல்வத்திலிட்டு நாதவிந்துநீராஸரைத்து மயனம்போல் வழித்
துவிங்கத்திற்குக் கவசஞ்செய்து வெயிலில் முன்னும்பின்னுமாகத்
திருப்பித்திருப்பிக்காயவைத்து சுழிமுனையில் திருநடனஞ் செய்ய
செழுந்தேனைவாழ்த்தி எ-று. (கருருக)

தீபத்தினிலென துகியாபத்துடனும்வாசியோகத்திலிருந்து
யாகமப்படியேயுதி தசதிட்சையாண்டு - மோக்ஷபதவி தெரிசனம்
பெற்றேன்கருதிமுடி சுகஜீவனமெனக்குத் தொழிலைந்தமனித்த
சுகஷமறிந்து இந்தசுகத்தைச்சொல்லுவேன்காணுந்துதிபெற்றலிங்
கம் சுன்னபூபதி அமுரியுப்பதுகாண் முன்புமுடித்த அதுவுப்பத
னில் பத்துவிதமஞ்சதுபலங்கொண் டடிகனத்தசட்டியில் குடிலமி
ல்லாதபடி அதனிலிட்டதன் மேல்கவசம்வைத்து விதித்தஞ்சபல
மும்பின்புமேலிட்டு தனதுமேலுமேன்மேலுஞ் சருவாமலுமேல்
மூடி-வெனதுசந்துதெரியாகனதியேழுமண்சிலைதெரியாமல்செய்து
விவேகத்துடன் அறியாதெவர்க்கும்-அடுப்பிலேற்றி. சாதி

(இ-ள்.) நான்என்னுடைய ஞாபகத்தை சுழிமுனைத்தீபத்தில்
வைத்து வாசியோகத்திலிருந்துஊதி மோட்சஉதவியின் தெரிசன
த்தைப்பெற்று இந்தச்சுகத்தை சொல்லுவேன், இனிலிங்கம், சுண்
ணம், அமுரியுப்பு இவைகளை அடிகனத்தசட்டியில் போட்டு முன்
கவசஞ்செய்த லிங்கத்தை அதன்மேலிட்டு மேல்சட்டிமூடி சந்து
தெரியாமல், ஏழுமண்சிலைசெய்து யாவர்க்குந் தெரியாமல் அடுப்பி
லேற்றி எ-று. (கருருஉ)

அருள்வந்தெய்தும்வன்னியதன்மிகச்சோராமல்-விதியாய்கம
லாக்கினை விளங்குக்கடியையேழு-விடம்விட்டுப்பிறியா-வொருநிலை
கொண்-டனல்சுற்றிமுறியாபதனமாக-எரித்து ஆறவுமறு னொளி
த்துவைத்துமேகாலைபிறித்துச்செய்கையின்படியிசுகாமலுமெடுக்கு
கிவகிவசம்போ-செம்புலிங்கேசு-அரகரசம்போ-சற்குருநாதா அசு
த்தியருள் கித்திமகத்துவகிவலிங்கந்-தவத்திலடியனுர்தன்-சபத்தி
மறவாமலும்-கா திலிங்கந்தான்-அதிதசுன்ன-மதியந்தடங்காணும்
நாதவிந்திரால்-வீரசெய்யுபதிவேதைதஞ்ஞக்குங்கெடி-சூரனெனுஞ்
சூவ்விந்நுனையுபதிக்குபெட்டி தாம்பரவேதை விஜய மன்னல்-
சூற்றவுமெளிதா, சூதி

(இ-ள்.) திருவருள்விளங்குகின்ற அக்கினியதிகப்படாமல்கம லாக்கினியாக ஏழுநாழிகை யெரித்துப்பின் அக்கினியமாற்றி ஆறவிட்டுஎடுத்து மறுநாள்காலையில் பிரித்துபார்க்க அசுத்தியமு னிவர் முதலிய பெரியோர்களது கிருபையால் சாதிலிங்கமானது அதீதசுண்ணமாயிருக்கும், இங்ஙனமானது நாதவிந்து நீர்களாம், இதுவேதைகளுக்குக் கொடியசூரன்போலாகும் தாம்பிரவேதையு மாகும், இதின்வெற்றியை என்னுல்சொல்ல முடியாது எ-று.

விருத்தம்.

பிருதிவியப்புடனுந்தேய்வுவாய்ப்பும்பலத்த ஆகாசமொடுபஞ்ச பூதம், அறிவித்தேன்சரக்கிதுகாணஞ்சுமாச்ச அகிலபுனங்கனி னிரலார்தான்செய்வார், உருதிமனதொருமையினாலோகோதிக்கூ ஓராண்டு அமுரியுண்டிஉடல்வேறானால், குறிபடுமென்னுண்டை தச திகைப்பத்துங் குருவருளால்முடிந்ததனால் யோகவானே.

(இ-ள்.) நான் இப்படி பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் இந்தப்பஞ்ச பூதங்களையுள் சொன்னேன் இதையறிந்து செய்ய வல்லவர் யாரென்றால் ஒருவருஷம், வரைக்கும் அமுரியுண்டு தச திட்சையும் முடித்து போவானாயின் கைகூடும் எ-று.

யோகமொருவருஷம் பனிரெண்டாண்டென்னில் உதகமது மிறங்கு முடலழிவோயில்லை தேகமழியாதுயிர்காண் சடமேவச்சி ரம் சித்தர்களினொருவந்தேவனாச்சு, சாகாமலிருந்திடலாம் வினை தான்போச்சு சத்திசிவதிகையினுல்சாக்காடில்லை ஆகமத்திலொ ளித்துவைத்த பொருள்தானுண்டே அகத்தியரால் யானறிந்து அருள்பெற்றேனே.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுவருஷங்கள் அமுரியுண்டால் சரீரமழித லில்லை, சரீரம்வச்சிரமாகும் இவனும் சித்தர்களி லொருவனாகும், சாகாமலிருந்து வினைகள்போச்சு, சத்திசிவதிகையினுல் மரண மில்லை, இது ஆகமத்திலொளித்துவைத்த பொருளாகும், அகத்தி யரால் தெரிந்துகொண்டேன் எ-று. (கருருரு)

அறிவித்தேன்றறினமுங்காரசாரம் அதினைவால்சரக்குஅறு பத்துநாளும், விரிந்திமேநவலோகநவரத்தினங்கள்வெண்ணீரஞ் சுன்னமொடுபற்பந்தானும், தெரியவுமேசெந்தூர மனுபானங்கள் செய்தொழிலும்வேதையொடு திறமாய்காணும், பரியாசமாயில கோர்பழியாமற்றான் பதினெண்பேர்மறைத்த கற்பம்பகர்ந் திட் டேனே.

(இ-ள்.) காரசாரங்கரின் போக்கு அறுபத்துநான்கு சரக்குகளின் வித்தியாசம், நவலோகங்கள் நல்லரத்தினங்கள், சுண்ணாம்பற்பம், செந்தூரம், இவைகட்கு அறுபானங்கள் கைபாகம், லேதை, இவைகளை உலகத்தில் பழிக்காதபடி பதினெண்பேர்கள் முறைத்தகருவை யெல்லாம் நான் அறிவித்தேன் என்று.

சாம்புவென்றேயெடுத்த பேர்தன்னாலுந் தந்தையெந்தன் பிர்மசரஸ்வதியுந்தாய்தான், நாமெனுமேவிரித்துவிட்ட குறையா வெய்தும் நாதவிந்து உற்பகத்தால் ஞானியானேன், வாமெனுமே வஸ்துவுண்டியோகவாய் மதிரவின் பிறகாசலாவினுலுந், தேனெனுஞ்செங்கமலர் பூத்தவாசம் ஜெகமெல்லாம் பரிமரிக்கச்செய்தே னுண்டே.

(இ-ள்.) சாம்புவென்று எடுத்தபேரினால் பிரமதேவன் என்னுடைய தந்தையாகும், சரஸ்வதியும் என்னுடைய தாயாகும் விட்ட குறையினால் நாதவிந்துக்கள் கைகூடும், அதனால் நான் ஞானியானேன், அங்ஙனமான பின்னர் வஸ்துவாய்ந்து யோகியாய் மதிரவியின் ஒளியினாலும், செந்தாமரைமலரின் வாசனையானது உலகமெல்லாம் பரவும்படி செய்தேன் என்று.

(கருருஎ)

பரியாசமாகவுமே பழிப்பார்துலைப் பழித்ததனலெதுவாய்க்கும்பலினேவில்லை, குறிப்பாகும்பமுனி பாதம்போற்றி குருவருளால்குண்டலியே தொழுதேன்காணும், துரியதுரியாதீதமுங்காட்டி துவாதசார்தவெளிசுழிண்காட்டி, நெறிபிசகாமுலமென்றபுளிகன்னத்தால் நீற்றினங்கண்டறிந்து நிலைபெற்றேனே.

(இ-ள்.) நான் என்னுடைய குருவின் திருவருளால் கும்பமுனியின் திருவடிகளைப்போற்றி, குண்டலியைத்தொழுது, துரியம், துரியாதீதம் இவைகளைக்காட்டி வாசிமுலம் விந்து துவாதசார்தவெளியைக்காட்டி மூலப்புளியின் சுண்ணத்திலால் நீற்றினங்களை யும் கண்டறிந்துகொண்டேன் என்று.

(கருருஅ)

பலிதமாய்வான்குமரிலேகியத்தைப் பக்ருவமாயானருள பாரில்மாண்பர், மெலிந்தசடம்பவலுத்திடுங்காண் வினைதானில்லைம்தினியோர்க்காகவுமேவிளம்பலானேன், சலியாதேநீமனதே கொர்வம்வேண்டாம் சாஸ்திரத்தைப்பொய்யென்றுந்தள்ளவேண்டாம்; கலியெதுகற்பமுண்டால்காயஞ்சித்தி கனகமுன துள்ளமதில்காணலாமே.

(இ-ள்.) வான்குமரிலேகியத்தை யான்பலிக்கும்படி சொல்ல அநைச்செய்து அறுபவிர்த்தால் மெலிந்த தேகமானது வலிவடை

யும் யாதொருவினையு மணுகாது உலகத்தார்க்காகவே சொல்ல வந்தேன் மனஞ்சலியாதை, கர்வம்வேண்டாம் சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்று தள்ளவேண்டாம், சுற்பமுன்பால் காய்சித்தி யுண்டாகும் எ-று.

(சுரு ௧௯)

வான்குமரிலேகியம்-சுரு.

வான்குமரிலேகியங்காணும்-மேகாதிமேகந்

தான்பயந்தோடியே போங்காணும்.

(இ-ள்.) இது வான்குமரிலேகியமாகும், மகாமேகங்க னொல் லாம் நிற்காமல் பயந்தோடிப்போய்விடும் எ-று.

நான்மகிழ்ந்துலகருக்கு வான்குமரிலேகியத்தை, யானுணர்ந் துணரவின்ப ஞானவெட்டியான்விதிக்கும், நதிசூழ்த்தி அருள் மேவியமதிசாரரீரெடைநாலது, மலமுலமிதொருகாநிடை குட முட்டகரைத்தேவடி.

வான்

(இ-ள்.) நான்மிகவும் மகிழ்ந்து வான்குமரிலேகியத்தை இந்த ஞானவெட்டியில் உலகத்தாருக்காகச் சொல்லுகிறேன் பணிநீர் நாலெடையும் பூரீறுஒரு எடையுமெடுத்து ஒருகுடத்தி லிட்டுக் கரைத்துவடி எ-று.

(சுரு ௨௦)

தெனிறைமூன்றுநாள்வைத்துப் பானமுந்தெனியசலம், ஆன தையேனத்திலிட்டு வுண்ணுகற்றழையின்வேர்,செருக்கித்தகது தரித்துத்திடி, பிறித்தத்தனைபடிபத்திடை, யினமுனசலமுடன் சேர்த்தினி, புனல்வைத்திடு-வனல்கூழ்ந்திடு

வான்

(இ-ள்.) இந்தத்தேனை மூன்றுநாள்வைக்கும் வைத்து தெனி ர்தஜலத்தை வேறொருபாண்டத்திலிட்டு அதில்கற்றழையின் வேர் பத்தெடையெடுத்து நன்றாய்நருக்கி அத்தண்ணீர்போட்டுவாலை முகாந்திரமாக அடுப்பிலேற்றிப் புனல்வைத்திடு எ-று.

முன்னமேவன்னியைநாட்டி யின்னமுங்கமலாக்கினை, பின்ன மும்வராமலுந்தானென்னையுங்குகிந்துவிட, முறியாமலு மலைபட்ட ழிந்தொழியாமலுங்கொதித்தெத்துட, னிருந்துத்துதி மருந்வதன் றிவையறிந்துப்பகமதுபாகதும்.

வான்

(இ-ள்.) கமலாக்கினியா யெரித்து யாதொருபின்னமும் வரா வண்ணம், எண்ணெய் கழிந்துவிடும்படி முறிந்து பதங் கெடாம லும் கொதித்துவழியாமலும் கைபாகப்படி எ-று.

(சுரு ௨௧)

கன்னலும்வரும்பாகது நன்னயத்துடனேனீனி, தன்னினம் பல்பப்த்துஉ ன்னிதமாகவும்விட்டு, கலந்துச்சிவா ரதுபாகு போலி

ருந்துக்கன லடிபந்திடா, மலர்ந்துப்பதம்வருமேனிடில் முறிந்துத் தணலறிந்திப்படி. வான்

(இ-ள்.) அங்ஙனமெரித்த, கஷாயத்தில் சீனிசர்க்கரை பத்து பலஞ்சேர்த்துபாகம் அடிப்பற்றாமல் வருகின்றகாலத்தில் எ-று.

சாதிபத்திரிகிராம்புஞ்சோடசம்பதினறிடை, ஏலமுஞ்சீரகம் ரெட்டியிதுக்கு ரெட்டியினகு, இயல்பாயெடுமிது சூரணபலமாய் பொரித்திடைமாறிடா, பதமாய்வருமிது பாகுவில்கவரும்படியுடனேயிது. வான்

(இ-ள்.) சாதிபத்திரி, இலவங்கம், இவையிரண்டும் பதினறெ டையும், ஏலம், சீரகம், இவையிரண்டும் முப்பத்திரண்டெடையும் மினகு அந்தளடையாகவே யெடுத்து இளவறுப்பாய் வறுத்து சூர ணஞ்செய்து முன்வந்த சர்க்கரைப்பாகான துகிரகிக்கும்படி-று.

பாகதுபோலும்வருதல் பதமாய்லேகியங்காணும், மாவதுமடி பற்றாமல் மார்க்கமாயெடுத்தேனத்தில், வைத்துபரிசுத்தத்துடனி த்தம்மருள்முத்திப்பெற, சித்தத்தனுக்கிரகப்பதஞ் சித்திச்சிவஞா னக்குரு. வான்

(இ-ள்.) இங்ஙனஞ்செய்தால் பாகுபோல்வந்து லேகியமா கும், இதைஅடிசிச்சகாமலெடுத்து வேறொருபாண்டத்தில் வைத்து பரிசுத்தத்தொடு சத்தி, சிவம், குரு, இவர்களின்கிருபையால்-று.

தத்துவமெய்ஞ்ஞானநெறி சித்தர்களறிந்துசிவ, சத்தியைப் பூசித்துக்கற்ப முத்தியையறிந்துமோட்சம், தீனைபெற்றுடன்வினா யத்துடல்கனசித்துகள்மனமொத்துடன், நிலைவைத்துருபரசித்தி யிலருள்பெற்றனுக்கிரகப்பதம். வான்

(இ-ள்.) இதைச் சித்தர்களுண்டு தத்துவமார்க்கத்தையும்கற்ப முத்தியையும் பெற்று மோட்சவுருவாய்பெற்று அதுக்கிரகத்திலி ருந்தார்கள் எ-று. (கருகுகு)

குமரிலேகியந்தனில் குறித்துக்கழற்சியின்காய், அமிர்தமென வும் லிங்கமதிதசுன்னங்குன்றியிடை, அதுக்குட்பதிர் திருவேளைபு மிதுக்குப் பொருளரைமண்டலம், விதிக்கும்பசுமயிர்த்தத்துட னுதி ள்குங் கதிரோளிபோல்வரும். வான்

(இ-ள்.) இந்தக் குமரிலேகியத்தில் கெச்சைக்காயாவெடுத்து அதில் லிங்கச்சுண்ணம் குன்றியெடை வைத்து இரண்டுவேளையும் அவைமண்டலம் வரைக்கும் பசும்பாலுடன் சாப்பிட்டுவந்தால்,

கொச்சகம்

வான்குமரிலேகயத்தில் வைத்து அரைமண்டலங்காண்
தான்கருதி புண்டி டவுஞ் சன்னிகரதோஷமும்போம்
ஊன்வாயுவுளமாந்தை யோடும்விப்பிடுதிமுதல்
தேன்துரமேகசயந் தித்திப்புநீர்காண்கிலனே.

(இ-ள்.) இவ்விதம் தின்றுவந்தால் சந்தி, சுரம், தோஷம்,
ஊன்வாயு, உளமாந்தை, விப்புருதி, மதுமேகம், க்ஷயம், இவை
காணப்படா எ-று. (கருளா)

கட்டியரையாப்புகன்னை சூலையுடன் கர்ணிகமும்.
ஒட்டியப்புண்வாழைசிலை யுட்பிரமிமூலமதும்
சுட்டியதுபோலிகழ்ச்சி யெய்துஞ்செவிசுத்தலுடன்
மேட்டியென்றேமேகமெல்லாம் விட்டொழிந்துயேகடுமே

(இ-ள்.) கட்டி, அறையாப்பி, சண்ணசூலை, கர்ணிகம், ஒட்டுப்
புண், துடைவாழை, சிலை, உட்பிரமியம், மூலம், காதுகுத்தல்,
மேகம் இவையெல்லாம் விட்டோடும் எ-று. (கருளா)

மார்புத்துவாய்புத்து வாதபித்தசேத்துமங்கள்
நீர்கருக்குநீர்கடுப்பு நீராமநீர்சுரப்பு
சூர்செயுங்குன்மங்கொட்டு சோகையுடன்காமாலை
பேரனந்தநோய்களெல்லாம் பிரிந்துவிடுங்காண்கிலனே

(இ-ள்.) மார்புற்று வாய்புற்று, வாதபித்தசேத்துமங்கள் நீர்
சுருக்கு, நீர்க்கடுப்பு, நீரம்பல், நீர்ச்சுரப்பு, அஷ்டகுன்மம் சோ
கை, காமாலை, முதலிய அநேகநோய்களெல்லாம் போய்விடும்.

கலித்துறை.

விஷப்பாண்டுவிச்சுமும் விக்கலுங்கக்கல் விரோசனமும்
சுழல்வாதபித்த சூரணமும்பஞ் சுவாசமுடன்
சுழல்வாதரன்னி கறடுமுறடுங் கட்டிகளும்
மழல்வாதம்வாய்வு சொரிசுஷ்டமூல மடிபடுமே.

(இ-ள்.) விஷப்பாண்டு, வீக்கம், விக்கல், கக்கல், விரோசனம்,
சுழல்வாதம் பித்தம், அஜீரணம், உப்பிசம், சுவாசம், சுழல்வாதம்
சந்தி, கறடுமுறடாகக் கட்டிக்கொள்ளுங் கட்டி அழல்வாதம், குஷ்ட
டவாயு, சொரி, மூலம் இவை அடிபடும் எ-று. (கருளா)

கடுவன்சிலந்தி கரையாறுமீகையுங் கண்ணொரியுங்
வடுவன்புத்திர மணிகண்டமூலை பரப்பப்படு

விரியனுந்தேரு மறுபத்தோராயிர விஷங்கன தும்
பருசிக்கடல்புக்கி புகைபோலும்பற்றிப் பறந்திடமே.

(இ-ள்.) கடுவன், சிலந்தி, கரையான், ஈளை, கண்ணொரிச்சல்,
படுவன், பவுத்திரம், கண்டமாலை, விரியன் முதலிய விஷகடிகள்,
முதலியவை புகையைப்போல் பறந்தோடும் எ-று. (கருஎஉ)

தீராதநோய்கள் தெளியாதபித்தந் தினவுடனே
வாராதுகாணும் வழலைப்பெருமையும் வாழ்க்கையினால்
பேராலெடுபடு மமுரியுண்டால்வினை பேர்ந்திடுகாண்
சாராதுமாய்க்க நமனென்றதிவினை மாறிடுமே.

(இ-ள்.) தீராதநோய்களும், தெளியாத பித்தமும், தினவும்,
வழலையின் விசேடத்தால், இவையாவுமுண்டாகா எமனில்லையாய்
விடுவன் எ-று. (கருஎங்)

வெண்பா.

பெண்பாலமிர்தம் விதித்தமதிபானத்தை
உண்பாருலகுதனி லுண்டோ-வெண்பால்
மூலப்புளியருந்த முப்புரத்தைச்சுட்டிடுங்காண்
காலனில்லையெப்போதுங் காண்.

(இ-ள்.) வெள்ளியபாலைப்போல் விதித்த மதுபானத்தை உல
கத்தில் உண்டார்களில்லை, இந்தவெண்பாலையும், மூலப்புளியையும்
அருந்தமுப்புரத்தைச் சுட்டிவிடும் எப்போதும் எமனில்லை எ-று.

மதனப்பாலுண்டு மாய்ந்திடுவதில்லை
மிதமாய்கற்பம் விரும்பினால்-மதனப்பால்
லகரியதுவேக நிராமயத்தையுண்டு
சுகம்பெறலாங்காயசித்தி சொல்.

(இ-ள்.) இந்த மதனப்பாலைக்குடித்து மாய்ந்திடுவதில்லையான்
அவ்வோடு கற்பம்விரும்பினால் அதுநிராமயத்தையுண்டு சுகத்தை
யடையலாம், ஆகையால் காயசித்திமார்க்கத்தைச்சொல்லு எ-று.

சொல்லார்பெரியோர் சொன்னால்வெகுசூழும்
வெல்லாருலகத்தோர் விதியிருந்தால்-சொல்லார்
கண்டாலுங்காரங் கருத்திலதைக்கண்டால்
உண்டாலுமுத்தி யுணர்.

(இ-ள்.) பெரியோர்கள் சொல்லுவதைச் சொன்னால் வெகு
சூட்சுமம், விதியிருந்தால் உலகத்தவர்கள் வெல்லமாட்டார்கள்,
அதைக்கண்டால் காரமாகும் உண்டால் மோட்சமாகும், இதைத்
தெரிந்துகொள் எ-று. (கருஎசு)

நாகபற்பம்-தரு.

தன னுந் தன தன னுந் தன தன - தத்தனூந் தன தன தன னுந்

திருப்பெருந்துறையிலகு மெய்ஞ்ஞானஒளி திருமருவியமதி மலர்குழும், பொருப்புனல்நதிபெருகுந் தில்லையனந்த - புருவச்சுழி யிடைபின்முனையில்வளர், அருவுருநாதவிர்தின் அமைத்துவரலாறுகளின்சூகூழ்மெல்லாம் யானுரைத்தேன்காண், குருமுனியுரை தவருமெய்ஞ்ஞானகுருவின்மலர்க்கமலம் அடிதொழுதடியதுமர்ச்சனைசெப்து, கற்பகக்குண்டலின்பதங் கருணையருள்காரமுஞ்சாரமுங் கண்டுகருதினும்பார் தற்பரசிகாமணியின் சற்குருபரன் தானிணைபொற்பாதமலர்நான்மறவேன், பரப்பிரம்சிஷ்டையினால் சாம்புவனெனும்பாடுகிறேனாகபற்பம் வேகமிதுகாண், தன

(இ-ள்.) திருப்பெருந்துறையில், விளங்கும் உண்மையானதே ஜஸுவிளங்கும் திருவிளங்குகின்ற மதிமலர்குழுகின்ற மோதுகின்ற ஜலத்தைபுடையந்தியானது பெருகுகின்றதில்லையில் ஆநந்தம் விளைகின்ற புருவச்சுழிமுனை, இடைக்கலை, பிங்கலை, இவற்றில்வளர்கின்ற அருவுருவாகிய நாதவிர்துக்களில் அமைத்த வரலாற்றின் சூட்சுங்கனெல்லாம் குருமுனிவர் வாக்கில் தவருமல்சொன்னேன் இப்படி சொல்லினதினால் தற்பரசிகாமணியின் இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை அடையும் பழக்கத்தினால் கற்பத்தின் வேகத்தையும் சாம்பவனென்று பாடுகிறேன் ஈ-று. (கருளுள்)

பாகமதாய்நாலுபலங்காண் இடைபிசகாபாணுமதிசாரையது நாலுபடிதான், சேகரமாம்புளிசரக்குக்கடுங்காரமதுசேர்த்தொரு வடியிடித்துச்சுரணமதாய், வேகமென்றஅமுரிதனில் காரத்தை யூட்டி விருப்பமுடன்கரைத்துமேலதுமூடி, பாகமப்படிதனைமூன்று நாள்வைத்து அமுரிதெளிவினுத்துஅத்தெளிவினில், கம்பியுப்புச் சினக்காரம் வெங்காரஞ்சாரங் கடல்துரையுப்பதஞ்சு வகைக்கு சமன், ரம்மிதமாய்பலமதுகாண் குளிக்கல்லினில் நாட்டியரைத் தேமுடியதனிலடக்கி, கும்பமதினுங்கரைத்து மூன்றுநாள்வைத்து குடத்திலிருக்குஞ் சலத்தெளிவினுத்தி, அம்பகமில்லாமலுமே கமலாக்கினை அக்கினியைமுட்டியனல் தெட்டியமையதாய். தன

(இ-ள்.) நாகம் நான்குபலமாகும், பனிகீர்நான்குபடியாகும் மூலப்புளி ஒருபடியாகும், இவைகளையிடித்துச் சுரணமாக்கி அமுரியில்லக்கி அதற்குக் காரத்தையேற்றி அதைமூடி மூன்றுநாள்வைத்து அந்தஅமுரியைத் தெளிவினுத்து அந்தத்தெளிவில் கம்பி

மூர்த்தி, சீனாசாரம், வெங்காசாரம், நவாசாரம், கடல்துரை, இவைகள் வகைக்கு ஒருபலமா யெடுத்து கல்வத்திவிட்டுநன்றாயரைத்து முன்முடிவைத்திருந்த பாத்திரத்தில்கலக்கி மூன்றுநாள் வைத்து தெளிவித்து அடுப்பிலேற்றிக் கமலாக்கிணையாக எரித்து எ-று.

தொக்காக்கி சுண்டி மின்பதமாய் எடுத்து ஆறச் சூட்டி மின்பிங்கா னாசனிக் கொல்லுவேனாண்டே, உக்கிரமதாயர்விதனிலும் எடுத்து வைத்து உலரஉலர்கதிர்முகந்தனிலும், விக்கிரமேனும் வெண்ணிர மதாய் உப்பதுவேகம் வெளுத்தசர்க்கரைநிறமென்னசொல்வேன் அக்கவரக்கரங்கள் படவும் அதிதான்னம் ஆலகாலவிடமதுக் கெதி ரில்லகாண், ஆதியில்முன்னண்டைபற்பம்கழஞ்சியது அதிதமுப்பு கன்மமதிலொருகழஞ்சு, நிதியாய்சவ்வீரம்பூரம் வகைவகைக்கு நேர்மையால்கழஞ்சியிடைது நுகுசன்னம், பேதியிலதிதபேதிகாண் இதன்பெருமைபேசினர்பெரியோர் ஜெகஜாலமதா, யிதிலொரு கழஞ்சியிடை வகைவகையிதுவகைகளனைத்து மேகமதாய். தன

(இ ள்.) சுண்டின்பதமாகத் தொக்காக்கிச் சூடுசிற்றாறின பின் பிங்கானிலுற்றி வெயிலில்வைத்து உலரஉலர அதுவெண்மையாய் உப்புப்போலாகும், அதில்வேறெந்த வஸ்துக்கள்பட்டாலும் மிகுந்த காரமுள்ள சுண்ணமாகும் இதற்கு ஆலகாலவிஷமும் எதி ரில்லை, முன்சொன்ன அண்டபற்பம் ஒன்றேகால் வராகனெடையும் வீரம்பூரம் துருசுசுண்ணம் இவைகளி லொவ்வொன்றிற்குஒன் றேகால் வராகனெடையுமாக எடுத்து எ-று. (கருஎக)

பனிவிழும்காலத்தில் எட்டுநாள்விதம் பாகமதுவாக பொரு வாரமும்வைத்தால், இனிசலரீறங்கும்இதுவெண்ணமயம்இறுத்து இறுத்துக் குப்பியதினுள்ளதாய், வனிதையின் மாதவிடைபோல் அக்கினிவிசம் வடித்துவடித்து சலமளவதுவாம், கனையையிதை யெடுத்துகைபாகமாங் கருதிமூசையில் நாங்கனலதிகம், உருகும் பதங்களறிந்து செயநீரதனில் ஒரெழுதிரமுருக்கிச் சாய்த்திடவும், தான்வரும்வெள்வங்கமதுபோல் வெட்டையதுவாய்வலுத்து கட்டியுமறுதிரமுருக்க, அருகுஞ்சவனையதுபோல் மெழுகதினவாருச் சரியமறு வெறுதிரமிருக்க, பெருகுந்தங்கத்தினிதங்காண் அது வலுத்துப் பெருமையென்னால் விளங்கப்பேசரிதுகாண். தன

(இ ள்.) பனியானது விழுகின்றகாலத்தில் எட்டுநாள்வரைக் கும் பக்குவமாய்வைத்தால் ஜெபநீரிற்ங்கும், அதைஇறுத்து இறு த்துக்குப்பியில் வைத்துக்கொண்டால்பெண்கள் மாதவிடாய்பால் அக்கினிவிசம், அதைவடித்து வைத்துக்கொண்டு சரக்குகள்மூசை

யிலுருகும்போது இதில் ஏழுதரம் உருக்கிச்சாய்க்க இதுவெள்வங் கத்தைப்போல் வெட்டையாய் உதிரும் அதைமறுபடியும் ஏழுதரம் உருக்க அதின்பெருமை என்னுல்கொல்லமுடியாது எ-று.

பச்சைவண்டுபோலதுவாம்பசுமைநிறம்பாரதனிலுமாரறிவர் பாகமதுகான், அச்சமில்லானாகப்பச்சை சித்தர்கள்ரெய்யும் அதிசயமென் னுற்றுக் கொண்டதுயிப்தால், மச்சமறிமாத்தறுநூறு செம்பதுந்கயவயதென்ன வழியென்மகிமையதால், நச்சரவமுழ ரியுண்டநரினமதால்நாதுசுற்பர் சாதனைமூலப்புகியின்சுன்னம் படவும், நிறுவலோகமதுங்காரதரத்தின் நேர்மையிதினும்நவ ரத்தினநிறம், தாறுமாறுசெய்கையதால் குருவறியாசந்தேகமா கும் வெகுஅந்தேசமாய், தேறினதோர்நாகமதிலும்பலமெடுத்துச் செயவீரசுன்னமதில் வராகனரைகான்.

தன

(இ-ள்.) அதிநிறம் பச்சைவண்டுபோலாகும், இதைஉலகத் தில் யாவரறிவார்கள், இதுசித்தர்கள்ரெய்வதொன்றாகும் இதைச் செம்புக்குக் கொடுத்தால் மாற்றதிகமாகும், இவையனைத்தும் வழ லையின்மகிமையாலாம், விஷம்பொருந்திய அமுரியுண்ட குளிர்ச்சி யால் நாதவிந்து என்னும் சாரையானது மிகவுங்காரமாகும், அது கடித்தால் மறுபடியும்மீளாது, சுற்பசாதனையானதுமூலப்புகியின் சுன்னத்தாலாம், அந்தசுன்னமானது பட்டால் நவலோகங்களும் நவரத்தினங்களும்மீறும், இப்படிப்பட்ட நாகத்தை ஒருபலம் எடு த்து அதற்கு அரைவராகனைடை வீரச்சுண்ணம் எ-று.

வீரசுன்னநாதவிந்துநீர் மென்மேலதாகவிட்டு மத்தித்துமே னாகமேற்கவசமாய், பரவியும்பூசுரவிஒளிவுபட பாணுவின்முகந்த னிலும்மாகமதுவாய், நரவியதின்மேற்கவசம்மூலத்தின்புகிசுன்ன மொருபலமதில்நாதவிந்துநீர், திரவியமிதுவெனவும் மத்தித்துமே லுந் தீர்க்கமாங்கவசமதுசெய்துமுடித்து,வாலையருள்பொற்கமலம் மலரடியில்வணங்கினே னுண்டையிருகங்குவித்து, சாலவும்பூசித் தடியேன் பாறையுப்பதுந் தானதிலொருசேர்கொண்டு வந்துநாத நீர் கோலமுடனாட்டியதை கவசமதுகுறித்து நாகத்தின்பேரில் கூறதுசெய்து, ஞானமுடன் தாவினுமிட்டு மேல்முடிமண்ணு நற்க வசஞ்சிலையது ஏழுஞ்செய்தே.

தன

(இ-ள்.) அந்தவீரசுண்ணத்தை நாதவிந்துக்களின்நீரைவிட்டு மத்தித்து நாகத்தின் மேற்கவசஞ்செய்து வெளியிலுலர்த்தி மூலப் புகிசுண்ணம் ஒருபலமெடுத்து அதை நாதவிந்து நீராலரைத்து

மறுபடியும் நாகத்துக்குக் கவசஞ்செய்து வெயிலிலுலர்த்திபாறையுப்பில் ஒருபலமெடுத்து அதை நாதவிந்துநீராலரைத்து மறுபடியும் நாகத்துக்குக் கவசஞ்செய்து வெயிலிலுலர்த்தி பாறையுப்பில் ஒருசேரெடுத்து அதையும்விந்துநீராலாட்டி முன்கவசத்தின்மேல் மறுபடியும் கவசஞ்செய்து "நைசமினிட்" மேல் "முடிகவசஞ்செய்து மண்சீலை ஏழ்செய்து எ-று.

(கருஅஉ)

முன்முறைபோல்சாமமது ஒருநாள்முழுது முத்தியெய்தசுதர் சாமமொருகம்பமதாய், இன்பமுடனுமெரிந்துநீயாற்றி யெடுத்தியல்புடனுகசன்னமெய்துமுறைகான், தெம்புடனே செம்புருக்கி பத்துக்குவொன்று திருத்தமதாகவுமே யெடுத்திடவும், அன்புடையபத்தரைமாற்று அதிகடீறம் ஆருமறியார்கவிரந்த அதிசெயத்தை, பன்னீரூமாதலிம்ரசமும்பசும் பாலுந்தேனும் பாகமதுவால் மிளகு சுக்குர்திப்பிலி, யிளநீரும்பலவகைக்கு இதனிலிமும்இச்சரக்கழஞ்சியிடையுரணமதாய், குன்றியிடையாகப்பற்பு கூட்டிமத்தித்து கொண்டிடுங்காலைமலை யங்குணமதுவாய், வேண்டிடுமரை மண்டலம்விசிதமாய் விளங்குகிறாகப்பற்பமேதினியோர்க்கும்.

(இ-ள்) அடுப்பிலேற்றி முன்செய்தது போல் நான்குசாமம் ஒரேயளவாய் எரித்து தீயையாற்றிப்பார்த்தால் சுண்ணமாகும், அதைவைத்துக்கொடுக்க பத்தரைமாற்று ஆகும், இவையாருமறியமாட்டார்கள், இந்தப்பற்பத்திற்கு அநுபானமானது என்னவென்றால் பன்னீர் மாதலம்நீர் இவைகள் ஒவ்வொன்று கழஞ்செய்தையெடுத்துச் சூரணித்து இருவேளையும் அரைமண்டலம் வரைக்குஞ் சாப்பிட்டால்போகும் நோய்களாவன எ-று. (கருஅஉ)

அண்டவாதமரோகிகமுஞ் சுவாசகாசமயிரண்டு வாய்வதுவும்சீரணமுங், கண்டமாலைகர்ணிகக்கோடும்பிரமியமுங்காசபித்த பாண்டுவிஷபாண்டதுவும், நின்றவயிர்குன்மமும் நிராமையோடு நீர்ச்சுருக்கு நீர்க்கடுப்பு நீரெரிப்பும்போம், இன்றணுகாபுண்புரைகளும் இருபத்தொருஇசைந்தமேகங்கள் மதுமேகமுதலுந், தந்தவலிநாசியடைப்புஞ் சயகாசங்கள் சன்னிசுரதோஷமொடுகிராணியெட்டும், வந்தவினைவிப்புருதியும்இசிவுவலி வார்தியொடுசோபதாபஆயாசமும், வெந்தணலாய்வீசங்கனலும் வெடிகுலைகள் விக் கலுமேப்பமுடனும் வெதுப்புகளும் அந்தத்தவியாதிகளுமே யுடலும்விட்டு அலறிப்பயந்து அலைகடலிற்றிக்கும்.

தன

(இ-ள்.) அண்டவாதம் சுவாசகாசம் அரோசகம், பத்துவாயுவுக்கள், அஜீரணம், கண்டமாலை, கர்ணிகம், பிரமியம், காசம்,

பித்தபாண்டு விஷபாண்டு வயிற்றுவிஷ, குன்மம் நீராம்பல் நீர்ச் சுருக்கு, நீர்கடுப்பு நீர்எரிச்சல் புன், புரைகள் இருபக்கொருமே கங்கள் தந்தவலி, நாசியடைப்பு சளி, சுரம், தோஷம், அஷ்ட கிரானி விப்புருதி இசிவு, வலி, வாந்தி, கோபம், தாபம், ஆயாசம், கனல், வெடிசூலை, லிக்கல், ஏப்பம், வெதுப்புடன், இவை முதலிய வியாதிகள் இம்மருந்தைக்கண்டு பயந்து கடலிற்பதுங்கும் எ-று.

விருத்தம்.

வினைப்பயனை யின்னதென் றுவிநித்துச் சொல்ல வெளிநல்லவெரு நோய்கள்வெளிபட்டேபோம், வினைப்போ ளன்பாநிபட்டிப் பனி ரெண்டாண்டு எடுத்துரைத்தேன்ஞானவெட்டி பெரியோர்க்காக கணைதொடுத்துவேதையதுந்தொற்றங்கோடி கருவறிந்து செய்து விட்டேன்கற்பத்தாலும், தனையுந்நதன்னைந்நா றுண்டநாலுஞ் சரலகலைசெய்தியெல்லாந் தாற்றுபோமே.

(இ-ள்.) வினைப்பயனை யின்னதென் றுவிநித்துச்சொல்வதற்கு எளிதல்ல ஆகையால் அநேககோய்கள் வெளிப்பட்டு போகும், நாளை பன்னிரண்டுவருஷம் பாடுபட்டு ஞானவெட்டியை எடுத்துச் சொன்னேன் இதில் அநேகவேதைகள் செய்துவிட்டேன்இனி இன்றுமுள்ளவற்றைச் சொல்லுகிறேன் எ-று. (கருஅரு)

சுருக்கமென்றபற்பவகை கோடாகோடி சொன்னார்பதினெ ன்பேர்சித்துமார்க்கம், சுருக்கமென்றகருவியெல்லாங் கணக்காய் சொன்னார் காண்பதுவுமரிதரிதுகல்விமாறார், உருக்கமிந்தவுடலு யிரும்நினைக்கவேணும் உடலுமுயிரிருந்தல்லோ அறியவேணும், மருக்கமழு மாதூரத்தனவாலைதேவி வடிவமெனு மம்பிகைப்பெண் வாறுதானே.

(இ-ள்.) பற்பவகை அநேகம் பதினெண் சித்தர்களுஞ் சொன் னார்கள், கருவிகளையும் அவ்வண்ணமேசொன்னார்கள், இந்தநூலை யும் உரையும் நினைக்கவேண்டும் இதுஅம்பிகைப்பெண்ணின் திரு வருளால் ஆக்கூடியது எ-று. (கருஅரு)

கொச்சகம்.

சுழிமுனைக்குள்ளேயிருந்த சோதியறிந்தாமாகில் வழிபலவுங்கண்டுமதி மாமதுரகற்பமுண்டேன் ஒழியாதுகற்பமுண்டா லுடலுயிருமேவலுக்கும் அழியாதகாயகற்ப மாறறிந்துவுண்பவரா.

(இ-ள்.) சுழிமுனைக்குள்ளேயிருந்த சோதியையறிந்தால் உள் ளேயுள்ள பலவழிகளையும் கண்டு அதிமதுரமாகிய சற்பத்தையுண்

டேன் இவ்வண்ணம் ஒழியாமல் கற்பமுண்டால் சரீரம் நன்றாய்
வலிவடையும் எ-று. (கருஅஎ)

வேற்றுமைகளில்லையிந்நூல் வெட்டவெளியாகவும்தான்
பூத்தமலர்வாசமதைப் புகட்டினேன்பூரத்தை
நாற்றிசையிலும்புகழ் ஞானவெட்டியாய்ந்துகற்பம்
பார்த்துணர்ந்துவுண்டிவோர் பரகெதிக்குப்பாதையிதே

(இ-ள்.) இந்நூலை யாதொரு வேற்றுமையும், இல்லாமல், கற்ப
முண்டறிந்து வெளியிட்டேன், ஆகையால் இதுமோட்சத்திற்கு.
வழியாகும் எ-று. (கருஅஅ)

கலித்துறை.

காலங்கழிந்து காயம்வெகிழ்ந்து காற்றுமழிந்
தோலுந்துருத்தியும் நாடிநரம்புந் துவண்டபின்பு
சாலவுங்கற்பஞ் சாராதுசார்ந்துஞ் சற்றில்லைகாண்
வாலிபமெய்திடுங் காலத்தில்கற்பம் வசப்படுமே.

(இ-ள்.) காலங்களை யெல்லாங்கழிந்து அதிலுல் சரீரமழிந்து
ஆத்துமாவின் வலிவுகெட்டு, தோல், துருத்தி, நாடி, நரம்புஇவை
கனெல்லார் தளர்த்தபின்னரும் கற்பம்உண்டால் காலத்தில் வாலி
பமானது கைகூடும் எ-று. (கருஅசு)

வாராதுயோகம் வாசிவசப்பட மதிரவியால்
மாறுதுகற்பம் வலுவந்ததேக வாழ்க்கையினால்
மீறுதுஞான மிகப்படித்தாலும் வித்தையல்லால்
தேறாதேருக்கு மெய்ஞ்ஞானவெட்டி தெளிந்திடுமே.

(இ-ள்.) யோகவாசியானது வாராது, மதிரவியினால் கற்பம்
வலிவாய் ஞானங்களை எவ்வளவுகற்றாலும் ஞானவெட்டியேதெளி
விக்கும் எ-று. (கருகூ)

கண்கள்விழியு மிருள்நூழ்ந்துநாடி கலகலத்து
பெண்கள்மயல்கொண்டு விழிந்தழிந்தேபெரு நோக்கிடமாய்
வெண்தந்தமாறி மெய்நரைகண்டு வினைப்பயனால்
மண்ணுக்கிடமெனுஞ் சுகுகாடுசொந்த மாளிகையே.

(இ-ள்.) கண்கள் இருளடைந்து நாடிகலகலத்து பெண்கள்
மேல் மையல்கொண்டு வீழ்ந்தழிந்து பெருநோய்க்கிடமாய் வெள்
ளியபற்கள்கருகி மெய்நரைகண்டு வினைப்பயனால் மண்ணுக்கிட
மென்னுஞ் சுகுகாடு சொந்தமாளிகையாகும் எ-று. (கருகூக)

வெண்பா.

ஞானத்தெனில் நாடிவிடுவோர் தமக்கு
பானத்தையுண்டு பரிக்கூடார்-ஞானத்தில்
தெனியாதாராகில் செகமாய்க்கைசூழ்ந்து
கனியுவாரென்றறியுங்காண்.

(இ-ள்.) ஞானத்தின்தேர்ச்சியை நாடுவோர்களுக்கு பானத்
தையுண்டு பரீட்சைபார்த்தால் ஞானத்தில் தெனியாதவர்களாக
விருந்தால் உலகமாய்க்கையானது சூழ்ந்து கனிப்பாரென்று உணர்
வாயாக எ-று. (கருகூஉ)

நாடிநரம்பகைந்து நரைதிரையுமுண்டாகில்
தேடியென்ன ஞானந் தெனியாது-பேடி
மாய்க்கையதுசூழ்ந்து மாயுஞ்சடுகாடு
தாயெனக்குச் சொன்னவழிதான்.

(இ-ள்.) நரம்புகளெல்லாம் தளர்ந்து நரைதிரைக ஞாண்டா
னால் ஞானந்தெனியாது, மாய்க்கையானது சூழ்ந்துமாயும் சடுகாடு
சொந்தநிலமாகும், இது என்னுடைய தாயானவள் எனக்குச்
சொன்னதாகும் எ-று. (கருகூஉ)

காணுகுண்ட காக்கியதுயானும்
கோணுதுமாய்கை யதின்கூடங்காணுது
கற்பமதையுண்டால் காயநெகிழாது
தற்பரையெப்பொழுதுஞ் சார்.

(இ-ள்.) காட்சியானது மாய்க்கையின் சூட்சுமாகையால்காண
ப்படாது கற்பமுண்டால் காயநெகிழாது, ஆகையால் அம்பிகை
யை எப்பொழுதும் நாடு எ-று. (கருகூசு)

வாலைதிராவகம்-தரு.

தனனாந்தன தன தனனாந்தன-தத்தனாந்தன தன தனனா.

சீர்மேவியகமலந்-திரு-வம்பிகைபொற்பதம்நம்பியருள், கார்
மேவியகருணை-கற்ப-சாதனைகாட்டியெனக்குரைத்த, பார்மேவுங்
கும்பமுனி-குரு-பாதமலர்பணிந்தேயடியேன், தாரமேவியமதுரம்-
சார-காரப்பெருமையைச்சாற்றிடினும், ஞானச்சுழிநடன திவ்விய
நாட்டத்திலும்வாசியோட்டத்திலும், வானம்பொழியுமதி கடல்-
வாருதியின்திருமால்பதிபில், ஈனம்வராமலுங்காண்-பிகையோகந்தி
னால்தவஞானத்திலும், பானநிகவுணர்ந்து பரி-பாஷையெல்லாமா
ய்ந்துபாடுகிறேன், கன

(இ-ள்.) சிறப்புப் பொருந்திய அம்பிகையின் திருவடிகடே நம்பி, அகஸ்தியருடைய திருவடிகளைப்போற்றி சாரகாரங்களின பெருமையை ஞானநாட்டத்திலும் வாசியோட்டத்திலும்திருமால் வீட்டிலும் யாதொருகுறையும் வாராமல் யோகத்தினாலும், தவஞானத்தினாலும் பானம் மிகவுஞ்செய்து பரிபாஷைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பாடுகிறேன் எ-று. (கடுகடு)

சித்திரபூரணவாலை-திவ்விய-திராவகத்தையாண்டே யானுரைப்பேன், வெற்றியெனும்படிகம்-நவாசாரம்பூநீறுகம்பி வெங்காரம்பத்தியுடன்பாறையுருவு-பச்சைக்கர்ப்பூரம் நல்லபண்ணையுடன், சதியெனுமாமேனி-பாண்டந்-தானதுவப்பு தசையதுவும், பத்துமொருபாண்டமெனும் பின்பு-பக்குவமாய் வகையஞ்சுபலஞ், சத்தோடவேமூலம்-புளி - ஈன்னமதும்படிசூரணமாய், எத்தாயமுரியெனுஞ்-சார-மேலுமதாய்ப்படிநாற்பதுகாண், சித்தாகவுங்கரைத்து மூன்றுநாளதனைவைத்துச்சேகரமாய். தன

(இ-ள்.) சித்திரமாகிய பூரணமென்னும் வாலைத்திராவகத்தை நான் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக படிகம் நவாச்சாரம், பூநீறு கம்பியுப்பு, வெங்காரம் பாரையுப்பு கடலுப், பச்சைக்கர்ப்பூரம், சவட்டுப்பு, சத்திசாரம், ஆகியபத்தையும் ஒருளடையாக வெடுத்து ஒருபாண்டத்தில் போட்டு அத்துடன் மூலப்புளி ஐந்துபலஞ்சேர்த்துச் சூரணமாக்கி அதில் அமுரி நாற்பதுபலம் நிறுத்திவிட்டுக் கரைத்து மூன்றுநாள் வரைக்கும் வைத்திருந்து எ-று.

ஆனலுமேசரக்கு-அரிதாரமும்வீரங்கெவுரியதும், தானாகும் வெள்ளையுடன்-சாதி-லிங்கமும்பூர மனோசிலையும், வேனானசிக்கியதும் விந்து-நாதமென்றூர்சகெந்தியதார், தேனானபச்சையதுந்-திருநீலகண்டரெனுமேசரக்கு, வகைக்குவகைப்பலமாய்-வலுவான சரக்கொருசீலைதனில், திகையாமலுங்கிழியாய்-தினு சாவதெல்லாங்கட்டித்தொங்கலிட்டு, துகையாயடுப்பினிலுஞ்-சொன்னேன் சுத்தமெனுங்கனபாண்டமதி, லுகையாய்தெளிவினுத்து- ஒருசாலிலிட்டுக் கொஞ்சங்கொஞ்சமதாய். தன

(இ-ள்.) பிறகு அரிதாரம், வீரம், கவுரிபாஷாணம், வெள்ளை பாஷாணம் சாதிலிங்கம், பூரம், மனோசிலை, மிருதாரசிங்கம், ரசம், கந்தகம், பச்சை, கண்டர், இவைகள் வகைக்குப்பலம் எடுத்துக் கிழிகட்டி முன்சொன்ன உப்புநீரைத் தெளிவினுத்து ஒருபாண்டத்திலுற்றி அதில் இதைத்துலாயந்திரங்கட்டி நீர்வற்றவற்ற பார்த்து அடுப்பிலேற்றி எ-று. (கடுகடு)

புரைதான்வராமலுடன் சீலை-பொட்டணமாய்கட்டித் தொங்கலிட்டு, வரையாமடுப்பில்வைத்து-வன்னி மாட்டிடவுங் கமலாக்கினேதான், திரையாய்துரையகற்றி-செழுந்-தேனெழும்பிவருகாமலுடன், கரையாமலுஞ்சரக்கு-கணக்-காவதுஞ்சென்றுஆறிடவும், இனமாயிறக்கியதை-யிருந்-தாறினபின்னெடுத்தாமதனை, கனமாகுவேசரக்கைக்-கண்டால்-கல்லதுபோலு மிறுகிடுங்காண், மனமேமதிபிசகா-வரும்மார்க்கமிந்தவுப்புவாருதியால், தனமேபிங்கானிலிட்டி-ரவி தன்முசத்திலிதுகாயந்திடினுங். தன

(இ.ள்.) கமலாக்கினியாக எரித்து வெளியேவரும் துரையை நீக்கி தேன்போலெழும்பி வாராமலும் கரையாமலும், நன்றாய்வற்றினபின் அதையிறக்கி ஆறினபின் எடுத்துப்பார்த்தால் கல்போலிறுகும், இதைப்பிங்கானிலிட்டு வெயிலில் காயவைத்து எ-று.

கதிர்முகங்காயந்திடினுங் கன-வாலையெனுங் குடந்தன்னலுந்தான், சதிராகவுஞ்சரக்கைத்-தனிச்-சூரணமாய்ச்செய்து மேலுமதாயுதிராமலும்படியே-உப்பு ஒக்கச்சரக்குத்தூறொன்றுக்கி, அதிராமலுங்குடத்தி-லிட்டு-ஆனபின்பு அக்குடமதின்மேல், செம்பதினாற்செய்ததொரு-செய-பாலையதுக்குடமேல்பூட்டி, தம்பனவதாகவுமே-சீலை சாற்றிடர்வெண்கருமாவுநந்து, செம்மையாய்க்கவசமது செய்து-சீர்பெறவும்வாலுக்கையடுப்பில், அம்பாளுந்நபெறவும்வன்னி-அக்கினிமூட்டியெரித்திடுமுன். தன

(இ-ள்.) இங்ஙனம் நன்றாய்க் காயந்தபின் வாலையில் பொடித்துப்போட்டு முன்உப்பையும் எலத்தி அதனோடுபோட்டு அதின்மேல் பெப்புப்பாலைமூடி வெண்கருவிட்டு உளுந்துமாவைப் பிசைந்து கவசஞ்செய்து அடுப்பிலேற்றி அம்பிகையின் திருவருளைப் பெற நெருப்பிட்டு எரிந்திடுமுன் எ-று. (கருசூக)

பாலையதின்வாயில்-குப்பி பாச்சியேமேலுஞ் சலம்பொழிய, செலமதுவுஞ்சொரியும்-இந்த-திராவகத்தையென்ன சொல்வேன்காண் சலமாய்ப்பொழிந்ததின்பின்-தயிலந்-திராவகங் காணேன் ரத்தவூர்ணங், கலையாமலுமிரங்கும்-இந்தக் - காரணத்தைக் கண்டு ஆரெடுப்பார் ஒருநாழிகைகருக்கில்-சூத-மோடாது கட்டிவலித்திடுங்காண், இருநாழிகைதனிலும்-ரசம் மேலும்புகையசையாதிருத்தல், உருவாகவுங்கடிகை-தச-மூலவன்னிகமலாக்கினையில், சுருங்கியொடுங்கிவிட்டு-சொன்ன-சொல்லறியும்பத்துநாழிகையில் தன

(இ-ள்.) பாலைவாயில் குப்பியைவைத்து எரித்தால் அக்குப்பியில் சலமிற்கும், அதுவேதிராவகமாம், இந்தத் திராவகத்தின்

மகிமையை என்னசொல்லுவேன், அந்தத்திராவகத்தால் ரசத்தை இரண்டுநாழிகை சுருக்குகொடுத்தால் அதுஓடாமல்கட்டும் இங்ஙனம் ஐந்துமுறை பத்துநாழிகை வரைக்குஞ்செய்தால் ரசம் குளிகையாகும் எ-று. (கசு00)

குளிகையி துவேகஞ்சித்திச்-கொங்கணர்க்கிந்த முறையளித்தேன், அழியாதுமூலப்புளி-சரக் - காகிடி-ஹும் புடமஞ்சனாகாண், வழியாயதில்பதிந்து-வன்னி-வாட்டிடவுமுதலென்றெரிவு, சனையா திரண்டுமூன்றும்-நாலுஞ் சங்கையில்லையஞ்சதானெருவாம், அஞ்ச புடமதுகாண் ஆர்ச-ஆகி ஹுமேயண்டரங்சனும், வஞ்சமதாயுரைக்க-எந்தன் - வாக்கியங்காணிந்ததூல்பிசகா, நெஞ்சறிவா லுரைத்த-வாசி நேர்மையினுக்குளிகைபாய்ந்திடலாம், பஞ்சபூதமென்றல்லவோ கொண்டு பாய்ந்திடலாங்குளிகைவாயிலிட்டே. தன

(இ-ள்.) இந்தக்குளிகையானது மிகவும் வேகமுடையதாகும் இதைநான் கொங்கணர்க்குச் சொன்னேன், இதுமூலப்புளி சரக் காணலும் இதை அஞ்சபுடம் போடவேண்டும், ஆனால் அஞ்சபுடத்திற்கும் முதல்புட முதல்ஒன்றிரண்டாக வரட்டியை உயர்த்திக் கொண்டேபோய் ஐந்தாவது புடத்திற்கு ஐந்துஅருவிற்புடம்போடவேண்டும், எம்முடைய மனதினாலுரைக்கப்பட்ட இந்ததூலானது அண்டரண்டங்களிலும் பொய்யாகாது, ஆகையினால் இந்தக் குளிகையை வாயிலிட்டுக்கொண்டு கவனம்பாயலாம் எ-று.

நவலோகமும்பழக்கும் - நவரத்தினங்கள் சத்துச்செந்தூரம், இவையாகியதயிலம்-இந்த-திராவகங்காணும்வெகுபதனஞ்சவவாகி ஹுமெழுந்து செடஞ்சாத்தியமானலெழுந்திருக்குஞ், சிவனாகி ஹுமிதனை வெல்லச்-சித்துகளுண்டோ கூடாத்திலுந்தான்-தாய்பிரம் பத்துக்கொன்றில்-தச-மாற்றதுகாணுஞ்சந்தேகமில்லை, வாயிர்தப் படிதாணுந்-தயிலம் மாட்டிடவுநவலோகமெல்லாம், ஆமிந்தப்பத் தகாகானேன்-எந்தன்-ஆண்டவன்சொற்படியானறிந்தேன், நாயிந்தப்படிபார்த்து-ரச-சூதமோட்டிலிட்டுவன்னியிட்டே. தன

(இ-ள்.) இந்தத்தயிலமாகிய திராவகத்தால் நவலோகமீழ்க்கும், நவரத்தினங்கள் செந்தூரமாகும், ஆகையால் இதைவெகுபத் திரமாகக் காக்கவேண்டும், இதைவெல்லச் சிவனுமாகாது, நாம் பிரமமானவர்களுக்கு மாத்திரம் பத்துமாற்றுக்காணும், இவ்விதமாகத் தயிலத்தைமாட்ட நவலோகங்கொல்லாம் பத்தரைமாற்றுண்டாகும், என்னுடைய குருவின்கொற்படியே யானறிந்தேன் ஆகையால் வன்னியிலிட்டு ரசத்தைபோட்டு எ-று. (கசு02)

வேறு விருத்தம்.

ஒருகடிகைகமலவன்னி ஓகோகோவொருமரத்தின் கம்பால்தீதான்
வருங்கடிகைபத்துக்குள் வரும்வேகங்கட்டியது வலுக்குமாகில்
சுருபமென்னமூலப்புரி சுண்ணமென்றதுகவசஞ் சூட்டியஞ்சு [டே
அருஞ்சீலைமூன்றுசெய்து அஞ்சபுடம்போட்டெடுக்க அதிதமான்

(இ-ள்) ஒருநாழிகை வரைச்சூங் கமலாக்கினி யிட்டெரித்
தால் தீயானது பத்துநாழிகைக்குள் வேகங்காட்டிவலுக்கும், இப்
படியானால் மூலப்புரி சுண்ணத்தினால் ஐந்து கவசஞ்செய்து மண்
சீலை மூன்றுசெய்து ஐந்துபுடம் போட்டெடுத்தால் அதிதமாகும்.

சூதமென்றயானையது நாதவெணுவிற்களவில் சுருக்குமேறி
வாதமென்றரசவாதங் கிடுகிடென்று நடுங்கியே வாய்க்குஞ்சித்தி
காதமல்லதுரமல்ல காரசாரத்தளவால் கண்டுண்டேறி
பேயுமில்லாருளிகையது வெவ்வங்கநீர்க்குடித்துப் பின்பு ஆண்டே.

(இ-ள்.) ரசமென்கிற யானையானது நாதவிந்துக்களின் சுருக்
கேறி ரசவாதமானது கிடுகிடென்று நடுங்கிச்சித்தியாகும், கார
மல்ல, தூரமல்ல, காரசாரங்குளினவால் கட்டுப்பட்டு யாதொரு
வித்தியாசமுமில்லாத குளிகையானது வெவ்வங்கத்தின் நீரைக்
குடித்துப் பின்பு எது. (கசு0சு)

புடத்துச்சோரொருவதனம் புகழ்தூறுசாரணையிப்புதுமைகாணுந்
திடப்படுத்தும்ரசகுளிகை மூலப்புளிகவசமதால் செயமேயாகுந்
தடமினிவங்கமிட்டுச் சேருருக்கிக்குளிகையிடச் சலநீர்வாங்கும்
நடனதிருவம்பிகைபெண்ணருளதனால் ரசிதமதுமீரைஞ்சாண்டே.

(இ-ள்.) புடத்திற்கு ஒருசுருவாக தூறுசாரணையில் புதுமை
யானது காணும், மூலப்புரி, சுண்ணத்தின் கவசத்தால் ரசக்குளி
ரையானது திடப்படும் செயமாகும், ஒருசேர் தங்கத்தை யுருக்கி
அதில் இந்தக்குளையை விட்டால் நீர்வற்றிப்போம், அம்பிகை
ப்பெண்ணின் கிருபையால் பத்துவருஷம் கிரதமாகும் எ-து.

இக்குளிகைப்பாலிலிட்டுஎடுத்திடவும் பால்கள்சுண்டியிருக்கு
மாகில், அக்குளிகைவாயிலிட்டு அங்கென்றுங்கண்டத்தி னளவா
யூத, சக்கரம்போல்கழல்மூல சரக்கிருக்குஞ்சார்வில்நீன்று சாதித்
தாக்கால், உக்கிரமாயண்டரண்டமொருநொடிக்குள்சுற்றிவரலாகு
மாண்டே.

(இ-ள்.) இந்தக்குளிகையை அந்தப்பாலி லிட்டெடுக்க பால்
சுண்டியிருக்கும் அந்தக்குளிகையை வாயிலிட்டு கண்டத்தில் அங்

என்று ஊதிமுலத்திலிருந்து சாதித்தால் அண்டரண்டங்களைப் பெல்லாம் ஒருநொடிப்பொழுதுக்குள் சுற்றிவரலாகும் எ-று.

விருத்தம்.

இத்தயிலம்ரசிதம்பதினுறுக்கொன்று ஈந்திடவும்வயதுபத்து மேன்மேலாகும், சுத்தஅயச்செம்பதுவாமிரும்பைக்காய்ச்சி சுருக்கேற்றத்திராவகத்தால்சுயர்செம்பாகும், வித்தையென்னவிது அயமும்ரஹ்போற்காய்ச்சமின்னலொளிவாகும்பதம்பூசும்போதில்,சத்துகளெல்லாம்பிரிந்துகளிம்பற்றேபோய் தாம்பரமாமல்லியின் பூச்சாறதாமே.

(இ-ள்.) இத்தயிலத்தை வெற்றிபதினுறுக்கு ஒன்றுகொடுக்க வயதுபத்தாகும் இரும்பைக் காய்ச்சிச் சுருக்கேற்ற அதுஅயசெம்பாகும், திராவகத்தால் நல்லசெம்பாகும், இந்தவித்தை வெகு அபூர்வமானதாம் இதைப்பதத்திற்பூசும்போது சத்துகளெல்லாம் பிரிந்து களிப்பற்று தாம்பரமாய் மல்லிகைப்பூச் சாறாகும் எ-று.

வேறு-விருத்தம்.

அயமதுவின்செம்புருக்கிராகபற்பம் அருவிடவுநூற்றுக்கொன்று, சுயமீதாம்வயதுபத்தரையெனவு மகத்தீசர்சொல்லும் ரூக்ஷம்பயமேதுபரிவேதைபாடியதோ ஞானவெட்டிப்பலிதமாகுந், தயிரியமாய்செம்பெடுத்துநாகபற்பத் தனைகொடுக்கத் தங்கமாண்டே.

(இ-ள்.) அயச்செம்பை யுருக்கி அதற்கு நாகபற்பங்கொடுக்க நூற்றுக்கொன்று சுயமாகும் வயதுபத்தரையாம், இது அகஸ்தியர்சொன்ன சூட்சமாகும், ஞானவெட்டியிற் சொல்லும் பறிவேதையிற்பயமில்லை, ஆகையால் செம்பெடுத்து நாகப்பற்பத்தைக் கொடுக்கத் தங்கமாகும் எ-று.

(கசு0அ)

குற்றமொன்றும்வராது குறைவேதுகுடவனதும் நூற்றுக்கொன்று, சித்தானதிராவகந்தாலுருக்குமுகந்தனில்சுருக்கச்செயமுமாகும், வித்தானவயதுபத்து வெள்வங்கம்நானூற்றுக் கொன்றேயூட்ட, பத்தான வயததுங்காண்பரிட்சைபார்வலோகம்பத்து மாற்றே.

(இ-ள்.) யாதொரு குற்றமும்வராது, குடவன் நூறுபங்கு ஒருபங்கு திராவகத்தை உருக்கு முகத்தில் சுருக்குகொடுக்கஜெயமாய் பத்துவயதுளதாகும், வெள்வங்கம் நானூற்றுக்கு ஒன்று கொடுக்க பத்துவயதாகும் எ-று.

(கசு0க)

விருத்தம்.

திராவகத்தில்குன்றியெடை கிருதத்தூட்டி தினமிரண்டுஅதி
காலையையுண்ண, நரைதிரையுமண்டலத்தில்நாடியோடும் நரம்பு
களுமிறுவிவந்துநன்றுக்கட்டுங், கரைகளில்லைதுறைகளில்லை தொந்
தங்கோடி கற்பமுண்டுகனகபரிவேதைசெய்து, முறைபிசகாமூலப்
புனிசுன்னத்தாலும் முடிந்ததுகாண்காயசித்தி முப்புவாண்டே.

(இ-ள்.) இந்தத்திராவகத்தில் குன்றியெடை நெய்யில்விட்டு
இரண்டுநாள் உண்டால் ஒருமண்டலத்தில் நரைதிரையோடி நரம்
புகளெல்லாங் கெட்டிப்பட்டு விந்து நன்றாய்க்கட்டும், இதற்கு
அநேக தொந்தங்களிருப்பதால்கரைகளும், துறைகளும் ல்லைபாகும்
ஆகையால் கற்பமுண்டு மூலப்புளி சுண்ணத்தின் சகாயத்தால்
முறைதவறுது பறிவேதைசெய்து முடிந்தது எ-று. (கசூக0)

தெளிந்தவர்கள்ஞானவெட்டியெடுத்து ஆய்ந்து செயநீருந்தி
ராவகமுஞ்செய்தாராகில், களிவேதுகாயகற்பமதுங்குரெட்டிகற்ப
நோய்பிணிகளெல்லாங்காணுதோடும், அழிவதில்லை யுடலுயிரும்
வினைதானேது அண்டபுலனங்களுள்ளகாலம்வாழ்வார், சுழியின்
முனையிடைகலைபின்சூகூங்கண்டால் சுகாதிதத்திலிருந்து சுகமறி
வாராண்டே.

(இ-ள்.) நன்றாய்த் தெளிந்தவர்கள் ஞானவெட்டியை ஆராய்
ந்து அதிலுள்ள ஜெயநீரையும் திராவகத்தையும் செய்வாரானல்
காயகற்பஞ்செய்து கொண்டா லோடுவதைப்பார்க்கிலும் இரண்டு
பங்கு நோய்கள் ஓடிவிடும், வினையுமில்லையாகும், உலகமுள்ளவரை
க்கும் வாழ்வார்கள், சுழிமுனையின் சூட்சங்களைத் தெரிசித்தால்
சுகாதிதத்திலிருந்து சுகமறிவார் எ-று. (கசூகக)

இத்தயிலமுண்டிவோர்க் கென்னபத்திபம் இயல்பானஆவி
ன்பால்கிருதமாகும்,சித்தமதாய்கற்பமதுக்கானபத்தியஞ்சிவயோ
கியவர்தனக்குச்சொன்னவாறு, உத்தவறுசுவையகற்றுஞானிக்கா
கும் உள்ளபடியுண்டுகறையேறலாகும், கற்றறியார்தயிலமது வினை
நோய்க்குண்டால் கணக்காகும்புளிபுகையும்கருதிடாரே.

(இ-ள்.) இந்தத்தயிலத்தை உண்பவர்களுக் கெல்லாம் பத்தி
யம் என்னவென்றால் பசும்பால், பசுநெய் இவைகளும், கற்பமுண்
டாயிருக்கும் பத்தியங்களுமாகும், அறுசுவைகளை நீக்குதல்ஞானி
க்காகும், அங்ஙனமேயுண்டால் கரையேறலாகும், கற்றுணராத
வர்கள் தயிலமுண்டால் புளி, புகைகுடித்தல் இவைகளைநீக்குவார்
கள் எ-று. (கசூகஉ)

கறிவகையில்வெள்ளாடுமுசுலுமுள்ளான் கவுதாரிகாடையுமா
ங்காணீர்காணும், பிறியமுடனவீன்பார்கிருதமாகும் பிசகாது
புளிபுகைபுந்தள்ளலாகும், குறிப்புடனேகுக்குடமு மச்சந்தானங்
கூட்டிடமேலாகாதுகுராமாகும், அறிவுடையோர்விதியாதி யறிந்
தகற்றலாகும் அதீதகுறைசொச்சமில்லா தருளுவேனே.

(இ-ள்.) அன்றி, வெள்ளாடு, முயல், உள்ளான், கவுதாரி,
காடை பசும்பாள், புசுநெய், இவைகளாகும், புளி, புகை, குடித்
தல் இவைகளை நீக்கலாகும் கோழியும், மீனும், கூட்டினால் மிக்க
கொரேரமாகும், அறிவுடையவர்கள் வியாதியையறிந்து நீக்குவா
ர்கள் இன்னும் குறையில்லாமல் சொல்லுவேன் எ-று. (௧௩௧௩)

வேறு-விருத்தம்.

சீர்மேவுமகாமேக பூபதிலேகியங்காணுஞ் செப்பக்கேளீர்,
கார்முகவனருள் தெளிந்து அகத்தீசர்கமலபதங் கருதியானும்
பூமேவுமவுழ்தமதும் புவிதனினுமுட்கொண்டோர் புகழ்ந்துவாழ்
வார், தார்மேவுஞ்செனகா திரிஷிகள்பதம் போற்றியிதைச்சாற்று
வேனே.

(இ-ள்.) சிறப்புப் பொருந்திய மகாமேகபூபதி லேகியத்தைச்
சொல்லக் கேளுங்கள் கார்முகனுடைய திருவருளைத் தெளிந்து
அகத்தீஸ்வரனுடைய திருவடிகளை நினைந்து இந்த ஓளவுதத்தை
உண்டவர்கள் புகழ்ந்து வாழ்வார்கள் ஆகையால் நான்இதை சன
காதிரிஷிகளுடைய திருவடிகளைப் போற்றிச்சொல்லுவேன்எ-று.

மகாமேகபூபதிலேகியம்-தரு.

மகாமேகபூபதிலேகியங்காணும்-மதிரவியொளிமேவிய
செகாதீதசெயராஜபூபதியிதுகாணும்.

(இ-ள்.) இதுமகாமேக பூபதிலேகியமாகும், இது சந்திரசூரி
யர்களுடைய ஒளிபொருந்திய உலகத்தவர்கள் அதிசயிக்கும் படி
யான இராஜபூபதி இதுவேயாகும் எ-று.

சுகாதிதசுகழிமுனையருள்திரு, அகாரகாரணஉகார பிரண
வைமகாரமாமலர்மருவியஒளியினில், சுகாரலும்பரிபூரணகுண்டலி
திருவம்பலகுருபரமேவமலரடி, கமலந்தனிலருளமிர்த மதிபொழிய
திருபந்தனில்வடிவம்பிகையெனமகிழ், அவுழ்தங்கனில்மிகு அதிக
மருள்பெறவும்.

மகா

(இ-ள்.) மிகுந்த சுகம்பொருந்திய சுழிமுனையருளை யுடைய
அகாரகாரணமாகிய உகாரமும் மகாரமுஞ்சேர்ந்தபிரணவத்தில்
விளங்குங் குண்டலிபும் சிற்றம்பலத்தி லிருக்கும் குருசிவத்தின்

மலரடியும் சொருபகிருபத்தில் அம்பிகையும். என்னைமகிழ்ந் துப்
தேசித்த ஓளஷதம் இதுவேயாகும் எ-று. (கசுககூ)

காரசாரசெயகருதியலவணமும், பாறைசீனம்வெங்காரதுஞ்
சாரமுந், தாரபூரசவ்வீரமுங்கெவிரியும், பாரகெந்திபாஷாண மிங்
கிலிகமுந், தனையருள்ரசமனோசிலையதுகுடனு, மினைதசஇடையரை
லமினிதிடமிது, விடைவகைசரிசமனருள்பஞ்சலவணமுந் கடவுளி
னருள்பெற அடவிதுபொடிசெய்து மகர்

(இ-ள்.) காரசாரங்களில் ஜெயித்த உட்பாகிய பூரீதும்பாறை
யுப், படிகாரம், வெங்காரம், நவாச்சாரம், அரிதாரம், பூரம், வீரம்
கௌரி, கந்தகம், வெள்ளைப்பாஷாணம், லிங்கம், ரசம் மனோசிலை
கர்ப்பூரம், இந்தப்பதினைந்தில் பாஷாணச்சரக்குகள் பத்துமவகை
க்கு அரைப்பலமும் மற்றஐந்து சரக்குகளும் வகைக்கு ஒருபலமு
மாக எடுத்துப்பொடிசெய்து எ-று. (கசுககௌ)

சீரகமுங்கருஞ்சீரகமிளகதும், வேருங்கோஷ்டம் வேர்க்கொ
ம்புடன் திப்பிலி, கருஓமங்குரேசானிவால்மிளகதும், தேவதாரம
க்காரமரத்தையுஞ், சீறுநாகமலரதிமதுரஞ் செவ்வியம், மீதுபிது
ரோகணி கூகைநீர்பறங்கியும், சிங்கிவெட்பாலைகார் கோலந்தாணி
யு, மிங்கிதமெனுங்கடுக் காயுடனிவையதும். மகர்

(இ-ள்.) சீரகம், கருஞ்சீரகம், மிளகு, செவ்வியம், கோஷ்டம்
சுக்கு, திப்பிலி, ஓமம், குரோசாணிஓமம், வால்மிளகு, தேவதாரம்
அக்கராகாரம் சன்னராஷ்டகம், சிஹாகப்பூ, அதிமதுரம், பீத
ரோகணி கூகைநீறு, பறங்கிச்சக்கை, கடுக்காய்ப்பூ, வெட்பாலை
யரிசி கடுக்காய் இவைகளும் எ-று. (கசுககஅ)

தேவதாரிமுக்கத்தாரிசங்குப்பியும், வேலிபுங்கொடிவேலிவெ
ண்சாரணை, வில்வம்விடதாரிவிலாமிச்சு, மொழிஞ்சியுமழிஞ்சியுமூ
க்குருவிது, மிளகருணைசெம்பரித்திவேர்விழிதியு, மேனிவெள்ளறு
குவெள்ளொச்சிவெண்காக்கணம், விழிபொத்தியுடன் சிவனாரதன்
வேரது, முன்னையுங்கெருடனு முசுட்டையின்வேரதும். மகர்

(இ-ள்.) தேவதாரி முக்கத்தாரி, சங்கங்குப்பி, இருவேலி, சித்
திரமூலம் வெள்ளைச்சத்திச் சாரணைக்கிழங்கு, வில்வம் விடதாரி,
விலாமிச்சுவேர் ஏரழிஞ்சில் இரங்கழிஞ்சல், அமுக்கராக் கிழங்கு
மிளகருணை, செம்பருத்தி. வேல், விழுதி குப்பைமேனி, வெள்ள
றுகு, வெண்ணைச்சில், வெண்காக்கணம், விழியொத்தி சிவனார்
வேம்பு, முன்னை, கருடக்கிழங்கு, முசுட்டையின் இவைகள் எ-று.

வகையாகியவகைபலமரைசரிசமன், உகையாய்க்திர்முகமெழிவதுபடரவி, திகையாய்வன்னியுமனலினின்பொன்னிறந், துகையாய்கூரணமினமிதுதுடிபெறு, மிடியினம்பொடிபடமிகுபதமிடைகுறை, மறுபடிவெகுபதமுறையுதுவடிசெய்து, பொடியினையருள்சுழிகெதிபெற.

மகா

(இ-ள்.) இவைகளையெல்லாம் வகைக்கு அரைப்பலமெடுத்து பொன்வறலாய் வறுத்துச் சூரணஞ்செய்து பின் இதை நன்றாய் வஸ்திரகாயம் பண்ணி ஏ-று. (கசுஉய)

மதுரசஞ்சீவியதுஇடையரைப்படி, பதியக்கிருதம்பசும் புரவி ளநீரதும், மதிததாளிதனிரதுசரிசமனிடை, விதிமதாய்பஞ்சதாரைபன்னீரதும், விசிதமிதுகருதிவிகிதகரைபதமு, மிரதினணலிலிணைமிகவும்வன்னியடா, வினவுந்கமலதிபஞ்சகவிதரணைபதங்,கொதியுமதிபுகல அதிதபாகுவறிதல்.

மகா

(இ-ள்.) சர்க்கரை அரைவீசையும், பசுநெய், பசும்பால், இளநீர் பன்னீர் இவைகளில் சர்க்கரையைக் கரைத்து அடுப்பேற்றி மெல்ல எரித்துப் பாகுபதமாய் வந்தால் ஏ-று. (கசுஉச)

வருதலால்தருப்பரமிதுவருதிடில், கருதிடில்சர்க்கதுபொடியிடனில், கறுத்ததாகியெகிளறிடில்கருகிடா, துரிதமாய்வகைசூரணமிடுபதம், விதமிதையெசுடரதுபகைமுறிபட, கலரவுந்துழவுணரிதுபரிமளமென, தணலிணைகனல்மறியெனமிதுவசிகரம். மகா

(இ-ள்.) அந்தச்சமயமறிந்து பொடிபண்ணி யிருப்பதை அந்தப்பாகில் சிறுகச்சிறுகக் கொட்டிக் கிளறி முறியாதபடி அதினை.

சுகமதாயிறக்கிதிவிடுமருந்தினை, பதமாய்குரோசனை புழுகதுவதுமிக, தகமைகஸ்தூரிஞங்குமஞ்சவ்வாதுடன், உகமையாயிடைகழஞ்சியிவ்வகையினை, மகிழ்பெறபொடியிவை கலறவுங்கிளறிசை, கெடிபெறுமவுழ்தமுந்தடியடிவினைமதை, கடிவிஷமுதல்பிணி மடியவுந்கடல்புகல், நெடியலேகியம்வெகு பதனம்பதனமிது. மகா

(இ-ள்.) நன்றாயிரக்கி அதில் கோரோசனை, புதுரு, கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ சவ்வாது இவைகளை வகைக்கு ஒன்றேகால்வராகனெடைகலந்து வைத்துக்கொண்டால் கடிவிஷம் முதலிய நோய்கள் கடலிலோடி யொளிக்கும் ஏ-று. (கசுஉஉ)

வேறு-விருத்தம்.

அம்புவிபில்கற்பமுண்டு ஆண்டையினிநோய்கள் வந்தணுகுமுகில், மம்பியிந்தமகாராஜபூதிவேகிய மிதினைநாடுங்காலை, வம்பு

செய்தநோய்களதும் வரும்வினைகள் பயந்தோடி மடியுங்கண்டாய் செம்புலிங்கர்பதம்போற்றி லேகியத்தைவெகுபதனஞ் செய்வீர் தானே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் கற்பமுண்டு அதினால் நோய்கள் வந்து சேருமானால் இந்தமகாராஜபுத்திர லேகியத்தை நாடினால் அந்த நோய்களெல்லாம், பயந்தோடிமானும், ஆகையால் சம்புலிங்கேஸ்வரர் திருவடிகளைப்போற்றி இந்தலேகியத்தைப் பத்திரப் படுத்துங்கள் எ-று. (கசுஉ௩)

வாலையெனும்பிகையின்மலர்ப்பதமும் பணிந்து மதியமீர்த முண்டேன், மூலமெனக்கனித்துபுளி சுன்னுமதின்குக்ஷமெல்லாமுணர்ந்துமேலும், ஆலகிஷமதினளவால் சரக்குகளெல்லாமடிந்து அவுழ்தமாகும், காலனில்லையென்றெந்தனம்பிகையுஞ் சொல்லவுமே கருதினேனே.

(இ-ள்.) வாலையென்கிற அம்பிகையின் திருவடிகளைப்பணிந்து மதியமீர்தமுண்டேன், அவள் எனக்கு மூலத்தையருள்செய்துபுளி சுண்ணத்தின் சூட்சங்களையும், சரக்குகளை மடிக்கும்விதங்களையும் சொல்லி இவைகளை கைமுறை பிசகாமல்செய்தால் எமன் வருவதில்லை யென்றுஞ் சொன்னாள் எ-று. (கசுஉ௪)

கருதிடிலும்வாதபித்தஞ்சேத்துமத்தால்செனித்தவினைகாணுதோடு, மருவுமந்தமருந்திடிலுய் குஷ்டமரைமண்டலத்தில் மறைந்துபோகும், சுருபமுந்தலேகியந்தான் தூதளங்காய்ப் பிரமாணந்தோடுத்துமேன்மேல், அருந்திடிலுமதிகாலைமாலையிலுமவுழ்தமதையருளலாமே.

(இ-ள்.) நினைத்துப்பார்த்தால் வாதபித்த சேத்துமங்களால் வரும்நோய்கள் ஒன்றும்நாடா குஷ்டமோ அரைமண்டலத்தில் மறைந்துபோகும் இந்தலேகியத்தை இருவேளையும் தூதுளங்காய் பிரமாணஞ் சாப்பிடவேண்டும் எ-று. (கசுஉ௫)

குன்மமெட்டும்பறந்துவிடக் குறித்திந்தலேகியத்தைக்கொண்டுமேலும், இன்பமதாய்பசம்பாலுமிருவேளை தூதளங்கா யிளிப்பிரமாணம், உண்பதுவுமொருபகஷ முணர்ந்திடவும்லேகியத்தை யுட்கொள்வாராய், துன்பவினையேகிவிடு மொனியோருக் கீர்திடவுஞ் சுகமதாமே.

(இ-ள்.) அஷ்டகுன்மங்களும் போகவென்றால் இந்தலேகியத்தை தூதுளங்காயளவு பசம்பாலில் இரண்டுவேளையும் ஒருபட்சம் வரைக்கு முண்டால் அந்தவினைபோய்விடும் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தாலுஞ் சுகமாகும் எ-று. (கசுஉ௬)

கொச்சகம்

அமுசியுண்ணும்போதுவினை யாகமதிலுஞ்செனித்தால்
குமுறிவிடும்வாய்வதுவுங் குன்றியிடைப்பிரமாணம்
சமுசையம்பாராதுசன்னி தாபசுரநாவரசுதி
செமுதியிரைப்பினைப்புமுதல் சேராமலோடிடுமே.

(இ-ள்.) அமுரியை யுண்ணும்போது வினையானது வந்துசேர்ந்தால் அந்தவாயுவுக்களுக்கு குன்றியளவு கொடுத்தால், சந்தி, தாபசுரம், நாவறட்சி இரைப்பு இளைப்பு இவை ஒடிவிடும் எ-று.

ஆறுசன்னியேழுசுரம் மஷ்டகுன்மங்கிராணியெட்டும்
வீறுமேஅசீரணமும்வெட்டைமுதலுஷ்ணமும்போம்
தேறுந்தசுவாய்ப்பத்துந் தீபனமில்லாதிடிலும்
வேறுகூறிலாமலுமே விக்கல்கக்கல்விட்டிடுமே.

(இ-ள்.) ஆறுசந்தி, ஏழுசுரம், எட்டுக்குன்மம், எட்டுக்கிராணி அஜீரணம், வெட்டை, உஷ்ணம், பத்துவாயுவுக்கள், தீபனமில்லாமை விக்கல், கக்கல் இவைவிட்டுப்போம் எ-று. (கசுஉஅ)

பேதியினிலதிராசரம் பேராமைகாசமதும்
மேதியினிலுமிருந்த மேகமெல்லாமோடிவிடும்
தாதுபலனுண்டாகுந் தாரணியிலும்மெவர்க்கு
சூதகத்தின்வாய்வதுவுஞ் சொல்லாமலோடிடுமே.

(இ-ள்.) அதிராசரபேதி, ஆம்பல், காசம், சகலமேகங்கள்சூதவாயு இவையெல்லாம் நீங்கி தாதுவிர்த்தியுண்டாகும் எ-று.

பச்சைகெந்திவாய்வுசட்டி பாண்டுக்ஷயரோகமதும்
அச்சமில்லாசோகைமுத லாநென்பதுநாளில்விடும்
இச்சையிந்தலேகியத்தா லெய்துமிருதிவினைபு
மிச்சமில்லாதேயகன்று வேறுவினைவாராதே.

(இ-ள்.) பட்சகந்தவாயு சச்சவாயு, பாண்டு, க்ஷயரோகம், சோகை இவைகள் ஆறு அல்லது ஒன்பதுநாட்களில் இந்தலேகியத்தால் தீரும் எ-று. (கசுநட)

கலித்துறை.

கூடமுஞ்சாரமுங் கலந்துகரைத்துக் கருதியபின்
சேர்த்திரின் தெளிவதும்வாங்கித் தெளிவதனில்
தாதுமும்வீரமுங் கெவுரிபாஷாணந் தவளம்பெவள்ளை
பூரமுமலிங்க மனோசிலைசேனம் புடைசுசரக்கே.

(இ-ள்.) காரமும் சாரமும் கலந்து கரைத்தெளிவினுத்து அந் தத் தெளிவில் தாரம், வீரம், கவுரிபாஷாணம், சங்குபாஷாணம், பூரம், லிங்கம், மனோசிலை இவைகள் எ-று. (கசுநக)

புகைசரக்கான அதிதந்தோளாந்திரம் பொட்டணமாய் வகைவகைக்கட்டி வன்னியிட்டேயனல் வாட்டிடவும் பகைவிஷமேவி பறங்கிவைப்பாதிடம் படபடத்து உகையிந்தப்பாகஞ் செய்கையினுச்சுத்தி யுற்பனமே.

(இ-ள்.) இந்தப்புதைச் சரக்குகளை யெல்லாம் தோளாந்திர மாகக் கட்டி அக்கினியிட்டு வாட்டி பறங்கிவைப்புப்போல் பட படத்து செய்தால் சுத்திசெய்த விதமாகும் எ-று. (கசுநஉ)

துரிசத்துவெள்ளைச் சூதமுங்கட்டித் துலக்கமதாய் அரிவிந்துநாத மாரறிவாரிதி னுண்மையெல்லாம் விரிவிர்தச்சுத்திக் கெதிரில்லைகாணிந்த மேதனியில் சரிவந்துவந்தன் குழுகொண்டுசுற்பங் கலியில்லையே.

(இ-ள்.) துருசு, வெள்ளை, ரசம் இவைகளைக்கட்டித் துலக்கச் செய்தால் இந்த விந்துநாதங்களை யாரறிவார் இந்தஉலகத்திலே இந் தச்சுத்திக்கு எதிரில்லையாகும் எ-று. (கசுநங)

கலிவருகாது வருமைகளேது கசுடில்லைகான் ஒளிவிந்தசோதி பிரகாசம்வீச மொன்பதுவும் சலியாமல்கட்டுஞ் சரக்குகளுக்கண்ணந் தனிமெழுகார் பலியாதுவென்று வுரைசெய்யுமுலிகைப் பாதகரே.

(இ-ள்.) துன்பங்களும், தரித்திரமும் வருவதில்லை, இந்தச் சோதிப்பிரகாசத்தால் ஒன்பது சரக்குகளும் கட்டிப்போகும் சர க்குகள், சுண்ணம், தனிமெழுகு இதைபலியாது என்றுசொல்லும் மூலிகைப்பாதர்களே எ-று. (கசுநச)

வெண்பா.

மூலிகையைத்தொட்டு முக்கால்சுருக்கிடவும் கேலியதுவெய்துமெனுங் கேள்விகாண்-மூலிகையால் பட்டுப்புதைந்துவிடும் பாரசரக்கத்தையுந் தொட்டாலுங் கெட்டுவிடுஞ்சொல்.

(இ-ள்.) மூலிகைகளைக்கொண்டு மூன்றுதரஞ்சுருக்குக் கொடு த்தாலும் கேலியாகும் என்னும் கேள்வியானது மூலிகையால்சரக் குகள் புகைந்துபோம் ஆகையால் பெரியசரக்குகளை தொட்டால் கெட்டுவிடுமென்று சொல்லுக எ-று. (கசுநரு)

வாதிசுருங்கூடி மயங்கித்தழைகளினீர்
வேதையிருக்குதென்று வீண்பாடு-வாதிசுருங்
மலைசுருங்கைதிரிந்து வைத்திருந்தபொக்கிஷத்தை
அலைந்முசட்டுக் கரியாக்கினார்.

(இ-ள்.) வாதிசுருங்கூடி மயங்கித் தழைகளின் சாற்
றி உல் வேதையிருக்கிற தென்றெண்ணி வீண்கஷ்டப்பட்டு மலை
சுருங் குகைகளும் திரிந்து, வைத்திருந்த திரவியங்களை யெல்லாம்
சுட்டுக்கரியாக்கினார்கள் எ-று. (கசுருங்)

இந்தவிதஞ்சுட்டு யிரசமதைக்கருக்கி
தொந்தித்திடுஞ்சரக்கைச் சோதித்தார்-இந்தவிதம்
வசப்படுமிதேனு வழியில்லாதோஷந்
தசப்புடத்தில் மூலிகையால்சாம்.

(இ-ள்.) இந்தவிதஞ்சுட்டு இரசத்தைந்நறுக்கி சரக்குகளைச்
சோதித்தார்கள், இந்தவிதமானது வழியில்லாத தோஷத்தினால்
வசப்படுவ தில்லையாகும் ஆனால் மூலிகையால் பத்துப் புடத்தில்
மடியும் எ-று. (கசுருங்)

இப்படியாயுலக மேமமிருக்குமென்று
கைப்பொருளைத்தோற்று கடனாகினார்-இப்படியாங்
கேள்விமொழியுணர்ந்து கிலேசமதுவாகி
பாழ்வினைகள்கூழ்ந்துவிடும் பார்.

(இ-ள்.) இந்தவிதமாக உலகத்தார்கள் பொன்னிருக்கிறதெ
ன்று சொல்லிக் கையிலிருந்த திரவியங்களைப் பிழிந்து கடன்கா
ரானார்கள், ஆகையால் இவர்களுக்குப்பாடும் வினைகூழும் எ-று.

விருத்தம்.

அம்புவிபிலுஞ்சிலபேர்வாதிசுருங்காமசாஸ்திரங்களுல்லாம்
பரிசோதித்து, நம்புதலாய்சிலபேர்கள்சரக்கைசுட்டு நசித்துநாள்
தோறும்வினைநலியுண்டாகி, வெம்புரசமதைக் கொளுத்திவிழியுங்
கெட்டுவெறிபிடித்த குக்கலைப்போல்வேடம்பூண்டு, பம்பகமாய்
பரதேசியெனும்பேர்கொண்டு பழம்பொருளைக்காட்டிப் பணம்
பறிப்பாராண்டே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் சிலவாதிகள்கூடி ஆகம சாஸ்திரங்களை
யெல்லாம் பரிசோதனைசெய்து நம்பிச் சிலபேர்கள் சரக்குகளைச்
சுட்டு நசித்து ரசசரக்குகளைச் சுட்டதினால் கண்கள்கெட்டு வெறி
பிடித்த நாயைப்போல் வேடந்தாங்கிப் பரதேசியாய் பழம்பொரு
ளைக் காட்டுவதாகச் சொல்லிப் புணத்தைப் பரிப்பார்கள் எ-று.

ஆண்டவகத்தியனைசிவசத்திபூசை யானறிந்தே எனிலமதிலா
ருங்காணார், உண்டேனோர்பன்னிரண்டு மாச்சுமேலும் உள்ளமது
தனிலமுரிபுளியுங்கண்டே, சண்டனையுஞ்செயிக்குங்களை கற்பங்
கொண்டு சரமாரிபேற்றநமன்தகித்துப்போனான், கண்டநிந்தசெ
ய்தியெல்லாமூலகத்தேதார்க்கு கனமாகத்தோற்றுமிந்நூல் காணீ
ரான்டே.

(இ-ள்.) அகஸ்தியர், சிவசத்தி இவர்கள் பூசையை நானறிந்
தேனே, பொழிய உலகத்தில் எவரும் உணர்வில்லை தவிர உள்ளத்
தில் அமுரியையும், புளியையும் கண்டேன், உடனே கற்பமுண்
டேன் அதினால் எமனை வெயித்தேன் இந்தச்செய்திக எல்லாம்
உலகத்தவர்களுக்கு இந்நூல் காட்டும் எ-று.

மதனகாமேஸ்வரதயிலம் வண்ணக்கிந்து தரு.

மதனகாமேஸ்பரதயிலமிதாமையா-மதிமோகனமாமயல்
மன்மதசுருப சுகாதிதமாமையா

(இ-ள்.) இதுமதியை மயக்கத்தக்க மன்மத சொருபசுகம்
வினைக்கும் மதனகாமேஸ்வர தயிலமாகும் எ-று.

சுதனருளால்சுகதேகாதிதவாசம்-சாந்துசவ்வாது-சுகந்த பரி
மளகஸ்தூரிவீசம்விலாசம்-அப்பிரேகசெந்தூரந் தொழுதருள்குரு
முனிகமலபொற்பதமலர்பனிய-சதுர்பலங்கொண்டமுரிமூலப்புளி
யன்னீரினில்கடலைப்பிரமாணந்-தெளிந்தநீரில-அப்பிரேக மதிவிடு
அனலிநீர்சண்டிடும்வாட்டி-குளிக்கல்லினி-லடக்கி நாதவீந்துநீரு
ட்டியிணைபிசுகாதாக்கிடுமேதிரிநாளினையாமலுமெழுகாய்பதமாகு
மவ்விதமாய்வருதல் வழித்தேரவிபில்லையுமழகாய் - உன்னிதமாக
வும்-ஆச்சரியமகலடக்கி அம்புவமீதில்-ஆவினெருவிப்புடமைம்பது
கையெருவினில்தாக்கி அக்கினிவீச ஆறவும்பூமியதுக்குளாவிதானி
யபுடமாரியம்பிரேகம்வாங்கி, அவ்விதபுடமீரெஞ்சு இவ்விதநாத
வீந்துநீரேறி-மெழுகுபதம்-ஆவல்லிடுமவிடமல்லாடி ரண்டுதினமா
ட்டி-அன்னாது-சென்றப்படியதுவழித்ததுகதிர்முகந்தனிலுட்டி-
மதன
யிரவிதனில்.

(இ-ள்.) அகஸ்தியருடைய திருவடிகளைப் பணிந்து நான்கு
பலம் அப்பிரகசெந்தூரத்தை அமுரியிலிட்டு அடுப்பில்வைத்துச்
சுண்டுகிறவரைக்கு மெரித்துப் பின்னெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டு
நாதவீந்து நீர்வார்த்து மூன்றுநாள்வரைக்கு மறைத்துமெழுகுபத
மானால் வழித்துபில்லையாக்கி அகலிலிட்டு நன்றுயலர்த்தி மேலகல்

மூடி ஏழுமண்சீலை செய்து ஐம்பதுவகை எருவில் புடம்போட்டு ஆறினபின்னெடுத்து இவ்விதமாகப் பத்துப்புடம் போடவேண்டும் எ-று. (க௭சக)

அகோரப்பிரகாசசுவாலையுமனல்படவீசு-அதிதசுந்தர-ஐஞ்சு புடமதுவாகிலுமற்புதநேச-மல்லியின்பூநீர்-அம்பிகைமாதா சுகந்த நீரவ்விதகூறு-சூப்பிதனில்-அருளாகசெயம்பெற்றவேக மதனொளியின்வாறு-சூளிகல்லினிவ்-அம்புவிபேரறியாமல்கெம்பீரசெந்தூர மிதைநாட்டி-கருஞ்சாவலுதிர-மன்னுள்முழுது மெழுகதுபதம்வரு தலுமாட்டி-உறவானபின்பு-அதிதகதிர்முகவனொளிவுபட மிகவுந் தாக்கி-சிறுசின்னியாலெனும்-அவுழ்தமதின்சீழ் மேலுமரைத்து - மூலிசைந்துமாக்கி-அகலிலுட்டிகவியமண்சீலை யேழுமேத்தி-மார்க் மதாச-மதியில்குழியிழிசாணிழிய அன்பதுகையில்லாழ்த்தி வன் னியைமுட்டி-அருள்குறுமுனிதிருவடிதொழுதாச்சனை துதித்தஅங் கியைப்பூட்டி அதிரிடவுங்கண்டதாரைகொண்டாவியை விதித்து மதிமலர்கொண் டிருவினையொழியமுப்பாழ்கடந் தப்படி-தாண்டி. அம்பியாயோகம் - வரும்பரசுருபராஜாங்கபூபதியெனும்வேண்டி- தூரியாதீதத்தி-லரீரெண்கலைபிரளாமலும்ரேசித்துயுதி-அடிபணிந் து அக்கினியெனுமனலற்றுச்செந்தூரமிதைசோதிஆராதனைசெய்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் ஐந்துபுடந் தீர்த்தபின்னர் அதைக்கல் னத்தில்போட்டு சாவலரத்தத்தா லரைத்து மெழுருபதமானபின் பில்லைதட்டியுலர்த்தி சிறுசின்னி ஆல் இந்தத்துளிர்கலை யரைத்து பில்லைக்குமேலுங் கீழுமாகவைத்து நடுவேபில்லையைவைத்துமேலு மகல்மூடி மண்சீலை ஏழுசெய்து எருவில்புடமிட்டு பரயோகசமாதி யில் வாசியை மாறதபடி வைத்துப்பின் அக்கினியைமாற்றி செந் தூரத்தை சோதித்துப்பார் எ-று. (க௭சக)

தாபரமெட்டுசுரேழு லோகங்களும் வசியஞ்செந்தூரமுண்ண கிருபாகரசுவாமிக்குவாணசுருபிகள்வசியம்-மோகனமாதா -மோத விதாகசுகாதவைபோகிகள் வசியம்மதனவித்து - வாதிருநால்படி ஆவினமிர்தமதுபாகம்பாண்டத்திலுட்டிஅக்கினிவீரஆவாரையின் கம்பதும்நீடி * கமலாக்கினை-அனல்படவேபதம்வருமேதொக்கிடு மேட்டி அக்கினியாற்றி - யிக்கனலாவியிகழ்த்தியிறக்கிடுமோகம்- யிப்புவிதனிலும் யிரவுசுடநீரில்வீசாமலுமாற்றிடுவேகம்-மதனவித் து-வாரமதாகிவரும்பதமாறியாமல்லிழலுலாவி-வாலையெனும்பழ ம்பாண்டம்திட்டுமலாமல்குழித்தயிலம் வீரசுகந்தசுரோத மன்மத போகம் - விரகலாகிரிமாதா மடந்தையர்நீத வினோதசம் போகத்

காமலாகரி-வாதுபோராடல்துராதரை ராஜரும்வசியம்-வையக்மீ
தில் மதனகாமேஸ்வரதயிலமிதாகிய ரகசியம் - குழித்தயிலம்-வா
டைவீசாமலுமாற்றிடுமெனவிராவேகம்பயிரவத்தின்-மலரடி தொ.
முதருள்கெதிபெறுமிருபதயோகம்முத்திபெறவும். மதன

(இ-ள்.) எவ்வித தாவரங்களும் பதினான்குலோகங்களும் வசி
யமாகும் மதனவிரை நான்குபடி ஆவிற்பாலில் ஒருபாண்டத்திலி
ட்டு அடுப்பேற்றி ஆவரைவிறகினாலெரித்துச் சுண்டியபின் அதை
குழித்தயிலம்வாங்கி, தருமதேவதையின் திருவடிகளைத் தொழுது
மோட்சமடையவும் எ-று. (காசக)

அதிவிதகுறுமுனியருளியஅவுழ்தசெந்தூரம்பலமிடையொன்
றறியுஞ்சத்தித்தகெந்தியதுசமனுறவுசெய்விதூரம்வெண்ணுவியொ
ன்று-மதுரமும்வகையதும்வசனிருளிக்கல்லினில்தாளாய் மத்தித்தி
டவும் மதனவித்திதினிடதயிலம்விட்டிழையதுமாள்ஒருசாம நேர
மாயரைபோலதுவட்டியரைத்தெடுதங்கம் மெழுகதன்பத- மன்ம
தகரூப சிகாமணிதேவப்பிரசங்கம் வசிகரமைய-மாற்றிடுமேவழித்
தேற்றியுண்டையதுபோலாக்கிற்-சீலையதனில்வரிசைய தாயொரு
கினியதுபோல்பதமாக்கி-பின்கலையத்தில்-மதனவித்தாகிய தயிலம்
விட்டொருபடிமாட்டி யிருபக்கத்தில்-வாரதுவாய்சிலு வான்கிக்
கம்பதுகொண்டுபூட்டி-நடுமத்திபம் - வல்லமையாக் கினியிரதின்
கயிர்கொண்டுமாட்டி-வன்னியைமூட்டி-வற்றவற்றிடுமத்தன் தயில
மெனுமதுகொண்டுட்டி-தீபாக்கினைகொண்டக்கினிகுடுதுவினிலது
சுருக்கதுவனலாவி கெந்திமெழுகு-அதுவரும்பதமறியனலது மாற்
றிடலாவி-சலசத்தினில்-விடுமேவெள்ளாட்டமுரி பதமாப்படியது
கொண்டி-தமாய்-சாமந்தனிலுவிதமாய் கமலாக்கினை விசையாய்ச்
சுருக்கேறிடுமியல்பாய் தொந்தமேறிடும். மதன

(இ-ள்.) குறுமுனிவரமருள்செய்த ஒவ்வொத்தமாகிய செந்தூரம்
ஒருபலம் சுத்திசெய்தகந்தகம் ஒருபலமும், வெள்ளைநாபி அதிம
தூரம், இவைகளும் ஒவ்வொருபலமாகஎடுத்து கல்வத்திலிட்டு அந்
தத்தயிலத்தால் ஒருசாமமரைத்து மைபோலான பின்வழித்துஉண்
டைபோலாக்கி சீலையில் ஒருகினிபோல்கட்டிப் பதமாக்கிப்பின்
கலயத்தில் இரண்டுபக்கத்தில் தயிலத்தைவிட்டு அக்கினியிலேற்றி
வன்னியைமூட்டி மெழுகுகலசத்தில்விடுத்து வெள்ளாட்டமுரியை
பதமாய் விடுத்துக் கமலாக்கினியா யெரித்து எ-று. (காசக)

மிகுருமெடுத்துமறுகலைமதனிலிடு வேகம்-வெண்ணுவிதால்-
புகழுமுமுரியதுபின்பொருகலயந்தனில் பாசம்-கிளிக்கொண்டேற்

றிச்-சுடர்க்கனவியகனல்வொடுத்துச்சூக்ஷ்மதாகசாலஞ்-சுருங்குத
லாய்-துடர்ந்துமூன்றுவிசையுங்கடந்துதொந்தமேறிஞ்சார்வாய்
காமேசுரத்தைகேர்முட்டிமாதளங்கனி குடைந்து அதுக்குள்நாடி
குறிப்பாய்-மண்சீலையேழும்-யிருபத்துடனெருவிலிருத்திப்புடமது
போட்டெடுத்து-ஆறிடும்பாகம்-யிசையகவசம் பிறித்தினைக்குளி
ந்கல்லினில்விடுத்து-கவசமெடுத்திவ்விதத்தயிலந்தன்னை யிட்டிமத்
தித்துச்சிமிளேத்திசடாட்சரங்கொண்டெட்டெட்டும்மட்டவசியம்
நிஷ்டையுருலக்ஷமதுசாத்தி-நேயமதாக-அவிழ்தமெனு மதனமா
மோகக்காமேசுரத்திலாடும் அம்புவிதனில்-அகிலபுவன செகமதித
லோகாதிதமுந்தேடும்-அஷ்டதிசையும்-அண்டரண்ட பகிரண்டம
ண்டலமுமகிழும்-நவசித்தர்கள்-அர்ச்சித்துமதியமுர்தமுச்சித்தத்து
டன்மதூரம்புகழும் அருமறைகள்-ஆகமங்களும்புகழ் யோகவிதியு
மகிழுமாய்ந்து ஞானோப்பிரசங்கம்-அடிபணிந்திவர்துதிமதூரசெந்
தமிழ்சிந்துபாய்ந்து-அவிழ்தமெனும். மதன

(இ-ள்.) மறுபடியுமெடுத்து மறுகலசத்தில் கிளிகட்டி அக்கி
னியிலேற்றி யெரித்து ஒருசாமமானபின் மூன்றுவிசை யானபின்
கடந்து எடுத்து இந்தக் காமேசுரத்தை கொட்டி மாதளங்கனி
யைக்குடைந்து அதற்குள் இதைவிட்டு மண்சீலை ஏழுசெய்து இரு
பத்தோரெருவில் புடம்போட்டு ஆறினபின்னெடுத்துக் கவசத்
தைப்பிரித்து மீண்டும் தயிலமிட்டு மத்தித்துச் சிமிளில்வைத்துச்
சடாட்சரத்தால் தியானஞ்செய்து மற்றயாவர்களாலும் துதிக்கப்
பெற்று எ-று. (கசுசுரு)

அலறுநாலாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்தெட்டதுமதமாய் - அ
னந்தநோய்கள்-அக்கிரமஞ்சன்னியிராறிலகலு மோரேழுசன்னிவி
தமாய்-கெந்திமெழுகு-அண்டத்தினுச்சியைக்கீறிகண்டுடன் கடுக
ள்தஅரக்கி-மத்தித்திடவும்-அதிதபூதவேதாளபி தூர்கள்முதல் குறு
க்கி-ஆத்துமம்விட்டதுவிட்டோடியகலு மனந்தயோசனை தூர்மன
த்து-மதுவிசை-அஷ்டகுன்மங்களுமெட்டு துஷ்டநீர்க்கோவைபுங்
கட்டியகற்றுமதிசாரங்கள்-ஒரெட்டுக்கிராணியது மீரெட்டுச்சூலைய
திதமோடுமினமறுந்து-மேதித்தயிரவிதனில்விடமேகடுகளவுசாடும்
காமேசுரத்தில்-யெய்தும்பாண்டு ஈரெட்டுப்பழுதாய்போகும் வினை
கள்படுமே-விரகலாகிரி-யின்பமதாகியபோகமிதற்குக் கதலிதனிலி
டுமேஎள்ளுப்பிரமாணம்-காராவினமிர்தம்படிகாச்சிடு முக்காலாய்
வருங் கருத்தாயுள்ளுக்குணர்ந்து-கவியபச்சைகற்பூரம் திவ்வியசந்
தனத்தோடு அரைத்துமேலும்பூசி - பாதாதிக்கேச மெண்சாணும்

பூதாதிஐந்தும்பரவிபாயும் பரிமளாதிபரிபூரணவிசிதஐனிவாய்மன்
மதசுருபவடிவா-யெங்களுக்கும்பிரகாசஉல்லாசமாகவுலகில்சல்லா
பத்துடனடையுலாவ ஸ்திரீமோகவிற்பம்-உச்சிதமாகத்துடர்ந்து
புட்சமாயெதிர்கொண்டோடிப்பணிவா-ரட்சியுஞ்சுவாமி. மதன

(இ ள்.) நாலாயிரத்துநானூற்று நாற்பத்தெட்டுவியாதிகளும்
போகும் எழுவகைசந்திகளும், கந்தகமெழுகை உச்சியைக்கிண்டி
ஒருகடுகளவை அரக்கி மத்திக்க எமனும்வர் தணுகமாட்டான்,
அன்றி, அஷ்டகுன்மம், நீர்க்கோவை அதிசாரம் சூலை, இவைக
ளுக்கு எருமைத்தயிரிலிடவேண்டும், பாண்டு, விரகலாகிரிக்கி வா
ழைப்பழத்திலிடவும், பச்சைக்கர்ப்பூரம், சந்தனம். இவைகளை
யரைத்து பாதாதிசேசம் வரைக்குமுள்ள எண்சாணுடம்பும்பரவி
ஸ்ரீபோகத்தில் மிகவும் பிரியமுண்டாய் பேர்க்குக் எதிர்கொண்டு
சுவாமி எணரட்சியும் எ-று.

(ககசக)

உபநயனமாதுகள்விதமதன லீலைகளுயர்ந்து - ஒரேமுகடிகை
உக்கிரமதாகிய விற்துறிக்கிரகத்தாதுவிடாமலுணர்ந்து-ஒருராத்தி
ரிக்குள் ஒருமித்துடனிருவர்பருவத்துடன் சம்போகம்புணர்ந்து-
உணவிடாமல்தனுவொத்ததிர்ந்து இடைதுடையைத் திருகிகுழை
மலர்ந்து உபஸ்தமதுகனத்துஅடிநடுமுன்தடித்துப்பொருத்துமத
முனைந்து-தசநாடியுயிருத்துக்கப்போதுக்கப்போ பருத்துப்பசும்
பாலுடரிதூர்துபின்போதிளநீ-ரஞ்சிதத்துடனும் பஞ்சதாரையை
ப்புகட்டியதிலுறவாய்தாம்பூலத்துடனும்பஞ்சதாரையைப்புகட்டி
யதிலுறவாய் தாம்பூலத்துடன்-கொஞ்சிடும்பச்சைக்கர்ப்பூரம் விஞ்
சையதுவாயிழைத்துஅறிவாய் - அடைகாயுணர்ந்து தேகாதிமுழு
தும் வென்னீர்தெளிவாய்ப் பிடிப்பித்துடனிசைவாய்-தாதுவிடா
து-உண்பதுரிம்பப்பழத்தினுள் விரையரைத்துரட்டி யுணர்வாய்-
பாக்கதுப்பிரமாணம் பொங்கமதாகியவிற்து பொருந்திடாமலுங்
கக்கும்போக்கும்-காமசலநீர்எங்கெங்கும்வேர்வைகள் பாயுமிளப்
புஞ்சோபதாபங்கொண்டிருக்கும்-எண்சாணுதேகம் - அங்கங்கே
நாடிதளர்ந்துஅசதிகாதுக்குக்குண்டாகியலர்வாள்அன்னேரமேநீ
தங்கமாகுமதனதயிலமெனுமயனந்தருவாய்-சோபங்குஅதிர நிகழ்
யத்துடனுணர்ந்து நினைவாய்சதாகாலஞ் சம்போகி - சித்தர்கொ
னல்-உச்சிதபோகங்கள் செய்துஉருவாய்நாதசையோகி ராஜாங்க
யோகி.

மதன

(இ-ள்.) மதனலீலைகளுயர்ந்து ஏழுநாழிகைவரைக்கும் விற்து
வெனியிடாமல் ஒருராத்திரிக்குள் இரண்டுபெண்களை சம்போகிக்

கலாம், அன்றியும் ஸ்ரீகள் உன்னைவிடாமல் ததுவோடு ததுவைச்
சேர்த்துக்கொள்வார்கள், உன்னுடைய லிங்கமானது தடித்துப்
பொருந்தும், தசநாடிகளும் முருக்கேறும், அப்போதைக்கப்போ
து பசும்பாலுஞ் சர்க்கரையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும், தாம்
பூலத்தூடன் பச்சைக்கர்ப்பூரம்பூரத்தை யிழைத்துத்தின்னவேண்
டும், பின்னர் எலுமிச்சம்பழத்தின் விரையையரைத்து கொட்டை
ப்பாக்கும் பிரமாணஞ் சாப்பிட்டால் வீந்து வெளிப்பட்டு போக
மானது மிகவுஞ்சிலாக்கியத்தை யுண்டுபண்ணும் எ-று.

ஆன்டவன்சொற்படியாதிமுனிவருரைத்ததமிழிந்தம் அரு
மறையோர்-உண்டினர்வதாப்வின்களின்றொழிவதே புலகிலுகமை
மதுவாக்கியம்-பைந்தமிழோதியசிந்துபதமா யருளவிற்பரசமாய்
விதித்தைஆசான்-தந்தைமதியிந்தவிதிசெந்தமிழ்வினோதகாமேசர
மாய்-வேதசாரத்தின்-சந்தரசோதிபிரகாசமந்திரமவுனமலர் பொ
ழியும்-சயம்புலிங்கஞ்-சொர்க்ககயிலாசபூரண நற்கமலமாமதூரம்
வழியும்-பேரின்பவெள்ளம் செந்தமிழிந்தமதி சந்திரமதுரகலைவி
ழியும்-சிலசமையம்-தென்பொதிகைமேவிவளரென்புகழ் செகாதி
ஜெகந்தழைக்கும்-சீவசெந்துகள் செவ்விழிக்காக செந்தூரமைவி
ழிக்காமயூபிகளவசியம் செனனவாழ்க்கை-விந்துநாதமுஞ் செழி
த்து ஐந்துபூதமும் வலுத்துபிசுவாம்-விசிதரத்தினம்-அந்தமுன்
மதனைப்போலாவியும் வளர்பிறைகொண்டாகும்-அருபியாகி - சந்
திரசூரியருள்ளவரையு மெங்கும்பிரகாசந தழைக்குஞ் - சுழியின்
முனை வருமே யென்கலையெட்டுமதியிந்தமு மூட்டுமமைக்குந்-
தெட்சணமூர்ந்தி அடியன்திருவள்ளுவனருளமதுரவாக்கியம்வரு
க்கும்-விதித்தவிதி-மதனகாமேஸ்பரமும்வாழி மேன்மேலும்வாழி
வாழிகுருவினருள்.

மதன

(இ-ள்.) இந்த மதனகாமேஸ்வர தயிலமானது ஆதிமுனிவரா
கிய அகஸ்தியருரைத்த மேலான அமிர்தமாகும், ஆகையால் ஈரே
முபதினான்குலகங்களிலுமுள்ள சகலபிராணிகளெல்லாம் இதனால்
மிகவும் வலிவடைந்தார்கள், ஆகையால் இப்போது திருவள்ளுவ
னாகிய நான்சொன்னேன், அதுபற்றி இந்தத்தயிலம் வாழக்கட
வது எ-று.

(சுசுசுஅ)

விருத்தம்.

கும்பமுனியனுக்கிரக வுபதேசத்தால் குருவருளால்மதனகா
மேசரத்தைச்சொன்னேன், எம்பிரான்கிருபை யெனக்கெய்துங்
காலே இப்படியான்பாடுபட்டே நெளியோர்க்காக, அம்புவிபில்

குறளடியேன்பாடுநாளில் அனேகபேரெனையெதிர்த்து உரைதான்
சேட்க, வான் புலையர்க்கருள யில்லைபெரியோர்கேட்டுமனமகிழ்ந்து
ஆண்டையெனவாழ்த்தினுரே.

(இ-ள்) அகஸ்தியர்செய்த உபதேசத்தால் நான்மதனகாமே
ஸ்வரத்தைச் சொன்னேன், எம்பெருமானுடைய கிருபை எனக்கி
ருந்ததனால் ஏழைகளுக்காகப் பாடுபட்டேன், நான் இங்ஙனம்பா
டும்போது அநேகர் என்னை ஆட்சேபிக்க அவர்களுக் குரைத்த
பொருளைக்கேட்டு பெரியோர்களுள்ளாம் மகிழ்ந்தார்கள் எ-று.

பூருவத்திலன் னையெனுங்கெர்ப்பந்தன்னில் புகழாகயானுதிக்க
கும்போதிலேதான், மாறுகலைநாற்பதுக்குள்வயதுகாலம்வரும்படி
யாய்மெய்ஞ்ஞானவாய்த்ததாலும், வேறிருபத்தஞ்சதிலும்புவியில்
தானும்வெகுவிசித நூல்களானுவிதித்தேன்காணும், ஆரறிவாரறிந்த
வர்களவருமாண்டார் யானிந்தகாயகற்பமருளினேனே.

(இ-ள்) பூர்வத்தில்தாயின்கர்ப்பத்தில் நான்பிறக்கும்போது
விந்துபாய்ந்த கலையினால் நாற்பது வயதுக்குள்ளாக உண்மைஞா
னம்விளங்கும்படி யிருந்தால் நான் இருபத்தைந்து வயதில் சகல
நூற்களைபுஞ் சொன்னேன், இப்படிசொன்ன காயகற்பத்தைஅறி
ந்தவர்களுள்ளாங், இறந்தபடியால் இப்பொழுது யாவரறியப்போ
கிறார்கள் எ-று. (ககரு)

முன்னோர்களுரைத்தவிதிமுப்புவாறு முடித்துவைத்த நூல்க
ளதுமோசம்வாரா, தின்னவிதமென்றறியாதாலுமாண்பர் எடுத்த
முறைகருவறியாதெய்தாதொன்றும், சொன்னவழியறிந்து கற்ப
முண்டுதேறிசுழிஞனையில்வாசிகொண்டுசோதித்தாக்கால்,அன்னை
யபிராமியருளெய்துஞ்சித்தி அனுக்கிரகபதவிபெற்று அமைப்பா
ரண்டே.

(இ-ள்) முன்னோர்களுள்ளாம் முப்புவால் முடித்துவைத்த
நூற்களாகையால் மோசம்வாராது, ஆனால்அதில்சொன்னவற்றை
இன்னவிதஞ் செய்வதென்றறியாமையால் அதிலீ சொல்லப்பட்ட
பாகங்கள் முடியாதென்று சொல்லுவார்கள், அதைஉள்ளபடியே
யறிந்து கற்பமுண்டு சுழிமுனையில் வாசியையேற்றினால் எந்தாயா
கிய அபிராமியின் திருவருள் கைகூடும் எ-று. (ககரு)

வாதவயித்தியமூலப்புளி சுன்னத்தால் மருவிதிருநடனமிடும்
வாலேதேவி, நாதவிந்துகாரமெனுஞ் சாரத்தாலும் ஞானவெட்டி
முழுதுநிறைவேறுங்காலை காதமில்லைதூரமில்லைநமக்குள்ளின்ற கரு

வறியாநாளே துகாலமேது, ஒதுமிந்தநூல்களெல்லா மொன்றுலா
ச்ச உண்மையி றுந்துருதியினுபங்காணன்றே.

(இ-ள்.) வாத வயித்தியங்களுக் குதவுகின்ற மூலப்புளியின்
சுண்ணத்தினல் திருநடனம்பொருந்திய வாலையின் நாதவிந்தேன்
யிதை காரசாரங்களினல் ஞானவெட்டியிலுள்ள பாகங்கள் நிறை
வேறுவதால் நமக்குள்ளிருக்கின்ற மர்மத்தைத் தெரிந்து கொள்
ளக்காலமேன்! நானேன்! இவையனைத்தும் ஒன்றுலாச்ச ஆகை
யால் இதுஉண்மையாகும் எ-று.

(கசுருஉ)

கொச்சகம்.

நாதவிந்தென்றறியாது நான்மயங்கினேன்சிலநாள்
பேதமகத்தீசர்சொல்ல பேர்களறிந்தேமகிழ்ந்தேன்
வாதமென்னமுப்புவென்ன வந்தவரலாறுமென்ன
பூதமஞ்சினுதித்த பூரணத்தைக்காண்கிலரே.

(இ-ள்.) நானும் சிலநாள்வரைக்கு நாதவிந்துக்களின் பேதம்
தெரியாமல் மயங்கினேன், பின்னர் அகஸ்தியர்சொல்லத்தெரிந்து
கொண்டேன், வாதமென்பது என்ன? முப்புவந்தவிதம் என்ன!
ஐம்பூதங்களினுதித்த பர்பூரணவஸ்துவைக் காணமாட்டார்கள்

பச்சையென்றவுப்பதுவும் பார்த்தாலுந்துய்யவெள்ளை
உச்சிதமாய்கொண்டுறுதி வுண்டதொருவுப்பதுகாண்
வைச்சபொருளாதியிலும் வாரியினுச்செனித்த
தற்சொருபமாய்விதிக்குள் சங்கையிதைக்காண்கிலரே.

(இ-ள்.) பச்சையென்ற உப்பைப்பார்த்தால்மிக்கவெள்ளையா
கும், அதுவே உறுதியான உப்பாகும், ஆனால் ஆதியில்லைத்தபொ
ருளானது தற்சொருபமாய் விதிக்கும் ஆனால் இந்தச்செய்கையை
க்காணமாட்டார்கள் எ-று.

(கசுருசு)

சத்திசிவநாதவிந்து சாரமதுக்காரமதும்
புத்தியதனூற்றிந்தேன் புறியமுரியானதுவும்
வெத்தியிதுவிண்ணுமண்ணு மேல்கீழுமாயிருக்கும்
சித்தர்கள்மறைத்துவைத்த செய்கையிதைக்காண்கிலரே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்களே காரசாரங்களாம், இதைப்புத்தியி
னுண்ணுந்தேன், புறியும்அமுரியும் ஆனதுவிண்ணுமல்ல, மண்ணு
மல்லவாகும், இது சித்தர்கள்மறைத்து வைத்ததாகும், ஆனால்
இதைக் காணமாட்டார்கள் எ-று.

(கசுருரு)

சூத்வித்தையாவதென்ன சக்கிலசரோணிதங்காண்
வாதவித்தைசெய்துமோசொல் வாருதியைக்கண்டறியார்
பாதையிந்தமார்க்கமெல்லாம் பாடுபட்டுயான்வெளியா
வேதமிதுவென்றுரைத்த மெய்க்குருவைக்காண்கிலரே.

(இ-ள்.) சக்கிலசரோணிதங்களே சூத்வித்தையாகும், வாரிதியைக் கண்டறியாதவர்க்கு வாதவித்தை கைகூடாது, இந்தமார்க்கங்களை யெல்லாம் நான்மிகவுங் கஷ்டப்பட்டுணர்ந்து வெளியாய்ச் சொன்னேன் எ-று. (கசுருசு)

கலித்துறை.

சுழியாகியமுனை சிங்காரவீட்டின் சுகாதிசத்தில்
அழியாப்பதவி யருள்பெற்றுஞான அருபத்திலும்
விழியாய்மனக்கண்ணு வேதார்தசார வெளிதனிலும்
சுழியாமல்காய மருள்காக்கிபெற்றுக் கருதினனே.

(இ-ள்.) சுழிமுனையாகிய சிங்காரவீட்டில் அழியாதபதவியைப் பெற்று அருபப்பொருளின்கண் கண்ணுக்கம்வைத்து வேதார்தமாகிய வெளியில் திருவருட்காட்சியைப் பெற்று சிந்தித்தேன்.

மதுரம்பெருகு மமிர்தம்பொழியு மதிரவியில்
விதுரங்கணைகொண்டு வீசிவிட்டேனந்த மெய்ப்பொருள்கண்
தெதிர்சேர்வைஞான துரியாதிதத்தி லிருந்துறவாய்
சுதனருள்வாசியை ரேசித்துநின்று துலங்கினேனே.

(இ-ள்.) இனிக்கின்ற அமிர்தம் பொழிகின்ற மதிரவிகளில் கணையை வீசினேன், உடனே வெளிப்பட்ட அந்தமெய்ப் பொருளைக்கண்டு எதிர்சேவை செய்து ஞானதுரியாதிதத்திலிருந்துவாசியை ரேசுகஞ்செய்து விளங்கினேன் எ-று. (கசுருஅ)

வாசியைப்பாச மறவாமல்கண்ட மதின்வழியாய்
நாசியில்வாசி நடவாமலாதி நங்கென்றுயான்
மாசிப்படாமல் மதியுண்டு ஆண்டு மறுவருஷம்
தேசிகன்பாதம் பின்பொன்றுதள்ளி தெரிசித்தேன்.

(இ-ள்.) மூக்கினின்றும் வாசியானது வெளிப்படாதபடி நங் என்றுஊதி மதியமிர்தத்தையுண்டு வருஷமானபின் மறுவருஷத்தில் வாசியைக்கண்டத்தின்வழியாய் குருவின் திருவடிகளில்செலுத்தி தெரிசனைசெய்தோம் எ-று. (கசுருசு)

மூன்றாண்டியோகம் பிராணயவாசி முனைசுழியில்
ஆண்டாண்டுசென்று மூன்றாண்டில்வாசி யவடத்திலும்

பூண்டந்தழலத்தைக் கும்பித்துரேசித்துப் பூரகத்தில்
தீண்டாதசோதி மணிவிளக்கேற்றி தெரிசித்தனே.

(இ-ள்.) மூன்றாவது வருஷத்தில் பிராணாயாம யோகமானது
சுழிமுனைக்குப்போய் அவ்விடத்தில் வாசியைநிறுத்தி மூலத்திற்
கும்பித்து ரேசித்துப் பூரிக்கும்போது தீண்டாத சோதிவிளக்கை
போற்றித் தெரிசித்தேன் எ-று. (கசகஉ)

வெண்பா.

அரவங்கடித்தா லாண்டையினிகேளீர்
குறைவதுகாணது குற்றநிலில்லை-அரவமது
நீண்டினுல்போதுஞ் சிரசில்விஷமேறி
வாண்டிடுவார்காய கற்பம்வாறு.

(இ-ள்.) ஆண்டை சர்ப்பங்கடித்தால் குறைவு ஒன்றுமில்லை,
அதுகடித்தாலோ சிரசில்விஷமேறி மாயாகற்பத்தால் இறப்பர்.

உன்விஷந்தானேறி வுயிர்விடுமேயாமாகில்
தன்விஷத்தாலொன்றறியோன் சாட்சி-உன்விஷமும்
நிழலதுஉன்சாயல் நிற்கையிலுமாண்டு
தழலதுவந்தரவமது சரம்.

(இ-ள்.) விஷந்தலைக்கேறி உயிர்போனால் அதுவிஷத்தாலென்
றறியமாட்டேன், உன்விஷமும் கூடச்சேர்த்து நிற்பதால் இறப்ப
தென்றறி எ-று. (கசகஉ)

கண்டிதுபார்சாட்சி கற்கோடகனுகிலுந்தான்
உண்டுகற்பசாதனைசெய் துலகில் கண்டிதுபார்
நாடியதுபாஷாண நஞ்சு அலுண்டாமாகில்
சோபமில்லைதாயமில்லை சொல்.

(இ-ள்.) அதற்குச் சாட்சிசொல்லுகிறேன் கேள், கார்க்கோ
டனுனால் வந்துக்கொண்டிருந்தால் கோபதாபங்க ளில்லையாம்.

விஷமும்மிர்தமதா மித்துருவுஞ்சத்துருவும்
மழலையெனுங்கொண்டு அவர்மடிவார் விஷவமிர்தம்
மெய்சொன்னென்பாய்சொன்னேன் விந்தரசபாணம்
பொய்சொல்லுவாரில்லை போ.

(இ-ள்.) விஷத்தையும் அமிர்தத்தையும் மித்துருவுஞ்சத்துரு
வுமாகக்கொண்டே மடிவார்கள் விஷமே அமிர்தமாகும் ஆகை
யால் நான் இந்தவிஷயத்தை மெய்யாகச்சொன்னேன் இதுவிந்து
ரசபாணஞ்செய்தவர் சொல்லா கையால் பொய்யல்ல எ-று.

நாராயணசெந்தூரம்-தரு.

ராஜமேகமகாராஜபூபதியி துகாணும்-மதுமேகமகோதரம்
பூசிதமாய்வச்சிரகாயம் வலுத்திடுங்காணும்.

(இ-ள்.) இதுமதிமேகம், மகோதரம் முதலியவற்றைபோக்கி
தேகத்தை வலிவுசெய்வதால் ராஜமேகமகாராச பூபதியாகும்.

போசராசமகிபூபதி யெனுநள-ராஜமேக நாராயணசெந்தூர
மாசிலாமறர்மதிநிகர்க்கெந்தியு - மீசன்விந்துவை யிரதமுமிருவகை
யிதுசரிசமனிடையணவிடைபாவது-மதிமேனுகிலையரி -தாரமிங்கி
லிகமுமிதுயிவையிதுபத-முறவுசெய்திரிவகை - யினமறிசரிபணவி
டைசமனன்பதும்.

ராஜ

(இ-ள்.) போசராஜன்முதலிய மன்னவர்களுல்லாம் மகிழ்ந்த
இந்தநாராயண செந்தூரத்தின் கிரமம் எப்படியென்றால் கந்தகம்
இரசம், மனோசிலை, அரிதாரம், இலிங்கம், இந்தச்சரசக்குகளை ஒரு
அளவாயெடுத்து எ-று.

(கசு கரு)

ஏகபூதபஞ்சாக்கினைவகையிது-தேககாரசெயநீர்தெளிந்தான
தில் வேகசத்தியெரித்தேபடிநீரினில் - பாட்டிக்குளிக்கல்லினிலும்
பதமருக்கனெடுமலரதிதரசமதனி-லுருக்கும்புளிகன்னமொருகழ
ஞ்சதுவிடை-சுருக்குந்தின்பதம்புரசைமலர்சலந்தரிதசிறுதும்பை
செருப்படியின்ரசம்.

ராஜ

(இ-ள்.) இவைகளை கல்வந்திலிட்டு காரஜெயநீர்த்தெளிவால்
நன்றியரைத்து ஒருகழஞ்ச மூலப்புளி சுண்ணம் அதில்சேர்த்து
முருக்கம்பூ, சிறுதும்பை, செருப்படி இவைகளின்ரசம் எ-று.

மாதுமாதனையின் மருமலரிதமினில்நாதரீரதுசல ரசமதுபொ
ழிந் தூதுசீந்திமலருபையெனுஞ்சலநீர்வாதுமா மயனமாயதுப
தம்வருதலில்-முருக்கன்மலரிதழுஞ்சலதிரசமேழும்வகைக்குவகை
யொருகடிகையேழரையும், இருக்கமெழுதின்குறுக்குந்தினந்தினம்
பெருக்குமிதுபதங்குறுக்குமேழசாமம்.

ராஜ

(இ-ள்.) மாதளம்பூவில் நாதரீர் தெளிந்தெடுத்தரசம், சீந்தில்
ரசம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொருநாழிகைவீதம் அரை
த்து ஏழுசாமமானபின் எ-று.

கசு கௌ)

ஆட்டிவழித்தெடுத்தருள்பெற குருபலம்வாட்டிக்குப்பியதுக்
குள்மாற்றியேழுமண்சிலை-யூட்டிமருந்ததுக்கு றுறவுசெய்திடும்பத
ம்-வாட்டிரவியொளியிலனல்படகனலதுங்-சுருதிடிமதுகுடமரைவி

தமனலது-வதுகுப்பிரிநிறையமண்ணரவுமதனில்-மறயமண்ணேழுசீ
லையருள்பெற-துறையிந்தப்படிவிதமெனும்வாலுக்கையடுப்பில் ராஜ

(இ-ள்.) நன்றாயரைத்து வழித்து எடுத்து குருவடி துதித்து
குப்பிக்குள் போட்டு ஏழுமண்சீலைசெய்து ஒருசட்டியில் மணலைக்
கொட்டி அதில் இந்தக்குப்பியைவைத்து அடுப்பிலிட்டு எ-று.

யாகசாலையுட்பயதுவனலாவிசை-பாகமாக அறுசாமமுமினை
விடா-வேகமேகநாராயணசெந்தூரந் தேகசித்திசெய்பாக மறிந்தி
டில்-உசிதமெனும்வன்னிமிதமுமிகுபதம்-உதிரும்படியனல்பதனும்
பகையில்லர்-உபையமறிவிதந் கவனமொருமன - முறுதினடுமை
யம் வருகவெனும்புகழ். ராஜ

(இ-ள்.) யாகசாலையாகிய அடுப்பின்மேல் வைத்த குப்பியை
எரிப்பது மிகவும்அதிகப்படாமலும் குறையாமலும் ஒருஅளவாக
எரிக்கவேண்டும் எ-று. (கசுகக)

யோகராசசிவயோகியெனும்பர - லோகலோக தெய்வலோக
செகாதிதஞ்-சாகரக்கடல்புவனமதிதழும்-யாவருமகிழருள் பெற
குருபதம்-பரகதியெனுமிடைகலைசுழிமுனைநடுபடு-பதிபெறுமலர
மிர்தசஞ்சீவிபதம்-பரவியகருவினிலுறவுசெய்திடுபிணிபலபலவினை
யகல்குலைகுலைந்திடுநோய்கள். ராஜ

(இ-ள்.) உலகத்தின் கண்ணுள்ள யாவரும் மகிழும்படி குரு
பதமே பரகதியென்று இடைகலை, சுழிமுனைநடு இவைகளில் தந்
கிப் பலபலவினையும் போகும்படி குலைகுலையும் எ-று.

பாசமாசைதுராசைவினாசனந்-கோசதீசவிதாக்கிரகவேதனை
பாலேகிரகநவக்கிரகபசாசுக-ளேலசாதனைவாலைசஞ்சீவியது -பருதி
யனலதுமெதுபதங்குளிரினை-பதுகுடமுடிசீலைகவசமண்விலகிடில்-
பரிபுரசுகமலரகிர்த மிவ்வவுழ்தழும் பதனஞ்செய் வெகுபதமிது
ரகசியமது. ராஜ

(இ-ள்.) பாசம், ஆசை, விராசம், வேதனை, நவக்கிரகவேதை
பசாசு இவைகளும்விலகும், ஆகையால் இவ்வெளஷதத்தை வெகு
பத்திரமாய்ப் பார்க்கவேண்டும் எ-று. (கசுகக)

போதமெனும்பு பானந் திரிகடுகுதூள் - போதமாவதாடா
தோடைதூதுவனையதுமாதுவெனுங்கண்டங்கத்திரிபுட்டவித்தோ
தூசமுடன்துரம்விட்டிழைத்திடில்-அதிகசெந்தூரமதிவரைபண
விடைதினம் விதிகனலிருபட்சம் விலகுநோயெலிகடி-மதிசுரஞ்சய
மினை வருமீசாரம்பதுகுலைதுதிமலரடி-செதிபெறாழிமுனை. ராஜ

(இ-ள்.) இதற்கு அதுபானமானது திரிகடுகுருணம் ஆடா தோடை கண்டங்கத்திரி, தூதுவளை இம்மூன்றையும் பிட்டவியல் செய்து பிழிந்தரசம் இந்தஇரண்டையுங்கலந்து கூடத்தேன்விட்டு இதில் மேற்படி செந்தூரம் பணவெடையைப் போட்டுக் கலந்து இரண்டுபட்சவரைக்குஞ் சாப்பிட்டால் எலிகடி, சுரம், கஷயம், ஈனீ இரைப்பு, சூலை, இவைகள் போகும் எ-று. (க௯௭௨)

வேறு விருத்தம்.

நாதவிந்துகருவினல்மகாராசமேகவினைநாடாதொன்று தீதுவருகாதீனத்துக்காளமேக ராஜாங்கசெந்தூரத்தால் வாதபித்தசேத்துமத்தில்வரும்வினைகள் சிதறியதுமாறிப்போகும் வேதயிர்தஞானவெட்டிமெஞ்ஞான மறிந்தவர்கள்வினம்புவாரே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்களின் விசேஷத்தால் மேகவினைகள் எக் காலத்திலும் நாடாது, அன்றி இந்தக்காளமேக ராஜாங்க செந்தூரத்தால் வாதபித்த சேத்துமங்களாலுண்டாகக் கூடிய நோய்கள் வராது ஆனால் இந்தஞானவெட்டியின் மர்மத்தை உண்மைஞான முணர்ந்தவர்களே சொல்லுவார்கள் எ-று. (க௯௭௩)

குருமுனிதானெனக் குரைத்தவுபதேசப்படியினைத்துங்குறித் தேனின்னூல்-வரும்வினைபொய்மாறிடவும் வாதவயித்தியமுநன்ற ய்வசனித்தேன்காண்கருக்குருவுமறிந்துசிவசத்தியருள்பதம்போற் றிக்கருதுங்காலை இருள்விளங்குமதிரவியால்பிரகாசஒளியில்லின்று இனிகண்டேனே.

(இ-ள்.) அகஸ்தியர் எனக்குச்சொன்ன உபதேசப்படி வாத வயித்தியங்களைச் சொன்னேன் இனிரவிமதியின் பிரகாசவொலி யினின்று நான்கண்டேன் எ-று. (க௯௭௪)

விருத்தம்.

கண்டபொருளின்னதென்று விளங்கலானேன் காசினியிலெ ன்மொழியைக்கழித்தபேர்கள், அண்டஇடிவிழுந்து தலைதெறித்து ப்போகும் அம்புவிபிறல்வர்க்குவினையதீதங்காணும், விண்டபொ ருள் நாதவிந்தைவெளிவிட்டோர்கள் மேதியியிலெழுபிறப்பாயுதி த்துநாயாய், தெண்டிரையிலநரகமெனும்வினைதான்கூழ்ந்து தினை க்குளமைத்தமைப்புமாய் மாள்வாராண்டே.

(இ-ள்.) கண்டபொருள்களை இன்னதென்று சொல்லினேன், உலகத்தில் என்சொல்லைக் கழித்தபேர்கள் அண்டவிடி விட்டுத் தலை நசங்கிப்போகும் அவர்களுக்கு வினைகளுமதிக முண்டாம்,

இந்த நாதவிந்துக்களை வெளிவிட்டவர்கள் ஏழு பிறவிகளிலும், நாயாய்ப்பிறந்து நரகத்திற்காளாவார்கள் எ-று. (கசுஎரு)

வல்லபைகுண்டலியினருள் பதமேபோற்றி வசனித்தஞான வெட்டிவாக்கியந்தன்னை, அல்லும்பகலுந்துதித்து வருளில்லின்று அனுதினமுமெனதுகுறுமுனியைப்போற்றி, சொல்பிசகாதொழுது கற்பஞ்சாதித்தோர்க்குசொர்னதெரிசு முஞ்சுழிமுனையுங்காணும் இல்லம்திலிருந்துசிவஞானஞுகூடம் இனியறிந்தோர்க் கிருவினைவர் தெய்தாதாண்டே.

(இ-ள்.) வல்லபையின் திருவடிகளைத் துதித்துச்சொன்னஞானவெட்டியை துதித்துக்கற்பஞ்சாதித்தவர்களுக்கு சழிமுனைதெரிசனங்காணும், இல்லறத்திலிருந்து சாதித்தவர்களுக்கும் வினைவாராது எ-று. (கசுஎசு)

கொச்சகம்

நவலோகபூபதியை நாமருளநாதவிந்தால்

புவன்சராசரமளவும் புகழ்விசையமென்னசொல்வேன்
சுவலயத்தில்மானிடர்கள் கொடுமையினால்கோடிவினை
இவையனைத்துமெயொழிய இனியியம்பக்காண்கிலரே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்களின் விசேடத்தால் நவலோகபூபதியை நாம் சொல்லுகின்றோம், இது உலகத்திலுள்ள மனிதர்களின்வினையனைத்தையு மொழிக்கும், ஆகையால் நாம் அதைச்சொல்லுகின்றோம் எ-று. (கசுஎஎ)

தீராதரோகவினை தீருங்காரசாரமதால்

வாராதவிட்டகுறை வந்தாலினுகிடைக்கும்

தேராதபேர்கொல்லாந் தேறுவதிந்நூலளவால்

மாறாதுயோகதிசை வந்தால்மறுபடுமே.

(இ-ள்.) வினைகளாலுண்டான ரோகமானது நீசாதாரணமருந்துகளால் தீராது, அவைகளும் காரசாரங்களால் தீரும், விட்டகுறையினால் கிடைக்கும் இந்தநூலால் தெளியாதவர்கொல்லாந் தெளிவார்கள், யோகதிசைவந்தாலே மாறுபடும் எ-று.

கலித்துறை.

சாரத்தைக்கொண்டு காரத்தைபூட்டித் தான்பிசைந்து
சூரத்தினுல்விடு கட்டிவிட்டேசுக்கில சுரோணிதத்தால்
ஊரலற்றேயுப்புமுற்பொருளாச்சுது உவ்வும்அவ்வால்
வீரமும்பூரமுங் காரமுஞ்சாரம் விளங்குவதே.

(இ-ள்.) சாத்தையெடுத்து அதற்குக்காரத்தை யூட்டிப்பிசைந்து சுக்கிலசோணித்தால் உப்பானது ஊரலற்று உட்பொருளாச்சது, அவ்வும் அவ்வினால் வீரம், பூரம், காரம் சாரம் இவைவிளங்குவதாம் எ-று. (கசுஎக)

அல்லாப்பெருமையுஞ்சொல்லால்வினைந்தது ஆண்டொன்றுபோய் எல்லாமெனக்கு னிருக்குதுபாரிவை யாரறிவார்
மெல்லாரிதைக்கண்டு மெய்யென்றுநம்புவர் மேதினியில்
நல்லரைக்கண்டு வெகுநாளவர்பதம் நான் பணிந்தேன்.

(இ-ள்.) எல்லாப் பெருமைகளும் ஒருவருடஞ் சென்றபின் சொல்லா லுண்டானதாகும், எல்லாம் எனக்குள்ளிருக்கிறது இவைகளையாவறிவார் நானே நல்லாசிரியனைக்கண்டு அவருடைய திருவடிகளிற்பணிந்து தெரிந்துகொண்டேன் எ-று. (கசுஅய)

வெண்பா.

இன்னபொருளென்று யாவறிந்திலார்
அன்னமதுவாய்நின்ற அம்பிசையை-இன்னம்
பூசித்தாலெய்தும் புளியமுரியுண்டறியார்
வாசித்தாலென்னபலன் வாறு.

* (இ-ள்.) அம்பிகைப்பெண்ணை இன்னபொருளென்று யாவருமறியமாட்டார்கள், அது பூசித்தால்கிடைக்கும் புளியாகிய அமுரியை யுண்ணாதவர்கள் வாசித்தாலும் என்னபலன்? எ-று.

வாசித்தாலென்ன வருமோபெருவாழ்வு
தூஷித்தால்சாஸ்திரமுஞ் சொல்லுமோ-வாசித்து
மாண்டாரனந்தம் வருமையதுகுழந்து
பூண்டார்சுகொடு போய்.

(இ-ள்.) வாசித்தால் என்னவரும், தூஷித்தால் சாஸ்திரஞ் சொல்லுமோ வாசித்துவாசித்து மாண்டவர்களேகர், ஆகையால் வாசிப்பதால் பயனில்லை எ-று.

நவலோகபூபதி-தரு.

நவலோகபூபதிகாண் அருள்-குரு-நாதவிந்தாலிதுகாண்.

(இ-ள்.) இது நாதவிந்துக்களாகிய நவலோகபூபதியாகும்.

சிவலோகபரகெதியடைமெய்ஞ் ஞானசிரோமய சித்தியருள் பெறும், நவரத்தினஒளிரவிப்பிரகாசத்தில், தவமதிமலர்கமலப்பொற்புதம்

நவ

(இ-ள்.) நவலோக பரகதியையடைய உண்மை ஞானசித்தியைப்பெறும் நவரத்தின ஓளியையுடைய தவமதியின் தாமரைப் பாதத்தைப் போற்றி எ-று. (கசுஅஉ)

சவமதாகிலுந்தாந்திறந்துன்னித, மிவையின்னதென்றெழிந்துமுன்றேழுக்கால், குவலயந்தன்னிலுநமனுக்கிவ்வித அவிழ்தமுமனுபானத்துடனருள் நவ

(இ-ள்.) பிணமாறானும் வாயைத் திறந்து எழுந்து ஏழன்றேழுக்கால் நாழிகைவரைக்கும் பேசக்கூடியமருந்து இதுவாகும்.

தங்கமென்றல்பொன்னிமிளரகிதமுந், தாம்பிரமுமயம்வங்கமுநாகமும், இங்கிதமாகிய வெங்கலம்வெண்வங்கம், அங்கமதாருங்குடவிலேடொன்பதும் நவ

(இ-ள்.) பொன்னிமிள, வெள்ளி, தாமிரம், அயம், லவங்கம், நாகம், வெண்கலம், வெள்வங்கம், பித்தளை இவ்வொன்பதும்-ஈ-று.

சங்குப்பாஷாணங்கெவிரிமனேசிலை, தாரம்வீரம்பூரஞ்சாதிவிங்கத்தொடு, சிங்கிக்காடிக்காரமொன்பதீதாகிபுல், பொங்கமதாய் பதினெட்டுவகையுடன் நவ

(இ-ள்.) சங்குபாஷாணம், கவிரிமனேசிலை, அரிதாரம், வீரம், பூரம், சாதிவிங்கம், மிருதாரசிங்கி, காடிகாரம், இவ்வொன்பது மாயபதினெட்டும் எ-று. (கசுஅரு)

சூரங்கெந்தியிருபத்துவகைசமன், வீதஞ்சரியிடை மேலிடுங்காற்பலம், நாதவிற்துகாரகாரங்கரைத்துநீ, ரேதுராலுமொன்றுஞ்சேதம்வராதிடில் நவ

(இ-ள்.) ரசம், கந்தகம், ஆக இருபதையுஞ் சமமாக எடுத்து கால்பலம் காரகாரத்தை நாதவிற்துநீரால் கரைத்து யாதொரு சேதமும் வாராமன் எ-று. (கசுதீரு)

பூதமஞ்சங்குடிநாதவிற்தாச்சுது, பூரணமாம்மூன்று நான்தெளிந்தானபின், மாதவிடாயிந்தநீ துக்குப்பெரு, பேதமில்லாநவலோகத்தைராவியே நவ

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களுங்குடி நாதவிற்துக்களாயின இப்படி மூன்றுநாளுறியபின் இதற்கு மாதவிடாய் நீரென்று பேராகும்.

பொடியிதும்ராவிபோட்டிடும்நீரினில், புகழென்னநவபாஷாணமும்பொடி, கெடிசகெந்தியவ்விதம்பொடி, துடியிதுகாரசாரநீர்தன்னிலும் நவ

(இ-ள்.) அந்தநீரில் நவலோகங்களையும் வாடியாய்ராகிப்போட்டு நவயாஷாணங்களையும் பொடிசெய்து போட்டு ரசகந்தங்களை யும் அப்படியேசெய்து எ-று. (க௭அ௭)

பலியவுமிந்தநீர்தனில்பாச்சி, மடியமவுனலேற்றியுட்பிணில், அடிபத்திக்கருகாமலும் மன்னியிட், டெரியுமே கமலாக்கினையாகவும் நவ

(இ-ள்.) இவைகளை அந்தநீரிலிட்டு அடிப்படிக்காமல் கமலாக்கினையா யெரிக்கவேண்டும் எ-று. (க௭அ௮)

சோதியிப்படிசண்டிடும்பாகமாய், தொக்கிடுமே கொதித்தே வெனிகாண்கிலார், சாதித்திடுங்கொதிசேதம்வராமலும்,வாதித்து நீர்சண்டவன்னியுமிட்டிடே நவ

(இ-ள்.) இப்படி பாகமா யெரித்துச்சண்டி வருந்தருணத்தில் மிகசாக்கிரதையாக எரிக்கவேண்டும் எ-று. (க௭அ௯)

ஆதியிந்தநவலோகசிந்தாமணி, பாருரைத்தாரகத்திச ரருளி னால், மேதினியோர்கள் வரும்வினைக்காகவும், போதித்தேளுன மெய்ஞ்ஞானவெட்டியெனும் நவ

(இ-ள்.) ஆதியில் இதைச் சொன்னவர்கள் ஒருவரும்மில்லை, ஆனால், அகஸ்தியர் கிருபையால் உலகத்தாருக்கு வரும் வினைகள் போக ஞானவெட்டியாகிய நான்சொன்னேன் எ-று. (க௭௧௦)

தொக்குமெறிந்துசுவறிடும்பாகத்தில், இக்கனல்மாறு தெரித் திடுஞ்சாமமும், அக்கனலாலிருபத்துங் காரசாரம், பக்குவமாய் கட்டிப் பார்க்கவுருகிடும் நவ

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமெரிந்து சுவறும் பாகத்தில் நெருப்பை ஒருசாமம்வரைக்கும் எரிக்க உருகும் எ-று. (க௭௧௧)

சக்கரம்போலவுந்தான்படித்தேசார, காரத்தினுப்பினால் தா ன்மடிந்தேவிடு, முக்கிரதியாற்றியொருதினம்வைத்து, உபாயத்து டனுமுடைத்திடும்பாண்டமே நவ

(இ-ள்.) சக்கரம்போல் காரசாரத்தியல்பினால் மடிந்துவிடும், அங்ஙனமாயினபின்னர் நெருப்பையாற்றி ஒருநாள்வைத்து உபாயமாகப் பாண்டத்தை யுடைக்கவேண்டும் எ-று. (க௭௧௨)

இருபத்திரண்டுஇனமுங்கலுவத்தில், அதுவிட்டுஅல்லிப் பூவ தின்சாரதில், சுருபமுப்புலதில்கழஞ்சியிடை, கருவிதுவெனுங்கா னும்வரும்பதம் நவ

(இ-ள்.) மறுபடியும் இவைகளைக் கல்வத்திலிட்டு அல்லிப்பூச் சாற்றால் முப்பூகழஞ்சு சேர்த்தரைக்க வேண்டும் எ-று.

அருமப்பொருளல்லிச்செழுமலர், தினமிந்தரசஞ் சேர்த்து
அரைத்திடும், குருவிப்பொழிலகத்தீசரால்வந்த, சுருபசித்திசிந்தா
மணியாண்டையே

நவ

(இ-ள்.) இப்படியே தினமும் அரைத்துவந்தால் சொருப
சித்தி சிந்தாமணியாகும் எ-று. (கசுக்கசு)

வாரமரைத்துவரும்பதமாமெழ, காரசாரங்கன வேகத்தினு
லது, தூரமோடுவேதைதூம்பரமாகிடும், பாருங்குளிகைப் பச்சை
பூயர்வீதமாய்

நவ

(இ-ள்.) இப்படி ஒருவாரம்வரைக்கு மரைத்து மெழுகுபதத்
தில் பச்சைப்பயறுபோல் குளிகை செய்யவேண்டும் எ-று.

காருமேகத்தின் கனபுகைகுழ்விதஞ். சேருஞ்செம்பதினால்
சிறுவீடுகட்டியபின், தாரும்பொடிசெய்து தான்புகை வீசினால்,
ஆருமறியாரதிதமுந்தங்கமே

நவ

(இ-ள்.) மேகநிறமாய்ப்புகை சூழும்பதத்தில் எடுத்து செம்பு
க்குக் கொடுக்கத் தங்கமாகும் எ-று. (கசுக்கசு)

நாலுமூலைச்சதுரகூடுபுகைபட, வாலேகுண்டலியின் மாமலர் தூ
லியுஞ், சோலைவயல்புகழம்பிகையால்வரும், ஞாலச்சுழிமுனைநாடி
யுநாண்மலர்

நவ

(இ-ள்.) நான்குமூலைகளிலும் புகைபடக் குண்டலிசத்திக்கு
ம்லர் தூவி அந்த அம்பிகையால் சுழிமுனையை நாடி எ-று.

பேதாபேதம்பெரியோர்கள்விலங்கிய, நாதவிந்துரகசியமறிந்
தபேர், வேதவேசார மெய்ஞ்ஞானவெட்டிகாண், பாதைபாதை
பெருநூலிதுபாதையே

நவ

(இ-ள்.) பெரியோர்களுடைய பேதாபேதங்களையும் நாதவிந்
துக்களின் ரகசியங்களின் ரகசியங்களையும் வேதசாரமாகிய ஞான
வெட்டியானது விளக்கிக்காட்டும் எ-று. (கசுக்கசு)

விருத்தம்.

பேச்சுரையின் குடுக்கைதனில்குளிகைதாக்கி லெருவையகத்
தீசர்பதந்தொழுதுபோற்றி, வாச்சதுராலாயிரத்து நானூற்றுக்கு
மேல்வதுசொற்சம்நாற்பத்தெட்டுவருநோய்க்கெல்லாம், போச்சு
துகாண்சிவயநமவென்று இஞ்சிப்புக்கழ்பெறவுஞ் சுரசமதில்புகல்வீ
ராகில், மாச்சிவிடும்பயறாவுமுள்ளுக்கேற்ற வாதத்தாலெடுத்தசுர
சன்னிபோமே.

(இ-ள்.) பேய்ச்சுரையின் குடுக்கையில் குளிகையை வைத்து
அகஸ்தியர் திருவடிகளைப்பணிந்து நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்

புத்தெட்டாக வருகின்ற நோய்களுக்கெல்லாம் இஞ்சிரசத்தில்கிவ
ய்நம்வென்று உச்சரித்துக் கொடுத்தால் வாதத்தினால் வந்தசுரம்
சந்நி இவைவபோகும் எ-று. (கசுசுசு)

பித்தசுரஞ்சன்னியதுக்கிடுமேதேனில்பிசகாது பயறளவுபின்
வாங்காது, உத்தவினைக்கொருவேளைபூட்டும்போது உடலிலுள்ள
சுரதோஷமேரடுமாகில், செத்தசவமானுமெழுந்துகுந்தும் சிலே
த்துமசுரசன்னியதுக்கிடுவீராகில், பற்றுங்காண்முலைப்பாலில்பய
றுப்பிரமாணம் பறந்துவிடுமேகசுரம்பாய்ந்துபோமே.

(இ ள்.) பித்தசுரம் பித்தசந்நி இவைகளுக்கு தேனில் பயற
ளவு கொடுத்தால் சுரதோஷங்களெல்லாம் போய் செத்தபிணமா
னும் எழுந்து உட்காரும் முலைப்பாலில் பயறளவு கொடுத்தால்
சேத்துமசுரம் சேத்துமசந்நி, மேகசுரம் இவைகள்போகும் எ-று.

சக்குடனேதிப்பிலியுமிளகுந்தூளாய் தொந்தித்துப்பயறளவு
குளிகையூட்டி, இக்குவையாயிஞ்சியதின்குரசந்தன்னில் இயம்யிடு
மேயொருவேளையிதுவுண்பிராய்சொக்கிவிடும் விக்கல்சத்திக் குன்
மமெட்டுஞ்சூலைபதினெட்டும் பறந்தோடுங்கண்டாய், பக்குவமாய்
முதுகொள்ளுமிச்சாபத்தியம் பதார்த்தமென்னஇரைக்கிமீன் பக
ராதென்றே.

(இ-ள்.) திரிகடுகு சூரணத்தில் பயறளவுவைத்து இஞ்சிரச
த்தில் ஒருவேளைக் கொடுத்தால் விக்கல், வார்தி, அஷ்டகுன்மம்,
பதினெண்கூலை இவைகள்போகும் பாலாகும் இச்சாபத்தியம்மீன்
கறி ஆகாது எ-று. (கஎடுக).

பறங்கியொடுசித்தரத்தையிளகுஞ்சுக்கும் பற்பமதாய்பொடி
செய்துபயறுப்பிரமாணம், திரமதுவாகுளிகையிட்டுத்தேனுமூட்டி,
தீண்டிவாராமாகில்தினமுமொன்று, சூலைநோய்கள்குமரகண்ட
ன்முசல்வலிப்புக்குஷ்டம்பதினெட்டுமதுகுடிபோங்கண்டாய்,அறம்,
வளர்த்த அம்பிகைப்பெண்ணருளால்சொன்னேன் ஆண்டையினி
மதிதமெல்லாமருளுவேனே.

(இ-ள்.) பறங்கிச்சக்கை சன்னராஷ்டகம், மிளகு, சுக்கு,
இவைகளைச் சூரணஞ்செய்து பயறு பிரமாணக்குளிகை கூடச்சே
ர்த்து தேனிலிழைத்துக் கொடுத்தால் சூலைநோய், குமரகண்டவலி
பதினெண்குஷ்டம் இவைகள் அம்பிகையினருளால் போகும்.

காயமொடுதிப்பிலியுமரத்தைசுக்கும்கருதுங்கொடிவேலியின்
வேர்பட்டையஞ்சம், சாயமுடன்வகைசமனய்வறுத்துத் தூளாய்

சாற்றிடி லுங்குளிகையொன்று தாக்கிமே லும், உபாயமுடன் வெரு கடிப்பிரமாணந்தன்னில் ஊட்டிவிடுமொருதினத்திலோடும்வாய்வு அபாயம்வருகாது அசீரணமும்போகும் ஐயிரண்டுவாய்வதுவு மக லுமாண்டே.

(இ-ள்.) பெருங்காயம் திப்பிலி, சன்னராஷ்டகம்,சுக்கு, சித் திரமூல வேர்ப்பட்டை இவை அஞ்சையும் சமமாக எடுத்துவறுத் துப் பொடிசெய்த சூரணத்தில் இந்தக்குளிகையொன்று டெசர்த்து கொடுத்தால் வாயு அஜீரணம் இவைகள்போகும் எ-று.

மிளகருணை திப்பிலிலவுங்கத்தோடெ மிளகுடனேசரிசமனாய் பொடிதான்செய்து, களங்கமில்லா ஆவினுடசுருதந்தன்னில் கருதி யுமேகுளிகையொன்று காட்டிமென்மேல், விளங்கிடவுமுண்டிதனை யிச்சாபத்திய மிதுவருந்தநோய்களதுவிடுபட்டேபோம், துலங்கி டவுஞ்சாசமறுஞ்சயகாசம்போம் சுழற்றலொடுபயித்தியமுஞ் சவ ரிப்போமே.

(இ-ள்.) மிளகருணை, சிறுதிப்பிலி லவங்கம் மிளகு இவைகளை சமமாகச் சூரணஞ்செய்து கூடக்குளிகை யொன்றுசோர்த்து பசு நெய்யிலிழைத்துக் கொடுத்து இச்சாபத்தியம் வைத்தால் கூபம், காசம், தலைசுழற்றல் இவைகள்நீங்கிப் போகும் எ-று.

கடுகுரோகணியதுமிளகுஞ்சுக்கும் கண்டுபரங்கியுங்கடுக்காய் கஸ்தூரிமஞ்சள், இடுமிதனைசரிசமனாய்சங்கன்சாற்றி லிட்டரைத் துப் புன்னைக்காயளவுநேர்மை, கெடுதியில்லா அவ்விலைச் சாறதனி லூட்டிக் கிலேசமில்லாக்குளிகையொன்று கிளர்த்துங்காலை,விடும வழ்தம்பாண்டு விஷப்பாண்டுக்கேற்ற விப்புருதிசோகைமுதல்வில குமாண்டே.

(இ-ள்) கடுகுரோகணி, மிளகு, சுக்கு, கண்டுபரங்கி, கடுக் காய், கஸ்தூரி, மஞ்சள், இவைகளைச்சமமாக எடுத்துசங்கஞ்சாற் றுலரைத்துப் புன்னைக்காயளவு எடுத்து அதில்குளிகை யொன்று வைத்து கொடுத்தால் விஷப்பாண்டு விப்புருதிசோகை இவைகள் போகும் எ-று.

(கஎ00)

சிங்கிபஸ்பம்-தரு.

சிங்கிபற்பமுஞ்சொல்வேனாண்டே-மிருதார்சிங்கி

ஜெயவிஜையகன்னங்காணாண்டே.

(இ-ள்.) ஜயவிஜயசுண்ணமாகிய மிருதார்சிங்கி பஸ்பத்தைச் சொல்லுகிறேன் எ-று.

செங்கமலபூபதி கங்கைநதிபெருகும், பொங்கடல்கூழ்வாரி
செங்கநதியில்வளர், எங்கும்பரிமளசுகந்தசவ்வாதுவீசும், குங்கும
சந்தனகெந்தமெங்கும் வாசமேவிய

(இ-ள்.) செங்கமலபூபதியும் கங்கைநதி பெருகுகின்ற கட-
லாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில் எவ்விடத்தும் பரிமளசுந்தம் வீசு-
கின்ற எ-று. (கஎ0௬)

தங்கமெனுமம்பிகை பன்னிரண்டாண்டுமுதல், கொங்கைமது
வின்பந்திங்கம்மதியுணரும், எங்கலியுமிவளாவிறவா துடலுமிரும்,
இருக்காயசித்தியு முருக்கமதாயனித்தார்

(இ-ள்.) பன்னிரண்டாண்டு வரைக்கும் அம்பிகைப்பெண்ணை
க்குறித்துத் தவஞ்செய்து அவளை வேண்டிக்கொண்டதின் மேல்
அவள் கிருபைசெய்தது இதுவாகும் எ-று. (கஎ0௭)

சந்திரபுஷ்கரணியில்ஸ்நானபானங்களைச் செய்து, உந்தியின்பு
லாக்கினை கொண்டுணர்ந்துவாசியோகத்தில், இந்திரபதவிபெற்று
உரவியெனுமபுளியை, அந்தியிலுணர்ந்துமாலையசடில்லாமலுங்
காணும்

(இ-ள்.) சந்திரபுஷ்கரணியில்ஸ்நானபானங்களைச் செய்துமூலா
தாரத்தைக் கொண்டு வாசிபோகத்திலமர்ந்து இந்தரபதவியைப்
பெற்று இரவியென்று சொல்லப்படும் மூலசுழியை மாலையில்.

மந்திரபஞ்சாட்சரத்தைமதியும்ரவியிதென்று, மறவாமலுங்கு
ருவின் துரைசாமியின்சொல்வாக்கால், சந்தையப்படாமலும் மூல
சுரக்குமமுரியுண்ட, சாதகத்தாலெனது சரீரமிதாச்சுதாண்டே

(இ-ள்.) பஞ்சாட்சரங்களை மதி ரவியென்று மறவாமலும்
துரைசாமிசொல்லுகின்ற வாக்கினாலும், மூலப்புளியையும் அமுரி
யையுமுண்ட சாதகத்திலும் இந்தச்சரீரமாச்சுது எ-று.

மதியென்றமுரிநாலுபடி நீர்பாண்டத்திலிட்டு, விதியென்றது
வும்ரவிவிளங்குமிதிலொன்றிட்டு, பயதிவதுகரைத்துப் பாகமதாய்
வடித்து, அதனைமூன்றுநாளாவைத்து அளவாய்தெளிவிருத்து

(இ-ள்.) மதியமுரியாகிய பனிரீர் நான்குபடி ஒருபாண்டத்
தில்விட்டு பூரீயொருபடி அதிலிட்டுக்கரைத்துப்பாகமாய்வடிக்கடி-
முன்றுநாளாவரைக்கும் தெளியவைத்து இறுத்து எ-று.

நீதியாய்வீரமுஞ்சார நேர்சமானதுசீனமுங், கெதியாய்பலம்
வகைக்குகெணிதம்பொடியாய்ச்செய்து, அதிதகாரசாரநீரளந்து
படிதான்வாங்கி, மதுரமாகும்வெள்ளைவிளங்கும் பிங்கானிலிட்டே,

(இ-ள்.) சரியாகவீரம், நவாச்சாரம், படிசாரம், இவைகளை ஒவ்வொரு பலமெடுத்துப் பொடிசெய்து முன்காரசாரநீரில் ஒரு படி எடுத்து ஒருவெள்ளை பிங்கானிலிட்டு எ-று. (களகஉ)

காரசாரமதுநீகருவியபிங்கானிலிட்டு, நீரதனில்பொடியைத் தாக்கிரெறியாய்ச் சொல்வேன்கேளீர், கூறயான்மிருதார்கிங்கிக்குணமாய்பலமிரண்டு, வீரமாய்செயநீரிலூட்டி செலுத்துஞ்செய்நீரிலாண்டே. சிங்கி

(இ-ள்.) அதில்முன்செய்த பொடியைபோட்டு மிருதார்கிங்கி இரண்டுபலம் அந்தச்செயநீரில் போடவேண்டும் எ-று.

சீராயக்கம்பினுல்செயநீரதைக்கலக்கிப், பாராப்புப்பூவின் சுன்னம்பாச்சிடுகழஞ்சியிட்டு, வீராய்கதிர்முகத்தில்விசிதநானுக்கு நானும், பேராய்வற்றவும்விட்டுப்பிங்கான்பதனம்வைத்தே. சிங்கி

(இ-ள்.) நன்றாய்க் கம்பியினுல்கலக்கி முப்பூச்சுண்ணம் ஒரு கழஞ்ச அதில்போட்டு வெயிலில் வைத்து வற்றும்படிசெய்து அந்தப்பிங்காளைப் பத்திரம் பண்ணவேண்டும் எ-று. (களகச)

வற்றவைத்தொருபட்சம் வகையாய்ரவிமுகத்தில் முத்துமுத்ததுபோலு முனையில்சுற்றிக்கட்டுங்காண், சித்தர்சொன்ன மறப்பைத்திருவள்ளுவனும்விண்டேன், பற்றிடுஞ்சுற்றிலும்காணும் பசுவின் வெள்ளைபோலாண்டே. சிங்கி

(இ-ள்.) இப்படி ஒருபட்சம்வரைக்கும் வெயிலில் வைத்தால் அதில் ஓரங்களிலெல்லாம் முத்துமுத்தாய்க்கட்டும், சித்தர்களெல்லாம் மறைத்துவைத்ததாரும், ஆகையால்திருவள்ளுவனாகியநான் அதை வெளிப்படையாகச் சொன்னேன், ஆனால்அந்தப்பிங்கான் ஓரங்களிலெல்லாம் பசுவெண்ணெயைப்போல் காணப்படும்எ-று.

சித்தநித்தமுடியயக்கரண்டுகொண்டுவழித்து, சித்திபெறவும் பிங்கானசிறுசாயதனிலிட்டு, சுத்தவெண்ணிரவதாய்துலக்கமாகு, மதிபோல், வைத்தமருந்தாதீதம் வருகும்வெண்ணெயெடுத்தே.

(இ-ள்.) தினமும் மூடி இரும்புக்கறண்டினுல் அதை வழித்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு வெகுபத்திரமாயிருந்தால் எ-று.

சித்திரவைகாசினாளில்திரமாய் கதிர்முகத்தில் வைத்திடும், வெண்ணெயைவாரம் வைக்கவைக்கவெருப்பாம், புத்துப்போல வுங்கண்டால்பின்னும் வைத்திடும்வாரம், சுத்தவெண்ணிறமதாம், சிங்கிசுன்னமிதாண்டே. சிங்கி

(இ-ள்.) சித்திரை வைகாசிமாதங்களில் வைத்தால் வைக்க வைக்க வெண்மையாய் வெண்ணிறமாகும், ஆகையால் அதை ஒரு வாரம்வைத்தால் சிங்கிசுண்ணமாகும் எ-று. (கஎக௮)

பற்றுபடாமல்வெள்ளைபரிவாய்குப்பியிலிட்டு, நித்தம்பூசித்து வாலைநேயிருள்பதங்காண், கர்த்திகத்தினைருளால்கண்டேன்சிங்கி சுன்னத்தை, வித்துவெனுமமுரிவிந்துநாதத்தாலாச்சே சிங்கி

(இ-ள்.) பற்றுப்படாமல் வெள்ளையாயிருப்பதை அகன்றவர யுள்ள ஒருபுட்டியில்வைத்து தினமும் பூசைசெய்து வைத்திருக்க வேண்டும் எ-று. (கஎகஅ)

நவலோகங்களும்பற்பம் நவரத்தினமும்பற்பம், சிவமுஞ்சித் தியுங்குடிச் சேர்ந்துசிங்கிமுப்பாச்சு, புலனந்தனிலும் பொருள் கண்டுறைசெய்வார்களோ, கெவுனதிகளானாலும் கிலேசப்படுவார் காணும் சிங்கி

(இ-ள்.) நவலோகங்களும், நவரத்தினங்களும்பற்பமாம். இவ் வுலகத்தில் சிவசத்திகள் சேர்ந்த பொருளாகையினால் மனதிகளி லுஞ் செல்லுவதாகும் எ-று. (கஎகக)

தவத்திலதிதவந்தனிரததனிலென்னகாண், புகத்துவுக்கருமெ ன்னமதிர, கவிகடின்வாயுகுவத்துவங்களுமில்லைகற்பங்காய் சித்தி யால், சவமாகிலுமெழுந்து சற்றேபேசிடும்மாண்டே. சிங்கி

(இ-ள்.) தவங்களில் உயர்ந்ததவம் உலகத்தில் எது? மதத்து க்களெல்லாம் கற்பசாதனங்கள் செய்து வந்தார்கள். அதனால் செத்தபிணமும் பேசும் எ-று. (கஎஉய)

வாய்மொழியால்படித்துவாதாவாருலகில், தாயுந்தந்தையு மல்லாத் தான்பிறக்குமோகிள்ளை, நாய்போலுமேகுலைத்து ஞான வாக்கியமெல்லாம், பேய்போல்தெருத்தெருவாய் பிதற்றிவார்க ளாண்டே. சிங்கி

(இ-ள்.) வாய் சொல்லால் வாதாவார்கள் தாய் தந்தையர்க ளில்லாமல் பிள்ளைபிறக்குமா? ஞானங்கனையெல்லாம் பேய்போற் சொல்லித் திரிவார்கள் எ-று. (கஎஉக)

பாயுமில்லாமல்கப்பல்பறந்துவிடுமோசும்மாய், போருஞ்சக்கர மில்லாப்பாய்ந்திடுமோவண்டிகாண், நீயும்வாசியில்லாமல்நோராய் நடக்கலாமோ, தூயவெனியென்னவார்க்கிலசரோணிதமாண்டே

(இ-ள்.) பாயில்லாமல் கப்பலும், சக்கரமில்லாமல் வண்டியும் வாசியில்லாமல் நீயும் நோராகநடக்கலாமோ? அதுபோல சக்கில சுரோணிதங்களில்லாமல் எதுவுமில்லை எ-று. (கஎஉஉ)

அன்னமேயம்பிகைமாதா அமுரிமூலப்புளியும், ஆரறிவார்க ளிந்தஅதிதருகூத்தைக்கண்டு, சொன்னேமெய்ஞ்ஞான சூகூத்ர் சழியின்முனையதுக்குள், சூதவிந்தறிந்தால்வாதமேவல்கள் செய்யும்

(இ-ள்.) அம்பிகைப்பெண்ணின் கிருபையால் அமுரியையும் மூலப்புளியையும் ஆரறிவார்கள்? நானே இந்தச்சூட்சுத்தைக்கண்டு சொன்னேன் சழிமுனையின் சூட்சுத்தையறிந்தால் வாதவித்தையானது பணிவிடைசெய்யும் எ-று. (க௭உ௦)

உன்னிதமெனும்பரிதானுருக்கித்துட்டதுபோலும், ஒருபலத் துக் கொண்ணரையகல முற்பனங்காணும். இன்னமிருதார்கிங்கி யெடுத்துக்கழஞ்சியிடை, உன்னுமிரீர்க்குழைத்து உருதெரியாமல் பூசே. சிங்கி

(இ-ள்.) செம்பைத் துட்டுபோலுருக்கி ஒருபலத்தையிருதார்கிங்கி சுண்ணம் ஒருகழஞ்செடை எடுத்து உமிரீரில் குழைத்து அது நன்றாய் மறையும்படி பூசி எ-று. (க௭௨௧)

பூசிடும்ரவிமுகத்தில் புகலும்பரியுலர, வீசிடுங்கற்பூரமெனும் வெற்றிலைமுதுகாலதும், மாசியாட்டிக்கவசமதின்மேல் சந்துகளி ல்லா, வாசிமண்சீலைசெய்து வதுதெசப்புடமாண்டே. சிங்

(இ-ள்.) வெயில் நன்றாய்க்காய்ந்தபின்னர் கற்பூரத்தை முது கால் வெற்றிலைச்சாற்றலரைத்து அதின்மேற் கவசஞ்செய்து அத ற்குமேல் மண்சீலைசெய்து கெசப்புடம் போடவேண்டும் எ-று.

வீசியாறியனல்பின்விதமா யெடுத்துப்பாரு, மாசில்லாமலும் பாதான்மலாந்துபற்பதாகும், வேசிவாலையின்மூலநேசத்துடனேவ ரிசிராசினிமுனைமுனைமேல் வாசியோகங்களாண்டே. சிங்

(இ-ள்.) அங்ஙனஞ் செய்து நன்றாயாறினபின் எடுத்துப்பாற் த்தால் நன்றாகப் பற்பமாயிருக்கும் அதையெடுத்து வைத்துக் கொண்டு வாசியோகஞ் செய்யவேண்டும் எ-று. (க௭௨௨)

வேறு-விருத்தம்.

ரசிதமதுபலமதுக்குமிருதார்கிங்கிச்சுன்னரரினமாகும், விசி த்மொருகழஞ்சியிடையுமி ரீரில்குழைத்ததற்குமேலும்பூசி, வசிய உத்தாமணியிலையயரைத்துநன்றாய்கவசமிட்டுமண்ணுஞ்சீலைமுசி மாடல்செய்துகெசப்புடந்தனிலுமிவை நீற்றுமொழிந்திடரே.

(இ-ள்.) ஒருபலம் வெள்ளிக்கு நன்றாய்ச்செய்து முடித்தமிரு தார்கிங்கி சுண்ணம் ஒன்றேகால் வராகவெடை எடுத்து உமிரீரில்

குழைத்து மேலேபூசி அதற்குமேல் உத்தாமனியிலையை யரைத்துக் கவசஞ்செய்து அதற்குமேல் சீலைமண்செய்து நூறுவறட்டிப் பிற்புடமிட்டுப் பற்பம்பண்ணிச் சொல்லுவீராக எ-று.

வெள்வங்கபலமதற்கு மிருதார்க்கிங்கிச்சுண்ணம் விளங்கிடர்கண், சுளங்கமில்லாக்கழஞ்சியிடை உமிநீரின்குழைத்துக்கருதிமேலும், விளங்கும்விஷ்ணுகார்தியரைத்தது கவசஞ்செய்து மிகவிளங்குஞ்சீலை, குளிக்காமல்கெசப்புடம்போட்டெடுத்துவெகுபதனத் தாக்கூறுவீரே.

(இ-ள்.) ஒருபலம் வெள்ளீயத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெடை மிருதார்க்கிங்கிசுண்ணத்தை உமிநீரிற் குழைத்துப்பூசி அதற்குமேல் விஷ்ணுகார்தியிலையை யரைத்துக் கவசஞ்செய்து அதற்குமேல் நன்றாக மண்சீலைசெய்து நூறுவறட்டியில் புடமிட்டெடுத்து வெகுபக்குவமாய்ச் சொல்லுவீர் எ-று (களஉஅ)

கருவங்கம்பலமதற்கு சிங்கிசுண்ணங்கழஞ்சியிடை சுணக்காய்கொண்டு, உருவஉமிநீர்விட்டுமேல்கீழும் பூசியுருதெரியலாகா, அருவானசடைக்கஞ்சா அமுரிவிட்டு அரைத்துரெண்டடையாய்தட்டி விரிவில்லாமற்கீழும் பதியசந்துதெரியாமல்விளங்குவீரே.

(இ-ள்.) ஒருபலம் கருவங்கத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெடை மிருதார்க்கிங்கிசுண்ணத்தை உமிநீரிற் குழைத்துப்பூசி அதற்குமேல் சடைக்கஞ்சாவை அமுரிவிட்டரைத்து இரண்டு அடையாய்தட்டி மேலும்கீழுமாக உருத்தெரியாதபடி, கவசஞ்செய்து விளங்குவீர் எ-று. (களஉக)

மண்சீலைசெய்துகெசப்புடந்தனிலுநீற்றியதை வளமாய்வைத்து, உணர்வாகத்தாம்பரத்திலொருபலங்காண்கழஞ்சிசுண்ணம் உமிநீர்விட்டு, எண்ணமில்லாவிதைக்குழைத்து பதியசந்துமூடியதற்கினிமேல்காணும், விண்ணெனுமோரிலையரைத்து உமிநீரிற்குழைதன்மிகக் கவசஞ்செய்தே.

(இ-ள்.) அதற்குமேல் மண்சீலைசெய்து நூறுவறட்டியில் புடமிட்டுநீற்றி அதைவண்மையாய் வைத்துக்கொண்டு பிறகு ஒருபலம் தாம்பிரத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெடை மிருதார்க்கிசுண்ணத்தை உமிநீரிற்குழைத்துப்பூசி அதற்குமேல் ஆகாசதாமரையிலையை உமிநீர்விட்டரைத்துக் கவசஞ்செய்து எ-று.

அதிதமருந்தனையிரு அடையாகச்செய்து அதுக்குள்ளேதாக்கி, புரைவருகாமண்சீலைசெய்து கெசப்புடம்போட்டுப் பின்புதானும், முரையனும்பாயுரும்மதற்குச் சிங்கிசுண்ணமொரு கழஞ்சி

யுமிநீர்விட்டு, திரையெனுமில்லாமல்படி குழைத்து அதின்மேல்பூசி தெளிவாய்த்தானே.

(இ-ள்.) அந்தக்கவசமானது எப்படியென்றால் அந்தஇலைபை இரண்டு அடையாகச்செய்து மத்தியில் தாம்பிரத்தவைத்துமூடி மண்சீலைசெய்து நூறுவறட்டியில் புடமிட்டுப்பின் இரும்பு ஒருப லத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெடை மிருதாட்சிங்கி சுண்ணத்தை உமிநீரிற் குழைத்துத் தெளிவாகப்பூசி எ-று. (கௌடக)

கறுப்பதுகாண்வசனையது கைப்புமலைதனிலிருக்கும் கருவாய் கண்டு, உறுப்படியுமுனதுஉமி நீரதுவிட்டரைத்துவுள்ளங் கீழுமே லும், அறுபடியெண்டடைநடுவில் பதியவுங்காண்வைத்து மண்ணு ஞ்சீலைசெய்து, துரைப்படியும்பிசகாமல் கெசப்புடத்தில் நீற்றிய தைச்சன்னஞ்செய்வார்.

(இ-ள்.) மலைகளில் கிடைக்கின்ற கசக்கும் கறுப்பு வசனைக் கீரையை உமிநீராலரைத்து இரண்டடையாக்கிக் கீழுமேலும் வை த்து மண்சீலைசெய்து பிறகு கைபாகம்தவறாமல் நூறுவறட்டியில் புடமிட்டு நீற்றிச் சுண்ணஞ்செய்வார் எ-று. (கௌடக)

எழுகுஒருபலமதற்குசிங்கிசன்னங்கழஞ்சியிடையியம்புங்கலை அழகுபெறுமுனதுஉமிநீரதலைக்குழைத்து அதின்மேலும்பூசி, உழ ளைவராதெட்டியெனுங்கொழுந்திலுமி நீரதுவிட் டருவாயாட்டி, பிழைவருகாதண்டயில்லைவத்துசீலைமண்செய்தடக்கமதாய்புடந்தா னுண்டே.

(இ-ள்.) ஒருபலம் எழுகுக்கு ஒன்றேகால் வராகனெடைமிரு தாட்சிங்கிச் சுண்ணத்தை உமிநீரிற் குழைத்துப்பூசி எட்டிக்கொ முந்தை உமிநீராலரைத்து இரண்டடையாகச் செய்து மத்தியில் மெழுகைவைத்துமூடி மண்சீலை அடக்கமாகச்செய்துபுடம்போடுக

போட்டெடுக்க அயச்சன்னம்பொருமியது பொற்பதமாய் பொரிபோல்நீறு, மூட்டிடவுங்காந்தமொருபலமதற்குஒருகழஞ்சி யுமிநீர்விட்டு, வாட்டிடவுங்குழைத்து வரிதெரியாமல்பூசிவன்னி முகமேவைத்து, மேட்டியெனும்விழுதியிலைக்கொழுந்து உமிநீரது வால்விட்டு ஆண்டே.

(இ-ள்.) அப்படி புடம்போட்டெடுத்தால். அது பற்பமாய்ப் பொறியைபோல் நீறுமநீர்க், ஒருபலங்காந்தத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெடை சிங்கிச்சுண்ணத்தை உமிநீரிற் குழைத்துப் பூசிப் பின்னர் உருத்தெரியாதபடி விழுதியிலைக் கொழுந்தை உமிநீரா லரைத்து எ-று. (கௌடக)

இரண்டடைதான்செய் துடுவில்வைத்துப்பதியவுமே யியல்பாய்
சிலை, திரளவுங்காண்கெசப்புடத்திலீற்றியெடுத்திங்கள்மதிக்கொ
வ்வாது, உறவாதுவாய்நவாச்சாரம்பலமதற்குச்சிங்குகுன்னங் கழ
ஞ்சியூட்டி, பரவஉமிநீர்விட்டுக்குழைத்து அதின்மேல்பூசிப் பஞர்
வேளுண்டே.

(இ ள்.) அரைத்ததை இரண்டு அடையாகச்செய்து நடுவில்
கார்த்ததை வைத்துமூடி மண்சிலைசெய்து நூருவறட்டியில் புடமி
ட்டெடுத்தால் சந்திரனுந் தோல்வியடையும்படியான வெண்மை
யாகும், ஒருபலம் நவாச்சாரத்திற்கு ஒருகழஞ்சுகுண்ணத்தைஉமி
நீற்றி குழைத்துப்பூசி சொல்லுகிறேன் கேள் எ-று. (கஎஃரு)

பகரியஆடுதின்னாப்பாளையம்மான்பச்சரிசிபரிவாய்க்கொண்
டு, நிகரிலாஉமிநீர்விட்டரைத்து அதுக்குள்ளடக்கி நெறியாய்மே
லும், திகழொண்ணாமண்சிலைசெய்து ஒருமுழப்புடத்தில் திறமாய்
நீற்றிச், சுகமதுவாய்நவாச்சாரகுன்னமது நீற்றினத்தில் சொர்ன
மாண்டே.

(இ-ள்.) ஆடுதிண்டாபாளையமும், அம்மான்பச்சரிசியையும்
உமிநீராலரைத்துக் கவசஞ்செய்து மண்சிலை நன்றாகச்செய்து ஒரு
முழப்புடம் போட்டு நீற்றிவைத்துக் கொண்டால் இதனால் செர்ந்
னம் செய்வதற்காகும் எ-று. (கஎஃசு)

துரிசதுகாண்பலமதற்குச்சிங்குகுன்னங் கழஞ்சியிடை துப்புநீ
ரால், பரிசமெனும்பூசிகருஞ்செம்பனிலையும் பூவும்பரித்துமெண்
மேல், வரிசைபெறவகைக்குப்படியுமி நீரினலரைத்துவதுமேல்பூசி
துரியமெனும்மண்சிலைமூன்றதுகாண்செய்துமிகச்சொல்வேளுண்டே

(இ ள்.) ஒருபலம் மயில்துத்தத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெ
டை சிங்கிச்சுண்ணத்தை எச்சில் குழைத்துப்பூசி, மேல்கருஞ்செ
ம்மையிலை படியும் பூட்டியுமாகக் கொண்டுவந்து உமிநீராலரைத்
துக் கவசஞ்செய்து சிலைமண் மூன்றுசெய்து பிறகு சொல்லுகி
றேன் எ-று. (கஎஃஎ)

ஐந்துவிசலதுக்குமுத லதுவிரலால்பத்தவைத்து ஐயஞ்சாகில்
சஞ்சலமில்லாதபுடம் போட்டெடுக்கத்தரிசதுவுஞ் சங்கையேது,
பஞ்சமில்லாதழைகளெல்லாஞ் சலம்பொழியுந்தயிலம் வரும்பாடு
பட்டால், வஞ்சமில்லைகற்பமுண்டு வழலைபதின்பெருமையினால்வச
னித்தோமே.

(இ-ள்.) முப்பதுவறட்டியில் புடமிட்டு எடுக்கத்துருசுசுண்ண
மாகும் அதனால் பஞ்சமெல்லாம் பறந்தோடிப்போகும், பாடுபட்

டால் தயிலம்வரும், கபடில்லாமல் கற்பமுண்டாகும் இதைவழி
யின் பெருமையினால் சொன்னேன் எ-று. (கௌடஅ)

முன்சொன்னகாரிய முறையதுகாண் சுன்னமதில்முறையக்
கேளீர், யின்னமந்தசுன்னமதிலொருபலந்தான் கல்லுப்புஉகமை
யாகும், உன்னிதமாப்வெண்கருவினிட்டொருசாமமாட்டி வழித்து
ணர்வாய்பிலை, வின்னமில்லா ரவியுலர்த்தியகலில்வைத்து மேலக
லும்விதமாய்முடே.

(இ-ள்.) முன்முடிந்த கருவங்கச் சுண்ணத்தில் ஒருபலமும்
ஒருபலம் கல்லுப்பைபுஞ்சேர்த்து வெண்சருவால் ஒருசாமமரை
த்து பில்லைத்தடி ரவியுலர்த்தி அகலில்வைத்து மேலகல்முடி எ-று.

சந்துதெரியாமலுங்காண்மண்சீலையுணரவுஞ்சார்வாய்செய்து,
யிந்தவிதமிதனையிருபத்தெருவில் புடம்போட்டுண்டுத்துப் பார்க்க,
அந்தமிகுஞ்சந்திரனுக் கதிதமிந்தக்கருவங்க மார்தான்செய்வார்,
விந்ததிதசுன்னமிதைக் குப்பிதனிலடக்கவெகு பதனஞ்செய்யே.

(இ-ள்.) மண்சீலை நன்றுச்செய்து வெயிலில் உலரவைத்து
இருபதெருவில் புடம் போட்டெடுத்துப் பார்க்க சந்திரனுக்கும்
மிகுந்த வெண்மையா யிருக்கும் இப்படிப்பட்ட மருவங்கம் யாவர்
செய்வார்கள் இதைக்குப்பியில் பதனம் பண்ணுக எ-று.

அரிதாரமதுக்குயிர்காணித கருவங்கசுன்னங் கழஞ்சிவா
ங்கி, உரியஉமிநீரிலிட்டுக் குழைத்ததின்மேல் பூசியபின்னுடனே
பாரில், பரியாசம்வாராமல்கதிரவந்தன் முகம்படவும் பண்பாய்
வைத்து, பிரியமுடனத்திமரப்பட்டைதனி லுமிநீர்விட்டுப் பிலமா
யாட்டே.

(இ-ள்.) அரிதாரம் ஒருபலத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெ
டை கருவங்கச்சுண்ணத்தை உமிநீரில் குழைத்து பூசிப்பின் வெயி
யில் காயவைத்துப்பின் அத்திமரப்பட்டையை உமிநீர்விட்டரை
க்க எ-று. (கௌசக)

மயனமதாயாட்டிவழித்திடுமூசையதுக்கு ளரிதாரம்வைத்து
வயனமதுவாகவுந்தான் மேல்முடியதினளவால் வலுக்கச்செய்து,
செயம்பெறவுமண்சீலதிருத்தமதாய்முன்றுவிதஞ்செய்வித்தேபின்
நயமதுகாணண்டையெரு பத்ததற்குளடக்கமதாய் நாட்டிடே.

(இ-ள்.) நன்றாகவரைத்து மூசையாய்ச்செய்து அதற்குள்அரி
தாரம்வைத்து மேலோடுமூடி மண்சீலை வலிவாய் மூன்றுசெய்து
பத்து எருவில் புடம்போட்டேண்டும் எ-று. (கௌசஉ)

விருத்தம்.

பூனைக்காஞ்சோரியிலைபங்கம்பாளை புகழ்சமையுமிரதுவாலுமத்தி, மாணேருகைவலுவதுவாய்செய்துமேவி வாங்குமொருபலந் துருசவனமதாக, தேனேயரிதாரசன்னங்கழஞ்சிவீதந் தினுசளவி னுமிரீரால்குழைத்துப்பூசி, ஆனைமுகன்கமலமலர்பணிந்துபோற்றி அக்குகைமேல்மூடிசந்து அருளுவீரே.

(இ-ள்.) பூனைக்காஞ்சோரியிலை, ஆடுதின்னாப்பாளையிலைஇவை களைச் சமனாய்க்கொண்டு உமிரீராலரைத்துவலிவாக மூசைசெய்து ஒருபலம் மயில்துத்தத்திற்கு ஒன்றேகால் வராகனெடை துருச சுண்ணத்தை உமிரீராலரைத்துப்பூசி அதை அக்குகைக்குள் வைத்து சந்து தெரியாதபடிமூடி விராயகரைப்போற்றி எறு.

மேல்மூடிசீலைமண்ணுமன்றுஞ்செய்து மென்மேலும்பத்தெருவில்புடந்தான்போட, ஆலவிடமுண்டசிவனாலும்வெல்லா அறுபத்துநாலுசரக்கிதமாகும், வேல்விழியம்பிகைமாதா நடனஞ்செய்வாள் மேலானகந்தகமுந்தயிலமாகும், பால்போலுமதிபுடைய நிறமொவ்வாது பார்ப்பதற்குந்துருசிசுன்னம் பாடினோமே.

(இ-ள்.) மேலேமூடி மூன்று மண்சிலைசெய்து பத்து வறட்டியில் புடம்போட விஷமுண்ட சிவபெருமானும் இந்தத் துருசுண்ணத்தால் அறுபத்துநான்கு சரக்குகளும் நீரும், வேல்கண்ணியாகிய சிவகாமி நடனஞ்செய்வாள், கந்தகமும் தயிலமாகும், ஆகையால் இதன்மகிவை விளங்கப்பாடினோம்; எ-று. (களசசு)

வீரச்சுண்ணம்.

வீரமொருபலமதற்குத்தாரசன்னம் விளங்கியொரு கழஞ்சியிடையுமிரீர்விட்டு, தேறவுங்காண்குழைத்து அதின்மேல்பூசிசெப்புகிறென்றானவெட்டித் திறத்தைக்கேளீர், வீறுகின்றநெருஞ்சு தனிஹமிரீர்விட்டு விமலவாலாம்பிகையைப் போற்றிசெய்து, மீறவுங்காணரைத்து அதைக்குகையாய்ச்செய்து மேலும்பத்தெருவில் புடஞ்செய்வீர்தானே.

(இ-ள்.) ஒருபலம் வீரத்திற்கு அரிதாரச்சுண்ணம் ஒன்றேகால் வராகனெடையை உமிரீரிற் குழைத்துப்பூசி, நெருஞ்சியிலையை உமிரீராலரைத்து மூசைசெய்து பத்தெருவில் புடம்போடுவீராக எ-று. (களசரு)

சூதர்சண்ணம்.

சூதமோருபலமதுவுங்கலுவத்திட்டு சுயமானவீரசுண்ணங் கழஞ்சுதாக்கி, பேதமில்லாஉமிநீர்விட்டுக் கடிக்கையேழும் பிலமாக அரைத்துவழித்துண்டையாக்கி, சோதியெனுமுகிப்பா லிலையை வாங்கி சொல்லுமுமிநீர்விட்டு தொந்தித்தேதான், வீதியெனுமே குசையதுசெய்திலைச்சார்தன்னில் விளங்கவுங்காற்பலம் வாங்கி விவாந்திடே.

(இ-ள்.) ஒருபலம் பாதரசத்தைக்கல்வத்திலிட்டு ஒன்றேகால் வராகனெடை வீரசுண்ணஞ் சேர்த்து உமிநீர்விட்டு ஏழுநாழிகை யுரைத்து வழித்து உண்டையாக்கி ஊசிப்பாலையிலையை உமிநீரால் ரைத்து மூசைசெய்து மேற்படி இலைச்சாறு கால்பலம்பிழிந்து.

சாரமதினசூரவுண்டைத் தோய்த்துத்தோய்த்து சங்கையில் லாரவிமுகத்தில்காயக்காய, மாறியுண்டைசாரதுவுஞ் சுண்டச்சுண்ட மகத்தானகதிர்முகவன்கார்திவீச, ஊரியந்தசாரதுவு முலர்ந்து போரும் உண்டைதனையெடுத்து குகைதனிலுநாட்டி, வாறதுவாய் மேல்மூடிமூன்றுசீலைவசனியுங்காண்பத்தெருவில்புடந்தானுண்டே

(இ-ள்.) அந்தச்சாற்றில் ரசவுண்டையைத் தோய்த்து வெயிலில்வைத்து அந்தச்சாறு நன்றாயுலர்ந்தபின் அவ்வுண்டையெடுத்து முன்மூசையிலிட்டு மேல்மூடி மூன்று மண்சீலைசெய்து பத்தெருவில் புடம்போடு எ-று. (கஎசஎ)

இந்தசரக்குருவிலொரு கழஞ்சுவாங்கி யிரும்பதுசட்டியிலும் வெள்ளைவங்கர்தாக்கி, சுந்தரமேயுருகியதுங்கண்விட்டாடும் சூட்டிவிட்டுஞ் சூதசுண்ணந்தொந்தித்தாக்கால், அந்தநீரதிதமெல்லாங்குடித்துப்போடும் அரைகடிகைக்குள்ளாகரசிதமாகும், எந்தவிதமாகி லுமேகற்பஞ்சாதித் திருப்பதனிலிம்முறையுமெய்துமாண்டே.

(இ-ள்.) இப்படிமுடிந்த ரசச்சுண்ணத்தினால் ஒன்றேகால் வராகனெடையெடுத்து அயச்சட்டியில் ஒருபலம் வெள்ளியிட்டு அது நன்றாயுருகும்போது அதிலிட்டுத் தொந்தித்தால் வங்கத்தின் நீர்வற்றி அரைநாழிகைக்குள் வெள்ளியாகும் இதைக்கொண்டு எந்தவிதத்திலும் கற்பஞ் சாதித்திருக்கலாம் எ-று. (கஎசஅ)

இந்நூலில்சொன்னமுறையடங்கர்மற்றான் எண்ணாறுவயித்தியந்தானியம்புலானேன், அன்னாலுமிந்நூலுமார்க்குக்கிட்டும்னுபோகிகற்பமுண்டோரவர்க்குக்கிட்டும், பின்னுமொருநாளும்இல்லை இழைதரனில்லைபெருநூல்காணாயிரத்துஐந்நூற்றிநூல், முன்னமே

யான்பாடிவிட்டேனாயிரத்துமுன்னாறு முடித்துவைத்தேன்குறள
துவாயுலகோர்க்காண்டே.

(இ-ள்.) இந்நூலில் முறைகள் அடங்காமையால் எண்ணுறெ
ன்று ஒருதூல்சொன்னேன், ஆக இதுவும் அதுவும் யார்க்குக்
கும், கற்பமுண்ணும் அதுபோகிகளுக்கே கிடைக்கும், இவ்விண்ணு
டிலும் யாதொருபிழையுமில்லை, இதுதான் ஆயிரத்தைநூறு, இத்
ற்குமுன் ஆயிரத்துமுந்நூறென்று ஒருகுறள் முடித்துவைத்தேன்.

இரண்டாயிரத்துமுன்னாற்றுச் சொச்சத்துள்ளே நெறியான
தத்துவமுங்கற்பக்கூறும், அண்டரண்டங்கொள்ளாத அத்திதமென்
லாம் அடியுநடுமுடிவறிந்துஅருளலாடுனன், கண்டுநவலோகமென்
லாரீற்றிப்போட்டேன் கரையில்துரைகளில்து கருவின்வாறால்,
விண்டபொருள்நா தவிந்தின்விதியா லாச்சமேதினியிலிதையறியார்
விளங்குவாரே.

(இ-ள்.) இந்தநூலும் எண்ணுறுஞ்சேர்ந்த இரண்டாயிரத்து
முந்நூற்றுச் சொச்சத்துள் தத்துவம் கற்பம், அடி, நடு, முடி, நவ
லோகரீற்றல், நா தவிந்துக்களின் விதி இவைகளை நன்றாய்ச்சொன்
னேன் உலகத்தில் இதையறியாதவர் விளங்குவாரோ எ-று.

வேறு-கவி.

மதுவினலுதித்தஞ்சுதம் வாரிவிந்துசாரமும்
அதிதமூலநாதசோதி யந்தகாரசந்தரம்
விதியினுலிசைந்தமுரி வேதசாரநாலிடை
அதிகாரமோரிடை யளந்துயார்கணக்கிதோ.

(இ-ள்.) சந்திரனொளியால் பிறந்தரசமும் சாரமும் நாலெடை
யாகவும், காரம் ஒரெடையாகவும் சேர்த்து அதில் அமுரின்துவது
கணக்காகும் எ-று.

(களஞக)

விண்ணுமண் ணுமேபிசைந்து வேறதாயொருவினம்
பண்ணுமேவிடுங்கழஞ்சி பாகமாய்ப்பிரமாணமும்
எண்ணிடுமெருகுபோலு மேவுமென்காசிகை
கண்ணிடுங்கதிர்முகத்தில் காய்ந்துமலர்ந்துகண்டிடே.

(இ-ள்.) விண்மண்களாகிய இரசத்தையும், சாரத்தையும், ஒரு
இனமாகப்பிசைந்து ஒன்றேகால் வராகனெடை, காசெடை என்
கிற பிரமாணப்படி உருட்டி வெயிலில் உலர்த்தி எ-று.

பச்சையாவதுதனி பருதியாவதுஞ்சுழி
உச்சிதமெனும்ரவியு. காரமும்மூலப்புறி

தச்சொருபமாமதியின் சாரமுமமுரிதான்
வைச்சதோர்பொருளிதுநேர் வாளமுஞ்சமனதே.

(இ-ள்.) பச்சையென்பது மூலப்புளியும், பருதியென்பதுசுழி
யும், ரவிஉகாரம் என்பவைகளும் மூலப்புளியும், சந்திரசாரம்அமு
ரியும்ஆகும், மேலேஎடுத்தசரக்குகளுக்குச்சமன் நேர்வாளமாகும்

அகாரமாயமைத்தது மமுரியால்மடைத்ததும்
உகாரமாயுதித்தது முவரினால்செனித்ததும்
அகாரமும்உகாரமு மருவுஞ்செகாதிதம்
சிகாரமேசிவருப சித்திமுத்தியாகுமே.

(இ-ள்.) அகாரத்தாலும் அமுரியாலும் படைத்ததும் உகார
மாய் உகைத்ததும் உப்பினால் பிறந்ததும் அகாரமும் உகாரமும்
மருவினால் ஜெகாதிதமானதும், சிகாரமே சிவசொருபமானதும்
சித்திமுத்தியாகும் எ-று. (கௌடீச)

ஏகமாவதேதுகா ணிசைந்தபாண்டந்தன்னிலும்
வாளமும்வழலையொக்க மாட்டிசில்லுவாகதாய்
ஏனமேயிசைந்துநாடி யேழுசிலைமண்ணதும்
நர்னுமிப்படியதாய் நவினசெய்கைபாருமே.

(இ-ள்.) எனமாவது பொருந்திய ஒருநல்லபாண்டத்தில்வாழ
யிலையைப் போல இந்தச்சரக்குகளைப் போட்டுப் பலமாய்ச்சில்லு
செய்து ஏழுமண்சிலை செய்து நன்றூர்ப்பாரும் எ-று.

பூமியில்குழித்தயிலம் போடுமெவ்விதமதாய்
நேமமாயொருவரும் நெருங்கிடாமலும்பதம்
வாமியம்பிகையருள் வாலாம்பிகைமலர்ப்பதம்
சுவாமியென்குருபதஞ் சுகாதிதம்பணிசுவாம்.

(இ-ள்.) அதைப்பூமியில் குழித்தயிலம்போடு இப்படிபோடும்
போது யாவரும் நெருங்காமல் வைத்து அம்பிகைப்பெண் திருவ
டிகளையும், எம் குருசுவாமியின் திருவடிகளையும் பணிவால் எ-று.

ஆதியந்தமாய்நிறைந்த அண்டபிண்டஞ்சூழ்ந்திடில்
ஆதியுமனாதிபு மதிலுதித்தவாறுகாண்
ஆதியிலமைந்தவிந்து அந்தமூலநாதமாய்
ஆதியில்முன்னோர்மறைத்த அதிவிதமதாண்டையே.

(இ-ள்.) ஆதியும், அந்தமுமாகநிறைந்த அண்டத்திலும் பிண்
டத்திலும் சூழ்ந்தால் ஆதியும், அநாதியும் அதிப்பிறந்தவிதமேயா

கும், ஆதியிலுண்டான விர்து அந்தநாதத்தின் மூலமாய் பூர்வத்தில் முன்னோரால் மறைக்கப்பட்ட அதிதவிதமாகும் எ-று.

மதிநிறைந்தகுப்பியில் மகிழ்ந்துஇத்தயிலமும்
பதியவுமவெகுழதனம் பாடும்பாடும்பண்பெற
விதியினுலமைத்திந்த விர்துநாதபூரணம்
துதியும்வாதமெண்பதுஞ் சிறந்துபோமிதாண்டையே.

(இ-ள்) இத்தயிலத்தை குப்பியில் வைத்து வெகுபத்திரமாக நன்றாய் விதியினால் உண்டாகின இந்த விர்துநாதங்களைப் பூரணப் படுத்தியதால் இந்தத்தயிலத்தினால் எண்பதுவாதங்களும்போகும்

வாதநோய்வரும்பிணி அதிதகாலேதன்னிலும்
விதமாவதும்பணவிடை யெடுத்துச்சீலையில்
காதலாலுணர்ந்திடக் கருதுநோய்களோடும்
வாதபித்தசேத்துமம் வணங்கிடுங்காணுண்டையே.

(இ-ள்.) வாதரோகங்களுக்கும் இன்னும்வரும் வேறுபிணிகளுக்கும் அதிகாலையில் இத்தயிலத்தில் பணவெடை யெடுத்துச் சீனிசர்க்கரையிற் கலந்துஉண்டால் சர்வநோய்களுமோடும், வாதமும், பித்தமும் சேத்துமம் வணங்கிடும் எ-று. (கஎருக)

காலேமாலையேழுநாள் கருதிடுவிராகிலும்
மாதுசூதவாய்வதும் வயிர்வலிஅசீரணம்
மூலமும்பவுத்திர முசல்வலியனைத்துமே
சூலையுஞ்சரங்கள்சனிதோஷம் போங்காணுண்டையே.

(இ-ள்.) இப்படி ஏழுநாள்க்குக் காலேமாலையேருண்டுவேளையும் சாப்பிட்டால் பெண்கள் சூதகவாயு, வயிற்றுவலி, அஜீரணம்மூலம் பவுத்திரம், முதலாகியவலிகள், சூலை, சாங்கள், சர்னி, தோஷம். இவைகள்போகும் எ-று. (கஎகஉ)

வாலைபால்கறக்குமே வரும்பிணிகள்மாந்தமும்
சீலமாய்குரோசனையுஞ் செண்பகப்பூசக்குடன்
சாலவுங்கஸ்தூரியுஞ் சவ்வாதுமேபுகழுடன்
சாதிலிங்கந்திப்பிலி மிளகும்பச்சைபூரமே.

(இ-ள்.) பெண்களின்பால் மாந்தம் முதலியவைபோக ஒரு மெழுகு சொல்லுகிறேன்கேள். கோரோசனம், செண்பகப்பூசக்கு கஸ்தூரி, சவ்வாது, புதுகு, சாதிலிங்கம், திப்பிலி, மிளகு, பச்சைக்கர்ப்பூரம் எ-று. (கஎகக)

பச்சையான உப்பதும் பழம்புளியமுழியும்
இச்சைநர் லுமொன்றதா யின்தக்கரைத்துநீரதாய்
பச்சையுந்தெளிந்துநீர் பரிகரித்துவன்னியில்
உச்சிதமாசண்டினு லுவர்ப்புமாமிதாண்டையே.

(இ-ள்.) மூலப்புளி, உப்பு, பழம்புளி, அமுரி இந்தநால்வகையும் ஒன்றுக்கரைத்து தெளிந்தநீரை அடுப்பினில் வைத்துக்காய்ச்சினால் உப்பாகும் எ-று. (௧௭௬௨)

அஞ்சமஞ்சமொன்றுட னதுபதினென்றாகவும்
சஞ்சலம்வராமலுஞ் சரிசமன்கழஞ்சிடை
பஞ்சபாதங்களேகி பாரிலும்பறந்திடும்
நஞ்சமேமுறிந்திடும் ரவிமதியிதாண்டையே.

(இ-ள்.) இந்தப்பதினென்றையும் ஒவ்வொன்று ஒன்றேகால் வராகனெடையாக எடுத்துப் பஞ்சபாதகங்கள் பறக்கும், நஞ்சம் முறிந்திடும், ஆகையால் இதுரவிமதிகளாகும் எ-று. (௧௭௬௩)

சரிசமன்மருந்தின தயிலம்விட்டுஒர்தினம்
வருந்திடுமருந்திதை மயனமாய் வருதலால்
பிறந்திடுவதேதுகாண் பிரகாசமாய்மெழுகதாம்
மருந்திதைச்சிமிளினில் வருந்தியேதுதிப்பரே.

(இ-ள்.) இந்தப் பதினென்றுக்குஞ் சேர்ந்த எடை மொத்தத் திற்குமுன் தயிலம்விட்டு அரைத்து ஒருநாளெல்லாம் மயனமாய் வருவதாய் மெழுகாகும் இந்தமருந்தைச் சிமிளில் வைத்து துதி செய்வீர் எ-று. (௧௭௬௪)

துதித்திடுமாடாதோடை சுரசமாமதிவிதை
விதித்திடுந்துவரையின் விளங்கிடர்பிரதாணமாய்
மதித்திடுங்கனப்பிரளி மாந்தமோடிசுவதும்
கெதித்துவோடிபுக்கிடுங் கெணிதமூன்றுநாளிலே.

(இ-ள்.) இந்தமெழுகைத் துவரைப்பிரமாணம், எடுத்துஆடாதோடைச் சுரசத்தில் கொடுத்தால் கணப்பிரளி மாந்தம் இசிவு இவை மூன்றுநாட்களில் ஒடிவிடும் எ-று. (௧௭௬௫)

சுரங்கள்சன்னிதோஷமும் கிணங்களள்ளங்கிராணியும்
சுவாசமும்சீரணமும் பசாசுபூதமோடிடும்
திரமானந்தகக்கல்விக்கல் சோகைபாண்டுவிக்கமும்
சுரங்களோழுமோடிடுஞ் சுரசமிஞ்சியாண்டையே.

(இ-ள்.) அறுபத்து நான்குசுரங்கள், சந்நி, தோஷம், கணங்கள் அள்ளுகிராணி, சுவாசம், அஜீரணம், பசாசூதம், கக்கல்விக் கல், சோகை, பாண்டு, வீக்கம், சத்தசுரங்கள், இவைகள் இஞ்சி சுரசத்தால்தீரும் எ-று. (கஎ௭௬)

கடுகளவதாகிடுங் கருதிடும்விழிதனில்
விடுமுதல்தலைசனும் விதித்திடும்பால்விட்டுமே
கடுகளவெடுத்துமத்தி கண்கள்ரெண்டில்வீசிட
படும்வினைசுரங்கள்சன்னி பத்துமூன்றுமேகுமே. .

(இ-ள்.) கண்களில் கடுகளவு எடுத்து தலைசன்பிள்ளை பெற்ற பெண்ணின் முலைப்பாலில் இழைத்துத் தடவினால் கொடியவினைகளாலுண்டான சுரங்கள் பதின்மூன்று சந்நிகள்தீரும் எ-று.

சுத்தவானறிவநிந்த சூக்ஷமாங்குழம்பதை
வித்துவான்வயித்தியன் மிகுத்தபண்டிதர்களும்
கற்றிடுமெய்ஞ்ஞானிகள் கணத்தயோகவாசிகள்
வித்துவானிவர்களுக்கு மேலெவர்களில்லையே.

(இ-ள்.) சுத்தவான் அறிவதாகிய இந்தக்குழம்பை வித்வான், வயித்தியன் பண்டிதர்களும், மெய்ஞ்ஞானிகள், யோகவாசிகள் இவர்களுக்கும் மேல் எவர்களில்லை எ-று. (கஎ௭௭)

வாதபித்தசேத்துமத்தின் வாறறிந்தபண்டிதர்
சூதவித்தைவாசியோக சூக்ஷமத்தைதக்காண்கிலீர்
வாதமூலநாடிகாண் மதிபும்பித்தவாரிகாண்
நாதவிந்துவாகியும் நடந்தவாறிதாண்டையே.

(இ-ள்.) வாதபித்த சேத்துமங்களின் செயல்களையறிந்தபண்டிதர்கள் சூதவித்தையையும், வாசியோகத்தின் சூட்சுமத்தையும் காணமாட்டார் வாதம் மூலநாடியும் பித்தம்மதியும், நாதவிந்துக்களும், வாசியும், நடந்தவிதம் இதுவாகும் எ-று.

வாதமாவதும்புளி வருவும்பித்தம்வாருதி
சூதவிந்துநாதமுண்டு தேறிடும்வயித்தியர்
பூதமஞ்சஞ்சேத்துமம் பொறிபுலன்மூலாக்கினை
வேதசாரமூலமும் விளங்கும்பண்டிதர்களே.

(இ-ள்.) வாதமாவதும் புளிமருவும் பித்தவாரிதியையும் சூத வித்துநாதங்களை யுண்டு தேர்த்தவயித்தியர் ஐம்பூதங்களும் சேத்துமமும், பொறிபுலன்களும், மூலாக்கினையும், வேகத்தின்சாரமூலமும் விளங்கும் பண்டிதர்கள் எ-று. (கஎ௭௮)

இசைந்தநாதமூலமு மெழுந்தவாறுகாண்கிலீர்
எழுபத்திராயிரத்தி லேகபோகமாகுமாய்
பசைந்துமன்னுந் தண்ணியும் பலிதமாயி தாகவும்
இசைந்தபண்டிதர்களை யெண்சாணுடல்சமைந்ததே.

(இ-ள்.) பொருந்திய மூலநாடியானது எழுந்த விதத்தைக்
காணமாட்டீர் ஆனால் எழுபத்திராயிர நாடிகள் ஏகபோகமாய்க்
கூடி மண்ணுந்தண்ணீருமாய்ப் பலித்து எண்சாணுடலம் உண்டா
யிற்று எ-று. (சுஎஎக)

மூலாக்கினையிருந்தெழுந்து முச்சுடர்களானதும்
முப்பாழ்கடந்தெழுந்திருந்து முனைகழியறிந்ததும்
காலாக்கினையிருந்தெழுந்து கற்பஞ்சாதித்தப்புரம்
மூலாக்கினையுடிவிலின்று முத்திசித்தியாகுமே.

(இ-ள்.) மூலாக்கினையி லிருந்தெழுந்து முச்சுடர்களானதும்,
முப்பாழையுங் கடந்து எழுந்திருந்து சுழிமுனையறிந்ததும் காலாக்
கினை யெழுந்திருந்து கற்பஞ்சாதித்து அப்புறம் ஆக்கினமூலத்தில்
முடிவினின்று முத்திசித்தியாகும் எ-று. (கஎஎஉ)

கால்கள் பன்னிரண்டுமூலங் கைகள் பத்து ஆறுமே
கால்கள் பன்னிரண்டுநாலும் கட்டிடுங்கழிவிலா
கால்களையிருந்துமூலா தாரமுங்கதிரொளி
கைகளுங்கலையிரெட்டுங் காணுஞ்சாரகாரமே.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு சரத்தையும் மூலங்கள் பதினாறையும்
மேற்படி பன்னிரண்டு கால்களாலுங்கட்டி அழிவில்லாத மூலாதா
ரமும் கதிரொளியும் கைகளும், பதினாறுகலைகளுஞ் சாரசாரமா
கும் எ-று. (கஎஎங)

சாரகாரம் ரெண்டதுஞ் சரமாறியேற்றவல்லிராய்
சாரகாரமும்பொருந்த சண்டனில்லையில்காண்
சாரகாரவீரபூரஞ் சந்திரசூரியர்கள் தான்
சாரகாரமாறமாற சத்துஞ்சித்தானந்தமே.

(இ-ள்.) காரம், சாரம், இரண்டும் சரமாறி ஏற்ற வல்லவரா
னால் இவை பொருந்த எமனில்லையாகும், சாரம், காரம், வீரம்,
பூரம், சந்திரசூரியர்கள், சாரமும், காரமும் மாறமாறச் சத்துச்
சித்தானந்தமே எ-று. (கஎஎசு)

இந்தஎண்சாண்டேகமா யிரவியுமதியுமாய்
இராவுடன்பகலுமாய் பகலுமேயிராவுமாய்

இந்திரனிரவிபு மென்னுக்குளையறிந்தபின்
இந்திரனிரவிபு மிராப்பகலுமில்லையே.

(இ-ள்.) எட்டுச்சாண்தேகமாய் இரவியும், மதியுமாய், இராப்
பகலாய், பகலிரவாய் இந்திரனையும், சூரியனையும், எனக்குள்
நானுணர்ந்த பின்னர் இந்திரன், சூரியன், இரவு, பகல் இவைக
ளில்லை எ-று. (கஎஎரு)

வேறு விருத்தம்.

இருவினையொழித்துஇந்நூ லிருள்தனையகற்றிஞானக்
கருவியைநீற்றிராய் காலனையெரித்துமேலும்
வரும்பெறகெதிக்குள்வாசி மருவியேயமுர்தமுண்டு
அருந்தவஞானசோதி யருளில்நின்றர்ச்சித்தேனே.

(இ-ள்.) இந்நூலானது நல்வினை தீவினைகளை யெரித்து அஞ்
ஞானத்தைநீக்கி ஞானக்கருவிகளை நீற்றி காலனைநீருக எரித்து
வருகின்ற பரகதிக்குள் வாசியுடன் சேர்ந்து அமிர்தமுண்டு அரு
மையாகத் தவஞ்செய்கின்ற ஞானசோதியி னருளினாலிருந்து அர்
ச்சனை செய்தேன் எ-று. (கஎஎசு)

திருவுருநடனசோதி தெய்வநாயகனென்னால்
லருமதிரவியினாலு மாய்கைபோய்மவுனமுற்று
கருக்குருதானாய்நின்ற கடவுளின்கமலந்தன்னில்
துரிதமாய்துரியாதீதஞ் சொர்க்கவாழ்பதவிசேர்ந்தே.

(இ-ள்.) அழகிய உருவத்தையுடைய நடனஞ்செய்கின்ற தே
ஜோமயமான தெய்வநாயகனாலும் இந்நூலானது மதிரவியினாலும்
மாய்கைநீங்கி மௌனத்தை யடைந்து கருக்குரு அவனேயாயிரு
ந்த கடவுளுடைய திருவடிகளில் சீக்கிரமாக துரியாதீத மென்கிற
சொர்க்கப்பதவியைச் சேர்ந்து எ-று. (கஎஎஎ)

அதிவிதமாயாசத்தி யம்புவிதனிலும்பாவர்
துதிசெய்துபணிந்துபோற்ற சுகாதிதமறைப்புண்டாகி
விதியிந்தசெய்கையாலும் விட்டதோர்குறையினாலும்
மதிரவியொளியினாலும் வாசியில்மகிழ்ந்தேனுண்டே.

(இ-ள்.) மிகுந்த விதங்களையுடைய மாயாசத்தியானவள் உல
கத்திலும் எவர்களும் துதிசெய்து பணிந்துபோற்ற சுகாதீதத்தை
மறைத்து விதியினுண்டான இந்தச் செய்கையாலும் விட்ட
குறையாலும் சந்திரசூரியர் ஒளிவினாலும் நான் சரத்தில் மகிழ்ந்
தேன் எ-று. (கஎஎஅ)

யோகநிலை-தரு.

சித்திரவிசிதரத்தினதில்ய அமிர்தமே-செழுந்

தேனருபாயுஞ்சிரோரத்தினதீபமே.

(இ-ள்.) சித்திரம் பொருந்திய திவ்வியரத்தினுமிர்தமே செழு
மையான தேனருவிபாயுஞ் சிரோரத்தினதீபமே எ-று.

முத்தமிழமிர்தசிவஞானசுருபி-செக - மோக வாலாம்பிகை
புலனும்பிகையருபி, சத்திசிவசாம்பவிசடாக்ஷரி கமலஞ்சர்-வேஸ்
பரிசெகதீஸ்பரியெனைத்தற்காக்கவேணும், வித்தியாதாரணிசர்வா
ணியேதநாயகி - மெஞ்ஞானிகள்பூசித்து தெரிசித்துமேபணியுஞ்
சுத்தபரிபூரணிககாதீதஅன்னமே-சுழி சூக்ஷ்மதாரபிரணவசோ
திமுன்னமே. சித்

(இ-ள்.) இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழமிர்த சிவ
ஞானசொருபியும், ஜெகண்மோகன வாலாம்பிகையும், புலனும்பி
கையும், சுருபியும், சத்தியும், சிவையும் சாம்பவியும் சடாட்சரியும்
சர்வேஸ்வரியும், ஜெகதீஸ்வரியும், வித்தியாதாரணியும், சர்வாணி
யும், வேதநாயகியும், உண்மைஞானிகள் தெரிசித்துப் பணியும்,
சுத்தபரிபூரணியும் சுகாதீதஅன்னமும், சுழிசூட்சு சடாதார பிர
ணவசோதியும் ஆகியநீ என்னைமுன்னமே காப்பாற்றவேண்டும்.

சூரியசந்திரகார்திமின்னலொளிவே தூல-சூக்ஷ்மகாரணப் பிர
காசசொன்னவொளிவே,வாரிசூழமிர்தபாணமாமதூரமே-திரு வள்
ருவன்சொற்பதவி வாழ்விக்கவருமே, தூரியதூரியாதீதமும் வாசி
யும்பாயும் சுயம்பிரகாசதீப சடர்ச்சோதிகாணவுந், தேறியபெரி
யோர்ப்பாதஞ் சேர்வைசெய்யவுந்-திரு-நடனகாரசார செய்கையா
ண்டையே.

(இ-ள்.) அழகிய நடனஞ்செய்கின்ற காரசாரத்தின் செய்கை
யானது சூரியசந்திரகார்தியை யுடையமின்னலொளிவே, தூலசூ
க்ஷ்மகாரணப் பிரகாசத்தையுடைய சொர்னவொளிவே, சமுத்தி
ரத்தைசூழ்ந்த அமிர்தபாணமதூரமே, திருவள்ளுவன் சொல்பதவி
வாழ்விக்கவருமே தூரியமதுதூரியாதீத வாசியும்பாயும், சுயம்பிர
காச தீபசடர்ச்சோதி காணவும் பெரியோர்ப்பாதஞ் சேவைசெய்ய
வுமாகும் எ-று.

(களஅம்)

வாசிவாசிவயநவங்கென்றாதியே-வாசி-வரவழைத்து வாய்வு
பத்துமாறியூதியே, தேசிகன் திருவழி தெரிசூனம்பார்க்க- சிங்கென்
று-கண்டதாரைகொண்டுதினந்தீர்க்க, நாசிநுனிமீதில் சுழிநடன

சேர்வை-காண-நாதார்தசின்மயத்தினரு நாதனைப்பணிய ஊசிமு
னைமேலதிதவுச்சிகள் கீழுமுள்-மூல-கண்டதாரை யாரையோகவா
ழ்க்கையே. சித்

(இ-ள்.) வாசிவாசிவயநம, வங்என்றுஊதி வாசி வரவரவழை
த்து வாயுபுத்தையும் மாறியூதி குருவினுடைய தரிசனம்பார்த்து
சிங்என்றுஊதி கண்டதாரையைக் கொண்டு தினமும் நீண்டநாசி
றுனியில் சுழிநடனச் சேவையைக் காணவும் நாதார்த்தத்தில் விள
ங்குஞ் சின்மயநாதனை பணியவும் ஊசிமுனையின் மேலும் உச்சி
யின் கீழுமுள்ள மூலகண்ட தாரையின் ஓசைமிக்க யோகவாழ்க்
கையே எ-று. (கஎஅக)

ஊதிடுங்கண்டதாரையிலுங்கென்று-மூலம் உள்ளுக்குள்ளவும்
ரேசித்துக்கும்பியூதிடுந்தாரை, ஆதியானசோதிகண்டு ஆராதனை
செய்து அகண்டவெளிகாணுமந்திடத்திலாதவும், பூதாதியைந்தும்
பொருந்தியூரணமதிலுஞ்-சுழிபுருவமையநேரில்நின்று புகழுமம்ப
ரமே, நீதியாய்சதாசிவன்தன் நேசமிங்காண்கநீழிகாலம்வாழ்ந்து
முத்திரிலைபெற்றேன்காணும். சித்

(இ-ள்.) கண்டத்துவாரத்தில் நின்று உங்என்று ஊதிஉள்ளே
ரேசித்து கும்பித்து ஊதிடுந்தாரையில் ஆதியான சோதியைக்
கண்டு ஆராதனைசெய்து அகண்டவெளியானது காணப்படுகின்ற
அந்த இடத்தில்ஊதினால் ஐம்பூதங்களும் பொருந்திய பூரணத்தி
லும் சுழிமுனையிலும், புருவமையத்திலும் இருந்துபுகழ்கின்ற அம்
பரவீழியாய் சதாசிவனுடைய குணத்தைக் காணவே நான் சதா
வாழ்ந்து முத்திரிலையை யடைந்தேன் எ-று. (கஎஅஉ)

வேறு-விருத்தம்.

சோதியாய்நின்றதீபச் சுழிமுனைக்கமலந்தன்னில்
நீதியாய்வாசியூதி நின்றொருநிலையில்கண்டஞ்
சாதனையோகஞ்செய்து தற்பரத்தருளைப்போற்றி
நாதனைப்பணிந்துமேன்மேல் நான்மலர்ச்சித்தேனே.

(இ-ள்.) தேஜோமயமாய் இருந்த தீபத்தையுடையசுழிமுனை
யென்கிற தாமரையில் வாசியையூதியிருந்து ஒருநிலையில் யோகஞ்
செய்து தற்பரத்தருளைப் போற்றி நாயகனைவுணங்கி மேன்மேல்
புதியமலரை அர்ச்சனைசெய்தேன் எ-று. (கஎஅங)

இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறுசுவாசந்தன்னில்
வருங்குலையொவ்வொன்றாக வாங்கித்தேய்பிறையில்லாமல்

அருங்கலையாலுங்கண்ட அதிசயமனேகமுண்டு

வருவதுஞ்சொன்னேன்மாண்பர் மாய்கையில்மயங்கினுரே.

(இ-ள்.) இருபத்தோராயிரத் தறுநூறு சுவாசத்தில் வருகின்றகலையை ஒவ்வொன்றாக மாறிவாங்கித் தேய்ப்பிறை யில்லாமல் வளர்ப்பிறையாலும் பார்த்த அதிசயம் அநேகமிருக்கின்றன வருவதுஞ்சொன்னேன் பெரியோர் மாய்கையில் மயங்கினார் எ-று.

கொச்சகம்

இந்தசெனமிருந் தென்னபலனென்னவிதம்

எந்தவிதமாகிலுமே யீசனைக்கண்டேபணிந்தால்

வந்துலபித்தேவிடுங்காவா வாசியென்றதும்பொருந்த

மந்திரமாய்நின்றசுழி வாசிவசமானதுவே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிறப்பு இருந்தென்ன பலன்? எந்தவிதத்தாலாவது ஈசனைக்கண்டு பணிந்தால் வாசியென்றதும் மந்திரமாய்நின்றசுழி வாசிவசமானதுவும் வந்துலபிக்கும் எ-று.

வாசியைக்கொண்டுதிருண்ட மார்புநெடுநேர்கீழ்மையம்

பூசிதயபாசமதில் பூரணத்திலும்நினைவாய்

வாசிவாசிவயநமவா வென்றும்விநாடிபத்தும்

நாசிதுனித்தீபமதில் நான்பணிந்துநின்றேனே.

(இ-ள்.) வாசியைக்கொண்டு ஊதிக்கண்டம், மார்புநெடுநேர்கீழ்மையம், பூசிதமாகிய பூரணத்திலும் வாசிவாசி வயநமவா என்று வினாடிபத்தும் நாசிதுனித்தீபத்தில் நான்பணிந்து நின்றேன்.

கலித்துறை.

நமசிவமவென்று நாட்டத்திலுமனம் நான்மகிழ்ந்து

அமைப்பதும்வந்து அணுகினதால் அவ்வும்உவ்வுஞ்சித்தி

இமைவராலு மிவ்வழிகண்டு இருப்பதுகாண்

நிமைப்போதும்வாசி நிலைத்ததனுல்நெஞ்ச நேர்படுமே.

(இ-ள்.) நமசிவய என்று சுழிமுனைநாட்டித்திலும் மனதிலும் நான்மகிழ்ந்து வந்ததினால் அமைப்புவந்து சேர்ந்ததால் அவ்வும் உவ்வும் சித்தியாக தேவர்களாலும் இந்தவழியைக் கண்டு கண் இமைப்போதும் வாசினிலைத்ததினால் நெஞ்சநேர்படும் எ-று.

வாசியைக்கண்ட தாரையிலுதி மருவிமனம்

ரேசித்துப்பூரித்துக்கும்பித்துவாசி நின்றிடவும்

பேசிடும்பேசா திடமுனக்கெய்தும் பிரபல்லியங்காண்

காசிக்கும்நாமே சரத்துக்கும்வாசி காண்கிலரே.

(இ-ள்.) வாசியைக்கண்ட துவாரத்தில் ஊதிச்சேர்ந்து மனம்
சேகித்துப் பூரித்துக் கும்பித்து வாசியானது நின்றவுடன் பேசி
யும் பேசாத இடமானது உனக்குக்கிடைக்கும் இதுபிரபல்லியமா
கும், காசிக்கும் இராமேஸ்வரத்திற்கும் வாசிகாணமூட்டார்.

நடப்புக்கெட்டாத நாதார்தவாசி நாட்டத்திலும்
அடர்ந்துதிக்கண்ட அகண்டம்பெருவெளியம் மூலத்திலும்
கடந்தந்தமூலக் கருக்குழிநாடிக் கழிந்துவிடா
துடர்ந்துவோங்காரப் பிராணையவாசி தூக்கத்திலே.

(இ-ள்.) நடக்கைக்கு எட்டாத நாதார்தவாசிராட்டத்திலும்
அடர்ந்து ஊதிக்கண்ட அகண்டப் பெருவெளியாகிய மூலத்திலும்
கடந்தது, அந்தமூலக் கருவாசலை நாடித் தாண்டிவிட்டால் தொ
டர்ந்து ஒங்காரமாகிய, பிராணையாம வாசியானது தூக்கத்தில்

ஒங்காரங்கொண்டு வாசிகீழ்பாய உதாரணமாய்
நீங்காமல்பிகை பாதாரவிந்தம் நிர்ப்பந்தமாய்
வாங்காமல்வாசி மேல்நோக்கிசாதனை வசப்படவும்
தேங்காமல்தேங்கித் திருசிற்றம்பலந்தனைத் தெரிசித்தனே.

(இ-ள்.) ஒங்காரத்தைவாசியைக்கொண்டு கீழ்பாயும்படிஉதா
ரணமாக நீங்காமல் அம்பிகையின் திருவடித் தாமரையைப் பந்த
மாய்ப் பிடித்து வாசியை மேல்வாங்கி நோக்கிச் சாதனையானது
வசப்படவும் தேங்காமல் தேங்கித் திருக்கிற்றம்பலத்தைத் தெரி
சித்தேன் எ-று.

(கருகல்)

எந்நாளுமிந்த வெண்மானுடலி லிருந்தவுயிர்
தன்னுல்வளர்பிறை தசைபத்துவாரிவுந் தன்னுக்குள்ளே
முன்னுளில்விட்ட குறைவந்துசூழ்ந்து முடிந்ததுகாண்
இன்னுளிலைவரும் யானுமொன்றாகி யிருந்திட்டேனே.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் இந்த எண்சாண் உடம்பிலிருந்த உயி
ரிலுல் வளர்பிறையில் பத்துவாயுவுக்குள் முன்னுளில் விட்டகுறை
வந்து முடியவே இந்நாளில் ஐவரும்யானும் ஒன்றாய்விட்டோம்.

வெண்பா.

கற்பமதனல்முடிந்த காயசித்திவீட்டினிலும்
உற்பகமாய்வாசியிருந் தோங்கினுல்-கற்பமதால்
நவரத்தினவீட்டில் நாதனுமேயானுமாய்
அவரொருவனாயிருந்தோ மாண்டே..

(இ-ள்.) கற்பஞ் சாதித்ததால் முடிந்த காயசித்திவீட்டில்வா
சியானது உற்பவித்து வளர்ந்தால், அந்தக்கற்பத்தினால் நவரத்தி
னவீட்டில் குடியிருந்த நாதனும் நானும் ஒன்றாயிருந்தோம்எ-று.

அசைவுறுந்தாலல்லோ யைம்பூதமாச்சுதுகாண்
நிசவோடும்பாவனைபோல் நீஞ்சினேன்-அசைவதனால்
பத்துப்பனையுயரம்பாய்ந்து அண்டகோசரமாய்
நித்தநித்தம்வாசிகொள்ளு நெஞ்சே.

(இ-ள்.) அசைவிருந்தாலே ஐம்பூதமாயின, என்கிற பாவனை
போல் நானும்நீந்தினேன், அப்படி அசையும் அசைவினால் பத்து
பனைமரமுயரம் பாய்ந்து அண்டகோசரமாய் நெஞ்சே தினமும்
வாசியானது கொள்ளும் எ-று. (கஎகஉ)

வான்புனியுமாதல் மதியுப்புரவியதனால்
நானுமருள்பெற்று நான்மகிழ்ந்து-வானம்
நாலுபொருளறிந்தால் ஞானம்வந்துவாய்க்கும்
காலும்பனிரெண்டளவால் காட்சி.

(இ-ள்.) மதிர்விகளுண்டான உலகத்தில் நானும்மகிழ்ந்துதிரு
வருள்பெற்று வானத்திலுள்ள சதுர்விதப் பொருள்களையு முணர்
ந்தால் ஞானம்வந்து கைகூடும் அதுவும்பன்னிரண்டு அங்குலபனை
யின் காட்சியாம் எ-று. (கஎக௩)

ஈராறுமெட்டெட்டு மிரவிமதிகாணும்
வாருகவாசிகொண்டு மாறினால்-ஈராறும்
கற்றோரேகற்றார் காயசித்திபெற்றார்
வித்தால்வினைந்ததுகாண் விந்து.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு, பதினாறு என்னும் சூரிய சந்திரர்கள்
காணும்படியாக சரத்தைக்கொண்டு மாறினால் ஈராறுகிய பன்னிர
ண்டு சரத்தின் கிரமங்களைக் கற்றவர்களே காயசித்திபெற்றவர்கள்
ஆனால் இதுவித்தினால் வினைந்த வித்தாகும் எ-று. (கஎக௪)

விருத்தம்.

அருள்பொருளுங்காயசித்தி கற்பஞ்சொன்னேன் அண்டமதி
தில்நிறைந்துநின்ற கருவுஞ்சொன்னேன், வரும்வினைக்குள்வல்வினை
யின்மாறல்சொன்னேன் மதுரதமிழ்பொழியுமதிரவியுஞ் சொன்
னேன், திருவுருவாய்நின்றிலங்குஞ்சிவமுஞ்சத்தி திங்களின்சந்திர
கார்த்திதேவமாதா, இருவினையையகற்றியெனக்கமிர்தழுட்டி யெனை
வளர்த்த அபிராமிமூலந்தானே.

(இ-ள்.) திருவருள், பொருள், காயசித்தி, கற்பம், அண்டத் தில்லிற் கருவருகின்ற வினையின்மாறல்கள், சூரியசந்திரர்களின் நிலைம், திருவுருவாய் விளங்குகின்ற சிவசத்தியின் சந்திரோதய த்தையுடைய அம்பிகைப் பெண்ணானவள் இருவின்களேர்க்கி யெ னக்கு அமிர்தத்தை உண்பித்து என்னை வளர்த்தமையால் இம்மூ லங்களைச் சொன்னேன் எ-று. (கௌகூ)

மூலமெனும்வாசியொளிவானபீடம் மூதண்டப்பிராணயமுனை மேலாக, காலனையுஞ்செயித்தகதிர்மதிநீர்சாரங் காயசித்திகற்பமி ந்தக்கருத்தினாலும், ஆலவிடமமுரியினலாண்டுக் குள்ளே அதித சுத்திஆச்சு அப்பிஉப்பிசாரந், தூரவுடல்கூடிமதும் பெலத்துப் போச்சு துவாதசார்தவெளியறியலாச்சே.

(இ-ள்.) மூலமென்று சொல்லுகின்ற வாசியாகியதன் வானபீ டம் மூதண்டப்பிராணயாமத்தின் மேல் எமனைவென்ற கிரணங்க ளையுடைய சந்திராமிர்தத்தைச் சாதகமாகக்கொண்டு காயசித்தி யை யடைந்த எண்ணத்தினால் ஆலகாலவிடத்தை அமுரியினால் ஒருவருடத்திற்குள் அப்பு உப்புவின் காரத்தால் அதிகசத்தியா ச்சு, அன்றி தூலவுடலானது சூகூமாகிப் பெலத்துவிட்டதுதுவா தசார்தவெளியும் உணரும்படியாயிற்று. எ-று. (கௌகூ)

வேறு-கவி.

இந்தவாசியெழுந்திடுமூலமும், அந்தகாரமப்புமுப்புங்கடியும் விர்தையாய் பழமூலமுமூலமும், வெந்துநீரால் வெடிசுன்னமாத லால், எந்தனாவியெண்சாணுடல்சுத்தியாந், தந்தைவிந்துதரணியி விட்டநாள், அந்ததேதார்குறை அவ்விதமாகிடில், விர்தினாலுடல் வேறுகூறுண்டையே.

(இ-ள்.) இந்தக்காலானது உண்டான மூலஸ்தானமும் அந் தக்காரமாகிய அப்புவும் உப்புவுங்கலந்தும் பழமூலமான மூலஸ் தானமும், வெந்துநீராய் வெடிசுண்ண மாகையால் என்னுடைய உயிரும் எண்சாணுடம்புஞ் சுத்தியாகும் தந்தையான்வன் தன்னு டைய விர்துவை உலகமாகிய பூமியில்விட்டதால் அந்தக்குறைவந் தது, இது இவ்விதமாகையால் விர்துவினால் உடலம் பலவகைப்படு வதாம் எ-று. (கௌகூ)

காலியுங்கழிந் தோடுவதாகையால், வாலிபங்கள் வளர்பிறை மாறிடும், பாலனாய்வாலிபங்களில்கற்பங்காண், வாலையாமினி வச் சிரதேகமாஞ், சீலவாசிகினகிதமானதால், தூலமேயுடல்சோதிப் பிரகாசமாய், மாலியேதுமறலியுமேதுகாண்குலிகபாலிகடர்கோடி திபமே.

(இ-ள்.) சரமானது தினமுஞ் கேவலம்தாயை யாலும், வாஸி பங்களும் வளர்பிறை போவதுபோல் மாறிடும், ஆகையால் பால னாய் வாஸிபத்தில் கற்பங்கொண்டால் வச்சிரதேகமாகும் அப்பொ முது சுத்தவாசி தேகமாவதினால் தூலவுடலானதுசோதிப்பிரகாச மாகும், அதனால் எமனென்பவன் இவனாவான் ஈஸ்வரசோதியுண் டாகும் எ-று. (களகக)

தீபகுண்டஞ்செழுந்தேன்பொழிந்திங் கியாபகங்கள் கணே சனிநுப்பிடம், பாவமேதுபரமெனும்பாவமுஞ், சாபமேது சாரத் தாலழிந்திந் தூபதீபங்கார சாரமுங்காதலால், தாபமெல்லாம் கூணத்திலொழிந்திடும், ஆவதென்ன அழிவதும்னமால், சாவ தில்லைகாண் சண்டனுமில்லையே.

(இ-ள்.) அக்கினிகுண்டமானது தேன்பொழியும், கணேசனி நுப்பிடமே ஞாபகமாகும், பரமென்பதுவே பானமாகும் சாபமெ ன்பது சாரத்தாலழியும் தூபதீபமென்பது காரசாரம் ஆதலால் தாபமெல்லாம், கூணநேரத்திலீங்கும் ஆவதும்அழிவதும். அன் னத்தால் அதுஎழுந்திடில் சாவதும்இல்லை, எமனுமில்லை எ-று.

உப்புங்காரமுணர்ந்துருசிப்பதாய், அப்பும்உப்பு மறிவறிந்து ண்பர்காண், இப்பொருள்கண்டிரவிமதியுமே, கைப்பொருளுன்னு ள்கணக்கில்லை வேதைகாண், செப்பினார்கள் தெளிந்தபண்போர் களும், அப்படியாண்டே யகத்தியர்வாக்கினால், சொற்படியினி சரோணிதசுக்கும், இப்படியகண்டுமியம்பினேனுண்டையே.

(இ-ள்.) உவர்ப்பையும் கார்ப்பையுமுணர்ந்து முசிப்பாதாய் அப்பையும் உப்பையும் அறிவினாணர்ந்து தின்பார்கள், இந்தப் பொருளைக்கண்டு ரவிமதியையும் உன்னுள்கண்டால் வேதையாவ தற்குக் கணக்கில்லை மிகவும் தெரிந்தவர்களும் அப்படியே சொன் னார்கள், நானே சுக்கிலசோணிதங்கள் கலக்குமார்க்கததை மகா னுகிய அகத்தியமுனிவர் வாக்கினாணர்ந்து சொன்னேன் எ-று.

வேறு-விருத்தம்.

அந்தணர்முனிவரோடு ஆய்ந்தநூல்பதினெண்பேருஞ் சாந்ததமாகத்தானுஞ் சாஸ்திரநூல்கள்பாடி
செந்துகள் தனிலுமாண்பர் சுத்தராய்தெளியத்தானும்
சந்தரஞானவெட்டி சூகூமுமறிந்திடேரே.

(இ-ள்.) பெரியோர்கள், முனிவர்கள் பதினெண்சித்தர் ஆகிய இவர்கள் அநேக சாஸ்திரங்களைப் பாடினார்கள், செந்துக்களும்

தெளிந்து சித்தராக ஞானவெட்டி சொன்னேன்! இதின் சூக்ஷத்
தையும்றிவீர் எ-று. (சுஅ0உ)

ஞானத்தைவெட்டிநாத விந்துவின் கருத்தினாலும்
பானத்தையுண்டு ஆண்டு பழக்கமதாயகயாலும்
வானத்தினீரால்சுத்தி வாசியால்காயஞ்சித்தி
யூனற்று உறக்கமற்று போகத்திலிருந்தேனாண்டே.

(இ.ள்.) நாதவிந்துக்களின் கருத்தினாலும், காயசித்தி செய்
தற்குறிப் சுத்திவாசியாலும், ஊனற்று, உறக்கமற்று, ஞானத்தை
வெட்டி யோகத்திலிருந்தேன் எ-று. (சுஅ0உ)

யோகத்தின்விதி தானென்ன உடலுயிர்பிலக்கத்தானும்
ஆகமப்படியே ஞான ஆயிரத்தைந்நூறுசொச்சம்
பாகமாயாய்ந்துபானம் பழக்கமோராண்டு உண்டால்
சாகத்தான்போமோஇல்லை சாக்காடுதவறிப்போமோ.

(இ.ள்.) யோகத்தின்விதி என்னவென்றால் உடலும் உயிரும்,
பலக்கும்படி ஆகமத்திற் சொல்லியவண்ணமே அமுதபானம் பழ
க்கம் ஒருவருஷம் புசித்தால் சாவுவருமோ? வாராது என்று ஆயி
ரத்தைந்நூறுச் சொச்சம் சொல்லும் எ-று. (சுஅ0ச)

சாரமோராண்டு உண்டு சடமதும்வலுக்கச்செய்து
காரமுமிரண்டாண்டில்தான் காலேபோய்மாலையுண்ண
மாறவுங்கழித்துமுன்று வருஷமுங்கடந்துதானால்
வீரமாமுதகம்பாயும் வேதையும்வாச்சதாண்டே.

(இ.ள்.) ஒருவருஷம் வரைக்கும் சாரமுண்டு தேகத்தை வலு
க்கச்செய்து இரண்டாவது வருஷத்தில் காலையிலாவது மாலையிலா
வது உண்டு மூன்றாவது வருஷத்திலும் அப்படியேசெய்து அவ்வ
ருஷத்தையுங் கடந்துநின்றால் அவனுக்குத் தேகத்தில் அமிர்தம்
பாயுமாம் வேதையும்முடிந்ததாகும் எ-று. (சுஅ0ரு)

வாலையபிராமியெனுங்கமலந்தன்னில் மலரடியைப் பணிந்து
மதியமிர்தமுண்டு, பாலையமிர்தமூலமெந்தன் இல்லாவாழ்க்கைப்
பன்னிரண்டு வருஷமதுஞ் சென்றுமேலும், ஆலவிடமுண்ட சிவன
ருளாலாண்டே ஆயிரத்துஅந்நூற்று அருபத்தொன்றும், சீலமருள்.
ஞானவெட்டிநிறைந்தசோதி சிவசமையந்தழைத்தருள்வாய்சித்தி
முற்றும்.

(இ.ள்.) வாலையபிராமி யென்று சொல்லுகின்ற தாமரையில்
அவருடைய மலரடியைப்பணிந்து சந்திராமிர்த முண்டு இல்லற

வாழ்க்கையென்னும் யோகத்தில் பன்னிரண்டு வருஷமும்சென்று விடமுண்டசிவனருளால் பாடப்பட்ட ஆயிரத்தைநூற் றறுபத் தொன்றாளு செய்யுட்களாலாகிய ஞானவெட்டியில் நிறைந்திருக்கின்ற சோதிமயமாகிய சிவசமயத்தில் தழைத்தருளினால் சித்தி முற்றும் எ-று. (௧௮0௬)

*வேறு-கவி.

முத்துதித்தவெண்மதி யுதித்தரந்திரமால்மயம்
விந்துதித்தநேர்மையால் விளங்குமிந் நூல்வாய்ந்தனர்
கற்றுதித்தசித்தர்கள் கடந்திடுங்கருத்தினால்
பத்திரண்டராமுங்கூடி பலித்துநிந்ததீட்சையே.

(இ-ள்.) முத்துக்குள் பிறந்த வெள்ளியசந்திரனது மிக்க நிறத்தை விதையில் பிறந்தவிதத்தால் இயல், இசை, நாடகம்என்னும் மூன்றுநூற்களே யாய்ந்தவர்களும், கற்றசித்தர்களும் உணர்ந்த எண்ணத்தினால் பன்னிரண்டுகாலங் கூடிப்பலித்தது இந்தத் தீட்சையாகும் எ-று. (௧௮0௭)

தீட்சைபெற்றிரண்டுடன் தசதீட்சைபெற்றபேர்களும்
தீட்சையானபேர்தமக்கு தீங்குவாராதாகிலுந்
தீட்சையாமீராமும்பெற்ற சித்தர்கட்கதீதமாய்
தீட்சைபெற்றயோகிகட்கு சேதமில்லையிலையே.

(இ-ள்.) சாதாரணதீட்சை செய்துகொண்டு பின்னர் தசதீட்சைபெற்றவர்களும், ஞானவெட்டி தீட்சைபெற்றவர்களுக் கிணையாகமாட்டார்கள் அவர்கள் சித்தர்களுக்கு முயர்ந்தவராவார்கள் அங்ஙனம் தீட்சைபெற்ற யோகிகட்கு ஒருக்காலமும் சேதமில்லையாகும் எ-று. (௧௮0௮)

சரிதைகிரியையோகஞான சங்கைகளதீதமாஞ்
சரிதையாவதேதுலக தந்தைவிந்துநாதமும்
சரிதையி லுதித்தஞான சாஸ்திரமறிந்ததால்
சரிதகிரியையோகஞான சாட்சியிந்நூல்காண்பரே.

(இ-ள்.) சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் இவைகளின் சங்கைகள் அநேகமாகும், சரியையாவது எதுவென்றால் உகைத்திலுள்ள தந்தையின்விந்து நாதங்களாம், சரியையிலுண்டான ஞான சாஸ்திரத்தை உணர்ந்தால் சரியைகிரியை, யோகம் ஞானம் இந்நான்கிற்குமி காட்சி இந்நூலாகும் எ-று. (௧௮0௯)

நூலறிவதேதுகாணுழைந்து பார்த்தபேர்களே

* நூலறிந்துபின்புயோனி நோக்கமுமறிவதோ

வாழையுந்தன் தாயெனு மறந்துதோவிழியொளி
வாழையின்வயிற்றில்வந்து வாரநிந்தபேர்களே.

(இ-ள்.) சரத்தில் துழைந்து பார்த்தவர்கள் நூல் ஆராய்ந்து
எது? அப்படி நூலையறிந்தபின் யோனினோக்கம் அறிவதாகும்?
வாலை உன்றன் தாயைமறக்கலாமோ? விழியொளியையுடையவா
லையின்வயிற்றில் வந்தவிதத்தை யறிந்தபேர்களே எ-று.

யோனியாசைதீனியி லுழலுகின்றமாண்பர்கள்
யோனியாசையாலுயி லொடுங்குவாறறிந்திலீர்
யோனியி லுதித்தபின் னுபஸ்தங்கொண்டுமாய்கிறீர்
யோனியாசையும்மறந்து ஊதுதாரையோகமே.

(இ-ள்.) யோனியாசைகொண்டு திரிகின்ற மனிதர்களே! அது
னல் உயிர்போய் விடுவதை யறியமாட்டீர், அதிலே போயிருந்து
அதினிலே போயிறக்கிறீர் ஆகையால் அதைமறந்து தான் ஊதுவ
தாகிய யோகத்தை செய்யுங்கள் எ-று. (சுஅகக)

தாரைகொண்டுஆதியோக சாதனைநிலைத்திடும்
வாதையேது ஆண்டுபின்பு வாரியால்முப்பாழதாம்
வேறுகூறுமும்மலம் வெறுப்புக்கொண்டுமாயுமாய்
தேறுங்காயசித்தியெண்சாண் தேகவச்சிரகாயமே.

(இ-ள்.) தூரவழியாகஆதி யோகசாதனைசெய்து ஒருவருஷத்
திற்குப்பின் அந்த அமிர்தவாரியால் முப்பாழாம், அப்போது
வேறுவேறுகச் சொல்லப்படும் மும்மலங்களும் வெறுக்கப் படுமா
ரும் எண்சாணுடலமது, காயசித்தியடைந்து வச்சிரதேகமாகும்.

பசைந்தமண்பழமலம் பரிகரிக்கவல்லிராம்
இசைந்ததிவினையிரண் டினிபறந்துஏகிடிவ்
பசைந்தமண்ணுதர்மமும் பகர்ந்தகங்கைகர்மமும்
பசைந்தமண்ணுந்தண்ணிகாண் பாரும்உப்பகற்றியே.

(இ-ள்.) பச்சைமண்ணுகிய பூநீற்றைப் பரிகாரஞ் செய்தால்
பொருந்திய திவினையானது பறந்துபோம், மண்ணானது அதர்ம
மும் கங்கையானது கர்மமுமாகும், பசைந்தமண்ணென்பது உப்
பகற்றிய நீராகும் எ-று. (சுஅகக)

உப்பகன் றுகர்மமு முவர்புகாரசாரமும்
அப்புஉப்புமாற்றின லவர்பெருமையென்னகாண்
கைப்புமாறமாறதேக காந்தியென்னசூரியன்
உப்புமுன்னைக்கொல்லவந் துளவென்றறிபுமே.

(இ-ள்) உப்பைநீக்கிய கற்பமும், உவர்ப்பு காரசாரங்களும் கொண்டு அப்பையும் உப்பையும் மாற்றினால் அவர் பெருமையை என்னவென்று சொல்லுவேன், கைப்பாண துமாறமாற சூரியனைப் போல் தேககார்தியுண்டாம், ஆகையால் உப்பானது உன்னைக் கொல்லவந்த உளாவெனன்று தெரிந்துகொள்ளுக எ-று.

கைப்பல்லோ இருந்து உப்பில் காலனாகுமழ்வினை
அப்பல்லோ இருந்துலோக கான துமழிவதும்
உப்பல்லோ விரகதாப காமிதமுணர்வதாய்
இப்பொருளிருந்தல்லோ எழுந்து என்சாண்டேகமே.

(இ-ள்.) உப்பில் கைப்பு கலந்திருந்தால்ல்லவா வினைச்சம்பந்தம்பட்ட காலவைது, அப்பல்லவோ உலகமாயழிவது? உப்பல்லவா விரகதாப காமத்தை விளைவிப்பது? அந்தக்காம மல்லவோ என்சாண்டேகமானது எ-று.

(கஅகரு)

கெத்திராவகம்-தரு.

அந்தபரிபூரணகெத்திராவகங்காணும் அருள
அதின்பிரகாசகாணமாயிரங்கண்வேணும்.

(இ-ள்) அழகியகந்தத்தின் திராவகம் இதுவெகாண், சொன்னால் அதின் பிரகாசத்தைக் காண ஆயிரங்கண்கள்வேணும் எ-று.

இந்திரனும் துய்யவெண்ணந்தமதியொளிரவாய்
இந்தவரன்முடைத்தால் விர்துநாதநீர்சாணும்
இல்குபர்-கதிர்சூரியன்-அழகுமுலசரகும்படி அந்த

(இ-ள்.) இந்திரனும், வெண்மதியும், விர்துநாதங்களும் நிறத்தால் விதற்கொவ்வா? சூரியனும் அழகுசாம்பும் எ-று.

அந்தமதிசாரநீரமுரிநாலுபடிகொண்
டறிந்துபாண்டத்தில் தாக்கியகத்தியரைப்பணிந்து
அதுபானநீர்-கரமால்கரை-வடினாள் திரி-எடுநாதநீர் அந்த

(இ-ள்.) அழகியபனிநீர் நாலுபடிகொண்டு ஒருபாண்டத்திலுற்றி அகஸ்தியரைப்பணிந்து மூன்றுநாள் வரைக்கும்வடிகட்டி எடுத்த நாதநீரை எ-று.

(கஅகங)

விந்துநாதநீர்கொண்டுவேரெரு ஏனத்திலுட்டி
சுந்தரப்பூநீர்பலம்பத்தொடுத் துடனும்பின்புகாண்
தொழு அப்பணி-வழுவாமலும் பழுதேதுகா-ணிதுவேகமும் அந்த

சூழும்-பொழிப்புரையும்.

சுஅவுஷ்

(இ-ள்.) இந்தநீரை வேறொருபாத்திரத்தில் வார்த்து ஸ்ரீறு பத்துப்பலம் போட்டால் அந்தநீரானது அதிகமாகும் எ-று.

சிந்தையில்லாமல்காணுந் தெளிவாய்மடையன்சுன்னம்

வெந்துநீறானதுவுமிடவும் பலம்பத்தாகும்

வெருவாய்கரைத்-ததுமூன்றுநாள் சொகுசாய்சுத்த-சலநீரது

(இ-ள்.) நன்வனங்கொண்டு வீரச்சுண்ணம் பத்துபயலமும் கூடப்போட்டு மூன்றுநாள் வரைக்கும் நன்றாய்க்கரைத்து வடித்த சுத்தநீரில் எ-று.

(சுஅகக்)

தாய்கெந்திதனையுந் தோளாந்திரங்கஞ்செய்து

தூக்கிக்கிழியாய்க்கட்டிச் சுடர்மலம்போல்வன்னி

சொரிந்துக்கனல்பொழிந்துக்குறி யறிந்தும்பதம்மெறிந்துத்தணல்

(இ-ள்.) சுத்திசெய்த கந்தகத்தை தோளாந்திரங் கட்டி அடுப்பிலேற்றிக் கமலாக்கினியாக எரித்து எ-று.

(சுஅ. ௨)

எரியஎரியேதனாலிதுநீர் தொக்குந்தொங்கிடும்

இனம்பார்கெந்திமெழுகு இளகுமிதனைவாங்கி

எரிப்புத்தனி-விந்துநீர்சல-மிருபத்துட-னெருப்பாறியே அந்த

(இ-ள்.) அப்படி எரியஎரியானதி லதிகப்படுவதால் நீர்குறை கின்ற சமயத்தில் கெந்தகமானது மெழுகுபோலினகும், எரிப்பி லிந்த நர்தநீரையும் பதனம்யண்ணி நெருப்பையாற்றி எ-று.

காரசாரசெயநீர்கருதுமிந்தநீர்முன்பு

கருநீரெடுத்தோரினவறுநீர்பதனஞ்செய்து

கணக்காயெடு-பலமொன்றுது எனக்கானதுஇரவிமதி அந்த

(இ-ள்.) காரசார ஜெயநீரை இந்த நீரிலெடுத்துச் சேர்த்துப் பத்திரப்படுத்தி அதில் ஒருபலம் கணக்காயெடுத்து எ-று.

இரவிமதியளவாலிருதசற்பகாலங்கள்

சுரவிசுளிகையினுல்சிவராஜாங்கயோகஞ்

சுழிபேதக முனைமீதினில்-விழிபார்திரு-நடனங்களில் அந்த

(இ-ள்.) சூரியசந்திரர்கள் கணக்கிலுண்டான கற்பகாலங்கள் உயர்ந்த மதியாலுண்டான குளிகையினுல் சிவராஜயோகம்:சுழிமு னையிலிருந்து வழிகொண்டுபார்த்தால் காணும் திருநடனங்களில்

கெந்திமெழுகுதன்னை முந்திக்கலுவத்திலிட்டு

இந்தநாதநீரிட்டு இணைவிடாமலொருநாள்

இதுநீர்விட-மயனப்பந மதுபோல்வரும் வழித்தேயெடு அந்த

(இ-ள்.) அப்படியான கந்தகமெழுக்கை முன்னர் கல்வத்திலிட்டு முன்சொன்ன நாதநீரைவிட்டு இடைவிடாமல் ஒருநாள்வரைக்கும் அரைத்து மயனபதமாய் வரும்போது வழித்து எடு எ-று.

மயனங்கொண்டுவாலைவிதன்னிலும் வருங்காண்
நயனபார்வையுநாடியடிக்கடிவினாடி

ரவிதன்சுடர்-கனலொன்பது-கவியும்படியருணனொளி அந்த

(இ-ள்.) அந்தமயனத்தை ஒருவாரம் வரைக்கும் வெயிலில் வைத்து சூரியனொளியுண்டாம்படி எ-று. (கஅஉரு)

கருவாய்மெழுகெடுத்துக் கருவந்தனிலடக்கி
கம்பியுப்பதுசேர்த்துக் கலக்கஜாமமுமாட்டி

கருதும்பொடி-வருகாண்பதங்-காணுங்கன வேகத்துடன் அந்த

(இ-ள்.) அந்த மெழுக்கை யெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டு கம்பியுப்பை அந்தளடைக்குச்சேர்த்து இரண்டும்கலக்கும்படி ஒருசாமமாடி பொடியாக வருகின்றபதத்தில் எ-று. (கஅஉசு)

செப்புக்குடத்திலூட்டிச் செம்பினால்வாலைபூட்டி

அப்புமிதின்மேல்சோர அடிக்கடியும்நீர்பாய

அனல்கொண்டு-ஒருசாமமு-மனல்குழந்துடன்-வருதிராவகம்

(இ-ள்.) அதையெடுத்துச் செம்புவாலையி லிட்டுக் கிரமப்படி ஒருசாமம் எரித்தால் திராவகத்தால் எ-று. (கஅஉஎ)

தேய்வைச்சேர்த்தபரக்கில் தீநீர்கெந்திசரக்கு

பாயும்ரேகந்தனிலும் பற்பமதாகுமனேகம்

பரிபத்தது-கழஞ்சாவதுங்-குறியொத்துடன்-குகைக்கிட்டுமே.

(இ-ள்.) இந்த தேய்வுச்சாக்கில் கெந்தி சேர்த்தால் ரோகம் அநேகம் பறக்கும் அநேகவகையான பற்பமுமாகும், ஆகையால் பொன்பத்து கழஞ்ச எடுத்து குகையிலிட்டு எ-று. (கஅஉஊ)

மேலுங்கொல்லனுலையில்மேலியருகும்பதம்

வேகமாங்கெந்தித்திராவகம் விடுங்குன்றியிடைவிதம்

மிதங்காண்குகை-யதமாய்பிடும்-வெடிகாண்கெடி-யரைநாழியில்

(இ-ள்.) அது கொல்லனுலையில் உருகும்போது முன்முடிந்த கந்தகத்திராவகத்தை ஒருகுன்றியளவு அதில்விட்டு பதமாய் எடுக்கவேண்டும் இல்லையானால் அரைநாழிகையில் வெடிக்கும் எ-று.

சித்தர்சாபவிரத்தி செப்புமிந்நூல்வகையில்

உத்தசெய்தியுண்டா மொருதுளியில்வட்டாரு

முலகந்தன்னில்-தசதிகைதயிது-ஒருதிகைதகா- ணருள்பெற்றிடில்.

(இ-ள்.) சித்தர்களிட்ட சாபத்தை நிவர்த்தி செய்யவல்ல இந் தூல்போல் செய்யில் அந்தப்பொன்னுது வட்டாகும்உலகத்தில் கொல்லப்பட்ட தசதீட்சைகளில் இது ஒருதீட்சையாம் எ-று.

வெட்டையுருக்கத்தங்கம் வெள்ளையென்ன்சொல்வேன்காண்
அஷ்டதிசையுஞ்செம்பொனதிதமாற்றுமிருநால்
அதுகுன்றிடை-பரிவெள்ளையும்-ரசிதமிடை பதமொன்றுகாண்

(இ-ள்.) அந்தவெட்டையை யுருக்கத் தங்கம் வெள்ளையாகும் மாற்றும் அதிகமாகும், அந்தப்பறிவெள்ளை ஒருகுன்றியும் வெள்ளி ஒருபலமும் எ-று. (கஅஙக)

வேறு-விருத்தம்.

வாடகடந்தோராண்டு மற்றவோராண்டுமுதல் வருகலேசாய் காரியென்றஉப்புசல மயிர்தபானங்களினால் களிப்பதற்று, வீரிய மென்னுல்விளங்க ஆத்மசத்திதேகசத்தி விளக்கமாகுந், தேறிடும் பேர்முதற்கொண்டு செல்கையி றுலிருந்தவமுஞ்சித்தியாண்டே.

(இ-ள்.) ஒருவருஷம் கடலைக்கடந்து மருவருஷம் உப்புச்சல அயிர்தபானத்தால் களிம்பற்று வீரியத்தினால் ஆத்மசத்தியும் தேகசத்தியும் விளக்கமாகும் தேர்த்தவர்களுக்கு அரியதவமுஞ் சித்தியாகும்.

பலமதற்குக்குன்றியிடைபரிவெள்ளையெனுங் குருவைப்பாச் சுவீராய், விலைமதிப்பாரொருவரில்லைவெளிசெம்புகாண்பதறிதெதிர்வந்தாற்போல், சலமதுபோல்நீர்தெளியுமுருக்கிக்குழியினில்விடவுமொருப்பிரகாசந், தளதளென்னிகளிகன எனாகூரியனெதிர் வருதல்காண்கிலீரே.

(இ-ள்.) பலம்வெள்ளிக்கு ஒருகுன்றி குருவைக்கொடுத்தால் விலைமதிப்பா ரொருவரில்லை வெள்ளியென்றும் செம்பென்றுங் காண் பதமிதுசலம்போல் நீர்தெளியும் அதின்ஒளி சூரியனெதிர் வருதல்போலாம் எ-று. (கஅஙங)

நவரத்தினிதுக்குநிகர்நாநிலத்திலறிவதுண்டே ரவிகாண்தேய்வு, கவையுலகத்தார்தமக்கு எய்திடுஞ்செப்பதுபலங்காண் கன்மாய்மூசை, சிவயநமஒங்கிலிவோம்அம்உம்மென்றுசெபி இருநூற்றெட்டு துலவுஅலைகடல்புக்கிதிவுதீவாந்திரத்தில் சொக்குந்தானே.

(இ-ள்.) இந்த நவரத்தினத்திற்கு ஒப்பு உலகத்தி லொன்றுமில்லை, இந்தச்செம்பின் பலமானது சிவயநம ஒங்கிலிம் அம்உம்மென்று நூற்றெட்டுரு செபித்தால் தீவுதீவாந்திரத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் எ-று. (கஅஙஉ)

ரசிதசெம்பிசுன்றியிடைதேய்வுசெம்பிமலமதனில்நாடிச்சொல்ல உசிதமிதுவயதிரைஞ்சொளிவதுகாண் சூரியனை யொளித்துப் போடும் வசியமிதுபவுத்திரஞ்செய்மகாமந்திர எட்சணியுமருகையோடும் பசிவரும்போதிதையெடுத்து கரமதனிலிடும்வழிசெல்பரிதானுண்டே.

(இ-ள்.) இந்த வெள்ளிசெம்பு சூன்றியெடையில் தேய்வுச்செம்புபலஞ் சேர்த்துப்பார்க்க அதற்கு வயதுபத்தாகும், சூரியனெளியைக் கெடுக்கும், இதுவேவசியமாகும், மகாமந்திர எட்சணியும் அருகில்நின்றும், பசிவரும்போது இதையெடுத்துக் கையிலிட்டால் அதுஅடங்கும் எ-று. (கஅநடு)

பரியானமாத்மைதானுடைத்திடவு மகிஷ்டசித்தும் பலிதமாகும், வரியானமண்தவனைசொரியெனும் போதினமமுரிமனிதர்பேரில் பிரியமாய்பொழிந்திடவுஞ் சொரிசொரியாய் தேகமெல்லாம் பேதாபேதம், தெரியுமதுயாவருக்கு மொருநூறு சரகுலர்த்திச்செய்கைபாரே.

(இ-ள்.) பரியான இதைக் கையில்வைக்க அஷ்டசித்தும்பலிக்கும் வரியையுடைய தவனையின் சிறுநீர் மனிதர்மேல் தெளித்தால் அது தவனைச்சொரி என்கிற பேரினையுடைய ரோகமாகும்.

வரித்தவனையெனுமதுகேள்சூழித்தயிலம்காட்டெருவாம்வன்னிமூட்டி, குறித்தஅந்தத்தயிலம்திலொருபலந்தா னாகமதுங்கொண்டுமேலும், விருத்துருக்கித்தயிலம்விடுமேழுவிசை உருக்குருக்கி விளங்கச்செய்தால், துரிதபச்சைவண்டதுபோலொளிவாந்தரகாசமோகோடிகோடி.

(இ-ள்.) தவனையைக் குழித்தயிலம்வாங்கி ஒருபலம்நாகத்தை உருக்கித் இத்தயிலத்தை ஏழுமுறை விட்டுவிட்டு உருக்கினால் பச்சைவண்டது தோல்நிறமாகும் எ-று. (கஅநஎ)

பச்சையென்றஒளிவதுவாம் பரிநின்றகாண்வர்னமது பரிசோதித்தால், கஷ்டமில்லாநாகபச்சை விலையெல்லாமதிரவிங் கடந்துவோடும்பிச்சையென்றுவருமவர்க்கு திரவியங்களுக்கொண்டு வரும் பேசப்போகா, நச்சரவம்பூண்டசிவஞானகுரு நற்கமலநான்பணிந்தேன்.

(இ-ள்.) பச்சைநிறமா யொளிசெய்யும் அதைச் சோதனைசெய்தால் கஷ்டமில்லாத நாகபச்சையாம் மதிரவியுங் கடந்துஓடும் பிச்சையென்று கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் திரவியங்கொண்டுவரும்

விஷம் பொருந்திய சர்ப்பாபரணம்பூண்ட சிவஞானகுருவின் நல்ல தாமரைபடிகளை நான் வணங்கி எ-று. (கஅஉஅ)

நாகபச்சைதனையெடுத்து மூசைதனிலிட்டு மென்மேல் நாடிக் கொல்லன், வாசனுவாயுலையிலிட்டு உருக்குமுகம் பறிவெள்ளைவசனி குன்றி, பாகமதாய்தாக்கிடவும் பரிசோதி கோடிபானுகோடி, மோகமெனும் மடுத்தகலிச்சாய்திடவுநாகசெம்பை மொழியலாமே

(இ-ள்.) இந்த நாகபச்சையை யெடுத்து மூசையிலிட்டு கொல்லனிலையில் வைத்து உருக்குமுகத்தில் பறிவெள்ளை குன்றியெடை அதில்கொடுத்து எடுத்து ஒருபாத்திரத்தில் சாய்க்க நாகச்செம்பாகும் எ-று. (கஅஉகூ)

கொச்சகம்

மதிரவியுமொன்றாகில் மாளுவதேன் மாள்வதில்லை
விதியிருந்தோர்க்கெய்துமிது வித்தனாலாவதென்ன
அதிசெயமாலெபிக்கு மாண்பிறவிரீயானால்
கெதிமோட்சசற்குருவின் கிருபையனுக்கிரகமதே.

(இ-ள்.) சந்திரசூரியர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் இறப்பதில்லை இதுவும் அந்தவிதியிருந்தவர்க்கே கைகூடும், நீ ஆண்பிள்ளையானல் குருவின் அதுக்கிரகத்தை யடைவாய் எ-று. (கஅசய)

பச்சையிலுநாகபச்சை பரியில் பனிரெண்டுகளை
வைச்சபொருள் மதிபதூர் மாலின்களையிரண்டொன்றாய்
கச்சணிசேரம்பிகைப்பெண் கருணைமதிபானமதை
இச்சையுடனொருமனதா யிருந்திடி லுங்காண்கிலீரே.

(இ-ள்.) பச்சையில் நாகபச்சை பன்னிரண்டும், மதிபதினான்கும், மால் இரண்டாவது, ஒன்றாவது கொண்டு வாரி றுக்கிய தனத்தாளாகிய அம்பிகையின் சந்திராமிர்த்தத்தை உண்டு ஒருமனங்கொண்டு இச்சையுடனிருந்தாலும் காண்கிலர் எ-று. (கஅசக)

நாதவிந்தேநகரம் நாறுமலம்போக்கிமுது
சாதனைசெய்தபெரியோர் தாரணியிலுமறியார்
மாதவிடாதுன்மயமாய் வாறுதன்மைநாதமுன்னுள்
வேதமிந்தப்படியைவிட்டு வெறுங்கூறுமாடினரே.

(இ-ள்.) நாதவிந்துக்களையும் நாகமுண்டாக்கும் மலத்தையும் நீக்கி சாதனைசெய்தவர்கள் பெரியவர்க ளாவார்கள், உலகத்தார் அறியமாட்டார் மாதவிடாய் துன்பங்கள் ஒன்றுமில்லையாம், இங்

ங்னம் வேதங்கள் முறையிடும், இதைவிட்டு அநேகர் வீணயாடி ஞர்கள் எ று. (கஅசஉ)

ஜெகமதிலுநாகசெம்பு சித்தர்செய்வார்வாதிசெய்வார்
அகமாண்பராசையின லம்விவியிலும்மறிவார்
சுகமதனுபோகக்க சூழமன்னசாரமுடன்
அகமாயுரக்கம்ரவி அஞ்சைவிடவுஞ்சுகங்காண்.

(இ-ள்.) உலகத்தின்கண் நாகச்செம்பைச் சித்தர்களும்,வாதி களுமே செய்வார்கள், நன்மனமுடைய பெரியோர்கள், அறிவார் கள், சுகம், அதுபோகம் அன்னசாரம் உறக்கம், ரவி இந்தஐந்தை யும் விட்டுவிடச் சுகமாகும் எ-று. (கஅசங்)

இந்தசுகமன்னவித மேகபோகமாயுலவும்
அந்தபரிபூரணத்தை ஆரறிவாராண்டையேகேள்
விந்தையிதுநாகசெம்பு மேவியொருகுன்றியிடை
சந்ததமெனுங்குடவன் தனித்தொருபலமதற்கே.

(இ-ள்.) இந்தச்சுகமானது அன்னசாரத்தால் ஏகபோகமா கும், ஆனால் அந்தப்பரிபூரண வஸ்துவே யாவரறிவார்கள்? இது ஒருஆச்சரியமாம், இந்த நாகச்செம்பு ஒருகுன்றியெடையை ஒரு பலம் குடவனுக்கு எ-று. (கஅசச)

அண்டபிண்டக்கூறறிந்து அக்குகைக்கொலன்னுலையில்
விண்டதிதுவேயுருக்கி மெய்விழிக்கண்ணடிவரும்
கண்டவுடன்குன்றியிடை காட்டிடவுநாகசெம்பு
உண்டிடுங்குடவனைத்தா னுகவரைக்குமுண்டிடுமே.

(இ-ள்.) அண்டத்தினளவையும் பிண்டத்தினளவையும் உண ர்ந்து அந்தமூசையைக் கொல்லனுலையில் வைத்து உருக்கி நன்ற கக் கண்ணிட்டாடும் யோது நாகச்செம்பைக் குன்றியெடை அதில் போட அந்தக்குடவனை நன்றாக மடித்துவிடும் எ-று.

கலித்துறை.

நீடாழிசூழங் கதிர்மதிகோடி நிலவொளியாய்
நாடானும்ராஜ கெம்பிரசிக்க ராஜரிஷி
மேடானமேடி யகத்தீசர்பொற்பதம் வேதரிஷி
கோடானகோடி அதிவிதஞான குருசிஷ்டையே.

(இ-ள்.) பெரிய சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில் கிர ணங்களையுடைய கோடிநிலவின் ஒளியாய் நாட்டையரசாரும்ராஜ கம்பீர சிங்கர ராஜரிஷியும் உயர்ந்த அகத்தியரும் வேதரிஷியும்

ஞானசிரியர்களாகையால் அவர்களுடைய திருவடிகளை வணங்கி
(இ-ள்.) (கஅசக)

ஈரைஞ்சுமாற்று அரைமாற்றுநூடி யிருபத்தரை
பாரஞ்சூதம் பொன்னிதுமாச்சது பார்தனிலும்
ஆரறிந்தாங் கரையில்கோடி அளவில்காண்
நூறில்காரச பயமில்கோதிரந் தொடுத்திடுமே.

(இ-ள்.) பத்துமாற்றும். அரைமாற்றுநூடி இருபத்தரைமா
ற்றுகின்ற விடத்தில் ஐம்பூதங்களிற் சேர்க்கையால் பொன்னாச்
சது இதை உலகத்திலுள்ளார் யாவரும் தெரிந்தாவதில்லை, யா
தொரு திங்குமில்லை ராஜாக்களால் யாதொருபயமுமில்லை, ஆகை
யால் அதை மோதிரமாகச் செய்து போட்டுக்கொள்க எ-று.

ஆக்கினைசத்த மறிவுக்குஞான ஆண்டவரை
பாக்கியசவுக்கிய மஷ்டாங்கயோகப் பதவியிலும்
நீக்கியநிராதர நிர்மலசுருப நிஷ்டைதனில்
வாக்கியமெட்சணி யுனக்கேவல்செய்குவள் வசனித்தனே.

(இ-ள்.) ஆக்கிளையானது சத்தத்தைக்காட்டும், ஞான அண்
டம் வரைக்கும், அஷ்டாங்க யோகப்பதவியிலும், நிராதர சத்த
சொருப நிஷ்டையிலும் பதியச்செய்யும், அங்ஙனஞ் செய்வதால்
எட்சணியானவள் உனக்கு ஏவல்செய்வாள் எ-று. (கஅசஅ)

மேருவில்வாசங் கருங்குளினேச மேதினியில்
காருமேவாசங் காட்டகதேசங் கானகத்தில்
பாருமேபாறை பலகோடிவர்னம் பலவிதத்தில்
பேருமேயொன்று தனியாகநிற்கும் பிரவியதே.

(இ-ள்.) மேருமலையில் வாசமும், கருங்குளி நேசமும் காட்
டில் பலகோடி பாறைகளுள் ஒன்றே தனியாகநிற்கும் அதுவேபிர
வியம் எ-று. (கஅசக)

இருவினைபோக்கிக் காயாதிகற்ப மெய்திடுவோர்
அருந்தவஞான ஐயஞ்சுமாற்று அவருளமுங்
கருவியைக்காண்க ஐப்பசிமாசங் கனபிசலில்
குருவனுக்கிரக மெய்மதியூறக் குணமதுவே.

(இ-ள்.) நல்வினை தீவினைகளின் போகபோக்கிய காயகற்பம்
அடைவோரும், அரியதவஞ் செய்வோரும், இருபத்தைந்து மாற்
றைக் கிருபைசெய்யவும், தொண்ணூற்றாறு தருவினைக்காணவும்

ஐப்பசிமாசப்பிசலில் ஆசாரியனுடைய அதுக்கிரகம்பெற்று சுந்திராமிர்தமானது புத்தியிலுமுங் குணம் இதுவேயாகும் எ-று.

அவிடம்போய்சேர்ந்து அநேகநாள்வாச மதினருகே
பவர்நமிகூடும் நாள்வருங்காலம் பாறையின்கீழ்
அவிடத்திலேசேர்ந்து வலைகொண்டுவிசி அறவுளதாய்
மவுனசாபத்தி னிவர்த்திராணூறு வசனியுமே.

(இ-ள்.) அந்த இடத்தில் போய்ச்சேர்ந்து அதின் சமீபத்தில் வசித்திருந்து பெளர்ணமி வருகின்றநாளில் அந்தப்பாறையின்கீழ் இருந்து மொனஞ் சாதித்துச் சாபவிர்த்திசெய்து எ-று.

வெண்பா.

நாட்டுக்கருங்காக்கை நாயில்கருநாயாணு
பூட்டுங்கரும்பூனையதின் புகள்கேள்-நாட்டுகரு
வாலியின்கருக்குருவி வால்நீண்டபட்சியதுங்
காலிலிலங்குமெரியோந்தி காண்.

(இ-ள்.) நாட்டிலே வாழங் காக்கையும், நாயில் கருநாயும்? கரும்பூனையும் நாட்டுக்கரு வலியனும், கருங்குருவியும், வால்நீண்ட பட்சியும், ஒந்தியுங்காண் எ-று. (கஅருட)

கழுவுலிறந்திடுவோர் கண்டமட்டுந் துண்டுசெய்து
முழுதுமுரலிட்டு வேரரிடியாய்-முழுதும்
அண்டத்துடன்மழலை ஆறுடனே ஏழாச்சு
என்றறிமூலப்புளிகா ணீது.

(இ-ள்.) கழுவிவிறந்தவர்களாகிய இவைகளை கண்டம் வரைக் குந் துண்டுசெய்து உரலிட்டு இடித்து இந்த ஏழையுமே மூலப் புளியாக வைத்துக்கொள் எ-று. (கஅருட)

அப்புவிபிலெட்சணியெட் டஷ்டசெகசித்துமதும்
நம்பியொருநாட்டமதாய் நாடினால்-அம்புவிபில்
அறுபத்துநாலுமது ஆடுமந்தஅஷ்டகரு
திறவிசட்டுவேணுமெனுஞ் செப்பு.

(இ-ள்.) உலகத்தில் எட்சணிஎட்டும், அஷ்டசித்து ஒரேநாட் டமாக நாடினால் அறுபத்துநான்கு சித்துக்களுமாகும், துறவிகளு க்கு இந்த அஷ்டகரு வேண்டுமென்று சொல்லு எ-று.

எட்சணிகளெட்டுக்கு மெண்கருவியெண்ணெழுத்துப்
பட்சணிக்குமா'குழிந்தப் பாகம்-தெட்சணிகாண்

அன்னம்வருஞ்சொர்னம்வரும் அயிஸ்பரியக்கியானம்வருஞ்
சின்னவயதாகுமன்னை சொல்.

(இ-ள்.) அஷ்ட எட்சணிகளுக்கும் இது அஷ்டகருவாகும்,
எண்ணெழுத்தையும் பட்சணிக்கும் இந்தப் பாகத்தால் அன்னம்
வரும் சொர்னம்வரும், ஐஸ்வரியஞானம்வரும், இது சிவவயதா
யிருந்த எந்தாயின் சொல்லாகும் எ-று. (கஅருநு)

என்னையன்னையீன்றபல நெவ்விதங்காண்கல்லுரலில்
அன்னை சொல்லயானறிந்து அஷ்டவிதம்-முன்னையுமே
நாடியியக்கம்பதனால் நாலிரண்டுஎட்டையுமே
சாடிவிடுநாள் மூன்றுதான்.

(இ-ள்.) என்னை எந்தாய் பெற்றபலன் எப்படியோ? கல்லுர
லில் அன்னைசொல்லை யறிந்து எட்டுவகையையும் இரும்புக் கம்பியி
னால் நாள்மூன்று இடி எ-று. (கஅருக)

காட்டெருவுகொண்டு கண்டதிடம்பாண்டமதில்
நாட்டிமுடிசந்ததமு நாலிரண்டு-காட்டெருகாண்
குழித்தயிலமெண்ணிதந் கோடானகோடிநவி
பழித்திடலாகாதுவன்னி பார்.

(இ-ள்.) காட்டெரு முட்டைகொண்டு முன் பாண்டத்தில்
சந்து தெரியாமல் குழித்தயிலமாக அக்கினியிட்டு வாங்கு எ-று.]

கெந்திமெழுகெடுத்து கேளுமொருகுப்பிதனில்
அந்தரமாய்த்தொங்கவிட்டு ஆனதால்-கெந்திமெழு
குழியில்குழித்தோண்டி கொண்டுகுப்பிபந்தனஞ்செய்
வழியதுவாய்பாண்டம் வைத்துமண்.

(இ-ள்.) கந்தகமெழுக்கை யெடுத்து ஒருகுப்பியில் அந்தரமா
கத் தொங்கவிட்டு ஒருகுழிதோண்டி குப்பியை அதில்வைத்து
அந்தக்குப்பியின் வாய்க்கு வேறொருபாண்டம் வைத்து எ-று.

எருதுகொண்டக்கினியு மிட்டுஅனுபோகமதாய்
உருவதுவாயானபின்பு வோசைபார்-எருவதுகொண்
டக்கினியைமூட்டியன லாறிவிடும்பதமும்
உக்கிரமதா யிறங்குமே.

(இ-ள்.) எருவடுக்கி நெருப்பிட்டு அதுபோகமாய் உருவான
பின் அனலை மாற்றிப்பார்த்தால் தயிலயிறங்கும் எ-று.

தயிலமிதுபதனஞ் சந்தனஞ்சவ்வாதுடன்
மயிலமதியிலகு மாண்புமுகு தயிலமது
குங்குமப்பூகஸ்தூரி குரோசனையுங்கொண்டியிடை.
அங்கமொருகழஞ்சி யாட்டி.

(இ-ள்.) அந்தத்தயிலத்தைப் பதனம்பண்ணி சந்தனம், சவ்வாது, புனுகு, குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, கோரோசனம் இவைகளை வகைக்கு ஒன்றேகால் வராகனெடை யெடுத்து துளாக்கி எ-று.

விருத்தம்-வேறு.

தயிலங்குப்பிதனில் பதனமாமெனவுஞ் தயிலமர்னதுவுந் தயிலமாகும், தணியவும்மிழிதன்மண்டலம்பிலகு சாட்சிபாரதுவுகைம பதம் குயில்கள்போலுமடமர்துவம்பிகையின் குறைவிலாக்கமல பொற்பதம், சும்பமேவிறும்வாசிவாவெனவுங்கூறும் ரேசிகண்ட தாரையில் ஒயில்கள்போலு மசைவாகியெங்கும்வள ரொவ்வொன் னாதிடுமுதிடு ஒங்காரமுலகனதேவதேவகுருவஉழ்வொன் னாதிஉரு த்தாக்கவும், கயிலைமேவுசுழிவாலைபுவனையருள் கமலமும்பணிந்தெ ழுவதாய், கருணைதிரிபுரையுமேந்திரியாமனையும் வராகிசாமனையு மேழதே.

(இ-ள்.) தயிலத்தைக் குப்பியில் பத்திரமாய் வைத்துப்பார்க்க மேருவுந் தயிலமாகும், ஆகையால் இதை வைத்துக்கொண்டு உமா தேவி, அம்பிகைப்பெண் இவர்கள் திருவடிகளை வணங்கிக் கண்டஸ்தானத்து துவாரத்தினின்று வாசிவாவென்று ரேசித்து அசைந்து ஒவ்வொருஸ்தானத்தில் ஒவ்வொருமாதத்திரையாக ஆதி அந்தஸ்தானங்கள் ஏழிலுமிருக்கும் சுழிவாலை, புவனை, திரிபுரை, மகேந்திரி, யாமனை, வராகி, சாமனை இவ்வெழுவரையும் துதிசெய்வாய் எ-று. (கஅசுக்)

சகாதேவியருள் பாதபங்கையமுந் தாள்பணிந்து மதிமலர் தொடும், சனகாதிரிஷிகள்பதினெண்பேர் கமலபதஞ்சரணபரிபுர சற்குருபதம், அக்கரங்கள்பிதூர் தூர்க்கிசாமுண்டியு மாயிரந்தலை கல்லெறிவனும், அகோரவீரஅனுமந்தனோடுகுட்டிச்சாத்தியு மஷ்டபயிரவர்.

(இ-ள்.) சகாதேவியின் திருவடிகள் சனகாதி நால்வர், பதினெண்சித்தர்கள், ஞானாசிரியர், அக்கரங்கள், பிதிர் தேவதை, தூர்க்கி, சாமுண்டி, ஆயிரந்தலைக் கல்லெறிபவன், அகோரவீரபத்திரன், அதுமார், குட்டிச்சாத்தி, அஷ்டபைரவர் எ-று.

சக்கரங்கள்சுழிகணைச சுப்ரமண்யசாடன்மாடன் வேதாளமும், சத்தியெட்டுகருபதுமையோடுசெப மணியுமெட்டு அஷ்டதிசையதும், உக்கிரசீலையிருநாலுடனதிதலிரண்டதுகையாசனம், உண்மையுண்மை யஷ்டஎட்சணிகளது உணையும்விட்டு அகலாதுமே.

(இ-ள்.) சக்கரங்கள், கணைசர், சுப்பிரமணியன், சாடன், மாடன், வேதாளம், அஷ்டசத்தி, கரு, பதுமை, எண்வகை ஜெபமணி, அஷ்டதிசை, அஷ்டசீலை, நான்சாசனம், எண்வகை எட்சணிகள் முதலியோர் உன்னைவிட்டு எப்பொழுதும் பிரியமாட்டார்கள் எ-று. (கஅசுஉ)

கட்டிவாமெனவு மோதிரந்தனையுங் கருவிமைதடவி கரமதில் இட்டுஸ்தீரீகள் தனைமுகமலர்த்தடவி யிடதுகைபிடியும்வாவெனவும் கெட்டிகாரனெனும்பின் துடர்ந்துவருவார்கள் மாதர்களின்பேதமை அட்டியேதுஅவரிட்ட ஆபரணமாதிரித் முனக்களிப்பரே.

(இ-ள்.) அந்த மோதிரத்தில் கருவைதடவி விரலிலிட்டுபெண்களது முகங்களைத்தடவி இடதுகரத்தைப் பிடித்து வாவென்று அழைத்தாயானால் அவர்கள்கெட்டிகாரனென்று பின்தொடர்ந்து வருவார்கள் பெண்களது அறிவீனத்தால் அவர்கள் அணிந்துகொண்டிருக்கின்ற ஆபரணதிகளை உனக்குக் கொடுப்பார்கள் எ-று,

சார்வகாலமுனை தழுவிபின்தொடர்வர் சரணஞ்சவாமி யெனை ரட்சியும், பார்வைவைத்து அடியானைகார்த்து பரகெதிக்குளாய் வழிதன்பாலியும், தார்புவிகளம்லைமிருகமாதலவர்சத்திராதிகளுன் முன்வரும், ஆரபாரமிருகஆணையோடுபுலி யனேகமிருகமுதல் வசியமே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் உன்னைத் தழுவிப்பின் தொடர்வார்கள் சவாமி? சரணம் என்னைரட்சியும், எம்மீது கிருபைவைத்து, அடியானைக்கார்த்து பரகதிக் குட்படுத்தும், என்பார்கள், அன்றி உலகங்கள், மலை, மிருகம், மாதவர், சத்திராதிகள், மிருகம், ஆனை, புலி அநேகமிருகங்கள் இவைவசியமாகும் எ-று.

ஆணவரெவனவுமோதிரக்கரமுமதிதமாக அதின்மேல்படவானமேவுமபுலி சூழும்பின் துடர வாருஞ்சவாமியெனவாழ்வியும் நானுமுன்பிறகு நாடியும்வருதல் ஞாயமாவென்தன்ரட்சியம் சேனையானமுதல்சர்வமிருகங்களுந் தேடியும்வருவர்தேவரா

(இ-ள்.) மோதிரக்கையானது அதின்மேல் படும்படி செய்து ஆணைவாவென்றால் யானைமுதலிய எல்லாமிருகங்களும் சாமி எங்களை ரட்சியுங்கள் என்று சொல்லிப்பின் தொடரும் எ-று.

பரிட்சைபார்பரிதன் மோதிரந்தீனையும் பத்தியுமொருவர்கரமதில் துரிதமாசயிதில் தயிலம்பூசியொரு சின்னபையல்கரத்தன்னிலும் வரிசையாயவர்தன்கரமுமேவிவிட மானகர்க்கடைபஜாரினில் குழிசிராப்புகரங் கொடுத்துமாறிவிடு குணமதாம்வயதுபத்துமே.

(இ-ள்.) இந்தப்படி மோதிரத்தைத் தயிலம்தடவி ஒருசின்ன பையன் கரத்தில் கொடுத்து சிராப்புக்கடைக் கனுப்பி மாற்றுக் குறையாமல் விற்றுவரும்படி கொடுத்துப் பரிட்சைபார் எ-று.

மாறிவும்வரவுந்தேடி ராவுதனில் வசியலும்நூியும்வாவெனும் வசியமாம்பரிதன்மோதிரங்கள்பையும்வங்குசிங்கெனவும்வருதலா ஏறியுமேயுனதுஇல்லந்தேடிவரும் எமசொர்னமெனும்ரசிதழும்பு இனியதோரளவைஆதிதங்களுமே யாவதுமுனதுசொந்தமாம்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விற்றுவந்தால் அன்று இரவில் வசியம், லும், நூியும், வா, வங்,சிங், என்றுசபித்து அழைத்தால் அம்மோ திரமானது உன்னுடைய வீட்டைத் தேடிவரும், அப்போது விற்றுக்கொணர்ந்த பொருளும் மோதிரமும் உனக்குச் சொந்தமாகும்எ-று. (சஅசஅ)

தெற்கிள்கொண்டுமிகவேதையாகிசெகமேவியோடி யலைவார்கள்தான், மீறிப்பேய்களதுவாடியோடி யழுமேவுஞாயமதுபோலென தேறுந்தேறுசெகஞானபண்டிதர்கள் தெட்சனையனருள் கிருபையால், தேசதேசரசவாதயோகிகளுந் தேறுந்தேறு ஞான வெட்டியே.

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ளவர்கள் வெறிகொண்டு இதன்விஷயமாக அலைவார்கள், பேய்கள் வாடியோடியழும் ஜெகந்நாதபண்டிதர் தெட்சினுமூர்த்தி இவர்களின் கிருபையால் பலதேசத்து சமயவாதிகளும் யோகிகளும் ஞானவெட்டியைத் தெளிவார்கள்.

கெடிதனஞான மோடிவைக்கும்விதங்கேள்வி நாடதிலுங்கெடியதாம், கேளுங்கேளும்கபரியோர்கள்செய்கைதனைக் கேட்டுங்கேள்விப்துமில்லையோ, நாடியுஞ்சபையில் மோடிகாரர் வரும் நானெடுப்பனனுமோடிதான், ஞாயமாகவருவார்கள் தானெனவும் யானுமேவிசைபமோதிரம், சாடிமட்சுனிநில்பசுமைகாணரிசி தயிலமேவியதைத்தடவியும், தரணிமீதில்பவுத்திரத்தின்மோதிரமும்

தூய்மை தரட்டு தனையெரியவும், மோடிமோடியெடும்பேர்க்கு மீதி
வேறி ஓகோசெங்குளவிவண்டெனும் ஒருகோடிகோடிகோடி குள
விவண்டுகளு முயிர்வதைத்து உடல்மாயுமே.

(இ-ள்.) வலிவாக ரணமோடிவைக்கும்விதம் கேள்வி இவைக
ளுக்கு முதலுமாம், இப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் செய்கைகளைக்
கேளுங்கள், சபையில் மோடிகாரர்கள் வந்து நான் இந்தமோடி
யை எடுப்பேனென்று வெற்றிபேசினால் நீ அந்தமோதிரத்தை
மஞ்சள்தடவி கையில்போட்டு அரிசியும் தயிலமும்கலந்து பூமியில்
தடவி அத்தயிலந்தொட்டு எறிந்தால், ஓகோசெங்குளவி, வண்டு
கள் அநேகமாய்த்தோன்றி உயிரை வதைத்து உடல்மாயும் எ-று.

வேறு-விருத்தம்.

மோதிரமுமெடுக்கவரு வோர்களதின்சேஷரிசி மொழிவீரா
கில், வீதியெல்லாங்கருங்குளவி செங்குளவிகருவண்டு வீசிக்கொட்
டும், சாதிபுளியிலையுருவி தயிலமதுபிரட்டிசபை யோரஞ்சென்று,
பேதியிலைதூவிவிட தேளரணைகாலி செய்யாளரவந்தானே.

(இ-ள்.) அம்மோதிரத்தை யெடுக்கவருபவர்கள் அதிலிருந்த
சேஷ அரிசியைத் தொட்டால் அவ்விடமெல்லாம் கருங்குளவி,
செங்குளவி, கருவண்டு இவைகள் வெளிப்பட்டிக் கொட்டும், புளி
யிலையுருவி தயிலம்பிரட்டி கடையோரத்திற் இலையைத்தூவி
விட்டால், தேள், அரணை, செய்யான், பாம்பு எ-று.

வேறு-விருத்தம்.

குளவிவண்டெனுஞ்செங்குளவியோடுகொரேமானவிஷமத்தி
தும் கொட்டுந்தேளரவகாலிசெய்யானுடன், கொல்லுமாகிலெரிம
ண்டலம் அளவிலாதிதஅரவஞ்சூழ்ந்திலுமள்ளிசேஷரிசி தூவிட,
அகோரமானபுரமெரிவுதேகமெதுகூற்றிந்துளப்பார்களோ, நளி
னமாகவுங்கமலபாதமதில் நமஸ்கரித்துஅடிதொழுதிய, ராஜராஜர்
மகிழ்போடியாமிதனை நாமிதெங்குமறியோமென, வளமிதாருமொ
ருநாகசெம்படைய வசியமோதிரமும்வாங்கிடில், மையெனுந்தயி
லம்விசரிமோதிரமும் வைத்தெடுமெனவும் வாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) குளவி, வண்டு, செங்குளவி கொரேமான விஷஜெந்
துக்கள் தேள், அரவம், காலி, செய்யான்முதலிய யாவும் அந்தச்
சேஷ அரிசியைத்தூவின மாத்திரத்தில் வந்துசூழ்ந்திடும், அதனால்
இன்னும் அகோரமான சுரம், எரிச்சல் முதலியவைபுண்டாகும்,
இதுகண்டவர்கள் இது யாவராலும் மகிழ்த்தக்க மோடியாம்,

இதை நாம் எங்கும் அறியோம், இது நாகச்செம்பினால் செய்யப் பட்ட மோதிரமாகும், இத்தயிலம் மிகவும் சிறந்ததாகும் இதை வைத்தெடுமென்று யாவரும் வாழ்த்தினார்கள் எ-று.

வேறு-விருத்தம்.

வாழ்த்தினரெனைமோடியெடுப்பவர் மணலையள்ளியதில்கருகூட்டியுந் தாழ்த்தியோம்சாமனாதேவிசாம்பவி - சவ்வும்ஓம்சிவசங்கரிநசிமசி-போற்றியம்மம்மசர்வகாரணியம்ம-போட்டெவுபெருங்காற்றுமழையுமாய்-சாத்தினர்கக்கிரெத்தங்களாய் - சபைகளெல்லாஞ்சற்றேசிரிப்பார்களே.

(இ-ள்.) என்னை மோடி யெடுப்பார்கள் வாழ்த்தினார்கள்மணலையள்ளி அதில் கருவைக்கூட்டி ஓம்சாமனாதேவி, சாம்பவி, சவ்வும் ஓம்சிவசங்கரி நசிமசி என்றுசொல்லி அம்பம் சர்வகாரணி என்னை பெரியகாற்றும் மழையுமாயும் அங்குவந்திருந்தா ரனைவரும் உத்தம்சக்கி கொஞ்சம் சிரிப்பார்கள் எ-று. (கஅஎ௩)

மண்ணைவாரிமலைபோலதும்போடுவால் கண்ணுங்கெட்டுக்கடக்கப்போவார்கள்காண் - சொன்னமோடிசக்கல் சச்சலாகுமாய்-சோபதூர்த்துயரப்படுவர்தான்-என்னமாயினியிவ்விதமாகினால்-ஏக்கங்கொண்டு யிளைத்துளறுப்பர்காண்-அன்னவாலேவருகி விருந்து மே முன்னமேமொழிமுத்தியளிப்பதே.

(இ-ள்.) மண்ணைவாரி மலைபோலும்போடுவாய்கண்டெடுப்போவார்கள் சொல்லப்பட்ட மோடியானது சக்கல்சக்கலாகும்,கோபதாபங்களுடன் துயரப்படுவார்கள் இவ்விதமாகையால்ஏக்கங்கொண்டு இளைத்திருப்பார்கள், அப்பொழுது வாலையானவள் சமீபத்திலிருந்து முத்தியளிப்பாள் எ-று. (கஅஎச)

இந்தமோடியெடுக்கும்சபை விர்தையால்குருவெட்டிச் சதுர்திசை-அந்தமாகக்கழற்சியின்காய்தனில்-ஆறுமேயறியாமலு மார்க்கமாய், தெரந்தமாகத்துப்பாக்கிமருந்துகாண்-சோதித்தே பலமஞ்சஅந்நாறதும் தந்திரமினாதார்புவிமூலைநால்-யிர்தவீத மியம்பிட ராண்டையே.

(இ-ள்.) இந்த மோடியெடுக்கும் நடுச்சபையானது அதிசயிக்கும்படி குழிவெட்டி நான்குதிசைகளிலும் கழற்சிக்காயில் யாருமறியாதபடி தெரந்தமாகத் துப்பாக்கிமருந்து பலம்ஐந்து நான்குமூலைகளிலும் சொல்லுக எ-று. (கஅஎ௫)

நாலுமூலைநடுமையவாமிது - நாடியேகரிவாலைகந்தனம்-தேடி-
டாமலுஞ்சீலைமண்முடியுஞ் சேறுங்கில்லுகிதுகத்துவாரமாம்-வால
தகவளமெனும்-நூலினால் சீலதாகச்சிரங்களைபாச்சியும்- நூலுமே
லும் நூனிதெரிந்தேவிட-காலமேகரிமண்ணினுல்பந்தனம் -வேலை
யாயிவெளியிதையானருள்-வீதியில்விரும்பாமலொளித்திடே.

(இ-ள்.) நாலுமூலைகளும் நடுமையத்தில் பாலைக் கரியைச்சீலை
மண்ணால்முடிச் சிறுதுவாரமிட்டு பதனம்பண்ணிக் கவளமென்
னும் நூலால் நன்றாகக்கட்டி நூனிதெரியும்படி களிமண்ணினால்
பத்திரம்பண்ணு ஆனால் இதைவெளியில் விடவேண்டாம் எ-று.

ததிரவனொளிகாலையில்மோடிதான் அதிரவுமிடி யாககசமாக
லும்-பதறிடாமலும் பாரில்மகாசனம் - பக்கஞ்சூழப் பலபேரதித
மும்-விதியதாக விட்டெரிபச்சிலை - கெருடனாயிரங் கிலியுஞ்சவ்வு
மெனும்-மதியிலாடு மகாமந்திரத்தினால் - கதியவுங்கல் வத்திக்கரு
துமே.

(இ-ள்.) சூரியனொளிக்கின்ற காலைவேளையில் அதிர்ந்து முடி-
யாகாசம் பறக்காமலும், மகாசனங்கள் பக்கத்தில் சூழந்திருக்
கப்பார்த்து பச்சிலையை விட்டெறிந்து ஆயிரமுறை கிலியும், சவ்
வும் என்றுசொல்லும் மகாமந்திரத்தினால் கனல்வத்தியை நினைக்க
வேண்டும் எ-று. (கஅஎஎ)

கருதும்வன்னிகனல்படவத்தியில் விருதுமோவோடி சத்தங்
காணுமாய-நூரிதமாகுந்துப்பாக்கிமருந்தினால்-தூக்கிவாரிச் சுட்டி
புகைசூழமாய்-அரிதுகாய்களது வெடித்தங்ஙனே - பொருதுமே
பொடியாகவுந்துசிபோல்-சுருபமோடியைச் சூழந்தசபையெலாம்
சொக்கியோடிசுழன்றலைவார்களே

(இ-ள்.) நினைக்கப்பட்ட கனலானது வத்தியில்பட சீக்கிரமா
கப்போய் வெடிசத்த முண்டாகவே புகையானது ஒருவர்முகம்
ஒருவருக்குத் தெரியாதபடி-சூழ அப்போது அந்தக் கழற்சிக்காய்
கள் வெடித்து பொடியாய்த் தூசுபோல் மோடிச்சபையைச் சூழ்
ந்துபறக்கச் சபையாரெல்லாரும் சொக்கியோடிச் சுழன்று அலை
வார்கள் எ-று. (கஅஎஅ)

விருத்தம்.

சபைதனிலிலகுமாண்பர் சனங்களுமோடிப்போவார்
அபையமென்றழுதுமோடி பரதவித்தலைந்துபோவார்

உபையமாங்கழற்சிவித்தை யொருநொடிக்குள்ளேதானுஞ்
சபையெனுஞ்சூழ்மோடி சூஸ்திரமறிந்திடரே.

(இ-ள்.) அந்தச்சபையில் விளங்குகின்ற மாண்பர்களும், சன்
ங்களும் ஓடிப்போவார்கள், அபாயமென்று அழுது ஓடிப்பரதவிப்
பார்கள் இதுகழற்சி வித்தென்று ஒருநொடி நேரத்திற்குட் சூழ்
மாக அறியமாட்டீர் எ-று. (கஅஎக)

வணக்கமாய்மோடிக்காரர் மலரடிக்கமலம்போற்றி
இணக்கமவைத்தெங்களைத்தா னிடரதுவருகாமேலும்
அணுக்கமாயடியோர்க்காக நுன்கருத்ததனைவைத்து
அணுக்கமாருள்வைத்தேதா னாதரித்தருள்செய்வீரே.

(இ-ள்.) மோடிக்காரர் வணக்கமாய் மலரடியை வணங்கி எங்
களை நுன்பம் வாராமல் கிருபைசெய்து ஆதரித்து திருவருள் செ
ய்யவேண்டும் எ-று. (கஅஅய)

செய்கையின்கருத்தி னுனுஞ் சேவடிவணங்கும்போதில்
வையகமனிதரெல்லா மகாமோடிவைத்தாரென்று
மையெனுமகிழ்ந்துமேலு மினையடிதொழுதாரென்றால்
சையெனமோதிரத்தை சூணம்வையாதெரித்துப்போடே.

(இ-ள்.) செய்கையாலும் கருத்தாலும் சேவடியைப் பணியும்
போது உலக மனிதர்களுெல்லாம் மகாமோடி வைத்தார்க ளென்
று வெறுப்பார்கள், அப்பொழுது சூணநேரம் மோதிரம் வையா
மல் எடுத்துவிடு எ-று. (கஅஅக)

எடுத்துவிட்டியம்பக்கேளீ ரினியதோராவின்பாலில்
விடுத்துடன்மோதிரத்தை விட்டுமேகழுவிப்போட்டு
தடுத்துலம்சங்வங்ஹீரியுஞ் சக்மம்ராராவென்று
தொடுத்துடனுருவஞ்செய்து திருநீறுமவர்மேல்வீசே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் மோதிரத்தை யெடுத்து பாலில்போட்டு
நன்றாய்க் கழுவி ஓம், சிங், வங், ஹீயும், சக்கரம், ராராவென்று
செபித்து திருநீறெடுத்து அவர்மேல் போடு எ-று.

வீசிமும்போதினுந்தான் வெறிசுரமிரத்தங்கக்கல்
தூசியாய்விடுபட்டேபோஞ் சுகமெனும்சபஸ்தம்வாரே
ஏசிமுவர்களைத்தா னிருத்திடுஞ்சனங்கள்யாவும்
பேசமேளிதங்கள்கோடி பின்புரைத்திடுவனாண்டே.

(இ-ள்.) அப்படியே போடும்போது எரிச்சல், சுரம், இரத்த ங்கக்கல், இவை தூசுபோல் பறந்தோடிப்போகும், ஜனங்களெல்லாம் அவர்களை ஏளிதங்கள் யேசினது கொடியாகும் எ-று.

தயிலழும்வாங்கிறெற்றி தனிலொருபொட்டும்போட்டு
அகிலமாம்புவனந்தன்னி லப்புவுயரசர்வீட்டில்
கயிலைநாதனையும்போற்றிக் கடவுளின்கமலம்போற்றித்
தொழிலெனும்வேணசெம்பொன் தூக்கியும்போகலாமே.

(இ-ள்.) தயிலத்தைவாங்கி நெற்றியில் ஒருபொட்டிட்டு உலகத்தில் ஒரு அரசர்வீட்டில் கயிலாசபதியையும், கடவுளையும் நமஸ் காரஞ்செய்து நுழைந்து வேண்டியபொருள்களை யெடுத்துக் கொண்டு போகலாம் எ-று. (கஅஅச)

போனதட்சணத்தில்சாணும் பொக்கிஷமார்தங்கொண்டு
தேனெனும்ராஜதேவி ஸ்திரீரிமுன்கரத்தர்தொட்டால்
மானெனுந்துடருவார்பார் வழவழைத்துடனுஞ்செல்ல
தானெனும்வசியமாகி சதாகாலம்பிரியாஸ்தானே.

(இ-ள்.) போனவுடனே காணப்படும் அநேக பொக்கிஷங்களை யெடுத்து கொண்டு போகும்போது ராஜஸ்திரீயைத் தொட்டால் அவளும்பின் தொடர்ந்து என்றும் பிரியாதிருப்பாள்எ-று.

மையெனுந்தயிலவித்தை மகாஜாலமாமும்மாமும்
சையெனுந்தாயைப்போற்றி தனதுமோதிரத்தைதாங்கி
கையெனுங்குதுவைவைத்துக் கனகமும்வாங்கிமேலும்
செய்கையாயுனதுயில்லந் தேடியும்வருவார்தானே.

(இ-ள்.) இந்தமையென்று சொல்லப்படும் தயில வித்தையானது மகாஜாலமாகும், தாயாகிய அம்பிகையைத்துதித்து தன்னுடைய மோதிரத்தைவாங்கி குதுவைபொன் வாங்கிவிட்டால் அது மீண்டும் உன்னிடத்தில் வந்துவிடும் எ-று. (கஅஅச)

கொச்சகம்.

நாடியில்வந்தேடிவர நான்குதுவைத்தற்கை
வாடியவர்கிலேசமிட வந்துவிடுமில்லமதில்
ஆடிதிருவம்பிகையி னுத்தானைப்போற்றிசெய்து
மோடியெனுமிந்தவித்தை விவேகிகோர்செய்துமதே.

(இ-ள்.) நாடி நான் குதுவைவைத்த மோதிரமானது அவர்கள் கிலேசுக்கும்படி என்வீட்டில் வந்துவிடும்பின்னர் ஆத்தானைப் போற்றிசெய்து இந்தவித்தையைவிவேகிகள் அடைவார்கள்-ஐ-று.

பாடியமோதிரத்தைபு பத்திரமாய்வைத்திடி.லுங்
கூடியருள் தந்தவித்தை கோடானகோடிவரை
வாடாமல்சித்துவித்தை வையமதி.லும்மதிகம்
வீடுகள்தோறுஞ்சுவைகள் வேண்டியழைத்தேயிடுவார்

(இ-ள்.) இந்த மோதிரத்தை பத்திரமாய் வைத்திருந்தால் அநேகவித்தைக ளாடலாம், வீடுகள்தோறுமுள்ள சுவைகளையெல்லாம் அழைக்கக்கூடும்-ஐ-று. (கஅஅஅ)

வேண்டியெனையாண்டகுரு விவேகமதால்யான் தெளிந்தேன்
ஆண்டேயென்றசற்குருவால் அகத்தியரையான்பணிந்தேன்
தூண்டுகுருமாமுனிவர் சூட்சுபதேசமதால்
ஆண்டிவேஷம்பூண்டுமதி ஆராய்ந்தேன்பூரணமே.

(இ-ள்.) என்னைத்தூண்டிய குருமுனிவர் செய்த சூட்சுமான உபதேசத்தால் ஆண்டிவேஷம் போட்டுக்கொண்டுஎன்னையாண்ட குருவின் விவேகத்தாலும் என்னுடைய சற்குருவாலும், அகஸ்திய முனிவரை யான்பணிந்தாலும் ஆராய்ந்தறிந்தேன்-ஐ-று.

ஒன்றுபூரணத்தை யோகவிதிகாரணத்தால்
அன்றாடமென்மதியா லாய்ந்துவுடலாத்துமத்தை
வென்றேன்வினைப்பயனை வேதனைசாரமதுங்
கண்டேன்கருவிதொண்ணூற்றாறுங்கடந்தேன்சுடரே.

(இ-ள்.) ஒரேபரிபூரண வஸ்துவை யோகத்தையே உணர்வதற்கு முதலாகக்கொண்டு தினமும் என்னுடைய புத்தியினு லாய்ந்து உடையும் உயிரையும் வினைப்பயனையும் வென்றேன், என்னுடைய தாயின் சாரத்தையும் கண்டேன் தொண்ணூற்றாறு கருவிகளையுங் கடந்தேன்-ஐ-று. (கஅகய)

சுட்டுவிட்டேனுப்பதனால் தொண்ணூற்றாவரையும்
மட்டுமிதமில்லாத வாரியுப்பைநீற்றிவிட்டேன்
கட்டுக்கழன்றதுகாண் கருநீறமுரியினால்
விட்டகுறையாலும்விந்து தொட்டதெல்லாம்பொன்மயமே.

(இ-ள்.) தொண்ணூற்றாறு பேரையும் உப்பினால் சுட்டுவிட்டு
டேன், கடலுப்பை நீற்றிவிட்டேன், கட்டுகழன்ற அமுரியினாலும்
விட்டகுறையாலும் விந்துவானது தொட்டபொருள்க னெல்லாம்
பொன்மயமேயாம் எ-று. (கஅகக)

கவித்துறை.

பொன்மயம்பூண்டு மனோமயமாகிய பொர்க்கிஷ்டமும்
தன்மயம்பூண்ட மதியலங்கார தற்பரத்தில்
தன்மயசற்குரு ஞானப்பிரகாச நாதவிந்தால்
சின்மயமாச்சுது சிற்பரகரூப சிவசிவமே.

(இ-ள்.) பொன்மயமாய் மனோமயமான பொர்க்கிஷ்டமும் தன்
மயத்தையிற்ற அலங்கார தற்பரத்தில் சுரோதயமான ஞானகுரு
வின் ஞானவொளியை யுடைய நாதவிந்துக்களால் ஞானமயமாய்
விளங்கியது சிற்பரசொரூபசிவமே. (கஅகஉ)

சுரபுகரூப சூட்சுடாதர சுகாதிதம்
நிருபகிரபாகர நிரஞ்சனநிற்குண நிராதரமும்
குறுமுனியாதி தமிழ்மொழிஞான் குண்டலிக்குங்
செயசித்திமுத்தி யருள்பெற்றபேர்க ளதிசயமே.

(இ-ள்.) ரூபரூபசூட்சுமமுள்ள ஆராதாரங்களுக்கும் மேற்
பட்ட பரிசுத்த கிருபாகர நிரஞ்சன நிற்குண நிராதரங்களாகிய
குறுமுனியானவர் சொன்ன தமிழ்க்கல்வி அருளிச்செய்த முத்தி
பையடைந்த திருவருள் பெற்றபேர்கள் அதிசயிக்கத் தக்கவர்
களே எ-று. (கஅகங)

ஜெயசித்திமுத்தி யருள்ஞானதீப சிவபதங்காண்
பயமற்ற போயி லிராப்பகலொன்று பகரறியும்
பயமற்றும்போச்ச வலுவாகுதேகமும் வச்சிரமாம்
சயனத்திலாடவும் அம்பிகாயோக சவுக்கியமே.

(இ-ள்.) ஜெயசித்தி முத்தியானது ஞானதீப சிவபதமாகும்,
பயமில்லாத சமயத்தில் இராப்பகலின்மயம் அற்றுப்போய்ச் சரீ
ரம் வச்சிரமாகும், நித்திரையில் சித்தாடல் அம்பிகைப்பெண்ணின்
யோகசவுக்கியமாம் எ-று. (கஅகச)

ஆண்டாண்டுஒன்று அதுமூன்று ஆண்டி லசவதுவும்
நீண்டாடிநின்று நிலையொன்றுமூல நிலையிலீரும்
ஆண்டாண்டுஆண்டி. லம்பிகாயோக மறுதனில்
தூண்டாமணிவிளக் கேற்றியதீபச் சுடர்கெதிரே.

தூதர்

ஞானவெட்டியான்-தூதர்.

(இ-ள்.) வருஷம் ஒன்றிலும் மூன்றிலும் அசைந்துநின்ற ஆறு வது வருஷத்தில் அம்பிகாயோகமாம், அப்பொழுது அழகிய தூண்டாவிளக்கு ஏற்றிய தீபச்சடரின் கெதியுண்டாகும் எ-று.

(செடியானசித்து அறுபத்துநாலுங் கிரகிக்கவும்
துடிதபற்றறிந்து அதினதினுள்ள துன்பங்களெல்லாம்
படிபடியாய்ந்து கருக்கண்டுதேறிப் பலகலையும்
முடிப்பித்துஞான முத்தியுண்டாக்கு முனைசுழியே.

(இ-ள்.) அறுபத்துநான்கு சித்துக்களையும் கிரகிக்கவும், அவற்றிலுள்ள துன்பங்களை யெல்லாம் படிப்படியாய்ந்து அவற்றின் மர்மங்களைக் கண்டுகொண்டு பலசாஸ்திரங்களையும் முடித்துஞான முத்தியுண்டாக்குவது சீழிமுனையாம் எ-று. (கஅசுசு.)

வெண்பா.

முத்திசித்தியுண்டா மூலச்சுழிநடுவில்
சத்திசிவம்ரெண்டுமொன்றாய் தான்தோற்றம்நித்தியமும்
காலையொடுமலை கண்டமதிலும்கசவு
வாலையதாதி யிதுமாற்று.

(இ-ள்.) சுழிமுனையின் மூலத்தில் சத்தி சிவமிரண்டு மொன்றாய்த் தரிசுநையும், அதினால் முத்தி சித்திக்கும், ஆகையால்காலை மாலையில் கண்டத்தின்கண் அசாப சாத்தியே வயதுள்ளவளா வார் எ-று. (கஅசுஎ)

மாற்றும்வகையறியார் வாசியெனுங்காணாவு
பார்த்துக்கொண்டதாரைவிடாப் பாலித்து-மாற்றும்வகை
அன்னைக்கண்ணாட மசவுமதுபிரியா
விண்ணையொட்டி வாசிகட்டுமே.

(இ-ள்.) மாற்றும் வகையறிய மாட்டார்கள், வாசியென்கிற அசைவைப்பார்த்து கண்டதுவாரத்தினின்று சரம்மாற்றும்வகையாவது அண்ணாக்கின்கண் அசபையினின்றும் பிரியாமல் ஆகாசத்தைச் சேர்ந்து வாசியைக்கட்டும் எ-று. (கஅசுஅ)

மேல்கீழும்வாசி விரும்பவொருவழியாய்
கால்வாங்கிப்பாயர்து காலையதும்-மேல்கீழும்
சுவாசமதுமோடாது சொக்காதசவெனவும்
உவாசமதுவதுமோ டாதே.

(இ-ள்.) வாசியானது மேலும்கீழும் ஓடாதபடி ஒருவழியால் கால்வாங்கிப் பாயாது, மேலுங் கீழுஞ் சுவாசமோடாது, சொக்க நாத அசபை எனவும் சுவாசமுமுதும், வெளியிலோடாது எ-று.

அன்னமயமதித மடிக்கடிதானாகாது
வின்னம்பரவிபழ மேலுஞ் சொன்னேன்காண்
பசும்பாலுஞ்செய்கையொன்று பாலாகாமற்றொன்று
வீசாவின்பாலொன்றே மேல்.

(இ-ள்.) அடிக்கடி அன்னமயமாகாது, அங்ஙனமானுல்பின்ன கண்டாடும், பசும்பால் என்பதொன்று, பாலாகாததுமற்றொன்று ஆனால் ஆவின்பாலே உயர்ந்ததாகும் எ-று. (கக00)

வருஷமுவாண்டில் வாசிகொண்டுதாரை
உருவேற்றங்கண்டங்கி முபாயமதாய்-வருஷமாம்
கீழிருந்துமேலுங் கீழ்மேலும்பாயும்விகம்
பாய்வீட்டைச்சுத்திசெய்து பார்.

(இ-ள்.) மூன்றுவருஷத்தில் வாசியைக்கொண்டு தாரையை கண்டத்தின்கீழ் உபாயமாய் உறுவேற்றி கீழ்மேலும், மேலுங்கீழு முக ஓடும் வீட்டைச்சுத்தி செய்துபார் எ-று. (கக0க)

வாசியடங்கவுமுன் மலசுத்திகலசுத்தி
பேசினதுஞானவெட்டிப் பேசும்-வாசியது
ஒன்பதுவாரகுழி ஓடாதுசுவாசமது
மென்குருகடாட்சென்று மேல்.

(இ-ள்.) வாசியானது அடங்கினால் மலசல சுத்தியாகும் இப் படி சொன்னது ஞானவெட்டி வாசியானது என்னுடைய குரு வின் கிருபையால் ஒன்பது வாசலின் வழியேயாகும் எ-று.

ஆதியொருவாண்டி லமுக்குகளெல்லாமுறியும்
பேதியிலையுண்டமுரி பெருமைகாண்-ஆதியிலும்
முழுவயிர்முன்னாண்டில் முக்காலாம்பின்னாண்டில்
பழுதிலேமுவாண்டுவரை பார்.

(இ-ள்.) முதல்வருஷத்தில் அமுக்குக ளெல்லாம் முறியும் அமுரியின் பெருமையுமுண்டு, அதுவும் வருஷத்திற்கு முன்னே வயிரமும், பின்னே முக்காலமாகும், இங்ஙனம் மூன்றுவருஷம் வரைக்கும்பார் எ-று. (கக0ஈ)

அரைவயிறுசாதம் புக்கடியுமாகாது
துறையதுவுமொருவேளைச் சொன்னோம்-அரைவயிறு
அதினுலுமாவதென்ன அமுரிபிடியன்னம்
மெதுவாகஅன்னமுண்ணு மேல்.

(இ-ள்.) அரைவயிறு அளவாக ஒருவேளைக்குச் சாப்பிட்டவே
ண்டும், மெதுவாக அன்னமுண்டு அமுரிபிடி எ-று.

விருத்தம்.

முன்மலமொழிய லவணம்போச்சு முனதுசடமாதித
முந்தங்கமாச்சு, தன்மயமாயெடுத்தவிதஞ்சரிதானாச்சு தந்தையில்
லாதன்மமெப்படியுண்டாச்சு, உன்மயத்தாலுனக்குதந்தையுருநர்
னாச்சு உப்புஅந்தப்படிவிதங்காண் யோகியாச்சு, மன்மதங்காண்
சனுடமவுனமாச்சு மயமர்நரித்திரையை மர்ற்றினாரே.

(இ-ள்.) முன்மலங்கள் ஒழியவேண்டும் போச்சு, அதினால்
தேகமுந் தங்கமாச்சு இங்ஙனம் எடுத்தது சரியாய்முடிந்தது, தந்
தையில்லாமல் ஜென்ம மெப்படியுண்டாச்சு? உன்னுடைய பதத்
தினால் உனக்குத் தந்தைரூபம்வந்தது மன்மதனல்லவா ஈசனிடத்
தில் மொனமாச்சு, மயமான நித்திரையை அவரல்லவோ மாற்றி
னார் எ-று. (கக௦௫)

மாற்றினார்மும்மலத்தைவாரிசுமலப்புளியுஞ் சலமதனால்மதி
யினாலும், ஏற்றினார்சரமாரிமாலின்பாணம் இந்திரியமெனு மமுரி
ராமபாணம், தூற்றினார்போலுமிது அறிவோனாகில் சொற்பேதங்
குருபேதஞ்சொல்வாரில்லை, நீற்றினாரப்பதுவும்நீறிப்போச்சுநீற்றி
னத்தை வடிவியில்நீர்போமாண்டே.

(இ-ள்.) மலப்புளியையும், மும்மலத்தையும், சலத்தினாலும்,
மதியினாலும் மாற்றினார்கள், சரமாரியையும் இந்திரியமென்றும்,
இராமபாணத்தையும் ஏற்றினார்கள், சொல்பேதம், குருபேதஞ்
சொல்வார் எவருமில்லை, நீற்றினத்தை நீற்றினார்கள், அதுவும்
சூரியனொளியின் சகாயத்தால் நீரிப்போச்சு எ-று. (கக௦௬)

இந்தவிதந்தொண்ணூற்றிற்கருவிற்கட்டு என்சானுதேகமதி
விருந்தகவாசம், வந்தஎதிர்மனிதர்களை விழியால்பார்த்து வகை
யதுபோலுட்கருத்து மனிதீபங்காண் உந்தன்வழி யொன்பதுவு
மொளித்துப்போச்சு ஒருவழிகாண்போய்வரவும்வாசியாச்சு, வெந்
தணலால்கட்டியதோர்வாசியோகம் மேலானயோகம்கட்டந்தோர்க்
ளாண்டே.

(இ-ள்.) இப்படியாகத் தொண்ணூற்று கருவிகளை மெல்லா குதடி எண்சாண்டேகத்தில் இந்தச் சுவாசமானது எதிசேவரும் மனிதர்களைப் பார்த்ததுபோல் உட்கருத்தானது மணித்திபமா மும் உம்முடைய நவதுவாரங்களும் ஒழிந்துபோச்சு போய்போய் வரவாசியாச்சு, வெவ்வியஉஷ்ணத்தால் கட்டிபவாசியோகம் உயர் ததாச்சு என்று. (கக௦௭)

வேறு-விருத்தம்.

இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறுசுவாசமது மெல்லாமொன் றும், கருதிரண்டுவுருவதுபோல் பத்தாண்டுகடந்துதச் சிகைக் கப்பால், அருவுருவாய்நின்றசவுசரிப்படுங்காண் குறைந்ததெல்லா மண்டேகேளீர், குருவருளால்யோகமென்றவழிபெற்ற துரைக ளெல்லாங் கூறினோமே.

(இ-ள்.) இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு சுவாசமும் ஒன்றாய் கருவானது திரண்டு உருவாவதுபோல் பத்துவருஷங் கடந்து பத்துதிட்டையும் செய்துகொண்டு நின்றால் அசைவுசரியாகும், குறைந்ததெல்லாம் குருவருளால் யோகமென்கிற வழியை யடைந்த துறைகளெல்லாங் கூறினோம் என்று. (கக௦௮)

அஞ்ஞானம்போக்கிசிவ மெய்ஞ்ஞானத்துறையறி வனேகங் காலம், விஞ்ஞானவந்துசொல்லுந் தயிலமுறையறிபவராய் தேவ ஞானி, சன்னிசமகத்துகள் தான்வசியமெட்சணிசெய்வார் சாஸ்திரஞ்சொல்வார். எஞ்ஞானமுழுதும்றிந்திருப்பவர்களவரிடத்தெட் சணியும் வாழ்வாள்.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்துறையை யறி வது அநேககாலம், வஸ்துக்களைக்கொல்லுந் தயிலத்தின்முறைகளை உணர்பவராய் வேதஞானி, சந்தியாசி, மகத்துக்கள், இவர்கள்வசி யமும் எட்சணியுஞ் செய்வார்கள், சாஸ்திரஞ்சொல்லு ஞானங் களையெல்லாம் அறிந்தவர்களிடத்திலே எட்சணியும் வாழ்வாள்.

விருத்தம்.

வாதவயித்தியஜோஸையமார்தரீகம் மறுபிறவிஞானசிவவாழ்க் கைதன்னில், ஜாதியிலும்வம்மிசுவான் கல்வித்தானால் தசதிட்டைச சுயம்புவெருவரன்ங்காணும், சோதியிதுவயதுநூறு பிறவியானால் செகமதிலுஞ்சிவயோகி செல்வவாலும், சோதிமணி திபவொளிப் பிரகாசத்தில் சுருபமணிநிருபம்திசுயம்புமுத்தர்.

(இ-ள்.) வாதம் வயித்தியும், கோதுடும், மார்திரீகம், மறுபுறவி, சிவஞானிவாழ்க்கை, இவற்றில் சாதியிலும் வமிசத்திலும் உயர்ந்தவனானால் தசதீட்சையானது சுயம்புவர்ணங்காணும் நூலுயதுள்ள ஜென்மமானால் உலகத்தில் சிவயோகியும், செல்வவாழ்மாவான், தேஜஸையுடைய மணித்தீபவொளிப் பிரகாசத்தில் ஒருபமணி நிருபம் மிகுந்தசுயம்பு முத்தர்களாவார் எ-து.

முத்தநவரத்தினம்போல் முடிந்தருகூதம் முன்னோர்கள் புகழென்பேர்கமலம்போற்றி, சத்திசிவதீட்சைபத்துமிரண்டும்வாசனகாதிமாமுனிசித்தர்வாழி, பத்துநூறுயிரத்துமேலா மின்னூபரிபூர்ணசொச்சமெனுமிருபத்தெட்டும், வித்தினால்வினைவான சஸ்திராகனனால், வேதார்தஞானவெட்டி விளக்கமுற்றே.

(இ-ள்.) இது, முத்து, நவரத்தினம் இவைகளைப்போல் முடிந்தருகூதமாகும், இதுவிஷயத்தில் முன்னோர்கள் பதினெண் சித்தர்கள் இவர்கள்பாதம் போற்றி சத்திதீட்சை, சிவதீட்சை, சககர்தி முனிவரும் சித்தரும் தாழக்கடவன ஆயிரத்தைநூற்று சொச்சங்களும், நன்னூலான வேதார்தஞானவெட்டி விளக்கமுறுப்பெற்றது எ-து. (சுசுக)

ஞானவெட்டியான்-தஞா.

மூலமும்-பொழிப்புரையும்.

முற்றுப்பெற்றது.

கடவுள் துணை.

பிரயோஜன அட்டவணை.

பக்கம்.

பக்கம்.

தரகாமாலிகாஸ்தோத்திரம்	3
நவநவநாயனாச்சரித்திரம்	6
பிப்பினா	17
புதுவவுற்பத்தி	14
பைவரவாறுகூறுதல்	18
பைவற்பத்தி	25
புதுதரவகை இத்திரியவிவரம்	45
பொதுமுறை	53
பைசயமுறை	58
புர்விர்த்தி	77
பையவருகுறையுமுறை	86
பைபின்சலையினளவு	94
பைபைற்பத்தி	96
பைபைக்குறி	101
புதுதரதரிசனை	107
பைபைநத்க்களிப்பு	114
பைபைகாலதரிசனை	118
பைபைநத்க்கோக்குற்றமு	128
பைபைநத்க்கிந்து	13
பைபைநத்க்கிந்து	136
பைபைநத்க்கிந்து	143
பைபைநத்க்கிந்து	151
பைபைநத்க்கிந்து	156
பைபைநத்க்கிந்து	162
பைபைநத்க்கிந்து	171
பைபைநத்க்கிந்து	174
பைபைநத்க்கிந்து	181
பைபைநத்க்கிந்து	190
பைபைநத்க்கிந்து	192
பைபைநத்க்கிந்து	201
பைபைநத்க்கிந்து	202
பைபைநத்க்கிந்து	219
பைபைநத்க்கிந்து	221
பைபைநத்க்கிந்து	230
பைபைநத்க்கிந்து	238
பைபைநத்க்கிந்து	245
பைபைநத்க்கிந்து	250
பைபைநத்க்கிந்து	256
பைபைநத்க்கிந்து	258
பைபைநத்க்கிந்து	296
பைபைநத்க்கிந்து	271
பைபைநத்க்கிந்து	272

புதுரும்பத்தியாகுங்கால	275
பைபைநத்க்கிந்து	283
பைபைநத்க்கிந்து	289
பைபைநத்க்கிந்து	303
பைபைநத்க்கிந்து	326
பைபைநத்க்கிந்து	328
பைபைநத்க்கிந்து	338
பைபைநத்க்கிந்து	345
பைபைநத்க்கிந்து	346
பைபைநத்க்கிந்து	350
பைபைநத்க்கிந்து	354
பைபைநத்க்கிந்து	358
பைபைநத்க்கிந்து	365
பைபைநத்க்கிந்து	368
பைபைநத்க்கிந்து	371
பைபைநத்க்கிந்து	375
பைபைநத்க்கிந்து	381
பைபைநத்க்கிந்து	385
பைபைநத்க்கிந்து	387
பைபைநத்க்கிந்து	392
பைபைநத்க்கிந்து	398
பைபைநத்க்கிந்து	402
பைபைநத்க்கிந்து	407
பைபைநத்க்கிந்து	415
பைபைநத்க்கிந்து	419
பைபைநத்க்கிந்து	425
பைபைநத்க்கிந்து	432
பைபைநத்க்கிந்து	439
பைபைநத்க்கிந்து	449
பைபைநத்க்கிந்து	453
பைபைநத்க்கிந்து	458
பைபைநத்க்கிந்து	467
பைபைநத்க்கிந்து	468
பைபைநத்க்கிந்து	470
பைபைநத்க்கிந்து	486
பைபைநத்க்கிந்து	494
பைபைநத்க்கிந்து	496
பைபைநத்க்கிந்து	500

பிரயோஜன அட்டவணை முற்றிற்று.

உ-

சிவமயம்,

மகாமகுத்துவம்பொருந்திய சும்பமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

உமாமஹேஸ்வர் ஸம்பாஷணையாகிய

ஈஸ்வரநாடி சோதிடம்

இந்த ஓர் அருமையான சோதிடநூல்

அன்பர்காள்!

உலகில் ஜனனமான மானிடர்கள் 'வாழ்நாட்களை குறித்துச்' சோதிடசாஸ்திரமென்பது சகலருக்கும் தெரிந்தவிஷயம் இவைகளின் பலாபலன்களை உரைக்கும் பலவிதமான சோதிடசாஸ்திரங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், உமாமஹேஸ்வர் சாம்பாஷணேரூபமான "ஈஸ்வரநாடி" என்னும் சோதிடம் இதுவரையிலும் வெளிவராதிருந்தன தற்சமயம் நாங்கள் சில மடாலயங்கரிலிருந்த ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டு தக்கசோதிடர்களால் சீர்திருத்தபெற்று வெளிவந்திருக்கின்றன இதில் பிதூர்காரகனாகிய சூரியகாண்டம், மாதூர்காரகனாகிய சந்திரகாண்டம், சகோதரக்காரகனாகிய குஜகாண்டம், வித்தியாகாரகனாகிய புதகாண்டம், புத்திரகாரகனாகிய குருகாண்டம், சுளத்திரகாரகனாகிய சுக்கிரகாண்டம், ஆயுள்காரகனாகிய சனிகாண்டம், ஆகிய சப்தகாண்டங்களையும் வாங்கி வாசித்தவர்களுக்கு சோதிடவிபரம் தாங்களேசரியாய் கவனித்துக்கொள்ளப்படும் ஆகையால் இந்தசோதிடநூல் அநேககாலமாக வெளிவராதிருந்தமையால் அநேக சோதிடவல்லவர்கள் வெளிப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டமையாலும் சிலசோதிடவல்லவர்களால் வசனரூபமாய் அந்த அந்த லக்கணங்களுக்கு சக்கரங்களை ஏர்படுத்தி காண்டம் ஒன்றுக்கு 144-சக்கரங்கள் அமைத்து தற்சமயம் வெளிவந்துவருகின்றன,

காண்டங்களின் விபரம்.

1-வது, சூரியகாண்டம் விலைரூபா	1 8 0
2-வது, சந்திரகாண்ட	1 8 0
3-வது, குஜகாண்ட	1 0 0
4-வது, புதகாண்ட	1 0 0
5-வது, குருகாண்ட	1 0 0
6-வது, சுக்கிரகாண்ட	1 0 0
7-வது, சனிகாண்ட	1 0 0
7-காண்டங்களு ஒரேகட்டடம் புல்கலிகோபயிண்டு. ரூ	7 0 0

எமதுவிலாசம்:—

ஷ. கோவிந்தராஜு முதலியார்,

நெ. 34. முத்துக்குஞ்சனார் தெரு.

மின்ட் பிளாட் போஸ்ட், மதுரை.

